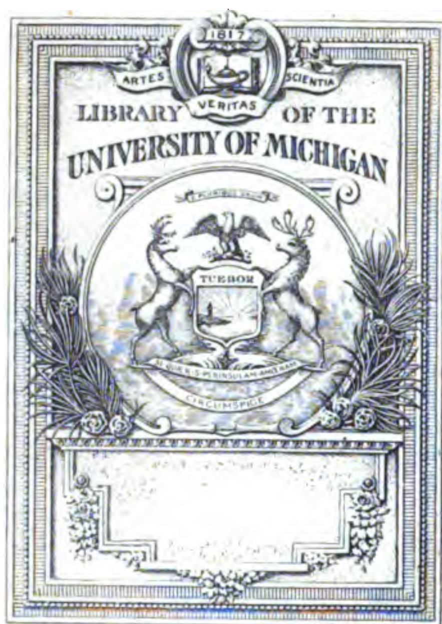
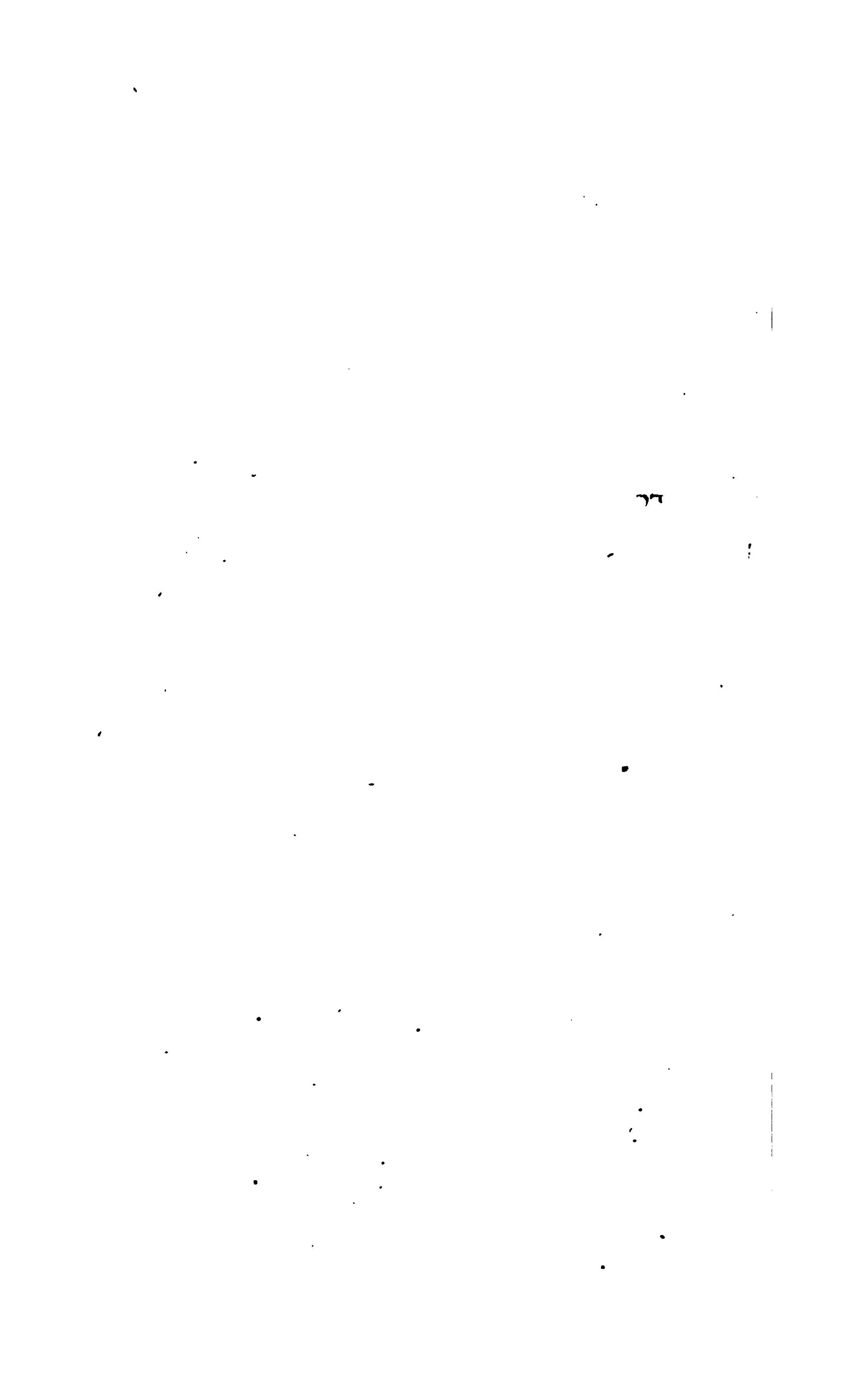

1817
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

STRABONIS
RERVM GEOGRAPHICARVM
LIBRI XVII.

GRAECA AD OPTIMOS CODICES MANVSCRIPTOS
RECENSVIT,
VARIETATE LECTIONIS ADNOTATIONIBVSQVE
ILLVSTRAVIT,
XYLANDRI VERSIONEM
EMENDAVIT

IOANNES PHILIPPVS SIEBENKEES
PROFESSOR ALTORFINVS.

INDE A SEPTIMO LIBRO CONTINVAVIT
CAROLVS HENRICVS TZSCHVCKE,
A. M. SCHOLAE REGIAE MISENENSIS RECTOR ET PROFESSOR PRIMVS, SOCIETATIS LAT. IENENS. SOCIVS.

TOMVS SEXTVS.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA.
MDCCCXI.

PRAEFATIO.

Quum tomum hunc Strabonis ultimum post trium annorum moram ex ſcrinii receſſu, in quo adhuc delituerat, excitare et in publicum conſpectum producere vellem, idem mihi accidit, quod ſolet longa quiete conſopitis, ut, quas aucto robore collectas eſſe ſperabant vires, eas potius obtuſas langueſcere laborique deſuetas ſentiant. Quod quidem malum eo eſt luctuoſius, quando non ſocordiae vitio operam noſtram interpellari aut incidi vide-

mus, ſed aliunde ea ingruunt, quae in fervore ſtudii vires opprimunt franguntque, ſic ut inviti in medio opere conſiſtere, et, quae cupido amore fovebamus, abjicere et procul ex oculis manibusque removere cogamur. Quum enim id agerem, ut operam Straboni datam ſedulo perſequerer, et, quae ſuppetebant, graviſſimi muneris otia in ea conſumerem, ſubiti morbi ictus ita vires perculit, ut illo ſemoto unice in rebus ſcholaſticis proferendis ſtudium continerem; dum refocillato paullulum vigore hanc telam retexere et ad finem uſque perducere poſſem. Quae igitur recondita ſervabam ſubſidia inde ab aliquo tempore congeſta et antea recenſita, expromſi ſuisque locis ita deſcripta accommodavi, ut quae vel codices adferrent, vel in libris aliis expoſita proſtarent, emendando excolendoque

doque textui inservirent. In quibus si quae deesse monuerunt viri docti, non animadvertisse videntur, suis singula locis fuisse inserta, non continua serie commemorata. Quae rectius desiderantur, ea aut ad textus explicationem pertinent, minime ad judicandam ejus rationem, quod unum propositum sequebar, aut ad priores tomos rejici debent, qui *Siebenkeesii* cura sunt evulgati, quippe qui multa vel silentio praeteriit, vel leviter tantum strictimque adtigit; reliqua in chartas conjecta uberiori commentario, opinor, reservaverat. Quae post ejus mortem in manus meas translata venerunt, ita reposui, ut, quae inde a libro septimo subsidia critica accesserunt, singulari tomo conjuncta exhiberentur, et in usum lexici Straboniani notarentur. Quod vero consilium an

perfici

perfici a me possit, id a Dei providentia pendet, in qua pie acquiesco. Ceterum quidquid hactenus opera procudit, lectorum aequo benevoloque judicio eo confidentius trado, quo plura ejus documenta edita fuisse gratus recordor.

Tzschucke.

ΤΩ͂Ν ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΆΤΟΥ ΒΙΒΛΊΟΥ ΚΕΦΆΛΑΙΑ.

Τὸ πεντεκαιδέκατον[1] βιβλίον περιέχει Ἰνδίαν καὶ Περσίδα.

1) Medic. 3. 4. omittunt βιβλίον, cum pro περιέχει cum Moſcov. ſubſtituunt περί. Hic praeterea in libri fine aliis verbis argumentum adnectit: ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἀριανῆς καὶ Περσίδος.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI QUINTI DECIMI CAPITA.

Liber quintus decimus complectitur Indiam et Perſida.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

p. 685. Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐςὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας· τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς [1] ἔξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα· μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐςὶ, περὶ ἧς ἐροῦμεν

VARIANTES LECTIONES.

1) Casaubonn. ex meis Ven. 1. ἔξωθεν.

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHICARUM
LIBER DECIMUS QUINTUS.

CAP. I.

§. 1.

De Asia restant explicanda, quae extra Taurum sunt, demta Cilicia, Pamphylia, et Lycia: tum quae ab India usque ad Nilum inter Taurum iacent et exterius mare meridianum. Asiam Africa sequitur, de qua poste-

μεν ὕϛερον· νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώ- India.
τη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς μεγίϛη.

§. 2.

Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐϛί· καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν· οἱ δὲ καὶ ἰδόντες, μέρη τινὰ εἶδον· τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδον δὲ, ἐν παρόδῳ ϛρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον· διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι· καὶ ταῦτα συγγράψαντες, ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συϛρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταϛρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ' ἕκαϛος ἑκάϛῳ τἀναντία λέγει πολλάκις. Ὅπου δὲ περὶ

A 2 τῶν

1) Medic. 4. male πολύ. Post παρόδῳ exciderunt verba ϛρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ in ed. Casauboniana utraque, quae revocavit Amstelod. adprobantibus codicibus.

posterius dicemus: nunc ab India ordiemur: nam et prima versus orientem iacet, et maxima est.

§. 2.

Enimvero heic lector aequum animum adhibeat oportet: nam et remotissima est, et pauci nostrum eam conspexerunt: et qui viderunt, partem duntaxat viderunt, pleraque audita narrant. Quin et quae viderunt, in transitu militari ac cursu viderunt. Qua de causa ne eadem quidem de iisdem perhibent: quamquam libros, ut de rebus diligenter exploratis, conscripserint. Sunt qui, cum fuerint in eadem expeditione atque peregrinatione, ut qui Alexandrum in Asia domanda sunt comitati, singuli singulis

India. τῶν ὁραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

§. 3.

Καὶ μὴν οὐδ᾽ οἱ [1] πολλοὶ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ᾽ οἱ νῦν πλέοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονταί τι ἀκριβές. Ἀπολλόδω-
p. 686. ρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων, τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας, ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς

1) Vulgo ἄλλοι; Codices mei praescribunt πολλοὶ, quos reddidi. Τῶν ante τὴν Βακτριανὴν olim in edd. ante Casaubonum aberat, uti male post ante Xylandrum scriptum legebatur Εὐκρατίδαν. Proxime antea Ven. 1. Medic. 3. 4. περὶ τῶν Συριακῶν, uti etiam legisse veterem interpretem adparet ex versione. Sed παρὰ praeterea probant alia loca, ut lib. 13. p. m. 477.

gulis contraria saepenumero tradant. Iam si de visis ita dissentiunt, quid arbitrabimur de auditis futurum?

§. 3.

Imo etiam, qui multis post aetatibus aliquid de iis scripserunt locis, aut qui nunc eo navigant, nihil certi pronunciant. Apollodorus quidem cum Parthica scripsisset, illata etiam Graecorum mentione, qui a Syriae regibus, Seleuci Nicatoris successoribus, Bactrianam abalienassent, ait eos viribus auctos etiam Indiae manus intulisse: nihil vero praeter ante nota ipse detegit, nisi quod contra aliorum sententiam affirmat, maiorem ab

τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνας, καταστρέψασθαι λέγων. Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὑφ' ἑαυτῷ ἔχειν·[2] ἐκείνους δὲ αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Ἀλέξανδρον παραδοῦναι Πώρῳ. India.

§. 4.

Καὶ οἱ νῦν δὲ [1] πλέοντες ἐξ Αἰγύπτου ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, σπάνιοι μὲν περιπεπλεύκασι μέχρι τοῦ Γάγ-

2) Casaubonn. ἐκείνους δέ γε; Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. 2. ἐκείνους δέ γε; edd. Aldi, Hopperi ἐκείνους δὲ, post ἐκείνους δὲ scriptum est, flagitante id nexu. Nempe τοὺς Μακεδόνας. Post Μεροπίδος recte praeit Moscov. uti editur in simili narratione infra p. 701. in. Vulgo hic Μερόπιδος.

1) Medic. 3. 4. Moscov. ἐξ Αἰγύπτου πλέοντες. Post Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. σπάνιοι μὲν περιπεπλεύκασι, quod repetii. Vulgo σπ. μὲν καὶ πεπλεύκασι. Tum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. mutato vulgari ordine, τῶν τόπων χρήσιμοι, uti deinceps Medic. 4. Ἰνδὸς σοφιστής.

ab his, quam a Macedonibus, Indiae partem fuisse subactam. Nam Eucratidam quidem CIↃ urbes sub se habuisse: illos autem ipsas gentes, quae sunt numero novem inter Hydaspen et Hypanim, ac urbes IↃↃ. quarum nulla Co Meropide esset minor: regionem hanc totam ab Alexandro subactam, ac Poro esse traditam.

§. 4.

Porro mercatorum, qui hodie ex Aegypto per Nilum et Arabicum sinum in Indiam navigant, pauci usque ad Gangem perveni-

India. γου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται, καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν χρήσιμοι τῶν τόπων. Κἀκεῖθεν δὲ ἀφ' ἑνὸς τόπου, καὶ παρ' ἑνὸς βασιλέως, Πανδίονος καὶ ἄλλου Πώρου, ἧκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα, καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστὴς Ἰνδός· καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος.

§. 5.

Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφεὶς τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὕροι τούτων τυφλότερα. Ἀλέξανδρον μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκὸς, τετυφωμένον ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις. Φησὶ γοῦν Νέαρχος, φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ

τῆς

1) Moscov. τοῦτ'. Cum Medic. 3. 4. Moscov. pro ἐπιβλέπει posui ἐπιβλέποι, uti post pro φησὶ δὲ cum omnibus φησὶ γοῦν. Pro στρατείαν Medic. 3. 4. dant στρατιὰν, ut saepe fit alibi, ubi utrumque etiam nexus admittit. Iidem praeferunt ἔτι pro διότι, de quo passim monui.

unt, et qui eo perveniunt, litterarum rudes sunt, neque ad locorum historiam concipiendam idonei. Iam ex Indiae uno tantum loco, atque ab uno modo rege atque altero, Pandione scilicet ac Poro, legatio ad Augustum venit imperatorem cum muneribus, et sophista Indus, qui se Athenis combussit: quemadmodum etiam Calanus id spectaculi Alexandro exhibuerat.

§. 5.

Quibus omissis, si quis memoriam rerum ante Alexandrum gestarum intueatur, multo omnia his ipsis obscuriora deprehendet. Probabile quidem est, Alexandrum his credidisse, inflatum tot prosperis successibus. Etenim Nearchus

refert,

τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατείαν πεπυσμένον, διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς, καὶ Κῦρος· (ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων· ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἑπτά·) ὡς σεμνὸν τὸ, ²ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων, αὐτὸν τὸ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων· ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν. Indis.

§. 6.

Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας ¹τοῦ Κύρου, ἢ τῆς Σεμι-

2) Medic. 4. ἐκείνων. Tum pro αὐτῶν, quod fertur in MSStis plerisque et in editionibus omnibus, Mosc. recte dat αὐτὸν, uti et rescribi voluerat Casaubonus. Recte. Tum ex Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. et Casaubonn. dedi διασῶσαι, et antea ex Casaubonn. et Ven. 1. 2. τὸ στρατόπεδον. Vulgo ita locus prodit: αὐτῶν καὶ στρατόπεδον σῶσαι.

1) Medic. 4. Ven. 1. τῆς Κύρου. Tum Mosc. στρατείαν, de qua commutatione antea dixi. Post pro Τεάρκωνα solus Ven. 2. amputata prima syllaba dat Ἄρκωνα, et pro Ναβοκοδρόσορου Mosc.

refert, ambitione eum quadam incitatum voluisse per Gedrosiam ducere exercitum, cum auditu accepisset, Semiramidem quoque et Cyrum hac in Indiam fecisse expeditionem: (sed illam fuga salutem consecutam evasisse cum XX hominibus, illum cum VII.) quod gloriosum sibi fore putaret, si, istis tanta passis, ipse, parta victoria, salvum exercitum per easdem loca easdemque traduceret gentes.

§. 6.

Nobis autem cuiusnam rei certa fides Indicae fieri potest ex Cyri aut Semi-

India. Σεμιράμιδος; Συναποφαίνεται δέ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιὰν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα
p. 687. ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβοκοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα, Ἡρακλέους μᾶλλον, καὶ

Moſc. et Pariſ. Ναβουκοδρόσορον, quod quidem propius accedit ad Nabuchodonoſoris nomen, quod hic latet. Sed commutatio literarum υ et β crebra eſt, ut docuit d' Orville in vanno crit. p. 611. aliique. Malui tamen hos Codices ſequi. Longe recedit vero a vulgari lectione, quam probant libri omnes, Penzelii emendatio, qui, cum literae ſacrae nihil de eius bellis in Europa geſtis innuant, immo Herodotus 2, 103. id de Seſoſtri commemoret, ita totum locum reformandum putat: Καὶ τὸν Ναβουχοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα Ἡρακλέους μᾶλλον καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Σέσωστριν δὲ, τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ἕως στηλῶν ἐλάσαι. Sed tales immutationes invitis libris Straboni in antiquae hiſtoriae rebus obtrudere nolim, in quibus ſaepe auctores in diverſa abeunt.

Semiramidis tali expeditione? Patrocinatur noſtro ſermoni quodammodo etiam Megaſthenes, fidem iubens derogare antiquis de India narrationibus. Neque enim ab Indis foras miſſum exercitum nusquam: neque extrinſecus ingruiſſe et obtinuiſſe, excepta Herculis et Bacchi expeditione, et hac ipſa Macedonica. Sane Seſoſtrim Aegyptium, et Tearconem Aethiopem usque in Europam proceſſiſſe. Nabocodroſorum autem, qui magis a Chaldaeis probatur, magis etiam, quam Herculem, usque ad columnas

καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θρᾴκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας [2]μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἅψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι [3]Ὑδράκας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἡνίκα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας. India.

2) Parif. Medic. 3. 4. μέχρις. Caufa manifefta. Sed cf. notata ad lib. 12. p. m. 37. Et fic alibi Nofter. Quod fequitur τῆς δὲ, Mofc. omittit δὲ, contra Medic. 3. 4. illud promovent poft Ἰνδικῆς.

3) Sic omnes libri. Stephanus tamen legiffe videtur Ὕδρακας, quod et tribuit Straboni Ortelius in thef. Geogr. h. v. minus recte. Utrumque corruptum putat Mignot fur les anciens philofophes de l' Inde in Memoires — de Paris T. 31. p. 196. et legendum Ὀξυδράκας. At Stephanus Hydarcas Baccho in expeditione Indica reftitiffe dicit, Oxydarcas autem Strabo paullo poft Bacchi progeniem facit, quae vix inter fe coniungi poffunt.

lumnas perveniffe, quousque etiam Tearconem: illum tamen exercitum ex Hifpania in Thraciam Pontumque duxiffe. Idanthyrfum Scytham, factis in Afiam excurfionibus, attigiffe etiam Aegyptum, ad Indiam vero eorum neminem perveniffe. Semiramin, priusquam egrederetur, obiiffe. Et a Perfis Hydracas ex India mercede accitos fuiffe: illos autem copias fuas in Indiam duxiffe nunquam: prope tamen acceffiffe, cum Cyrus duceret in Maffagetas.

India.

§. 7.

Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ᾽ ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται· τῶν δ᾽ ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ [1] παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανιεύεται·

Λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε Περσῶν θ᾽ ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν. —

Παρὰ

1) Medic. 4. παρ᾽ Ἕλλησιν. In verſibus Euripideis libri haec obiiciunt: Ed. Amſtelod. ex operarum oſcitantia Βάκτρεια et δύχειμον. Codd. Moſcov. Medic. 3. 4. ἐπῆλθον, nempe neglecta ratione eorum, quae in Euripide ſequuntur. Τ᾽ poſt Ἀραβίαν inſerit ex Euripide ed. Amſtelod. quod priores cum MSStis omittunt. Tantum Pariſ. Ἀραβίαν δὲ exhibet.

§. 7.

At enim Herculis et Bacchi res geſtas Megaſthenes cum paucis quibusdam credit. Aliorum magna pars, e quibus eſt Eratoſthenes, fabuloſa et minime credenda arbitrantur, ut et quae apud Graecos iactantur. Nam Liber pater apud Euripidem in Bacchis iuvenatur his verbis:

Lydorum abundans auro
peragravi ſolum
Phrygiamque, et ſole calentia plana Perſidis,
Et Bactra, Medorumque
frigidam plagam
Aſiamque totam, —

Eſt

Παρὰ Σοφοκλεῖ δέ τις ἐςι τὴν Νύσσαν καθυμνῶν, India.
ὡς τὸ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·

Ὅθεν [2] κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
Βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἴακχος αὑτῷ μαῖαν ἡδίςην νέμει,
Ὅπου τὶς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει.

Καὶ τὰ ἑξῆς. [3] Καὶ μηροτραφὴς δὲ λέγεται· καὶ ὁ ποιητὴς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἠδωνοῦ φησὶν οὕτως·

Ὃς

2) Ante Casaubonum κατιδὼν, cuius emendationem probant codices, etsi iam a Scaligero ad ed. Xyl. erat proposita. Tum Ven. 1. Medic. 4. βεβακχευμένην, pro βεβακχιωμένην, quod probant reliqui codices cum editionibus et ipsum metrum, etsi rarissima est haec forma, quam etiam ignorat Schneideri Lexicon. Ballu ad Oppiani Cyneg. 4. 381. hoc forte motus coniiciebat βεβακχευομένην. At eandem formam reddit metri causa Musgravius Euripidi in Orest. v. 338. ubi vulgo legitur ἀναβακχεύει, suffragante Porsono. Post pro κλεινὴν Medic. 4. κλεινὰν, quod hic non probo: Moscov. ut priores edd. αὐτῷ: pro μαῖαν Medic. 3. μοῖραν. Scaliger in notis Xylandri editionis exemplari adlitis malebat γραῖαν. Vulgatam fabularis historia tuetur. Denique κλαγγάνει in κλαγκάζει corrumpit Medic. 3.

3) Verba καὶ μηροτραφὴς δὲ λέγεται desunt in Medic. 3. Ceterum μηροτραφὴς sustinent omnes libri et vetus interpres.

Est etiam quidam apud Sophoclem, qui Nyssam decantat, ut montem Baccho sacrum.

Vnde conspiciens bacchatam mortalibus claram Nyssam,
Quam corniger Bacchus iucundam sibi nutricem colit,
Vbi ales non clangit.

Et caetera. Dicitur etiam Bacchus in femore nutritus. Poëta autem de Lycurgo Edono sic ait:

Qui

India. "Ος ποτε [4] μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον. —

Ταῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. Περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ τἀναντία μόνον μέχρι τῶν ἑσπερίων περάτων ἱστοροῦσιν, οἱ δ' ἐφ' ἑκάτερα.

§. 8.

pret. Diversa tamen hic legisse, aut omnino sectatus esse videtur Eustathius, quippe qui ad Homerum Il. 2, 637. p. m. 234, 31. adfert μηροτραφὴς et ad Dionys. v. 1153. μηρορῥαφὴς, quod et hic praefert Casaubonus et Schneiderus in Lex. Gr. h. v. Prius tamen hic tuetur Politus ad Eustath. in Homer. Tom. 2. p. 660. quod potior sermo sit de monte Mero, qui et ipse, ut urbs, dictus est Nysa, ut adfirmat Arrian. in Ind. c. 29, 9. in eoque nutritum ferunt Bacchum Diodor. Sic. 2, 38. Mela 3, 7, 4.

4) Medic. 3. non male μαινομένας. Tum idem et Medic. 4. Διονύσοιο, de quo cf. Heyne ad Homer. Il. ς, 132. Parif. vitiose Διονύσιος ὁ τιθ. Vulgo Διωνύσσοιο, in quo geminatam literam castigat Heyne, uti deinceps in voce Νυσσήϊον, quam simplici efferunt Medic. 3. Parif. Moscov. V. post. Ante Διονύσου articulum addit Medic. 3. Tum ἐφ ἑκάτερα reposuit Casaubonus, adsentientibus libris, cum antea legeretur ἐφ' ἑκατέρων.

Qui quondam insani iuga per Nyseia Bacchi Nutrices agitavit. —

Ac de Baccho quidem hactenus. Herculem vero quidam tradunt in adversa parte tantum fuisse usque ad occidentis fines: quidam in utraque.

§. 8.

§. 8. India.

Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δή τινας ἔθνος προσωνόμασαν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρὸν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν, καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀποῤῥεῖ γὰρ ὁ βότρυς, πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδην. Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὀξυδράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων Βακχικῶς τάς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων, καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ p. 688.
καὶ

1) Fluctuantur in hac scriptura libri. Medic. 3. praefert σ simplex, ut priores editiones. Alii σ geminant. Illud probant viri docti ex libris optimis, et ipsum Bacchi nomen, de quo cf. Schmieder ad Arrian. in Ind. c. 1, 5. et quae notavi ad Melam V. 2. P. 3. p. 229. In sequ. Μυηρὸν pro Μηρὸν male Ven. 2. Tum monente Tyrwhitto p. m. 55. ἄρδην mutavi in ἄδην. Sic lib. 6. p. m. 311. lib. 12. p. m. 217.

§. 8.

Ex his autem Nysaeos gentem quandam nominarunt, et Nysam urbem, a Baccho conditam, et montem urbi imminentem nomine Merum, *id est femur*, denominaverunt, argumento hederae ibi nascentis et vitis, quamquam fructum ad maturitatem haec non perducit: nam racemus, prinsquam maturescat, defluit propter imbrium abundantiam. Dicunt praeterea, Oxydracas Bacchi esse genus, propter vites, quae apud eos nascuntur, et Bacchicas pompas sumtuosas, et propterea, quod eorum reges castrensem apparatum et ceteros exitus cum tympanis et stola floridi coloris Bacchico more faciunt: quod etiam

India. καὶ εὐανθοῦς ϛολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορνον δέ τινα πέτραν, ἧς τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ὑποῤῥεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν [2]ἑλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρὶς μὲν προσβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρὶς δ' ἀποκρουσθῆναι. Τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς ϛρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέχεσθαι, καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν, [3]καὶ ἐπικεκαῦσθαι βουσὶ καὶ ἡμιόνοις ῥόπαλον. Βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθέα· καὶ γὰρ

2) Ita ex MSStis et nexu reposuit Casaubonus pro ἑλόντα. In terminatione Σίβας consentiunt libri omnes, quibus suffragatur vetus inscriptio apud Reinesium p. 347. et Donium p. 34. etsi Diodorus Sic. 17, 96. Σίβους vocat, ubi plura dabit Wesselingius. Σίβαι recurrit infra p. 701. in. in Strabone.

3) Verba καὶ ἐπικεκαῦσθαι — ῥόπαλον omisit Medic. 3. Tuetur illa etiam Arrianus in Ind. cap. 5, 12. unde sunt ducta. Antea Paris. prave σκυταλαφορεῖν.

etiam apud Indos ceteros usitatum est. Cum Alexander petram quandam nomine Aornum primo adortu cepisset, cuius radices Indus non procul a fonte suo alluit, gloriose dixerunt, Herculem ter petram adortum, ter inde repulsum fuisse. Ab iis autem, qui cum eo militaverant, profectos volunt Sibas, generis signum servantes, quod pellibus amiciantur, quemadmodum Hercules, et quod clavas gerant, easque bobus et mulis pro nota inurant. Hanc porro fabulam ex iis confirmant, quae de Caucaso ac Prometheo memorantur, quae ipsa levi ansa arrepta huc e Pon-

γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς [4] Παροπαμισάδαις ἱερόν· τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμωτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως, [5] καὶ τοῦτον εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθέως δεσμωτήριον ἀπέφηναν. Indiae

§. 9.

Ὅτι δ' ἐστὶ [1] πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλή-

4) Medic. 3. Παραμισάδαις; Medic. 4. Parif. Παροπαμισάδαις, quod et reddit vetus interpres; Mofcov. Παραπαμισάδαις; in edd. ante Xylandrum Παροπαμησάδαις, deinde Παροπαμισσάδαις. In altera a principio fyllaba α et ο variari plerumque folet in auctoribus. Stephanus tamen praetulit ο, quod et alibi in Noftro cernitur. Sed cf. de his ad Melam dicta 1, 15, 2. et 3, 7, 6.

5) Sic Medic. 3. 4. et edd. prifcae. Vulgo τοῦτο. Ipfa verba καὶ τοῦτον — Προμηθέως exfulant a Ven. 2.

1) Medic. 4. πλάσμα. Poft transpofitis verbis Mofc. Parif. Medic. 3. 4. οὕτως ἐνδεῖξαι. Vocem σφετέρας in ἐκείνου mutat Venet. et Medic. 4.

e Ponto transtulerunt. Nam cum facram quandam fpeluncam apud Paropamifadas viderent, in ea dixerunt vinctum fuiffe Prometheum: atque Herculem, ut illum liberaret, huc veniffe: et hunc effe Caucafum, in quo Graeci vinctum Prometheum tradiderunt.

§. 9.

Quae omnia eorum figmenta effe, qui Alexandro adulari ftudebant, primum ex

Indis. ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μηδ' ἁπλῶς μεμνῆσθαι. Οὐ γὰρ εἰκὸς, τὰ ἔνδοξα οὕτω καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι· ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα τοὺς πιϛοτάτους αὐτῶν. Ἔπειτα ἐκ τοῦ μηδὲ τοὺς μεταξὺ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μηδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ ϛολὴ ἡ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐϛὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκευάϛαι.

§. 10.

ex eo liquet, quod scriptores non concordant, sed alii ea referunt, alii ne ullam quidem mentionem faciunt. Neque vero probabile est, res adeo illustres et ambitione plenas non esse auditas: et si sunt auditae, non videtur verisimile, non fuisse existimatas dignas memoratu, praesertim a fide dignissimis eorum. Deinde per quos Herculi et Baccho ad Indos transeundum erat, ii nullum certum signum habent, quo ostendant, illos per eam terram transivisse. Praeterea eiusmodi Herculis habitus, multo posterior Troianarum rerum memoria, figmentum eorum videtur, qui Heracleam de Herculis rebus poëma scripserunt, sive id Pisander fecit, sive alius. Antiquae enim statuae hoc modo apparatae non sunt.

§. 10.

§. 10. India.

Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω [1]πίστεως. Ἐποιησάμεθα δ' ἡμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας δίαιταν, ἣν δυνατὸν ἦν, περὶ τούτων· καὶ νῦν ἐκείνοις γε ἐξ ἑτοίμου χρησόμεθα, καὶ ἕτερα προσθήσομεν, ὅσον ἂν δεῖν δόξοι πρὸς τὴν σαφήνειαν. Μάλιστα ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς, περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἡνίκα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὅριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς, ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἑσπερίᾳ κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕστερον p. 689. γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες.

1) Mosc. qui ante τοιούτοις omittit τοῖς, hic plenius dat τῆς πίστεως. Post Ven. 1. Medic. 3. 4. ἐκείνοις γὰρ pro ἐκείνοις γε, et δόξῃ pro δόξοι iidem cum Paris. et Ven. 2. In fine Medic. 3. 4. κατεῖχον Πέρσαι, et Paris. περὶ τῶν Μακεδόνων.

§. 10.

Quare in his id tenendum est, quod ad fidem proxime accedit. Nos et in superioribus Geographiae libris de his sententiam tulimus, quantum fieri potuit, diligenter, et nunc etiam iis in promptu sitis utemur, et alia adiiciemus, quantum videbitur ad evidentiam opportunum. Arbitrio nostro, quod tunc proposuimus, ea praesertim certissima videbantur, quae summatim ab Eratosthene tradita erant in tertio Geographiae libro, de ea scilicet, quae tunc India putabatur, cum eam Alexander invasit, et Indus flumen eius limes erat, et Arianae, quam deinceps ad orientem sitam Persae tenuerunt. Postea enim magnam eius partem

India. βόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων. Ἔστι δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἐρατοσθένης.

§. II.

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων, τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ [1] τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἠμωδὸν, καὶ Ἴμαον, καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι· Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῷον πλευρὸν, πολὺ μείζω τῶν ἑτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται [2] ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μειζόνων

1) Quod poſt ἀπὸ ſequebatur δὲ, auctoritate Medic. 3. 4. Moſc. omiſi. Tum Pariſ. Ἠμωδῶν, et μέσον, poſterius etiam Medic. 3. 4. et Moſcov. truncatum prima litera. Poſt pro προσεῷον Medic. 3. ἑῷον; Pariſ. Medic. 4. Ven. 1. 2. πρὸς ἕω.

2) In Medic. 3. 4. ad hanc vocem depicta eſt in margine figura rhomboides, adſcriptis ad ejus latera his verbis: ἑῷον, νότιον, δυτικὸν, βόρειον. Eadem conſpicitur ſuperius in Moſcov. ad verbum περιώρικεν. Sequentia tamen trapezii, quod vocant, figuram efficiunt.

tem Indi tenuerunt a Macedonibus traditam. Sunt autem haec, quae ab Eratoſthene traduntur.

§. II.

Indiam a ſeptentrione Tauri extrema terminant: ab Ariana usque in orientale mare montes, quos indigenae ſingulatim Paropamiſi, Emodi, Imai, et aliis nominibus adficiunt: Macedones vero Caucaſum vocant; ab occidente Indus fluvius. Auſtrale et orientale latus, quae ſunt longe aliis maiora, in Atlanticum pelagus procurrunt: unde regio rhombi ſimilem

ζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ [3]ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίοις σαδίοις, ὅσον ἐςὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἑωθινῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἠϊόνα. Τῆς μὲν οὖν ἑσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὀρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν σάδιοι μάλιςα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὥςτ' ἀπεναντίον ἡ ἑωθινὴ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔςαι μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σαδίων. Τοῦτο μὲν [4]οὖν πλάτος τῆς χώρας τό, τ' ἐλάχιςον, καὶ τὸ μέγιςον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ India.

3) Sic Medic. 3, Ven. 2. Parif. Mofc. pro ἐναντίον. Cf. ad libr. 13. p. 449. Tum καὶ ante τρισχιλίοις delevi cum Ven. 1. et Medic. 4. Olim praeterea vulgo τρισχιλίων σαδίων.

4) Deeft οὖν in Medic. 3. Poft pro ἔχοι Mofc. et Parif. ἔχει. In proxima voce δισμυρίων recte haefit Cafaubonus, etfi eam conftanter fuftinent codices. Nempe totam ftadiorum fummam mox dicit effe 16,000. Ex Alexandri enim computationibus longitudo Indiae a Gange ad Indum aeftimatur 16,000 ftadiis, quibus accedunt 3000 ftadia ultra Gangem usque ad mare orientale. Cf. Strabo I. p. m. 171. et qui Eratofthenem reddit, Arrianus in Ind. c. 3. 4. ubi diferte

fimilem figuram praebet: nam utrumvis maiorum laterum contrarium fibi latus tribus millibus ftadiorum exfuperat, quarta eft communis orientalis et meridionalis orae extremitas, quae in utrumque aequaliter excurrit ad aliam litoris regionem. Enimvero occidentalis lateris a Caucafiis montibus in auftrale mare XIII millia ftadiorum perhibentur fecundum Indum flumen usque ad eius oftia. Quapropter oppo-

India. τὴν ἕω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχοι τις ἂν βεβαιοτέρως εἰπεῖν· καταμεμέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων δισμυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων· εἴη δ' [5] ἂν σταδίων ἑξακισχιλίων. Ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ᾗ βραχύτατον, μυρίων ἑξακισχιλίων,

ferte scribit μυρίους σταδίους. Hinc plures hunc numerum probant, in quibus Seidelius ad Eratosthenis Geogr. fragmenta p. 167. Gosselin in Geographie des Grecs analysée p. 33. Heeren de Graecorum de India notitia in commentatt. Goettingens. Vol. 10. p. 153. Mannert in Geogr. Vol. 5. p. 81. Cum tamen mox brevissimam Indiae longitudinem dicat esse stadiorum 16,000, recipere illum numerum non temere dubitavit Penzelius ad h. l. Tum Diodor. 2, 35. Indiae longitudinem ab occasu orientem versus 28,000 stadiis metitur, a quo sic parum recedit noster, si proximum numerum addas.

5) Mosc. Paris. ut veteres editiones, ἀντὶ pro ἄν τι. Quod insertum si retineatur, est κατά τι, alias ἴσον, σχεδόν τι, *fere*. Post Mosc. ᾗ pro ἧ, quod bene habet. Medic. 3. τῶν πεπηγμένων, ut referatur ad σταθμῶν.

oppositum orientale latus, assumtis extremitatis tribus millibus, erit stadiorum CCIƆƆ IƆƆ CIƆ. Atque haec est maxima et minima regionis latitudo. Longitudo vero est ab occidente in orientem, quae quanta sit, de ea parte, quae usque ad Palibothra pertendit, certius dici potest: schoenis enim dimensa est, et viam regiam habet stadiorum XX millium. Ulteriora vero coniectura deprehenduntur per navigationes, quae ex mari fiunt adverso Gange Palibothra usque, et sunt stadiorum circiter IƆƆ CIƆ. Tota vero vel brevissima est stadiorum sedecies millium,

λίων, ὡς ἔκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σαθμῶν τῆς India. πεπισευμένης μάλισα λαβεῖν Ἐρατοσθένης φησί· καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἔλαττόν φησι. Τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διασήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάσημα τὸ προσπίπτον ἐπὶ πλέον πρὸς τὰς ἀνατολὰς, οἱ τρισχίλιοι σάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγισον μῆκος· ἔσι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἑξῆς ἠϊόνα, μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας, καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμόνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ [6] Κωνιακοὶ καλούμενοι.

6) Ita constanter legitur in omnibus libris et vetere interprete, et infra p. 691. f. recurrit, tantum quod hic editio Casaub. utraque scribit *Κωνιακοί*. Salmasius ad Solinum p. m. 783. ubique scribendum censet *Κωλιακοὶ* a promontorio, quod vocatur *Κωλιὰς* (Dionys. v. 592.) f. *Colis*. (Dionys. (v. 1148. et Mela 3, 7, 5.) Probans hanc emendationem Hill. ad Dionys. c. c. l. l. Harduinus ad Plin. 6, 24. f. 22. et Heeren. p. 153. c. l. etsi hic minus recte eam Casaubono tribuit. Penzelius etiam in textum recepit et eosdem existimat, quos Aelian. in hist. animal. 16, 18. *Κωλίγγας* adpel-

lium, ut ex certa diurnorum itinerum descriptione deprehendisse se Eratosthenes affirmat: cui etiam Megasthenes subscribit. Patrocles vero mille stadia detrahit. Rursum si huic distantiae extremitatis distantia addatur, praesertim quae ad ortum vergit, scilicet tria millia stadiorum, longitudo maxima conficietur, quae est ab Indi ostiis secundum litus, quod deinceps est usque ad dictam extremitatem, et orientales eius terminos, quo in loco ii habitant, qui Coniaci vocantur,

India.

§. 12.

Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾷν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. Δηΐμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους. Πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. Νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανὸν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις

p. 690.

adpellat; Βωλιγγαὶ forte in Stephano h. v. propius *Calingae* in Plinio 6, 21. f. 17. et 22. f. 19. Referunt huc Ptolemaei 7, 2. Κῶρυ ἄκρον τὸ καὶ Καλλίγικον. Hinc Mannert in Geogr. ant. T. 5. p. 85. etsi lectionem vulgatam damnare non audet, pro Κωνιακοὶ tamen ita Strabonem scripsisse putat. Cf. Ciaccon. ad Melam 3, 7, 5.

§. 12.

Nimirum autem hinc perspici potest, quantum reliquorum sententiae discrepent. Ctesias dicit, Indiam non esse minorem reliqua Asia: Onesicritus, eam esse trientem orbis habitati: Nearchus, quatuor mensium iter per ipsum campum: Megasthenes et Deimachus moderatius. Nam supra XX millia stadiorum eam partem ponunt, quae ab australi mari in Caucasum tendit. Deimachus secundum quaedam loca supra XXX millia. Adversus hos in superioribus est a nobis disputatum. Nunc hoc satis est dicere, haec ipsa facere

νοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ ¹διϊσχυρίζωνται. India.

§. 13.

Ἅπασα δ' ἐςὶ ¹κατάῤῥυτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίςους συῤῥηγνυμένοις, τόν τε Ἰνδὸν, καὶ τὸν Γάγγην· τοῖς δὲ, κατ' ἴδια ςόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι, καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἶθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιςα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες· οἱ δ' ἐπιςρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός. Οὗτος μὲν οὖν ²καταβὰς ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐπειδὰν ἅψηται τῶν πεδίων, ἐπιςρέ-

ψας

1) Cum Moſcov. conjunctivum poſui, tamquam frequentiorem in hoc nexu.

1) Κατάῤῥυτος male inde a Caſaubono editiones. Poſt Moſcov. Medic. 4. Ven. 1. 2. συῤῥηγνυμένους, quod male referrent ad μεγίςους.

2) Subjiciunt editiones ὁ Γάγγης, quaſi obſcurum fuiſſet, de illo narrari. Recte delent codices et antea uncis inclu-

facere pro his, qui veniam petunt, quando de Indicis rebus loquentes nihil affirmant admodum.

§. 13.

Tota India fluminibus irrigatur: quorum quaedam in duo maxima irrumpunt, Indum atque Gangem: quaedam propriis oſtiis in mare exeunt: omnia e Caucaſo primo ad meridiem feruntur, poſtea alia eundem ſervant curſum, praeſertim quae in Indum influunt, alia flectuntur ad orientem, ut Ganges. Hic a montibus deſcendens, cum in planitiem

India. ψας πρὸς ἕω, καὶ ῥυεὶς παρὰ τὰ Παλίβοθρα, μεγίστην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν ³ταύτῃ θάλατταν, καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν. Ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Πατταληνὴν καλουμένην χώραν, παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδικὴ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις

incluserat Casaubonus. Tum Medic. 3. Paris. Παλίβαθρα. Scriptura Strabonis nota et aliunde confirmata. Παλίμβοθρα tantum quidam, ut Arrianus, Stephanus.

3) Mosc. Paris. Medic. 3. 4. ταύτης, ut veteres editiones ante Casaubonum. Quod Casaubonus reposuit ταύτῃ, praestat. Post Mosc. et Paris. ἐκπεριλαμβάνων. Tum iidem cum Medic. 3. 4. ut infra cum epitome, Παταληνὴν, uti et in aliis auctoribus variatur. Stephanus praefert τ simplex. Tenoris tamen servandi caussa retinui et hic duplex. Cf. supra lib. 11. p. m. 520. Tum Ven. 1. Medic. 4. φησὶν, ὅτι βρέχεται; sine caussa. Ante λιμνάζει in Medic. 4. et Ven. 1. deest καί. Tum Paris. prave λῖνε, et praeter usum Medic. 3. κέγχρον. Sic Paris. Mosc. ὄρυζαν. Vocem βόσμορον corruptam censet Schneiderus in Lex. Gr. etsi, quae sit substituenda,

tiem pervenit, ad orientem conversus: et Palibothra, civitatem maximam, praeterfluens in mare, quod isthic est, effunditur uno ostio, quamquam omnium Indicorum maximum flumen sit. Indus duobus ostiis in mare meridionale exit Pattalenam complectens, Aegyptio Delta persimilem. Eratosthenes auctor est, ex horum tantorum fluviorum exhalationibus et flatu Etesiarum Indiam aestivis imbri-

τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον· Indis.
πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς ⁴δὲ
χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ, κριθαὶ, ὄσπρια, καὶ ἄλ-
λοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Σχεδὸν δέ
τι τοῖς ἐν Αἰθιοπίᾳ καὶ κατ' Αἴγυπτον τὰ αὐτὰ
φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς,
πλὴν ἵππου ποταμίου, τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰν-
δικοί. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαί
φησι. Τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς
Αἰθίοψιν εἰσὶν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροιάν· κατὰ δὲ τὴν

 ὄψιν

tuenda, non addit. Recurrit tamen eadem p. 692. f. et in epitome repetitur. In Diodoro 2, 36. vocatur hoc Indici frumenti genus βόσπορον, ubi tamen Wesselingius cum Casaubono praefert Strabonis scripturam. Difficile est in his judicium, etsi propter repetitionem in Strabone altera praestat.

4) Δὲ, quod vulgo vocem χειμερινοῖς subsequitur, praeponunt Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. In sequu. recte posuit Casaubonus, addicentibus etiam codicibus, Ἰνδικοὶ, cum vulgo antea ferretur Ἰνδοί. Tum Ven. 1. 2. Medic. 4. Paris. βόρειοι; plerique tamen etiam ex Casaubonianis cum Planude recte praeeunt βόρειοι. Male omnino ante Casaubonum legebatur ὡς δὲ βόρει.

imbribus madere ac campos stagnis oppleri, et in iis imbribus linum seri et milium, et sesamum, oryzam, et bosmorum. Hyberno autem tempore seri triticum, ordeum, legumina, et alias fruges esculentas, quarum nos expertes. Iam quae in Aethiopiae et in Aegypti fluminibus nascuntur animalia, eadem fere Indiae amnes producunt, praeter Hippopotamum; quanquam Onesicritus dicat, eos etiam in India procreari. Ex hominibus meridionales colore Aethiopibus, aspectu et capillo aliis persimiles sunt: nam

India. ὄψιν καὶ τὴν τρίχωσιν τοῖς ἄλλοις· οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἀέρος· οἱ δὲ βόρειοι, τοῖς Αἰγυπτίοις.

§. 14.

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναί φασι νῆσον, ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ [1] τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. Τοιαῦται μὲν αἱ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. Προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων, εἴ που τὶ προσακριβοῦσιν, ἰδιοποιήσουσι τὴν γραφήν.

§. 15.

1) Articulus deest in Medic. 3. De Coniacis, quos pertinaciter tuentur et hic codices, dictum est ad §. 11. Post pro εἴ τί που Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Moscov. Paris. εἴ που τὶ, quos reddere non dubitavi.

nam propter veris humiditatem non crispantur: septemtrionales Aegyptiis sunt similes.

§. 14.

Taprobanem in alto sitam insulam distare dicunt ab Indiae australissimis partibus, quae sunt apud Coniacos, meridiem versus, septem dierum navigatione. Eius longitudinem esse ad VIII millia stadiorum Aethiopiam versus: in ea elephantos gigni. Haec quidem ab Eratosthene traduntur: quibus si addamus, quae ab aliis sunt scripta accuratius, eo magis proprie hanc descripserimus.

§. 15.

§. 15. India.

Οἷον περὶ τῆς Ταπροβάνης Ὀνησίκριτός φησι, [1] μέγεθος μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σταδίων, οὐ διορίσας μῆκος, οὐδὲ πλάτος· διέχειν δὲ τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστιοπεποιημένας, κατεσκευασμένων δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων [2] μητρῶν χωρίς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς· νοτιωτάτην δ᾽ ἐκείνην. Κήτη δ᾽ ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσὶ, τὰ δ᾽ ἵπποις, τὰ δ᾽ ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα. p. 691.

§. 16.

1) Ven. 2. εἶναι μέγεθος, omiſſo μέν.

2) Nihil in his morantur codices, tantum quod levi immutatione Moſc. vult μήτρων. At tenacius haerent viri docti in verſione aeque atque in ipſis Graecis. Nempe Salmaſius ad Solin. p. m. 781. malit legere ἐγκοιλίων καὶ μητρῶν, etſi vulgatam omnino etiam tolerandam cenſet. Schneiderus in Lex. Gr. ſ. v. ἐγκοίλιος vocem μητρῶν ad gloſſas rejicit.

§. 15.

Proinde Taprobanae Oneſicritus magnitudinem facit ſtadiorum Iↄↄ, longitudinem vero et latitudinem non diſtinguens, diſtare eam dicit a continenti XX dierum navigatione: ſed malum navium curſum, quae velis non bene inſtructae ſunt, et ita fabricatae, ut utrimque coſtae matricibus eas recipientibus deſtituantur. Inter hanc atque Indiam alias inſulas eſſe: ipſam vero omnium maxime meridiem verſus ſitam: circa eam gigni cete vitae ancipitis, alia bobus, alia equis, alia aliis terreſtribus animalibus ſimilia.

§. 16.

India.

§. 16.

Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα φέρει [1]τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἕρμου, καὶ Καΰστρου πεδίον, καὶ Μαιάνδρου, καὶ Καΐκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ τὴν ἐπιφορουμένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὔξειν αὐτά· μᾶλλον δὲ γεννᾶν, ἐκ τῶν ὀρῶν καταφερομένην, ὅση εὔγεως καὶ μαλακή· καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμοὺς, ὥστε τούτων ὡς ἂν γεννήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία· καὶ εὖ λέγεσθαι, ὅτι

cit. Contra Vossius ad Melam 3, 7. f. acriter, ut solet, castigato Salmasio, ita verba fingit: κατεσκευασμένην δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς. Sensus: ita erant naves fabricatae, ut costae utrimque carerent fundamento. Nempe sine costis cogitari navis nequit. Quae emendatio cum sensui optime sit accommodata, probanda videtur.

1) Articulus deest in Medic. 4. Post Καΐκου male irrepsit in edd. Casaubonianam et ceteras, uti deinceps τὸ ante τὴν ἐπιφερομένην, quod recte ignorant codices et veteres editiones. Ipsum verbum Medic. 4. Ven. 1. 2. Mosc. Paris. cum Casaubonn. quod vulgo effertur ἐπιφερομένην, mutant in ἐπιφορουμένην; quibus quidem hanc formam dedi. Post ὡς, quod utique repetito sono offendit, omittitur in Ven. 1. Medic. 4. Tum ὑπάρχει Medic. 3.

§. 16.

Nearchus de terra, illuvie fluviorum solo aggesta, haec affert exempla: Hermi, et Caystri, et Maeandri, et Caici campos ita appellatos esse ob limum, qui e montibus a fluviis delatus campos auget, atque adeo facit, si quis defertur, qui mollior sit et pinguior. Ideoque recte dici, campos hos a fluviis effici. Hoc idem est atque

ὅτι τούτων ἐστὶ τὰ πεδία. Τοῦτο [2]δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ Indiaὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι ἐπὶ τοῦ Νείλου, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου δῶρόν ἐστι· διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος.

§. 17.

Ἀριστόβουλος δὲ μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφεσθαι τὰ ὄρη καὶ τὰς ὑπωρείας φησί· τὰ πεδία δὲ [1]καὶ ὄμβρων ὁμοίως ἀπηλλάχθαι καὶ νιφετῶν· ἐπικλύζεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν· νίφεσθαι

2) Particula subjecta καὶ, quam certe uncis inclusit Casaubonus, abest in Ven. 1. 2. Mosc. Paris. et cum commode abesse possit, delevi. Auctoritate vero omnium ἐπ' αὐτῷ mutavi in ὑπ' αὐτῷ.

1) Medic. 4. non agnoscit καὶ, ut Paris. antea λεχθέντι. Quae sequuntur verba τοῖς δὲ τῆς Ἀσίας, aperte sunt corrupta, quod et vidit notavitque Casaubonus. Sed quod latere putat nomen Indicae gentis, sic ut legendum sit τοῖς δὲ Ἰνδικοῖς, minus accommodatum est nexui cum sequentibus, qui desiderat hic anni certum tempus. Optime Tyrwhittus in Strabonem p. m. 56. veram lectionem indagavit τοῖς δ' ἐτησίαις, quam etiam ex iis, quae paullo inferius leguntur, tuetur. Atque haec apte refertur ad Arcturum. Codices in vulgata haerent omnes, tantum quod Moscov. Ven. 2. omittunt δὲ.

que id, quod Herodotus de Nilo dicit, terram, quae circa eum est, donum ipsius esse. Et propterea Nearchus putat, Nilum recte eodem nomine vocari, quo etiam Aegyptus.

§. 17.

Aristobulus dicit, solos montes et montium ima pluviam et nives sentire: campos vero cum imbrium esse expertes, tum nivis: ex incremento tantum fluminum

India. νίφεσθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα· τοῦ δὲ ἔαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ ἀεὶ καὶ μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· τοῖς δ' ἐτησίαις καὶ ἀδιαλείπτως νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι καὶ λάβρους ἕως ἐπιτολῆς Ἀρκτούρου· ἔκ τε δὴ τῶν χιόνων καὶ τῶν ὑετῶν πληρουμένους ποτίζειν τὰ πεδία. Κατανοηθῆναι δὲ ταῦτα καὶ [2] ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν, ὡρμηκότων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμισαδῶν· μετὰ δὲ δυσμὰς Πληϊάδων, καὶ διατριψάντων κατὰ τὴν ὀρεινὴν, ἔν τε τῇ Ἱππασίων, καὶ τῇ Μουσικανοῦ γῇ τὸν χειμῶνα· τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβεβηκότων εἰς

2) Medic. 3. ὑπ' αὐτοῦ. Tum Medic. 3. μετὰ δύσιν; 4. μετὰ δυσμούς. Post quod vulgo in editis legitur ὑπ' Ἀσίων, recte corruptum judicavit Casaubonus, sed tantum ex vetere interprete adfert *Hypasiorum*. Ex codicibus certe meis ita etiam exhibent Mosc. Parif. Ven. 1. 2. Casaubonus inde legendum censet Ἱππασίων, quod infra p. 698. in. recurrit, ubi tamen Schmiederus ad Arrianum de Indic. p. 6. reponi vult Ἀσπάσιοι.

minum regionem inundari, in montibus per hyemem ningere, vere incipiente imbres incipere, ac semper magis augeri etesiis, et die et nocte iugiter et copiose flumina effundi, usque ad arcturi exortum, ea nivibus et imbribus aucta campos irrigare. Quae omnia et a se et ab aliis deprehensa dicit, cum ex Paropamisadis in Indiam contenderent, post Pleiadum occasum, et in montibus immorarentur, et Hippasiorum et Musicani terram hyeme permearent: vere autem incipiente, cum in campos

εἰς τὰ πεδία, καὶ πόλιν ³Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πώρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν, ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὑσθῆναι· καὶ ἐπειδὴ καταβᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ νικήσασι Πῶρον, ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὸν Ὕπανιν πρὸς ἕω, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην πάλιν, ὕεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς ἐτησίαις· ἐπιτείλαντος δὲ ἀρκτούρου, γενέσθαι παῦλαν· διατρίψαντας δὲ περὶ τὴν ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ καὶ πλεῖν ἀρξαμένους πρὸ δύσεως πληϊάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθινόπωρον πᾶν, καὶ India. p. 692.

3) Ed. Parif. prave Τάλξα, pravius Amftel. Σάλξα. Poft recte ante Πῶρον articulus in Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. deeft, qui vulgo praemittitur. Iidem codices etiam vulgarem ordinem πρὸς ἕω ἐπὶ τὸν Ὕπανιν ita invertunt, uti repofita oftendunt. Τοῦ ante ἀρκτούρου deeft in Parif. Medic. 3. 4. contra τὸ ante φθινόπωρον, vulgo omiffum, additur in Medic. 3. 4. Mofcov. et Parif. et fic τὸ iidem ante θέρος refpuunt, quippe quod praeceffit. Παταληνὴν fimplici τ praeeunt Mofc. et Parif. de quo v. fupra ad lib. 11. p. 510. Deinde γενέσθαι pro γίνεσθαι dedi cum meis omnibus. Male idem paullo poft repetit Medic. 3. pro αἰσθέσθαι, quod aeque male in ἐσθίεσθαι mutat Medic. 4. cum Parif. qui tamen αι fupra fcriptum gerit.

pos et Taxila, urbem maximam, atque hinc ad Hydafpem ac Pori regionem defcendiffent: hyeme quidem aquam non vidiffe, fed nives folum, et primo Taxilis pluiffe: ac poftquam in Hydafpem veniffent, et Porum fuperaffent, iter ad Hypanim facientes orientem verfus, atque inde ad Hydafpem, rurfum continue pluiffe, praefertim flantibus etefiis: arcturi autem exortu ceffaffe: et cum navium fabricationi ad Hydafpem immorati effent, et non multis

India. καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν τῷ κατάπλῳ πραγματευθέντας, ἐλθεῖν εἰς τὴν Ππτταληνὴν περὶ κυνὸς ἐπιτολήν· δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γενέσθαι μῆνας, οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν αἰσθέσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήκμασαν οἱ ἐτησίαι· τῶν δὲ ποταμῶν πληρουμένων τὰ πεδία κλύζεσθαι· τὴν δὲ θάλατταν ἄπλουν εἶναι τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπὸ γαίας δὲ μηδεμιᾶς πνοῆς ἐκδεξαμένης.

§. 18.

Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαρχος λέγει· περὶ δὲ τῶν θερινῶν ὄμβρων οὐχ ὁμολογεῖ· ἀλλά φησι, ὕεσθαι τὰ πεδία θέρους, χειμῶνος δ' ἄνομβρα εἶναι. Λέγουσι δ' ἀμφότεροι καὶ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. Ὁ μέν γε Νέαρχος τοῦ Ἀκεσίνου πλησίον

tis diebus ante Pleiadum occasum navigare coepissent, totum auctumnum et hyemem et ver et adventantem aestatem in navigatione occupantes, circiter canis exortum in Pattalenam pervenisse: cum menses x navigantes nunquam aquam sensissent, vigentibus etiam etesiis: fluminum vero eluvione campos inundatos: mare propter contrarios ventos, quia nullus a terra flatus prosequebatur, navigari non potuisse.

§. 18.

Idem Nearchus affirmat. De aestivis autem imbribus non consentit: sed aestate compluì campos, hyeme non item, adferit. De fluminum exundatione convenit inter eos. Nearchus cum prope Acesinem castra posuissent, coactos ait fuisse, aquis se extollentibus, in arduum magis locum

σίον [1]στρατοπεδεύοντάς φησιν ἀναγκασθῆναι μεταλαβεῖν τόπον ἄλλον ὑπερδέξιον κατὰ τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τοῦτο κατὰ θερινὰς τροπάς. Ὁ δ' Ἀριστόβουλος καὶ μέτρα τῆς ἀναβάσεως ἐκτίθεται τετταράκοντα πήχεις, ὧν [2]τοὺς μὲν εἴκοσιν ὑπὲρ τὸ προϋπάρχον βάθος πληροῦν μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, τοὺς δ' εἴκοσιν ὑπέρχυσιν εἶναι εἰς τὰ πεδία. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ, διότι συμβαίνει νησίζειν τὰς πόλεις, ἐπάνω χωμάτων ἱδρυμένας, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπίᾳ· μετὰ δὲ ἀρκτοῦρον παύεσθαι τὴν πλημμύραν, [3]ἀποβαίνοντος τοῦ ὕδατος· ἔτι India.

1) Vulgo στρατοπεδεύοντος, quod cum parum esset aptum, aut Ἀλέξανδρος subplendum putat Casaubonus, cum hoc de ejus exercitu narret Arrianus in Ind. c. 6, 5. aut mutandum in στρατοπεδεύοντας, quam posteriorem rationem tamquam magis expeditam probavi.

2) Sic Medic. 3. 4. Moscov. uti post duo priores. Vulgo bis τοῖς. In praecedentibus ante Xylandrum vitiose μετὰ pro μέτρα legebatur.

3) Medic. 4. Ven. 1. ὑποβαίνοντες cum Casaubonianis contra sensum; Ven. 2. ἐπιβαίνοντες. Vulgata bene habet. In sequentibus verbis ψύχοντος ὀρυκτοῦ (etsi ὀρυτοῦ male dederunt operae) vitium haerere acute vidit Casaubonus jam

cum ea subducere: idque circa aestivum solstitium contigisse. Aristobulus exundantiae mensuram cubitorum XL tradidit, quorum viginti alveum implerent supra priorem profunditatem usque ad labrum, reliqui autem XX in campos effunderentur. Id quoque uno ore dicunt, insularum in morem aquis ambiri urbes, aggeribus impositas, quemadmodum in Aegypto etiam et Aethiopia. Post Arcturum autem

India. ἔτι δ' ἡμίψυκτον σπείρεσθαι τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου χαραχθεῖσαν, καὶ ὅμως φύεσθαι τὸν καρπὸν τέλειον καὶ καλόν. Τὴν δ' ὄρυζαν φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος ἑστάναι ἐν ὕδατι κλειστῷ· πρασιὰς δ' εἶναι τὰς ἐχούσας αὐτήν· ὕψος δὲ τοῦ φυτοῦ τετράπηχυ, πολύσταχύ τε, καὶ πολύκαρπον· θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν πλειάδος, καὶ [4]πτίσσεσθαι ὡς τὰς ζειάς· φύεσθαι δὲ καὶ ἐν τῇ Βακτριανῇ, καὶ Βαβυλωνίᾳ, καὶ Σουσίδι· καὶ ἡ κάτω δὲ Συρία

jam antea ad lib. 11. p. m. 422. et emendavit una mutata litera, τυχόντος ὀρυκτοῦ, ex simili Strabonis loco lib. 7. p. m. 402. Quae quidem emendatio ita adrisit, ut invitis codicibus reciperem; tantum ὀρύκτου dedi, quod malim de fossore, quam de instrumento intelligere. Ceterum eam Casauboni mutationem calculo suo probavit d' Orville ad Chariton. p. m. 422. ubi plura ejusdem literae confusae exempla congessit.

4) Casaubonn. Ven. 1. βαπτίζεσθαι, inepte; alii cum editionibus πτίζεσθαι praeter usum. Πτίσσεσθαι potius dicendum fuisse, monuit Casaubonus, cui quidem obportune adest Mosc. suo suffragio. Minus tamen bene idem inde vult Σούσιδι. Tum pro κάτω δὲ Ven. 1. dat κάτω καὶ et pro ποτιζομένην Casaubonn. Ven. 2. ἀρδευομένην; alterutrum ex glossa. Sed praecedit ἀρδείας.

tem jam aqua subsidente, cessare inundationem. Addit etiam, terram semisiccam et a quolibet fossore leviter scissam seri, et fruges optimas gigni. Aristobulus dicit, oryzam in aquis eluvionis stare, factis areolis quibusdam, eam continentibus: stirpis altitudinem esse quatuor cubitorum, ipsam multarum spicarum, multique fructus, meti sub Pleiadum occasum, et zeae more contundi. Nasci etiam in Bactriano agro, et in Babylonio, et in Suside, et in

Συρίας φύει. Μέγιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπείρεσθαι India.
μὲν πρὸ τῶν ὄμβρων φησίν· ἀρδείας δὲ καὶ φυτείας δεῖσθαι ἀπὸ τῶν κλειςῶν ποτιζομένην ὑδάτων. Περὶ δὲ τοῦ βοσμόρου, ὅν φησιν Ὀνησίκριτος, [5] διότι σῖτός ἐςι μικρότερος τοῦ πυροῦ· γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ', ἐπὰν ἀλοηθῇ, προομνύντων, μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἅλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

5) Ven. 1. ὅτι, ut saepe. Tum codices omnes cum edd. dant σεπτὸς, epitome sola σῖτος, quod et probat Scaliger in margine edit. Xyl. et Xylander. Vetus interpres legit σεπτὸς, et vertit: *in veneratione est.* Villebrune ad marginem ed. Amstelod. malit σηπτὸς vel εὔσηπτος i. e. digestu facilis, vel etiam εὔπεπτος. Equidem praetuli σῖτος, quod ad explicationem propius valet, et nulla copula interjecta artius cum μικρότερον continetur. Pro ἄπυρον Medic. 3. non temere propter praecedens φρύγεται videtur praeferre ἀφρύκτον, etsi hoc vocabulum Lexica ignorant.

in inferiore Syriae. Megillus scribit, eam ante pluvias seri: cultu tamen et irrigatione indigere, et clausis aquis irrigari. Bosmorum Onesicritus ait frumenti genus esse minus tritico, et inter amnes nasci: torreri autem, cum in area excutitur, sed jurare istos, non prius ex area se elaturos, quam igni frixerint: id eo faciunt, ne semen exportetur.

India;

§. 19.

Τὴν δ' ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ πάλιν [1] τὴν ἐναντιότητα παραθεὶς ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νείλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐστὶν ἡ πλήρωσις, τοῖς
p. 693. Ἰνδικοῖς ποταμοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε γὰρ ἡ Θηβαῒς μέχρι Συήνης, καὶ τῶν ἐγγὺς Μερόης, οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Πατταληνῆς, μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ' ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν, ἐν ᾗ καὶ ὄμβροι καὶ νιφετοί, παραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ [2] τῇ ἔξω τῆς Ἰνδικῆς χώρᾳ· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ τῶν χιόνων. Εἰκὸς δ' οἷς

1) Τὴν ante ἐναντιότητα deest in Veneto 1. et Medic. 4. Post Medic. 3. ὅτι pro διότι, ut saepe, et mutato vulgari ordine Moscov. Medic. 3. 4. Ἰνδικοῖς δὲ ποταμοῖς ἀπό. Tum Medic. 3. 4. Mosc. Parif. Παταληνῆς; Ven. 1. Παττaληνῆς; edd. Παττηληνῆς. Vid. supra.

2) Sic Medic. 3. 4. cum alii et edd. adferant τῆς, uti poni ἄλλος passim solet, pro diversus, contrarius, de quo cf. Hin-

§. 19.

Porro Aristobulus, exposita et similitudine hujus regionis, qua attingit Aegyptum atque Aethiopiam, et quid ab eis haberet diversi, cum austrinis imbribus Nilus impleatur, Indici fluvii septentrionalibus, causam quaerit, quare intermedia loca imbribus careant: nam nec inter Thebaica usque in Syenen, et loca Meroae proxima, nec in Indicae partibus a Pattalena usque in Hydaspem pluit: superiorem vero regionem, in qua et pluit et ningit, perinde excoli dicit, atque aliam, quae est extra Indiam, cum ab imbribus et nivi-

δ' οἷς εἴρηκεν οὗτος, καὶ εὔσειστον εἶναι τὴν γῆν, χαυνουμένην ὑπὸ τῆς πολλῆς ὑγρασίας, καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ὥστε καὶ ῥεῖθρα ποταμῶν ἀλλάττεσθαι. Πεμφθεὶς γοῦν ἐπί τινα χρείαν, ἰδεῖν φησιν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων, ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ἐκτραπομένου δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἷον καταῤῥάξαντος, ὡς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι, ταῖς ὑπερχύσεσι μετεωροτέραν οὖσαν, οὐ τοῦ ῥείθρου τοῦ καινοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων. India.

C 3 §. 20.

Hindenburg ad Xenoph. Memor. 1, 2, 27. et Vossius ad Melam 3, 9, 1. Hic tamen ex adpositione malim intelligere. Ante χιόνων deest τῶν in Medic. 3. 4. Moscov. Alii servant, ancipiti usu. Post λαμβάνουσαν vitiose in Medic. 4.

g) Medic. 4. δὲ εἰς. Post recte Moscov. Paris. Medic. 3. 4. ut veteres editiones ante Casaubonum, εἰς pro ἐς, quod post irrepsit. Minus recte Medic. 3. Moscov. Paris. κοινοῦ, etsi hoc probat Villebrunius. Equidem cum aliis propter praecedentia praefero καινοῦ, quod reposuit Xylander, cum ante eum ferretur κοινοῦ.

nivibus humectetur. Porro ex iis, quae refert, verisimile est, terram facile terrae motibus concuti ab humiditate nimia laxatam, et facile rumpi, ut etiam fluminum aluei immutentur. Ipse quidem ad rem quandam gerendam se missum, vidisse affirmat mille vel amplius urbium et vicorum regionem desertam, cum Indus proprium alveum reliquisset, et ad sinistram conversus esset in alium longe profundiorem, et quasi se inde praecipitasset, adeo ut regio ad dextram relicta non amplius effusionibus irrigaretur, cum non modo alveo recente sublimior esset, sed etiam omni fluminis inundatione.

§. 20.

India.

§. 20.

Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι, καὶ τῷ τοὺς ἀπογαίους μὴ πνεῖν, ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀνησικρίτου. Τεναγώδη γάρ φησιν εἶναι τὴν παραλίαν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ στόματα τῶν ποταμῶν, διά τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται, τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν, τὸν δὲ θερινὸν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὑρίσκεσθαί φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὔσης· τούς τε ξυλίνους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα

1) Casaubonn. i. e. Ven. 2. τὸ τόμα; minus bene. Tum Mosc. δίσπορον pro σπόρον, et Medic. 3. χειμέριον, altera forma. Ὄμβρων in Mosc. pro ὄμβρον nexus rejicit. φησὶ deest in Ven. 2. post εὑρίσκεσθαι. Ante καιροὺς articulum ponit Ven. 1. et Medic. 4. Post voces τῶν φυτῶν Mosc. omisit καί.

§. 20.

Flumina autem exundare, et ventos a terra non spirare, id comprobatur verbis Onesicriti. Is enim maritimam oram dicit palustrem undosamque esse, praesertim ad fluminum ostia, propter limum et maris effluxum, et propterea quod marini venti praevaleant. Megasthenes Indiae fecunditatem ex eo maxime declarat, quod ea bis fructum ferat uno in anno. Idem Eratosthenes ait, alteram hybernam sementem, alteram aestivam nominans, quo modo et imbrem. Nullum enim annum

μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἑψήσει, χλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δή τινα λέγειν βούλεται, ὅτι ἡ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' India.

C 4 ἐκεί-

2) Medic. 3. ut fit saepe, ὅτι. In sequ. mutant ordinem vulgarem Moscov. Paris. Medic. 3. 4. qui ita antea procedebat: τῶν δένδρων φησὶ εὐκαρπίας εἶναι. Tum vox εὐκαρπίας in Ven. 1. Medic. 3. 4. effluxit. Reddidit etiam Eustath. ad Dionys. v. 1107. Post Paris. κυνοφάλλων, ut in Philoxeni glossis utroque modo legitur. Vid. Hemsterhus. ad Luciani judicium vocalium c. 4. Proximum vocabulum σαγματοσάγην, uti dedit Casaubonus, divise antea, ut in Moscov. Ven. 1. σάγματι σάγην scribebatur. Salmasius emendarat antea τῆς σαγματοσάγης, post probat τοῖς σάγμασι σαγῆς. Prius in hac compositione incognitum, etsi genitivum τῆς recte reposuit, quia pendet a praecedente ἐστί. Tum sensus postulat, clitellis eam lanam superstravisse. Nempe σάγματα de clitellis, uti passim in Plutarcho, σάγη de stratis dicitur, de quo praeter alios cf. Hemsterhus. ad Polluc. 10, 12, 54. Tum vero legendum est aut τῆς σαγμάτων σάγης, aut minima mutatione τῆς σάγμασι σάγης, ut dativus pro genitivo ponatur, quod sic locum habere pluribus docuit Heindorf ad Platonis Cratyl. p. 131. Tum pro φλοιῶν la Cerda ad Virgil. Georg. 2, 121. emendat φύλλων. Prius tamen tenent omnes libri cum epitome, et hinc repetit Eustath. ad Dionys. v. 1107. quod, cum necessitas non urgeat, reliqui.

annum inveniri dicit utroque tempore sine pluvia, quapropter magnam esse ubertatem, cum semper terra sit fecunda. Fructus autem arboreos multos gigni, radices stirpium, praesertim magnarum arundinum, et natura et decoctione dulces esse, aqua a solibus tepefacta, tam coelesti, quam pluviali. Quodam-

India. ἐκείνοις ἕψησίς ἐστι· καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. Ἐκ τούτου δὲ Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλων αὐτοῖς χρῆσθαι, καὶ τῆς σάγμασι σάγης· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικά, ἔκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου.
p. 694. Εἴρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι ποιοῦσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν· [3] καὶ δένδρον εἶναι καρποφόρον· ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

§. 21.

3) Medic. 3. καὶ pro οὐ γάρ. Alii in vulgata lectione conſentiunt, quam tamen de menda recte ſuſpectam habet Caſaubonus, etſi eam, ſi de ſaccharo intelligatur, contra illum tueri ſtudet. At repugnantia eſt in verbis οὐ καρποφόρον et ἐκ τοῦ καρποῦ, quae tollitur, ſi cum Mediceo reponas καί.

dammodo igitur id videtur dicere, eam, quae apud alios et fructuum et ſuccorum maturitas dicitur, apud illos concoctionem eſſe, quae tantum ad ſuavitatem ſaporis conducat, quantum ea, quae per ignem fit. Idcirco etiam ramos arborum flexiles eſſe dicit, e quibus rotae fiant, ob eandam cauſam: in quibusdam lanam innaſci, ex qua Nearchus ait ſindonas ſubtilis et reticulati operis texi, et Macedones ea pro tomento ac clitellarum ſtratis uſos eſſe: ſerica etiam ejusdem generis eſſe, byſſo ſcilicet ex corticibus quibusdam excarminata. Tradit idem, arundinem mel ſine apibus gignere, et eſſe arborem fructiferam, cujus fructus ebrios faciat.

§. 21. India.

Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ δένδρα παράδοξα ἡ Ἰνδικὴ [1]τρέφει, ὧν ἐστι καὶ τὸ κάτω νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ διεξιὼν, ἅ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγεῖται μεγάλα δένδρα εἶναί τινα, ὧν τοὺς κλάδους [2]αὐξηθέντας ἐπὶ πήχεις [3]καὶ δώδεκα· ἔπειτα τὴν λοιπὴν αὔξησιν κατωφερῆ λαμβάνειν, ὡς ἂν κατα-

καμ-

1) Medic. 3. τρέφειν. Nempe praecedentia in animo gessit librarius. Post pro vulgato ἔχειν ex Mosc. Ven. 1. 2. Planude et Casaubonianis postulante nexu dedi ἔχον; et sic locum legendum olim etiam censuit Salmasius ad Solin. p. m. 715. Post νοτιώτατα Medic. 3. 4. Moscov. omittunt εἶναι.

2) Post αὐξηθέντας subjiciuntur in edd. verba αὖτ' ἀνακλασθέντας. Monentibus libris MSStis omnibus ejeci; nec ea agnoscit epitome. Suum illa locum melius paullo post occupant.

3) Cum καὶ nihil habeat, cui respondeat, Barthius ad Statii Theb. 4, 280. legendum censet πήχεις ιε' καὶ δώδεκα. Si tamen insistendum sit codicibus omnibus, καὶ habeat vim intendendi. Sequens κατωφερῆ Paris. mutat in καταφερῆ, quod licet in margine ed. Amstel. improbet Villebrune, perinde tamen ex promiscuo usu valet, et saepe alibi etiam variatur. Cf. Wesseling. ad Herodot. 2, 63. et quae notavi ad lib. 12. p. m. 233.

§. 21.

India multas quidem admirabiles arbores fert, e quibus est, cujus rami ad terram propendent, foliis non minoribus clypeo. Onesicritus, curiosus ea persequens, quae sunt in Musicana terra, Indiae australissima, refert, arbores quasdam ingentes esse, quarum rami cum ad duode-

nos

India. καμπτομένους, ἕως ἂν ἅψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς καταώρυξιν, εἶτ' [4] ἀναδοθέντας στελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἶτ' ἄλλην· καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γενέσθαι μακρὸν, πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ στελέχη. Κατὰ δὲ τὸν [5] Ἀκεσίνην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ὑάρωτιν καὶ Ἀριστόβουλος εἴρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένους ἐχόντων τοὺς κλάδους, καὶ περὶ τοῦ μεγέ-

4) Medic. 3. 4. ἀναδοθέντα, quod et ante correctionem tulit Mosc. Συνάδον in penultima per α idem effert, promiscua scriptura.

5) Ἀκεσίνην ex ed. Casaub. in posteras migravit. Res nota. Antea Medic. 3. Κατὰ δὲ τό; Ven. 1. Κατὰ δὲ τήν. Sed cum aliis auctoribus alii hic codices masculinum probant. Post malim Ὑαρώτην, ut propius accommodetur scriptura ad Arriani Ὑδραώτης, ni obstet paullo post et infra p. 699. m. Ὑαρώτιδος.

nos cubitos creverint, reliquum incrementum pronum faciant, deflexi, quousque terram contingant: deinde terram subeant, ac radices agant, veluti traduces: mox rursus in truncum exeant, a quo postquam aucti fuerint, in eodem modo flectantur, et aliam propaginem efficiant: rursusque aliam, et sic deinceps, ut ab una arbore longum umbraculum fiat, tabernaculo multis columnis innitenti simile. Refert ad haec miras arborum magnitudines, quarum stipitem vix quinque homines complecti queant. Aristobulus ad Acesinem, et ubi is Hyarotidi permiscetur, de arboribus dicit, quae ramos deflexos habent,

μεγέθους· ὥσθ' ὑφ' ἑνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἱππέας πεντήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. Λέγει δὲ ὁ Ἀριστόβουλος, καὶ ἄλλο δένδρον, ⁶οὐ μέγα, μεγάλους λοβοὺς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δέκα δακτύλους τὸ μῆκος, πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ῥᾳδίως σώζεσθαι. Ἅπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φήσαντες, ἑωρᾶσθαι πέραν τοῦ Ὑαρώτιδος δένδρον ποιοῦν σκιὰν ταῖς μεσημβρίαις πεντασάδιον. Καὶ τῶν ἐριοφόρων δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις. India.

§. 22.

6) Vulgo in edd. οὐ μεγάλους λοβοὺς λεπίσματι καρποὺς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος δέκα δακτύλους — Mosc. Paris. οὐ μεγάλο — λεπισματοκαρποὺς (Paris. — ποὺς) (una voce) ἔχον — Ven. 2. οὐ μεγαλοπερισπίσματον· ποῦς ἔχον — In reliquis, omissis his verbis, sic legitur: οὐ μέγα λόβους μεγάλους (Ven. 1. Medic. 4. μεγάλους λόβους) ἔχον, ὡς κύαμος — Medic. 4. Ven. 1. ὡς ὁ κύαμος. Verba λεπίσματι καρποὺς pro καρποῦ glossam esse, quae

bent, et de earum magnitudine, ut sub una arbore quinquaginta equites meridiari possint. Ille vero quadringentos ait. Narrat etiam Aristobulus, arborem esse non magnam, quae magnas siliquas habeat, fabarum similes, denorum digitorum longitudine, mellis plenas: quas qui ederint, non facile evadant mortem. Qui dixerunt trans Hyarotidem visam fuisse arborem, quae umbram in meridie faceret quinque stadiorum, cunctorum de arborum magnitudine sermonem excessere. Idem tradit, lanigerarum arborum florem nucleum habere: quo exemto, reliquum lanae in morem carminetur.

§. 22.

India.

§. 22.

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σῖτον αὐτοφυῆ λέγει πυρῷ παραπλήσιον· καὶ ἄμπελον, ὥστ' οἰνοφορεῖν, τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μηδ' αὐλὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μήτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μηδὲν, πλὴν [1]κυμβάλων καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι. Καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύῤῥιζον τῶν τε σωτηρίων, καὶ τῶν ἐναντίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώματον καὶ οὗτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Προστίθησι δ' οὗτος, [2]ὅτι καὶ νόμος εἴη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρῃ καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ, τιμῆς τυγχάνειν παρὰ

quae recte quidem omnino λοβοὺς explicaret, in contextum admissam vidit jam Casaubonus, quare eam in notis delevit. Villebrune ita consentit, ut tantum μεγάλους omittat. Tantum conjuncte ponit δεκαδακτύλους. Post Moscov. πλήρης, et Medic. 3. ὑπερκεῖναι.

1) Moscov. hoc ordine: τυμπάνων καὶ κυμβάλων. Post idem cum Paris. mavult θαυματοποιούς.

2) Venet. 1. Medic. 4. omittunt ὅτι. Post τὸν pro τῶν revocavi ex priscis editionibus, quibuscum recte consentiunt codices. Casauboniana τῶν.

§. 22.

In Musicani regione frumentum sponte nasci, tritico persimile, dit: itemque vites viniferas, cum caeteri vino carere Indiam dicant, adeo ut nec ibi tibia sit, ut Anacharsis ajebat, nec ullum aliud musicum instrumentum, praeter cymbala et tympana et crepitacula, quibus uti praestigiatores solent. Item Indiam multa medicamenta habere, et multas herbarum radices, tum salutares,

παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν. 3) Ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον, καὶ νάρδον, καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τι ἐμφερὲς ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ᾽ ἔνικμον 4) τὸν ἀέρα εἶναι, καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο, καὶ γόνιμον μᾶλλον· ὡς δ᾽ αὕτως καὶ τὴν γῆν, India. p. 695.

3) Ven. 2. ἔχει. At recenset Aristobuli narrationem, quare etiam post διαφέρειν legendum est ex Medic. 3. 4. ubi alii cum edd. adferunt διαφέρει. Κινάμωμον simplici ν efferunt Medic. 3. 4. uti fit alibi. Ex iisdem, Paris. et Mosc. ante ἄλλα interposui τά. Ἀῤῥαβίαν dat Paris. Idem deinde cum Medic. 4. ἐκείνης; alii, ut edd. ἐκείνοις; optime Medic. 4. ἐκείναις.

4) Mosc. Medic. 3. 4. εἶναι τὸν ἀέρα. In seqq. παρ' ἄλλοις ex Medic. 3. 4. Moscov. in hoc nexu et sensu praetuli. Vulgo παρ' ἄλλους. Tum Medic. 3. 4. ut alibi, malunt Νεῖλον δέ. Pro μεγαλοφυῆ Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. ignotum adhuc verbum adpensa vocula καὶ adferunt μεγαλοφυεῖν. Quod si probetur, proximum tamen γεννᾷν otiosum adest, nec addit, quod desideretur. Vulgatam igitur movere dubitavi, etsi olim etiam ante Xylandrum καὶ, post ejectum, ante γεννᾷν praecedebat. Tum pro τἄλλα Moscov. Medic. 3. 4. τὰ ἄλλα.

tares, tum noxias, quemadmodum et multos colores, et hic, et alii dixerunt. Addit, legem esse, si quis exitiale aliquid invenerit, nisi et remedium ejus reperiat, morte plecti: si simul invenerit, honorem ei a regibus haberi. Esse Indiae australi cinnamomum, nardum, et alia aromata, quemadmodum Arabiae et Aethiopiae: cui, quod ad radios solares attineri, persimilis sit: differre autem aquarum abundantia, unde aër udus sit, et fecundior proinde

India. γῆν, καὶ τὸ ὕδωρ ἤδη· καὶ μείζω τά τε χερσαῖα τῶν ζώων, καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὑρίσκεσθαι. Καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι γόνιμον μᾶλλον ἑτέρων, καὶ μεγαλοφυῆ γεννᾷν καὶ τἄλλα, καὶ τὰ ἀμφίβια· τάς τε γυναῖκας ἔσθ' ὅτε καὶ τετράδυμα τίκτειν τὰς Αἰγυπτίας. Ἀριστοτέλης δὲ [5] τινα καὶ ἑπτάδυμα ἱστορεῖ τετοκέναι.

§. 23.

Καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρόφιμον διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἕψησιν, αὐτὸ κατα-

5) Hoc ordine verba componunt codices mei omnes. Vulgo καὶ ἑπτάδυμά τινα. In verbo ἑπτάδυμα haeret Casaubonus et πεντάδυμα velit substituere, quod Gellius N. A. 10, 2. ex Aristotele mulierem in Aegypto uno partu quinque pueros enixam refert, et ipse Aristoteles de generat. animal. 4, 4. et in hist. animal. 7, 4. quinarium numerum summum omnino facit. Hinc etiam Harduinus ad Plin. 7, 3. Casaubono adsentitur. At cum in septenario consent libri omnes cum epitome, eundemque alii probent, ut Plin. c. l. et Solin. c. 1. f. 3. ex Trogo et Paulus lib. 5. digestor. tit. 4. leg. 3. nihil mutandum censui.

inde, atque ad nutriendum uberior: ac eodem modo et terram et aquam: quapropter animalia tum terrestria, tum aquatilia apud Indos, quam caeteros, majora esse: siquidem etiam Nilus caeteris fecundior sit, et magna producat, cum alia, tum ea, quae ancipitis sint vitae: Aegyptias quoque mulieres interdum quater geminos parere. Narrat Aristoteles, quandam septem geminos peperisse.

§. 23.

Idem Nilum fecundissimum vocat, et large nutrien-

καταλιπόντων τὸ τρόφιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμιώντων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκὸς, ὅπερ φησὶν οὗτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πυρὶ ἑψεῖται τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἢ τὰ ἄλλα. Ὅσῳ δέ γε φησὶ τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι' εὐθείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στενὴν, καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας· τὰ δ' Ἰνδικὰ ῥεύματα ἐς πεδία ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι· τόσῳ δὲ ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε, καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἑφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ. India.

§. 24.

1) Medic. 3. ut sit saepe, ἔτι καί. Post ante ὕδωρ idem omittit τό.

trientem propter moderatam solis decoctionem, relinquentis nutrimentum et superfluum evaporantis. Ex eadem causa verisimile est, id contingere, quod hic dicit, Nili aquam dimidio minori igne decoqui, quam caeteras. Quanto autem magis (inquit) Nili aqua multam et angustam regionem recte percurrit, et multos aëres ac mundi varias plagas permutat: Indica vero flumina in majores latioresque effunduntur campos, diu in eisdem regionibus immorantia: tanto illa hoc magis nutriunt: unde et cete plurima generant et majora. Praeterea aquam jam decoctam e nubibus effundi.

§. 24.

India.

§. 24.

Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἀριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν, οἱ φάσκοντες, μὴ ὕεσθαι τὰ πεδία. Ὀνησικρίτῳ δὲ δοκεῖ, τόδε τὸ ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζώοις ἰδιωμάτων, καὶ φέρει σημεῖον τὸ καὶ τὰς χρόας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. Τοῦτο μὲν οὖν εὖ· οὐκέτι δὲ καὶ τοῦ μέλανας εἶναι καὶ [1]οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας, ἐν ψιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι· μέμφεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον, ὥς φησιν οὕτως·

Οἷς

1) Ven. 1. corrupte ἀλότριχας. Mosc. ὧς φησιν, ubi sic οὕτως legendum sit deinceps. In ipsis versibus Medic. 3. 4. aptius pro ὧς malunt οἷς, ut ad populos referatur; ὧς enim pendet, nec habet, cui adclinet. Τοῖς probant sequentia. Tum iidem cum Paris. ἀναυξήτους, quod in utroque genere est ita usitatum, ut altera forma minus sit frequens. Porro priores editiones συνέτρεψε κόμας, post συνέστρεψε, ut Ven. 1. Paris. pro quo Casaubonus metri causa dedit cum alii συνέστρεψεν. Κόμας sin. νόμας mutaverat etiam Victorius ad marginem ed. Aldinae. In reliquis cum μορφαῖς πυρὸς vix expli-

§. 24.

Hoc Aristobulus non concesserit, qui negat, campos complui: Onesicrito autem videtur. Idem aquam causam facit proprietatum in animalibus: cujus signum affert, quod peregrina pecora eam potantia calores suos in regioni ei familiarem mutant colorem: atque hoc profecto bene dictum est. Quod autem Aethiopes nigri sunt et crispi, ejus rei non recte in meris aquis causam ponit, ac Theodectem reprehendit, qui causam referat ad solem, cum sic ait:

Quorum

Οἷς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν, India.
Σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
Εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ συνέστρεψεν κόμας
Μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός.

²Ἔχοι δ' ἂν τινα λόγον· φησὶ γάρ, μήτε ἐγγυτέρω τοῖς Αἰθίοψιν εἶναι τὸν ἥλιον, ἢ τοῖς ἄλλοις· ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον· ὥστ' οὐκ εὖ λέγεσθαι ἀγχιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴσον πάντων διέχοντα. Μήτε τὸ θάλπος εἶναι τοῦ τοιούτου πάθους αἴτιον· μηδὲ γὰρ p. 696 τοῖς ἐν γαστρί, ὧν οὐχ ἅπτεται ἥλιος. Βελτίους δὲ οἱ

explicari possint, Heyne ad Tibullum 2, 3, 56. μορφαῖς legit, quod ad κόμας refert; reliqua esse mutila. Equidem audacter haec, ut σκοτεινὸν ἄνθος, poetico fervore effusa et sic cohaerere puto.

2) Mosc. ἔχει. Prius dubitantis, vel modeste adsentientis. Tum Paris. Medic. 3. 4. διὰ τοῦτ', et vitiosa scriptura Medic. 3. 4. ἐπικαίεσθαι.

Quorum propinqua Sol adurens orbita
Fuliginoso corpora colore imbuit,
Assuque tostas sicco crispavit comas:
Materiemque adolescendi consumtam abstulit.

Quanquam hoc quidem rationem aliquam habet: dicit enim, solem non esse viciniorem Aethiopibus quam aliis, sed magis perpendicularem, et propterea magis adurere: ut non recte dicat ille solem propinquum, ab omnibus aequaliter distantem. Tum calorem quoque non esse nigredinis causam, cum, qui in utero sunt matris, quos nondum sol attigit, tamen nigrescant. Enimvero melius dicunt, qui causam soli tribuunt et ejus adustioni per vehemen-

India. οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπίκαυσιν, κατ᾽ ἐπίλειψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· καθ᾽ ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φαμεν, μηδ᾽ οὕτω πεπεισμένως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χρόαν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος. Ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερματικὴν διάθεσιν τοιαῦτα γίνεται, οἷα τὰ γεννῶντα· καὶ γὰρ πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. Καὶ τὸ πάντων δ᾽ ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἴσθησιν λέγεται, οὐ πρὸς λόγον. Καὶ πρὸς αἴσθησιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ᾽ ὥς φαμεν σημείου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαῖ-

3) Ἐξ, quod hodie praemittitur, deest in Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. et Paris. qui duo posteriores etiam praeterea dant ἑαυτοῦ, ut editiones ante Xylandrum. Igitur revocavi, etsi ἐξ locum habere per se possit. Tum Paris. Medic. 3. 4. Mosc. οὕτως, hic etiam πεπυσμένως et πεπεισμένως. Medic 4. πεπεισμένως, ut Medic. 3. ex correctione.

4) Ita ex codicibus suis, quibus suffragantur etiam mei, reposuit Casaubonus. Recte, uti subjuncta docent. Vulgo antea οὐχ οὕτως. Ἐγγύθεν, quod mox idem recepit, tuentur praeter nexum omnes codices, cum antea exstaret ἐκεῖθεν.

mentem quandam summi humoris deminutionem; qua de causa affirmamus, Indos non crispari, nec adeo eorum colorem aduri, cum sint humidi aëris compotes. In utero autem ob seminis facultatem atque vim jam tales fiunt, quales fuere, qui eos genuerunt: quo pacto etiam affectiones corporum certae a generis communitate profectae, aliaeque similitudines explicantur. Porro quod dictum est, Solem eodem intervallo ab omnibus terrae locis distare, id sensui verum videtur, non item rationi. Atque id sensus etiam non quovis pacto comprobat, sed

σφαῖραν· ἐπεὶ πρός γε τὴν τοιαύτην αἴσθησιν, καθ' ἣν θάλπους ἀντιλαμβανόμεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόῤῥωθεν δὲ ἧττον, οὐκ ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοψιν, οὐχ ὡς [5] Ὀνησίκριτος δέδεκται. Indis.

§. 25.

Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐςὶ, καὶ τῶν σωζόντων τὴν πρὸς [1] τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ὅτι, τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπίκλυςα, ἄκαρπα

5) Ven. 1. 2. Medic. 4. Ὀνησικρίτῳ, et deinceps Ven. 1. 2. δέδεκται, uti vetus interpres vertit: *Onesicrito visum est*. Posterius ex suis profert etiam Casaubonus, at nihil diversi de voce Ὀνησίκριτος monet, licet, si Ὀνησικρίτῳ legatur, probandum Ὀνησικρίτῳ recte statuat. Praefert tamen vulgatam, in qua et ego standum puto, nisi quis δέδεκται passivo sensu malit accipere, ut utrique formae succurrat.

1) Τὴν deest in Mosc. Post πρὸ pro πρῶτον Paris. et Medic. 3. ponunt πρότερον. Paullo inferius Paris. μέχρις, ut sic alibi, idemque et Medic. 3. 4. Ven. 1. ὅτι pro διότι nota variatione. Antea πλημμυρούμενον Medic. 3. 4.

sed ut terram dicimus ad Solis globum puncti rationem obtinere. Nam respectu ejus sensus, quo calorem percipimus, de proximo quidem magis, de longinquo vero minus: non aequale indicabitur intervallum. Atque hoc modo Sol propinquus Aethiopibus dicitur, non ut Onesicrito visum est.

§. 25.

Isthuc ipsum ex iis est, quae in confesso sunt apud omnes, et similitudinem Indiae ad Aegyptum et Aethiopiam tuentur: quod campi, qui non inundantur,

India. πά ἐςι διὰ τὴν ἀνυδρίαν. Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρῶτον ἐπὶ τοῦ Νείλου, πόθεν ἡ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς, ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυάμους Αἰγυπτίους, εὑρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζεσθαι ςόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕςερον γνῶναι, διότι οὐ δύναται, ὃ ἤλπισε. ²Μέσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ, καὶ δεῖνα ῥεῖθρα, Ὠκεανὸς μὲν πρῶτον, εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ, καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος, καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία, καὶ ἡ Τρωγλοδυτική. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν

2) Sic Ven. 2. Moſcov. Μέσσῳ Pariſ. quod reponi volebat Caſaubonus, quia deſumta haec ſunt verba ex Homero Odyſſ. 11, 156. Cum tamen ῥεῖθρα pro Homerico ῥέεθρα

tur, propter ſiccitatem ſterileſcunt. Caeterum Nearchus antiquam de Nili incrementis quaeſtionem ſic explicari ait, quod Indica flumina edoceant, ex aeſtivis imbribus id contingere. Alexandrum quidem, cum crocodilos in Hydaſpe vidiſſet, et Aegyptias fabas in Aceſine, putaſſe, Nili initium ſe inveniſſe: et propterea claſſem in Aegyptum paraſſe, tamquam per hoc flumen in Nilum navigaturum: paulo poſt intellexiſſe, quod ſperabat, effici non poſſe. Nam magna flumina interjacent et difficiles alvei, et in primis oceanus, in quem omnia Indiae flumina exeunt. Poſtea Ariana, et Perſicus et Arabicus ſinus, et ipſa etiam Arabia et Troglodytica. Ac de ventis

τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄμβρων τοιαῦτα λέγεται, καὶ Italia.
τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν, καὶ τῆς ἐπικλύσεως
τῶν πεδίων.

§. 26.

Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα πρὸς [1] τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσων ἱστορίαν παρειλήφαμεν. Ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοὶ, φυσικοί τινες ὅροι καὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέχουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς p. 697.
αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτε

D 3

ὅρα posuerit, aperte haec ad prosaicam formam revocavit. Quare dedi μέρος. Vulgo μέρει cum aliis MSStis per ellipsin κατά.

1) Τὴν deest in Medic. 4. Proximum αἱ ante κατὰ τὴν — in posterioribus edd. inde a Casaubono vitiatum transferat in §.

ventis quidem et imbribus, et fluminum incrementis et camporum inundatione hactenus.

§. 26.

Porro requiritur, ut de singulis fluminibus dicamus, quaecunque ad Geographiam utilia sunt, et quorum nos historiam accepimus. Alias enim flumina in primis ad praesens totum argumentum conducunt, utpote magnitudinum et figurarum regionum naturales termini. At enim Nilus et Indiae flumina aliquid plus caeteris praestant, propterea quod sine ipsis regio habitari nequit, cum eorum beneficio

India. μήτε ἀφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ᾽ οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν. Τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης, καὶ τὰς χώρας, δι᾽ ὧν ἡ φορά· τῶν δ᾽ ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων, ἢ γνῶσις. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα [2] ταῦτ᾽ ἀνακαλύψας, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν, ἡνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὥρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτριανῆς ἀπόστασιν, ἔγνω προυργιαίτερον ὂν διώκειν καὶ καταλύειν ἐκείνους. Ἧκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι᾽ Ἀριανῶν· ἀφεὶς δ᾽ αὐτὴν ἐν δεξιᾷ, ὑπερέβη τὸν [3] Παροπαμισὸν εἰς τὰ προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστρεψάμενος δὲ τἀκεῖ πάντα, ὅσα ἦν

2) Ven. Y. 2. Moscov. Paris. ταῦτ᾽; Casaubonn. ταῦτα. Vulgo τοῦτ᾽, quod, si sensum spectes, nihil discrepat. Ante τῆς Βακτριανῆς cum Medic. 3. 4. Moscov. Paris. inserui τήν. Post pro προυργιαίτερον Paris. Medic. 3. Mosc. προυργιαίτατον. Neque tamen sic vulgatam aliorum hic relinquendam putavi.

3) Mosc. Paris. Παραπάμισον. Reliqui et hic vulgatam, quam alii tuentur, etsi Arrianus in priori forma consentit. Pro τἀκεῖ Medic. 4. τὰ ἐκεῖ.

ficio et colatur et navigetur, nec aliter adiri; aut habitari possit. Proinde cogniti nobis sunt fluvii memorabiles ii, qui in Indum illabuntur: loca etiam, per quae ii deferuntur, novimus: de reliquis plus est ignorationis, quam cognitionis. Etenim Alexander, qui haec cum primis aperuit, initio, cum ii, qui Darium dolo occiderant, ad occupandam Arianam impetum fecissent, majus operae pretium fore existimavit, si eos persequeretur et aboleret: quare in loca venit Indiae proxima per Arianam: qua ad dextram relicta, Paropamisum ad borealia Bactrianamque trans-

ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἔτι πλείω, τότ' ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθη· λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ σαφῶς δέ. Ἀνέστρεψε δ' οὖν [4] ὑπερθεὶς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, εἶτ' ἐπέστρεψεν εὐθὺς ἐπ' αὐτὴν, καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἑσπερίους αὐτῆς, καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν, καὶ κατὰ [5] Πληγήριον πόλιν India.

 ῥυεὶς

4) Sic Casaubonn. i. e. Ven. 2. ex meis etiam Mosc. Paris. Medic. 3. quod probo. Eodem sensu ponitur lib. 4. p. m. 81. lib. 14. p. m. 653. ut ὑπέρθεσις lib. 4. p. m. 9. et alibi. Quod vulgo fertur ὑπερβὰς, explicationem puto adjectam.

5) Moscov. Πλημμύριον, ut Paris. qui tamen in margine adponit Πλαγύριον, vetus interpres *Plagyrium*; alii cum editionibus Πληγήριον. Cum aliunde nihil de ea urbe constet, dubia manet scriptura. Idem valet de proxima urbe, in qua insignius variant libri. Medic. 3. Γάρυδι ἄλλῃ πόλει; Medic. 4. Γάρυδι ἄλλην πόλιν; Mosc. Paris. Γάρυ δι' ἄλλην πόλιν; vetus interpres *praeter Gorydi urbem*; reliqui, ut editum exstat. Βανδοβηνὴν, quam etiam alii ignorant, Mosc. mutat in Βαρδοβηνήν; vetus interpres reddidit *Bandobinam*. In Γανδαρῖτιν consentiunt omnes, tantum quod Moscov. mutato accentu vult Γανδαρίτιν.

transscendit: atque omnibus subactis, quae Persis parebant, atque etiam pluribus, in Indiam iter convertit, cum multi de ea, quanquam non certa, praedicarent. Quare iisdem montibus, per vias breviores exsuperatis, reversus est, habens Indiam a sinistris; postea rursus in eam rediit, atque occidentales ejus fines et Cophen flumen, et Choaspen, qui in Cophen exit, et apud Plegerium urbem fluens praeter

Indiae. ῥυεὶς παρὰ Γωρυδάλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τήν τε Βανδοβηνὴν καὶ τὴν Γανδαρῖτιν. Ἐπυνθάνετο [6] δὲ οἰκήσιμον εἶναι μάλιστα καὶ εὔκαρπον τὴν ὀρεινὴν καὶ προσάρκτιον· τὴν δὲ νότιον τὴν μὲν ἄνυδρον, τὴν δὲ ποταμόκλυστον καὶ τελέως ἔκπυρον, θηρίοις τε μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. Ὥρμησεν οὖν τὴν ἐπαινουμένην κατακτᾶσθαι πρότερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερατοτέρους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διαβαίνειν, ἐπικαρσίους ὄντας καὶ [7] τέμνοντας, ἣν ἐπῄει γῆν. Ἅμα δὲ καὶ ἤκουσεν, εἰς ἓν πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τοῦτ' ἀεὶ καὶ μᾶλλον συμβαῖνον, ὅσῳ πλεῖον εἰς τὸ πρόσθεν προϊδεῖν, ὥστ' εἶναι

6) Δὲ deest in Medic. 3. uti paullo inferius τε post θηρίοις. Inde pro ὥρμησε μὲν οὖν Moscov. Paris. Medic. 3. 4. dant ὥρμησεν οὖν, quod posui. In voce εὐπερατωτέρους pro ω Mosc. reponit ο, uti post in cognata δυσπερατοτέρων. Nempe περατὸς penultimam habet longam.

7) Casaubon. l. e. Ven. 2. θραύοντας. Nimis audacter, ut, cum reliqui in vulgata consentiant, adsentiri nolim. Tum Paris. ἐπίει. Male. Post ex Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. dedi ἅμα δὲ καὶ pro καὶ ἅμα δὲ καί.

ter Gorydalen urbem et Bandobenam et Gandaritim permeat. Intellexit, apprime habitabilem et frugiferam esse montanam et borealem regionem: australem vero partim siti vastam, partim fluminibus, et omnino exustam, et bestiis magis, quam hominibus convenientem. Ergo prius laudatam sibi Indiae partem occupare intendit: simul ratus, flumina, quae trajicienda erant, transitu faciliora esse, cum non procul a suis fontibus abessent, et terram, quam permeabant, transverse secarent: simul audierat plura in unum coire: atque id semper eo magis effici, quo

εἶναι δυσπεραιοτέραν, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορίᾳ. Δεδιὼς οὖν τοῦτο, διέβη τὸν Κώφην, καὶ κατεςρέψατο τὴν ὀρεινὴν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἕω. India.

§. 27.

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς, εἶθ' ὁ Ὑδάσπης, εἶθ' ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕςατος [1] δ' ὁ Ὕπανις. Περαιτέρω γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντείοις τισὶ προσέχων, τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς ςρατιᾶς ἀπηγορευκυίας ἤδη πρὸς τοὺς πόνους ἀναγκασθεὶς· μάλιςα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον συνεχῶς ὑόμενοι. Ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἑωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προσιςόρησαν οἱ μετ' ἐκεῖνον περαι- p. 698.

 τέρω

1) In Medic. 4. Ven. 1. deest δ'; in Medic. 3. scriptum est δέ. In proxime sequentibus a vulgari ordine, qui est προελθεῖν γὰρ περαιτέρω, cum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. recessi.

quo ulterius procederetur, ut transitu difficiliora subinde fierent, praesertim in navigiorum penuria. Hoc Alexander metuens, Cophen trajecit, et montana omnia subegit, quae ad orientem versa erant.

§. 27.

Post Cophen erat Indus, postea Hydaspes, inde Acesines, ab hoc Hyarotis, postremo Hypanis. Ulterius quidem progredi cavit, tum quaedam oracula observans, tum propter exercitum, jam animos despondentem labore, in primis continuis pluviis defatigatum. Ex orientalibus itaque Indiae partibus eae nobis innotuere, quae cis Hypanim sunt, et si qua porro exploraverunt, qui post illum trans Hypa-

India. πέραν τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων. Μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ ²τούτοιν τοῖν δυοῖν ποταμοῖν ἔχουσιν Ἀςακηνοί τε, καὶ Μασιανοὶ, καὶ Νυσαῖοι, καὶ Ἱππάσιοι· εἶθ' ³ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μάσσαγα πόλις, τὸ βασίλειον τῆς χώρας. Ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν

2) Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. τούτων τῶν δυοῖν (Pariſ. Moſc. δυεῖν) ποταμῶν. Poſt vulgo legitur Ἀςακοινοὶ, pro quo Medic. 3. 4. Moſc. Pariſ. Ἀςακηνοί. Et ſic vetus interpres *Aſtaceni*. Salmaſius ad Solin p. m. 706. mavult Ἀςακανοὺς ab urbe Ἄςακανα. Attamen Ἀςακηνοὶ vocantur etiam ab Arriano Indicor. c. 1. ubi conjunguntur Ἀσσακηνοί. Plinio 6, 23. ſ. 21. ſunt *Aſtaceni*; nempe ex dialecti diverſitate. V. qui multa de iis collegit, Blancardus ad Arrian. de exped. Alex. lib. 5. p. 298. Certe Ἀςακοινοὶ ferri nequit, etſi ad codicum ſcripturam ducit. Qui ſequuntur Μασιανοὶ, Arrianus ignorat; Μασσιανοὺς commemorat Diodor. 17, 102. In Medic. 3. 4. Pariſ. ſcribuntur Μασιανοὶ, in Moſcov. Βασιανοί; vetus interpres reddit *Muſiani*. Ita vero σ ſimplex videtur praeferendum eſſe, quod et olim praeferebant editiones. Νυσαῖοι recte poſuit ed. Pariſ. cum antea legeretur Νυσσαῖοι. Notaverat vitium Caſaubonus. Pro Ἱππάσιοι Caſaubonn. i. e. Ven. 2. dant Πάσιοι; mei omnes cum vetere interprete Ὑπάσιοι. Editiones Ἱππάσιοι, de quibus cf. ſupra ad §. 17.

3) Holſten. ad Ortelium p. 116. et ex repetitione ad Stephan. p. 200. emendat ἡ Ἀσσακηνῶν, quia ſequatur, ὅπου τὸ βασίλειον τῆς χώρας, quibus verbis declaret, ſe non de prin-

Hypanim usque ad Gangen et Palibothra proceſſiſſe. Poſt Cophen itaque Indus fluit. Regionem inter haec duo flumina mediam habent Aſtaceni, Maſiani, Nyſaei, et Hippaſii. Sequitur Aſſacani ditio, in qua eſt Maſſaga, ejus regia: deinde jam ad Indum eſt alia

πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις, ⁴ πρὸς ἣν Ζεῦγμα Indiae γενηθὲν ἐπεραίωσε τὴν ςρατιάν.

§. 28.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλά ἐςι, πόλις μεγάλη καὶ εὐνομωτάτη, καὶ ἡ περικειμένη

principe, sed de regione locutum esse. Codices tamen omnes in vulgata consentiunt, et ferri ea forte vel sic potest, quod non disserte χώρα praecedit. Ipse Assacenus, unde regioni nomen, commemoratur apud Arrian. de exped. Alex. 4, 27, 5. Proximum nomen Μασόγα, uti vulgo hic scribitur, Casaubonus mutatum malit in Μάσσαγα ex Arriano de exped. Alex. 4, 26, 1. et alibi. At idem Arrianus in Ind. c. 1, 8. adpellat Μάσσακα, ut ex eo Stephanus, item Diodorus in indice lib. 17. unde Berkelius ad Stephan. p. 540. emendat hic Μάσσακα. Curtius tamen 8, 10. τὸ g retinet, etsi *Mazagas* scribit. Proxime iis videtur accedere Μάσσαγα, quam formam etiam praetulit Penzelius. Πευκολαεῖτις, quod habent editiones cum plerisque codicibus, Moscov. Ven. 1. levi immutatione facta efferunt Πευκολαΐτις, Paris. Πευκολαεῖτις. Alii auctores aliter in scriptura discrepant, etsi in terminatione consentiunt, quae regionis potius est, quam urbis, quam Πευκελα vocat Arrianus in Indic. c. 1. f. Nostram scripturam confirmat Plinius 6, 21. s. 17. Posui igitur Πευκολαῖτις.

4) Sic Medic. 3. 4. Moscov, Ven. 1. 2. Vulgo πρὸς ἥν. Tum Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. ζεύγματος γεγονότος. Denique Medic. 3. ςρατείαν, ut saepe.

alia civitas, nomine Peucolaitis, juxta quam Alexander per pontem trajecit exercitum.

§. 28.

Inter Indum et Hydaspen est Taxila, magna civitas, et legibus optimis consti-

India. κειμένη χώρα [1] συχνή, καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις. Ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξίλης· ἔτυχόν τε πλειόνων, ἢ αὐτοὶ παρέσχον, ὥστε φθονεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν· ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοικεν, Ἀλέξανδρος, οὓς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν. Φασὶ [2] δέ τινες, εἶναι τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου μείζονα. Ὑπὲρ δὲ

1) Sic Casaubonn. omnesque mei codices, nec aliter legit vetus interpres, qui vertit *frequens*. Vulgo omnes edd. σεμνή. Tum Mosc. δέ τότε δή. Ταξίλης dedi cum eodem pro Τάξιλος, quia hac terminatione saepe prodit in Arriano, quocum consentiunt Diodorus in indice lib. 17. et Curtius, alii. Et sic emendabat Davisius ad Max. Tyr. 8, 6. Verba ὡς ἔοικεν desunt in Ven. 2.

2) Medic. 3. 4. δ' εἶναι τινές. Vitiose post Medic. 3. οἱ τοῦ. Proximum in edd. scribitur Βισσάρου. Casaubonn. Ἀβισάρου; Ven. 2. Ἀβυσάρου; ceteri Ἀβισάρου, ut vetus interpres. Magis alii auctores discrepant, quorum exempla adposuerunt Wesseling ad Diodor. 17, 87. et Schmiederus ad Arrianum de exped. Alex. 4, 27, 10. parum sibi constantem, in quo ille ex optimo codice ubique recepit formam Ἀβισάρης. Addi illis potest Tzetzes chil. 3, 13. v. 941. qui, dum eandem historiam narrat, discrepans tamen in serpentium magnitudine, vocat Ἀποσισάρην. Dedi cum plerisque Ἀβισάρου.

constituta. Circumiacens regio frequens et valde ferax, jam campis vicina. Ejus incolae et Taxiles, eorum rex, perhumaniter Alexandrum susceperunt: ac plura ab illo receperunt, quam ipsi praebuere: adeo ut Macedones invidia correpti dicerent: Quasi vero Alexander non habuisset, quibus benefaceret, priusquam Indum trajiceret. Sunt, qui dicant hanc regionem majorem Aegypto. Supra hanc in monti-

δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ τοῦ Ἀβισάρου χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέφεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ὥς εἴρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου ³ μᾶλλον, ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. Πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τἀληθοῦς ἀπεδέχοντο μᾶλλον· ὑπερβάλλεσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσούτους ἐκεῖνος τῇ τερατολογίᾳ· λέγειν δ' οὖν τινα, καὶ πιθανὰ, καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε India.

3) Μᾶλλον ex MSStis suis, flagitante etiam sensu, inseruit Casaubonus, quod et in meis reperitur. Hinc post πάντες Moscov. omittit μέν. Pro ἀποδέχονται editionum ex Paris. Ven. 1. Medic. 3. 4. recepi ἀπεδέχοντο, etsi illud stare etiam potest. Ὑπερβαλλέσθαι, quod non inepte dicatur, ex solo Medic. 4. notatum erat. Τεραλογία, quod Aldus ad reliquos propagaverat, recte Casaubonus mutavit in τερατολογίᾳ, ut voluerat Victorius in margine editionis Aldinae. In seqq. pro λέγειν Casaubonus mavult λέγει, ut ad Onesicritum referatur. At etiam sic a δοκεῖ pendere potest, quod certe volunt omnes codices. Vetus tamen interpres reddidit λέγει.

montibus est Abisari regio, apud quem legati, ab eo missi, nunciaverunt, duos dracones nutriri, alterum XXC cubitorum longitudine, alterum CXL, ut Onesicritus refert: quem meliore jure fabulosarum et incredibilium de Alexandro narrationum, quam gubernatorum navalium ejusdem rectorem dicere possis. Equidem quotquot, Alexandrum comitati, de rebus ejus gestis aliquid scripsere, ii admiranda veris antehabuerunt: monstrosis tamen narrationibus omnes eos hic superasse videtur: tamen interim quae-

India. ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. Περὶ δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἠμωδοῖς ὄρεσι θηρεύουσι καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις.

§. 29.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ἀκεσίνου ἥ τε τοῦ Πώρου ἐστὶ, πολλὴ καὶ ἀγαθὴ, σχεδόν τι καὶ [1] τριακοσίων πόλεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἠμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος κατήγαγε τῷ Ὑδάσπῃ, κόψας ἐλάτην τε πολλὴν, καὶ πεύκην, καὶ κέδρον, καὶ ἄλλα παντοῖα στελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν στόλον κατεσκευάσατο ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ πρὸς ταῖς ἐκτι-

1) Particulam περὶ, quae in edd. ante τριακοσίων inseritur, non agnoscunt Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. quorum auctoritate omisi. Solet in notanda mensura hanc particulam adhibere Strabo, sed subjecto accusativo; genitivus dubiae est fidei. Cf. ad lib. 10. p. m. 226. Tum praecedit σχεδόν τι. Post Medic. 3. pracit κατήγαγεν ἐν τῷ.

quaedam verisimilia et memoratu digna dicere, quae etiam, qui fidem ei derogant, non praeterirent. Sunt et alii, qui dicant, dracones in Emodis montibus capi, et in speluncis enutriri.

§. 29.

Porro autem inter Hydaspen et Acesinen est, Pori terra, multa sane et opulenta, CCC fere urbium. Item silva ad Emodos montes, ex qua Alexander multam abietem, et pinum, et cedrum, et varios alios caudices navibus compingendis idoneos in Hydaspen deduxit, ex quibus classem construxit juxta urbes, in utraque fluminis ripa a se conditas, ubi

ἐκτισμέναις ὑπ᾽ αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ πο- India.
ταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα διαβάς· ὧν τὴν μὲν
²Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἵππου
κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον· ἐκαλεῖτο δὲ
Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολε-
μιστὴς δ᾽ ἦν ἀγαθὸς, καὶ ἀεὶ τούτῳ ἐκέχρητο κατὰ
τοὺς ἀγῶνας· τὴν δὲ Νίκαιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκάλε- p. 699.
σεν. Ἐν δὲ τῇ λεχθείσῃ ὕλῃ, καὶ τὸ τῶν κερκοπι-
θήκων διηγοῦνται πλῆθος ³ὑπερβάλλον, καὶ τὸ μέ-
γεθος

2) Politis ad Eustathium in Homerum Il. 2, 637. p. m. 233, 49. ex eo et Stephano emendat, reluctantibus libris omnibus, Βουκέφαλα. Sed nec ipsa res exigit, aliorum exemplis declarata. Nempe auctores parum sibi in terminatione constant. Arrianus de exped. Alex. 5, 29, 8. Βουκέφαλα, ων, ut Plin. 9, 23. s. 21. Curtius 9, 3, 23. *Bucephalos*; Suidas, Hesychius Βουκεφάλεια; nec Stephanus eundem servat tenorem, quippe qui nunc s. v. Βοὸς κεφαλαὶ vocat Βουκέφαλα, nunc suo loco Βουκεφάλειαν. Similia dabunt Raderus ad Curtium c. l. Wesseling. ad Diodor. 17, 95. et Geographi. Hinc judicari potest de Βουκεφάλεια, ut vult Salmasius ad Solin. p. m. 627. Nihil igitur muto, in primis cum ια et εια saepius in his varientur, tum etiam contractio formae valeat. Βουκεφαλία legitur etiam in Plutarcho de fortit. Alex. Vol. 7. p. 301.

3) Medic. 4. vitiose ὑπερβάλον; magis post ferri possit in eodem et Ven. 1. ἐπὶ τὸ pro εἶναι τέ; non item in Mosc. μαθόντες.

ubi, eo transmisso, Porum vicit, quarum alteram Bucephaliam nominavit, ab equo, qui in eo proelio cecidit. Is Bucephalus a latitudine frontis, *quasi bovis capite praeditus*, dictus est, quo semper Alexander in certaminibus utebatur: erat enim bellator optimus. Alteram Nicaeam a victoria appellavit. Dicunt, esse in ea silva maximam ingentium cercopi-

India. γεθος ὁμοίως· ὥστε τοὺς Μακεδόνας ποτὲ ἰδόντας ἔν τισιν ἀκρολοφίαις ψιλαῖς ἑστῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς (καὶ γὰρ ἀνθρωπονούστατον εἶναι τὸ ζῶον, οὐχ ἧττον τῶν ἐλεφάντων) στρατοπέδου λαβεῖν φαντασίαν, καὶ ὁρμῆσαι μὲν ἐπ' αὐτοὺς, ὡς πολεμίους· μαθόντας δὲ παρὰ Ταξίλου, συνόντος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν, παύσασθαι. Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττή· [4] μιμητικὸν δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφευκτικόν· οἱ οὖν θηρεύοντες, ἐπὰν ἴδωσιν ἐπὶ δένδρων ἱδρυμένον, ἐν ὄψει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἐναλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἶτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος ἰξοῦ τρυβλίον θέντες,

4) Medic. 3. μιμητικὸν γάρ. Tum idem pro δένδρων habet δένδρον, ut epitome, ubi contra praecedit τίθησι. Τρύβλιον minus recte Medic. 3. 4. ille etiam post, ubi τρύβλιον vult Mosc. Pro ἐπὰν in Ven. 2. est ἔπειθ' ἄν, et pro ἀλείφουσι in Medic. 3. 4. Mosc. et Paris. ἐναλείφουσι, quod tamquam propius recepi. Post Medic. 3. Ven. 2. Moscov. (hic etiam ἀπολειφθῇ) Paris. ut edd. ante Casaubonum, qui melius reposuit, adprobantibus aliis, ἀλειφθῇ, quod male ἀλιφθῇ effert Medic. 4. Denique ante τρόπος Moscov. bene, ni fallor, inserit οὖν.

copithecorum multitudinem, adeo ut, cum Macedones aliquando multos in collibus quibusdam apertis vidissent ordinibus stare instructis (nam id animal ad humanum accedit captum, non minus, quam elephantes) exercitum putaverint esse, et in eos tanquam hostes contenderint: a Taxilo autem, qui tunc cum Alexandro erat, re cognita, cessasse. Hoc animal duobus capitur modis. Nam cum imitari omnia soleant, et in arbores fugiant, venatores, cum eas in arboribus insidere animadvertunt, catinum

τις, ἀπίασι καὶ λοχῶσι πόῤῥωθεν· ἐπὰν δὲ καταπηδήσαν τὸ θηρίον ἐγχρίσηται τοῦ ἰξοῦ, καταμύσαντος δ' ἀλειφθῇ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωγροῦσιν· εἷς μὲν οὖν τρόπος οὗτος. Ἄλλος δέ· [5] ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας, ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους ἰξῷ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥᾳδίως αἱροῦσι. India.

§. 30.

Καὶ τὴν [1] Κάθαιαν δέ τινες τὴν Σωπείθους τῶν νομαρχῶν τινος κατὰ τήνδε τὴν μεσοποταμίαν τιθέασιν·

5) Casaubonn. i. e. Ven. 2. quibus adsentitur Moscov. ἀποδυσάμενοι; reliqui cum edd. ὑποδυσάμενοι, praeter Paris. in quo legitur ὑποδησάμενοι, probante id Villebrunio, ut antea Salmasio ad Solin. p. m. 266. Equidem vulgatam aptiorem censeo. Sic post ἐνδύντας. Sed ἀπίασιν, quod invexit Aldus, cum Planude et aliis MSStis rejicit etiam nexus, qui postulat ἀπίασιν. Epitome ὑποχωροῦσι; vetus etiam interpres *abeunt*. Tum καταλιπόντες melius exhibent Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Vulgo καταλείποντες.

1) Κάθιαν hic et infra per ι efferunt omnes libri, uti post

num aqua plenum in conspectu ponunt, oculos sibi ex ea abluentes, postea visco pro aqua posito abeunt, atque eminus insidiantur: ubi animal ex arbore descenderit, et sese visco illeverit et conniventi palpebrae cohaeserint, accedentes vivum capiunt. Atque hinc unus est modus. Alter est: culleolos quosdam in braccae modum induunt, abeuntque, aliis ibi relictis interius villosis, et visco illitis. Simiae se his induentes, facile capiuntur.

§. 30.

Sunt, qui Cathaeam Sopithis regionem, qui unus fuit e nomarchis (*hoc est* pro-

India. θέασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου πέραν καὶ τοῦ Ὑαρώτιδος, ὅμορον τῇ τοῦ Πώρου, [2] τοῦ ἑτέρου, ὃς ἦν ἀνεψιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἁλόντος· καλοῦσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. Ἐν δὲ τῇ Καθαίᾳ καινότατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἱρεῖσθαι φησὶν Ὀνησίκριτος· γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δίμηνον κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον [3] ἔχει τὴν ἔννομον μορφὴν καὶ τοῦ ζῆν

post Καθέοι cum vetere interprete. Alii tamen auctores praeferunt in gentili αι, unde eadem ſcriptura etiam ad ipſam regionem valet; ſuffragante in MSStis Stephano, nunc etiam in editis. Hic enim ſua aperte ex Strabone hauſit. Καθαίους plures commemorant, in quibus Arrian. de exped. Alex. 5, 22, 1. integer hic quidem, alii adſperſa labe. Cf. Polyaenus 4, 3, 30. Diodor. 17, 91. Oroſius 3, 19. ubi conſulendi viri docti, et in primis Berkelius ad Stephan. p. 435. His motus acceſſi.

2) Verba τοῦ ἑτέρου vulgo in editionibus abſunt, quae nunc ex codicibus addidi. Et ſic ἕτερον vel ἄλλον hunc vocat Arrianus de exped. Alex. 5, 21. Ante Πώρου articulum omittunt Medic. 3. 4. Moſc. Pariſ. et Πόρου exſtat in Ven. 1. Poſt βασιλέα Medic. 4. omittit τε.

3) Medic. 4. Pariſ. ἔχοι. Pro μορφὴν, quod nexus requirit,

provinciarum certarum regulis) inter hos amnes locaverint. Quidam trans Aceſinem et Hyarotidem, finitimam terrae alterius Pori, conſobrini ejus, qui ab Alexandro captus fuit. Regionem vero, quae ſub hoc eſt, Gandaridem vocant. Mirum maxime eſt, quod de honore pulchritudini tanto habito in Cathaea narrant, ut equorum et canum. Oneſicritus auctor eſt, apud eos regem pulcerrimum eligi: puerum vero poſt duos a partu menſes publice judicari, utrum

ζῆν ἀξίαν, ἢ οὔ· κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος ζῆν, ἢ θανατοῦσθαι· βάπτεσθαί τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώμασι τοὺς πώγωνας αὐτοῦ, τούτου χάριν καλλωπιζομένους· [4] τοῦτο δὲ καὶ ἄλλως ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνοὺς τῶν Ἰνδῶν· καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χρόας θαυμαστὰς καὶ θριξὶ, καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, φιλοκόσμους δέ. Ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ αἱρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους· καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας κατὰ τοιαύτην αἰτίαν· India.

E 2 ὅτι,

quirit, Casaubonus ex suis MSStis enotat ἀρχήν. Κριθέντες, quod prius stabat, recte, addicentibus etiam libris scriptis, Casaubonus transmutavit in κριθέντα. Tum Moscov. alio ordine χρώμασιν εὐανθεστάτοις.

4) Verba τοῦτο — τῶν Ἰνδῶν in Medic. 3. exciderunt. Pro vulgato πολλοὺς Venet. 1. Moscov. Paris. substituunt συχνοὺς, quod non temere natum excepi, sic ut πολλοὺς ad glossam retulerim. Vocem φιλοκόσμους hic aptiorem Casaubon. i. e. Ven. 2. mutant in φιλοκόμους.

utrum legitimam formam habeat et vita dignam, necne, eumque, cum ab eo judicatus fuerit, qui rei praeest, vel vivere, vel interimi; tingi etiam barbas ibi multis variisque coloribus ornatus gratia; multos vero ex Indis id impense facere: regionem enim colores admirabiles et capillis et vestibus tingendis ferre, et hos homines, caetera frugales, ornatui nimiam operam dare. Cathaeorum id quoque peculiare fertur, quod sponsus et sponsa se mutuo eligant. Item, ut uxores cum viris defunctis comburantur ob hanc causam, quod, cum aliquando adolescentulos

India. ὅτι, ἐρῶσαί ποτε τῶν νέων, ἀφίςαντο τῶν ἀνδρῶν,
p. 700. ἢ φαρμακεύοιεν αὐτούς· νόμον οὖν θέσθαι τοῦτον, ὡς παυσομένης τῆς [5]φαρμακείας· οὐ πιθανῶς μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ αἰτία λέγεται. Φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπείθους χώρᾳ ὀρυκτῶν ἁλῶν ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλῃ τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱςορεῖται καλὰ, ὡς ἐδήλωσε Γόργος, ὁ μεταλλευτής. Οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες, οὐδ', ὧν εὐποροῦσιν, ἴσασιν, ἀλλ' ἁπλούςερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

§. 31.

Ἐν δὲ τῇ Σωπείθους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς διηγοῦνται θαυμαςάς· λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον

5) Medic. 3. praeter usum et rationem φαρμακίας. Πιθανὸν, quod praefert Moscov. ferri possit; minus, quod idem vult, χρυσεῖα et ἀργύρεια.

tulos adamarent, a viris discedebant, vel eos veneno tollebant. Ut ergo veneficia desinerent, hanc legem latam esse: quae profecto lex et causa mihi non satis probabilis videtur. Dicunt, in terra Sopithis, in monte quodam sales effodi, qui toti Indiae sufficere possint. Item auri et argenti metalla non longe in aliis montibus dicuntur egregia, ut Gorgus indicavit metallarius. Indi et metallorum et conflandi imperiti, quibus abundent, nesciunt, idcirco rem simplicius tractant.

§. 31.

In eadem terra canes mire bonos narrant, atque Alexandrum C et L canes a So-

ξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείθους κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· [1]διαπείρας δὲ χάριν λέοντι προσαφέντα δύο κρατουμένων δ' αὐτῶν, δύο ἄλλους ἐπαφεῖναι· τότε δ' ἤδη καθεστώτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείθη κελεῦσαι τῶν κυνῶν ἕνα ἀποσπᾷν τοῦ σκέλους τινὰ λαβόμενον, ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν· τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός· εἰπόντος δ', ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδείᾳ τομῇ, [2]πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα. India.

1) Mosc. divise διὰ πείρας. Praestat vulgata, ut in seqq. ubi idem vult προσαφέντας, Medic. 3. Paris. προσαφέντος. Pro ὑπακούῃ Ven. 1. ἀκούῃ. Tum Medic. 3. 4. Paris. Mosc. mutato ordine, quem reddidi, οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν. Vulgo ἀποτεμεῖν οὐ συγχωρεῖν.

2) Vulgo ante Casaubonum πλὴν, qui veram lectionem instauravit. Tum idem ex codicibus suis i. e. Ven. 2. notat τὰ δήγματα. Mei omnes in recepta forma consentiunt. Quod Moscov. praescribit φειδόμενος, βραδεῖα et ἀνεῖναι, audiendus non est.

a Sopithe accepisse. Tum, ut periculum faceret, duos leoni immisisse: qui cum impares certamini essent, alios duos solvisse: ibi aequato jam certamine, Sopithes jussit, ut unus ex canibus, crure apprehensus, abstraheretur a morsu: et nisi obtemperaret, crus amputaretur: quod Alexander primo non concessit, cani videlicet parcens. Sed cum Sopithes diceret, se quatuor pro uno daturum, permisit. Canis vero potius sibi crus incidi lenta sectione passus est, quam morsum dimitteret.

India.

§. 32.

Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ὑδάσπου ὁδὸς τὸ πλέον ἦν ἐπὶ μεσημβρίαν· ἡ δ' ἐνθένδε πρὸς ἕω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ὑπάνιος· [1]ἅπασα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον, ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. Ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ὑπάνιος ἀναστρέψας ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν ναύσταθμον, συνεκρότει τὸν στόλον· εἶτ' ἔπλει τῷ Ὑδάσπῃ. Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἕνα τὸν Ἰνδόν· ὕστατος δ' [2]ὁ Ὕπανις· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντας φασὶ συῤῥεῖν τούς γε

1) Medic. 3. 4. ἅπας; Mosc. ἡ; omnes perperam. Tum Medic. 3. 4. τὸ ναύσταθμον. Pro συνεκρότει Moscov. ἤρτι (sic) κροτητόν; Paris. in ipso textu ἠρτικότι τὸν στόλον, inter lineas συνεκρότει. Villebrune ad marginem ed. Amstel. legendum censet vel ἠρτικῶς τὸν στόλον, vel ἠρτικῶς τότε τὸν στόλον. Equidem sic desidero interpositum καί; tum εἶτ' moratur. Corruptum latet, opinor, verbum ἀρτεῖν, vel ἀρτίζειν.

2) Mosc. Medic. 3. 4. Paris. sic praeponunt articulum. Vulgo δὲ Ὕπανις. Tum mutato ordine Moscov. Medic. 3: 4. συῤῥεῖν φασί. Ante μὴ in Moscov. effluxit οἱ. Post ex codd. Casaubonn. et meis omnibus, suadente etiam nexu, reposui εἶναι, cum omnes edd. praeferant εἰσί. Παταληνὴν per simplex τ exhibent Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Pro ποιεῖ Mosc. ποιεῖν, adhaerente ex proxima voce ν.

§. 32.

Caeterum iter usque ad Hydaspem magna ex parte erat ad meridiem, citerius vero ad orientem usque ad Hypanim, magis per montium radices, quam campos: quare cum Alexander ab Hypani ad Hydaspem et navale reversus esset, classem conjunxit, postea per Hydaspen navigavit. Omnia praedicta flumina in unum intrant Indum, sed postremus Hypanis: quindecim dicuntur esse universa, mentione digna, quae in Indum influunt, quibus omni-

γε ἀξιολόγους· πληρωθεὶς δ' ἐκ πάντων (ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, εὐρύνεσθαι κατά τινας τόπους· ὡς δ' οἱ μετριώτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖστον, ἐλάχιστον δὲ ἑπτά· καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ πόλεις εἶναι πέριξ·) ἔπειτα δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκδίδωσι θάλασσαν, καὶ τὴν Πατταληνὴν προσαγορευομένην ποιεῖ νῆσον. Ταύτην δ' ἔσχε τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφεὶς τὰ πρὸς ἕω μέρη, πρῶτον μὲν διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν Ὕπανιν· ἔπειτα καὶ ψευδῆ καταμαθὼν τῇ πείρᾳ τὸν προκατέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἴη καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκήσιμα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις, ἢ ἀνθρωπείῳ γένει· διόπερ ὥρμησεν ἐπὶ ταῦτα, ἀφεὶς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθη ταῦτα ἀντ' ἐκείνων ἐπὶ πλέον. Indiai

omnibus auctus (ita quidem ad c stadia dilatari eum, ut tradunt, qui non moderate loquuntur: moderatiores, ad L summum, minimum ad VII: multae autem gentes et urbes circa eum sunt) postea duobus ostiis in australe mare se exonerat, et Pattalenam insulam facit. Alexandrum, ut orientales partes omitteret, primo id movit, quod prohiberetur Hypanim transire: deinde quod experientia intelligeret, falsam esse famam, quae ante obvaluerat, campestria regionis exusta ignibus esse, et bestiis magis, quam hominum generi habitabilia, quapropter, illis partibus omissis, in has se contulit: eaeque propterea sunt melius, quam illae, cognitae.

Indic.

§. 33.

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται [1]ἐννέα ἔχειν ἔθνη· πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας, οὐκ ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρῆσθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου, εἴρηται σχεδόν τι, ὑφ᾽ ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. Κάτω δ᾽ ἑξῆς εἰσὶν οἵ τε [2]Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ Μαλλοὶ, καὶ Ὀξυδράκαι, μεγάλα ἔθνη. Καὶ Μαλλοὶ μὲν, παρ᾽ οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τρωθεὶς ἐν ἁλώσει πολίχνης τινός. Ὀξυδράκαι δὲ, οὓς τοῦ Διονύσου συγγενεῖς

p. 701.

1) Mosc. ἔχειν ἐννέα. Proximum εἰς deest in Parif. ut supra p. 686. in. in simili loco. Tum Medic. 4. καὶ ὑφ᾽ ὧν.

2) Medic. 4. Ven. 1. Σίλβαι. Cf. supra §. 8. Μαλλοὶ hic et post cum aliis auctoribus pro Μαλοὶ efferunt Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. Cf. Berkelius ad Steph. p. 533. Pro Ὀξυδράκαι, qui cum Mallis saepe conjunguntur, Casaubonn. dant Σιδράκαι; ex meis Ven. 1. Parif. Medic. 3. (ex corr.) 4. Συδράκαι; Mosc. Συδράκαι et Ὀξυδράκαι. In Ven. 2. exciderunt verba καὶ Μαλλοὶ — ἔθνη.

§. 33.

Regio, quae inter Hypanim est et Hydaspem, novem nationes habere dicitur, urbes vero ad 1000, non minores Co in Meropide, quae multitudo vera major tradi videtur. Quae autem inter Indum est et Hydaspem, ea a quibus habitetur memoratu dignis, fere dictum est. Deinceps inferius habitant Sibae, de quibus ante dictum est, et Malli, et Oxydracae, magnae nationes. Malli sunt, apud quos Alexander mortis periculum adiit in expugnatione oppidi cujusdam vulneratus. Oxydracae

γενεῖς ἔφαμεν μεμυθεῦσθαι. Πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ [3]Πατταληνῇ τήν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν [4]Σάβου, τὰ Σινδονάλια, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ, καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν ἁπάντων Ἀλέξανδρος, India.

E 5

3) Παταληνῇ etiam hic, ut paullo post, per simplex τ effertur a plerisque codicibus, per ττ ab editionibus et Ven. 1.

4) Verba καὶ τὴν Σαβεύτα Σινδοναλίαν desiderantur in Medic. 3. Σαβοῦτα mavult Mosc. Idem post Σινδονάλια; Casaubonn. i. e. Ven. 2. Σινδολίαν, reliqui cum edd. καὶ τὴν Σαβεύτα Σινδοναλίαν. Corrupta haec esse, viderunt omnes. Casaubonus eandem esse putat Diodori 17, 102. τὴν χώραν τῶν ὀνομαζομένων Σαμβαστῶν. At melius alii in voce Σαβεύτα corruptionis causam quaesierunt. Nempe *Sambus* vel *Sabus* rex a pluribus commemoratur, veluti Arriano de exped. Alex. 6, 16, 4. Diodoro Sic. 17, 102. Curtio 9, 8, 13. *Sabbam* vocat Plutarch. in Alex. c. 64. *Ambigeri regis* legitur in Iustino 12, 10, 2. ubi codices meliores suadent *Sambi regis*. Cf. quae notarunt ibi viri docti et praeterea Gronov. ad Arrianum, Wesseling. ad Diodorum, Pitiscus et in primis Freinshem. ad Curtium, quibus addi potest Reineccius in hist. Iul. 3, 192. Ad vestigia librorum proxime accedit emendatio Freinshemii, quam in ipso contextu posui. *Sindonalia* Arriano 6, 16, 5. est *Sindomana*, etsi ex corruptione hoc in *Sindonalia* transiisse putat Mannert in Geogr. T. 5. p. 59. Quod sequens nomen Πορτικανοῦ in Ὀξυκανοῦ ex Arriano 6, 16, 1. mutaret Gronovius ad c. l. non erat, cum hoc nomine prodiret etiam in Diodoro 17, 102. Cf. ibi Wesselingius. Ἐπὶ antea pro ἔτι vitium est librariorum in Mosc. et Paris. Tum Medic. 3. 4. alio ordine dant Ἀλέξανδρος ἁπάντων.

eae sunt, quos Bacchi cognatos diximus. Ad ipsam vero jam Pattalenam Musicani terram dicunt, et Sabi Sindonalia, atque etiam Porticani terram, et gentes alias, quas Alexander subegit, fluvialem Indi regio-

India. ὄρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, [5] ὑστάτης δὲ τῆς Παττταληνῆς, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεὶς εἰς δύο προχοάς. Ἀριστόβουλος μὲν οὖν εἰς χιλίους σταδίους διέχειν ἀλλήλων φησὶν αὐτάς. Νέαρχος δ' ἑπτακοσίους προστίθησιν. Ὀνησίκριτος δὲ τὴν πλευρὰν ἑκάστην τῆς ἀπολαμβανομένης νήσου τριγώνου τὸ σχῆμα, δισχιλίων· τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καθ' ὃ σχίζεται εἰς τὰ στόματα, ὅσον διακοσίων· καλεῖ δὲ τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσην εἶναι τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· οὐκ ἀληθὲς τοῦτο λέγων. Τὸ

5) Vulgo in omnibus editionibus legitur ὑστάτοις τοῖς δὲ τὴν Π. — quae non cohaerere notat, et, nisi ἀφώρμησε, ἐπῆλθε, aut aliquid tale desit, vitium censet Xylander. Casaubonus emendat ὕστατοι δὲ οἱ τὴν Πατт. sic ut παροικούντων huc revocetur. Equidem reposui lectionem, quam praeeunt omnes mei codices, tantum in Paris. vitiose ὑστάτοις. Tum vero cohaerent haec cum verbo κρατεύντων. Atque ita esse, adparet etiam ex Arriano de exp. Alex. 6, 17. Hinc distinctionem maximam, quae divellebat a praecedentibus, sustuli. Παταληνῆς malunt Mosc. Paris. Medic. 3. de quo dixi ad lib. 11. p. m. 510. Vox ἀλλήλων deest in Ven. 2. uti post καὶ φησὶν — Δέλτα in eodem et Ven. 2.

regionem habitantes, ultimam Pattalenam, quam Indus facit in duos alveos divisus. Aristobulus ait, mille stadiis eos inter se distare: Nearchus addit octingenta. Onesicritus unumquodque latus comprehensae insulae, quae figuram triangulam habet, CIƆ CIƆ stadiorum dicit: fluminis latitudinem, ubi in alveos scinditur, ad stadia CC, et eam insulam Delta nominat, Aegyptioque asserit Delta aequalem,

Τὸ γὰρ κατ᾽ Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων καὶ [6] τριακοσίων ςαδίων ἔχειν λέγεται τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἑκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. Ἐν δὲ τῇ Παατταληνῇ πόλις ἐςὶν ἀξιόλογος τὰ Πάτταλα, ἀφ᾽ ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται. India.

§. 34.

Φησὶ δ᾽ Ὀνησίκριτος, τὴν πλείςην παραλίαν τὴν ταύτῃ πολὺ τὸ [1] τεναγῶδες ἔχειν, καὶ μάλιςα κατὰ τὰ ςόματα τῶν ποταμῶν, διά τε τὴν χοῦν, καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὸ μὴ πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ᾽

6) Ante Casaubonum editiones dabant διατριακοσίων, quod cum per compendium scriptum esse putaret pro διακοσίων ἢ τριακοσίων, ita etiam est interpretatus. Casauboni emendationem praeter codices tuetur etiam vetus interpres. Tum Moscov. Medic. 3. 4. alio ordine verba ponunt, λέγεται ςαδίων ἔχειν. Post Παταληνῇ et Πάταλα Medic. 3. Mosc. Paris. de quo antea.

1) In Xyl. editione perperam τεναγῶδες. Tum pro ἀπογαίους Medic. 3. ἀπογαίας; Paris. Medic. 4. ἀπὸ γέας; edd. ante Xylandrum ἀπὸ γαίας, qui posuit ἀπογαίας. Deinde Medic. 3. τοῦ τόπου.

lem, quód verum non est. Nam Aegyptium Delta mille et CCC stadiorum basim habere dicitur, laterum utrumque minus basi. In Pattalena urbs est insignis nomine Pattala, unde insulae nomen.

§. 34.

Onesicritus dicit, finitimam oram magna ex parte palustrem esse, praesertim circa fluminum ostia, propter lutum, quod defertur, et maris affluxu, et quia a terra venti non spirant, sed

India. ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι τούτους τοὺς τόπους τὸ πλέον. Λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας [2]ἐπὶ πλέον ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὧν τινα καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς κοινὰ ἱστόρηται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν. [3]Καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινές φασι· κατὰ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιει-

2) Vulgo ante Xyl. *ἐγκωμιάζουσι αὐτήν*, ad quae verba haec notavit Xylander: „*ἐγκωμιάζων*, aut deeſt aliquid. Sed talia diſſimulare praeſtat, quam perſequi." Caſauboni lectionem ſenſus probat, codices ejus et mei adjuvant. Poſt Medic. 3. Moſcov. *τινὰ κοινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς*. Praeterea in Medic. 4. et Ven. 1. excidit vox *κοινά*.

3) Haec verba ad *φασὶ* deſunt in Medic. 3. uti vox *τινὰς* in Ven. 1. et Medic. 4. Alii codices tuentur. Ita tamen Bredow in libro *Unterſuchungen — über alte Geſch.* p. 93. retinendam cenſet, ut mutata terminatione tranſeat in *τινές*. Nec hoc temere. Idem enim omnino de Seribus praedicant Cteſias in fragm. ad calcem Herodoti ex ed. Weſſel. p. 861. et Lucianus de Macrobiis cap. 5. Praeſtat igitur legere *τινὲς*, quam *τινὰς*, niſi ejiciat quis cum codicibus illis, quamvis paſſim Strabo *ὁ* praeponit. Et ſic infra p. 702. Noſter omnino *φασὶ* dicit. Planudes totum locum ſic fingit: *Τοὺς δὲ Σῆρας καὶ ἐπὶ σ φασίν*. Poſt pro *καὶ τὸ λιτόβιον κ. τὸ ὑγιεινὸν* Caſaubonn. Ven. 2. Pariſ. *καὶ τοὺς λιτοβίους καὶ τοὺς ὑγιεινούς*. Villebrune in margine conjecerat *κατὰ τὸ λιτόβιον κ. τὸ ὑγ.* Et recte ſic paſſim non ſolum *κατὰ* poni-

ſed loca haec a marinis flatibus occupantur. Multus eſt etiam in Muſicani terra commendanda, nonnulla incolis ejus cum aliis Indis communia memorans, ut de longitudine vitae, quod centum et triginta vivant annos. Nam et Seres his longaeviores dicuntur, propter vitae frugalitatem et ſalubritatem, quan-

ὑγιεινόν· καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἁπάντων ἐχούσης. Ἴδιον δὲ τὸ, συσσίτιά τινα Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι δημοσίᾳ σιτουμένων· ὄψα δ' ἐκ θήρας ἐχόντων. Καὶ τὸ χρυσῷ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀργύρῳ, μετάλλων ὄντων. Καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις, ὡς Κρῆτες μὲν τοῖς Ἀφαμιώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς Εἵλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπιστήμας πλὴν ἰατρικῆς· ἐπί τινων γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν India.

ponitur, ut causam indicet, uti infra p. 722. m. κατὰ τὸ δίψος, et alibi. Et sic καὶ lib. 9. p. m. 393. eodem modo ponitur, ubi alii dant κατὰ, alii διά. Καὶ autem et κατὰ saepius commutantur. Facit nexus, ut haec emendatio facile adrideat. In scriptura vocis μακροβιωτέρους secutus etiam sum auctoritatem cod. Mosc. cum vulgo ο praeferatur.

4) Vox τινὰ abest in Medic. 3. 4. Tum Medic. 3. ex correctione τῷ χρυσῷ. Post pro ἀκριβοῦν Medic. 3. Paris. praecipiunt ἀκριβοῦντες, quod natum videtur ex proximo δὲ inverso. Ven. 2. ἀκριβοῦντας. Equidem eundem formae tenorem servavi cum aliis codicibus et vetere interprete. Post Medic. 4. et Ven. 1. ἐπί τινων δὲ, et pro ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς Planudes ἐπὶ τῶν πολεμικῶν, quod propter nexum praetuli. Atque ita emendaverat etiam Victorius in margine editionis Aldinae. Subjicit Planudes δίκην δέ φασιν μὴ εἶναι παρ' αὐτοῖς πλὴν φόνου, et pro ταῦτα Medic. 3. 4. Mosc. ταύτας.

quanquam regio rebus omnibus abundet. Id eis proprium est, quod Laconicorum in morem syssitiorum cibum in publico capiunt. Item quod opsonium venatione quaerunt: et auro et argento non utuntur, quamquam metallis abundent. Item quod adolescentibus aetate integris loco servorum utuntur, quemadmodum Cretenses Aphamiotis, et Lacones Helotibus utebantur. Item quod nullas artes exquisite discunt, praeter medicinam: nam in quibus-

India. p. 702. τὴν ἐπὶ πλέον ἄσκησιν, οἷον ἐπὶ τῶν πολεμικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· οὐκ ἐπ' αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα· τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῷ ἑκάστῳ· ὥστε ἀνέχεσθαι δεῖ, ἐάν τις παραβῇ τὴν πίστιν· ἀλλὰ καὶ προσέχειν, ὅτῳ πιστευτέον, καὶ μὴ δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν.

§. 35.

Ἐκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτραν ἐπιστολὴ, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα, καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα οὐδενί· καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον·

1) Parif. vitiofe Κρατιμεροῦ. Tum Mofc. καὶ παράδοξα. Poft ante μεγέθους excidit forte περὶ, aut certe, cum in nullo codice reperiatur, fubintelligi debet, non fine ufu.

quibusdam nimium exerceri, ut in bellicis ac fimilibus, maleficium putant. Ac quod judicium iis non eft, nifi caedis et contumeliae, cum homo praeftare non poffit, ne iis adficiatur: quae vero in contractibus fiunt, ea fint penes unumquemque: ideo ferendum effe, fi quis fidem violarit: fed videndum, cui credatur, et non implendam effe urbem controverfiis. Haec ab iis traduntur, qui cum Alexandro militarunt.

§. 35.

Edita eft etiam epiftola quaedam Crateri ad matrem Ariftopatram fcripta, quae cum alia permulta admirabilia narrat, tum cum nullo concordat. Quin etiam refert, Alexandrum ad

ξανδρον· αὐτός τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν, καὶ κήτη τὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους πόῤῥω πίστεως μᾶλλον, ἢ ἐγγύς. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἠπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδὸς, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται. Τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτῶν λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοὐλάχιστον πλάτος· οἱ δὲ καὶ τριῶν· Μεγασθένης δὲ, ὅταν ᾖ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοὐλάχιστον. India.

§. 36.

Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου [1] τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἱδρύσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα

1) Particula τε in Mosc. desideratur. In sequu. Mosc. Medic. 3. 4. Paris. ἔχουσα, quod ferri nequit. Villebrune conji-

ad Gangem usque processisse, et ipse se vidisse id flumen affirmat, et cete in eo, ejusque de magnitudine et latitudine et profunditate remotiora a fide, quam probabiliora, perhibet. Quippe Gangem maximum esse omnium fluminum, quae in tribus continentibus memorantur, proximum ab eo Indum, tertium et quartum Istrum et Nilum, satis consentitur: de singulis vero alii aliter tradunt. Quidam minimam ejus latitudinem triginta stadiorum dicunt, quidam trium. Megasthenes eum, ubi mediocris est, ad c stadia amplum tradit: minimam vero profunditatem viginti ulnarum.

§. 36.

In hujus et alius fluminis concursu sita esse Palibothra, octoginta stadiorum

India. κοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινόν περίβολον ἔχουσαν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν· προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀποῤῥοιῶν. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμενον, πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν [2]Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἧκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς.

conjicit in margine ed. Amstelod. ἔχοντα, apte quidem ad rationem grammaticam, at remote a codicum forma. Melius ad sensum refertur, uti et mox τῆς πόλεως sequitur. Tum Medic. 3. 4. Mosc. ante ὀπῶν addunt τῶν, ut editiones ante Casaubonum, qui omisit.

2) Paris. Σαδρόκοττον, ut edd. ante Xylandrum. At ν interponunt etiam alii auctores sat multi. Frequentior est variatio in prima litera, quam quidam abjiciunt, ut in ipso Strabone codices lib. 2. p. m. 189. de quo cf. interpretes ad Iustin. 15, 4, 13. Blancardus ad Arrian. de exp. Alex. lib. 5. p. 323. Olearius ad Philostrat. in vita Apoll. 2, 20. et Schweighaeuser. ad Appiani Syr. c. 55. Sic in multis

rum longitudine, latitudine xv, figura quadrangula, lateribus oppositis eandem ubique servantibus distantiam: moenibus ligneis et perforatis circumdatam, ita ut per foramina sagittent. Praepositam esse etiam fossam tutelae gratia et recipiendorum purgamentorum, ex urbe effluentium. Gentem, in qua urbs est, Prasios vocari omnibus, praestantem aliis. Ejus regem praeter proprium nomen, quod a natalibus habet, de nomine urbis Palibothrum appellari: quemadmodum et Sandrocottum, ad quem missus

φθείς. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθυαίοις· ἴδιον· Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάντες· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι.

§. 37.

Ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦται δὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ

τὸν

multis nominibus promiscua fertur scriptura. Strabo alias θ solet praeponere. Paullo post Paris. vult τοιοῦτο. Nempe offendit librarium terminatio in ον. At ita alibi litera ν etiam in Strabone adpenditur, ut lib. 1. p. m. 95. lib. 9. p. m. 659. Sic τοιοῦτον lib. 10. p. m. 275. et alibi. Nihil igitur muto.

3) Ante Casaubonum περὶ, qui cum codicibus et usu melius posuit παρά. Tum Medic. 3. 4. ἰδίᾳ δ'. Nomini Ὀρώδης adspirat editio Xylandri. Sed et Latini sine adspiratione emittunt. In Medic. 3. 4. scribitur Ἡρώδης, uti in Plutarchi Crasso c. 18. et Antonio c. 33. et sic vetus interpres in nostro loco *Herodes*. Cf. quae notavi ad Eutrop. p. 349. de hac et aliis variationibus. Vulgatam igitur formam retinui.

1) Δ' ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. interserui. Post Casauboniani codices i. e. Ven. 2. ἀκριβοῦται pro ἀκριβοῦνται, ut cum sequenti λέγεται congrueret, quae quidem ratio non est inepta, nisi velis ad πᾶσα referre, etsi quidem etiam ἠκρίβωται dici melius forte poterat. Post θηρίων particulam τε interposuit addicentibus codicibus Casaubonus, quae antea aberat. Pro βουλευτῶν Paris. et Moscov. dant βουλευομένων.

sus Megasthenes fuit. Idem apud Parthos fit: omnes enim Arsacae nominantur: privatim vero alius Orodes, alius Phraates, alius aliter.

§. 37.

Sane quae trans Hypanim est regio, eam optimam esse in confesso habetur. Verum de his ni-

India τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἢ τὸ τερατωδέστερον· οἷα τὰ τῶν χρυσωρύχων μυρμήκων, καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων, καὶ δυνάμεσί τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σῆρας μακροβίους φασὶ, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. Λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικήν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεστῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχεσθαι τῷ κοινῷ ἐλέφαντα.
p. 703. Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης [2] γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λεόντων· δυνατοὺς δὲ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ ἑλκῦσαι πρὸς ἑαυτόν. [3] Κερκο-

2) Medic. 3. 4. Parif. μεγίστους γίνεσθαι. Poft Medic. 4: σχεδὸν δέ τοι, ut faepius variatur. Tum Mofcov. alio ordine τινὰ τῶν ἡμέρων, et inde cum Parif. ἑαυτὸν pro αὐτόν.

hil accurate et certo traditur, fed propter ignorantiam et longinquitatem inflatius ac portentofius omnia narrantur: ut quae de formicis perhibentur, aurum effodientibus, et de beftiis aliis et hominibus, qui peculiares quasdam formas et fingulares vires habeant: nam Seres tam longae dicuntur vitae, ut ducentefimum annum excedant. Ferunt etiam quendam optimatum ordinem remp. gubernare ex quinque millibus confiliariorum conftantem, quorum quisque elephantem reipublicae praebeat. Megafthenes auctor eft, tigres apud Prafios gigni magnitudine duplos fere ad leonem, adeo robuftos, ut unus de manfuetis, a quatuor hominibus ductus, mulum pofteriore pede apprehenderit, atque ad fe pertra

³Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς, πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυοῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ κλοπάς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκυτέρους σύκων, ἢ μέλιτος. Ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους, ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὔρων, τοὺς δὲ ἱδρώτων, διασήποντας τὸν χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένου· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθεσι· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον· εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον India.

3) Moscov. vitiose κερκοπηθίκους. Quae hinc sequuntur a λευκοὺς ad γενομένου p. 704. f. detracto folio exciderunt in Moscov. Ex reliquis Paris. praefert δυεῖν, uti fit saepe. Cf. si tanti est, ad lib. 8. p. m. 140. Post pro κακοήθεις Medic. 3. κύθεις, et pro ὑμενοπτέρους epitome ὑμενοπτερωτούς; et pro ἱδρώτων Casauboniani aliqui cum Ven. 2. ἱδρῶτας. Medic. 3. εἰ δὲ ἱδρώτων contra nexum, ut καταχυθῆναι praeter usum.

pertraxerit. Cercopithecos vero maximis canibus majores, et totos albos, praeter faciem, quae nigra est, cum apud alios contrarium sit, caudae longitudine supra duos cubitos, caeterum mansuetissimos esse, neque maligne insidiari, aut furari. Lapides quoque effodi tureo colore, ficu et melle dulciores. Quibusdam in locis serpentes esse binorum cubitorum, membraneis alis, ut vespertiliones : eos per noctem volare, et lotii, aut sudoris stillas demittere, quae non caventium eas corpora computrescere cogant. Item scorpios volucres ingentes. Nasci quoque hebenum. Canes etiam esse validissimos, qui, quod

India. τερον μεθιέντας τὸ δηχθὲν, πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· [4] ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς, καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγχους πρότερον, ἢ ἀφεθῆναι.

§. 38.

Ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ [1] Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ· Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀπιστεῖ· καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπα-

4) Medic. 3. 4. et editiones ante Casaubonum ἐνίους, ut epitome. Vulgata nunc recte habet. Sic deinceps eaedem editiones τοῖς καὶ δέ. Post ῥέγχους propagatum ab Aldo. Rectius Medic. 3. 4. Paris. cum epitome ponunt ῥύγχους.

1) Σίλαν habet epitome, ut Arrian. in Indic. 6, 2. Σίλλαν Diodorus 2, 37. ubi cf. Wesseling. Codices hic praescribunt Σιλίαν.

quod mordicus corripuerint, non ante dimittant, quam aqua naribus infundatur: nonnullis prae vehementia in morsu oculos distorqueri, quibusdam etiam excidere: leonem et taurum a cane detineri: taurum mori rostro comprehensum, priusquam dimittatur.

§. 38.

In regione montana Siliam flumen esse, cui nihil innatet: quanquam id Democritus non credat, qui bonam partem Asiae peragravit: sed nec Aristoteles id concedit, etsi aëres quidam sint adeo tenues, ut nulla in eis volatilia invehantur. Nonnulla vero

ἐπισπαστικοί τινές εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ οἷον ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου, καὶ ἡ σιδηρῖτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἶεν ἂν δυνάμεις. Ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεταί τινος, καὶ τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας· ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκεπτέον· νυνὶ δ' ἔτι καὶ [2] προσληπτέον ταῦτα, καὶ ὅσα ἄλλα τῆς γεωγραφίας ἐγγυτέρω. India.

§. 39.

[1] Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διῃρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐ-

2) Medic. 3. 4. ταῦτα προσληπτέον. Post καίπερ in Veneto 2. supra abest καί.

1) Medic. 3. 4. φασὶ δή. At quod Casaubonus jam notavit, intelligendus est Megasthenes; nec recte φασὶ legi, ut ex sequentibus liqueat. Tum πρῶτον pro πρώτους ad Xylandrum usque ferebant editiones, unde Casaubonus veriorem codicum lectionem reposuit.

vero vapores exhalatos ad se trahunt, et hoc modo subvolantia ab iis absorbentur: quemadmodum electrum paleam, et sideritis ferrum ad se rapit, ut fortassis aliquae ejusmodi vires etiam in aqua sint. Sed haec ad physiologiam pertinent, et ad ea, quae de rebus supervehentibus traduntur: quare in eorum tractatione considerantur: nunc iis omissis ea persequamur, et quae ad geographiam propius attinent.

§. 39.

Dicunt, totam Indorum multitudinem in septem genera dividi, quorum philosophi honore antecedunt, numero vero paucissimi sunt: utuntur eorum unoquo-

India. δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἑκάστῳ τοὺς θύοντας, ἢ τοὺς ἐναγίζοντας· κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες [2]ἐπὶ θύρας, ὅ, τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ περὶ ζώων, καὶ πολιτείας, προσφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρὶς ἐψευσμένος ἁλῷ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου·
p. 704. τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίνουσι.

§. 40.

Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἳ πλεῖστοί τέ εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, [1]οἱ ἐν ἀστρατείᾳ καὶ ἀδείᾳ

2) Medic. 3. ἐπὶ θύρας; Medic. 4. ἐπὶ θήραν, uti legit vetus interpres; vertit enim *ad venationem*. Tum Medic. 3. 4. αὐτῶν ἕκαστος. Post Casaubonus expeditiori nexu et forma malit καὶ ζώων καὶ περὶ π. Pro ἄφορον minus bene Medic. 3. ἄφθορον.

1) Medic. 3. εἶναι στρατείᾳ; 4. ὡς ἐν ἀστρατείᾳ. Editiones priores omittunt ἐν, Xylander etiam οἱ.

unoquoque privatim, qui mactant et sacrificant: publice vero reges in eo conventu, qui maximus apud eos fit: cum, novo anno incipiente, philosophi omnes ad regis fores conveniunt, et quidquid quisque composuerit, vel observarit eo anno de fructibus, de animalibus, de republica, in medium proferunt. Ubi quis falsus fuisse ter deprehenditur, ei per totam vitam lege silentium indicitur: qui vera dixerit, immunis et omni tributo exemtus habetur.

§. 40.

Secundum genus agricolarum est, qui plurimi sunt et probissimi. Hi ob immunitatem a militia, et secu-

ἀδείας τοῦ ἐργάζεσθαι, πόλει μὴ προσιόντες, μηδ' ἄλλῃ χρείᾳ, μηδ' ὀχλήσει κοινῇ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἱ δ' [2] ἀροῦσιν, ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους. Ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. India.

§. 41.

Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν, καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὠνιά [1] τε παρέχειν καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῖτον, πλάνητα καὶ σκηνί-

2) Casauboniani i. e. Ven. 2. ἀροῦσι καὶ σκάπτουσι.

1) Parif. δε.

securam opus faciendi licentiam, neque urbem, nec publicum negotium, nec ullum aliud munus attingunt: quamobrem eodem tempore et eodem loco alii pugnant, et cum hoste pedem conferunt: alii arant, vel fodiunt sine ullo periculo, cum illos propugnatores habeant. Et cum regio tota sit regis, ipsi eam conductam excolunt, pacti mercedis loco quartam fructuum partem.

§. 41.

Tertium genus est pastorum ac venatorum, quibus solis et venari et pascere pecora, et vendere, et jumenta locare licet: pro eo autem, quod terram bestiis liberant et avibus, semina legentibus, dimensum frumenti a rege acci-

India. σκηνίτην νεμόμενοι βίον. Ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἑκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

§. 42.

Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλὸν ὅσον τεττάρων, ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βαθείᾳ, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἶτ' εἰσαφιᾶσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς, ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἶτα

1) Ante εἰσαφιᾶσι Medic. 4. εἶτα, et pro εἰσαφιᾶσι Paris. insolentius εἰσαφιοῦσι. Post σύμποδα δεσμεῖ Casaubonus conjuncte mavult συμποδοδεσμεῖ. Pro τοῖς τιθασσοῖς Mosc. τοὺς τιθασσούς. Utrumque probat usus.

accipiunt, vagi errabundique vitam in tabernaculis agunt. Privato homini equum et elephantem non alere licet: utrumque enim regia possessio censetur, suntque harum rerum curatores.

§. 42.

Elephantum autem sic venantur. Locum aliquem, ab omni purgatum materia, quatuor, aut quinque stadiorum profunda fossa circumdant: tum ingressum ponte angustissimo jungunt: deinde tres, quatuorve elephantes feminas de mansuetis immittunt: ipsi in tuguriis occulti insidiantur. Per diem silvestres non accedunt, noctu autem singulatim introeunt: quibus ingressis venatores clam aditum occludunt.

εἶτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ λιμῷ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὁρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, καὶ συμπόδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς, τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων δ' [2] ὠμοβοΐνοις ἱμᾶσι προσλαμβάνονται τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασσῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσείοιντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομὰς, καὶ κατ' αὐτὰς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων εἴκειν τοῖς India.

 δεσμοῖς,

2) Parif. ὠμοβοείνοις. Medic. 4. προσλαμβάνοντες, invito nexu. Poft ἀναβαίνειν in editionibus fequitur ἐπ' αὐτοῖς, quod et codices quidam praetulisse videntur; in Medic. 3. legitur ἐπ' αὐτῶν, ufitatiori ftructura in Mofc. et Medic. 4. ἐπ' αὐτοὺς, quam reddidi. Ἥκειν in Mofc. pro εἴκειν ferri nequit.

cludunt. Poftea nonnullos e cicuribus certatoribus fortiffimos inducentes, cum illis pugnant, fimul etiam fame eos defatigant. Cum vero jam defeffi fuerint, aurigarum audaciffimi, clam defcendentes, quisque fui elephantis uterum fubeunt, atque hinc fubito filveftrium uterum fubeuntes, compedes illis injiciunt: quo facto, cicures inftigant, ut vinctos verberent, quousque in terram cadant. Poftquam ceciderunt, bubulis loris eorum colla ad domitorum colla adftringunt: et ne afcenfores excutere poffint, colla circumcidentes, in caefuris vincula imponunt, ut prae dolore vinculis cedant, et quietem agant. De captis feligun-

India. δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἁλόντων ἀπολέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους, [3] ἢ νεωτέρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δήσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμῷ·
p. 705. ἔπειτα χλόῃ καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου, τοὺς δὲ μελισμῷ τινι καὶ τυμπανισμῷ κηλοῦντες· σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσσευτοι· φύσει γὰρ διάκεινται πράως καὶ ἡμέρως, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῷ ζώῳ· [4] οἱ δὲ καὶ ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόν-

3) Voces ἢ νεωτέρους desunt in Ven. 2. In sequ. ex MSStis suis excitat Casaubonus κατακηλοῦντες pro κηλοῦντες, quod vulgo fertur; illud exstat etiam in margine Ven. 2. In Mosc. est καταυλοῦντες et a manu recentiori supra literas αυ scriptum est κη, unde adparet, voluisse auctorem κατακηλοῦντες, et qui vox ita corrumpi potuerit. Cum parum referat, propter alios codices simplex verbum retinui.

4) Medic. 4. Ven. 1. τινὲς γὰρ καί. Tum Mosc. τοὺς δὲ καὶ, Medic. 3. 4. Ven. 1. οἱ δὲ καὶ, quod placuit. Vulgatam τοὺς δὲ ὑπολόντας servant, certe servasse videntur Paris. et Ven. 2. Pro προσθίων Ven. 1. Medic. 3. 4. dant ἐμπροσθίων.

seliguntur, quicunque vel senio, vel juventa inutiles sunt: reliqui in stabula ducuntur, et pedibus invicem vinctis, ac collo ad columnam valide infixam, fame domantur: deinde herba, vel arundine viridi reficiuntur, post cicurantur, alii oratione, alii cantu aliquo, vel tympani sonitu deliniti. Rari sunt, qui non facile mansuescant: sunt enim a natura mites et mansueti, et ad rationem utentis animalis ingenium proxime accedunt. Quidam aurigas suos, qui in certamine ceciderint, e proelio efferunt.

Quidam

πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· οἱ δὲ καὶ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἴ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπέχεσθαι τροφῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν. India.

§. 43.

[1] Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι, τοῦ ἔαρος μάλιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄῤῥενι, ἐπειδὰν οἴστρῳ κατέχηται καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος

1) Medic. 3. 4. βινάζονται, inſolita forma, quae ſpectat βινεῖν. Tum Medic. 4. ἄῤῥενι. Pro οἴκοι, quod eſt in editionibus, ex Moſcov. Pariſ. Medic. 3. Ven. quibus Caſauboniani calculum addunt, repoſui οἴστρῳ, quam lectionem Caſaubonus veram et elegantem recte judicaverat. Poſt in Medic. 3. deeſt δὴ, pro quo Moſc. Pariſ. ponunt δὲ, et inverſo ordine vulgari πόρος οὗτος Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. quos ſecutus ſum.

Quidam per anteriores pedes uterum ſubeuntes propugnando ſervaverunt. Quod ſi quem ex curatoribus magiſtrisve per iram interfecerint, adeo illum deſiderant, ut prae moerore a cibo abſtineant, interdum etiam ſibi mortem conſciſcant.

§. 43.

Elephantes coëunt et pariunt, ut equi, plurimum vere. Mari coitus tempeſtivus eſt, ubi oeſtro correptus ſaevire occipit; tunc etiam pingue quiddam emittit per ſpiramentum, quod ei ſecundum tempora eſt: feminae, cum hic

India. ρος ἀνεωγὼς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ ²τοὺς μὲν πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἓξ ἔτη· ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη· πολύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι. Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον· τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος· τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον· ἐξάγει γὰρ

2) Medic. 3. οἱ μέν. Tum idem ἐλάχιστοι contra mentem auctoris. Vulgatam lectionem tuetur iisdem verbis usus Diodor. 2, 42. auctore Megasthene, quod existimat Wesselingius. In sequ. Medic. 3. dat τραῦμα et ex corr. πρὸς τραῦμα. Pro δὲ Mosc. dat μὲν, quod offendit, et pro ποτὸν Casaubonn. quidam, Ven. 1. Medic. 4. πρῶτον sine consecutione. Et sic Aristoteles in hist. anim. 8, 31. omnino commemorat ἔλαιον, ut Aelian. in hist. an. 2, 18. et Plin. 8, 10. oleum. At Aelian. in hist. an. 13, 7. diserte βούτυρον substituit, unde Beckmanni dubitatio in libro: *Beyträge zur Gesch. der Erfindung*. T. 3. p. 280. quod et ipse vidit, sponte corruit. Paullo post Moscov. Paris. Medic. 3. 4. pro σιδήρεια praeferunt σιδήρεα, quod, etsi utrumque sensum adfert commodum, codicibus dedi. Aristoteles c. l. σιδήρεόν τι, Aelianus 2, 18. δόρατα καὶ βέλη, Plin. c. l. tela.

hic idem meatus apertus fuerit. Edunt partum, cum tardissime, mense a conceptu decimo octavo, cum celerrime, sub sextum ac decimum. Sex annos a matre nutriuntur. Vivunt plerique, quantum longaevissimi homines, quidam etiam ad ducentesimum perveniunt annum. Alioqui morbis obnoxii sunt, et quidem curatu difficilibus. Vitiis oculorum remedio est, vaccae lacte si perluantur, complures morbos vinum nigrum epotum curat. Vulneribus butyrum potum auxiliatur: (ferrum enim ejicit) ulcera

γὰρ τὰ σιδήρεια· τὰ δ' ἕλκη σαρξὶν ὑείαις πυριῶσιν. India. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι· σπάνιον δὲ καὶ ἕως πεντακοσίων· κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη· κυΐσκεσθαι δὲ [3] δεκαετίαν. Μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἐῤῥωμενεστέρους ἐκεῖνός τε εἴρηκε, καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίσιν [4] ἐπάλξεις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾷν πρόῤῥιζα, διανισταμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατά τινας συνδρόμους φησί· συνελαύνεσθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασσῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττόνων ὄντων, καὶ ἡνιοχουμένων. Οὕτως δ' εὐτιθασσεύτους εἶναι, ὥστε καὶ

3) Editiones variant. Ante Xylandrum δεκαετίαν, quod probant etiam Parif. Medic. 3. 4. Xylander δεκαετείαν et hinc Casaubonus cum reliquis δεκατείαν, quod in δεκατίαν mutat Mosc. Revocavi primam lectionem.

4) Medic. 3. 4. ἐπάλξεις cum epitome et priscis editionibus. Vulgo ἐπάλξις. Post Medic. 3. 4. οὕτω. Pro εὐτιθασσεύτους Medic. 4. εὐτιθασεύτους, et pro ἅρμα Casauboniani, i. e. Ven. 2. dant ἅρματα. Ceterum verba οὗτος ὁ λόγος — καὶ ἐλέφαντα desunt in Medic. 3. et Ven. 1.

ra suillis carnibus inuruntur. Onesicritus dicit, eos ad trecentesimum annum vivere, raro ad quingentesimum: circiter ducentesimum robustissimos esse, in utero gestare ad decennium. Majores Libycis ac validiores cum ipse, tum alii perhibent, cum proboscidibus propugnacula dejiciant, et arbores radicitus evellant, in posteriores pedes erecti. Scribit Nearchus, compedes in tramitum concursu quibusdam a venatoribus disponi, et a mansuetis indomitos in eas agi, qui praestant, et ab auriga ducuntur. Adeo autem mansuescere, ut lapidem ad scopum jacere,

India. καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνειν, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, νεῖν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτῆμα ἐλεφάντων ἅρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ [5] ζυγῶν καὶ καμήλους· γυναῖκα δ' εὐδοκιμεῖν, εἰ λάβοι παρὰ ἐραστοῦ δῶρον ἐλέφαντα. Οὗτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι, μόνον βασιλέων κτῆμα εἶναι ἵππον καὶ ἐλέφαντα.

§. 44.

Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσωρύχων δέρματα ἰδεῖν φησιν οὗτος παρδαλέαις ὅμοια. Μεγασθένης p. 706. δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεῴων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἴη τρισχιλίων πως τὸν κύκλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ [1] τούτῳ χρυσωρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες

5) Mosc. ζυγὸν, quod non est contra Graecitatem, sed diverso sensu valet. Tum forte ὡς καί.

1) Moscov. τούτων. Deinceps Medic. 3. 4. χρυσωρυχείων, quod repetii. Vulgo χρυσορυχίων. Post ἐλάττω malunt Medic. 3. et Mosc. In Ven. 2. notatum erat οὐκ ἐλάττω θηρίων.

cere, et armis uti, et optime natare ediscant, ut maxima possessio existimetur elephantis bigae; duci enim sub jugo, ut camelos; atque mulierem eam praestare, quae munus ab amante elephante accipiat. Hoc dictum non consentit ei, qui a solo rege equum et elephantem possideri dixerat.

§. 44.

Formicarum autem aurum effodientium pelles vidisse idem ait, pardalis pelli persimiles. Megasthenes de formicis ait, apud Derdas, quae magna gens est Indorum montanorum, ad orientem expositorum, planitiem quandam montanam esse ter mille stadiorum ambitu, et sub ea aurifodi-

τες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, India.
τάχος ὑπερφυὲς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θήρας.
[2] Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσί τε πρὸς
τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα δ'
ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἑψήσεως δεόμενον· [3] τοῦθ' ὑπο-
ζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερῶς
γὰρ διαμάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· κατα-
λαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰ ὑποζύ-
για.

2) Codices hic mei omnes ad singularem transeunt, et ὀρύττουσι et σωρεύουσι praeferunt, tantum quod Mosc. inconstans dat ὀρύττουσι, post σωρεύουσι. Editiones contra omnes tenent pluralem, qui propius adtingit praecedentia, cum θηρίων sit remotius. Ὀρύττουσι est etiam in epitome. Tum Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. χειμῶνι τὴν γῆν, quod quidem iis tribui, cum vulgo receptum sit τὴν γῆν χειμῶνος. Deinde in utroque Ven. scribitur ἀσφάλακες.

3) Casauboniani, Ven. 1. 2. Paris. Medic. 4. τοῦθ' ὑποζυγίοις; Medic. 3. τοῦτο ὑποζυγίοις. Editiones cum Moscov. τοῖς δ' ὑποζυγίοις. Prius praetuli propter artiorem connexum, nec inciso sensu, uti monente etiam Mosc. μετίασιν pro μετιᾶσιν. Ven. 2. μετίουσιν. In sequ. ὑποζύγια male mutatum transiit in ὑποζύγιον, quod occupat omnes editiones, etsi rectius ex solo Paris. adscriptum inveni.

aurifodinas, quas formicae effodiant, vulpibus magnitudine non minores, mira celeritate, victum ex venatione comparantes. Fodere autem terram per hyemen, et ad ostium accumulare, quemadmodum solent talpae. Hujus auri ramenta, id enim sunt, parua decoctione egent. Vicini jumentis ea clam rapiunt, aperte enim non possunt, prohibentibus formicis, quae et pugnant, et fugientes insectantur, quos cum deprehenderint, una cum jumentis interimunt.

India. για. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια [4] προστιθέασι κατὰ μέρη· περισπασθέντων δ' ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, καὶ τῷ τυχόντι τῶν ἐμπόρων ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες.

§. 45.

Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε, καὶ ἄλλοι, προσθετέον καὶ ταῦτα. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἑρπετῶν θαυμάζει πλῆθος καὶ τὴν κακίαν· ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων εἰς τὰς κατοικίας, τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι, καὶ πληροῦν τοὺς οἴκους· διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιεῖ-

4) Medic. 3. 4. ex solita confusione προτιθέασι. Praestat aliorum vulgata, ut περισπασθέντων movendum non est, pro quo Medic. 3. dat περισπωμένων. Tum pro τυχόντι τῶν ἐμπόρων Casaubonn. Ven. 2. Paris. Moscov. τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις, Mosc. praeterea τοῖς ἐμπορίοις. Medicei receptam lectionem melius tuentur.

munt. Ut ergo illas lateant, ferinas carnes per loca plurima disponunt, itaque ad praedam dissipatis formicis, auri ramenta ipsi asportant, et fusionis ignari cuicumque mercatori rudia divendunt.

§. 45.

Sed quoniam in hoc sermone, quem de venatoribus ac bestiis habemus, meminimus eorum, quae a Megasthene et ab aliis referuntur, haec etiam sunt addenda. Nearchus et multitudinem et malitiam reptilium miram praedicat, quae e campis in domicilia fugiant, si qua fluminum exundationibus non operiuntur, atque eas impleant, et propterea cubilia

ποιεῖσθαι τὰς κλίνας, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κἂν ἐρημωθῆναι τὴν χώραν. Καὶ τὴν [1]μικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους· τὴν μὲν, διὰ τὸ δυσφύλακτον· τὴν δὲ, δι' ἰσχὺν, ὅπου καὶ ἑκκαιδεκαπήχεις ἐχίδνας ὁρᾶσθαι· ἐπῳδοὺς δὲ περιφοιτᾶν ἰᾶσθαι πεπιστευμένους, καὶ εἶναι σχεδόν τι μόνην ταύτην ἰατρικήν· μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι πολλὰς διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης καὶ τὴν ἀοινίαν· εἰ δὲ γίνοιντο, ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν [2]θρυλλουμένων μεγεθῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν· ἐχίδναν δὲ India.

1) Medic. 4. σμικρότητα. Post Medic. 3. διὰ τὴν ἰσχύν. In sequ. ante περιφοιτᾶν Mosc. ponit καὶ, idemque cum Paris. et Medic. 3. 4. alio ordine verba profert ἰᾶσθαι πεπιστευμένους, eumque reddidi, uti γίνοιντο ex Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. Vulgo πεπιστευμένους ἰᾶσθαι et γίνοιντο. Insolenter scriptum est in Medic. 3. et Mosc. ἀνοινίαν.

2) Mosc. ut saepe alibi, θρυλουμένων. Ταυτήν Casaubonus

lia hominum alta esse dicit, nonnunquam etiam emigrare eos, nimis excrescente reptilium numero, et nisi multitudo maxima ab aquis exstingueretur, regio deserta esset. Addit et parvitatem eorum periculosam, et nimiam magnitudinem: alteram, quia non facile possint evitari: alteram, quia sint violenta, cum quidem conspectae sint viperae feminae sedecim cubitorum. Circumvagari incantatores, qui medicari putantur: et solam fere hanc medicinam esse. Nam propter vitae frugalitatem et vini abstinentiam aut morbi non sunt: aut si qui sunt, eos sophistae curant. Aristobulus negat, se vidisse ullam

India. δὲ μόνον ἐννέα πηχῶν καὶ σπιθαμῆς. Καὶ ἡμεῖς δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομισθεῖσαν ἐκεῖθεν τηλικαύτην πως εἴδομεν. Ἔχεις δὲ πολλούς φησι πολὺ ἐλάττους, καὶ ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλους. Οὐδὲν δὲ τούτων [3] οὕτως ὀχλεῖν, ὡς τὰ λεπτὰ ὀφείδια, οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὑρίσκεσθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγκοῖς ἐγκεκρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἱμοῤῥοεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας· ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν

nus mutavit in τηλικαύτην, addicentibus etiam MSStis. Pro εἴδομεν Parif. Mofcov. Medic. 4. exhibent ἴδομεν. Ἔχεις pro ἔχεις corrupte Medic. 3. ut ἔχειν Ven. 2. Porro Medic. 3. φησὶν οὐ πολὺ et σκορπίους τε.

3) Hanc vocem delet Mofc. Pro μικρὰ Cafauboniani, Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Parif. adferunt λεπτὰ, cujus illud gloffa effe videtur; quare fic repofui. Ex Mofc. nulla variatio adfcripta erat. Item pro θριγκοῖς editionum codices Cafauboniani, Ven. 2. Parif. Mofcov. fubftituunt θρύοις, fenfu alieno; Medic. 3. θριγγίοις; Medic. 4. θρίγγοις. Vulgatam, quam retinendam cenfui, exprimit etiam vetus interpres. De variata fcriptura monuit Euftath. ad Homer. Odyff. 14, 10. p. m. 527. f. Inde Medic. 3. 4. ἔπειτ'.

Iam tantae magnitudinis, praeter folam novem cubitorum et dodrantis viperam. Nos in Aegypto vidimus ejusdem fere magnitudinis viperam inde allatam. Viperas autem mares complures vidiffe fe affirmat, multo tamen minores, et afpides, item fcorpios ingentes. Et nihil horum tam infeftum effe homini, quam parvos ferpentes palmari longitudine, qui et in vafis, et in tabernaculis, et in fepibus occulti inveniantur, a quibus icti fanguinis profluvio ex omni meatu cum dolore maximo laborent, deinde

θειαν ῥᾳδίαν εἶναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥι- India. ζῶν καὶ Φαρμάκων. Κροκοδείλους τε οὔτε πολλοὺς, p. 707. οὔτε βλαπτικοὺς ἀνθρώπων ἐν τῷ Ἰνδῷ Φησιν εὑρίσκεσθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ, ἅπερ ἐν τῷ Νείλῳ, γεννᾶσθαι, πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀνησίκριτος δὲ [4] Φησι καὶ τοῦτον γεννᾶσθαι. Τῶν δ' ἐκ θαλάττης Φησὶν Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν, ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως, καὶ δελΦῖνος διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ

πλῆθος·

4) Medic. 3. 4. καὶ τοῦτόν φησι. Iidem cum Parif. ante Ἀριστόβουλος ponunt ὁ, et pro μέχρι Parif. et Medic. 3. μέχρις. In proxima voce ὅρους grave latet ulcus, cui nullus liber medetur, Tyrwhittus in Strabon. p. m. 56. loci nomen fubesse putat, quod fuspicari licet ex ulteriori termino. De emendatione loci monuit etiam Schneiderus in auctario emendatt. in Aelian. de nat. animal. 16, 13. ubi de iisdem narravit. V. ad calcem librorum Frider. II. de arte venandi. Pro συμβολῶν, quod et libri tuentur, ante Xylandrum ἐμβολῶν, qui dedit minus recte ἐκβολῶν. Paullo poft Medic. 3. 4. Parif. Mofc. τὰ ἑξῆς, ut alibi, ubi in editionibus vulgatum erat τὸ ἑξῆς. Sic iidem codices ἀπελίπομεν pro ἀπελείπομεν editionum. Cf. lib. 13. p. m. 361.

deinde pereant, nifi cito fubveniatur. Remedium propter Indicarum herbarum et medicamentorum vim facile esse. Addit, in Indo flumine et paucos crocodilos inveniri, nec hominibus infestos. Caetera vero animalia, quae plurima funt, eadem in eo gigni, quae in Nilo, praeter hippopotamum. Onesicritus et eum in Indo nafci affirmat. Tradit etiam Ariftobulus, nullum ex marinis pifcibus in Nilum recurrere, praeter alofam (*fi quidem ea eft thriffa*) et mugilem, ac delphinum propter crocodilos, in Indum

India. πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ' ἐπὶ τὸν Μεγασθένη, λέγωμεν τὰ ἑξῆς, ὧν ἀπελίπομεν.

§. 46.

Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέταρτόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας, καὶ τοὺς καπηλικούς, καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν [1] φόρον τελοῦσι, καὶ λειτουργίας παρέχονται τακτάς· τοῖς δ' ὁπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ [2] βασιλέως ἔκκεινται· μόνῳ γὰρ ἐργάζονται· παρέχει δὲ τὰ μὲν

1) Casauboniani φόρους; mei omnes φόρον. Cf. de numeri hac commutatione ad lib. 10. p. m. 320. Mox Mosc. ναυπηγίας et supra ναυπηγοῖς. Utrum rectum sit, patet.

2) Medic. 3. et quod visum erat conferenti 4. corr. Paris. Moscov. βασιλέων. Propter vocem μόνῳ et eandem in ceteris

dum vero permultos. Et e squillis (*si eae sunt carides tamen*) parvas usque ad montes ascendere, magnas usque ad Indi et Acesinae concursum. Ac de bestiis quidem hactenus: nunc ad Megasthenem regressi reliqua explicemus.

§. 46.

Post venatores ac pastores quartum genus ponit eorum, qui artes exercent: item institores, et quicunque corpore victum quaerunt. Horum alii tributa pendunt, ac statuta munia obeunt: alii vero, ut sunt, qui arma et naves fabricantur, alimenta et stipendia ab rege habent, cui et soli operis suis serviunt: arma militibus

μὲν ὅπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν ὁ ναύαρχος, καὶ τοῖς ἐμπόροις. Indis.

§. 47.

Πέμπτον ἐστι τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ ¹ πότοις ὁ βίος ἐστὶν, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν εἴη χρεία, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν.

§. 48.

Ἕκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι· ¹ τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα

G 3 τῷ

ceteris formam in vulgata perstiti, quam et expressit vetus interpres. Ante ὅπλα Casaubonus ex MSStis addidit μέν. Voces ὁ ναύαρχος exciderunt in Medic. 3.

1) Ita apte ad nexum et sensum conjecerat Wesseling. ad Diodor. 2, 41. quem nunc probat Mosc. Reliqui cum editionibus πόνοις, quas voces saepe confundi idem c. l. docuit ex aliis. Pro εἴη deinceps Medic. 4. ᾖ.

1) Male Moscov. Paris. τούτους, uti post vulgo ante Casaubo-

tibus praebet exercitui praefectus, et classis praefectus naves navigantibus, et mercatoribus pretio locat.

§. 47.

Quintum genus est bellatorum, qui reliquum tempus otiosi agunt et regio sumtu victum accipiunt, ut, cum opus sit, cito exeant, nihil de suo afferentes praeter corpora.

§. 48.

Sexti sunt inspectores, quorum partes sunt, ut, quae aguntur, inspiciant, et

India. τῷ βασιλεῖ· συνεργοὺς ποιουμένοις τὰς ἑταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τὰς ἐν τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ, τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ πιστότατοι.

§. 49.

Ἕβδομοι δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους, οὔτ' ἐπιτήδευμα, οὔτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν.

§. 50.

saubonum exstabat ποιουμένους, etsi hoc ex codicibus prioris lectionis causa obtrudunt etiam Paris. et Moscov. In aliis recte legitur ποιουμένοις, excepto Ven. 2. ex quo altera forma notata erat.

et regi omnia clam renuncient. Hi in urbe urbanas meretrices sibi adiutrices adhibent, in castris vero castrenses: deliguntur autem viri optimi ac fidelissimi.

§. 49.

Septimi sunt consiliarii et assessores regis, a quibus et magistratus et judicia, et rerum omnium administratio geritur. Non licet ex alio genere in aliud matrimonio contrahendo transire, aut ab unius generis institutis ad alius descendere: neque simul pluribus se dare tractandis, nisi philosophus quis sit: huic enim ob virtutem conceditur.

§. 50.

§. 50. Indic.

Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μέν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν· ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται, καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστὰς διώρυχας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκοποῦσιν, ὅπως [1] ἐξ ἴσης πᾶσιν ἡ τῶν ὑδάτων παρείη χρῆσις. Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσὶ κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασι, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν. p. 708.

1) Casaubonus ex suis notavit ἐξ ἴσου, quod ex more ad Ven. 2. pertinet; ceterum eodem sensu. In fine reposui ex Medic. 4. et Moscov. δηλοῦσαν, quod nexus flagitat, etsi ille sic dat ex correctione, hic ν super ε scriptum habet. *Indicantem* etiam vertit interpres vetus. Vulgo δηλούσας.

§. 50.

De praefectis alii annonae, alii urbi, alii militibus praesunt. Horum primi curant flumina, alii agrum metiuntur, ut in Aegypto, et clausis aquae ductibus praesunt, ut ex aequo omnibus aquarum usus suppeditet. Iidem venatorum curam gerunt, et praemii et supplicii pro meritis potestatem habent, et tributa legunt, et artes inspiciunt, quae terra exercentur, ut eorum, qui ligna, vel domos, vel aes, vel metalla operantur. Conficiunt etiam vias, et per dena stadia lapidem locant, diverticula distantiasque indicantem.

India.

§. 51.

Οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἓξ πεντάδας διῄρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι, καὶ ¹τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθανόντων· νοσούντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θάπτουσι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἳ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους καὶ χείρους γοναὶ, καὶ θάνατοι. Τέταρτοι οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ

1) Si haec lectio non est vitiosa, quod suspicor, sic eam interpretor: aediles istos solitos diligenter curare, quomodo peregrini exciperentur et alerentur. Non ausim tamen affirmare, locum menda carere. *Casaubonus.* Mihi quidem locus sincerus videtur, nec βίοις ad victum, sed vitae rationem refero et instituta, quorum observatio quomodo fiat, subjectis verbis declarat. Tum ἀποθανόντων in posteriori parte pro ἀποθανόντας Medic. 3. aberrante manu oculisque ad priorem formam.

§. 51.

Urbani aediles in sex quinterniones sunt divisi. Nam alii opificia inspiciunt, alii hospitum procurationem gerunt, hi hospitia distribuunt, et hominum vitam observant, et illis asseclas dant, et vel eos deducunt, vel defunctorum bona. Aegrotantium quoque curam habent, et mortuos sepeliunt. Tertii ortus hominum obitusque perscrutantur, et quando et quomodo evenerint: idque tributorum gratia, et ne boni malive nativitas, et mors lateant. Quarti circa cauponas et commercia

καὶ [2] μεταβολάς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὡραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. [3] Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοίη φόρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεστῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες [4] ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινά, χωρὶς δὲ τὰ παλαιά· τῷ μιγνῦντι δὲ ζημία. Ἕκτοι δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι. India.

2) Mosc. repetit τὰς, quod et promiscuo fit usu. Tum idem ὁρίων, Paris. ὡρίων melius, etsi poetarum forma. Pro vulgato inde a Casaubono πωλοῖντο ante eum editiones habebant πωλεῖτο, Mosc. Paris. Medic. 4. (hic ex corr.) πωλοῖτο, quod reddidi. In πωλοῖντο consentit Medic. 3.

3) Ante Casaubonum οὐκέτι, qui addicentibus codicibus sensuque probante reposuit οὐκ ἔτι. In Ven. 2. Mosc. et Paris. tamen haeserat οὐκέτι. Inde Medic. 3. contra sensum τὸ αὐτόν. Ὑποτελοίη, quod in locum ἀποτελοίη succedere jussit Casaubonus, probant certe omnes codices.

4) Verba καὶ ἀγοράζοντες post πωλ. desunt in codicibus meis omnibus, nec agnoscit vetus interpres. Aldi hoc est additamentum, qui obpositum verbum ob particulam καὶ desideraret. Expuli igitur nunc tamquam ineptum. Ταῦτ' pro ταῦτα legitur in Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. Πολιτικῶν, mutato πολιτῶν, quod est in Ven. 2. et occupabat editiones, revocavit ex codicibus Casaubonus, quod et praemissae voci respondet.

cia versantur. Hi mensurarum frugumque curam habent, ut consignata vendantur, neque sinant eundem plura commutare, nisi duplex vectigal persolvat. Quinti operibus locandis praesunt, ea obsignata locantes, seorsum nova a veteribus: quae qui miscuerit, multam persolvit. Sexti et ultimi venditarum rerum decimas exigunt: et qui vectigali remp. defrauda-

India. κλέψαντι τὸ τέλος. Ἴδια μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων, καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς, τιμῶν τε, καὶ ἀγορᾶς, καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν.

§. 52.

Μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία, ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἑξαχῇ διωρισμένη· ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται, καὶ τροφὴ αὐτοῖς τε, καὶ [1]τοῖς κτήνεσι, καὶ τὰ ἄλλα τὰ χρήσιμα τῆς στρατείας. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι τυμπανιστὰς καὶ τοὺς κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἱπποκόμους,

1) Articulum addidi ex Moscov. uti post ante κωδωνοφόρους. Antea Paris. volebat βοεικῶν. Pro διακόνους Casauboniani quidam, in iis Venet. 2. dant ἀκόνους, et pro κατασκευαζόμενοι Mosc. κατασφαλιζόμενοι. Vulgatam in hoc nexu non muto.

fraudaverit, capite plectitur. Ac privatim quidem singuli haec curant, publice vero et propria et civilia et publicam suppellectilem, et pretia et forum, et portus et sacra.

§. 52.

Post urbis praefectos est tertium collegium, quod circa rem militarem versatur, ad eundem modum in quinterniones sex divisum, quorum unum adjungunt classis praefecto: secundum ei, qui bobus praeest, quibus instrumenta et cibaria, et alia militiae necessaria portantur. Iidem ministros praebent, qui tympanis et tintinnabulis utuntur: item equisones et machinarum fabros,

μους, καὶ μηχανοποιοὺς, καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· India.
ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνας τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι, καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Τρίτοι δὲ εἰσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι. Τέταρτοι δ' οἱ τῶν ἵππων. Πέμπτοι δ' ἁρμάτων. Ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων. Βασιλικοί τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βασιλικὸν δὲ καὶ ὁπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τήν τε σκευὴν p. 709.
εἰς τὸ ὁπλοφυλάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἱππῶνα, καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἅρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἕλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ [2] φορβιᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ

2) Medic. 3. 4. Parif. praeferunt alteram fcripturam per αι. Vocem proximam παρεμπίπρασθαι, quam fubminiftrant libri omnes, fufpectam pronuntiat Cafaubonus. Vulgatam probat Villebrune in margine ed. Parif. Cafaubono fuffragatur ibidem Villoifon et leg. conjicit aut παρεμπιπρέσθαι, aut παρεντετρᾶσθαι, quorum neutrum in aliis obverfatur. Vetus interpres reddidit: *ne pedes labore incidantur*, Xylander: *ne pedes curribus junctorum collidantur*, quafi tacite

bros, et horum famulos, quos pabulatum ad tintinnabulum emittunt, praemio et fupplicio celeritatem et fecuritatem eos condocefacientes, tutela illis adhibita. Tertii peditum curam habent, quarti equorum, quinti curruum, fexti elephantorum. Equis ac caeteris beftiis regia ftabula funt: eft et regium armamentarium, in quo arma adfervantur. Nam miles armaturam in armamentarium reddit: equum in equile: elephantum in fuum item ftabulum. His utuntur infrenibus. Currus a bobus in itinere trahuntur: equi capiftro ducuntur, ne pedes curribus juncto-

India. τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἅρμασιν ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἅρματι παραβάται πρὸς ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

§. 53.

çite emendarit παρεμπίλνασθαι. Magis expoſite Caſaubonus ſententiam ſuam in nota ſubjecta declaravit, cujus priorem partem omiſerunt edd. Pariſ. et Amſtelodam. quae contra ſolae exhibent poſteriorem. Ita vero habet: Non dubito, corruptam eſſe vocem παρεμπιτίρασθαι. Sed quid ejus loco ſubſtituam, non nunc occurrit, niſi forte παρεντρίβεσθαι alicui probetur. Poſterior male ad p. 715. ed. Pariſ. rejectam ſic: Legebamus παρεντρίβεσθαι, non inepta quidem conjectura, ceterum minus recte. Nihil enim mutandum, niſi forte malis παρεμπίπρασθαι vel παραπίμπρασθαι. Hoc docet Xenophontis hic locus p. 545. [de re equeſtri 1, 4.] Intertriginem Latini vocant. Nota intertriginem et ambuſta in plerisque, ergo et a Plinio et in primis p. 519, 4. [lib. 20. c. 53. ſ. 14.] Femina atteri adurique equitatu notum. — *Caſaubonus.* Commemoratur *intertrigo* paſſim etiam a ſcriptoribus de re ruſtica, et a Graecis παράτριμμα vocatur. Xenophontis verba haec ſunt: παραπίμπραται μάλιστα τὰ τοιαῦτα σκέλη. Atque his adquieſcendum putavi. Τὰ verbis τοῖς ἅρμασιν praemittunt Moſcov. Medic. 3. 4.

3) Verba ἐπὶ τῷ ἅρματι deſunt in Medic. 3. Tum pro ἀναβάται editionum Caſauboniani, ex meis Ven. 2. Moſc. Pariſ. melius exhibent παραβάται, adprobante hoc etiam Weſſelingio ad Diodor. 12, 70. et 20, 41. Nempe ἀναβάτης idem eſt, qui ἡνίοχος, et currum regit, παραβάτης ex curru pugnat. Cf. Euſtathius ad Homer. Il. 11, 103. p. m. 767, 41. et Weſſeling ad priorem Diodori locum. Probant etiam hanc lectionem ſequentia.

junctorum collidantur, neve eorum alacritatem currus hebetent. Currus praeter aurigam vectores duos habet: elephas aurigam et tres ſagittarios.

§. 53.

India.

§. 53.

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν ¹οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατιαῖς· οὐδ' ὄχλῳ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλείστη δ' ἐκεχειρία περὶ τὰς κλοπάς. Γενόμενος δ' οὖν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἱδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων, ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. Οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι· εὖ πράττειν δ' ὅμως διὰ

1) Articulum delent Medic. 3. 4. Mosc. uti post ante Μεγασθένης edd. ante Casaubonum. Pro γενομένους, quod tenent libri omnes et ad plures referri possit, melius Casaubonus substituendum putat γενόμενος, cum hunc ad Sandrocottum missum fuisse constet ex lib. 2. p. m. 189. et Arriano de exped. Alex. 5, 6, 2. Atque ita etiam legisse veterem interpretem ex ejus versione adparet. Pro γοῦν contra omnes mei codices praecipiunt δ' οὖν, quod iis dedi. Porro Σανδροκόττου legitur in Medic. 4. Cf. supra de hoc nomine p. m. 80.

§. 53.

Indi in victu frugales sunt, praesertim in castris, et quia supervacaneis non delectantur, ornatu eleganti utuntur. De furtis altum apud eos silentium. Hinc est, quod Megasthenes refert, se, cum in Sandrocotti castra venisset, in quibus erant hominum cccc millia, nullam diem vidisse, in qua ultra cc drachmarum pretium furta essent allata, cum legibus haec quoque uterentur non scriptis. Litteras enim nesciunt, sed memoriter omnia administrant. Tamen propter simplicitatem, ac vitae frugalitatem res eis prospere succedere.

India. διὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθίνων συντιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρυζαν εἶναι [2] ῥοφητήν. Καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἁπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ [3] ὑποθήκης, οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας, οὐδὲ μαρτύρων, οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους· καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν. Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά. Τἄλλ' οὐδ' ἂν τις ἀποδέξαιτο·

2) Casaubonn. i. e. Ven. 2. τροφήν. Voces ἐν τοῖς ante συμβολαίοις desunt in Medic. 3. 4. Mosc. ex praecedentibus subplendae, uti passim.

3) Quid sit ἐπιθήκης δίκη, ignorare me ingenue fateor. Συνθήκης si legas, plana et perspicua erit. *Casaubonus.* Malim ὑποθήκης. Nec pignoris, neque depositi. *Tyrwhittus in Strabonem* p. m. 57. Cum vulgata lectio, etsi in ea perstant omnes libri, ferri vix possit, adridet Tyrwhitti emendatio, quae propius ab eorum vestigiis recedit. Dedi igitur pro ἐπιθήκης. Commutantur et alibi hae particulae. Tum Medic. 4. Moscov. οὐδὲ μαρτύρων, ut veteres editiones. Posteriores οὐ δὴ μαρτύρων, quae ipsa verba absunt in Medic. 3. Post Paris. τὰ σωφρονικά. Deinde Medic. 3. 4. τἄλλα δ' οὐκ ἄν, et Ven. 1. δ' οὐκ ἄν τις. Vox πᾶσιν deest in Mosc.

re. Vinum eos non nisi in sacrificiis bibere, ex oryza confectum loco ordei. Cibum quoque magna ex parte oryzam esse sorbilem. In legibus et contractibus maxime simplicitatem eo argui, quod non multum habeant litium: nam neque pignoris, nec depositi jura ulla habere, nec testibus uti, nec sigillis, sed simpliciter credere: domum frequentius incustoditam habere. Atque haec quidem omnia sunt continentiae. Caetera non facile quis probaverit:

δέξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινὴν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' ὅπως ἑκάστῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον. India.

§. 54.

Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρῖψιν δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως, καὶ διὰ [1]σκυταλίδων ἐβενίνων λεῖον ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ, καὶ μικρὰ χώματα· ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται. Χρυσοφοροῦσι γὰρ, καὶ διαλίθῳ κόσμῳ χρῶνται, σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἕπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν, ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν· ἀλήθειάν τε ὁμοίως

1) Moscov. σκυταλίνων, ignota forma. Infra, ut alii. Post λείων, quod probant cum veteribus edd. Moscov. Ven. 1. 2. transiit inde a Casauboniana in λεῖον. At sufficiebat proximum verbum ἐξομαλίζονται. Quare λείων revocavi. In seqq. σκιάδεια mavult Moscov.

baverit: ut quod soli degunt, quod non una omnibus et coenandi et prandendi hora est, sed ut cuique libet: quippe ad civilem socialemque vitam contraria sunt commodatiora.

§. 54.

De corporis exercitationibus praecipue frictionem probant, et maxime strigilibus ebeni glabris corpora levigant. In tumulis et sepulturis faciendis perparci sunt, in cultu corporis contra nimii. Nam et aurum gestant, et lapillis distincto ornatu utuntur, et sindones floridas induunt, et umbracula secum portant: etenim pulchritudinem excolentes, omnia faciunt, quae ad

India. ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόασιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζεῦγος βοῶν· ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ᾽ ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ σωφρονεῖν
p. 710. [2] ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. Θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος, οὐδὲ θυμιᾷ, οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν· ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλ᾽ ὁλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ· ψευδομαρτυρίας δ᾽ ὁ ἁλοὺς ἀκρωτηριάζεται· ὅ, τε πηρώσας, οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα, ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανα-

2) Sic Medic. 3. 4. Paris. Vulgo ἀναγκάσειεν pro ἀναγκάσειαν, ut nexus docet. Tum Paris. ἀλλ᾽ ἀποπνίγουσιν. Post mutato vulgari ordine Mosc. διδῶται τῷ θεῷ, ἀλλ᾽ ὁλόκληρον. Medic. 3. 4. ἐὰν δὲ, omisso καί.

ad decorandam faciem pertinent. Veritatem atque virtutem in pretio habent. Itaque aetati senum praerogativam nullam tribuunt, nisi prudentia ii excellant. Multas nuptas habent, quas a parentibus accipiunt, pari boum emtas, alias obedientiae gratia, alias prolis ac voluptatis: et nisi castas esse cogant, scortari licet. Nemo ex Indis coronatus sacrificat, nec adolet, nec libat, neque jugulant victimam: sed praecluso spiritu necant, ne quid mancum deo offeratur, sed integrum. Qui falsus testis deprehenditur, extremis partibus corporis multatur. Qui membro aliquo quempiam orbaverit, non modo talionis poenam subit, sed etiam manu truncatur. Quod si quis artifici manum, oculumve ademerit, morte luit poenas.

θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μέν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι. Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει, καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς εὐνομωτάτης. India.

§. 55.

Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστιν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα, γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκεῖνον διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες· οὐδ' ὑπνοῖ [1] μεθ' ἡμέραν ὁ βασιλεύς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλάς. Τῶν

1) Sic Medic. 3. 4. Ven. 1. Parif. Planudes cum Cafaubonianis. Editiones μεθημέρας. Poft ante νύκτωρ in Mofc. melius forfan abeft καί. Idem mox ἅμα καὶ pro ἅμα γάρ.

poenas. Idem dicit, neminem Indorum fervis uti. Onefícritus id proprium eorum ait, qui fub Muficano funt, et quidem ea re hos aliis praeftare: quemadmodum et alia permulta ejus nationis peculiaria et laudem primariam merentia commemorat, utpote juftiffimae.

§. 55.

Regis corpus mulieres curant, eae quoque de parentibus emtae. Qui regem cuftodiunt, et reliquus exercitus manent extra portas. Si qua mulier regem ebrium occiderit, id praemii habet, ut cum illius fucceffore jungatur: fuccedunt autem filii. Regi interdiu dormire non licet: nocte cogitur cubilia per horas mutare, idque propter infidias. Praeter

India. Τῶν γε μὴν κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μέν ἐςιν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημερεύει διακούων οὐδὲν ἧττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας· αὕτη δ' ἐςὶν ἡ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ καὶ διακούει καὶ τρίβεται τεττάρων περιςάντων τριβέων. Ἑτέρα δ' ἐςὶν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἔξοδος. Τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις, [2] κύκλῳ γυναικῶν περικεχυμένων, ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων· παρεσχοίνιςαι δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγοῦνται δὲ τυμπανιςαὶ καὶ κωδωνοφόροι. Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος τοξεύων· παρεςᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο, ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις

2) Κύκλῳ, quod exciderat in prioribus editionibus, ex MSStis ſubplevit Caſaubonus. Conſentiunt mei. Poſt inepte Medic. 3. ἄχι pro μέχρι obtrudit, nec pro ἐντὸς melius Pariſ. ἐκτός.

ter exitum regis ad bellum, alius eſt, cum ad jus dicendum exit, per diem totum audiens, etiamſi hora ſit, ut corpus curet: id autem fit ſtrigilum perfrictione: nam ſimul et audit, et a tribus frictoribus perfricatur. Exit etiam ad ſacrificia. Tertio ad venationem, ubi Bacchico more maxima mulierum caterva circumfunditur, ſtipatores exterius manent. Nam via funibus obtexitur: quod ſi quis interius ad mulieres usque accedit, interficitur. Praecedunt regem tympana et tintinnabula. Cum in locis ſeptis venatur, e ſolio ſagittat, aſſiſtentibus ei duabus tribusve mulieribus armatis: cum in locis non clauſis venatur, ſagittat ab elephante. Ex mulieri-

θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἁρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συστρατεύουσιν, ἠσκημέναι παντὶ ὅπλῳ India:

§. 56.

Ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν· ἔτι μέντοι [i] μᾶλλον τὰ τοιάδε. Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσγεσθαι, καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους, οἳ λίθους κατακυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας· τά τε παρ' ἡμῖν ἥμερα ζῶα, τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλάμους δὲ, μῆκος μὲν

 τρια-

i) Hunc ordinem praeferunt Mosc. Parif. Medic. 3. 4. Vulgo τὰ τοιάδε μᾶλλον. Tum omnes codices et Cafaubo- niani et mei dant κερκοπιθήκους, quod et reddidit vetus interpres, cum ab Aldo omnes editores exceperint πιθήκους.

lieribus aliae curribus, aliae equis, aliae elephantis vehuntur: quemadmodum et militiae una funt, omnique armorum genere inftruetae militant.

§. 56.

Haec certe, cum noftris comparata, valde funt infolentia: magis etiam ifta. Caucafi habitatores ait palam cum mulieribus coire, et cognatorum carnibus vefci. Addit autem, cercopithecos ibi effe, qui per praecipitia incedentes, faxa contra infequentes detrudant. Animalia, quae apud nos manfueta funt, apud illos magna ex parte fera effe. Equos ibi unicornes reperiri cervinis capitibus. Ex arundinibus ereetas effe

India. τριάκοντα ὀργυιῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαι-
p. 711. κλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν [2] διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τριπήχη, τοῖς δὲ διπλασίαν.

§. 57.

[1] Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες, πενταστιθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινας ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ ςόματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπιθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὃν καὶ Ὅμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠοτοκεῖν τὰς γερά-

2) Medic. 3. περίμετρον. Diodorus 2, 17. καλάμου τὸ πάχος οὐκ ἂν ῥᾳδίως ἄνθρωπος περιλάβοι. Et ſic ſatisfaciat περίμετρον; at codices alii omnes in vulgata haerent. Tum Moſc. τρίπηχυν; Medic. 4. Pariſ. τρίπηχυ; Medic. 3. τριπήχην. In voce διπλάσιον ad unum omnes conſentiunt pro τετραπλάσιον, quod eſt editionum, ita tamen, ut Moſc. Medic. 3. Pariſ. rectius terminent in αν.

1) Pariſ. ὑπερεκπίπτοντ'; Medic. 4. ὑπερεκπιπτόντων; falſo uterque. Paullo inferius Medic. 4. Pariſ. Σανδρόκοττον; Medic. 3. Ζαδρόκοττον. De variatione dictum eſt ſupra.

eſſe xxx ulnarum longitudine, obliquas ad L, tanta craſſitudine, ut quibusdam diameter ſit trium cubitorum, quibusdam dupla.

§. 57.

Prolapſus deinde in fabulas ait, homines quosdam eſſe quinque, alios trium ſpithamarum, quorum nonnulli naſo careant, et duo tantum ſpiramenta ſupra os habeant: cum triſpithamis grues pugnare, quod et Homerus ſignificaverit: perdices item iis infeſtos eſſe, anſerum magnitudine. Illos gruum ova legere atque abolere: nam ibi

γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μηδ' ᾠὰ εὑρίσκεσθαι γεράνων, μήτ' οὖν νεόττια· πλειςάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον χαλκῆν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἐνωτοκοιτῶν, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀποκαρτερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς ὄπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀςόμους δέ τινας ἀχθῆναι, [2] ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέφεσθαι δ' ἀτμαῖς ὀπτῶν κρεῶν, καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς, ἀντὶ τῶν ςομάτων ἔχοντας ἀναπνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦ-

India.

2) Inverso ordine ἡμέρους ἀνθρώπους volunt Mosc. Medic. 3. 4. Inter ἀτμοῖς et ἀτμαῖς fluctuant libri. Illud praeferunt Mosc. Medic. 3. 4. hoc reliqui cum editionibus. Post Casauboniani soli ςομάχων. Deinceps Medic. 3. cum articulo τὰς ἀναπνοάς.

ibi nidificant, nec alibi eorum ova pullique reperiuntur: saepe etiam gruem ex istis regionibus evolasse, quae aeneam cuspidem haberet infixam, ibi accepto ictu. Similia sunt, quae de Enotocoetis, *qui auribus suis incubarent*, et feris hominibus ac monstris caeteris dicuntur. Sed feros homines ad Sandrocottum non esse perlatos, quod sibi mortem inedia consciviffent: eos calces antrorsum, plantas et digitos pedum retro aversos habere. Adductos fuisse quosdam carentes ore, mites homines, qui circa Gangis ortum habitent, et vaporibus assarum carnium, et fructuum ac florum odoribus enutriantur, et pro ore spiracula quaedam habeant: hos rebus-

India. τὸ περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγεῖσθαι τοὺς φιλοσόφους Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας, ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· [3] Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδήρη τὰ ὦτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν· ἰσχυροὺς δ', ὥστ' ἀνασπᾷν δένδρα, καὶ ῥήττειν νευράν. Μονομμάτους δὲ ἄλλους, ὦτα μὲν ἔχοντας κυνὸς, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμὸν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ στήθη· τοὺς δὲ ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλιγοχρονίους, πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολύ. Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ [4] λέγει Σιμωνίδῃ, καὶ Πινδά-

3) Parif. Ἐνωτοκοῖται praecifo ς. Tum in eodem deeft vox ὦτα. Medic. 3. ἰσχυροὺς δέ. Porro Medic. 3. 4. δὲ ter pro τε.

4) Sic recte Medic. 3. 4. Parif. et vetus interpres, quia haec eft Strabonis narratio. Vulgo editiones cum aliis codicibus λέγειν. Ante ὅτι Ven. 1. Medic. 4. omittunt ὡς, et pro τοῦτο γὰρ Mofc. dat τοῦτο δέ.

bus foetidis oppido gravari, ideoque vitam aegre tolerare, praefertim in caftris. De reliquis permultis philofophos narraffe, effe Ocypodas, qui curfu equos praevertant, ita dictos: quosdam Enotocoetos, qui aures ad talos usque dependentes habeant, quibus indormiant, adeo fortes, ut arbores evellant, et nervum rumpant. Alios effe unoculos, caninis auribus, et crinibus erectis, pectore hifpido, habentes oculum in media fronte: qui nafo carent, omnia et cruda edere, et parvo tempore viventes, ante fenectutem exftingui, et fuperiorem oris partem prominentem longe habere. De Hyperboreis, qui mille annos vivunt, eadem dicit, quae Simonides, et Pinda-

Πινδάρῳ, καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. Μῦθος δὲ καὶ India. τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεχθὲν, ὡς ὅτι χαλκὸς ὕοιτο σταλαγμοῖς χαλκοῖς, καὶ σύροιτο. Ἐγγυτέρω δὲ πίστεως φησὶν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέροιεν ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.

§. 58.

Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων, τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησιν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας [1] τεκμήρια, τὴν ἀγρίαν ἄμπελον, παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην, καὶ κιττὸν, καὶ δάφνην, καὶ μυῤῥίνην, καὶ πύξον, καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις

1) Moſcov. τεκμήριον. In eodem, Pariſ. et Medic. 3. 4. deeſt paullo poſt αὐτοῖς, uti in Moſcov. τοῦ ante Εὐφράτου. In ſeqq. pro διεξόδους, quod ferebant editiones, Moſc. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. cum Caſaubonianis probant ἐξόδους.

Pindarus, et alii fabularum ſcriptores. Fabula etiam eſt, quod Timagenes dicit, aeneis guttis pluiſſe, atque eas confluxiſſe. Propinquius veritati eſt, quod refert Megaſthenes, flumina auri micas deferre, ex quibus regi tributum advehatur: id enim etiam in Iberia contingit.

§. 58.

De philoſophis narrat, eos, qui ſunt montani, Bacchum celebrare, ſigna quaedam oſtendentes: quod ſolum apud eos agreſtis vitis naſcatur, et hedera, et laurus, et myrtus, et buxus, et alia ſemper virentia, quorum nullum ſit trans Euphratem, praeter pauca

India. σοις σπάνια, καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζό-
p. 712. μενα. Διονυσιακὸν δὲ, καὶ τὸ σινδονοφορεῖν, καὶ τὸ μιτροῦσθαι, καὶ μυροῦσθαι, καὶ βάπτεσθαι ἄνθινα, καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι, καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾷν. Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἑξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἑκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὔοινον λέγεται.

§. 59.

Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται περὶ τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ,

pauca quaedam in hortis amoenis, quae multo cultu conserventur. Bacchicum est etiam, sindonem et mitras gestare, et unguentis uti, et floribus tingi, et tympana ac tintinnabula exeuntem regem praecedere. Campestres vero Herculem colere. Quae profecto fabulosa sunt, et a multis refutata, praesertim de vino ac vitibus: nam regio trans Euphratem et Armeniam vineas habet. Mesopotamia quidem tota et Media ac caeterae regiones, usque in Persiam et Carmaniam, magna ex parte vitibus et vino abundant.

§. 59.

De philosophis quoque divisionem aliam instituit, duo genera eorum faciens, quorum unum Brachmanes,

λεῖ, τοὺς δὲ [1] Γαρμᾶνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶνας εὐδοκιμεῖν, μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθὺς καὶ [2] κυομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς, λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας, λόγον μὲν ἐπᾴδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεκνίαν· τὸ δ' ἀληθὲς, σωφρονικάς τινας παραινέσεις καὶ ὑποθή- India.

H 5

1) Ven. 2. Moſcov. Pariſ. Γαρμᾶνας; alii cum epitome, ut editiones et vetus interpres, Γερμᾶνας. Si alios auctores conſulimus, qui eorum meminerunt, Porphyrius de abſtin. 4, 17. Σαμαναίους vocat, ubi quidem Rhoer emendat Σαρμάνας, qua nominis forma producit Clemens Alex. Strom. lib. 1. p. m. 305. Quod enim in Philoſtrati vita Apollonii 1, 18. ubi olim legebatur Ὑρκάνιοι, nunc Γερμᾶνες adparent, debetur id Oleario, qui Strabonis formam expreſſit. Eorum autem comparatione facta, litera α ab initio praeferenda videtur, dubia prima, etſi ε quidam unice probant, Penzelius etiam in nota p. 2042. Straboni reddere velit. Plura, ſi quis deſideret, dabunt la Croze hiſt. du Chriſtianisme des Ind. p. 493. Mignot ſur les anciens philoſophes de l'Inde in Memoires — de Paris T. 31. p. 186. Sprengel *Geſch. der Arzneykunde* T. 1. p. 462. et quos laudat Bruckerus in hiſt. crit. phil. T. 1. p. 195. Quae reputans dedi certe Γαρμᾶνας, cum Strabo, ut in Βραχμᾶνας, nominativum terminet in ες, contra ac Clemens in αι.

2) Moſc. κυουμένους. Tum idem et Pariſ. λόγων pro λόγον. Uſitatius ſit, notante Tyrwhitto p. m. 57. λόγῳ. Alias dativus perſonae adjungi ſolet. Pro ὑποθήκας in Caſaubonn. i. e. Ven. 2. legitur ἠθικάς. Item pro μᾶλλον editionum Medic. 3. 4. Ven. 1. μάλιστα. Utrumque habere locum poteſt.

nes, alterum Garmanes dicatur. Praeſtare autem Brachmanes alteris, quod eorum decreta magis ſint conſentanea. Hi quamprimum concepti ſunt, viros doctos curatores habent, qui et matri et concepto accedentes, in ſpeciem quidem incantando proli ac matri felicitatem conciliant: ſed re vera quaedam

India. ὑποθήκας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκροωμένας, μᾶλλον εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, ἀεὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων τυγχανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλσει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ [3] περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπεχομένους ἐμψύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκροώμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ' οὐδὲ πτύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκολασταίνοντα. Ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ

3) Moscov. περιβόλων συμμέτρων. Infra, quod leve est, et saepe obvium, Mosc. Medic. 3. αὔτω ζήσαντα, gravius, quod ante Casaubonum legebatur οὔτε ζήσαντα, contra sensum et codices. Post alio ordine Medic. 3. 4. Mosc. ἐν τοῖς ἀεὶ καὶ ταῖς χερσί. Hinc Casauboniani i. e. Ven. 2. μμετριτῶν, quae posterior vox in Ven. 1. abest, in Medic. 4. meliori, opinor, ordine ante μὴ ponitur, cum vulgo hanc sequatur.

dam continentiae praecepta dant: matres, quae libenter eos audiant, eo feliciores prole futuras existimant. Postquam vero nati sunt, alios atque alios curatores sortiuntur: nam, quo magis aetas adolescit, tanto elegantiores magistros succedunt. Philosophos istos ante urbem in luco degere, intra mediocrem ambitum, quo cinguntur: frugaliter vivere, super toris ac pellibus jacere, animalibus ac Venere abstinere, seriis sermonibus intentos, et cum volentibus audire communicantes. Auditori autem non licere nec loqui, nec screare, aut exspuere, alioqui diem illam coetu excludi, ut incontinentem. Et

καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα, καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ὠσί, προσφερόμενον σάρκας, τῶν μὴ πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον· γαμεῖν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι [4] ἄν· ἀδούλοις οὖσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὖσαν, πλείω δεῖν παρα- India.

4) Plerique codices, ut editiones omnes, sic: ἀναδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων ἣν μὴ ἔχουσι δούλους ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὖσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Verba ἀναδουλοῦσι — παρασκευάζεσθαι desunt in Ven. 1. Medic. 3. 4. nec agnovit vetus interpres. *Tzschucke.* Apparet, gravi menda affectum esse hunc locum, qui tamen quomodo sit emendandus, conjicere nondum potui, quod mihi quidem satisfaciat. Vetus interpres cum in suis libris nihil reperiret, quo hac in parte juvaretur, totam hanc periodum transiliit. *Casaubonus.* Mihi sic fortasse refingendus videtur: ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἀναδούλοις οὖσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὖσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Illa scilicet, μὴ ἔχουσι δούλους, interpretamentum fuisse suspicor phrasis minus usitatae, ἀδούλοις οὖσι, et ex margine in textum irrepsisse. *Tyrwhittus in Strabonem p. m. 57.* Aliam ratio-

Et cum triginta et septem annos sic vixerint, in sua secedere, et laxius licentiusque vivere, sindonem induere, aurum in manibus et auribus moderate gestare, et carnibus vesci animalium, quae hominum opera non adjuvant, ab acribus et condimentis abstinere, quamplurimas ducere uxores, multiplicandae prolis gratia: nam e pluribus plura etiam nasci bona: servis si careant, eorum vices ministerio liberorum suorum

India. παρασκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ [5]γένοιντο, ἵνα μή τι τῶν οὐ θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς. Οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὔτως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπου-

rationem iniit Villebrune, notatam in margine ed. Amstelodamensis: Nec codex n. 1408. quem contuli, profuit ad emendandum vitium. Tum sic legendum censet: ἀναδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτω — Nempe, inquit, vox insolita ἀναδουλοῦσι fuit sane olim explicata in margine per μὴ ἔχουσι δούλους, ab alioque scriba deinde in textum irrepsit, et sic locus depravatus fuit. Sic verto: *Ex pluribus enim plura bona contingere,* (ajunt) *hominibusque, qui servos non habent, nec patiuntur, operam liberorum, quae semper est ad manum, plura necessario praestare.* Quatenus alterutri adsensus fuerim, ex reposita lectione intelligitur. Neque enim ἀναδουλοῦν, neque ἀδουλοῦν, sive usum, sive sensum spectes, probanda videbantur. Verba autem μὴ ἔχουσι δούλους ad glossam rejicienda esse, adparet. Particula ἢ in iis, qui vulgatam lectionem praeeunt, in utroque etiam Parisiensi, recte exsulat.

5) Sic ex Mosc. Medic. 3. 4. reposui pro γίνοιντο. Post Moscov. Medic. 3. 4. καταλίποιεν. Σπουδαῖαι per nexum et usum dedi in hac obpositione.

rum eos compensare, cum proximum adsit. Brachmanas cum uxoribus non philosophari, ne, si improbae sint, aliquid, quod efferri nefas sit, in profanos efferant: si probae, viros relinquant. Nam qui voluptatem ac dolorem, vitam ac mortem aeque contemnat, subditum esse alteri nolle, hujusmodi autem esse probum et probam. Plurimas eorum de morte dispu-

σπουδαίαν. Πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ, τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασι· διὸ τῇ ἀσκήσει πλείστῃ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἑτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ, ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομένους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν India. p. 713.

6) Articulum, qui vulgo abest, addidi ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. contra μὲν iisdem, excepto Parisiensi, jubentibus, expuli. At καὶ, quod ante τὸν εὐδαίμονα Medic. uterque extrudunt, retinui. Vocem ἑτοιμοθάνατον, cujus compositionem elegantia Strabonis dignam censet Casaubonus, ipsius manuscripti i. e. Ven. 2. in divisas τὸν ἕτοιμον θάνατον dissolvunt. Pro τοτὲ posteriori loco Mosc. vult τότε, quae commutatio saepissime obvia fuit.

disputationes esse. Nam hanc vitam habendam esse, quasi recens conceptorum hominum statum: mortem vero partum in veram illam et felicem vitam iis, qui recte philosophati sint: propterea eos multa exercitatione se ad mortem praeparare: nihil eorum, quae hominibus accidere dicuntur, bonum esse, vel malum: neque enim futurum, ut iisdem e rebus alii molestiam, alii gaudium caperent, somni similes opiniones concipientes: utque iidem interdum angerentur, interdum immutati gauderent. Eorum vero, quae ad naturae cognitionem pertinent, quaedam dicit stultitiam

India. φαίνειν φησίν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς [7] κρείττους, ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιςουμένους. Περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν· ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κἀκείνους, καὶ ὅτι σφαιροειδής· ὅ, τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι ςοιχείοις πέμπτη τίς ἐςι φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄςρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων περί τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ᾅδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει.

§. 60.

7) Ven. 1. Medic. 4. κρεῖττον. Pro πιςουμένους Moſcov. ἀπιςουμένους, in quo adhaeſit α repetitum. Tum Medic. 4. περὶ πολλά.

titiam ab eis cenſeri, ut qui factis, quam verbis, malint ſe bonos demonſtrare, et pleraque fabulis confirment. De multis vero cum Graecis ſentire, ut, quod mundus ſit ortus, et interiturus, et ſphaericus: et quod conditor et adminiſtrator ejus deus univerſum eum pervadat: univerſarum rerum primordia diverſa eſſe, mundi autem aquam, et praeter quatuor elementa quintam quandam naturam eſſe, ex qua coelum aſtraque conſtent, terram in medio ſitam univerſi, de ſemine, de anima, aliisque compluribus ſimilia eos dicere: texere etiam fabulas quasdam, quemadmodum Plato, de immortalitate animae, et de judiciis, quae apud inferos fiunt, et alia hujusmodi non pauca. Ac de Brachmanibus quidem hactenus.

§. 60.

India.

§. 60.

Τοὺς δὲ [1]Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμωτάτους Ὑλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δενδρίων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυνθανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ὑλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικούς, καὶ ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λιτοὺς μέν, μὴ [2]ἀγραύλους

1) Γαρμᾶνας et hic dedi, ut supra, pro Γερμᾶνας. In seqq, varie verba proferunt; Mosc. ἐσθῆτος φλοιῶν δενδρείων; Medic. 3. ἐσθ. δὲ φλοίων δένδρων; Ven. 1. δ' ἔχειν ἀπὸ φλοίων; Medic. ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δενδρείων; reliqui vulgatam servasse videntur ἐσθῆτος δὲ φλοίων δενδρίων. Expeditissima visa est lectio Medic. 4. quam redderem; ita tamen, ut vulgatum δενδρίων retinerem, etsi ignotam alias formam δενδρείων non adsperner.

2) Mosc. Paris. Medic. 3. 4. ὑγραύλους. Tum Moscov. ὑποδεξαμένους, qui cum τρεφομένους minus bene composuit. Pro ἀῤῥενογόνους Medic. 4. minus bene ἀρενογόνους, melius Medic. 3. 4. Mosc. Paris. σιτίων, cum vulgo scriptum exstet in edd. σιταίων.

§. 60.

Garmanum eos honoratissimos ait, qui Hylobii appellantur ex eo, quod in sylvis degunt, e frondibus et sylvestribus fructibus viventes, vestem ex arborum corticibus habentes, vini et Veneris expertes: hos cum regibus de causis rerum interrogantibus per nuntios colloqui, et per illos divina a regibus coli et placari. Post sylvicolas in honore medicos esse, ut qui circa hominem philosophentur, frugales quidem, non tamen

India. λους δὲ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα, καὶ ὑποδεξάμενον ξενίᾳ· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ ἀῤῥενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλέον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ καταπλάσματα· τἄλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ [3] τούτους κἀκείνους καρτερίαν, τήν τε ἐν πόνοις, καὶ τὴν ἐν ταῖς ὑπομοναῖς, ὥστ᾽ ἐφ᾽ ἑνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην· ἄλλους δ᾽ εἶναι τοὺς μὲν μαντικοὺς καὶ ἐπῳδοὺς, καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοιχομένους λόγων, καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας

3) Medic. 4. τούτους τε. Paullo post pro vulgato ὑπομοναῖς Parif. Moscov. Ven. 2. Medic. 3. Planudes cum Casaubonianis quibusdam et epitome ἐπιμοναῖς. In hoc tamen nexu retinendum prius censui cum aliis et editionibus. Tum καὶ ante κατὰ deest in Medic. 4.

men sub divo degentes, oryza et farina viventes, quae nemo rogatus illis non largiatur, nemo hospitio non libenter suscipiat. Posse eos et fecundos facere, et marium et feminarum procreationem medicamentis praestare. Medicinam plurimum per cibos perfici, non autem per medicamenta: ex medicamentis maxime unctiones probari, et cataplasmata: quod caetera maleficii non sint expertia. Atque tam hos, quam illos et in laboribus et tolerantia constantiam exercere, adeo ut quotidie in eodem gestu immoti perseverent. Alios esse quosdam divinatores, incantatoresque et rituum, eorumque, quae de defunctis feruntur, non ignaros, errantes per vicos et urbes:

τοῦντας καὶ κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ χαριεστέρους μὲν τούτων καὶ ἀστειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεχομένους τῶν ⁴καθ' ᾅδου θρυλλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων. Indic. p. 714.

§. 61.

¹Ἀριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν ἰδεῖν δύο φησὶ Βραχμᾶνας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρημένον, τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς· τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους ἀντὶ συμβού-

4) Casaubon. Ven. 2. Medic. 3. Paris. Moscov. καθ' ᾅδην. Tum Mosc. θρυλουμένων, ut saepe alibi.

1) Planudes hic legisse videtur Ὀνησίκριτος; ait nempe: ὥστε καὶ δύο τινὰς ἰδεῖν Ὀνησίκριτον, τὸν μὲν πρεσβύτερον — Pro ἰδεῖν Ven. 2. εἰδεῖν. Tum Medic. 4. ἔ, τι βούλωνται; Medic. 3. ὅ, τι ἂν βούλωνται, quod recepi. Vulgo ὅτι βούλωνται.

bes: alios vero his elegantiores atque urbaniores, qui nec ipsi abstineant ab iis, quae de inferis memorantur, quae ad pietatem sanctimoniamque pertinent. Cum horum etiam nonnullis mulieres philosophari, a venereis abstinentes.

§. 61.

Aristobulus vidisse se dicit sophistas duos e Taxilis, utrosque Brachmanes: alterum seniorem tonsum, alterum juniorem comatum: utrumque discipulis comitatum fuisse, solitos reliquo tempore in foro versari, et ut consiliariis hono-

India. συμβούλων ἐξουσίαν ἔχοντας, ὅ, τι ἂν βούλωνται τῶν ὠνίων, φέρεσθαι δωρεάν· ὅτῳ δ' ἂν προσίωσι, καταχεῖν ²αὐτῶν τοῦ σησαμίνου λίπους, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ῥεῖν· τοῦ τε μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ σησάμου μάζας ποιουμένους, τρέφεσθαι δωρεάν· παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπεζαν παραστάντας δειπνεῖν, καρτερίαν διδάσκειν, παραχωροῦντας ³ἐς τινὰ τόπον πλησίον· ὅπου τὸν μὲν πρεσβύτερον, πεσόντα ὕπτιον, ἀνέχεσθαι τῶν ἡλίων καὶ τῶν ὄμβρων· ἤδη γὰρ ὕειν, ἀρχομένου

2) Sic Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. cum Casaubonn. et corrupte Mosc. αὐτόν. Vulgo αὐτῷ. *Tzschucke.* Manuscripti αὐτῶν, ut intelligatur, oleo sesamino perfundi non eos, qui sophis iis sunt obvii, sed ipsos. Atque ea vera lectio, quod manifestissime arguit locus, qui paulo post [p. 716. m.] sequitur, quem adscribam, ut hic illustretur: οὕτω δ' ἂν κομίζοντι σῦκα, ἢ βότρυς περιτύχωσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφεσθαι. *Casaubonus.* Tum ex Medic. 3. 4. Ven. 1. Mosc. ante vocem κατὰ inserui καὶ, quod facile κατὰ absorbere potuit.

3) Medic. δ' ἐς. In seqq. Planudes ex recta quidem oppositione τὸν δὲ νεώτερον ἑστάναι; alii, ut legitur; neque sic obscure. Pro ἐπηρμένον Medic. 3. ἐπηρτημένον.

honorem hunc habitum, ut, quicquid ex rebus venalibus vellent, id gratis auferre liceret, et, ad quemcunque accesserint, sesamino oleo eos perfudisse, ut usque ad oculos flueret, et multo melle ac sesamo praesente panem conficientes, gratis enutritos. Cumque etiam ad Alexandri mensam accederent, assistentes coenasse, et tolerantiam docuisse: nam in locum quendam proximum cum secessissent, seniorem supinum et solem et imbres pertulisse: jam enim plue-

χομένου τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἑςάναι μονοσκελῆ, ξύλον ἐπηρμένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ὅσον τρίπηχυ· καμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ θάτερον μεταφέρειν τὴν βάσιν, καὶ διατελεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην· φανῆναι δ' ἐγκρατέςερον μακρῷ τὸν νεώτερον· συνακολουθήσαντα γὰρ μικρὰ τῷ βασιλεῖ, ταχὺ ἀναςρέψαι πάλιν ἐπ' οἴκου, μετιόντος τε, αὐτὸν κελεῦσαι ἥκειν, εἴ του βούλεται, τυγχάνειν· τὸν δὲ συνακολουθῆσαι μέχρι τέλους, καὶ μεταμφιάσασθαι καὶ μεταθέσθαι τὴν δίαιταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ· ἐπιτιμώμενον δ' ὑπό τινων λέγειν, ὡς ἐκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, ἃ ὑπέσχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν. India.

§. 62.

Τῶν δ' ἐν Ταξίλοις νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει, τό, τε τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδιδόναι τὰς παῖ-

 δας

pluebat, vere incipiente: juniorem vero in altero pede ftantem, lignum tricubitale ambabus manibus fublatum fuftentaffe, pede autem jam defeffo, alteri innixum, atque ita totum diem perfeveraffe. Ex his longe continentiorem vifum fuiffe juniorem, qui, cum aliquamdiu regem fecutus fuiffet, domum reverfus eft: et eo relicto, juffit, fi quid vellet, ad fe venire, alterum usque ad extremum fecutum, et veftem et vitam apud regem immutaffe: et cum a quibusdam increparetur, refpondiffe, quadraginta exercitationis annos fe compleffe, quos promififfet. Alexandrum filiis ejus dona plurima dediffe.

§. 62.

Taxilarum confuetudines idem infolentes quasdam refert. Qui filias prae inopia

Indiai δας ὑπὸ πενίας, προάγειν εἰς ἀγορὰν ἐν ἀκμῇ τῆς ὥρας [1] κόχλῳ τε καὶ τυμπάνοις, οἷσπερ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὄχλου προσκληθέντος· τῷ δὲ προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι τῶν ὤμων, εἶτα τὰ πρόσθεν· ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεισθεῖσαν, ἐφ' οἷς ἂν δοκεῖ, συνοικεῖν. Καὶ τὸ γυψὶ ῥίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα· τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναῖκας, κοινὸν καὶ ἄλλων. Παρά τισι δ' ἀκούειν φησὶ, καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσιν ἀσμένας· τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας, ἀδοξεῖν· εἴρηται καὶ ἄλλοις ταῦτα.

§. 63.

1) Medic. 4. Mosc. Ven. 1. et editiones inde ab Hoppero ad Casaubonum ὄχλῳ. Aldus et cum eo Casaubonus et reliqui κόχλῳ. *Tzschucke*. Restituimus Aldi et veterum librorum lectionem et edidimus κόχλῳ, non ὄχλῳ, quod in Germanicis editionibus reperias. Cur enim mutarent, nulla causa fuit, nisi quod fortasse κόχλον existimarunt parum aptum ad signum in bello dandum. Sed fallebantur. Nam contra concha in hanc rem veteres esse usos constat. Virgilius Aen. 6, 171. *Sed tum forte cava dum*

inopia locare non possunt, in ipso aetatis flore in forum eas producere cum tuba et tympanis, quibus bello signum dari solet, tum multitudine convocata, puellam accedenti primum posteriora humero tenus detegere, postea vero anteriora: ubi placuit, certis conditionibus approbatis, nubere. Item mortuos vulturibus projici. Plures autem uxores habere, quod cum multis habent commune. Dicit etiam audivisse, apud quosdam uxores sponte cum viris comburi: quae id non ferant, inglorias esse, quae et ab aliis perhibentur.

§. 63.

§. 63.

Ὀνησίκριτος δέ φησιν αὐτὸς πεμφθῆναι διαλεξόμενος τοῖς σοφισταῖς τούτοις· ἀκούειν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν, καὶ καρτερίας ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ τε ἄγοιντο πλείστῃ, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, ἀλλὰ κελεύοιεν αὐτοὺς φοιτᾷν παρ' αὐτούς, εἴ του μετασχεῖν ἐθέλοιεν τῶν πραττομένων, ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν· τοιούτων δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπειν ἐδόκει παρ' ἐκείνους φοιτᾷν, οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι p. 715.

dum personat aequora concha. Sic apud Theocritum non uno loco. Sed et ad nuptias celebrandas concha veteres usi. In Europa [Moschus I, 120.] Κόχλοισιν ταγαῖς γάμιον μέλος ἠχεῦντες. *Casaubonus.* Cf. Hesychius h. v. Proximum τε abest a Mosc. et Ven. I. Postea pro ἐκεῖ Medic. 3. 4. ἐκεῖ.

1) Mosc. Medic. 3. 4. Paris. alio ordine πεμφθῆναι φησιν αὐτός. Post τούτοις ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. inserui, tamquam definitius. Οἱ ante ἄνθρωποι deest in Medic. 3. Idem deinde cum Medic. 4. et Ven. I. 2. ἐκείνους φοιτᾷν pro αὐτοὺς φοιτᾷν. Tum Mosc. παρ' αὐτοῖς. Idem pro εἴ τι dat εἴτ' ου, male distractis vocibus. Rectius Paris. Medic. 3. 4. εἴ του, ut supra, quod dedi.

§. 63.

Onesicritus missum se scribit, ut cum sophistis illis colloqueretur. Etenim Alexandrum audivisse, nudos eos incedere, et tolerantiam exercentes, in honore maximo haberi, ad alios autem si vocarentur, non ire, sed jubere, ut ad se venirent, si quid assequi vellent, quod ab eis ageretur et diceretur: proinde cum essent tales, et neque sibi decorum putaret Alexander, ad illos accedere, nec vellet invitos cogere, ut quicquam facerent,

India. ζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκοντας, αὐτὸς ²ἔφη πεμφθῆναι. Καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἀπὸ ςαδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῳ σχήματι ἑςῶτα, ἢ καθήμενον, ἢ κείμενον γυμνὸν, ἀκίνητον ἕως ἑσπέρας, εἶτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ τὸν ἥλιον ὑπομεῖναι οὕτω θερμὸν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν, γυμνοῖς ἐπιβῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥᾳδίως κατὰ μεσημβρίαν.

§. 64.

Διαλεχθῆναι δ' ἑνὶ τούτων Καλάνῳ, ὃν καὶ συνακολουθῆσαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος, καὶ ἀποθανεῖν τῷ πατρίῳ νόμῳ, τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε

2) Omnes mei codices volunt ἔφη, quod illis concinentibus dedi, etſi φησὶ, ut antea, magis ſit aptum. Vulgo edd. omnes ἔφησε. Tum Ven. 1. Medic. 3. 4. Moſc. Pariſ. τὸ τὸν ἥλιον cum prioribus editionibus; poſt excidit τὸν, quod revocavi. Pro θερμὸν Moſc. temere in hac ſerie obtrudit γυμνόν. Magis in eadem ferri poſſit ἐπιβαίνειν pro ἐπιβῆναι, quod tamen alii tenent.

rent praeter patria inſtituta, ſe miſſum ait. Invenifſe autem ſe quindecim homines viginti ſtadiis ab urbe, alium in alio geſtu, vel ſtantem, vel ſedentem, vel jacentem nudum, et usque ad veſperam immotum, poſtea in urbem discedentem. Omnium vero difficillimum eſſe ſolem perpeti adeo calidum, ut nemo alius nudis pedibus in meridie terram calcare ſuſtineret.

§. 64.

Collocutum ſe cum uno eorum, nomine Calano, qui poſtea usque in Perſiam Alexandrum ſecutus, ſecundum patriam legem mor-

τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν κείμενον. Προσιὼν οὖν, καὶ προσαγορεύσας, εἰπεῖν ἔφη, ¹ διότι πεμφθείη παρὰ τοῦ βασιλέως, ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἕτοιμος εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. Ἰδόντα δ' ἐκεῖνον χλαμύδα καὶ καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπῖδα, καταγελάσαντα, Τὸ παλαιὸν, φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ ² νῦν κόνεως· καὶ κρῆναι δ' ἔῤῥεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυ- India.

1) Medic. 3. 4. Ven. 1. ὅτι, ut alibi variatur. Post pro φάναι Casaubonn. i. e. Ven. 2. habent ἔφη, Moscov. signat φῆναι, ut alibi. Cf. ad lib. 10. p. m. 84.

2) Quod praecedebat καὶ, cum Medic. 3. 4. Mosc. delevi. Iidem suffragante Paris. ignorant voces αἱ μὲν, quae post ὁμοίως vulgo subjiciuntur. Cessi et hic, nec minus paullo post, ubi non Casauboniani solum, sed et omnes mei cum Planude articulum τὸ, ab Aldo et reliquis ante μέσον adjectum, tollunt.

mortuus est, in rogum impositus: tunc autem forte lapidibus incubabat: itaque accessisse, et eum appellasse ac dixisse: Missum se ab Alexandro eorum sapientiam auditum, et regi renunciatum: quare se paratum audire, nisi quid obstaret. At Calanum, cum chlamydem, et causiam ac crepidas indutum conspexisset, risu sublato ita fatum: Olim omnia plena erant triticeae et hordeaceae farinae, ut nunc pulveris: fontes, alii lacte, alii aqua fluebant, nonnulli melle, alii vino, quidam oleo. Homines autem ob satietatem ac luxuriam ad contumeliam se transdiderunt.

India. φῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς δὲ μισήσας τὴν κατάστασιν, ἠφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παρελθούσης εἰς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν· ἐγγὺς δ' [3] ἐστὶν ἤδη κόρου νυνὶ καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. [4] Ταῦτα εἰπόντα κελεύειν, εἰ βούλοιτο ἀκροάσασθαι, καταθέμενον τὴν σκευὴν γυμνὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. Ἀπορουμένου δὲ αὐτοῦ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ

3) Parif. Mofc. ἐστὶν ἤδη νυνὶ κόρου; Medic. 3. νυνὶ ἤδη κόρου καὶ; Medic. 4. νυνὶ κόρου καί. Editiones cumque iis, opinor, Ven. 1. 2. ἐστὶ κόρου νυνὶ καὶ — Villebrune in margine ed. Amftelod. haec adfcripferat: Videtur hinc ἤδη in quibusdam codicibus excidiffe, et forte legendum ἀρτίως ἤδη. Equidem haec auctori reliqui, ipfe ἤδη recepi, quae particula nude pofita a νῦν difcrepat, cum νῦν conjuncta celeritatem, remota mora, indicat.

4) Medic. 3. 4. ταῦτ'. In proximo nomine Μάνδανιν hic et infra primam literam non quidem libri noftri, at alii auctores dubiam faciunt. Ab Arriano enim de exp. Alex. 7, 2, 5. et Plutarcho in Alex. c. 8. extr. et 65. bis voca-

derunt. Iupiter itaque praefentem ftatum exofus, omnia abolevit, et vitam per laborem degendam inftituit. Tunc temperantia et virtutibus caeteris in medium prodeuntibus, rurfum bonorum copia facta eft. Nunc jam res pene ad faturitatem contumeliam- que rediit, ac periculum eft, ne rerum omnium interitus impendeat. Quae cum dixiffet, juffiffe, fi quid vellet audire, ut, eo habitu depofito, fuper iisdem lapidibus nudus jaceret. Se autem animi dubio, Mandanim, qui caeteros anteibat aetate pariter atque

καὶ σοφώτατος αὐτῶν, [5] τῷ μὲν ἐπιπλῆξαι ὡς ὑβριστῇ, καὶ ταῦτα ὕβρεως κατηγορήσαντι· αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰπεῖν· ὡς τὸν μὲν βασιλέα ἐπαινοίη, [6] διότι ἀρχὴν τοσαύτην διοικῶν, ἐπιθυμοίη σοφίας· μόνον γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὅπλοις φιλοσοφοῦν- Indici

I 5 τα·

vocitur Δάνδαμις, atque ita in Strabone reponit Robert. Titius in locis controversis lib. 2. c. 11, p. 43. Exstat etiam in Palladii historia de Brachmanibus, quae servatur inter MSStos bibl. Vindobonens. et quidem in oratione Principis ad Alex. M. locus his verbis conceptus: πρῶτος τῶν Βραχμάνων, Δανδάμης ὀνόματι. V. Lambecii Commentar. de bibl. Vindob. T. 5. p. 183. ed. Kollar. Quodsi vel unus codex addiceret hic et infra, non dubitarem Δάνδαμιν scribere. Sic vero error ipsius Strabonis videtur.

5) Medic. 4. τὸν μέν. Sed usitatior aliorum scripturae forma non est relinquenda. Quae vulgo sequuntur ὡς ὑβριστὴν — κατηγορήσαντα, parum primariae voci respondere adparet. Hinc et Tyrwhittus in Strabonem p. m. 58. reponit ὑβριστῇ — κατηγορήσαντι. Atque hanc emendationem egregie confirmat Planudes. Tum προσκαλέσασθαι, quod exhibent Mosc. Medic. 3. 4. aptius visum est, quam quod in aliis et vulgo fertur προκαλέσασθαι. Commutatio particularum et facilis est, et frequens.

6) Medic. 3. Ven. 1. ut fere semper, pro eo dant ἐπει. In sequentibus Medic. 4. corr. Moscov. Paris. Planudes αὐτοῦ δέ. Casaubonus aliquid deesse et priorem interpretem legisse putat: εἶτα συγγνώμην αἰτεῖν, εἰ. Nempe vertit: *postea veniam postulasse, si.* Post, mutato vulgari ordine, Mosc. Medic. 3. 4. συνιέντων πλέον. Ante εἰ δὲ in Medic. 3. omittitur ἄν.

que sapientia, Calanum objurgasse, qui contumeliam culpans, ipse contumeliose ageret: sibi vero ad se vocato dixisse: Summopere quidem Alexandrum laudo, quod in tanta administrandi imperii mole sapientiam expetit, quem solum ego in armis philo-

India. τι· ὠφελιμώτατον δ᾽ εἴη τῶν ἁπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἷς πάρεστι δύναμις τοὺς μὲν ἑκουσίους p. 716. πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ᾽ ἀκουσίους ἀναγκάζειν. αὐτῷ δὲ συγγνώμη εἴη, εἰ δι᾽ ἑρμηνέων τριῶν διαλεγόμενος, πλὴν φωνῆς μηδὲν πλέον συνιέντων, ἢ οἱ πολλοί, μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· ὅμοιον γάρ, ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ ῥεῖν.

§. 65.

Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ᾽ ἔφη συντείνειν, ὡς εἴη λόγος ἄριστος, ὃς ἡδονὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλον αὐτῆς· τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι

1) Parif. male λύπη. Tum Medic. 3. 4. Mofcov. Planudes et priores editiones αὐταῖς, quod et reddidit vetus interpres; at sine re subjecta. Ante verba, τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι, aliquid deeſſe vidit Caſaubonus.

philoſophantem vidi. Longe utiliſſimum fuerit, ſi ii ſapiant, quibus poteſtas eſt volentibus continentiam perſuadendi, invitos autem ad eam cogendi. Mihi autem (ajebat) venia debetur, ſi per tres interpretes colloquens, qui praeter vocem plebeio quovis nihil amplius intelligunt, non poſſum noſtrae ſapientiae vim ei demonſtrare: nam perinde res habet, ac ſi quis poſtularet, limpidam aquam per coenum delabi.

§. 65.

Omnia itaque dicta Mandanis eo pertinuiſſe: Eam eſſe optimam doctrinam, quae voluptatem moleſtiamque animo eximeret: moleſtiam a labore differre, quod illa ei eſſet inimica, alter vero amiciſſimus.

ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἵν' αἱ γνῶμαι ῥωννύοιντο, ἀφ' ὧν καὶ στάσεις παύοιεν, καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγαθῶν παρεῖεν, καὶ κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ· [2] καὶ δὴ καὶ Ταξίλῃ νῦν συμβουλεύσειεν, δέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξάμενον, εὖ πείσεσθαι· χείρω δὲ, εὖ διαθήσειν. Ταῦτ' εἰπόντα ἐξέρεσθαι, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἕλλησι λόγοι τοιοῦτοι λέγοιντο; Εἰπόντος δ', ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγει, [3] κελεύει

2) Vulgo: καὶ δὴ καὶ τάξει, ἢ νῦν συμβουλεῦσαι ἐνδέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον. Quae verba recte suspicionem moverunt Casaubono. Ex codicibus haec notata habui. Mosc. συμβασιλεύσαιεν δέχεσθαι, Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Paris. συμβουλεύσαιεν δέχεσθαι. Vetus interpres: *et quomodo nunc Alexandrum suscepturi essent. Nam si bene illum susciperent, bene sibi futurum: si male, bene alteri facturos.* Sed remanet obscuritas ex luxato nexu. Acute conjecit Tyrwhittus in Strabonem p. m. 58. ita sanari locum posse, si legatur: καὶ δὴ καὶ Ταξίλῃ pro καὶ δὴ καὶ τάξει. Obportune adest Planudes, qui hanc emendationem sua auctoritate comprobet. Ita enim hic: καὶ δὴ καὶ Ταξίλῃ νῦν συμβουλεύσειεν, δέχεσθαι τὸν Ἀ. Nempe sermo hic institutus erat in vicinia Taxilorum, urbis, ut patet ex p. 715. et hinc de Taxile ipso Mandanim loqui verosimillimum est. Quare eum secutus ita reposui.

3) Moscov. κελεύει. Tum Paris. ἀποκρίνεσθαι, et cum Mosc.

mus. Ipsos corpora ad laborem exercere, ut mentes confirmentur, quibus motus sedentur, et bona omnibus consulendi publice privatimque facultas adesset: Taxili se etiam suasurum nunc esse, ut Alexandrum reciperet: si fuerit melior, recte illi obtemperaturum, sin deterior, reddere meliorem posse. Posthaec interrogasse, num talia etiam apud Graecos dicerentur? Cumque respondisset ipse, eadem Pythago-

India. λεύει τε ἐμψύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης, καὶ Διογένης, οὗ καὶ αὐτὸς ἀκροάσαιτο, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τάλλα μὲν νομίζει φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν· ἓν δ' ἁμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθεμένους· οὐ γὰρ αἰσχύνεσθαι γυμνοὺς, ὥσπερ αὐτὸν, διάγειν, ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἥτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται· ἔφη δ' αὐτοὺς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι, καὶ προσημασιῶν, ὄμβρων, αὐχμῶν, νόσων· ἀπιόντας δ' εἰς τὴν πόλιν, κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάννυσθαι· ὅτῳ δ' ἂν κομίζοντι σῦκα, ἢ βότρυς περιτύχωσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφεσθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι

Mosc. νομίζει, hic etiam τἄλλα rectius pro τάλλα. Ante αἰσχύνεσθαι Medic. 3. 4. Paris. Mosc. omittunt, quod vulgo interitur, ἄν. Post iidem volunt προσημασιῶν, qua forma vocem expressit etiam vetus interpres. Vulgo προσημασίων.

thagoram docere, ac jubere ab animalibus abstinere, tum Socratem et Diogenem, quem ipse audisset; intulisse Mandanim: Sane prudenter eos de caeteris rebus sentire existimo, in uno autem errare, quod legem anteponunt naturae: alias enim non puderet eos, nostro more nudos degere, et tenui victu esse contentos: cum ea optima domus sit, quae minimo apparatu indigeat. Addidit, multa se de natura, de signis, de imbribus, de siccitatibus, de morbis denique inquirere. Abeuntes vero in urbem, per fora dispergi; et quemcunque offenderint ficus, vel uvas ferentem, ab eo gratis capere, si oleum fuerit, eo perfundi, et inungi: omnem demum

ἐσθαι αὐτῶν μέχρι γυναικωνίτιδος· εἰσιόντας δὲ δεί- Indiæ.
πνου κοινωνεῖν καὶ λόγων. Αἴσχιστον δ' αὐτοῖς νομί-
ζεσθαι νόσον σωματικήν· τὸν δ' ὑπονοήσαντα καθ'
αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ[4] πυρὸς νήσαντα 1
πυράν· ὑπαλειψάμενον δὲ, καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν
πυρὰν, ὑφάψαι κελεύειν· ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

§. 66.

Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμᾶνας πολιτεύεσθαι, καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους· τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· τούτων δ' εἶναι καὶ Κάλανον· συμφιλοσοφεῖν [1]δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας· τὰς δὲ διαίτας ἁπάντων σκληράς. Περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλ-
λους

4) Moscov. πυρὰς et πυρᾶς. Sed sequens πυρὰν dubitationem eximit.

1) Moscov. συμφιλοσοφεῖν αὐτοῖς γυναῖκας. Paullo infe-
rius

mum divitum sibi patere usque in mulierum conclavia, ingressos autem in coenae et sermonum communicationem adhiberi. Turpe apud eos putari corporis morbum: quem si quis veretur, seipsum igni e vita educit: nam, constructo rogo, super eum perunctus sedet, et accendi jubens, immotus comburitur.

§. 66.

Nearchus de Sophistis ita loquitur: Brachmanas in civitatibus versari, et reges sequi, et eorum consiliarios esse: caeteros vero, quae ad naturam pertinent, contemplari: et ex his Calanum fuisse: cum eis una mulieres philosophari, et omnium vitas durissimas esse. De institutis vero aliorum haec prodit:
Leges

India. λους νομίμων τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινούς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀήθειαν ἔχοντας πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων· οἷον τὸ τὰς
p. 712 παρθένους ἆθλον παρά τισι κεῖσθαι τῷ πυγμὴν νικήσαντι, ὥστ' ἀπροίκους συνεῖναι· παρ' ἄλλοις δὲ κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρποὺς ἐργαζομένους, ἐπὰν συγκομίσωσιν, αἴρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς διατροφὴν τοῦ ἔτους· τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαῦθις ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι. Ὁπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ οἰστοὺς τριπήχεις, ἢ σαύνιον, καὶ πέλτην, καὶ μάχαιραν πλατεῖαν τριπήχη· ἀντὶ δὲ χαλινῶν φιμοῖς χρῆσθαι, κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν· ἥλοις δὲ τὰ χείλη διαπεπάρθαι.

§. 67.

ριus Ven. 1. Medic. 3. 4. περαιοῦσθαι. Utrumque dici poteſt, et dicitur. Multa dabit Rhoer ad Iamblich. de abſtinent. 4, 2. p. 297. Poſt Moſc. ἐργαζομένους et αἱρεῖσθαι.

a) Moſc. σαυνίον, uti edidit Weſſeling. in Diodoro 5, 30. f. et in Heſychio T. 2. p. 1159. ſcribitur et in Polluce

Leges eſſe non ſcriptas, alias communes, alias proprias, quae ab aliorum legibus valde ſint alienae: ut quod apud nonnullos virgines praemium proponantur pugillatione vincenti, et ſine dote nubant, et quod alii quidam per cognationes et communiter agros colant: et cum fructus colligunt, quisque onus ſuum tollat in anni alimenta: reliquum vero crement, ne otioſi ſint, ſed habeant laborandi cauſam. Armaturam eſſe arcum et ſagittas tricubitales, vel tragulam, et peltam, et gladium latum tricubitalem: capiſtris pro frenis uti, quae a camis non multum differant: item labia clavis perforari.

§. 67.

§. 67.

Indiae.

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων, σπόγγους φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι, μιμήσασθαι, τρίχας, καὶ σχοινία λεπτὰ, καὶ ἀρπεδόνας διαῤῥάψαντας εἰς ἔρια· καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι, τὰ μὲν ἐξελκύσαντας, τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς· φλεγγιδοποιούς τε, καὶ ληκυθοποιοὺς ταχὺ γενέσθαι

ce 10, 31. f. 143. Alii σαθνιον, uti Noster infra lib. 15. p. 734. et Arrianus in Indicis cap. 16. ubi olim legebatur Δαό-μα. Monuit de ambiguo accentu Iungermannus ad Pollucem c. l. Cum non fit in deminutivis, quae ex regula accentum in penultima ponunt, vulgatam fcripturam retinui. Tum idem vult κημοῖς. Et fic Aelianus de natura animal. 13, 9. ubi de equitatu Indorum narrat, κημοὺς habet κεντρωτούς. At fequentia receptam aliorum lectionem probant. Cf. et Schol. Ariftophanis ad equitt. v. 1147. Tum μικρὸν fine caufa mutat in μικρῶν.

1) Locus eft mire depravatus et mutilatus, ut hic facillime venia danda fit interpreti: quod fomniarem, verfio noftra docet. Nam et fequentia depravata funt: non magno fortaffe veritatis difpendio. *Xylander*. Eruditus interpres de emendatione hujus loci defperavit: quanto nos eft aequius defpondere animum, qui hac praefertim aetate, nec ingenio, nec eruditione cum doctiffimo viro comparari volumus? Et tamen animum ne fic quidem defpondebimus, quin pro virili dabimus operam, ut hic quoque locus pur-

§. 67.

Monftraturus porro Indos valde ftudiofos effe artium, dicit, eos, fpongia apud Macedones vifa, ftatim eam imitatos fuiffe, pilos et funiculos fubtiles, et licia in lanam confuentes: tum carminatam partim traxiffe, partim coloribus tinxiffe: item fubito multos ftrigilum et lecy-

Indica. σθαι πολλούς· ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκροτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυτῷ, τῷ δ᾽ ἐλατῷ μή· τὴν δ᾽ αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν

purgetur et emendetur, tollaturque gravis menda, quae eum obsidet. Legendum autem putamus πιλῆσαι pro πλῆσαι, adjecta unica litera ι. Sententiam existimamus esse hanc: Indos esse ita ingeniosos, ut etiam spongiarum arte effingendarum rationem excogitarint. Ratio autem fuit haec: Pilos primum et funes et licia descripserunt, et in lanae speciem redegerunt: deinde id totum coegerunt et densarunt, ut quae impilia et coactilia Latini vocant: ac ut imitarentur spongiae τὸ μανὸν καὶ πολύτρητον, traxere et dilatavere: postea ne quid ad similitudinem spongiae deesset, colore eo tinxerunt, quo viderent esse Macedonum spongias. Atque hanc esse hujus loci sententiam, tunc nobis persuadebimus, quum doctis viris ita videri intellexerimus. *Casaubonus.* Acuta haec est et unice loco accommodata emendatio, quae et ipsa facilitate commendatur. Libri omnes haerent in voce corrupta πλῆσαι. Xylander ita in versione: *in lanam conscientes: et cum implevissent*, (melius ad sensum vetus interpres: *perfecissent*) *partim traxisse, quae autem coloribus tingerent . . . Item subito* — In sequ. tantum Mosc. dat ἐξελκύσαντα et βάψαντα. Tum Xylander minus recte vertit: *epistolas in sindonibus scribere perelegantes*; melius et hic vetus interpres: *epistolas in sindonibus scribere bene fullatis.* Cf. d' Orville ad Chariton. I, 7. p. m. 86.

2) Particula δ', quae vulgo additur, deest in Paris. Moscov. Medic. 3. 4. quorum auctoritate omisi. Pro ἐλατῷ Mosc. dat ἐλαστῷ. Tum Medic. 3. 4. τὴν δὲ, ut alibi.

lecythorum opifices exstitisse, epistolas in sindonibus scribere coactis, cum alii negent, ullis eos uti litteris. Aere fuso uti, ductili nequaquam, caussam vero non dixit, cum tamen absurditatem consequentem

ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κεράμου δίκην τὰ σκεύη πεσόντα. Τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ᾽ ἐστὶν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσεύχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος. Φέρει δὲ καὶ [3] λιθίαν ἡ χώρα πολυτελῆ, κρυστάλλων καὶ ἀνθράκων παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν. India.

§. 68.

Τῆς δ᾽ ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παράδειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν [1] γὰρ συνῆλθεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀπέθανεν ἑκὼν παρ᾽ αὐτῷ

3) Medic. 3. 4. Mosc. λιθίαν; alii, ut vulgo editi, λιθίαν. Cf. ad lib. 9. p. m. 626. Tum pro πολυτελῆ Casauboniani i. e. Ven. 2. πολλὴν, et pro κρυστάλλων Medic. 3. 4. ut alibi, κρυστάλων. Denique Medic. 4. Ven. 1. καθάπερ καὶ μαργαριτῶν.

1) Praeponunt γὰρ verbo συνῆλθεν Medic. 3. 4. Ven. 1. Parif. Mosc. quod in editionibus abest. Tum παρ᾽ αὐτῷ omittit Mosc. Pro φασὶν Parif. hic non bene φησίν. Post γὰρ in sequ. Mosc. Medic. 3. Parif. respuunt αὐτόν.

tem dixisset, quod vasa decidentia fictilium more frangantur. Inter ea, quae de India memorantur, illud quoque est, quod apud eos mos est, et reges, et omnes, qui in potestate aliqua sunt, voto facto adorari, non autem poplite flexo honorari. Haec regio lapides pretiosos fert, ut crystallum, et varios carbunculos, et margaritas.

§. 68.

Dissensionis scriptorum inter se argumentum sunto, quae de Calano ii narrant. Etenim cum Alexandro fuisse, et igne mortem

India. αὐτῷ διὰ πυρὸς, ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτὸν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. Ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασι· συνακολουθῆσαι γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐγκωμιαστὴν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὅρων, παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ [2] συνεῖναι τοῖς αὐτόθι βασιλεῦσιν, ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσαις. Ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε πρῶτον αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν, ἄγοντα ἔτος ἑβδομηκοστὸν καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως δεήσεσι· γενομένης δὲ πυρᾶς, καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς κλίνης, κατακλιθέντα εἰς αὐτὴν, ἐγκαλυψάμενον ἐμπρησθῆναι· οἱ δὲ ξύλινον

2) Moſcov. Medic. 3. 4. hoc ordine τοῖς αὐτόθι συνεῖναι βασιλεῦσιν. Poſt Moſcov. Πασαργάδαις. Vulgata ſcriptura ex aliis, et ipſo Strabone, ſatis probatur.

tem ſibi conſciviſſe, uno omnes ore dicunt: modum vero non eundem omnes dicunt, nec easdem cauſas. Quidam tradunt, eum tanquam regis praedicatorem ſecutum fuiſſe eum ultra Indiae fines, praeter communem aliorum philoſophorum conſuetudinem: qui Indiae regibus aſſiſtunt, ea praecipientes, quae ad deorum cultum pertinent, quomodo Magi Perſarum regibus ſolent. Cumque apud Paſargadas aegrotaret, (nam tunc primum eum morbus invaſit) ſeipſum vita ſolviſſe, annos natum LXXIII, regis precibus non curatis. Facto enim rogo, et aurea lectica ſuper impoſita, illum in ea cubuiſſe, velatoque corpore combuſtum fuiſſe. Alii eum in lignea domo

λινον οἶκον γενέσθαι, Φυλλάδος δ' ³ἐμπλησθείσης, India.
καὶ ἐπὶ τῆς στέγης πυρᾶς γενομένης ἐγκλεισθέντα,
ὥσπερ ἐκέλευσε, μετὰ τὴν πομπήν, μεθ' ἧς εἶχε,
ῥίψαντα ἑαυτόν, ὡς ἂν δοκὸν συνεμπρησθῆναι τῷ
οἴκῳ. Μεγασθένης δ' ἐν μὲν τοῖς Φιλοσόφοις οὐκ εἶ- p. 718.
ναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦντας
τοῦτο, νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ
φύσει φερομένους ἐπὶ πληγήν, ἢ κρημνόν, τοὺς δ'
ἀπόνους ἐπὶ βυθόν, τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομέ-
νους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους· οἷος ἦν
καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἀλε-
ξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν

ψέγε-

3) Medic. 4. ἐμπλησθέντος, fic ut ad οἶκον referret. Poft Mofc. ἐν τοῖς μὲν φιλοσόφοις. Poft verba τραπέζαις δεδουλωμένος a Planude hacc fubjiciuntur: ὃς συναπέρας τῷ βασιλεῖ ἐν Περσίδι, αἰσθόμενος ἑαυτοῦ τὸ πρῶτον νοσοῦντος, ἐξήγαγεν ἑαυτὸν διὰ πυρός, μὴ προσέχων ταῖς τοῦ βασιλέως δεήσεσι. Quae ex fuperioribus funt repetita. Paullo poft Ven. 1. Medic. 4. cum Cafaubonianis γοῦν pro οὖν. In nomine Μάνδανιν confentiunt omnes libri, ut fupra §. 64. ubi cf. notata.

domo frondibus plena, et pyra fuper tabulato conftructa inclufum, uti juffferat, pompa peracta, fe, ut trabem, in ignem injeciffe, et cum domo deflagraffe. Megafthenes, nullum philofophis decretum effe de morte fibi confcifcenda, affirmat. Sed audaciores haberi, qui hoc in fe admittant: ac natura quidem duros, in vulnus, vel praecipitium ferri: doloris impatientes in profundum maris: doloris impatientiffimos ftrangulari, igneos in ignem detrudi: ac talem Calanum fuiffe, incontinentem fane hominem, et menfae Alexandri mancipium. Ea propter

India. ψέγεσθαι· τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν· μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, [4] ὅσγε ἄρχει μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ᾧ οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἡ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετρυχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

§. 69.

4) Casauboniani, Ven. 2. Mosc. Paris. Planudes ὅνγε ἄρχειν. In vulgata tamen perstant alii, quare eam mutare nolui. Neque magis mutavi ᾧ in ὧν cum Moscov. Paris. Medic. 1. refertur enim ad Alexandrum. In sequ. ordine inverso in Medic. 3. 4. Mosc. legitur τῆς τετρυχωμένης ἀπὸ γήρως σαρκός.

pter hunc vituperari, Mandanim summopere laudari. Is, cum Alexandri nuntii eum ad Iovis filium vocarent, et parenti dona pollicerentur, dicto non audienti minarentur cruciatum: respondit, neque illum Iovis filium esse, qui ne minimae quidem terrarum parti imperaret: nec se illius dona requirere, qui saturari non posset, nec minis terreri, cum vivens satis ab India nutriatur, mortuus vero ab attrita jam senio carne liberetur, in meliorem purioremque vitam transmigrans: itaque et ab Alexandro laudatum dicit, et missum factum.

§. 69.

§. 69.

India.

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον [1] *Δία οἱ Ἰνδοὶ, καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν, καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας. Ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἅμιλλαν. Τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορύχων·* [2] *ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς, καθ' ἅπερ τοὺς Ἰβηρικούς. Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς, πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες*

 πέμ-

1) Prave Mosc. *ἰδία*. Deinceps *οἱ* delent Medic. 3. 4. Paris. Pro *πλοῦτον* Mosc. reponit minus apte *βίον*.

2) Sic recte dedit, addicentibus MSStis, Casaubonus, ante quem legebatur *ψῆγμά τε*. Post particula *καὶ*, quae sequitur vulgo vocem *μεγάλων*, in Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Ven. 1. trajicitur melius post *λεβήτων*. *ὀργυιαίων*, uti scribi solet, ex 4 prioribus MSStis reposui. Hinc distinctionem subjeci cum vetere interprete, quae vulgo profertur ante voces *καὶ τράπεζαι*. In sequ. Medic. 3. vult *λιτοκόλλητα*; praestat vulgata forma. Tum Mosc. contra receptam scripturam, a Latinis etiam, *βηρύλλοις*. Idem ante *ποικίλῃ* delet *δέ*.

§. 69.

Porro haec etiam a scriptoribus dicuntur, ab Indis Iovem pluvialem, et Gangem flumen, et indigetes genios coli, et cum eorum rex capillos abluit, magnam festivitatem celebrari, et maxima dona mitti, divitias suas certatim ostentantium. Addunt nonnullas ex auriferis formicis alatas esse, et flumina auri ramenta deferre, ut in Iberia. In solennibus pompis multos elephan-

India. πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἶθ' ἡ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ καὶ τράπεζαι δὲ, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκπώματα, καὶ λουτῆρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα, σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις, καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθὴς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, ³καὶ θηρία . . . ασοι, καὶ παρδάλεις, καὶ λέοντες τιθασσοὶ, καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλῆθος. Ὁ δὲ Κλείταρχός φησιν ἁμάξας τετρακύκλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφύλλων, ἐξ ὧν ἀπείργεται γένη

3) Ante haec verba legebatur in vulgatis codicibus καὶ . . . . . . ασοι. Sed nos secuti sumus libros scriptos, in quibus nihil tale reperitur, quod et vetus interpres probavit. *Casaubonus.* Ita non solum exhibent editiones ad Xylandrum usque ante Casaubonum, sed et ex meis codicibus Moscov. et Paris. qui lacunam agnoscunt, aliquatenus expletam a Medic. 3. qui adfert καὶ θηρία παρδάλεις, quod probo, cum sic ab aliis distinguatur. Quomodo ασοι expleri possit, non dixerim. Vix enim βόνασοι huc convenire videtur.

phantes mitti auro et argento ornatos, et multas quadrigas, et boum paria, deinde exercitum instructum sequi, et ingentes lebetes deauratos, et magnos crateras, et mensas ex Indico aere, et sellas, et pocula, et labra, fere omnia smaragdis et beryllis, et Indicis carbunculis distincta. Item vestem variam auroque intertextam, et animalia . . . et pardales, et leones mites, et variarum eleganterque canentium avium multitudinem. Clitarchus refert, magnis praeditas frondibus arbores in plaustris quaternarum

γένη [4] τε τιθασσευομένων ὀρνέων, ὧν εὐφωνότατον μὲν εἴρηκε τὸν ὠρίωνα· λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν, καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν, τὸν καλούμενον κατρέα· τὴν γὰρ ἰδέαν ταῷ μάλιστα ἐγγίζειν, τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον. India.

§. 70.

[1] Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαιροῦνται Πράμνας, ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς· τοὺς p. 719.
δὲ Βραχμᾶνας φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους.

K 4 Τού-

4) Particula τε abest in Medic. 4. nec omnino desideretur. Vocem ὀρίωνα Mosc. in prima per o effert. Sed vulgatam scripturam probant praeter alios codices etiam auctores, in iis Aelianus in hist. anim. 17, 22. ex Clitarcho, Hesychius. In praecedentibus sagaciter apteque pro ἀντιλέγονται Schneiderus ad Aelian. c. l. substituit ἀπήρτηνται. Cf. Curtius 8, 9, 23. Sine codicibus tamen illud exturbare non audeo. At in τιθασσευομένων, quod Casaubonus pro τιθασσευομένους reposuit, libri suffragantur; recte. Denique κατρέα mavult Mosc. et hic contra codices et auctores.

1) Ita praecipiunt codices Casauboniani omnesque mei cum vetere interprete, quibus, cum nexus admittat, relu-

narum rotarum deportari, et ex eis aves mansuetas excuti, quarum canorissimum dicit orionem: aspectu pulcherrimum atque varium, catreum nomine, specie pavoni persimilem: reliqua vero imaginis pictura ab illo sumenda est.

§. 70.

Brachmanis Pramnas philosophos opponunt, contentiosum genus hominum et arguendo deditum. Brachmanas etiam, quod physiologiam et astronomiam exerceant, ab illis, ut stultos et ostentatores, deri-

India. Τούτων δὲ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς καλεῖσθαι, τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικοὺς καὶ προσχωρίους· [2] καὶ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ' ἔχειν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας καὶ ἐπῳδῶν, καὶ περιάπτων. Τοὺς δὲ Γυμνήτας κατὰ τοὔνομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλέον, καρτερίαν ἀσκοῦντας, ἣν ἔφαμεν πρότερον μέχρι ἑπτὰ καὶ τριάκοντα· καὶ γυναῖκας δὲ συνεῖναι μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θαυμάζεσθαι διαφερόντως.

§. 71.

reluctari non potui. Vulgo omnes editiones φιλοσόφους. Ad vocem ἀλαζόνας priorum editionum vitium ἀλαζῆνους notavit Casaubonus; de ipso notari potest, quod κοήτους invexit pro ἀνοήτους.

2) Particulam καὶ neglexit Moscov. Post inter περιάπτων et περιαμμάτων pendent libri. Posterius praeferunt Casauboniani, Ven. 1. Medic. 4. prius reliqui cum editionibus, tueturque Casaubonus ex Diogenis Laertii Bione 4, 7, 10. In sequ. Medic. 3. ut alibi in simili nexu, μέχρις ἑπτά.

derideri. Horum alios montanos, alios gymnetas, alios civiles ac domesticos appellari: montanos pellibus cervorum uti, et peras radicibus et medicamentis plenas gestare, ac medicinam, incantationes amuletaque profiteri. Gymnetas nudos degere, quod nomine ipsorum significatur, et magna ex parte sub dio tolerantiam, quam prius diximus, usque ad xxx et septimum annum exercere. Mulieres cum eis vivere, non tamen permisceri. Atque hos in admiratione maxima haberi.

§. 71.

§. 71. Indiae

Τοὺς δὲ πολιτικοὺς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν, ἢ [1] καὶ κατ' ἀγροὺς, καθειμένους νεβρίδας, ἢ δορκάδων δορὰς· ὡς δ' εἰπεῖν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι, καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις· ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν, εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι [2] φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

1) Καὶ deest in Moscov. Tum ante Casaubonum editiones habent ἠνημένους, inde ab hoc ἐνημένους. Mosc. Medic. 3. Paris. Ven. 2. κάθειμένους, vitiose Casauboniani quidam καθημένους; Ven. 1. ἐνημένους; Medic. 4. ἐνημμένους, quod probant Kuhnius ad Pollucem 7, 12, 43. p. 716. et Wesseling. ad Diodor. 1, 11. et exemplis inlustrant. Addunt Pollucis auctoritatem, qui ἐνδύσαι et εἱμένος in prosaica oratione usitata esse negat. Tum Suidas ἐνημμένος explicat περιβεβλημένος. Casaubonus malebat ἐνειμένους vel καθειμένους; posterius praetuli, propter plurium et meliorum codicum auctoritatem. Pro δορὰς ante Casaubonum invitis codicibus νευρὰς legebatur. Δορὰς commemorat etiam Diodor. 2, 38. Medic. 3. subjungit ἔχοντας, sine ulla necessitate.

2) Medic. 3. φορέματα; Medic. 4. διαρήματα. Tum Casauboniani i. e. Ven. 2. πλεκομένους simplici forma.

§. 71.

Quos vero civiles diximus, sindonem gestare, et in urbe, vel in agro degere, hinnulorum, vel damarum pellibus amictos. Et (ut verbo dicam) Indos veste candida, et sindonibus candidis, et carbasis uti, secus quam ab his traditur, qui eos dicunt vestes coloribus apprime infectas gestare, comam et barbam alere universos, et crinem intricatum mitra redimere.

India.

§. 72.

Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἠμωδῶν ὀρῶν καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὰν κατὰ τὴν Γάγγην γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἕω μέχρι Παλιβόθρων, καὶ τῆς εἰς [1] τὴν θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συῤῥεόντων εἰς αὐτὸν, Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφῖνας· λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. Προσθείη δ' ἄν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.

§. 73.

Φησὶ γὰρ οὗτος, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ [1] παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ

1) Articulum adjeci ex Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Post pro καλεῖ Mediceus uterque καλεῖς. Tum δὲ ante ἀργῶς in iisdem et Mosc. deest.

1) Casauboniani i. e. Ven. 2. παρατυχών. Ceterum totam hanc narrationem his verbis complectitur Planudes: ὅτι

§. 72.

Artemidorus tradit, Gangem ex Emodis montibus ad austrum deferri: et cum ad Gangem urbem pervenerit, converti ad ortum usque Palibothra atque ostia. Oedanem porro unum ex iis nominat, qui in hanc influunt, nutririque in eo crocodilos et delphinas: addit et alia quaedam, sed ita confuse ac frigide, ut non sit eorum habenda ratio. His ea adjici possunt, quae a Nicolao Damasceno dicuntur.

§. 73.

Narrat hic, se Antiochiae, quae apud Daphnen est, Indorum legatos vidisse,

ρα Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι· σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι· τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλέον· τὴν δ' ἐπιστολὴν [2]ἑλληνίζειν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἴη ὁ γράψας· ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἕτοιμος εἴη δίοδόν τε παρέχειν, ὅπῃ [3]βούλεται, καὶ συμπράτ- India.

ὅτι τοῖς ἐλθοῦσι πρὸς τὸν Καίσαρα πρέσβεσιν ἐξ Ἰνδικῆς, καὶ δῶρα κομίσασι, καὶ δίοδον διδοῦσιν, ὅποι βούλοιτο ἰέναι, συνῆν καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγεῖν, τοὺς δὲ ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι τὸ νῦν, ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ γελῶντα ἅλλεσθαι γυμνὸν ἐπαληλιμμένον ἐπὶ τὴν πυρὰν ἐν περιζώματι· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ· Ζαρμανοχίγας Ἰνδὸς — κεῖται.

2) Casauboniani i. e. Ven. 2. τὴν δὲ στολὴν ἑλληνίζειν; alii meorum omnes praeter Mosc. τὴν δὲ ἐπιστολὴν ἑλληνίζειν. Vulgo editiones τὴν δ. ἐ. Ἑλληνικήν; expeditiorem nexum continet prior lectio, quam reddidi. Sic ex Medic. 3. 4. Mosc. Parisf. et editionibus ante Casaubonum revocavi ὁ ante γράψας.

3) Casauboniani i. e. Ven. 2. βουλεύεται. Antea εἴη deest in Parisf. Post pro ἔχει Parisf. Moscov. Medic. 4. ἔχοι. Sed

disse, qui ad Caesarem Augustum venerant. In epistola quidem plures fuisse memoratos: sed tres tantum superfuisse, quos vidisse se ait: caeteris longitudine viae magna ex parte absumtis. Epistolam Graecam fuisse in membrana scriptam, in qua significaretur, Porum esse, qui scriberet, se, etsi sexcentis regibus imperaret, Caesaris tamen amicitiam magni pendere, et paratum se, quocunque voluerit,

India. πράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. Ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολήν. Τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνούς, ἐν περιζώμασι [4] καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τόν τε Ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφῃρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἴδομεν· καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν· πέρδικά τε μείζω γυπός. Συνῆν δέ, ὥς φασι, καὶ ὁ [5] Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ

Sed quia proxime ab ὅτι non pendet, ἔχει retinui. In sequ. pro προσενέγκαι ex libris suis Casaubonus notat προσανενεγκεῖν, quod exstat in Veneto 2. sine dubio librarii negligentia pro προσενεγκεῖν, quod adferunt codices mei omnes, atque hoc repetendum curavi.

4) Verba καταπεπασμένους ἀρώμασιν, quae omiserant priores editores, subplevit ex codicibus Casaubonus. Reddidit eadem etiam vetus interpres, ut taceam meos libros; tantum quod Paris. habet καταπεπασμένους. In sequ. Ven. 1. ἀφῃρημένους. Praestat vulgata. Tum Moscov. Paris. Ven. 1. 2. ἴδομεν pro εἴδομεν. Item Mosc. καὶ πέρδικα δέ; Medic. 3. 4. πέρδικά τε; quod recepi.

5) Sic pro Ἀθήνασι Medic. 3. 4. Paris. Mosc. Planudes. Ante vocem ζητοῦντας in Casaubonianis i. e. in Ven. 2. post κακο-

rit, aditum concedere, et, in quibuscunque rectum fuerit, opitulari. Haec dicit in epistola contineri. Allata praeterea esse dona ab octo servis nudis, subligacula indutis et aromatibus delibutis. Ea fuisse Herman, a puero brachia ab humeris truncatum, quem nos vidimus: tum viperas ingentes et serpentem decem cubitorum, et testudinem fluvialem trium cubitorum, et perdicem vulture majorem. Aderat etiam, ut ajunt, is, qui se Athenis concremavit,

δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων· τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον. ⁶Ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν, ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι [6] συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἅλασθαι γυμνὸν ἐπαληλειμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ· [7] ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ἸΝΔῸΣ ἈΠῸ [8] ΒΑΡΓΌΣΗΣ ΚΑΤᾺ ΤᾺ ΠΆΤΡΙΑ ἸΝΔΩ͂Ν ἜΘΗ ἙΑΥΤῸΝ ἈΠΑΘΑΝΑΤΊΣΑΣ ΚΕΙ͂ΤΑΙ. India.

ΚΕΦ. Β.

κακοπραγίᾳ exstat: τοὺς δὲ δι' ἄλλην τινὰ δυστυχίαν, quae verba respuunt alii cum vetere interprete. Proxima τῶν παρόντων exciderunt in Parisiensi.

6) Ita pro συμπέσῃ volunt Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Mox pro ἄλλεσθαι editionum ex Medic. 4. dedi ἅλασθαι, pro quo in Medic. 3. legitur ἄλλασθαι. Ante τάφῳ articulum neglexit Moscov.

7) Casauboniani i. e. Ven. 2. adferunt Ζαρμάνος Χήγας. In Medic. 3. vocatur Ζαρμανοχάνης, a Dione 54, 9. Ζάρμαρος, a Planude Ζαρμαγοχίγας.

8) Mosc. Βαργόσης. Mignot sur les anciens philosophes de l'Inde in Memoires — de Paris Tom. 31. p. 112. mavult

vit, quod alii in rebus adversis facere dicuntur, ut praesentia mala effugiant, alii in rebus secundis, quemadmodum hic. Nam cum omnia ex sententia adhuc successissent, abeundum sibi e vita censuisse, ne quid adversi accideret immoranti. Adeoque ridentem eum et nudum et unctum in rogum isse affirmat, et inscriptum fuisse sepulcro: HIC IACET ZARMANOCHEGAS INDVS, E BARGOSA, QVI SECVNDVM PATRIAM INDORVM CONSVETVDINEM SE VITA EDVXIT.

CAP. II.

Ariana.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν [1] ἡ Ἀριανὴ, μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις, [2] τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν, τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· τὰ μὲν

vult Βαργάσης, quo nomine lib. 14. p. m. 615. urbs Cariae memoretur. Cf. Ptolem. 7, 1. Sed tum dicendum erat Βαργάσων, quod nimis recedit a vulgata lectione. Aliis melius Βαρύγαζα videtur, quam urbem producunt Arrianus in periplo maris Erythraei p. 25. sq. ed. Hudſ. et Stephanus h. v. Cf. Ortelius ſ. v. *Bargeſa* et Holſten. ad Steph. p. 63. Non repugno, neque tamen quidquam muto. Verba ἀπὸ Β — Ἰνδῶν deſunt in Ven. 2. At ἀποθανατίσας, quod occupat omnes editiones, adſentientibus Medic. 3. et Moſc. mutavi. Prave Medic. 4. ἀπαθανατήσας, pravius cum edd. reliqui ἀποθανατίσας.

1) Ita cum codicibus etiam Euſtathius ad Dionyſ. v. 1097. Quod tamen Strabo infra p. 726. m. Pariſ. ſcribat: ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μέν ἐστι τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐμβολῆς, Voſſius ad Melam 1, 2, 4. legendum cenſet: ἡ Ἀριανῆς μερὶς τελευταία. At Ariana vaſtiſſima eſt regio, quae ab occiduis Indiae finibus ad Carmaniam usque et Gedroſiam porrecta plures regiones complectitur, in quibus ipſa Carmania ultima ejus pars, quam excipit Perſis. V. quae ad Melam c. l. disputantur.

2) Sic Medic. 3. 4. Pariſ. quod et expreſſit vetus interpres; reliqui cum editis τοῖς. Praetuli prius in hac notatione adjuncta. Σατραπιῶν per ι effert Pariſ. praeter uſum alio-

CAP. II.

§. 1.

Poſt Indiam eſt Ariana, prima regionis pars, quae poſt Indum Perſis obtemperat, et ſuperiorum ſatrapiarum, quae extra Taurum

μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικὰ μέρη, τῇ αὐτῇ θαλάττῃ Ariana. καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη, οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδικὴ, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυτῆς τε καὶ Ἰνδικῆς· ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρμανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα. Τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Πατταληνῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἱκανῶς πρὸς νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα. Οἰκοῦσι δὲ Ἄρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι ³ποταμῷ Ἄρβει, τῷ ὁρίζοντι αὐτοὺς

aliorum. Post ante Ταύρου deest τοῦ in Medic. 3. Contra idem ante Ἰνδικῆς addit τῆς. Tum Παταληνῆς simplici τ producitur in Mosc. de qua varietate cf. ad lib. 11. p. m. 519.

3) Medic. 4. praeponit τῷ. In nomine Ἄρβιες consentiunt libri omnes, etsi Stephanus s. v. Ἄρβις inde populi nomen derivat Ἄρβιοι et Ἀρβῖται. Ἄρβιες tamen ibi emendat Holsten. p. 42. Sed cf. de nominis varia scriptura Wesseling.

rum sunt. Ab austro et septentrione eodem mari, et eisdem montibus terminatur, quibus India, et eodem flumine Indo, qui inter eam fluit atque Indiam: hinc vero ad occidentem porrigitur usque ad lineam, quae a Caspiis portis in Carmaniam describitur: ut quadrilatera sit figura. Australe itaque latus ab Indi et Pattalenae ostiis incipit: desinit autem Carmaniam versus et Persici sinus os, habens promontorium ad austrum satis longe expositum: postea in sinum deflectit usque in Persida. In ea primum Arbies habitant, eodem nomine, quo Arbis flumen,

Ariana. τοὺς ἀπὸ τῶν ἑξῆς [4] Ὠρειτῶν, ὅσον χιλίων σαδίων ἔχοντες παραλίαν, ὥς φησι Νέαρχος. Ἰνδῶν δ' ἐσὶ μερὶς καὶ αὕτη. Εἶτ' Ὠρῖται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους [5] χιλίων ὀκτακοσίων· ὁ δὲ τῶν ἑξῆς Ἰχθυοφάγων, ἑπτακισχίλιοι τετρακόσιοι· ὁ δὲ τῶν Καρμανίων, τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι μέχρι Περσίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι δισχίλιοι ἐννακόσιοι.

§. 2.

ling. ad Diodor. 17, 104. Ante ὁρίζοντι ex MSStis articulum, quem priores omiserant, cum Eustathio ad Dionys. v. 1096. et Stephano s. v. Ὠρῖται addidi.

4) Ὠρειτῶν sustinent omnes libri. Stephanus tamen h. v. ubi quidem decurtata haec reddit, et Eustath. ad Dionys. v. 1095. ex Strabone scribunt Ὠρῖται, quam scripturam alteri ex Eustathii ad c. l. monito praefert Wesseling. ad Diodor. 17, 105. Nempe ita Eustathius distingui docet ab Oritis Euboicis, qui per ει scribantur. Quod cum non temere dictum videatur, aliique etiam ita efferant, invitis licet libris nostris auscultavi. Ita etiam scribendum censuit Salmasius ad Solin. p. m. 828. et Pinedo in Stephanum p. 734. n. 26. Cf. supra lib. 10. p. m. 15. ubi contra vulgo peccatur. Post pro αὕτη Mosc. αὐτή.

5) Putabam aut Strabonem emendandum, aut Arrianum, [in Ind. 25, 3.] qui sic habet: παρὰ δὲ τὴν Ὠρειτῶν γῆν ἑξακό-

men, appellati, quod eos a sequentibus Oritis dejunxit, mille fere stadiorum oram habentes, ut Nearchus ait, quae et ipsa Indorum pars est. Postea sunt Oritae, gens liberae conditionis, quorum praeternavigatio CIƆ IƆCCC stadiorum est. Inde Ichthyophagorum (*qui sic ab esu piscium dicuntur*) ora septem millium et quadringentorum stadiorum. Hinc Carmaniorum, ter mille et septingentorum usque in Persiam: ut in universum stadia sint CCIƆƆ CIƆ CIƆ IƆCCCC.

§. 2.

§. 2.

Ariana.

Ἀλιτενὴς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ πλείστη, [1]πλὴν φοινίκων, καὶ ἀκάνθης τινὸς, καὶ μυρίκης· καὶ ὑδάτων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρου σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρῶνται, καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα· καὶ τοῖς ὀμβρίοις ὕδασι καὶ ὀρυκτοῖς· καὶ

ἐξακόσιοι καὶ χίλιοι. Sed etiam in sequentibus variant. *Casaubonus.* Respicit locum cap. 29, 8. ubi Ichthyophagorum orae longitudinem tribuit paullo plus stadiorum XM. Ad utrumque locum cf. quae ex recentiorum computationibus congessit Schmiederus, qui discrepantiam, cum uterque ex Nearcho sua hauserit, in librarii negligentiam conjicit. De Carmaniis concinit Noster cum Arriano c. 38, 1.

1) Locus mihi est suspectus et videtur ex Arriano, aliter esse legendum, posse intelligi. *Casaubonus.* Locus Casaubono suspectus; et merito, nam post πλείστη excidit πλήν. Ἄδενδρος πλὴν φοινίκων — *Palmas* habuisse patet ex pagina proxima, ubi retia ex cortice palmarum facta esse memorantur. Eadem locutionis forma utitur infra [p. 727. m.] de Persidis ora maritima. *Tyrwhittus in Strabonem p. m.* 59. Palmas etiam commemorat Arrian. in Indic. c. 29, 10. At idem §. 13. haec refert: ἡ χώρη ἔρημος λειμώνων, οὐδὲ ποιὴν φέρει. Post §. 15. regionem vocat ἄδενδρον καὶ ἄφορον καρπῶν ἡμέρων. Obportune vero, cum alii omnes in vulgata lectione persistant, Medic. 4. ex correctione quidem dat πλὴν φοιν . . . In sequ. Mosc. ita exhibet: χρῶνται αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα. Posterius probavi.

§. 2.

Ichthyophagorum regio mari vicina est, et magna ex parte arboribus caret, praeter palmas, acanthum et myricam: aquarum vero et domestici cibi maxima est penuria. Vescuntur piscibus, tum ipsi, tum eorum pecora, et aquas plu-

Ariana. καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων [2] προσβάλλει· οἰκήσεις δὲ ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρώμενοι καὶ κόγχοις ὀστρέων τὸ πλέον, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευ-

2) Medic. 3. Mosc. Casauboniani i. e. Ven. 2. προσβάλλει; alii cum editionibus προβάλλει. *Tzschucke*. Nihil est mutandum, longeque falsus est Xylander, quum existimavit, locum esse mutilum [dum in versione lacunae signa adposuit] et depravatum. Sententia, ut ex Arriano [in Indic. c. 26, 7.] constat, haec esse debet: pecorum quoque carnes piscis gustum et odorem prae se ferre, quum ipsa quoque pecora piscibus vescantur. Sic Arrianus: καὶ τῶν προβάτων τὰ κρέα λέγει, ὅτι ἦν ἰχθυώδεα, ὡς τὰ τῶν ὀρνίθων τῶν πελαγίων, ὅτι καὶ αὐτὰ ἰχθύων σιτέεται. Iam ergo cum de sententia docuerimus, de verbis tantum quaestio restat. Nego autem, quidquam hic aut deesse, aut esse corruptum: προβάλλειν enim ἰχθύων perquam eleganter dixit pro sapere piscem et odorem piscis habere. Sic μύρου προβάλλειν [Athenaeus 13, 19. ubi nunc προσβάλλειν praefertur,] dicunt pro redolere unguenta. Sic alibi Strabo [lib. 16. p. m. 767.] λιβάνου πνεῖν. Subaudiendum autem in his loquendi generibus vocem πνοήν, ut quum dicit Aeschylus [in Agamemn. v. 829.] προσπέμπειν πνοὰν πλούτου. *Casaubonus*. In ed. Paris. subjunguntur haec: Si quis προσβάλλειν cum scriptis libris legere velit, poterit tueri eam lectionem isto Aristophanis loco ex εἰρήνῃ [v. 179.] πόθεν βροτοῦ με προσέβαλεν, ὦναξ Ἡράκλεις. Hoc est, ait Scholiastes, unde venit ad me hominis αἴσθησις, vel ὀσμή; et addit ἑλληνικῶς κατὰ τοὺς Ἀττικούς. — Quae plura adduntur exempla, facile augeri possunt ex Koenii nota ad Gregor. de dialectis p. 14. Sensus loci verus, quem Xylander minus recte sic expressit, veterem interpretem secutus: *pecorum carnes piscibus praeferunt .... extra dubitationem sic est positus*. At disceptatur

pluvias et e puteis fossis haustas potant, pecorum carnes piscium odorem referunt. Domos ex ossibus cetorum et ostreorum conchis magna ex parte faciunt:

πλευραῖς καὶ ὑπερείσμασι, θυρώμασι δὲ ταῖς σια- Ariana.
γόσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν [3]ὅλμοι, ἐν οἷς
πτίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπτήσαντες· εἶτ'
ἀρτοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμίξαντες· καὶ γὰρ p. 721.
μύλοι αὐτοῖς εἰσι σιδήρου μὴ ὄντος. Καὶ τοῦτο μὲν
ἧττον θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι
δυνατόν. Ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσιν ἀποτριβέντα;

 λίθοις

ptatur de verbis προβάλλειν et προσβάλλειν, utrum ſit aptius vel uſitatius. Priori ſententiae favent Salmaſius ad Solin. p. m. 749. qui et hic ita ſcribendum eſſe contra Caſaubonum, tacite quidem, monet, Abreſchius lib. 3. animadv. ad Aeſchyl. p. 89. et in auctario dilucid. Thucyd. p. 412. Schneider. ad Aeliani hiſt. anim. 1, 14, 27. et in Lexico Gr. ſ. v. προσβάλλω, Schweighaeuſer. ad Athenaeum c. l. Utrumque verbum probat Koenius c. l. et ex eo Weſſeling. ad Diodor. 2, 12. ubi adjicitur ἀτμὸν, alias et ſaepius ὀσμὴν, ut docet Lambert. Bos in ellipſ. p. m. 250. qui tamen ad προσβάλλω id refert. Koenius c. l. ita diſtinguit, ut προβάλλειν, hoc ſenſu omnino ſit *odorem in auras projicere*, προσβάλλειν cum dativo et accuſativo de omnibus, quae ſenſus quocumque modo adficiunt, uti etiam exempla probant. Cum igitur inter utrumque pendeant codices, quod antea ignorabatur, vulgatam retinui.

3) Vulgo ἴλμοι. Moſc. vult ὅλμοι. Prius ex uſu recepi. Poſt Medic. 3. 4. (hic ante correctionem) πτίττουσι; Pariſ. Moſcov. πτίττουσι. Vulgata bene habet. Idem de iisdem ſic

ciunt: nam trabium et fulcrorum uſum coſtae praeſtant, portas maxillae: e vertebris fiunt mortaria, in quibus piſces tundunt, ad ſolem aſſatos poſtea ex his panem conficiunt, frumenti paululum admiſcentes. Nam et molas habent, quanquam ferro carentes. Atque hoc quidem haud adeo mirum eſt, cum id aliunde afferri poſſit: ſed quomodo attritas reficiunt? nimi-

Arian. λίθοις μέντοι [4]φασὶν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντίσματα πεπυρακτωμένα ἀποξύνουσι· τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν ἐν κλιβάνοις κατοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείστους ὠμοφαγοῦσι· περιβάλλονται δὲ καὶ δικτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.

§. 3.

Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἧττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ [1]τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασιν ἐνδεὴς, πλὴν θέρους,

sic exprimit lib. 16. p. 773. ἰχθῦς ἐπιῤῥίψαντες ταῖς πέτραις κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον. Post Paris. ἐκτριβέντα et supra ἀποτριβέντα.

4) Casaubonn. i. e. Ven. 2. φησί. At pro vulgato ἀξύνουσι cum iis omnes mei praeferunt ἀποξύνουσι, quod sic rejicere nolui. In sequ. codices mei probam formam κατοπτῶσι mutant in κατοπτοῦσι. Tum male φλοιῶν vulgo ferunt editiones, quod recte Casaubonus in φλοιοῦ mutandum censuit, quod praeter nexum probant etiam Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Paris. Proximam vocem per ι in penultima efferunt cum aliis auctoribus Medic. 3. 4. Mosc. Paris. cum editiones utantur diphthongo. Ante vocem δικτύοις deest καὶ in Medic. 4.

1) Deest τοῖς in Medic. 4. hic et ante ὕδασιν. Post Casauboniani i. e. Ven. 2. ὀρέφους; male, ut Paris. τούτους. Tum

nimirum lapidibus iis, quibus et sagittas, et missilia praeusta exacuunt, pisces partim in furnis assant, plerosque crudos edunt. Capiunt eos retibus ex cortice palmarum factis.

§. 3.

Supra hos est Gedrosia, minus, quam India, exusta, quam reliqua Asia, magis. Ea fructuum et aquarum inopia laborat, nisi aestate, nec multo melior est, quam

ρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδου μάλιστα, καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὁδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι [2] δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν, καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι, καὶ τὰ ὑδρεῖα· χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις, καὶ ἐγγὺς τῶν ὀρῶν· πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα τῇ θαλάττῃ ποτίζεσθαι, καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν. Προέπεμψε δ' εἰς τὴν ἔρημον μεταλ- Arian.

Tum recte Parif. et Mofcov. praeeunt εὐωδιαζομένην, cum vulgo cum aliis MSStis editones per ο efferant. Pro παρὰ τοῦτο vulgo ante Cafaubonum legitur περὶ τοῦτο, uti unus exhibet Ven. 2.

2) Δ' ignorat Mofcov. Ὑδρεῖα per fimplex ι dat Medic. 4. uti poft. Cf. ad lib. 12. p. m. 144. Pro πλησιάζοντα reluctante nexu Mofc. ponit λιμνάζοντα. Denique Medic. 4. μεταλλευτὰς, et Mofc. non recte κατασκευάσαντας.

quam regio Ichthyophagorum: fert tamen aromata, praecipue nardum et myrrham, ut Alexandri exercitus his pro tecto et ftratis uteretur, adoratiorem fimul ac falubriorem aërem habens. Ac de induftria quidem fub aeftivum tempus ex India discessere: tunc enim Gedrofia imbribus abundat, et flumina ac cifternae implentur, hyeme deficiunt. Cadunt imbres in fuperioribus ac feptentrioni obverfis partibus, in locis montanis, unde fluminibus auctis campi mari proximi irrigantur, et cifternae abundant. Alexander, qui eas effoderent, in deferta

Ariana. μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς σταθμὰ αὐτῷ καὶ τῷ στόλῳ κατασκευάσοντας.

§. 4.

Τριχῇ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὥρμησε διὰ τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλεῖστον πεντακοσίους σταδίους, ἵν' ἅμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν ἐπιτηδείαν [1]παρασκευάζοι· πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούσῃ τὰς ἀκτάς· τὴν δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρούμενόν τε τὴν Ἀριανὴν, καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς [2]αὐτοὺς τόπους, ἐφ' οὓς Ἀλέξανδρος τὴν πορείαν εἶχε·

1) Medic. 3. 4. Parif. Mofc. παρασκευάζοι. Dedi id his codicibus pro ufitatiori παρασκευάζῃ in Venetis, opinor, et editionibus, cum ne fic quidem defint exempla. At rejeci ἐχούσης, quod habent Medic. 3. 4. et Parif.

2) Hoc ordine verba ftruunt Medic. 3. 4. Mofcov. et Parif. Vulgo τόπους αὐτούς. Quod ante Xylandrum Νάρῳ legebatur, adfentientibus Medic. 3. 4. (hoc ante correctionem)

ferta praemifit, et eos, qui fibi et claffi manfiones pararent.

§. 4.

Nam copiis trifariam divifis, ipfe cum exercitus parte per Gedrofiam profectus eft, a mari quingentis ftadiis, ubi plurimum, iter faciens, ut fimul et claffi oram commodam pararet, faepe etiam mari appropinquavit, tametfi id inopes difficilesque et afperas actas habebat: partem cum Cratero praemifit per mediterranea, ut et Arianam fubigeret, et in eadem loca procederet, in quae ipfe iter

εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ καὶ Ὀνησικρίτῳ, τῷ ἀρχικυβερνήτῃ, παραδοὺς, ἐκέλευσεν, οἰκείας στάσεως ἐπιλαμβανομένους, ἐπακολουθεῖν, καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐτοῦ τῇ πορείᾳ. Ariana.

§. 5.

Καὶ δὴ καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος ἤδη τοῦ βασιλέως τελοῦντος τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολὴν ἑσπερίαν ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰκείων ὄντων, τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξελαυνόντων· καταθαρρῆσαι γὰρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλευθεριάσαι. Κρατερὸς δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξά-

μενος

nem) Moſc. Pariſ. recte in Νεάρχῳ ex hiſtoria ille mutavit. Pro ἀρχικυβερνήτῃ Pariſ. dat ναυαρχικυβερνήτῃ et Moſcov. ἀρχικυβ. et ſupra ἀρχικ. uti etiam eum vocat Plutarchus in Alex. c. 66. et Arrian. in Indic. c. 18, 9. τῆς Ἀλεξάνδρου νεὼς κυβερνήτην.

1) Moſcov. ἅψασθαι. Paullo inferius idem Κρατεροῦ et ſupra Κρατερός. Sic male diſſecat ſequens nomen, dum ſcriptum profert ἀπὸ Ῥαχατῶν. Nec magis recte dat εἴη pro ἤει,

et

iter erat facturus, claſſem autem Nearcho tradidit, et Oneſicrito, gubernatorum praefecto, jubens compoſite ſequi, et ipſius iter a latere comitari.

§. 5.

Et quidem Nearchus refert, jam rege iter peragente, ipſum in auctumno ſub veſpertinum exortum Virgiliarum navigationem cepiſſe, cum nondum apti venti ſpirarent: Barbaris ipſos adorientibus atque expellentibus: jam enim abeunte rege animos recepiſſe, ac libertatem affectaſſe. Craterus ab Hydaſpe

Ariana. μενος δι' Ἀραχωτῶν ᾔει καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. Πολλὰ δ' ἐταλαιπώρει ὁ Ἀλέξανδρος καθ' ὅλην τὴν p. 722. ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών· ²πόῤῥωθεν δ' ὅμως ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν τὸ στράτευμα· καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελίπετο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν Φοινίκων ἦν ἡ σωτηρία, τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Φασὶ δὲ ³φιλονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον,

et deinceps editiones ante Casaubonum Δραγκῶν. Sic in auctoribus Latinis passim *Drancas* legi notavit A. Gronov. ad Iustin. 12, 5, 9. Δράγγας Noster hic et infra cum libris et aliis auctoribus, Arriano, Diodoro, Stephano, vocat, et regionem Δραγγιανὴν lib. 11. p. m. 505.

2) Ven. 2. πόῤῥω δ' ὅμως. Vox ἐπεχορηγεῖτο, in cujus tertia a principio syllaba Mosc. ω ponit, in Medic. 4. desideratur. Κατελείπετο praeeuntibus Medic. 3. 4. et Moscov. mutavi in κατελίπετο ex nexu narrationis. Nempe distinctio major, uti monet Paris. poni debet post στράτευμα et removeri post ἐπέλιπε, uti vulgo fit.

3) Medic. 4. φιλονικῆσαι ex crebra et facili permutatione. Cf. ad Xenoph. Memor. 2, 3, 17. Tum μὲν non bene propter sequens δὲ omittit. Post idem dat ἠδύνατο et τοσοῦτον, in quibus secutus sum alios libros et editiones. At ἀπορίας recepi ex Medic. 3. 4. et Κῦρος ex Moscov. ubi vulgo legitur ἀπορείας, recte postea, et Κύρος. Ultima verba hoc ordine ponit Medic. 4. καὶ ταῦτα νικᾶν.

spe movens, per Arachotos, et Drangas in Carmaniam profectus est. Alexander per sterilem terram proficiscens toto itinere miserias toleravit: e longinquo tamen parva quaedam et rara veniebant alimenta: itaque exercitus fame premebatur, et jumenta deficiebant, et in viis et in castris impedimenta relinquebantur: tamen palmarum et fructus, et cerebrum saluti fuerunt. Dicunt Alexandrum, quamvis

ὁρον, καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορίας, πρὸς τὴν κατ- Ariana.
έχουσαν δόξαν· ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν Φεύγουσα σωθείη, μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτά· εἰ δύναιτο αὐτὸς τοσοῦτον στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

§. 6.

Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα, καὶ τὸ βάθος τῆς ψάμμου, καὶ ἡ θερμότης· ἔστι δ' ὅπου καὶ θῖνες ὑψηλοὶ, ὥστε πρὸς τὸ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη, καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι καὶ καταβάσεις, ἀνάγκη δ' ἦν καὶ σταθμοὺς ποιεῖσθαι μακροὺς διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σταδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων· νυκτο-

1) In Medic. 4. et Ven. 1. exsulant voces πρὸς τό. At cohaerent illae nexu cum sequentibus. Quare etiam, quod Casaubonus ex suis libris i. e. Ven. 2. pro δ' ἦν adfert δ' οὖν, rejici

vis difficultates istas praesciret, tamen ambitione motum pertendisse: ut, cum fama obtineret, Semiramin cum xx hominibus ex India fuga evasisse, Cyrum vero cum VII, ipse victor per eadem loca tantum exercitum incolumem reduxisse jactaretur.

§. 6.

Praeter inopiam gravis erat etiam aestus et arenae profunditas atque ardor: nonnullis in locis arenae cumuli inveniebantur, unde non modo difficulter pedes referri poterant, sed et, tanquam in aliquo profundo, adscendendum descendendumque erat. Adhaec etiam itinera longa fieri oportebat propter cisternas, ducentenum quadrigentumve stadiorum, nonnun-

Ariana. νυκτοπορουντας τὸ πλέον. Πόῤῥω δὲ τῶν ὑδρείων ἐςρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα ςαδίοις πολλάκις, τοῦ μὴ ἐμφορεῖσθαι κατὰ τὸ δίψος· πολλοὶ γὰρ ἐμπίπτοντες σὺν ὅπλοις ἔπινον ὡς ἂν ὑποβρύχιοι, φυσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες, καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχέα ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ κατὰ μέσην [2] τὴν ὁδὸν ἀπηγορευκότες ἔκειντο ὑπὸ δίψους· ἔπειτα

rejici debet. Verba ἔτι — πολλάκις desunt in Ven. 2. Νυκτοπορεῦντες male Parif. uti post δίψους. Ante δίψας articulus in Medic. 3. et Mosc. deest. Post Mosc. Medic. 3. 4. διέφθειρον, quod fotma congruit cum ἔπαυον; alii cum edd. διέφθειραν.

2) Τὴν inferui ex Mosc. Medic. 3. 4. Sequentia verba in editis discrepant a codicum lectione. Vulgo enim legitur μετὰ παλμοῦ ποδῶν καὶ χειρῶν; codices mei omnes μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν, quod expressit vetus interpres. Ita igitur nunc posui. Sic ante ῥέγους, quod vulgo praecedit ὑπὸ, ex Mosc. et Parif. omisi. Tum ταλαιπωρήσαντες dedi ex Medic. 4. Ven. 1. et Parif. uti infra legitur §. 11. Alii cum edd. ταλαιπωρηθέντες. Post Casauboniani et Medic. 4. corr. πολλὰ pro πολλῷ. Porro Casauboniani καθοδηγῶν et ὁδηγούντων; ex meis Parif. Mosc. Medic. 3. καθοδηγῶν; Medic. 4. Ven. 1. ὁδηγούντων. Editiones καθοδηγούντων. Cum perinde haec singula valeant, dedi plerisque καθοδηγῶν. Proximum τε Parif. mutat in δὲ, Medic. 3. 4. Ven. 1. plane omittunt. Pro πολὺ Parif. minus bene πολλοί. In fine Moscov. ὑδρίας. Supra recte.

nonnunquam etiam sexcentum: et ea fere nocturna. Castra procul ab aquis ponebant, saepe ad ccc stadium, ne propter sitim ubertim biberent milites. Nam multi aquam nacti armati in eam se immergebant: unde intumefacti, exanimes fluitabant, et aquas, non profundas eas, contaminabant. Alii ob solis aestum siti confecti, in media via jacebant: deinde

ἔπειτα τρομώδεις μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν Arian.
ἔθνησκον παραπλησίως, ὡς ἂν ῥίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. Συνέβαινε δέ τισι καὶ ἐκτραπομένοις τὴν ὁδὸν καταδαρθεῖν κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπου· ὑστερήσαντες δ᾽ οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνῃ τῶν ὁδῶν, καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἁπάντων, καὶ καύματος· οἱ δ᾽ ἐσώθησαν, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες· πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν χρηστηρίων ἐπιπεσὼν χειμάῤῥους νύκτωρ, καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κατασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή, καὶ τῶν καθοδηγῶν τε κατ᾽ ἄγνοιαν πολὺ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἐκτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὁρᾷν τὴν θάλατταν. Ὁ συνεὶς ὁ βασιλεύς, ἐξαυτῆς ὥρμησε, ζητήσων τὴν ἠϊόνα· καὶ ἐπειδὴ εὗρε, καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, μεταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν

deinde tremuli inter manuum ac pedum quassationem moriebantur, quomodo alii, qui rigore atque horrore detinentur. Quibusdam etiam evenit, ut a via deflectentes obdormirent, somno et lassitudine superati: unde postea viarum errore, et omnium rerum egestate aestuque peribant. Fuere, qui post multas aerumnas ad suos evaderent. Illuvies quoque torrentis, per noctem ingruentis, multa corpora et utensilia obruit, et magnam partem regiae supellectilis. Saepe viarum duces ob locorum imperitiam in mediterranea diverterunt, adeo ut non amplius mare appareret. Quod rex intelligens, mox ad quaerendum litus properavit: in quo postquam effodienti aqua potui idonea inventa est, exercitum propere arcessit, ac deinceps usque ad diem septimum

Ariana. ρῶν ἑπτὰ πλησίον ᾔει τῆς ἠϊόνος, εὐπορῶν ὑδρείας· ἔπειτ' αὖθις εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνεχώρησε.

§. 7.

Ἦν δέ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτὸν, οὗ τὸ γευσάμενον τῶν ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα δὲ τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῆς γῆς
p. 723. [1]ἐστρωμένη, καθάπερ οἱ σίκυοι, πλήρης ἦν ὀποῦ· τούτου δὲ ῥανίδες, ἐς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, πᾶν ἀπετύφλουν ζῶον· οἵ τε ὠμοὶ φοίνικες ἔπνιγον πολλούς. Ἦν δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφεων· ἐν γὰρ τοῖς θισὶν ἐπεφύκει βοτάνη· [2]ταύτῃ δ' ὑποδεδυκότες ἐλάν-

1) Casaubonn. Ven. 1. 2. Medic. 4. qui et τῆς ante γῆς omittit, κεχυμένη pro ἐστρωμένη; quae glossa videtur prioris vocis. Pro ἐς, quod alibi Noster adhibet, Mosc. mavult εἰς. Verba ἐς ὀφθαλμὸν in Medic. 4. desunt. Tum τὸ ζῶον exstat in Casaubonianis i. e. Ven. 2.

2) Sic volentibus Casaubonianis, Ven. 2. Mosc. Parif. Medic. 3. scripsi pro ταύτην editionum. Cum dativo etiam poni

mum per litoream regionem profectus est, aquis abundans: postea in mediterraneam revertit.

§. 7.

Erat planta lauro similis, qua gustata, jumenta spumantia et comitiali correpta morbo emoriebantur. Spina quaedam, fructibus in terram fusis, quemadmodum cucumeres jacent, erat succo plena: cujus stillae si in oculos alicujus animalis incidissent, id excaecabatur. Crudae palmulae multos enecabant. A serpentibus etiam periculum aderat. Nam in arenae cumulis herba quaedam innata serpentes occul-

ἀπέθανον· τοὺς δὲ πληγέντας ἀπέκτανον. Ἐν δὲ τοῖς Ὠρείταις τὰ τοξεύματα ³χρίεσθαι θανασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα· τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παραςάντα τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, δεῖξαι ῥίζαν αὐτόπρεμνον, ἣν κελεῦσαι τρίβοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, μεμνημένον τῆς ὄψεως, εὑρεῖν ζητοῦντα τὴν ῥίζαν πολλὴν πεφυκυῖαν, καὶ χρήσασθαι, καὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας δὲ τοὺς βαρβάρους εὑρημένον τὸ ἀλέξημα, ὑπηκόους γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. Εἰκὸς δέ τινα μηνύσαι τῶν εἰδότων· τὸ δὲ μυθῶδες προσετέθη κολακείας χάριν. Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασίλειον τῶν Γεδρωσίων Arian.

poni docuit Merrick ad Tryphiodor. v. 218. Sequens ἀπέκτανον non adtigi, etsi ἀπέκτεινον praescribunt Paris. Mosc. Medic. 3. 4.

3) Casaubonn. i. e. Ven. 2. θύεσθαι. Tum ed. Paris. male τρωθέντα, quod recte rejicit Amstelod. Nec melius infra vulgo ante Casaubonum legebatur προσετέθη.

occultabat: a quibus icti, illico moriebantur. Dicunt, apud Oritas lethiferis venenis sagittas praeustas illini. Cumque Ptolemaeus saucius periclitaretur, ferunt quendam Alexandro in somno astitisse, atque ei radicem cum ramo ostendisse, quam contritam saucio imponi juberet: experrectum a somno regem et visi memorem, quaesitam radicem invenisse, quae copiosa aderat, atque et ipsum, et alios usos fuisse: barbaros, cum inventum remedium vidissent, se Alexandro dedisse. Verisimile est, aliquem eam rei peritum regi indicasse: sed adulationis gratia adjuncta fabula est. Die sexagesimo in Gedrosiorum

Ariana. δρωσίων ἐξηκοσταῖος ἀπὸ [4] Ὠρειτῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη μικρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

§. 8.

Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλευρὸν τοιαύτην τινὰ ἔχει τὴν τῆς παραλίας διάθεσιν, καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς [1] τῆς τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠρειτῶν. Πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία, μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς, καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ὧν Ἐρατοσθένης οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν

4) Haeſcrunt in hac voce librarii. Vulgo exſtat ὀρῶν, quod exhibuiſſe videntur Veneti et Pariſienſis; Medic. 4. ὠρῶν; Moſc. ἄρων; Medic. 3. Ὠρειτῶν; quod reddidit vetus interpres. Poſſit Ὠρῶν admitti, uti vocat Arrian. de exped. Alex. 6, 28, 7. ſi vera ibi ſtat ſcriptura, cum alibi uſitato nomine utatur, ut Strabo paullo etiam antea. Quare Ὠρειτῶν praetuli, de qua ſcriptura v. ſupra ad lib. 2. c. 1. n. 4. Ὀρῶν enim locum habere nequit.

1) Articulum rejicit Moſcov. Tum Ὀρειτῶν dant Medic. 3. 4. melius alij Ὠρειτῶν. Sed cf. ſupra ad cap. 2. §. 1. not. 4.

ſiorum regiam a finibus veniens, cum exercitum paululum quiete refeciſſet, in Carmaniam profectus eſt.

§. 8.

Proinde auſtrale Arianae latus hujusmodi ſitum orae habet, et ſuperior Gedroſiorum ac Oritarum terra, quae proxime imminet: magna autem pars Gedroſiae in mediteranea recedit, dum Drangas contingat, et Arachotos, et Paropamiſadas, de quibus quando nihil habemus, quod melius ipſi dicamus, Eratoſthenis ſententiam propo-

λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. Ὁρίζεσθαι [2] μὲν γὰρ Ariana.
φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ, καὶ τοῖς ἑξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἑσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὅροις, οἷς ἡ μὲν Παρθυηνὴ πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παραιτακηνὴν, καὶ Περσίδα διώρισται· πλάτος δὲ τῆς χώρας, τὸ [3] τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος, τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι· οἱ δὲ τρισχιλίους φασί· μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγραπται, διττόν. Μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας

2) Mosc. μὲν non admittit. Post pro ὅροις Casauboniani, Medic. 4. Ven. 1. adferunt ὄρεσι. Nempe quia retulerunt ad praecedentia, cum respiciat subjecta. Tum Mosc. Παρθυανὴ sic, ut supra α scriptum gerat η. Paris. Παραιτακηνήν.

3) Editio Paris. τοῦ mutavit in τῶν, quod vitium transiit in Amstelodam. et repetitum est a Seidelio in Eratosthenis fragmentis p. 173.

proponemus. Ait is, Arianam ab oriente Indo terminari, ab austro mari magno, ab aquilone Paropamiso, et montibus usque in Caspias portas. Ab occidente iisdem finibus, quibus Parthia a Media, Carmania a Paraetacena et Perside distinguitur. Regionis latitudo est Indi longitudo, a Paropamiso usque ad ostia, duodecim millia stadiorum: sunt qui XIII millia faciant: longitudo a Caspiis portis duplex est, ut in Asiaticis itineribus descriptum est. Nam Alexandriam usque, quae in Ariis est, a Caspiis portis, per

Ariana. θυσίας μία] καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἶθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς [4] Ὀρτόσπανα, διὰ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἥτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἶτα πάλιν ἡ [5] λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἡ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, σταδίων μυρίων

4) Ὀρόσπανα habent libri omnes et ſcripti et editi. Caſaubonus emendat ex Noſtro lib. 11. p. m. 494. Plinio et Ammiano Ὀρθόσπανα, quod reddidit Seidelius c. l. vel Ὀρτόσπανα, uti rectius ſcribitur. Sic enim Noſter c. l. tum Plinius 6, 21. ſ. 17. *Ortoſpanum*, Ammianus 23, 6, 70. *Ortoſpana.* At Ὀρτόσπανα probat etiam Ptolemaeus 6, 10. Ita igitur repoſui cum Penzelio.

5) Locus turbatus. In editionibus legitur ἡ Λυκτή. Medic. 3. ἡλ ... μεχθί; 4. ἡ .... μέχρι, ut Ven. 1.; Ven. 2. Moſc. ἡ λοίτη; Pariſ. εἰ λοιπή; Caſaubonus ex plerisque ſuorum lacunam notat, ex uno ἡ λοίη μα. *Tzſchucke.* Suſpicor legendum ἡ αὐτὴ, ſi quidem non aliquod gravius hic latet ulcus: nam in manuſcriptis plerisque locus ita habetur: εἶτα πάλιν ... μέχρι, in uno ſic: εἶτα πάλιν ἡ λοίη μα, fortaſſe ἡ λοιπή. *Caſaubonus.* Ante eum Xylander in interpretatione poſuerat ἡ Λυκτὴ, forte ἑλικτὴ, curva, aut ἡ λοιπὴ, quod probo cum Caſaubono, Penzelio et Seidelio p. 174. c. l. donec melior lectio eruatur. Conferri poteſt Strabo lib. 11. p. m. 494.

per Parthiam, una eademque via eſt. Sequitur quae recta it per Bactrianam, et montis tranſcenſum in Ortoſpana per trivium e Bactris apud Paropamiſadas. Altera paululum ab Aria auſtrum verſus deflectit ad Prophthaſiam Drangianae, reliqua rurſum usque ad Indiae montes et Indum flumen. Quare ea, quae per Drangas it et Arachotos, univerſa longior

μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἡ πᾶσα. Εἰ ⁶ δέ τις ἀφέλοι τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον τῆς παραλίας· κἂν παραύξωσί τινες αὐτῶν πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίους τιθέντες· ἢ γὰρ ἂν σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες, ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῇ Καρμανικῇ. Ἐπεκτείνεται δὲ τοὔνομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν, καὶ Μήδων καὶ ἔτι τῶν ⁷ πρὸς ἄρκτον Βακτρίων, καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γάρ πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν. Ariana. p. 724.

§. 9.

6) Medic. 3. Parif., δὴ, uti fit faepe, hic incommode. Pro χιλίους ante correctionem Mofcov. habuit τρισχιλίους. Poft vocem πολὺ in Medic. 4. deeft γάρ. Tum Mofc. vult παραύξωσι, murato accentu, pro αὐτῶν Medic. 4. αὐτὸ, et pro ἑξακισχιλίους Cafauboniani meique omnes ἑξακισχιλίων, quod, fublata poft Καρμανίαν diftinctione, recepi. In fequ. omiffo γὰρ in Medic. 4. reperitur ἢ ἄν.

7) Mofcov. πρὸς ἄρκτων et Σοργδιανῶν. Priores voces compofita forma in unam alii omnes cogunt προςάρκτων, in qua excidit ι, nifi praetuleris πρὸς ἄρκτον.

gior eft ftadiis CCIↃↃ IↃↃ CCC. Si quis autem mille et trecenta detrahat, habebit reliquam regionis longitudinem in rectam XIV millia, quae non multo minor eft, quam maritima ora: etfi nonnulli ad X millia Carmaniae addant, fex millium eam ponentes. Aut enim cum finubus ponent eam, aut cum ora Carmanica, quae ad Perficum finum eft. Arianae nomen usque ad partem quandam Perfarum, et Medorum, et feptentrionalium Bactriorum, ac Sogdianorum, extenditur. Sunt enim quafi ejusdem linguae.

Ariana.

§. 9.

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη. Παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος· εἶτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον· [1]εἶτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσηνοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. Τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσί τινα Ἰνδοὶ, πρότερον ὄντα Περσῶν, ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν, καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστήσατο. Ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδροκόττῳ, συνθέμενος ἐπιγαμίαν, καὶ ἀντιλαβὼν ἐλέφαντας [2]πεντακοσίους.

1) Verba εἶτ' ἐφ. πρὸς νότον in Medic. 3. non adparent. Tum Γεδρωσινοὶ praeferunt Mosc. et Parif. forte pro Γεδρώσιοι, qua forma alibi et paullo post utitur Strabo. At vulgatam aliorum tuetur etiam Eustathius ad Dionyf. v. 1052. et Indicam judicat Berkelius ad Stephan. p. 265. Post quod vulgo editur περὶ τὰ πλάτη, Mosc. Parif. Medic. 3. 4. Ven. 1. mutant in παρὰ τὰ πλάτη; quod praeferendum putavi. Ante Ἀλέξανδρος articulum abjicit Medic. 4.

2) Vetus interpres legisse videtur πεντήκοντα, uti ex ver-

§. 9.

Gentium ordo est hujusmodi. Iuxta Indum funt Paropamifadae, quibus Paropamifus mons imminet: postea Arachoti ad austrum, ac in eandem plagam deinceps Gedrofeni et alii, qui oram maris habitant: omnibus enim ad locorum latitudines Indus adjacet. Eorum, quae propter Indum funt, partem habent Indi, cum prius essent Persarum: ea Alexander Arianis ademit, et peculiaria oppida constituit. Postea Seleucus Nicator ea dedit Sandrocotto, contracta cum eo affinitate, ac pro

σίους. Τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκεινται πρὸς Ariana.
τὴν ἑσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι, καὶ τοῖς Γεδρωσίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον παράκεινται, καὶ πρὸς ἑσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρά πως·, ἡ δὲ Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρίᾳ πρὸς ἀριστερὸν παράκειται, καὶ τοῖς Παροπαμισάδαις, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Καύκασον, ἐλαύνων ἐπὶ τὴν Βάκτρων· πρὸς ἑσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσὶ τοῖς Ἀρίοις. Παρθυαῖοι, καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας· εἶθ' ἡ λοιπὴ Καρμανία καὶ Γεδρωσία.

versione adparet. Hunc vel negligenter reddidit Xylander, vel tacite sic correxit, notatus hoc nomine a Cupero de elephantis exercit. 1. cap. 7. Neque enim multitudo haec offendere debet. Cf. Bochartus in Hieroz. 2, 25. p. m. 256.

3) Parif. Δράγγοις; male. Tum codices mei omnes mutata forma praeeunt: ἡ δὲ Βακτριανὴ — παράκειται, uti etiam in suo codice legit vetus interpres. Vulgo οἱ δὲ Βακτριανοὶ — παράκεινται. Ita saepe populorum nominibus regiones intermiscet.

pro iis D elephantes accepit. Paropamisadis ad occidentem Arii adjacent, Arachotis et Gedrosiis Drangae. Arii et ad aquilonem et ad occidentem Drangis adjacent, et eos quodammodo circumdant. Bactriana ad finistram Ariae adjacet, et Paropamisadis, per quos Alexander Caucasum transcendit in Bactrianam. Deinceps ad occidentem Ariis Parthi adjacent, et loca Caspiis portis vicina. Parthis autem ad austrum Carmaniae deserta, postea reliqua Carmania et Gedrosia.

Ariana.

§. 10.

Γνοίη δ' ἄν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὀρεινὴν ἔτι μᾶλλον, προσιστορήσας τὴν ὁδὸν, ᾗ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ Βῆσσον ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυηνῆς. Εἰς γὰρ τὴν Ἀριανὴν ἧκεν· εἶτ' εἰς ¹Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε τὸν Παρμενίωνος υἱὸν, φωράσας ἐπιβουλήν· ἔπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἐκβάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοινωνὸν τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμήλων ὁδὸν ἡμερῶν τριάκοντα, ἢ καὶ τετταράκοντα, ἑνδεκαταίους διανύσαι, καὶ τελευτῆσαι τὴν πρᾶξιν. Οἱ δὲ Δράγγαι περσίζοντες τἄλλα κατὰ τὸν βίον, οἴνου σπανίζουσι· γίνεται δὲ παρ'

1) Medic. 4. neglecto γ altero Δράγας. Tum Medic. 3. 4. (hic ante correctionem) Moſcov. Φιλώτας, quod reddidit etiam vetus interpres, reluctante nexu et hiſtoria. Hinc amputata prima ſyllaba Moſc. βάτανα. Porro Moſc. κασσίτερος, ut in ſimilibus variatur.

§. 10.

Sed praedicta montana plenius cognoſcet, qui viam conſideret, qua uſus eſt Alexander, cum Beſſum ex Parthia in Bactrianam perſecutus eſt. Nam in Arianam venit, poſtea in Drangas, ubi Philotam, Parmenionis F. inſidiarum compertum, interemit: et qui patrem ut conſilii conſcium necarent, miſit Ecbatana. Hos ajunt camelis curſoriis (*dromedarios appellant*) XXX, XL-ve dierum itinere diebus XI peracto, rem confeciſſe. Drangae alioqui Perſice viventes, vini penuria laborant: naſcitur apud eos ſtannum. Deinde ex Dran-

παρ' αὐτοῖς καττίτερος· εἶτ' ²ἐκ Δραγγῶν ἐπί τε τοὺς Εὐεργέτας ἧκεν, οὓς ὁ Κῦρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτούς, ἤτοι διὰ τῶν Παροπαμισαδῶν ὑπὸ πλειάδος δύσιν· ἔστι δ' ὀρεινὴ καὶ κεχιονοβόλητο τότε, ὥστε χαλεπῶς ὡδεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι δεχόμεναι, πάντων εὔποροι, πλὴν ἐλαίου, παρεμυθοῦντο τὰς δυσκολίας. Εἶχόν τε ἐν ἀριστερᾷ τὰς ἀκρωρείας. Ἔστι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ, Ἰνδικά τε καὶ Ἀριανά· τὰ δὲ προσάρκτια ³καὶ τὰ πρὸς ἑσπέραν Βάκτρια. [τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων] Διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον

Ariana. p. 725.

2) Mosc. Paris. Ven. 2. Medic. 3. εἰς Δραγγῶν, ut priores editiones, contra narrationis seriem. Tum editiones omnes exhibent κεχιονόβλητο; quod ego nunc recepi, codices Casauboniani et omnes mei. Cf. Diodor. 17, 82. Ἀραχώτους diverso accentu praescribit Moscov. nec Casauboni editio sibi constat. Plerumque tamen producitur ὀξυτόνως, uti efferri a quibusdam monet Eustath. ad Dionys. v. 1096. Sic Παροπαμισάδων vulgo.

3) Vulgo τὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν B. Medic. 3. καὶ τὰ πρός; Medic. 4. Ven. 1. καὶ πρός. Prius praetuli. Tum Medic. 3. Βακτριανὰ pro Βάκτρια. Quae deinceps sequuntur verba in edit.

Drangis Alexander venit in Evergetas, quos Cyrus sic nominavit: et in Arachotos per Paropamisadas sub occasum Virgiliarum. Nam ea regio montana est, et nivibus tunc tegebatur, ac difficulter peragrabatur, sed frequentes pagi, et rerum omnium copia, praeter oleum, instructi, difficultates leniebant. Ad sinistram summa montium habebant. Meridionales Paropamisi ad partes Indica sunt, et Ariana ad septentrionales, et occidentales Bactriana. Exacta ibi hyeme,

Ariana. δεξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, καὶ πόλιν κτίσας, ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν, πλὴν τερμίνθου θαμνώδους [4] ὀλίγης, ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρξὶ χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ πεφυκός. Πεντεκαιδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων ἧκεν εἰς Ἄδραψα, πόλιν τῆς Βακτριανῆς.

§. 11.

editt. τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων, uncis vulgo inclusa, instabilem habent et formam et sedem. Nempe Casauboniani, qui haec verba retinent, uti Medic. 3. βαρβάροις; hic etiam cum lacuna Βακτρ.. Alii ignorant, et praeteriit vetus interpres. Nec adparet, quid ad narrationem valeant. Uncos igitur saltem repetii.

4) Tollenda forte est τελεία στιγμὴ post vocem ὀλίγης, et ponenda ὑποστιγμή. nam etiam infra τέρμινθον refert inter ea, quibus homines montani vescuntur. *Casaubonus.* Ita expediendi sensus causa feci.

hyeme, et urbe condita, habens Indiam superne ad dextram, per summa montium transivit Bactrianam. Via erat nuda arborum, nisi quod rari aderant terebinthi frutices, summa alimenti inopia, ut jumentorum carnibus vescerentur, atque iis crudis propter lignorum penuriam: sed ad hanc cruditatem concoquendam silphii copia praesens auxilio erat. Quintodecimo die ab hybernaculis et urbe, quam condiderat, Adrapsa pervenit, Bactrianae urbem.

§. 11.

§. 11. Ariana.

Περὶ ταῦτα δέ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν [1]Χωαρηνὴν εἶναι συμβαίνει, ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη προσεχεστάτη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς [2]Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς σταδίους μυρίους ἐννακισχιλίους. Ταύτην [3]δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερός, καταστρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ᾔει συμμῖξαι τὴν ταχίστην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. Καὶ δὴ περὶ τοὺς

1) Casauboniani i. e. Ven. 2. Χαριανήν. Male. Moscov. Χααρηνὴν, reliqui Χοαρινὴν cum edd. V. supra ad lib. 11. p. m. 496. In seqq. recte Casaub. reposuit προσεχεστάτη, adsentientibus libris scriptis, cum ante eum ederetur προσεσχάτη. Cf. ad lib. 14. p. m. 736. Tum Ἰνδικῇ ex Medic. 3. praeposito articulo scripsi.

2) Mosc. male repetita litera ς Σαρυΐνης. Sic deinceps idem, rejecto α, διὰ Ῥαχωτῶν.

3) Medic. 3. 4. Ven. 1. δή. Pro Κρατερὸς, quod notum, Medic. 3. Καρτερός. Tum Medic. 4. ut alibi variatur, σχεδόν τοι. In sequ. ante verba διὰ τὴν ἄλην in omnibus meis deest καὶ, quare et ego omisi. Pro ἄλην, quod, iisdem cum vetere interprete adsentientibus, reposuit Casaubonus, priores editiones ferebant ἄλλην. Xylander etiam omisso καὶ ante ταλαιπωρίαν; qui praemittunt Medic. 3. 4. Mosc. Paris. τήν.

§. 11.

Circa has partes, quae Indis sunt conterminae, est Choarina, ex omnibus, quae sub Parthis sunt, Indiae proxima. Distat ab Ariana per Arachotos et dicta montana novendecim millibus stadiorum. Hanc regionem Craterus omnem peragrans, et subigens eos, qui parere recusabant, pergebat, ut se cum Alexandro jungeret, et sane sub

idem

Ariana. [1]ποιῆσαν δὲ τὸ ϛόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν, ἐν ἀπόψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ καὶ τῇ μεσογαίᾳ ἐϛὶν ἐκτεινομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάττουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον. Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάῤῥυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψήγματα χρυσοῦ· καὶ

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. ut priores editiones, ποιήσας, quod tamen nec ad Καρμανία, nec ad ἄκρον referri poteſt. Pro καὶ τῇ μεσογαίᾳ Caſaubonus mavult καὶ ἐν τῇ μ. ut paullo poſt. Ante ἄρκτον ex Medic. 3. 4. Pariſ. Moſc. inſerui τήν.

gnum exit. Cum vero Perſici ſinus os fecerit, ad promontorium felicis Arabiae, quod in conſpectu eſt, Perſicum ſinum verſus inflectitur, quousque Perſiae conjungatur, longe quoque in mediterraneam inter Gedroſiam Parthiamque porrigitur, magis tamen a Gedroſia abscedit ad aquilonem, quod fertilitas declarat. Carmania enim omnium ferax eſt rerum, et magnas arbores gignit, praeter oleam, et fluminibus eſt irrigua. Gedroſia parum differt a terra Ichthyophagorum, ut ſaepe eam ſterilitas opprimat: quapropter annuos fructus in plures annos recondunt. Oneſicritus tradit, flumen eſſe in Carmania, quod auri ramenta ferat: tum argenti foſſilis, et

διότων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ' αἰτίαν οὐχ Ariana. ὁρώντων, ἐμήνυσαν, ὅτι θηρία εἴη, τάχα δ' ἀπαλλάττοιτο, σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου, ἐκ τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόθιον, καθ' ἅπερ ἐκώλυον, καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγξιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἔδυνεν, εἶτ' ἀνεφαίνετο κατὰ πρύμναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· ἀλλ' αὐτίκα ἀφίστατο.

§. 13.

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλέοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων, οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι.

ἐπεὶ δ' οἱ. Pro ἀπαλλάττοιτο Casauboniani, Medic. 3. 4. Ven. 1. ἀπαλλάττοιντο, mutato numero. Et sic Planudes legisse videtur: reddit enim ταχέως δ' ἀπαλλάττονται. In fine Casaubonus codicum consensu inseruit αὐτίκα, quod ante ipsum aberat.

non possent. Sed cum navigationis duces, illis timentibus, et caussam ignorantibus, indicassent, belluas esse, quae facile tubarum sonitu et plausu exaudito discederent, Nearchus naves cum impetu eo compulit, ubi maxime arcebatur, ac tubis belluas exterruit. Illae undas subeuntes, navale certamen a puppi imitabantur: verum subito cessavere.

§. 13.

Etiam ii, qui hodie in Indiam navigant, belluas ingentes narrant, et earum apparitiones, sed quae neque confertim, neque crebro se offerant, et discedant clamore ac tubis repulsae, eas terrae nequa-

Arian. [1]ποιῆσαν δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν, ἐν ἀπόψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ καὶ τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτεινομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάττουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον. Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάῤῥυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψήγματα χρυσοῦ· καὶ

1) Medic. 3. 4. Moscov. Ven. 1. ut priores editiones, ποιήσας, quod tamen nec ad Καρμανία, nec ad ἄκρον referri potest. Pro καὶ τῇ μεσογαίᾳ Casaubonus mavult καὶ ἐν τῇ μ. ut paullo post. Ante ἄρκτον ex Medic. 3. 4. Paris. Mosc. inserui τήν.

gnum exit. Cum vero Persici sinus os fecerit, ad promontorium felicis Arabiae, quod in conspectu est, Persicum sinum versus inflectitur, quousque Persiae conjungatur, longe quoque in mediterraneam inter Gedrosiam Parthiamque porrigitur, magis tamen a Gedrosia abscedit ad aquilonem, quod fertilitas declarat. Carmania enim omnium ferax est rerum, et magnas arbores gignit, praeter oleam, et fluminibus est irrigua. Gedrosia parum differt a terra Ichthyophagorum, ut saepe eam sterilitas opprimat: quapropter annuos fructus in plures annos recondunt. Onesicritus tradit, flumen esse in Carmania, quod auri ramenta ferat: tum argenti fossilis, et

καὶ [2] ὀρυκτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ μίλτου· ὄρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ ἁλός. Ἔχει δέ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρθυαίᾳ καὶ τῇ Παραιτακηνῇ. Γεώργια δ᾽ ἔχει παραπλήσια τοῖς Περσικοῖς, τά τε ἄλλα, καὶ ἄμπελον· ταύτης δ᾽ ἡ Καρμανία λεγομένη παρ᾽ ἡμῖν, καὶ δίπηχυν ἔχει πολλάκις τὸν βότρυν, [3] πυκνόῤῥωγά τε ὄντα καὶ μεγαλόῤῥωγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὐερνεστέραν εἶναι. Χρῶνται δ᾽ ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον, σπάνει [4] τῶν ἵππων· Ariana. p. 727.

2) Medic. 3. ὀρυκτόν. Tum Mosc. mutato accentu vult ἀρσενίκου. Auctores praeferunt vulgatam formam. Post truncata syllaba ραι Moscov. et Paris. ferunt πατακηνῇ. At gravius est, et contra codices etiam, quod editiones ante Casaubonum obtrudebant Παττααληνῇ.

3) Vulgo in editionibus πυκνόραγα et μεγαλόραγα, quae duplici ρ ex analogia scribi vult Casaubonus. Ex codicibus Paris. in utroque adfert simplex quidem ρ, sed pro α in penultima ο; melius et usitatius Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. praecipiunt πυκνόῤῥωγα et μεγαλόῤῥωγα, uti posui.

4) Articulus deest in Ven. 2. In proximis verbis ὃν Πέρσαι σέβονται θεῶν μόνον non temere haerent viri docti et vario conatu se expedire tentant. *Tzschucke*. Martem solum Deorum a Persis fuisse cultum, cui Strabo persuadebit?

et aeris, et minii venas, et montes duos, alterum arsenici, alterum salis. Sunt et deserta ejus quaedam, quae jam cum Parthia et Paraetacena conjunguntur. Habet etiam fruges terrae Persicis similes, praecipue vitem, Carmanicam a nostris denominatam, quae saepe bicubitalem uvam fert, magnis acinis ac densis, ut facile appareat, palmitibus eam ibi magis luxuriare. Hi, quod equorum copia destituuntur, asinis

Ariana. ἵππων· ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὅνπερ σέβονται θεῶν μόνον, καί εἰσι πολεμισταί· γαμεῖ δ' οὐδεὶς, πρὶν ἄν, πολεμίου κεφαλὴν ἀποτεμὼν, [5] ἀνενέγκῃ ἐπὶ

debit? Nemini certe, qui recordetur eorum, quae infra [p. 732. m.] de Persarum institutis ac moribus scripsit, ut missam faciam Xenophontis παιδείαν, quae μυρίως falsitatis arguit hanc lectionem. Atque hic locus maximos viros habuit exercitos. Magna vero gratia habeatur doctissimo viro Cornelio Bertramo, qui veram lectionem divinavit, eamque mihi ante aliquot annos ostendit. Placet autem illi, ut pro ὃν Πέρσαι σέβονται θεῶν μόνον legamus, ὅνπερ καὶ σέβονται θεῶν μόνον, qua conjectura nihil ingeniosius, nihil probabilius dici queat. *Casaubonus.* Alii vulgatam lectionem ita tuentur, ut Strabonem sui ipsius oblitum erroris arcessant, ut Lipsius ad Tacit. Annal. 6, 37. cui adsentitur Berneccerus ad Iustin. 1, 10, 7. Sic Foucher in Memoires — de Paris T. 29. p. 98. vulgatam hic et infra de sole probat, sed in utroque loco falsa tradidisse inde existimat. Freinshemius ad Curt. 3, 3, 11. apud Iustinum certe 1, 10, 5. similia verba *unum Deum* ita explicat, ut sensus sit, non solum atque unicum, sed potius unum ex Diis. Scaliger ad marginem ed. Xyl. pro Ἄρει adscripserat: leg. Ἀρειμανίῳ. Omnium autem et expeditissima et acutissima videtur conjectura Bertrami, quam Casaubonus proposuit, eo probabilior, quod eandem tentaverat Brissonius de regno Persar. lib. 2. p. 163. Nempe Πέρσαι plane hinc alieni sunt, cum de Carmanis agat Strabo et infra diversa tradat; tum facile separatae syllabae in verbis ὅνπερ σέβονται in unam vocem contractae sunt. Ea igitur ita adrisit, ut in ipsum contextum reciperem. Codices nihil a vulgari lectione discrepant.

5) Sic Medic. 3. 4. Paris. Mosc. Vulgo ἀνενέγκοι. Cum utra-

asinis in bello plurimum utuntur, et asinum Marti sacrificant (quem quidem solum Deum colunt) et bellicosi sunt. Nemo uxorem ducit, nisi prius hostis caput

ἐπὶ τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλῶσσαν λεπτοτομήσας καὶ καταμίξας ἀλεύρῳ, γευσάμενος, αὐτὸς δίδωσι τῷ ἀνενέγκαντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐστὶν, ᾧ πλεῖσται κεφαλαὶ ἀνηνέχθησαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλεῖστα ἔθη καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικά τε καὶ Μηδικὰ εἴρηκε. Τὸ δὲ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου μεῖζον διάρματος ἡμερησίου. Ariana.

ΚΕΦ. Γ.

utraque ſtructura reperiatur, malui tamen codices illos ſequi. Ante καταμίξας ex Medic. 4. inſerui καὶ, et pro αὐτῷ, quod in editis exſtat, in Ven. 2. deeſt, ex Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Ven. 1. recepi, tamquam diſtinctius, αὐτός. Pro καταςιτήσασθαι Pariſ. dat καταςιτίσασθαι, Moſcov. καταςιτίζεσθαι.

put amputatum ad regem pertulerit. Rex calvariam in regio theſauro reponit, linguam vero minutatim ſecans, pane permiſcet, poſtea deguſtatam ipſe ei, qui attulit, et familiaribus edendam praebet: atque ille praeclarus eſt, cui multa capita ſunt allata. Nearchus aſſerit, Carmanitarum mores ac ſermonem maxima ex parte Perſarum eſſe ac Medorum aemula. Os Perſici ſinus majus eſt, quam ut una die transfretari poſſit.

CAP. III.

Persis.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Μετὰ δὲ Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου [1]κόλπου· πολὺ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλιστα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔθνη. [2]Τριττὴ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει. Ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρά τε καὶ [3]ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ

1) Vulgo ante κόλπου praecedit Περσικοῦ, quod forte ex margine irrepsit, et commode a Medic. 3. 4 Paris. Mosc. omittitur. Neque expressit vetus interpres. Tum Mosc. Paris. Medic. 3. 4. malunt πολὺ pro πολλῷ. Cum utraque forma promiscue adhibeatur, saepe etiam varietur, alteram codicibus hic dedi. At deinceps μεῖζον prave scribitur in Mosc.

2) Ante Casaubonum legebatur τρίτη, quod sustinent inani hic auctoritate, refragante sensu, Mosc. Medic. 4. Paris. quare etiam Casaubonus reposuit τριπλῆ, ex Veneto forte. At conciliat optime omnes Medic. 3. in quo observatur τριττὴ, quod nunc succedat.

3) Tyrwhittus ad Strabon. p. m. 59. apte leg. suspicatur ἀμμώδης, etsi in vulgata lectione perstant libri omnes.

Pro-

CAP. III.

§. 1.

Post Carmaniam Persia est, multa sane in ora illius sinus, qui ab ea nomen habet: sed longe major in mediterranea, praesertim in longitudine, quae ab austro et Carmania in septentrionem et Medicas gentes pertendit. Triplex autem est natura, et aëris temperie. Nam ora maritima aestuosa est, ac ventosa et fructuum inops,

prae-

καὶ καρπσοῦ ἐςι, πλὴν Φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισ- Persis.
χιλίοις καὶ τετρακοσίοις, ἢ τριακοσίοις ἐξεταζο-
μένη ςαδίοις· καταςρέφουσα εἰς ποταμὸν [4] μέγιςον
τῶν ταύτῃ, καλούμενον Ὀρόατιν. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύ-
της ἐςὶ πάμφορος καὶ πεδινὴ, καὶ θρεμμάτων ἀρί-
ςη τροφὸς, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύει. Τρί-
τη δ' ἐςὶν ἡ πρὸς [5] βοῤῥᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινή· πρὸς
δὲ

Proxime post editiones tuentur καρποῦ, contra codices omnes, excepto forte Ven. 2. καρποῖς. Vulgatam hic praetuli. Quod καρπῶν ex hoc loco refert Schneiderus in Lex. Gr. h. v. in nullo libro inveni. Voces καὶ τετρακοσίοις in utraque editione Casauboniana effluxerunt, in Amstelod. postliminio redierunt.

4) Deest in Medic. 4. Pro τὸν melius Mosc. τῶν, qui etiam post ante correctionem tulit καλουμένων. Quod pro Ὀροάτην Salmasius ad Solin. p. m. 494. rescribit Ὀρόατιν ex Strabone p. 729. etsi prius exhibent cum editionibus codices tantum non omnes, optime probat Paris. Ita vero etiam legitur in Ptolemaeo 6, 4. et hinc Plinius 6, 28. s. 25. et 31. s. 27. scribit Oroatin et Oroati. Commutatio frequens. Pejus a Mosc. obfertur Ὀρέατην.

5) Medic. 4. ut alibi, βοῤῥᾶν. Tum pro ἑξχάται ex Medic. 3. recepi ἐσχατιαῖς. Post Medic. 3. 4. volunt Ἐρατοσθένην, quae terminationes etiam alibi permutantur. In Medic. 3. verba περὶ ὀκτακισχιλίων — πόλεις desunt. Denique Mosc. προσκατατείνεις cum Medic. 4. qui et antea habet ὀκτακισχιλίους.

praeterquam palmarum. Ea quater mille et quadringentis stadiis, vel ccc censetur, et in flumen desinit, qui omnium ibi maximus amnium Oroates appellatur. Regio vero ulterior campestris est, omnium ferax, et optima pecorum nutrix, fluminibus et lacubus plena. Tertia est hyemalis ac montana aquilonem

Persis. δὲ ταῖς ἐσχατιαῖς εἰσὶν οἱ καμηλοβοσκοί. Μῆκος μὲν οὖν ἐστι κατ' Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισχιλίων, κατά τινας προπιπτούσας ἄκρας. Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἐπὶ Κασπίους πύλας οὐ [6] πλείους, ἢ τῶν δισχιλίων. Πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσαίπολιν στάδιοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι· κἀντεῦθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὅρους ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. Φῦλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν οἵ τε [7] Πατεισχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι, καὶ οἱ Μάγοι·

6) Parif. Mofcov. Medic. 3. πλεῖον; Medic. 4. πλείων. Ante verba ἀπὸ Σούσων ex Parif. Mofc. Medic. 3. 4. inferui τὸ, ut fupra legebatur. Sic ante Καρμανίας iidem praemittunt vulgo neglectum articulum. Paullo poft Medic. 3. 4. Mofc. Parif. φῦλά τε.

7) Sic vocantur in libris omnibus, tantum quod Mofc. adpellat Πατισχορεῖς. Utrum fit rectius, fi alterutrum recte habet, ignoro. Pro Μάγνοι, quod vulgo fertur, Cafaubonus recte ex Plinio 6, 29. f. 26. et Herodoto 3, 75. fubftituebat Μάγοι, quod probant omnes mei codices cum vetere interprete, articulo etiam plerique omiffo, ut editiones ante Cafaubonum.

nem verfus: ab extremis ejus partibus funt camelorum paftores. Longitudo eft (ut Eratofthenі placet) in feptentrionem et Cafpias portas ad IIX stadiorum millia, fecundum vertices quosdam procurrentia. Ultima eft usque ad Cafpias portas non ultra duo millia ftadiorum. Longitudo vero in mediterranea a Sufis usque Perfaepolim ftadiorum quater mille et CC: hinc usque ad Carmaniae fines funt CIƆ IƆC. Gentes regionem hanc incolunt. Patifchores et Achaemenidae, et Magi: quorum hi honeftae vivendi

γοι· οὗτοι μὲν οὖν σεμνοῦ τινός εἰσι βίου ζηλωταί. Κύρτιοι δὲ καὶ [8] Μάρδοι λῃστρικοί· ἄλλοι δὲ γεωργικοί. Persis.

§. 2.

Σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ Σουσὶς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος· μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογωτάτην τὰ Σοῦσα. Οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὁρῶντες τὴν μὲν οἰκείαν γῆν ἐπ' ἐσχάτοις που ταττομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ [1] πλησιαιτέραν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασίλειον· ἅμα καὶ τὸ ὅμορον τῆς χώρας

8) Libri omnes scripti cum editis obtrudunt Μαρκοί, ignotae gentis nomen, sine dubio corruptum. Forte Μαράφιοι, quam Persicam gentem producit Eustathius ad Homer. Il. 3, 175. p. m. 303, 30. a Maraphio, Menelai et Helenae filio, quem Morraphium vocat Schol. ad c. l. Praeferendam tamen puto Casauboni emendationem Μάρδοι, qui etiam supra lib. 11. p. m. 550. cum Cyrtiis conjungebantur. Adsentitur Duperron in Memoires — de Paris T. 45. p. 102.

1) Mosc. Paris. Medic. 3. πλησιαιτέραν; Medic. 4. πλησιεστέραν, ut edd. priores, posteriores πλησιαιτέραν, quod in Ven.

vendi rationi student. Item Cyrtii et Mardi, quorum alii praedatores sunt, alii agricolae.

§. 2.

Sed et Susis fere Persiae pars est, inter eam et Babyloniam posita, et Susa urbem habet memorabilem. Nam Persae ac Cyrus, superatis Medis, cum suam terram in extremis sitam viderent, Susiam vero interius et Babyloniae et aliis gentibus propiorem, in ea regiam collocaverunt, simul et regionis

Persis. χώρας ἀποδεξάμενοι, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως,
p. 728. καὶ [2] κρεῖττον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσί-
δα πραγμάτων μεγάλων [3] ἐπήβολον γεγονέναι, ἀλλ'
ἀεὶ ὑφ' ἑτέροις ὑπάρξαι· καὶ ἐν μέρει τέτακται συ-
στήματος μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ
τοὺς

Ven. 1. 2. exstitisse etiam videtur. Ex duobus, quae promiscuum usum habent, elegi auctoritate plurium codicum πλημμελεστέραν. Pro καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ex Ven. 1. Paris. Medic. 3. 4. reposui καὶ τοῖς ἄλλοις, uti veterem interpretem legisse ex versione adparet.

2) Lego καὶ κρεῖττον ὂν, i. e. cum melius esset et conducibilius. *Casaubonus.* Malim τὸ ἔγγιον. Haec enim spectantes Persae imperii sedem in Susis posuerunt, primo vicinitatem ad Babyloniam; deinde dignitatem urbis; tertio, quod provincia Susiana nunquam antea imperii alicujus caput fuerat. *Tyrwhittus ad Strabonem p. m. 60.* Casaubonianam emendationem explosit Gronovius, ut supra indicavi ad lib. 11. p. m. 522. Altera Tyrwhitti longius a scriptura verbi noti recedit, nec est necessaria, in primis cum praecedentia minime hanc notationem requirant. Retinui igitur cum msscrr. omnibus vulgatam.

3) Videndum, num legendum sit potius ἐπήβολον, de quo judicent periti hujus linguae. *Casaubonus.* Idem probat, vel ἐπίβολον Tyrwhittus c. l. Prius d'Orville ad Charitonem p. 509. praefert, et pluribus hujus verbi vim declaravit, et de commutationibus monuit. Cf. Etymol. M. et Timaeus in Lex. Platon. p. m. 85. Si codices conferantur, Medic. 3. 4. Mosc. tuentur ἐπήβολον, Paris. ἐπίβολον,

nis ejus adfinitatem probantes, et urbis dignitatem, et quia, quod maximum erat, Susii nunquam pro se magnas res adsecuti sunt, sed semper subditi fuere, ac in parte majoris alicujus conventus censi, nisi quis heroum tempora respiciat. Susa enim

τοὺς ἥρωας. Λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων, παραμήκης τῷ σχήματι· ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ταφῆναι 4) δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμὸν, ὡς Persis.

λων, quod perinde est, etsi aliter aliis videtur. Certe ἐπι-βολον edd. ferri nequit. Post pro ἐφ' ἑτέροις Mosc. ponit ἐφ' ἑτέροις. Ante κτίσμα deest καὶ in Medic. 3. et pro Μεμνόνειον Medic. 3. 4. Moscov. volunt Μεμνόνιον; sed per ει efferunt etiam Herodotus 5, 53, aliique, quos ad Diodor. Sic. 2, 22. laudavit Wesselingius.

4) Sic codices mei pro δὴ, ex crebra commutatione. Nec offendere in Strabone debet accumulata hujus particulae repetitio. In seqq. vulgo legitur Βαδᾶν, pro quo Casaubonus ex libris suis enotat Βαυδᾶν. Ex meis Ven. 1. et Medic. 4. Βανδᾶν, et sic vetus interpres Bandam. Vossius Melam 1, 12. f. hunc locum ita legendum censet: ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ Βάλδον ποταμόν. Tum reprehendit, nescio quos, qui locum hunc Strabonis corrigere conentur. Sed plura dabunt, quae viri docti ad Melam disputarunt, conlecta Vol. 2. P. 1. p. 423. sqq. Equidem in re obscura, certe dubia, secutus sum libros plerosque.

enim a Tithono condita dicuntur, Memnonis patre, ambitus cxx stadiorum, figura oblonga, cujus arx Memnonium vocabatur. Susii etiam Cissii sunt dicti, et Aeschylus Memnonis Cissiam vocat. Memnon ipse sepultus dicitur circa Paltum Syriae, juxta flumen Badam, ut Simonides ait, in Memnone dithy-

Persis. εἴρηκε [5] Σιμωνίδης ἐν [6] Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν. Τὸ δὲ τεῖχος ᾠκοδόμητο τῆς πόλεως, καὶ ἱερὰ, καὶ βασίλεια παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καθάπερ εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτός τε διακοσίων φησὶ τὸν κύκλον, καὶ ἀτείχιστον.

§. 3.

5) Legebam ὡς εἴρηκε Σῆμος ὁ Ἠλεῖος auctore Suida, qui ita scribit: Σῆμος Ἠλεῖος, γραμματικὸς, ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η΄. *Casaubonus.* Verum notandum est, quem Suidas Eleum esse ait, eundem Δήλιον appellari ab aliis, ut ab Athenaeo 4, 23. p. 173. et Stephano, quem vide s. v. Τέγυρα. Quare si hos sequimur auctores, non ὁ Ἠλεῖος, sed Δήλιος fuerit legendum. *Morellius.* *Eleum* per errorem a Suida scribi existimant etiam alii ex Athenaeo et Stephano. Cf. Vossius de histor. Gr. lib. 3. p. 413. Inde vero simul efficitur, nulla hic opus esse emendatione, quod et statuit Salmasius ad Stephanum p. 701. ed. Berkelii. Codices omnes in vulgata perstant.

6) Mosc. male divisis vocibus Μεμνονίδι θυράμβῳ. Tum idem cum Medic. 3. 4. Δηλιακῶν. *Tzschucke.* Deliacorum etiam Gyraldus legit in Simonide. In Graeco est Δελιδιακῶν [Διαλιδιακῶν] vox inanis. Ego nihil habeo, quod de Deliacis Simonideis afferam. *Xylander.* In seqq. ante Βαβυλωνίων in Medic. 3. abest τῶν, ut omnino verba Πολύκλειτος — ἀτείχιστον.

dithyrambo Deliacorum. Urbis murorum, templorum et regiae structura Babylonicis similis e cocti li latere et bitumine a quibusdam perhibetur. Polycletus dicit eam muris caruisse: cc stadiorum ambitum habuisse.

§. 3.

§. 3.

Persis.

Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσοις βασίλεια μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἧττον, καὶ τὰ ἐν Περσαιπόλει, καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἥ γε γάζα, καὶ οἱ θησαυροὶ, καὶ τὰ μνήματα ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρυμνοτέροις, καὶ ἅμα προγονικοῖς. Ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασίλεια τὰ ἐν Γάβαις, ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος. καὶ τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ, τὰ κατὰ τὴν Ὄκην λεγομένην· ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν. Οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκός, εὐτελεστέροις τισὶν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος ἠλαττωμένης

1) Ita per αι Medic. 3. 4. Alii cum editis per ε. Cf. supra §. 1. Deinceps obscure Mosc. Παρσαργάδαις. In nomine Ὤκην consentiunt omnes libri, tantum quod Moscov. edidit Σίκην. *Tascbucke.* An est, quam vocat Ταόκην Ptolemaeus? [6, 4.] *Casaubonus.* Idem existimat d'Anville in Memoires — de Paris Tom. 30. p. 162. Alii aut perinde habent, aut potius ita emendant, ut Cellarius in Geograph. ant. 3, 19, 41. Salmasius ad Solin. p. m. 845. Hill ad Dionys. v. 1069. ubi male Ταοκοὶ legitur, Mannert Geogr.

§. 3.

Cum autem regiam apud Susa maxime exornassent, nihilominus Persaepolitanam et Pasagardicam amplificaverunt: nam et gaza et thesauri, et monumenta Persarum ibi erant, ut in locis cum munitioribus, tum a majoribus ipsorum cultis. Erat etiam regia alia Gabis in superioribus Persiae partibus, et in ora maris juxta eam, quae Oca dicebatur: atque haec quidem Persis imperantibus. Posteriores autem aliis atque aliis usi sunt, tenuioribus nimirum, utpote Persia jam a Macedoni-

Persis. γης ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. Καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν, ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλεῖστον ἀπολείπονται, καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ.

§. 4.

Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν [1] μεσογαίοις κεῖται ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ περαιτέρω κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἡ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς

Geogr. P. 5. p. 531. et Schmieder. ad Arrian. in Indic. c. 39. ubi Ταόκη legitur. Equidem lubenter adsentior, etsi propter codices vulgatam non muto. In sequ. pro ὑπὸ τῶν Μακεδόνων Mosc. Medic. 3. 4. ὑπό τε τῶν Μακ.

1) Medic. 3. μεσογαίᾳ. Tum Casaubonus Xylandrum reprehendit, primum quod verba ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ verterit *trans Choaspem*, cum sit *ad* et *juxta*. Sic enim Herodotus 5, 52. de Choaspe: ἐπ' ᾧ Σοῦσα πόλις πεπόλισται, et Dionysius v. 1073. χωρὶς δὲ Χοάσπης Ἕλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρά τε ῥέων χθόνα Σοῦσαν, quod recte Eustathius interpretatur παραῤῥέων τὰ Σοῦσα, [uti ipse Herodot. 1, 188. παρὰ Σοῦσα ῥέων.] deinde quod male putet, Susa fuisse juxta pontem. Nam, inquit, verborum Strabonis haec videtur esse sententia; Susa sita esse ad Choaspen fluvium paulo ulterius (id est, a mari remotius) quam sit pons ei flumini superstructus. Haec Casaubonus,

donibus ac Parthis etiam amplius deminuta. Nam etsi adhuc Persae proprium regem habet, viribus tamen longe sunt inferiores, et Parthorum regis dicto sunt audientes.

§. 4.

Enimvero Susa in mediterraneis jacent, ad Choaspem flumen ulterius juxta pontem: Susiana usque ad mare pertinet. Ora ejus maritima est a finibus Persicae

τῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Persis. Τίγριος, ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Περσικῆς παραλίας, σταδίων ὡς τρισχιλίων. Ῥεῖ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς ἀρχὰς ἔχων. Παρεμπίπτει γάρ τις ὀρεινὴ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, στενὰ ἔχουσα δυσπάροδα, καὶ ἀνθρώπους λῃστάς· οἳ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλέας, κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. Φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τόν τε Χοάσπην καὶ τὸν Εὔλαιον, καὶ ἔτι τὸν

nus, qui et praeterea leg. censet περαιτέρω ἢ κατὰ τὸ ἑ. Xylander, immo, quem plane hic reddidit, vetus interpres, plane vocem περαιτέρω neglegit, quam recte explicat Casaubonus, ut sequentia docent. In emendatione ipsa non adsentior, quippe cujus idoneam causam non video.

2) Mosc. Τίγρητος, uti Xenophon, Arrianus. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 3. p. 312. In aliis libris omnibus est Τίγριος, ut alibi praefert Strabo. Cf. paullo inferius n. 4. Post pro Σουσίων Medic. 3. 4. praeferunt Σούσων, propter sequens, opinor, Περσίδος, quod tamen nihil impedit.

3) Mosc, Paris. Medic. 3. 4. Εὔλεον. At αι praeferunt alii auctores cum editionibus, Arrianus etiam de exp. Alex. 7, 7. mutato accentu Εὐλαῖος. Post pro ἐς τ. θάλατταν Ven. 1. Medic.

sicae orae usque ad Tigris ostia, ad ter mille fere stadia. Choaspes per regionem fluens, in eandem oram definit, ortus apud Uxios. Nam inter Susa ac Persiam montana quaedam aspera et praerupta interjacent, quae angustias habent difficulter superabiles, et homines latrones: qui mercedem etiam a regibus exigebant, e Susis in Persiam intrantibus. Addit Polycletus, Choaspem et Eulaeum, et Tigrim in lacum

Persis. τὸν Τίγριν, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς τὴν θάλατταν ἐκδιδόναι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπορεῖον εἶναι, τῶν ποταμῶν
p. 729. μὲν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταῤῥάκτας ἐπίτηδες γενομένους, πεζῇ δ' ἐμπορευομένων· ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σταδίους εἰς Σοῦσα λέγουσιν ἄλλοι· ἄλλοι δέ φασι τοὺς διὰ Σούσων ποταμοὺς εἰς ἓν ῥεῦμα τὸ τοῦ [4] Τίγριος συμπίπτειν, καὶ τὰς μεταξὺ διώρυχας τοῦ Εὐφράτου· διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασιτιγριν.

§. 5.

Medic. 3. 4. εἰς τ. θ. reliqui, ut vulgo editiones. Utrumque promiscue in Strabone occurrit. In seqq. pro μὲν οὐ δεχ. Paris. dat δὲ οὐ δεχ. et Casauboniani γινομένους pro γενομένους.

4) Medic. 3. Τίγριτος. Cf. antea et post §. 5. Casaubonn. i. e. Ven. 2. Πασιτίγριος. Reliqui in vulgata consentiunt. Tum Casaubonn. Paris. Ven. 1. διώρυγας, alii cum edd. διώρυχας. Cf. de duplici scriptura, quae notavi ad Melam Vol. 2. P. 3. p. 292. In fine Moscov. vult diversa accentus sede Πασιτίγριν, ut infra, et antea διὰ δὴ Medic. 3. 4. pro διὰ δὲ.

lacum quendam confluere, atque ex eo inde in mare exire: juxta lacum emporium esse, et cum flumina maris merces non recipiant, nec emittant propter catarrhactas de industria factos, pedestri itinere ad mercatum iri. Quidam dicunt ꟾↃCCC stadia esse usque ad urbem Susa. Sunt qui affirment, flumina omnia, quae Susiam pervadunt, in Tigris alveum illabi, ac Euphratis fossas intermedias, et propterea eum apud ostia Pasitigrim nominari.

§. 5.

§. 5. Persis.

Νέαρχος δὲ τὸν παράπλουν τῆς Σουσίδος τεναγώδη φήσας, ¹πέρας αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ ςόματι κώμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτειν γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ ςόματι τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασιτίγριος· τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. Ἀναπλεύσαντι δὲ ²τῷ Πασιτίγρει ςαδίους πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, τὴν σχεδίαν εἶναι τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Σούσων ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαν Σούσων ςαδίους ἑξήκοντα· τὸν δὲ Πασίτιγριν ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος διέχειν

1) Casaubonn. i. e. Ven. 2. τέλος, ex glossa. Paullo post Mosc. Medic. 3. 4. Πασιτίγριος, quod praetuli, cum alibi Noster hac terminatione utatur. Sic deinde Πασιτίγρει. Vulgo cum aliis MSStis Πασιτίγριδος. Pro Τίγριν in Medic. 3. est Τίγριτα, de quo antea dictum.

2) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. Πασίτιγριν, usu quidem addicente; sed cum alterum etiam locum habeat, quod alii tuentur, nihil mutandum putavi. Pro Σοῦσα tamen post ex Casaubonn. Ven. 1. 2. Paris. Medic. 3. Moscov. ante correctionem reposui Σούσων.

§. 5.

Nearchus Susiae oram palustrem facit, et terminum ejus Euphratem: in ore ejus pagum habitari, qui merces ex Arabia suscipiat: succedere enim deinceps ori Euphratis et Pasitigris oram Arabum: loca media omnia a lacu quodam occupari, qui Tigrim in se recipiat. Centum et L stadiis adverso subvectos Pasitigri ad ratem venire, quae Susa e Perside ducit, eamque a Susis abesse stadiis LX. Pasitigrim vero ab Oroatide duobus

Persis. διέχειν περὶ δισχιλίους σταδίους· διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλουν εἶναι σταδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ στόματος κώμην οἰκεῖσθαι τὴν Σουσιανὴν, διέχουσαν τῶν Σούσων σταδίους πεντακοσίους· [3] ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλουν εἶναι διὰ γῆς οἰκουμένης καλῶς σταδίων πλειόνων, ἢ τρισχιλίων. Ὀνησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τόν τε Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν· ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ στόματι πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν.

§. 6.

3) Sic Casaubonn. meique omnes. In editis exciderunt verba τοῦ στόματος. Ante μέχρι Medic. 4. Mosc. Paris. praeponunt καί. Post pro τῆς οἰκουμένης, quod tenent libri omnes, tantum quod τῆς in Medic. 3. deest, Casaubonus mavult γῆς οἰκουμένης, quam lectionem aptiorem censui. De hac commutatione aliquoties dictum est. Cf. ad lib. 8. p. m. 12. et lib. 11. p. m. 500. Pro Τίγριν in Medic. 3. ex more scribitur et hic Τίγρητα.

duobus millibus fere stadiorum: navigationem per lacum in os Tigrios stadiorum LX esse. Prope hoc pagum Susianum habitari, quingentis stadiis a Susis distantem. Ab ore Euphratis Babylonem usque navigationem esse per loca bene habitata, supra tria millia stadiorum. Onesicritus ait, omnes fluvios, Euphratem, Tigrimque in lacum influere: rursumque Euphratem e lacu egressum, proprio ostio cum mari jungi.

§. 6.

§. 6.

Persis.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πλείω στενὰ [1]διεκβάλλοντι τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βίᾳ διῆλθεν Ἀλέξανδρος, κατά τε τὰς Περσικὰς πύλας, καὶ κατ' ἄλλους τόπους διεξιὼν τὴν χώραν, καὶ κατοπτεῦσαι σπεύδων τὰ κυριώτατα μέρη καὶ τὰ γαζοφυλάκια, ἃ τοσούτοις χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο, οἷς ἐδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμοὺς δὲ διέβη πλείους τοὺς διαῤῥέοντας τὴν χώραν, καὶ καταφερομένους εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Μετὰ γὰρ τὸν Χοάσπην [2]ὁ Κοπράτας ἐστὶ, καὶ ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ῥεῖ· ἔστι δὲ καὶ [3]Κῦρος ποταμὸς, διὰ τῆς κοίλης καλουμένης Περ-

1) Sic Medic. 3. Moscov. Paris. quae vox ex Polybio nota, cujus glossa habenda vulgata διεκβαίνοντι in reliquis proposita. Post τὴν χώραν revocavi ex priscis editionibus, quod transierat in τῆς χώρας.

2) Excidit hoc nomen in edit. Casauboni. Tum Mosc. diverso accentu, ut supra, Πασιτίγρις.

3) Hic locus valde mihi est suspectus; idque multis de causis. Primum quod Cyrum fluvium in Perside constituit,

§. 6.

Sunt et aliae complures angustiae Uxios transeunti juxta Persiam: quas Alexander vi permeavit ad Persicas portas et loca alia transiens regionem, et videre contendens potissimas ejus partes et thesauros, per tantum temporis congestos, quo Persae ex Asia tributa legerunt, et multa flumina trajecit, quae regionem rigant, et in Persicum sinum deferuntur. Nam post Choaspem sunt amnes Copratas et Pasitigris, qui etiam ex Uxia fluit. Item Cyrus, qui circa Pasagardas, per Persiam, quae

Persis. Περσίδος ῥέων περὶ Πασαργάδας, οὗ [4] μετέβαλε τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ Ἀγραδάτου μετονομασθεὶς Κῦρος.

fuit, reperio hunc *Corum* nominari, non *Cyrum*. Dionysius Afer, cui in plerisque cum Strabone convenit, de Persidis fluviis loquens v. 1073. Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοασπίς. Deinde quod subjicit, hunc fluvium sic fuisse a Cyro appellatum, cum antea appellaretur Agradatus, id ego nusquam reperio: contra enim fluvium, qui a Cyro nomen accepit, alium esse docet manifestissime Ammianus Marcellinus L. 23. c. 23. [f. 23, 6, 40.] cum videlicet Cyrum, quem et Strabo lib. 11. p. 500. [p. 413.] commemoravit, in Caspium mare se exonerare dixit. *Casaubonus*. Quod Casaubonus haeret in nomine, quem Dionysius vocat Κόρον, Avieno v. 1274. est *Cyrus*. Tum si Cyrus fuit Mediae fluvius, quod in dubitationem vocat Mannert in Geogr. T. 5. p. 131. quamvis etiam recentiores norant, eandem narrationem ad utrumque promiscue transtulerunt. Cf. notata ad Melam V. 3. P. 3. p. 156. Codices in summa narrationis minime variant, et in levioribus tantum recedunt. Sic, ut hic complectar, Mosc. καὶ omittit ante Κῦρος, uti post ante βασιλεύς. Pro τὸ ὄνομα Medic. 3. 4. Ven. 1. Mosc. malunt τοὔνομα.

4) Imo μετέβαλε, non μετέλαβε. Μεταλαμβάνειν enim ὄνομα de ipso fluvio dicitur, qui antiquum nomen mutat, ut libro sequenti p. 750. de Oronte: τὸ δ' ὄνομα τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε καλούμενος πρότερον Τυφών. *Casaubonus*. Mutat doctus auctor notarum, et vult legi μετέβαλε. Sed puto, eum primo impetu haec scripsisse, non satis attente perspectis Strabonis verbis. Putat, voluisse dicere Strabonem, regem Cyrum mutavisse fluvii nomen, et pro Agradate Cyrum vocavisse. At si hoc voluisset dicere Strabo, sic oportuisset eum loqui: οὗ μετέβαλε τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς ἀντὶ Ἀγραδάτου μετονομάζων Κῦρον. Sed ut sunt verba Strabonis, contrarium sensum exhibent: a nomine fluvii scili-

quae dicitur cava, fluit, ab rege appellatus pro Agradato

Κῦρος. Πρὸς αὐτῇ δὲ [5] τῇ Περσαιπόλει τὸν Ἀράξην Persis διέβη: ἦν δὲ ἡ Περσαίπολις ἔχουσα βασίλεια ἐκπρεπῆ, μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. Ῥεῖ δ' ὁ Ἀράξης ἐκ τῶν [6] Παραιτάκων· συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν

scilicet rex denominatus est et ex Agradato, mutato nomine, vocatus est Cyrus. Nam μετονομασθεὶς non potest referri, quam ad βασιλεύς. Tum Ἀγραδάτης videtur potius fuisse nomen viri in lingua Persica, ut Ἀβραδάτης apud Xenophontem, Ὀρσοντοβάτης, Spithridates, alia innumera. Maneat ergo lectio vulgata. *Palmerius in Grr. auctores* p. 350. At non ita errare poterat Casaubonus, ut verborum connexum non videret. Verbum μετονομασθεὶς pertinet ad ποταμὸς — ἔχων, et, quae praecedunt, indicant auctorem mutati nominis. Quis enim Cyrum Agradatis nomen gessisse narret, Palmerius docere debebat. At Cyri nomen acceperat puer inter pastores vitam agens, ut tradunt Herodotus 1, 113. Iustin. 1, 5. in. nec poterat demum a fluvio sumere. Quare potius fluvio dedit, ut rem ad eum gestam nobilitaret. Quae cum sint, recte Casaubonus, verborum crebra commutatione adjutus, emendavit μετέβαλε, etsi in μετέλαβε libri omnes consentiunt. At μετονομασθεὶς recte praescribit Mosc. cum in editis stet μετωνομάσθαι.

5) Ex Mosc. adjeci τῇ. Idem deinceps Περσαιπόλει et Περσεπόλει ostendit, uti ante verbum ὑπέργειος. Illud amare solet Strabo. Paullo post idem codex Περσέπολις unice praefert. Paris. ἦν δ' ἡ. Ante μάλιστα Paris. Ven. 1. Medic. 3. 4. et edd. ante Casaubonum ponunt καί. Pro κειμένων, quod exstat in omnibus libris, Matthaei ad marginem ed. Amstelod. conlatae adscripserat legendum sibi videri κειμηλίων. Equidem nihil muto, cum κεῖσθαι de thesauris, pecuniis conditis saepius dicatur. Cf. d' Orville ad Chariton. 5, 1. f.

6) Moscov. Paris. Παρετάκων. Sed recte habet vulgata scri-

dato Cyrus. Iuxta Persaepolim Alexander Araxem trajecit. Persaepolis magnificam regiam habebat, et thesauros magni pretii. In Araxem e Paraetacis labentem

Persis. τὸν ὁ Μῆδος, ἐκ Μηδείας ὁρμηθείς. Φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμφόρου συνάπτοντες τῇ Καρμανίᾳ, καὶ τοῖς ἑωθινοῖς μέρεσι τῆς χώρας, καθάπερ καὶ αὐτὴ
p. 730. ἡ Περσαίπολις. Ἐνέπρησε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τὰ ἐν Περσαιπόλει βασίλεια, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

§. 7.

Εἶτ' εἰς Πασαργάδας ἧκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασίλειον ἀρχαῖον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ, πύργον οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένον, [1]κάτω μὲν στερεὸν, ἄνω δὲ στέγην ἔχοντα καὶ σηκὸν, στενὴν τελέως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἴσω φησὶν Ἀριστόβουλος, κελευ-

scriptura, ut vel ex Stephano patet. Nec magis probandum, quod adferunt editiones Μηδείας, quod Medic. 3. 4. et Mosc. diserte mutant in Μηδίας. Cf. ad lib. 11. p. m. 541. et alibi. Post pro κἀκείνων Medic. 4. et Ven. 1. κἀκείνου. Probo alterum. Verba οἱ Πέρσαι possunt stare, etsi ea delet Mosc.

1) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. κάτωθεν.

tem Medus influit, e Media decurrens. Hi per convallem rerum omnium feracem et Carmaniae junctam deferuntur, et orientalibus regionis partibus, sicut et ipsa Persaepolis. Alexander Persaepolis regiam combussit, ultus Graecos, quorum et illi sacra et urbes ferro ignique vastassent.

§. 7.

Deinde in Pasargadas venit, ubi erat antiqua regum sedes. Hic Cyri sepulturam in hortis vidit, turrim non sane magnam, arborum densitate occultam, a parte inferiore solidam, superiore tabulatum habentem et sacellum, perangusto aditu. Per eum Aristo-

κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμῆσαι τὸν τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσῆν, καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι, καὶ πύελον χρυσῆν, καὶ ἐσθῆτα πολλὴν, κόσμον τε λιθοκόλλητον· κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν· ὕστερον δὲ συληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον καὶ τὴν πύελον, [2] μεταθέντων τὸν νεκρὸν, δι' οὗ δῆλον γενέσθαι, διότι πρδνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ τοῦ Σατράπου, καταλιπόντων, ἃ μὴ δυνατὸν ἦν ῥᾳδίως ἐκκομίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα, και- Perſis.

2) Caſaubonn. i. e. Ven. 2. μεθέντων. Medic. 4. Ven. 1. μετατεθῆναι; reliqui cum edd. μεταθέντων. *Tzſchucke.* Ex Arriano [de exped. Alex. 6, 29, 5.] conſtat, quando rediit Alexander ad Cyri monumentum, reperiſſe eum, omnia fuiſſe exportata praeter lectum et πύελον: quae tamen ipſa loco fuerant mota, et non aliam ob cauſam relicta, quam quod facile exportari non potuerant. Inde videtur Strabo velle colligere, fuiſſe Cyri ſepulcrum a praedonibus ſpoliatum, non a ſatrapa, quod tamen multis viſum: et ſi credimus Curtio 10, 1, 37. non alia Orxinae ſatrapae cauſa perniciei; quamquam Arrianus paulo aliter narrat. Haec cum ita ſint, putamus legendum in Strabone: καὶ τὸν πύελον μεταθέντων· τὸν νεκρὸν δ' αὖ; (ſubintellige ἐκκομισθῆναι) ὡς δῆλον.

Ariſtobulus introiſſe ſe ait juſſu regis, atque ſepulturam exornaſſe. Vidiſſe autem auream lecticam, et menſam cum poculis, et aureum alveum, veſtem plurimam, et mundum gemmis ornatum. Verum haec vidiſſe affirmat primo adventu, poſtea direpta fuiſſe: ac caetera quidem aſportata, lecticam vero confractam cum alveo, cadavere loco moto, unde apparuerit, non hoc Satrapae, ſed praedatorum opus fuiſſe, qui ea reliquerant, quae aſportare nequiverunt:

Persis. καίπερ φυλακῆς περικειμένης μάγων, σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, [3] διὰ μηνὸς δ' ἵππον. Ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου [4] στρατιᾶς εἰς

δῆλον. *Casaubonus.* Sic scribi et distingui velim: τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον καὶ τὴν πύελον, μεταθέντων τὸν νεκρόν· διὸ οὐ δῆλον γενέσθαι, διότι — *Tyrwhittus in conjecturis in Strabonem p. m.* 60. Magis adridet hoc, quod levissima mutatione sensum expeditiorem reddit. Vulgo τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον, καὶ τὴν πύελον μεταθέντων, τὸν δὲ νεκρὸν δ' οὐ δῆλον γενέσθαι, διότι — Post pro διότι Medic. 3. ὅτι, ut saepe variatur. Pro σίτισιν Scherpezelius vult σίτησιν. Sed vulgata recte stat.

3) Si nihil deest, nimis profecto festinabat magnus scriptor, cum ex Aristobulo haec transferret. Nam quis, obsecro, qui haec legat, non statim putet, equinis carnibus vesci solitos istos magos? id enim Strabonis verba sonare videntur. Atqui non erant isti magi Scythae Abii et Ἱππημολγοί, multo etiam minus ἱπποφάγοι. Sed ex Arriano, quid Aristobulus scripserit, liquet. Refert ille, fuisse intra ambitum, prope ipsum sepulcrum, magis exstructum οἴκημα σμικρὸν, qui a Cambyse fuerant primum constituti loci custodes, atque his, inquit, πρόβατόν τε ἐς ἡμέραν ἐδίδοτο ἐκ βασιλέως καὶ ἀλεύρων τε καὶ οἴνου τεταγμένα, καὶ ἵππος κατὰ μῆνα ἐς θυσίαν τῷ Κύρῳ. *Casaubonus.* Neque tamen ignorandum, apud Athenaeum 15, 10. f. 26. et Polyaenum 4, 3, 32. nostrum dum referunt apparatum coenae regis Persarum, etiam ἵππον recenseri. *Morellius.* Si quid deest, excidit ἐς θυσίαν, aut Strabo omnino hoc etiam ad coenam retulit, ut ἱερεῖον Athenaeus.

4) Villebrune in margine ed. Amstelod. praeferebat στρατείας, ex solemni commutatione. Potest tamen etiam vulga-

verunt: evenisse vero haec, quantumvis magorum custodia imposita esset, qui quotidie ovem accipiebant in alimenta, singulisque mensibus equum. Enimvero

εἰς Βάκτρα, καὶ Ἰνδοὺς, πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἓν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. Οὕτω μὲν οὖν Ἀριστόβουλος εἴρηκε, καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο. Ὦ ἌΝΘΡΩΠΕ, ἘΓῺ ΚΥ̃ΡΌΣ ΕἸΜΙ, Ὁ ΤῊΝ ἈΡΧῊΝ ΤΟΙ͂Σ ΠΈΡΣΑΙΣ ΚΤΗΣΆΜΕΝΟΣ, ΚΑῚ ΤΗ͂Σ ἈΣΊΑΣ ΒΑΣΙΛΕΎΣ· ΜῊ ΟΥ͂Ν ΦΘΟΝΉΣῌΣ ΜΟΙ ΤΟΥ͂ ΜΝΉΜΑΤΟΣ. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν μὲν πύργον δεκάστεγον εἴρηκε· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνωτάτω στέγῃ κεῖσθαι τὸν Κῦρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικὸν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν. ἘΝΘΆΔ' ἘΓῺ ΚΕΙ͂ΜΑΙ ΚΥ̃ΡΟΣ. ΒΑΣΙΛΕῪΣ ΒΑΣΙΛΉΩΝ. Καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν. Persis.

O 2 §. 8.

vulgata retineri cum libris omnibus. In ipsa inscriptione Arrianus de exp. Alex. 6, 29, 12. refert κατασχεσάμενος; sed cum Nostro in omnibus libris consentit etiam Plutarchus in

vero Alexandri longinqua in Indiam et Bactros expeditione factum, ut multa novo exemplo fierent, de quibus et hoc fuerit. Haec Aristobulus, qui et inscriptionem monumenti hanc refert. O HOMO, EGO CYRVS SVM ASIAE REX, QVI PERSIS IMPERIVM PARAVI, ET REX ASIAE FVI. NE IGITVR MIHI MONVMENTVM INVIDEAS. Onesicritus ait, turrim X tabulata habuisse, et in supremo Cyrum jacere, cum Graeca inscriptione exarata.

CYRVS EGO, REX OLIM REGVM, CONDITVS HIC SVM.

Idem alio epigrammate Persico, in eandem sententiam.

§. 8.

§. 8.

Μέμνηται δ' Ὀνησίκριτος καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Δαρείου τάφῳ γράμμα τόδε· ΦΙ'ΛΟΣ ἮΝ ΤΟΙ͂Σ ΦΙ'ΛΟΙΣ· ἹΠΠΕΥ͂Σ ΚΑΙ' ΤΟΞΟ'ΤΗΣ ἌΡΙΣΤΟΣ· ἘΓΕΝΟ'ΜΗΝ· ΚΥΝΗΓΩ͂Ν ἘΚΡΑ'ΤΟΥΝ· ΠΑ'ΝΤΑ ΠΟΙΕΙ͂Ν ἨΔΥΝΑ'ΜΗΝ. Ἄριςος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μέν ἐςι νεώτερος τούτων· λέγει δὲ δίςεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν, ἐν δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἱδρύσθαι, φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον· ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Ἑλληνικὸν, καὶ ἄλλο Περσικὸν πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 9.

in Alex. c. 69. Postea codices mei interposito μὲν dant ἐν μὲν τῇ, uti edd. ante Casaubonum, qui omisit. Pro Περσίζων Mosc. habet Περσίζων, et deinceps πρὸς rejicit. Casaubonus conjicit Περσικὸν, uti paullo post §. 8.

1) Sic reposui ex Medic. 3. 4. Ven. 1. Planude pro τοῦ. Post pro ἐγενόμην Mosc. Paris. Medic. 3. 4. γενόμην.

§. 8.

Onesicritus quoque illius meminit, quae in Darii sepultura erat hoc sensu: AMICVS FVI AMICIS, ET EQVES ET SAGITTATOR OPTIMVS, VENATORES SVPERAVI, ET OMNIA FACERE POTVI. Aristus Salaminius, multo his junior, refert, turrim magnam fuisse, et duo tabulata habuisse, in successione Persarum conditam: sepulturam vero asservari, in qua Graecum epigramma inerat (ut ante diximus) et aliud Persicum in eandem sententiam.

§. 9.

§. 9. Persis.

Τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀστυάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ βασίλειον κατεσκεύασε τῆς [1]νίκης μνημεῖον· πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκευάσατο εἰς τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ p. 731. θησαυρῶν καὶ κατασκευῆς μεστά· οὐδὲ τοῦθ' ἡγεῖτο τὸ βασίλειον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διενοεῖτο ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο θησαυροί. [2]Φασὶ δὲ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν περὶ ταῦτα μὴ ληφθέντων, αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις, καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ καὶ

1) Medic. 4. Ven. 1. μνήμης. In sequ. Xylander edidit οὐδὲ θ' ἡγεῖτο, et ante Casaubonum alii etiam προσκατασκευάζειν, quod et exhibet Mosc.

2) Vulgo ante Casaubonum edd. Χωρὶς δὲ τῶν. Post male pro Μηδίας Paris. Μηδείας, ut supra et alibi.

§. 9.

Cyrus Pasargadis habuit honorem, quod ibi Astyagem Medum ultimo proelio superavit, et Asiae imperium in se transtulit, urbe condita, et regia constructa ad rei memoriam. Pecuniae autem quidquid in Persia erat, Susa exportavit: et ipsa quoque thesauris et suppellectile plena: non tamen pro regia habuit, sed Babylonem, quam in animo habebat adornare: atque hic etiam thesauri servabantur. Traditum est, praeter ea, quae Babylone et in castris erant, et in hanc summam non venere, in Persia et Susis inventa fuisse talentorum

Persis. πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι παραδεδώκασιν εἰς Ἐκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· τὰ δὲ Δαρείῳ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα ὀκτακισχίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

§. 10.

Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα [1] προέκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁρῶν καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβάλλουσαν, καὶ τοῖς ἄλλοις. Εὐδαίμων δ' οὖσα ἡ Σουσὶς, ἔκπυρον τὸν ἀέρα ἔχει, καυματηρὸν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὥς φησιν ἐκεῖνος· τὰς γοῦν σαύρας, καὶ τοὺς ὄφεις, θέρους ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν, μὴ φθάνειν διαβῆναι τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσί-

1) Diverso ordine Medic. 3. 4. Mosc. ὁ Ἀλέξανδρος προέκρινεν, ut in sequu. iidem διαβῆναι μὴ φθάνειν.

XL millia. Sunt, qui dicant L. Nonnulli omnia undique Ecbatana comportata dicunt fuisse C et LXXX millia talentorum: VIII millia vero, quae cum Dario e Media fugiente exportata, ab iis direpta fuerunt, qui eum necaverunt.

§. 10.

Alexander Babylonem longe omnibus anteponebat, videns, eam et magnitudine et rebus caeteris excellere. Nam Susiana quanquam opulenta sit, fervidum tamen et aestuosum aërem habet, praesertim circa urbem, ut ille dicit: adeo ut lacertae et serpentes per aestatem, dum sol est in meridie, urbis vias transire non possint, sed in mediis intercepta concrementur: quod nusquam in

Περσίδος μηδαμοῦ [2] συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λουτρὰ δὲ ψυχρὰ προτεθέντα, ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, τὰς δὲ κριθὰς διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον, [3] ἀλεαίνεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἴπνοις τὰς [4] κάχρυς· διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μικροὺς δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπο- Persis.

2) Sic Medic. 3. 4. Moscov. Paris. quippe in oratione historica. Vulgo συμβαίνει. Tum forma simplici Mosc. θερμαίνεσθαι. Vulgata aliorum, quibus et accedit epitome, efficacior.

3) Auctor epitomes [p. 201. Hudf.] pro ἀλήθεσθαι legit φρύγεσθαι. Mihi vulgata lectio ferri posse videtur, ut sit haec sententia: hordeum, soli expositum, torreri et parari ad molendum, ut quae in aliis locis igni torrentur. Nam quae erant molenda, igni torrebantur. V. Servium ad illud Virgilii Aen. I, 183. *Et torrere parant flammis et frangere saxo.* *Casaubonus.* Minus bene convenit proximis verbis vulgata; aptius φρύγεσθαι in epitome adfertur; sed gravissima est auctoritas Mosc. Paris. Medic. 3. qui substituunt ἀλεαίνεσθαι, quos secutus sum. Pro μακροὺς Xylander, quod sensus exigeret, μικροὺς et in versione expresserat. Commutatio facilis nec infrequens. Excepi.

4) Epitome habet κάχρυς, non κέγχρους, quam sequi malui. *Xylander.* Melius κάχρυς, ut in epitome leges. Sic autem appellabant πεφρυγμένας κριθὰς πρὸς ἀλευροποιίαν. *Casaubonus.* Ita recte judicat etiam Schneiderus in Lex. Gr.

in tota Persia contingit, quanquam magis versus austrum vergente: lavacra quoque frigida proposita subito incalescere: ordeum in sole sparsum ita torreri, ut in furnis cachrys solet, quapropter ad duos cubitos terram tectis imponunt, domus ipsae propter onus angustae fiunt et exiguae, cum longis trabibus careant,

Persis. ἀπορουμένους μακρῶν μὲν δοκῶν, δεομένους δὲ μεγάλων οἴκων διὰ τὸ πνῖγος. Ἴδιον δέ τι πάσχειν τὴν [5]φοινικίνην δοκόν· στερεὰν γὰρ οὖσαν παλαιουμένην, οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦσθαι τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχειν τὴν ὀροφήν. Αἴτιον δὲ τῶν καυμάτων λέγεται, τὸ ὑπερκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη ὑψηλὰ τὰ προσεκδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερπετεῖς γὰρ πνέοντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροι, τῶν τε πεδίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελαύνουσιν

Gr. s. v. κέγχρυς. Nempe vulgo fertur in edd. κέγχρους, a quo non dissentiunt codices, tantum quod Mosc. propiori scriptura habet κέγχρυς, Paris. κέχρυς. Cf. Pollux Onom. I, 12. §. 246. et Etymol. M. p. 495. s. v. κάχρυς, quam hic ex epitome reposui. Post μακρῶν μὲν dedi e Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Vulgo μὲν μακρῶν a Casaubono quidem inde.

5) Casaubonn. soli φοινίκην. Post Paris. ὑπερπετεῖς δή; Medic. 3. οἱ δὴ πνέοντες ὑπερπετεῖς; Medic. 4. ὑπ . . . γὰρ πνέοντες, quae particula aptior ad nexum videtur, quam δὲ in editionibus. Pro vulgato inde a Casaubono τῶν γε in codicibus meis et edd. ante Casaubonum legitur τῶν τε, quod revocavi. Οὐ ante προσάπτονται, quod priores edd. omittunt, recte addicente nexu et MSStis inseruit Xylander.

reant, et magnis domibus indigeant propter aestum. Trabibus autem e palma arbore ajunt peculiare hoc accidere, ut, cum solidae sint, inveterascendo non flectantur in partem inferiorem, sed in superiorem pandantur adversus onus: eoque melius tectum sustinent. Aestus causa dicitur, quod septentrionem versus montes quidam altissimi imminent, qui omnem borealem flatum intercipiunt, hi vero sublimes a montibus spirantes, campos non attingunt, sed in austra-

νουσιν εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Σουσίδος· αὕτη δὲ νηνεμίαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ἡνίκα ἐτησίαι τὴν ἄλλην γῆν καταψύχουσιν [6]ἐκκεκαυμένην ὑπὸ τῶν καυμάτων. Persis.

§. 11.

Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστὶν, ὥστε ἑκατοντάχουν [1]δι' ὁμαλοῦ καὶ κριθὴν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν· ἔστι δ' ὅτε καὶ [2]διακοσιοντάχουν· διόπερ οὐδὲ πυκνὰς τὰς αὔλακας τέμνουσι· πυκνούμεναι γὰρ, κωλύουσιν αἱ ῥίζαι τὴν βλάστην. Τὴν δ' ἄμπελον οὐ φυομένην πρότερον

6) Per varias formas hoc verbum agitant codices. Moſcov. Medic. 3. ἐκκαομένην; Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 4. ἐκκαιομένην; Pariſ. ἐκκαυμένην, quod placet Villebrunio. In hac varietate vulgatam, quae rectius habet, non deſero.

1) Medic. 3. ex contractione, opinor, διόλου, quod etſi omnino valere poſſit, tamen, cum antea de montibus dixerit, minus forte convenit.

2) Analogia, opinor, poſtulat διακοσιαχοῦν. V. ſimilem locutionem lib. 16. p. 1077. D. Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ τριακοσιάχια λέγουσι. Ubi ſcripti, notante Caſaubono, habent τριακοσιάχιον et τριακοσιάχοα. Verum puta τριακοσιάχοα. *Tyrwhittus in conjecturis in Strabon. p. m.*

auſtraliora Suſianes perferuntur, reliqua ventis caret, tunc praecipue, cum reliquam terram aeſtu exuſtam etesiae refrigerant.

§. 11.

Frumento adeo abundant, ut et ordeum et triticum in planitie centuplum ferat, nonnunquam etiam ducentuplum; ideo non crebros ſulcos faciunt, ne, confertim radicibus actis, germinatio impediatur. Cum vites in ea non naſce-

Persis. τερον Μακεδόνες κατεφύτευσαν [3] κἀκεῖ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι· οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους ἄτε
p. 732. σεσιδηρωμένους ἐξ ἄκρων πήττοντες, εἶτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ κλήματα καθιέντες εὐθέως. Ἡ μὲν δὴ μεσόγαια πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως [4] συνέβη. Καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος, μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς· ἔτι προσόρμους οὐκ ἔχειν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἵός τ' ἦν, τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

§. 12.

p. m. 61. Analogiam quidem habet utique testem, non item codices, qui omnes in vulgata consentiunt, et intactam dimiserunt Schneiderus in Lex. Gr. h. v. et Wesseling. ad Herodot. 1, 193.

3) Mosc. ἐκεῖ. Post ἄτε Ven. 1. Medic. 3. 4. omittunt, et pro πήττοντες Medic. 4. dat πήσσοντες. Inde Mosc. vocem κλήματα ita exhibet, ut η suprascriptum gerat ι. Idem accentu diverso vult μεσογαία, cum alibi etiam μεσογαίᾳ probet. Cf. ad lib. 7. p. m. 319. et saepe alibi.

4) Locus Casaubono recte suspectus. Sed dum ad commentarium ablegat, lusos dimittit. Equidem adtrectare sine

nascerentur, Macedones ibi et in Babylone eas consęverunt, non scrobibus factis, sed palos quosdam in extremo ferratos in terram defigentes, postea educentes ac pro eis palmites demittentes. In mediterranea vero plurimum, nostroque tempore saepe aliter atque aliter contingit. Ac refert Nearchus, se ne viae quidem duces indigenas habuisse, cum ex India in Babyloniam, classe pedestres copias comitans, navigaret, quod nec stationes habere, nec homines adipisci posset, qui perite ducerent.

§. 12.

§. 12. Perfis.

Γειτνιᾷ δὲ τῇ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἡ [1]Σιτακηνὴ μὲν πρότερον, Ἀπολλωνιᾶτις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα. Ἀπὸ τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρκεινται ἀμφοῖν πρὸς ἕω, Ἐλυμαῖοί τε, καὶ Παραιτακηνοὶ, λῃστρικοὶ ἄνδρες, καὶ ὀρεινῇ τραχείᾳ πεποιθότες· μᾶλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκεινται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. [2]Οἱ δὲ Ἐλυ-

ſine codicum ope fruſtra non auſus ſum. Infra §. 12. aptius haec leguntur. Nec ſequentia cum ſuperiori narrationis argumento cohaerent. Tyrwhittus in Strabonem p. m. 61. haec notat: Poſt μεσόγαια ponenda eſt hiatus nota. Quae enim Strabo de mediterranea Suſidis parte dixerat, interciderunt, et nonnulla fortaſſe alia. Quae ſequuntur πολλάκις καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη, uncinis includenda, neſcio quo errore hic inſerta ſunt, cum totidem verbis in pag. prox. recte et ſuo loco legantur. Haec ille, quae tamquam probabilia accepi.

1) Moſc. Σιττακηνὴ, reliqui, ut editur. Cf. ad lib. 11. p. m. 555. Paullo poſt Medic. 3. 4. malunt δ' ὕστερον. Παραιτακηνοὶ male praeit Moſcov. de quo cf. ad Strabon. c. l. rectius Ἀπολλωνιάταις, quod in edd. Pariſ. et Amſtel. per ε effertur.

2) Medic. 3. 4. Ὁ δ'. Moſcov. ante correctionem tulit κἀκείνους, et pro compoſito πολεμοῦσιν praefert Medic. 3. In ſeqq. pro ἀφ' ἧς ex Pariſ. Medic. 3. 4. repoſui ἀφ' οἷς.

§. 12.

Suſidi ea pars Babyloniae proxima eſt, quae quondam Sitacena, poſtea Apolloniatis eſt appellata. Ambabus a ſeptentrione orientem verſus Elymaei imminent et Paraetaceni, latrones, utpote aſperis montibus freti. Sed magis Paraetaceni Apolloniatis imminent, ideoque eos pluri-

Perfis. τερον Μακεδόνες κατεφύτευσαν [3] κἀκεῖ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι· οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους ἄτε
p. 732. σεσιδηρωμένους ἐξ ἄκρων πήττοντες, εἶτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ κλήματα καθιέντες εὐθέως. Ἡ μὲν δὴ μεσόγαια πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως [4] συνέβη. Καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος, μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς· ἔτι προσόρμους οὐκ ἔχειν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν, τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

§. 12.

p. m. 61. Analogiam quidem habet utique teftem, non item codices, qui omnes in vulgata confentiunt, et intactam dimiferunt Schneiderus in Lex. Gr. h. v. et Wefleling. ad Herodot. 1, 193.

3) Mofc. ἐκεῖ. Poft ἄτε Ven. 1. Medic. 3. 4. omittunt, et pro πήττοντες Medic. 4. dat πήσσοντες. Inde Mofc. vocem κλήματα ita exhibet, ut η fuprafcriptum gerat ι. Idem accentu diverfo vult μεσογαία, cum alibi etiam μεσογαίᾳ probet. Cf. ad lib. 7. p. m. 319. et faepe alibi.

4) Locus Cafaubono recte fufpectus. Sed dum ad commentarium ablegat, lufos dimittit. Equidem adtrectare fine

nafcerentur, Macedones ibi et in Babylone eas conferverunt, non fcrobibus factis, fed palos quosdam in extremo ferratos in terram defigentes, poftea educentes ac pro eis palmites demittentes. In mediterranea vero plurimum, noftroque tempore faepe aliter atque aliter contingit. Ac refert Nearchus, fe ne viae quidem duces indigenas habuiffe, cum ex India in Babyloniam, claffe pedeftres copias comitans, navigaret, quod nec ftationes habere, nec homines adipifci poffet, qui perite ducerent.

§. 12.

§. 12. Persis.

Γειτνιᾷ δὲ τῇ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἡ [1]Σιτακηνὴ μὲν πρότερον, Ἀπολλωνιᾶτις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα. Ἀπὸ τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρκεινται ἀμφοῖν πρὸς ἕω, Ἐλυμαῖοί τε, καὶ Παραιτακηνοὶ, λῃστρικοὶ ἄνδρες, καὶ ὀρεινῇ τραχείᾳ πεποιθότες· μᾶλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκεινται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. [2]Οἱ δὲ Ἐλυ-

sine codicum ope frustra non ausus sum. Infra §. 12. aptius haec leguntur. Nec sequentia cum superiori narrationis argumento cohaerent. Tyrwhittus in Strabonem p. m. 61. haec notat: Post μεσόγαια ponenda est hiatus nota. Quae enim Strabo de mediterranea Susidis parte dixerat, interciderunt, et nonnulla fortasse alia. Quae sequuntur πολλάκις καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη, uncinis includenda, nescio quo errore hic inserta sunt, cum totidem verbis in pag. prox. recte et suo loco legantur. Haec ille, quae tamquam probabilia accepi.

1) Mosc. Σιττακηνὴ, reliqui, ut editur. Cf. ad lib. II. p. m. 555. Paullo post Medic. 3. 4. malunt δ' ὕστερον. Παραιτακηνοὶ male praebet Moscov. de quo cf. ad Strabon. c. l. rectius Ἀπολλωνιάταις, quod in edd. Paris. et Amstel. per ε effertur.

2) Medic. 3. 4. Ὁ δ'. Moscov. ante correctionem tulit κἀκείνους, et pro composito πολεμοῦσιν praefert Medic. 3. In seqq. pro ἀφ' ἧς ex Paris. Medic. 3. 4. reposui ὑφ' οἷς.

§. 12.

Susidi ea pars Babyloniae proxima est, quae quondam Sitacena, postea Apolloniatis est appellata. Ambabus a septentrione orientem versus Elymaei imminent et Paraetaceni, latrones, utpote asperis montibus freti. Sed magis Paraetaceni Apolloniatis imminent, ideoque eos pluri-

Persis. Ἐλυμαῖοι κἀκείνοις καὶ τοῖς Σουσίοις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὔξιοι προσπολεμοῦσιν· ἧττον δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων ἰσχὺν, ὑφ᾽ οἷς εἰσιν ἅπαντες οἱ ταύτῃ. Εὖ μὲν οὖν πραττόντων ἐκείνων, εὖ πράττουσιν ἅπαντες, καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· στασιαζόντων δὲ, ὅπερ [3] συμβαίνει πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ᾽ ἡμῶν, ἄλλοτ᾽ ἄλλως συμβαίνει, καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν γὰρ συνήνεγκεν ἡ ταραχὴ, τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήντησεν. Ἡ μὲν δὴ χώρα ἥ τε Περσὶς, καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. Ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος.

§. 13.

3) Ven. 1. praecisis quibusdam συμβαίνει καὶ οὐ τὰ αὐτά. Medic. 3. 4. Parif. Mofc. fervatis illis, pro καὶ δὴ, καὶ τὰ αὐτὰ fubftituunt καὶ οὐ τὰ αὐτὰ, quod expeditioris fenfus caufa probavi. Acute id antea viderat Tyrwhittus p. m. 62. et pro δὴ fubftituerat μή. Ante haec verba Medic. 3. 4. malebant δ᾽ ὅπερ.

plurimum infeftant. Elymaei autem illis et Sufiis, Elymaeis Uxii bellum faciunt: hodie quidem id minus, propter Parthorum potentiam, ut ego exiftimo, quibus parent omnes, qui loca ea incolunt: quare bono horum ftatu, bene eft etiam omnibus, qui illis parent: diffidentibus vero, quod faepe factum eft, etiam noftro tempore, faepe aliter atque aliter res fuccedunt, non eodem modo tamen omnibus: quibusdam enim tumultus profunt, quibusdam praeter fententiam eveniunt. Ac Perfica quidem, et Sufiana regio talis eft. Ora maritima eft paluftris et importuofa.

§. 13.

§. 13.

Persis.

Διὰ τοῦτο [1]γοῦν τὰ ἔθη τὰ Περσικὰ, καὶ τούτοις καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· [2]θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία· τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν καλοῦσι Μίθρην· καὶ Σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ· θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ, [3]κατευξάμενοι καὶ παραστησάμενοι τὸ ἱερεῖον ἐστεμ-

1) Sic Medic. 3. 4. Mosc. Ven. 1. pro οὖν. Tyrwhittus c. l. hunc locum, quem lacerum Xylander judicarat, ita integrum esse censet, si scribatur: καὶ ἐλλίμενος διὰ τοῦτο. Τὰ γοῦν ἔθη τὰ Περσικὰ, vel οὐκοῦν τὰ ἔθη τὰ Π. Ante Xylandrum ex nota confusione editum legebatur ἔθνη, quod recte in ἔθη ille mutavit. Idem vitium ex Ven. 1. 2. notatum inveni. Tum inserto καὶ in Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. 2. legitur καὶ τούτοις, quae particula vulgo abest.

2) Medic. 3. 4. θύουσι δ'. Post, cum ita velint meliores codices, Moscov. Medic. 3. 4. Μίθρην posui pro Μίθραν, uti Μίθρης adfertur in Hesychio.

3) Ante Casaubonum vulgo ferebatur καὶ τευξάμενοι, quod nihil esse pronuntiaverat jam Xylander, et κατευξάμενοι substituendum censuerat, etsi sic quoque structura ipsi hiare videbatur. Eandem emendationem proposuerant Scaliger

§. 13.

Itaque etiam de moribus Persarum etsi permulti dixerunt, tamen dicenda nobis videntur, quae ad rem attinent. Persae nec statuas, nec aras erigunt, sacrificant in loco excelso. Coelum Iovem putant, colunt Solem, quem Mithrem vocant. Item Lunam et Venerem, et ignem, et tellurem, et ventos, et aquam. Sacrificant in loco mundo pre-

Persis. ἐστεμμένον· [4] μελίσαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα τοῦ ὑφηγουμένου τὴν ἱερουργίαν ἀπίασι διελόμενοι· τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονείμαντες μέρος· τῆς γὰρ ψυχῆς φασι τοῦ ἱερείου δεῖσθαι τὸν θεὸν, ἄλλου δὲ οὐδενός· ὅμως δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσί τινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.

§. 14.

liger ad marginem ed. Xyl. et Briſſon. de regno Perſ. lib. 2. p. 174. et tuentur codices. Quod in Caſauboniana editione et poſterioribus ſequitur καὶ, ignorant priores cum Medic. 3. 4. Moſcov. *Tzſchucke.* Non fuit nobis difficile puerile mendum tollere καὶ τευξάμενοι. Verbo κατεύχεσθαι utitur in eadem re Herodotus: [1, 132.] quem ſi conſuluiſſet Xylander, nunquam preces in imprecationes commutaſſet: quae ejus eſt inſignis negligentia, cujus ubique impreſſa videas veſtigia, quae nos tantisper praeterimus, dum otium nacti erimus ad novam verſionem tam excellentis operis cudendam. *Caſaubonus.* Alia hujus ſignificationis exempla ſubjicit Morellius. Caſaubonus autem, dum Xylandri laudem adrodit, ſuae detrahit.

4) Sic codices mei omnes, et editiones ante Caſaubonum, qui invexit μερίσαντος. At non temere librarii egiſſe videntur. Poſt pro ἀπιᾶσι Moſc. recte vult ἀπίασι, et pro ἄλλου δὲ οὐδενὸς Ven. 1. ἀλλ' οὐδὲ οὐδενός.

precantes, et coronatam hoſtiam ſtatuunt. Ubi magus, qui ſacrificium enarrat, carnes in portiones diſtribuit, ſua quisque accepta abeunt, nulla parte diis relicta: dicunt enim, deum nihil velle praeter hoſtiae animam, quidam (ut fertur) omenti partem igni imponunt.

§. 14.

§. 14. Persis.

Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ μὲν πυρὶ προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρὶς, πιμελὴν ἐπιτιθέντες ἄνωθεν· εἶθ' ὑφάπτουσιν ἔλαιον [1]καταχέαντες, οὐ φυσῶντες, ἀλλὰ ῥιπίζοντες· τοὺς δὲ φυσήσαντας, ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας, ἢ βόλβιτον, θανατοῦσι. [2]Τῷ δὲ ὕδατι ἐπὶ λίμνην, ἢ ποταμὸν, ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι, μή p. 733. τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἱμαχθείη, ὡς μιανοῦντες· εἶτ' ἐπὶ μυῤῥίνην, ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι, καὶ ἐπά-

1) Parif..Medic. 3. καταχέοντες; Medic. 4. Ven. 1. ἐπιχέοντες; Cafaubonn. ἐπιχέαντες; edd. καταχέαντες, quod in ambiguo delectu retinui. Pro θέντας Mofc. ἐπιθέντας.

2) Medic. 3. 4. Parif. τῷ δ', ut alibi forma variatur. In fequ. vox καθαροῦ a Medic. 4. Mofc. Parif. omiffa deeft, ut in edd. ante Xylandrum, qui tamen antea cum prioribus dedit ἐπὶ λίμνῃ. Pro διαθέντες Mofc. ponit ἐπιθέντες, et pro ἐφάπτονται Cafaubonn. Ven. 1. Medic. 4. ὑφάπτουσι. Tum Mofc. ἐπελθόντες, omiffo verbo ἀποσπένδοντες.

§. 14.

Praecipue igni et aquae facrificant, igni arida ligna imponentes ademto cortice, et arvina fuperinjecta: deinde infufo oleo, fuccendunt, non infpirantes, fed ventilantes: fi quis infpirat, aut mortuum quicquam, coenumve in ignem injicit, morte punitur. Aquae facra peragunt hoc modo. In lacum, vel flumen, vel fontem venientes, fcrobem faciunt, ibique hoftiam jugulant, caventes, ne quid proximae aquae fanguine contingatur: fic enim omnia pollutum iri: poftea carnibus myrto, lauroque impofitis, eas magi gracilibus virgis com-

Persis. ἐπᾴδουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον, οὐκ εἰς πῦρ, [3]οὐχ' ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοὔδαφος· τὰς δ' ἐπῳδὰς ποιοῦνται πολὺν χρόνον ῥάβδων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γάρ ἐστι τὸ τῶν μάγων φῦλον, οἳ καὶ Πύραιθοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερά·) οὐδὲ μαχαίρᾳ θύουσι, ἀλλὰ κορμῷ τινι, ὡς ἂν ὑπέρῳ τύπτοντες.

§. 15.

[1]Ἔστι δὲ καὶ Πυραιθεῖα, σηκοί τινες ἀξιόλογοι· ἐν δὲ τούτοις μέσοις βωμὸς, ἐν ᾧ πολλή τε σποδὸς, καὶ

3) Medic. 3. οὐκ εἰς ὕδωρ, et pro μυρικίνων Medic. 3. 4. (hic corr.) Moscov. μυῤῥικίνων. At ducitur a μυρίκη. Paullo post Medic. 3. omittit γὰρ, in cujus locum Mosc. subjecit μᾶλλον. Scaliger in margine ed. Xyl. emendabat γε. Pro Πύραιθοι ante Casaubonum legebatur Πυρῖθοι, uti et est in vetere interprete, *Pyrethi*. Πύραιθοι jam emendaverat Scaliger c. l. quod rectum esse docet verbum πυραίθειν.

1) Medic. 4. Πυραθεῖα, uti ante Casaubonum in edd. exstabat, Medic. 3. Πυραιθία. Scaliger c. l. sine causa emendabat

comburunt: et factis imprecationibus quibusdam, oleum lacte ac melle mixtum inspergunt, non in ignem, nec in aquam, sed in terram. Imprecationes diu faciunt, fasciculum virgarum myricinarum tenuium tenentes. In Cappadocia (etenim maxima est ibi magorum multitudo, qui Pyraethi vocantur, et multa Persicorum deorum templa:) non cultro, sed stipite quodam mactant, tanquam malleo verberantes.

§. 15.

Sunt et Pyraetheia, septa quaedam ingentia, in quorum medio ara est. In ea magi et cinerem multum et

καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι· καθ' ἡμέραν δὲ εἰσιόντες, ἐπᾴδουσιν ὥραν σχεδόν τι, πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες, τιάρας περικείμενοι πιλωτὰς, καθεικυίας ἑκατέρωθεν, μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χείλη, καὶ τὰς παραγναθίδας. Ταῦτα δ' ἐν τοῖς τῆς [2] Ἀναΐτιδος, καὶ τοῦ Ὠμανοῦ ἱεροῖς νενόμισται· τούτων δὲ καὶ σηκοί εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ Ὠμάνου πομπεύει. Ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἑωράκαμεν· ἐκεῖνα δ' ἐν ταῖς [3] ἱστορίαις λέγεται, καὶ τὰ ἐφεξῆς.

§. 16.

dabat περὶ θεῖα. Tum inserto καὶ Medic. 3. 4. καὶ καθ' ἡμέραν. Sic in sqq. Medic. 3. πολλὴν πρὸ τοῦ. In sqq. editiones dant καθηκυίας, rectius Medic. 3. 4. Mosc. καθεικυίας. Ante vocem παραγναθίδας deest in Medic. 3. 4. καὶ.

2) Medic. 4. Mosc. (qui nec articulum agnoscit) Paris. omisso α habet ναΐτιδος. Sed Ἀναΐτιδος legitur et supra lib. 12. p. m. 138. et apud alios. Plura dedi ad lib. 11. p. m. 478. et 601. Forte illi codices huc retulerunt Νηὶθ apud Hesychium, ubi cf. docti viri. Sic deinceps in edd. legitur Ὀμανοῦ, cum lib. 11. p. m. 478. scribatur ab initio per Ω. Quod cum hic etiam probet Moscov. dedi. In vetere interprete est Amanus, uti codices ferunt lib. 11. p. m. 478.

3) Vulgo in edd. praecedit ἐκλαις, quod, cum Medic. 3. 4. Mosc. Paris. rejiciant, omisi.

et ignem perennem servant: et eo quotidie ingressi, preces faciunt per horam fere, ante ignem virgarum fasciculum tenentes, pileis infulis velati ex utraque parte dependentibus, adeo ut vittae labia contegant ac malas.

Haec in Anaitidis et Omani delubris fiunt. Nam et horum ibi delubra sunt, et Omani statua inter pompae fercula gestata. Ista nos vidimus: quae sequuntur, historici memoriae mandaverunt.

Persis.

§. 16.

Εἰς γὰρ ποταμὸν οὔτ' οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται Πέρσαι, [1] οὐδὲ λούονται, οὐδὲ νεκρὸν ἐκβάλλουσιν, οὐδ' ἄλλα τῶν δοκούντων εἶναι μυσαρῶν. Ὅτῳ δ' ἂν [2] θύσωσι θεῷ, πρώτῳ τῷ πυρὶ εὔχονται.

§. 17.

Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειθῶν, ἀποτμηθεὶς κεφαλὴν καὶ βραχίονα, ῥίπτεται. Γαμοῦσι δὲ πολλάς, καὶ ἅμα [1] παλλακὰς τρέφουσι πλείους πολυτεκνίας χάριν. Τιθέασι δὲ καὶ

1) In margine cod. Paris. scriba haec adleverat: Ἀκριβέστερον τὰ Περσικὰ ἔθη Μένανδρος ὁ Πρακτίκτωρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἱστορίᾳ παρέθετο. V. Suidas h. v. et Vossius de histor. Gr. 2, 22. Pro ἐκβάλλουσιν Moscov. substituit ἐμβάλλουσιν, uti epitome et vetus interpres vertit *injiciunt*. Propius hoc quidem, sed et alterum suo respectu recte habet. Ἐμβάλλουσι tamen probat unice Brissonius de regno Persar. lib. 2. p. 167. Pro μυσαρῶν, quod et codices tuentur, ante Casaubonum in edd. exstabat μυσαρά.

2) Moscov. θύσωσι θεῶν; posterius praetulerim, si alii consentiant. Πρώτῳ in πρῶτον mutant Medic. 4. Ven. 1. 2. cum Casaubonianis.

1) Medic. 4. παλακάς. Tum Medic. 3. 4. Moscov. ἐπὶ τεττάρων, omisso praeterea articulo, qui vulgo praecedit.

§. 16.

In fluvium Persae non immejunt, nec lavant, nec abluuntur, nec cadaver injiciunt, nec alia, quae immunda esse videantur. Cuicunque Deo sacrificent, primum ignem implorant.

§. 17.

Reges habent ex eadem stirpe. Qui non paruerit, capite et brachio amputato projicitur. Ducunt uxores complures, et multas pellices alunt, multiplicandae sobolis gratia. Reges quotannis

καὶ οἱ βασιλεῖς ἆθλα πολυτεχνίας κατ' ἔτος· τὰ δὲ τρεφόμενα μέχρι τεττάρων ἐτῶν οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν εἰς ὄψιν. Οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θάλαμον προφαγὼν μῆλον, ἢ καμήλου μυελὸν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Persis.

§. 18.

Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἴκοσι παιδεύονται τοξεύειν, [1] καὶ ἀκοντίζειν, καὶ ἱππάζεσθαι, καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλοις τε λόγων τοῖς σωφρο-

1) Verba καὶ ἀκοντίζειν exciderunt in Mosc. et sic Herodotus 1, 136. παιδεύουσι τρία μοῦνα, ἱππεύειν καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. Servant tamen alii, sic ut Strabo magis exposite referat, ut Xenophon in Cyrop. 1, 2, 8. Pro ἀληθεύειν minus bene ex aliorum crebra narratione Medic. 3. ἀθλεῖν. Cf. Brissonius de regno Persar. lib. 2. p. 192. sq. etsi hic ἀληθεύειν pro ἀληθίζεσθαι sua auctoritate ex Herodoto adfert.

annis praemia proponunt iis, qui plures filios progenuerint: pueri ante quartum annum in patris conspectum non veniunt. Nuptiae in initio verni aequinoctii celebrantur: sponsus in thalamum venit, comesto prius malo, vel cameli medulla, praeter id nihil eo die.

§. 18.

A quinto usque ad XXIV annum discunt sagittare, jaculari, equitare, et in primis vera dicere. Disciplinarum magistris contineN-

Persis. σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἳ καὶ τὸ μυθῶδες πρὸς τὸ συμφέρον [2] ἀνάγοντες παραπλέκουσι, καὶ μέλους χωρὶς, καὶ μετ᾽ ᾠδῆς, ἔργα θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἀναδιδόντες. Συνάγουσι δ᾽ εἰς ἕνα τόπον ψόφῳ χαλκοῦ πρὸ ὄρθρου, διεγείροντες [3] ὡς ἐπὶ ἐξοπλισίαν, ἢ θήραν· τάξαντες δ᾽ ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλέως τινὰ παίδων αὐτοῖς, ἢ Σα-
p. 734. τράπου, τρέχοντι κελεύουσιν ἕπεσθαι, χωρίον ἀφορίσαντες τριάκοντα, ἢ τετταράκοντα σταδίων. Ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ λόγον ἑκάστου μαθήματος, ἅμα καὶ

2) Sic Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. 2. ad quos vulgatam ἐπανάγοντες πλέκουσι revocavi. Vocem ἀνδρῶν ex suis codicibus inseruit Casaubonus, in quo consentiunt mei.

3) Medic. 3. 4. Mosc. Ven. 1. Paris. ὡς ἐπὶ pro simplici ἐπί. In Paris. tamen ὡς in textu supra scriptum tenebat ἐπὶ, quasi explicationis loco, quare etiam Villebrune ὡς veram lectionem censebat. At sic alibi plene Noster ὡς ἐπὶ dicit, v. c. lib. 8. p. m. 165. lib. 9. p. m. 599. — uti Polybius, quod Schweighaeuseri Lex. Polybianum docet. Alias veteres omisso ἐπὶ s. πρὸς ponere solent ὡς, de quo praeter alios v. Ernesti ad Xenoph. Memor. 2, 7, 2. Deinceps Mosc. vitiose ἐξοπλησίαν.

nentissimis utuntur; qui et fabulas ad utilitatem accommodatas intexunt, cum cantu et sine cantu, deorum et clarorum virorum facta celebrantes. Congregant eos in unum locum, aeris sonitu ante lucem excitatos, ad arma, aut venationem. Praeficiunt quinquagenis aliquem ex regis filiis, aut satrapae, quem currentem sequi iubent, loco XXX, XLve stadiorum determinato. Postulant hi etiam orationem de singulis, quae illi didicerint, simul et vocem,

καὶ μεγαλοφωνίαν, καὶ πνεῦμα, καὶ πλευρὰν ἀσκοῦντες· καὶ πρὸς καῦμα δὲ, καὶ πρὸς ψῦχος, καὶ [4] ὄμβρους, καὶ χειμάῤῥων διαβάσεις, ὥστ' ἄβροχα φυλάττειν καὶ ὅπλα καὶ ἐσθῆτα· καὶ ποιμαίνειν δὲ, καὶ ἀγραυλεῖν, καὶ καρποῖς ἀγρίοις χρῆσθαι, τερμίνθῳ, δρυοβαλάνοις, ἀχράδι. Καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ [5] κλωπείας τρεφόμενοι· κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται. Ἡ δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον, καὶ μᾶζα, καὶ κάρδαμον, καὶ ἁλῶν χόνδρος, καὶ κρέα ὀπτὰ, ἢ ἑφθὰ ἐξ ὕδατος· ποτὸν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες, καὶ τοξεύ- Persis.

ματα,

4) Casaubonus ex suis libris affert ὄμβρων καὶ χειμάῤῥων. Ex meis Moscov. Paris. Medic. 3. 4. habent ὄμβρους; recte propter connexum cum praecedentibus. Χειμάῤῥων pro χειμάῤῥου reponunt etiam iidem; Ven. 1. 2. ut notatum inveni, χειμάῤῥων. Terminationem in utroque vocabulo retuli. Vulgo ὄμβρου καὶ χειμάῤῥου.

5) Mosc. κλωπείας; alii cum edd. κλοπίας. At ex derivatione ει in penultima praeferendum est, alias ω et ο promiscue ponuntur.

cem, et latus, et spiritum exercentes. Quin et adversus aestum, frigus, imbres, et ad torrentium transitus eos condocefaciunt, ut arma et vestes siccas servent. Pascere etiam, et in agro pernoctare docent, et rusticari, et fructibus silvestribus vesci: ut termintho, glandibus, piris agrestibus. Atque hi Cardaces vocantur, furtis viventes: nam carda virile ac bellicosum signat. Quotidianus eorum cibus post exercitationem est panis durissimus, et nasturtium, et salis grana, et carnes assae vel elixae, potus aqua. Venantur autem pilas et sagittas ab equis mit-

Persis. ματα, καὶ σφενδονοῦντες. Δείλης δὲ φυτουργεῖν, καὶ ῥιζοτομεῖν ἀσκοῦσι, καὶ ὁπλοποιεῖν, καὶ λίνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχνεῖν. Οὐχ ἅπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. Τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἆθλα δρόμου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. [6]Κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσῷ τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῷ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ κατὰ τιμήν. Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἕως πεντήκοντα, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς· ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἅπτονται· οὔτε γὰρ πωλοῦσιν, οὔτ' ὠνοῦνται.

§. 19.

6) Medic. 3. 4. Paris. κοσμοῦνται δ'; Moscov. κοσμοῦνταί δε. Vulgo particula abest. Post pro στρατεύουσι codices mei omnes cum Casaubonianis στρατεύονται, quod recepi. Pro πεζοὶ, quod aperte rectum est, Medic. 3. πεζῇ.

mittentes, et ex funda jaculantes. Vespertina eorum sunt exercitia arbores serere, aut radices effodere, aut arma fabricari, aut lino et retibus studium impendere artificiose faciundis. Pueri venationem non attingunt, sed mos est eam domum referre. Cursus et caeterorum, quae in quinquertio exercentur, praemia ab rege proponuntur. Pueri auro exornantur, cujus igneum fulgorem venerantur, quare id neque mortuo apponunt: quemadmodum nec ignem, ob honorem, quem ei deferunt. Militant, et ordines ducunt a XX anno usque ad quinquagesimum et pedites et equites. Forum non attingunt, nam nec emunt, nec vendunt.

§. 19.

§. 19.

Persis.

Ὁπλίζονται δὲ γέῤῥῳ ῥομβοειδεῖ· παρὰ δὲ τὰς φαρέτρας [1] σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας· περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ πίλημα πυργωτόν· θώραξ δ᾽ ἐςὶν αὐτοῖς φολιδωτός. Ἐσθὴς δὲ τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρὶς τριπλῆ, χιτὼν δὲ χειριδωτὸς διπλοῦς ἕως γόνατος· ὁ ὑπενδύτης μὲν λευκὸς, ἀνθινὸς δ᾽ ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον δὲ θέρους μὲν πορφυροῦν [2] ἢ ἀνθινὸν, χειμῶνος δ᾽ ἀνθινόν· τιάραι παραπλήσιαι [3] ταῖς τῶν

μάγων,

1) Medic. 4. σαγγάρεις, uti paſſim alibi ſcribitur. Poſt Caſaubonn. i. e. Ven. 2. φαλιδωτός. Vulgata ſcriptura proba eſt. Quod ſequitur μὲν ante ἀναξυρὶς, deeſt in Medic. 3. Contra idem ex Strabonis more in hoc connexu cum Medic. 4. et Moſc. inſerit δέ.

2) Caſaubonus mavult ἢ ἰανθινον. Facile enim ι ex jotaciſmo a praecedente ἢ abſorberi potuit, et offendat praeterea ἀνθινὸν bis poſitum. Attamen ſic ſuſtineri poteſt, ut aeſtate liberum fuerit arbitrium delectus, non item hyeme. Quare ſine mutatione cum codd. reliqui. Nec praeterea cum Moſc. ſcripſi ἀνθεινὸν in promiſcuo uſu propter alios, at accentum male vulgo conlocatum recepi, quem etiam Ven. 1. probat.

3) Moſc. Medic. 3. ταῖς τῶν, quod uſus promiſcuus admittit. Cum tamen alibi τιάρα feminino genere ponat Strabo,

§. 19.

Armantur cetra in rhombi figuram facta: praeter pharetram, ſagares et ſecures habent, capiti impoſitum pileum turritum, pectus thorace ſquamoſo muniunt. Principes anaxyridem triplam habent, et tunicam manicatam, duplam, genu tenus, interula candida eſt, exterior vero veſtis florida. Amiculum aeſtate purpureum vel floridum, hyeme autem floridum: tiaras magorum inſulis

Persis. μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν· τοῖς δὲ πολλοῖς χιτὼν ἕως μεσοκνημίου καὶ διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδόνιόν τι περὶ τῇ κεφαλῇ· ἔχει δ' ἕκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. [4] Δειπνοῦσι πολυτελῶς Πέρσαι, τιθέντες καὶ ὁλομελῆ, καὶ πολλά, καὶ ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς στρωμνῆς, ἐκπωμάτων τε τῶν ἄλλων, ὥστε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καταλάμπεσθαι.

§. 20.

Strabo, ταῖς non adtrectavi. Post σινδόνιον in Medic. 4. scriptum legitur, cum alii omnes per ι efferant. Vox Lexicis adhuc ignota.

4) Medic. 3. καὶ δειπνοῦσι; Medic. 4. δειπνοῦσι δέ. Ante πολλὰ in Moscov. deest καί. Pro στολῆς Casaubonn. Moscov. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Paris. στρωμνῆς. Quae vox cum omnium suffragiis probetur, contra Aldinam omnium lectionem sustinendam putavi. Accedit, quod in hoc adparatu solemnis est. Cf. Xenoph. in Memor. 2, 1, 30. Tum vocem ἐκπωμάτων male divisit ed. Amstelod. In Medic. 3. legitur ἐκπωμάτων τε καὶ τῶν —.

Insulis similes, calceamentum altum ac duplum. Vulgo tunicam duplam gerunt, ad medium usque crus descendentem, circum caput sindonis cento volvitur. Quisque arcu et funda utitur. Persae laute coenant, integra et multa et varia apponentes: vestis et poculorum ornatus splendidissimus, auro et argento refulgent.

§. 20.

§. 20. Persis.

Ἐν οἴνῳ τὰ μέγιστα βουλεύονται, καὶ βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει τίθενται. Τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων, τοὺς μὲν γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας, τοῖς δὲ ταπεινοτέροις παραβάλλουσι τὴν γνάθον, καὶ δέχονται ταύτῃ τὸ φίλημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκυνοῦσι μόνον. Θάπτου- p. 735.
σι δὲ κηρῷ [1]περιπλάσαντες τὰ σώματα· τοὺς δὲ μάγους οὐ θάπτουσιν, ἀλλ' οἰωνοβρότους ἐῶσι· τούτοις δὲ, καὶ μητράσι συνέρχεσθαι πάτριον νενόμισται. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἔθη. Ἔστι δ' ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἅ φησι Πολύκριτος.

P 5 §. 21.

1) Medic. 3. 4. Mosc. Paris. περιπλάσαντες, ex quibus recepi. Vulgo περιπλάσσοντες. Pro οἰωνοβρότους, quod sollicitari non debet, Casaubonn. i. e. Ven. 2. οἰωνοβόρτους. Pro νενόμισται Casaubonn. Mosc. Ven. 1. Medic. 3. 4. Paris. Planudes πάτριον νενόμισται; Ven. 2. πατρίοις νενόμισται. Prius tot vocibus excitatus inserui, cum vulgo πάτριον absit. Reddidit etiam vetus interpres: *patrio more*. Pro ἔθη Ven. 1. 2. ut solet, ἔθνη.

§. 20.

De rebus maximis in vino consultant, eaque decreta ipsi firmiora censent, quam quae sobrii faciunt. Si notis et aequalibus in via occurrant, eos osculantur: si humilioribus, genam eis praebent, eaque osculum excipiunt: qui humiliores admodum sunt, duntaxat genu flexo digniores venerantur. Corpora mortuorum humant, prius cera oblinentes. Magos insepultos avibus edendos dimittunt: hi cum matribus instituto majorum coëunt. Ac Persarum quidem mores sunt hujusmodi, quibus opinor addenda esse, quae a Polycrito referuntur. Sunt autem haec.

§. 21.

Persis.

§. 21.

Ἐν γὰρ Σούσοις ἑκάστῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας ἰδίᾳ πεποιῆσθαι [1] οἴκησιν, καὶ θησαυροὺς, καὶ παραθέσεις, ὧν ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας· πράττεσθαι δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας, ἃ φέρει ἑκάστη χώρα, ὥστε καὶ χρώματα, καὶ φάρμακα, καὶ τρίχα, ἐρέαν, ἤ τι τοιοῦθ' ἕτερον, καὶ θρέμματα ὁμοίως. Τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς φόρους Δαρεῖον εἶναι τὸν μακρόχειρα, καὶ κάλλιστον ἀνθρώπων, πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων καὶ τῶν πήχεων· ἅπτεσθαι γὰρ καὶ τῶν γονάτων· [2] τὸ δὲ πλεῖστον, καὶ χρυσὸν, καὶ ἄργυρον ἐν κατασκευαῖς εἶναι, νομίσματι

1) Male ante Casaubonum ἄσκησιν, qui deinceps ex MSStis suis enotat ὧν ἔπραττον τῶν φόρων. In sqq. Moscov. εἴ τι. Medic. 3. ἤ τι τοιοῦτον. Edd. ante Casaubonum ἤτοι τοιοῦτο θάτερον.

2) Medic. 3. 4. Paris. τὸν δέ. At τὰ complectitur singulas omnino partes, nisi καὶ ante χρυσὸν cum Medic. 3. 4. Mosc. Paris. ejicias.

§. 21.

Regum cuique Susis in arce domicilium extat, et thesaurus, et tributorum, quae exegerint, tabulae, administratae rei monumentum: exigere eos ex ora maritima argentum, ex mediterranea, quae quaeque regio ferat, ut colores, medicamenta, lanam, vel aliud tale, aut pecora. Tributa instituit Darius Longimanus, qui omnium hominum pulcherrimus fuit, dempta brachiorum et cubitorum longitudine, etiam genua contingentium. Maximam auri atque argenti partem in suppellectile habent, in nummis perexiguam. Illam enim existimant et ad donandum magis aptam, et ad reponenda

σματι δὲ οὐ πολλῷ· πρός τε τὰς δωρεὰς ἐκεῖνα κε- Persis.
χαρισμένα νομίζειν μᾶλλον, καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπόθεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρείας ἀρκοῦν ἱκανὸν εἶναι, κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον.

§. 22.

Τὰ μὲν οὖν ἔθη σωφρονικὰ τὰ πλείω. Διὰ δὲ τὸν πλοῦτον εἰς τρυφὴν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥστε πυρὸν μὲν ἐξ [1]Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετήεσαν, οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ὥστ' ἐν Ἀττικῇ κοτύλῃ δραχμῇ ἀφολκότερον εἶναι.

§. 23.

Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρβάρων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων

1) Mosc. Ἄσσου; res nota. Post ἀφολκότερον vult Mosc. minus recte.

nenda adservandaque in thesauris cimelia. Nomismatis vero tantum sufficere arbitrantur, quantum usui satis sit, et tantum auri percutiunt, quantum impensis sufficiat.

§. 22.

Persarum mores magna ex parte moderati sunt. Caeterum per opulentiam reges in delicias luxumque prolapsi sunt, adeo ut triticum ex Asso Aeolia afferri vellent, vinum autem ex Syria, quod Chalybonium dicitur, aquam ex Eulaeo, quod ea omnium esset levissima, ut Atticae heminae comparata drachma minus appenderet.

§. 23.

Ex omnibus autem barbaris Persis usu venit, ut notissimi apud Graecos essent, quod nulli Graecis impe-

Persis. ἄλλων [1] οὐδένες τῶν τῆς Ἀσίας ἀρξάντων Ἑλλήνων ἦρξαν, οὐδ' ᾔδεισαν οὐδ' ἐκεῖνοι τούτοις, οὐδ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους· ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ τῆς πόῤῥωθεν ἀκοῆς. Ὅμηρος γοῦν οὔτε τὴν τῶν Σύρων, οὔτε τὴν [2] τῶν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἂν Θήβας Αἰγυπτίας ὀνομάζων, καὶ τὸν ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐν Φοινίκῃ πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ, καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. Πρῶτοι δὲ Πέρσαι [3] καὶ Ἑλλήνων ἐπῆρξαν, Λυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς Ἀσίας ὅλης ἐπάρξαντες, ἀλλὰ μέρους τινὸς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἅλυος μόνον· καὶ ταῦτ' ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῶν κατὰ Κροῖσον καὶ Ἀλυάττην. Κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καί τι τῆς δόξης ἦν αὐτοῖς,

1) Ven. 1. οὐδέ τινες τῶν.

2) Τῶν, quod vulgo abeſt, addidi ex Moſc. Medic. 3. 4. Poſt ante Θήβας in Moſc. deeſt ἄν, et pro Φοινίκῃ dat Φοινίκι. Pro Νίνῳ male ſubponunt Moſc. Medic. 3. 4. Pariſ. Νείλῳ, quae vox in Ven. 1. plane deeſt.

3) Καὶ Medic. 3. rejicit, quod et ſalvo ſenſu fieri potuit. Sic Medic. 3. 4. non admittunt ἐπάρξαντες. Poſt Medic. 3. Κροῖσσον, et Medic. 4. Ἀλυάτην.

imperaverunt eorum, qui Aſiam tenuere, praeter eos, nec ii Graecos, nec Graeci illos antea noverant, niſi quantum fama percepiſſent admodum exili. Non enim Homerus Medorum, Syrorumve imperium noverat: alioqui, Aegyptias Thebas, et earum et Phoenicum divitias nominans, nequaquam Babylonis, Nini et Ecbatanorum opes ſilentio transmiſiſſet. Ac primo quidem Graecis Perſae imperaverunt, Lydi vero non toti Aſiae, ſed parti ſolum cis Halym perexiguae, idque non diu, ſed duntaxat aetate Croeſi et Alyattis. Et ſi quid gloriae paraverant, amiſerunt a Perſis

αὐτοῖς, ἀφῃρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαι δ', ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν, καὶ τοὺς [4]κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ καὶ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἡττηθέντες πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις, ὅμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν. Persa. p. 736.

§. 24.

Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταστήσας αὐτοὺς Κῦρος ἦν· διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης υἱὸς, ὑπὸ τῶν μάγων κατελύθη. Τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἑπτὰ Πέρσαι, Δαρείῳ τῷ Ὑστάσπεω παρέδοσαν

4) Ante Casaubonum edebatur εἰς τὴν Ἀσίαν, i. e. ἐν τῇ Ἀσίᾳ, quod probare videtur Wesseling. ad Diodor. 3, 44. repugnantibus tamen codicibus omnibus. Καὶ ante διέβησαν deest in Mosc. Tum ex Medic. 4. placuit πολλοῖς ἀγῶσι καὶ πολλάκις pro πολλοῖς καὶ πολλάκις ἀγῶσιν.

1) Vox Πέρσαι non incommode deest in Medic. 3. Tum Mosc. Medic. 3. 4. Paris. Ὑστάσπεω pro Ὑστάσπου, non temere, opinor, ut lib. 16. p. 737. f. Pro παρέδοσαν corrupte Ven. 1. παρέδυσαν.

sis subacti. Persae, Medorum rebus in suam potestatem redactis, statim Lydos subegere: et Graecos, qui in Asia erant, sibi subditos fecerunt, postmodum in Graeciam trajicientes magnis multisque certaminibus victi sunt. Asiam tamen usque ad mare tenuerunt, donec a Macedonibus sunt debellati.

§. 24.

Cyrus primus iis imperium comparavit, cujus successor Cambyses filius a Magis sublatus est. Septem vero Persae, qui Magos interemerunt, Dario Hystaspis

Persis. ἔδοσαν τὴν ἀρχήν· εἶθ' οἱ ἀπὸ τούτου διαδεχόμενοι 1 ²κατέληξαν εἰς ²Ἄρσην· ὃν ἀποκτείνας ³Βαγῶος, ὁ εὐνοῦχος, κατέστησε Δαρεῖον, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων. Τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος, αὐτὸς ἦρξε δέκα, ἢ ἕνδεκα ἔτη· εἶτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους, καὶ τοὺς ἐπιγόνους τούτων μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη. Συνέμεινε δ' ὅσον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. Νῦν δ' ἤδη καθ' αὑτοὺς συνεστῶτες οἱ Πέρσαι, βασιλέας ἔχουσιν, ὑπηκόους ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

2) Bene Mosc. Medic. 3. 4. κατέληξαν pro κατέλυσαν aliorum. Εἰς nempe pro ἐν, ut saepe. Post pro Νάρσην Mosc. Paris. Medic. 3. Ven. 2. reponunt Ἄρσην, quod probant Leopardus in emendatt. 11, 9. et praeter alios Wesseling. ad Diodor. 17, 6. Prave eundem Ὀάρσην vocat Plutarch. in orat. 2. de Alex. fortit. p. m. (ed. Lips.) 328. et 332.

3) Mosc. Μαγῶος, uti Plutarchus in Alcibiade c. 39. Sed B et M saepe commiscentur. Erat autem omnino, Plinio teste 13, 9. s. 4. nomen, quo Persae spadones vocabant. Ceterum in ας plerique terminant. Cf. Bosius ad Nepot. in Alcibiade c. 10. n. 3. ubi multos auctores commemoravit. Omnes hic in ος consentiunt. Post pro δέκα Mosc. δώδεκα, quod si verum sit, debeat potius sequi; tum idem κατ' αὐτούς. Vulgata recte habet.

spis F. imperium tradidere. Ejus successores in Arsem desierunt: quem cum Bagoa eunuchus interfecisset, Darium regem fecit, quanquam e stirpe regia non ortum. Hunc cum Alexander evertisset, ipse X aut XI annos regnavit. Postea Asiae imperium in complures successores, et ab eis profectos divisum, tandem dissipatum est. Permansit annos circiter CCL. Hodie seorsim Persae suum habent corpus, et reges aliis subditos: ante Macedonibus, nunc Parthis.

ΤΩΝ

ΤΩ͂Ν ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν

ΤΟΥ͂ ἙΞΚΑΙΔΕΚΆΤΟΥ ΒΙΒΛΊΟΥ

ΚΕΦΆΛΑΙΑ.

Τὸ ἑξκαιδέκατον [1] περιέχει τὴν Ἀσσυρίαν γῆν, ἐν ᾗ Βαβυλὼν καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν καὶ Μεσοποταμίαν· Συρίαν πᾶσαν· Φοινίκην· Παλαιστίνην· Ἀραβίαν πᾶσαν, καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ [2] συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνῆτιν καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

1) Mosc. ut alibi Medic. 3. περί. Tum in ed. Casaub. ad vocem Ἀσσυρίαν in margine haec adscripta leguntur: γρ. Ἀσσύριον et Ἀσσυρίαν. In Mosc. Medic. 3. 4. et Paris. legitur Ἀσσύριον. Si quid reponendum, praetulerim Ἀσσυρίαν. Tum Mosc. Νίσσιβις.

2) Praecedebat ἣ, quod uncis incluserat Casaubonus, Mosc. mutat in ἡ, melius abest. Ante Σαρακηνῶν Paris. ponit τῶν.

STRA-

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBER SEXTUS DECIMUS.

Sextus decimus continet Assyriam terram, in qua est Babylon et Nisibis, urbes maximae, Adiabenen et Mesopotamiam, omnem Syriam, Phoenicen, Palaestinam, omnem Arabiam, et Indiae ea, quae contermina sunt Arabiae, Saracenorum regionem, quam Scenetim vocat; et quae regiones adjacent mari mortuo et rubro.

ΣΤΡΑ-

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ἙΞΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Assyria.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Τῇ [1] Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι· καλοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ πολλὴν τῆς κύκλῳ γῆς, ἧς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτουρία ἐςὶν, ἐν ᾗπερ ἡ Νῖνος, καὶ ἡ [2] Ἀπολλωνιᾶτις, καὶ Ἐλυμαῖοι, p. 736.

VARIANTES LECTIONES.

1) Paris. inter utramque vocem inserit δὲ, ut Medic. 3. 4. Tum Mosc. Ἀσύριοι. Medic. 3. 4. Paris. οὕτως pro οὕτω.

2) Cum Mosc. dedi Ἀπολλωνιᾶτις, ut lib. 12. p. m. 220. Vulgo

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM LIBER DECIMUS SEXTUS.

CAP. I.

§. 1.

Persiam ac Susianam contingunt Assyrii: sic enim Babyloniam et maximam circum sitae regionis partem vocant, cujus et Aturia est, in qua sunt Ninus, Apolloniatis, Elymaei:

Assyria. μαῖοι, καὶ Παραιτάκαι, καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγριον ὄρος [3] Χαλωνῖτις, καὶ τὰ περὶ τὴν Νῖνον πεδία, Δολομηνή τε, καὶ Καλαχηνὴ, καὶ [4] Χαζηνὴ, καὶ Ἀδιαβηνὴ, καὶ τὰ τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη, τὰ περὶ Γορδυαίους, καὶ τοὺς περὶ Νίσιβιν Μυγδόνας μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλῆς, ἣν Ἄραβες κατέχουσι, καὶ οἱ ἰδίως [5] ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι, μέχρι Κιλίκων

Vulgo Ἀπολλωνιᾶτις. Pro vulgato τὸ Ζάγρον ὄρος melius Mosc. Medic. 3. 4. Ζάγριον ὄρος, ut lib. 11. p. m 542. sine varietate. Alias lib. 11. p. m. 550. ὁ Ζάγρος. Isidor. Charac. p. 5. ed. Hudſ. ὄρος, ὃ καλεῖται Ζάγρος, et sic Plin. 6, 31. f. 27. *Zagrus mons.* Cf. Polyb. 5, 54, 8.

3) Scribendum Χαλωνῖτις, ut apud Plin. 6, 27. [ſ. 31.] et supra. [lib. 11. p. m. 585.] Dionysius Afer v. 1014. Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πνοιὴν βορέαο, Κισσοὶ, Μεσσαβάται τε, Χαλωνῖταί τε νέμονται. Sic fere apud Polybium libro sexto [c. 54, 7.] ubi legendum: διακομίσαντες γὰρ εἰς τὴν Χαλωνῖτιν, πρὸς αὐταῖς ἀνεστρέφησαν ταῖς εἰς τὸν Ζάγρον ἀναβολαῖς. *Casaubonus.* Nempe vulgo ibi ex duriori, opinor, pronuntiatione legitur Καλλωνῖτις, quod et retinuit Schweighaeuserus, quem confer ad illum locum, et notata a me ad lib. 11. p. m. 585.

4) Medic. 4. Ζαζηνὴ, corr. Ζαχηνή. Moscov. Διαβήνη, ut Parif. Γορδιαίους; male. Tum Medic. 3. περὶ τὴν Νίσιβιν.

5) Casaubonus ex veteri libro, quem codicem Ven. 2. ut alibi, puto, adfert ὑπὸ τῶν νῦν Ἰουδαίων. Parif. in margine sine

maei, Paraetacae, et ad Zagrium montem Chaonetis: tum campi Nino vicini. Deinde Dolomena, Calachena, Chazena, Adiabena, et Mesopotamiae gentes, Gordyaeis et Mygdonibus iis proximae, qui circa Nisibim sunt, usque ad Zeugma, quod est ad Euphratem, et ad multam trans Euphratem regionem, quam Arabes tenent, et qui proprie nunc Syri appel-

λίκων καὶ Φοινίκων, καὶ Λιβύων, καὶ τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Assyria. p. 737.

§. 2.

Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι, ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου τοπαλαιόν. Οἱ γοῦν [1] Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν Σύρων καὶ Μελάνων· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον μέχρι τοῦ Ἀμανοῦ διατείνων τοὔνομα. Οἱ δ' ἱστοροῦντες

fine notatione loci adfcriptum habet Ἰουδαίων, Medic. 3. καὶ Ἰουδαίων καὶ Λιβύων, quae fpuria effe facile adparet, cum Strabo Iudaeorum in his confuetudinem parum curet.

1) Medic. 4. ut alibi, Καππαδόκαι, de quo dictum ad lib. 12. p. m. 6. Ad vocem Ταῦρον in Mofcovienfis margine adfcripta exftant haec: τοῦτο νῦν Μαῦρον ὄρος φασίν. In voce Ἀμανοῦ accentum Mofc. rejicit in priorem fyllabam: Ἀμάνου.

appellantur, usque ad Cilices et Phoenices et Libyas, et Aegyptium pelagus, ac Iffıcum finum.

§. 2.

Syrorum nomen tendere videtur a Babylonia usque ad Iffıcum finum, et ab hoc olim usque ad Euxinum. Etenim utrique Cappadoces, tum qui ad Taurum, tum qui ad Pontum jacent, ad hoc usque tempus Leucofyri, *id eft albi Syri*, nominantur: fcilicet, quod fint aliqui etiam Syri nigri: hi autem extra Taurum funt. Taurum dico eum, qui ad Amanum usque nomen extendit.

Assyria. ρoῦντες τὴν Σύρων ἀρχὴν, ὅταν φῶσι, Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλυθῆναι, Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ κατεσκευασμένους τὸ βασίλειον· ὧν ὁ μὲν Νῖνος [2] ἦν, ὁ τὴν Νῖνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας· ἡ δὲ τούτου γυνὴ, ἥπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμίραμις· ἧς ἐςι κτίσμα ἡ Βαβυλών. [3] Οὗτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας· καὶ τῆς Σεμιράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἔργων, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα

2) Medic. 3. 4. Ven. 1. Mosc. Parif. inferunt vocem ἦν, quae vulgo deeft, et falvo fenfu deeffe poffit. Dedi igitur tot codicibus. Urbem Νῖνον accentu diftinxi a viri nomine Νίνος, etfi promifcue ea proferri folent; ut contra Κῦρος, rex, a Κύρος, flumine. Cf. ad lib. 11. p. m 361. Ninus enim rex penultimam habet brevem, uti adparet ex Athenaeo 12, 7. f. 40. Ovidio 4, 88. Σεμίραμις ex correctione bis legitur in Mofc. ter in Parif. ut lib. 12. p. m. 27.

3) Medic. 3. 4. Οὗτοι δ', ut faepe. Tum inferta particula δὲ Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. πολλὰ δὲ καὶ; vulgo tantum πολλὰ καί. Pro ὅση Mofcov. ὅσα, diverfo refpectu, et pro ὑδρείων Medic. 4. ὑδρίων. Cf. lib. 12. p. m. 144. Ante κλιμάκων in Medic. 3. Mofc. Parif. deeft καί. Poft γεφυρῶν pro γεφύρων fcripfi cum Mofcov. qui praeterea ad vocem συρίγγων haec in margine adlita habet: ἃς ἡ ἰδιῶτις γλῶσσα τοὺς ἐρεμπεύλους θρυλεῖ.

dit. Iam qui de Syrorum imperio fcribunt, cum Medos a Perfis everfos dicunt, Syros autem a Medis, nullos alios Syros intelligunt, quam eos, qui Babylone ac Nini regiam conftituerunt: quarum alteram Ninum Ninus in Aturia condidit: ejus uxor Semiramis, quae et in regnum fucceffit, Babylonem. Atque hi Afiam occupaverunt. Semiramidis vero opera praeter ea, quae apud Babylonem funt, multa per univer-

ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δείκνυται, ὅση τῆς ἠπείρου ταύτης ἐςὶ, τά τε χώματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ τείχη, καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὑδρείων, καὶ κλιμάκων, καὶ διωρύχων ἐν ποταμοῖς, καὶ λίμναις, καὶ ὁδῶν, καὶ γεφυρῶν. Ἀπέλιπον δὲ [4] τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς Σαρδαναπάλου καὶ Ἀρβάκου· μετέςη δ' εἰς Μήδους ὕςερον. Assyria.

§. 3.

Ἡ μὲν οὖν [1] Νῖνος πόλις ἠφανίσθη παραχρῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων κατάλυσιν. Πολὺ δὲ μεί-

 ζων

4) Moscov. τοῖς. Tum Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ὀρβάκου, ut veteres ante Casaubonum editiones, qui reposuit Ἀρβάκου, sequentibus aliis. Inconstanti forma nomen fertur. In Ctesiae Persicis p. 840. 847. ad calcem Herodoti Wesseling. vocatur Ἀρβάκης, et sic a Diodoro Sic. 2, 24. et sqq. Athenaeo 12, 7. f. 38. Nicolao Damasceno p. 16. ed. Orellii, Suida h. v. Iustino 1, 3. extr. et in prologo lib. 1. Orosio 2, 2. qui simul notat, ab aliis *Arbatum* dici. Cf. Heinsius ad Vellei. 1, 6. Ex quibus *A* in initio vocis satis probatur. Pro ὕςερον Mosc. dat σήμερον.

1) Mosc. Νῖνον, ut Paris. Τῶν ante Σύρων Mosc. omisit.

universam fere hanc continentem, ut aggeres, qui Semiramidis vocantur, et moenia et munitionum fabricae, tubulorumque in iis, et aquae ductus et scalae et fossae in fluminibus et lacubus, et viae, et pontes. Posteris vero suis imperium reliquerunt usque ad Sardanapalum et Arbacem, quod postea in Medos translatum est.

§. 3.

Sed Ninus post eversos Syros extemplo deleta est. Ea multo major erat Babylone,

Assyria. ζων ἦν τῆς Βαβυλῶνος, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουp. 738. ρίας· ἡ δ' Ἀτουρία τοῖς περὶ Ἄρβηλα τόποις ὅμορός ἐστι, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. Τὰ μὲν οὖν Ἄρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, ἃ κατ' αὐτήν ἐστιν· ἐν δὲ τῇ περαίᾳ τοῦ Λύκου τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδία τῇ Νίνῳ περίκειται. Ἐν δὲ τῇ Ἀτουρίᾳ ἐστὶ Γαυγάμηλα κώμη, ἐν ᾗ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρεῖον. Ἔστι μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος οὗτος, καὶ τοὔνομα· μεθερμηνευθὲν ²γάρ ἐστι καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' οὕτω Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεω, κτῆμα δοὺς εἰς διατροφὴν τῇ καμή-

ſit. Poſt Caſaubonn. Ven. 1. 2. Moſc. Pariſ. ὅμοιος ἐστί. Medic. 3. ὅμορος, ut ex correctione Medic. 4. qui etiam antea habuit ὅμοιος. Atque haec eſt vera lectio, quam Straboni reddidi, facili mutatione corrupta in ὅμοιος, quod cum parum reſponderet praemiſſis, in editionibus tranſiit in ὅμοια. Comprobat eam lectionem epitome, quae reddit πλησίον Ἀρβήλων.

2) Deeſt γὰρ in Medic. 3. Mox pro Ὑστάσπου editionum repoſui ex omnibus codicibus Ὑστάσπεω, ut in fine praecedentis libri. Eadem forma in libris ſcriptis recurrit infra. Quod Aldus dedit Γαυγάμηλα, apertum eſt operarum vitium,

lone, in Aturiae campo ſita. Aturia contermina eſt iis locis, quae circa Arbela ſunt, et Lycum flumen intermedium habet. Arbela enim ad Babyloniam pertinent, et juxta eam ſunt. Trans Lycum vero Aturiae campi Ninum circumjacent. In Aturia quoque pagus eſt nomine Gaugamela, apud quem Darius ſuperatus amiſit imperium: quare hic locus inſignis eſt, ut et nomen. Cameli enim domus interpretantur: nam ſic Darius Hyſtaſpis F. nominavit, cum hanc poſſeſſionem

καμήλῳ τῇ ³συνεκπεπονηκυίᾳ μάλιστα τὴν ὁδὸν τὴν Assyria. διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατροφὴ τῷ βασιλεῖ. Οἱ μέντοι Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὁρῶντες κώμιον εὐτελὲς, τὰ δὲ Ἄρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον, κτίσμα, ὥς φασιν, Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως, περὶ Ἄρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην κατεφήμισαν, καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν οὕτω παρέδωκαν,

Q 4 §. 4.

vitium, etsi, ita efferendum esse, monens viri linguae Persicae periti, ut hic adnotavit Scherpezelius. Nempe quia Strabo οἶκος καμήλου interpretatur, ut Plutarchus in Alex. c. 31. Persis *Chana* est domus, *Siamel* s. *Gamel* camelus. Cf. Reland de vetere l. Persarum in dissertation. T. 2. p. 181. sqq. Alii aliter, ut Hyde, Bochart. *Gaugamela* in auctoribus valet.

3) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. συμπεπονηκυίᾳ, iidemque post κατὰ τὴν ὁδόν. Vulgata efficacius rem declarat. Ἀρβήλου Moscov. in penultima per η et υ reddit, uti mox Ἄρβυλα prodit, quam vocem etiam variant priores editiones. Pro φασὶν in Parif. est φησὶν, quae formae saepius commiscentur. Pro κατεφήμισαν ex Mosc. et Parif. recepi κατεφήμισαν, quod et voluerat Casaubonus. In versione vocis Ἀθμονέως, *Athmonei filio*, primus haesit Maussacus ad Harpocrationem p. m. 16. post Holstenius ad Stephanum p. 42. qui

sionem camelo in alimentum daret, in via (qua per deserta in Scythiam itur) oneribus portandis, in quibus regi etiam alimentum erat, maxime defatigatae: pagum Macedones hunc cum tenuem viderent, Arbela vero habitationem memorabilem, ab Arbelo, ut tradunt, Athmonensi condita, circa Arbela et proelium et victoriam fuisse, famam sparserunt, eamque scriptoribus tradiderunt.

§. 4.

Assyria.

§. 4.

Μετὰ δὲ [1]Ἄρβηλα καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνόμασεν Ἀλέξανδρος νικήσας τὴν περὶ Ἄρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμός, ἐν ἴσῳ διαστήματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· ἡ δὲ χώρα [2]Ἀρτακηνὴ λέγεται.

qui reddendum viderunt *Athmonensi*, a populo Atticae. Acute tamen simul vidit I. Gronovius ad calcem Stephani, qui haec repetiit, ed. Berkel. p. 7. difficulter intelligi posse, qua via et causa Athmonensis ex agro Attico in mediam Asiam penetraverit, et sui monumentum reliquerit. Quare parum δῆμον illum Ἀττικὸν huc congruere judicat. Attamen eadem dubitatio sedet in Graeco nomine viri.

1) Articulus, quem addunt editiones, abest in Ven. 1. Mosc. Medic. 3. 4. Paris. quos secutus sum. Ante Xylandrum adeo τὴν Ἄρβηλα legebatur. Νικατόριον per ω effert Mosc. At aliunde notum est νικητήριον.

2) Iosephus Scaliger, vir prorsus admirabilis, et cum nemine nostrae aetatis comparandus, in Tibullum lib. 3. p. 158. censet legendum Ἀρεκηνὴ λέγεται, ut intelligatur regio *Arec*, cujus meminit Moses Geneseos cap. 10. [§. 10.] de Nimrodo loquens: *ejus*, inquit, *regni caput fuit Babylon*, *Arec*, *Acad et Calne in terra Senaar*. De eadem ille putat accipiendum Tibulli hunc locum lib. 4. Panegyr. ad Messalam v. 142. *Ardet Arecteis aut unda perhospita campis*, *Casaubonus*. Cf. Heyne ad Tibullum c. l. Quam vero incerta sit et vaga haec ratio, satis docet Michaelis in Geogr. Hebr. P. 1. p. 229. sqq. ubi monet, plerosque in Edessa consentire. Cum igitur codices omnes vulgatam tueantur, eam movere nolui.

§. 4.

Post Arbela et Nicatorium montem, quem sic Alexander nominavit, a parta apud Arbela victoria, flumen est Caprus, tanto, quanto Lycus, intervallo. Regio ipsa Artacena dicitur.

ται. Περὶ Ἄρβηλα δέ ἐςι καὶ Δημητριὰς πόλις· Aſſyria. [3]εἶϑ' ἡ τοῦ Νάφϑα πηγὴ, καὶ τὰ πυρὰ, καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερὸν, καὶ Σαδράκαι, τὸ Δαρείου τοῦ [4]Ὑςάσπεω βασίλειον, καὶ ὁ Κυπαρισσὼν, καὶ ἡ τοῦ Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ἤδη Σελευκείᾳ καὶ Βαβυλῶνι.

§. 5.

Ἡ δὲ Βαβυλὼν καὶ αὕτη μέν ἐςιν ἐν πεδίῳ· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε ςαδίων· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πήχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων ἑξήκοντα· ἡ δὲ πάρο-

3) Moſc. temere ἔϑ', qui praeterea neglexit verba καὶ τὰ πυρά. Quod inde a Xylandro legitur Ἀναίας ἱερὸν, Caſaubonus mutandum cenſet in Ἀναΐτιδος ἱερόν. Ex codicibus meis Moſc. Pariſ. Medic. 3. 4. adferunt Ἀνέας ἱερὸν, ut editiones ante Xylandrum et vetus interpres. Equidem nihil ſtatuendum tutius cenſeo.

4) Sic poſui ex Caſaubonn. Medic. 3. 4. Ven. 1. Pariſ. Moſcov. ut ſupra, pro Ὑςάσπου. Vox ἤδη in Medic. 3. deeſt.

tur. Circa Arbela eſt urbs Demetrias. Poſt fons, qui naphthae ſcatebras habet, inde ignes, et Anaeae templum, et Sadracae, Darii regia, Hyſtaſpis F. et Cupreſſetum, et Capri trajectus, jam ad Seleuciam et Babylonem pertinens.

§. 5.

Babylon ipſa quoque in campo jacet, muri ambitu CCCXCV ſtadiorum, craſſitie pedum XXXII: altitudine inter turres cubitorum L, turrium ipſarum LX: viam ſuper moenibus habet tam latam, ut quadrigae

Assyria. δος [1] ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς τέθριππα ἐναντιοδρομοῦντα ἀλλήλοις ῥαδίως· διόπερ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων λέγεται καὶ τοῦτο, καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος, ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἑκάστην πλευρὰν τεττάρων πλέθρων· συνέχεται δὲ ψαλιδώμασι καμαρωτοῖς, ἐπὶ πεττῶν ἱδρυμένοις κυβοειδῶν ἄλλοις ἐπ᾽ ἄλλοις· οἱ δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτὰ δένδρων τῶν μεγίστων, ἐξ ὀπτῆς [2] πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευασμένοι, καὶ αὐτοὶ, καὶ αἱ ψαλίδες, καὶ τὰ καμαρώματα. Ἡ δ᾽ ἀνωτάτω στέγη προσβάσεις κλιμακωτὰς ἔχει, παρακειμένους δ᾽ αὐταῖς καὶ κοχλίας, δι᾽ ὧν τὸ ὕδωρ ἀνῆγον εἰς τὸν κῆπον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου συνεχῶς οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι.

1) Mosc. τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους; Paris. τῆς ἐπὶ τ. τείχους. Deinceps pro ὡς in Mosc. legitur ὥστε. Infra pro ἄλλης ἐπ᾽ ἄλλῃ ex codicibus meis omnibus reposui ἄλλοις ἐπ᾽ ἄλλοις. Causa est manifesta. Casaubonus ex suis codicibus tantum enotat ἐπ᾽ ἄλλης pro ἐπ᾽ ἄλλῃ.

2) Medic. 4. Ven. 1. λίθοι. Pro ἀνωτάτω Medic. 3. ἀνωτάτη.

drigae occurrentes facile se transmittant. Unde et hoc de VII spectaculis unum dicitur: et hortus pensilis figura quadrata, cujus latus quodlibet quatuor est jugerum. Fornicibus continetur fornicatis, sitis super talos, cubi formam habentes. Tali isti pilae concavae sunt et terra plenae, ut arbores maximas consitas recipere possint, ex lapide coctili et bitumine constructae, cum ipsae, tum testudines et fornices. Supremum tabulatum ascensus scalares habet et cochlias, ipsis adjacentes, per quas continenter aqua ex Euphrate in hortos attollitur ab homini-

μένοι. Ὁ γὰρ ποταμὸς διὰ [3] μέσης ῥεῖ τῆς πόλεως Assyria. σαδιαῖος τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. Ἔςι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βήλου τάφος αὐτόθι, νῦν μὲν κατεσκαμμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὥς φασιν· ἦν δὲ πυραμὶς τετράγωνος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, καὶ αὐτὴ σαδιαία τὸ ὕψος· σαδιαία δὲ καὶ ἑκάςη τῶν πλευρῶν· ἣν Ἀλέξανδρος ἐβούλετο ἀνασκευάσαι· πολὺ δ' ἦν ἔργον καὶ πολλοῦ χρόνου ([4] αὐτὴ γὰρ ἡ χοῦς εἰς ἀνακάθαρσιν μυρίοις ἀνδράσι δυοῖν μηνῶν ἔργον ἦν) ὥστ' οὐκ ἔφθη τὸ ἐγχειρηθὲν ἐπιτελέ-

3) Casauboniani omnesque mei cum Planude pro μέσον dant μέσης, quod reddidi. Post ὁ κῆποι vitiose ed. Xylandri, ex qua fluxit in reliquas. In eadem editione truncata adparent sequentia, sic: καὶ αὐτὴ σαδιαία καὶ δὲ ἑκάστη τῶν πλευρῶν.

4) Mosc. αὕτη et μυρίων ἀνδρῶν; tum idem et Paris. δυσὶν, de quo saepius est dictum. Pro ἔφθη vitiose ed. Xyl. ἔθη. Pro κατήρειψαν Mosc. Medic. 4. κατήρειψαν, quos secutus sum. Tum Moscov. Medic. 3. 4. Paris. τὰ δὲ χρόνου. Vulgo τὰ δ' ὁ χρόνος. Τίγρει, quod praeeunt Mosc. Paris. posui pro Τίγριτι, quod locum habuit inde a Xylandro, ante quem legebatur Τίγρειτι; Medic. 4. Τίγρι. Cf. Wesseling. ad Herodot. 5, 52. et quae supra notavi.

minibus, ad hoc ipsum constitutis. Nam flumen mediam urbem perlabitur, latitudine stadium occupans: horti super flumine sunt. Ibi etiam Beli sepultura est, nunc eversa: quod fecisse Xerxes fertur. Pyramis quaedam erat quadrata, ex latere coctili structa, stadii altitudine, cujus quodque latus stadium obtinebat. Hanc Alexander instaurare voluit: sed cum multi res laboris esset, et multi temporis, (nam ad expurgandam duntaxat terram x millibus hominum, duorum mensium opus erat) quod inceperat, perfi-

Assyria. τελέσαι· παρὰ χρῆμα γὰρ ἡ νόσος καὶ ἡ τελευτὴ συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. Τῶν δ' ὕστερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὠλιγωρήθη καὶ κατήρειψαν τῆς πόλεως, τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος, καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγωρία περὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρει πλησίον τῆς Βαβυλῶνος ἐν τριακοσίοις που σταδίοις ἐτείχισε Σέλευκος, ὁ Νικάτωρ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν τὴν πόλιν, καὶ τὸ βασίλειον ἐνταῦθα μετήνεγκαν· καὶ δὴ καὶ νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλῶνος μείζων, ἡ δ' ἔρημος ἡ πολλή, ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνῆσαί τινα εἰπεῖν, ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ·

Ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ Μεγάλη πόλις.

Διὰ

perficere non valuit: illico enim morbus et mors ejus oppressit. Posteriorum nemo curavit: quinetiam reliqua neglecta sunt, et urbis partem Persae diruerunt, partem tempus consumsit et Macedonum negligentia, praesertim postquam Seleucus Nicator Seleuciam ad Tigrim condidit stadiis tantum CCC a Babylone dissitam. Nam et ille et posteri omnes huic urbi maximopere studuerunt, et regiam eo transtulerunt, et nunc Babylone haec major est, illa magna ex parte deserta, ut intrepide de ea usurpari possit, quod de Megalopoli Arcadiae, magna urbe, quidam dixit Comicus:

Est magna solitudo nunc Megalopolis.

In

Διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνιν ἐκ [5] Φοινικίνων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ συντελοῦνται, καὶ δοκοῖς καὶ στύλοις· περὶ δὲ τοὺς στύλους στρέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν, εἶτ' ἐπαλείφοντες χρώμασι καταγράφουσι· τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτῳ· ὑψηλαὶ δὲ καὶ αὗται, καὶ οἱ οἶκοι καμαρωτοὶ πάντες διὰ τὴν ἀξυλίαν. Ψιλὴ γὰρ ἡ χώρα καὶ θαμνώδης ἡ πολλὴ, πλὴν φοίνικος· οὗτος δὲ πλεῖστος ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολὺς δὲ καὶ ἐν Σούσοις, καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ Περσίδι, καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ. Κεράμῳ δ' οὐ χρῶνται· οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. Παραπλήσια δὲ καὶ τὰ ἐν Σούσοις καὶ ἐν τῇ Σιτακηνῇ. Assyria. p. 739.

§. 6.

5) Mosc. Parif. Ven. 1. pro φοινίκων fubftituunt φοινικίνων, quod malui recipere. Ante καλάμης deeft in Medic. 4. et Ven. 1. articulus. Poft pro καταγράφουσι Mosc. vult καταβάπτουσι. Ante Σιτακηνῇ in Medic. utroque et Parif. deeft ἐν; Medic. 3. etiam minus recte dat Σιτακινῇ.

In Babylonia propter lignorum penuriam e palmaceis trabibus et columnis aedificia faciunt. Circum columnas ex contortis calamis confectos ponunt, poftea illinentes coloribus pingunt. Portae bituminatae et altae funt tam ipfae, quam domus, quae omnes propter lignorum penuriam fornicantur. Quippe regio magna ex parte nuda nihil fert praeter frutices et palmam: quae et in Babylonia, et in Sufiana, et in ora Perfiae, et in Carmania permulta eft. Imbrice autem non utuntur, cum imbribus careant. Idem fit in Sufiana et Sitacena.

§. 6.

Assyria.

§. 6.

Ἀφώριστο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ἐπιχωρίοις φιλοσόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οἳ περὶ ἀστρονομίαν εἰσὶ τὸ πλέον· προσποιοῦνται δέ τινες καὶ γενεθλιαλογεῖν, οὓς οὐ καταδέχονται οἱ ἕτεροι. Ἔστι δὲ καὶ φῦλόν τι [1] τὸ τῶν Χαλδαίων, καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη, πλησιάζουσα καὶ τοῖς Ἄραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένῃ θαλάττῃ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀστρονομικῶν γένη πλείω. Καὶ γὰρ Ὀρχηνοί τινες προσαγορεύονται, καὶ Βορσιππηνοὶ, καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἂν κατὰ αἱρέσεις, ἄλλα καὶ ἄλλα

1) Τὸ inferui ex omnibus meis codicibus, excepto Ven. 2. ex quo nihil inveni adnotatum. Agnofcunt etiam edd. ante Xylandrum. Ante vocem ἀστρονομικῶν Mofc. delet τῶν. Βορσιπτινοὶ, quod ferunt editiones, in Βορσιππηνοὶ mutant Mofc. Parif. et Mediceus uterque, probante Stephano, cum Iofepho contra Apionem p. 1045. Vetus interpres adfperfo alio vitio *Borfifpeni.*

§. 6.

Conftituta eft habitatio peculiaris in Babylonia philofophis indigenis, plurimum aftronomiam tractantibus, qui Chaldaei appellantur. Sunt ex iis, qui e natalibus hominum eventura iis vaticinari fe profiteantur: fed a caeteris non probantur. Eft et Chaldaeorum natio et Babyloniae regio ab eis habitata, Arabibus et mari proxima, quod Perficum appellatur. Chaldaeorum aftronomicorum genera funt aliquot. Nam quidam Orcheni dicuntur, quidam Borfippeni, et alii complures, qui (ut in fectarum fieri folet diverfitate) eisdem

ἄλλα [2] νέμοντες περὶ τῶν αὐτῶν δόγματα. Μέμνηνται δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐνίων οἱ Μαθηματικοὶ, καθάπερ Κιδήνα τε καὶ Ναβουριανοῦ, καὶ Σουδίνου· καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευκείας Χαλδαῖός ἐστι, καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες. Assyria.

§. 7.

Τὰ δὲ Βόρσιππα ἱερὰ πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λινουργεῖον μέγα. Πληθύουσι δὲ ἐν αὐτῇ νυκτερίδες μείζους [1] πολὺ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἁλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν, καὶ ταριχεύονται.

§. 8.

2) Cum codices et Casauboniani et mei ad unum omnes perstent in νέμοντες, idque ferri commode possit, reluctari et editionum omnium λέγοντες servare dubitavi.

1) Vox πολὺ, quam omnes omnino codices adjiciunt, in Aldina ed. excidit, et hinc in reliquis exsulavit. Vetus etiam interpres habet *longe majores*. Tum pro μείζους Medic. 3. 4. Mosc. Paris. μείζω, ut sic saepe.

dem de rebus aliter atque aliter statuunt. Mathematici quoque nonnullos eorum commemorant: ut Cidenam, et Naburianum, et Sudinum, et Seleucus ex Seleucia Chaldaeus est, atque alii complures illustres viri.

§. 7.

Borsippa urbs est Dianae et Apollini sacra. In ea maximum linificium est, et maxima vespertilionum multitudo, qui longe majores sunt, quam in caeteris locis. Capiuntur ad cibum, et sale condiuntur.

§. 8.

Assyria.

§. 8.

Περιέχεται δ' ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων, ἀπὸ μὲν τῆς ἠοῦς, ὑπό τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παραιτακηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλδαίων μέχρις Ἀράβων τῶν Ἀλεσηνῶν· ἀπὸ δὲ [1] τῆς ἑσπέρας ὑπό τε Ἀράβων τῶν Σκηνιτῶν μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς καὶ τῆς Γορδυαίας· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ὑπό τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων μέχρι τοῦ Ζάγρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐθνῶν.

§. 9.

Διαῤῥεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν,

1) Ante ἑσπέρας ex Medic. 3. 4. Mosc. Paris. ad formam aliorum inserui τῆς. Quod Mosc. vult Σκηνιτῶν, errat. Noti satis sunt *Scenitae* in Latinis. Nec minus bene Medic. 4. Γορδιαίας, ut alibi per ι, v. c. lib. 11. p. m. 542. V. Stephanus h. v.

§. 8.

Babyloniorum regio ab oriente continetur a Susiis et Elymaeis et Paraetacenis: a meridie vero Persico sinu et Chaldaeis usque ad Arabes Alesenos: ab occidente ab Arabibus Scenitis usque ad Adiabenam et Gordyaeam: a septentrione ab Armeniis ac Medis usque ad Zagrum montem, et gentes circa eum habitantes.

§. 9.

Regio multis fluminibus irrigatur: quorum maximi sunt Tigris et Euphrates: secundi ab Indicis inter hos,

τερεύειν, κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποτα- Assyria.
μοί· ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ¹ ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὦπιν καὶ
τὴν νῦν Σελεύκειαν· ἡ δὲ Ὦπις, κώμη, ἐμπορεῖον
τῶν κύκλῳ τόπων, ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλειόνων ἢ
τρισχιλίων σταδίων. Οἱ μὲν οὖν Πέρσαι τοὺς ἀνά- p. 740.
πλους ἐπίτηδες κωλύειν ² θέλοντες, φόβῳ τῶν ἔξω-
θεν ἐφόδων, καταῤῥάκτας χειροποιήτους κατεσκευά-
κεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιὼν, ὅσους οἷός τε ἦν,
ἀνεσκεύασε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὦπιν. Ἐπε-
μελήθη δὲ καὶ τῶν διωρύχων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐ-
φράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἔα-
ρος

1) Mosc. quem nexus convincit, οἱ. Tum Medic. 3. ἐμπόριον, ut saepe alibi variatur, Moscov. ἐμπορεῖον, Paris. ἐμποριόν. Melius vulgo interponatur καί. Verba ὁ δ' ἐπὶ — σταδίων absunt in Ven. 2.

2) Sic Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Vulgo ἐθέλοντες. Cum perinde sit, prius dedi codicibus. Antea vox ἐπίτηδες deest in Mosc.

hos, qui in australi parte Asiae sunt, fluvios. His adversis navigatur a mari per alterum Opim, et in eam, quae nunc Seleucia dicitur: (Opis autem pagus est, circumstantium locorum emporium) per alterum vero Babylonem, supra tria millia stadiorum. Persae quidem volentes de industria subvectiones eas prohibere, extranearum invasionum metu, catarrhactas manuum opere confecerant, per quos fluviis in praeceps dejectis, sursum navigandi facultas tolleretur. Alexander cum adventasset, quos potuit omnes demolitus est, praesertim qui erant in navigatione ad Opim. Fossarum quoque idem curam habuit. Exundat enim Euphrates aestate, sub ver incipiens,

 cum

Assyria. ρος ἀρξάμενος, ἡνίκα τήκονται αἱ χιόνες ³ αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥστ' ἀνάγκη λιμνάζεσθαι καὶ καταχλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εἰ μὴ διοχετεύοι τις ταφρείαις καὶ διώρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ῥοῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυχες γεγένηνται. Χρεία δὲ ἐστιν ὑπουργίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ, καὶ μαλακὴ, καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ῥευμάτων, καὶ γυμνοῖ τὰ πεδία, πληροῖ δὲ τὰς διώρυχας, καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐμφράττει ῥᾳδίως ἡ χοῦς· οὕτω δὲ συμβαίνει πάλιν, τὴν ὑπέρχυσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτουσαν, λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἕλη, καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ

3) Bene Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. *αἱ* inserunt, quae vocula vulgo omittitur. Post ex Mosc. praetuli *λιμνάζεσθαι*. Vulgo, ut alii, *λιμνάζειν*, suspenso sensu. Tum idem cum Medic. 4. *διοχετεύει*, Paris. *ῥεύματος*, cui suprascriptum est *ῥοῦ*. Verbum *γεγένηνται* a manu recentiori in spatio vacuo adlitum accessit.

cum jam nives in Armenia liquefiunt: ut necesse sit stagnare arva, atque obrui: nisi quis ingruentem fluxum, et aquarum vim per fossas et canales divertat: quemadmodum Nilum quoque coërcent in Aegypto. Hinc ergo fossae actae sunt: sed opera multa opus est. Nam cum terra profunda sit et mollis, ac facile cedat: nullo negotio ab aquis abripitur, et campi nudantur, ac limus fossas implet, eorumque ora obstruit: unde rursum aquarum eluvio fit, quae in campos mari propinquos effusae, lacus et paludes efficiunt et arundineta: e quorum arundinibus varia contexuntur vasa, quorum quae liquida susci-

τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικὰ, τῇ ἀσφάλτῳ περιαλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ ἱστία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάθοις, ἢ ῥιψὶ παραπλήσια. Aſſyria.

§. 10.

Τὸ μὲν οὖν παντάπασι κωλύειν τὴν τοιαύτην πλημμύραν, οὐχ οἷόν τε ἴσως· τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν, ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἐστιν. Ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν [1]μὲν πολλὴν παρέκχυσιν ἐμφράζει κωλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν, ἣν ἡ χοῦς ἐργάζεται τοὐναντίον, ἀνακαθάρσει τῶν διωρύχων, καὶ ἐξανοίγει τῶν στομάτων. Ἡ μὲν οὖν ἀνακάθαρσις ῥᾳδία· ἡ δὲ ἔμφραξις πολυχειρίας δεῖται· εὐένδροτος γὰρ

 οὖσα

1) Μὲν minus bene abeſt in Moſcov. uti mox τοὐναντίον in Medic. 4. pro quo Pariſ. vult τοὐναντίων. Tum Medic. 3. τῶν διωρύχων, quam ſcripturam, ut antea, tunc quidem ſine codicibus poſui. V. ad lib. 11. p. m. 378. Medic. 4. inverſo ordine τῶν διωρύγων ἀνακαθάρσει. Idem, ſed male, εὐένδοντας.

ſuſcipiunt, bitumine illinuntur, caetera nuda, et liturae expertia relinquuntur. Fiunt etiam vela arundinea ſtoreis et cratibus ſimilia.

§. 10.

Fieri nequit, ut haec inundatio omnino prohibeatur: afferre autem aliquod remedium optimorum principum munus eſt. Remedium eſt nimiam aquarum effuſionem obſtruendo prohibere, foſſarum vero repletionem, quam limus efficit, eas expurgando et ora aperiendo. Ac purgatio quidem facilis eſt: obſtructio multarum manuum operam requirit.

Assyria. οὖσα ἡ γῆ καὶ μαλακὴ, τὴν ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' [2] εἴκουσα συνεφέλκεται κἀκείνην, καὶ ποιεῖ δυσεύχωστον τὸ στόμα. Καὶ γὰρ καὶ τάχους δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλυσθῆναι τὰς διώρυχας, καὶ μὴ πᾶν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. Ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους, ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεὶς δὲ, τὰς ἐποχετείας οὐ δύναται παρέχεσθαι κατὰ καιρὸν, ὧν δεῖται πλεῖστον τοῦ θέρους ἔμπυρος οὖσα ἡ χώρα καὶ καυματηρά· διαφέρει δ' οὐδὲν ἢ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρποὺς, ἢ τῇ [3] λειψυδρίᾳ καὶ τῷ δίψει διαφθείρεσθαι·

2) Sic pro ἀεὶ, quod Aldo debetur, reposui, apte suadentibus omnibus codicibus, nullo excepto, quibus etiam suffragatur vetus interpres. Novum verbum invehit Mosc. qui deinceps subjungit συνυφέλκεται. At sensui apte post exhibet cum Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. κλεισθῆναι, quod ex κλησθῆναι priorum editionum transierat in κλυσθῆναι. Διώρυχας per χ, vulgo per γ, scripsi cum Medic. 3. qui hanc scripturam constanter praefert.

3) Medic. 4. λειψυδρείᾳ. Proxima verba de mendo suspecta habet Casaubonus, nec codices opem praestant. Qualia

quirit. Nam cum terra facile cedat, et mollis sit, aggestum limum non sustinet, sed cedendo et ipsa trahitur, et os obturatu difficile reddit. Quin et celeritate opus est, ut cito fossae claudantur, et ne omnino ex eis aqua elabatur. Fossae enim per aestatem arefactae flumen quoque siccant, quod subsidens derivationibus non potest tempestivis sufficere, quibus regio perusta et siccitate squalens per aestatem plurimum eget: neque vero quidquam refert, aquarumne multitudine obruantur fruges, an earum

σθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους, πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχοντας· ἀεὶ λυμαινομένους γὰρ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἷόν τε ἐπανορθοῦν, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανοίγοιτο τὰ στόμια τῶν διωρύχων, ταχὺ δὲ κλείοιντο, καὶ αἱ διώρυχες ἀεὶ μετριάζοιεν, ὥστε μηδὲ πλεονάζειν ἐν αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μήτ' ἐλλείπειν. Assyria.

§. 11.

Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, p. 741. ἀναπλέοντα καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διώρυχας μετὰ τοῦ πλήθους

R 3

lia tamen sunt, optime iis medetur emendatio Casauboni, qui inserit καὶ, unde etiam sensus expeditur. Inserui igitur. In sequentibus turbat γὰρ, quod commode abesse possit, nisi interpreteris *quippe*, *scilicet*. Certe tuentur libri omnes. Verba τῷ ὕψει Villebrune glossam ex margine inlapsam putat, γὰρ autem in γε mutat, unde omnia clara sint, illaeso textu. Equidem ἅμα — ad διαφθείρεσθαι retuli, et distinctionem majorem post ἀεὶ removi.

earum penuria et siti depereant. Praeterea navigationes valde utiles, ab ante dictis causis impeditae, confici recte nequeunt, nisi fossarum ora cito vel aperiantur, vel claudantur: ut semper fossae mediocritatem servent, ne in eis aqua aut redundet, aut deficiat.

§. 11.

Narrat Aristobulus, Alexandrum ipsum navigantem, et scapham gubernantem fossas inspexisse, easque comitantis multitudinis

Assyria. θους τῶν συνακολουθησάντων· ὡς δ' αὕτως καὶ τὰ στόμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κατανοήσαντα δὲ μίαν [1] τὴν μάλιστα συντείνουσαν ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχείριστον ἔχουσαν τὸ στόμα, καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδοτον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξαι καινὸν στόμα ἀπὸ σταδίων τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κἀκεῖ μεταγαγεῖν τὸ ῥεῖθρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀραβίαν δυσείσβολον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν, ἢ καὶ τῶν ἑλῶν ἀποτελεσθῆναι, [2] νησίζουσαν ἤδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος· διανοεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶσθαι τὴν χώραν ταύτην, καὶ στόλους καὶ ὁρμητήρια ἤδη κατε-

1) Verba τὴν μάλιστα, quae in ed. Aldi exciderunt, et hinc in reliquis desunt, codicum omnium, etiam Casaubonianorum, auctoritate revocavi.

2) Sic pro νησιάζουσαν reposui ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. etsi νησιάζω legitur lib. 1. p. m. 157. Propius illud facit ad etymon. Tum Mosc. mavult τῶν ὑδάτων. In Medic. 4. et Ven. 1. proxime antea deest ἤδη.

dinis opera expurgasse, et ora quaedam obstruxisse, nonnulla aperuisse. Cumque fossam quandam ad paludes et lacus, qui sunt Arabiam versus, tendere animadverteret, habentem os intractabile, et obstructu difficillimum propter cedentem et mollem terram: aliud novum os aperuisse XXX a priore stadiis, capto loco petroso, atque traducto alveo. Idque etiam ideo actum; ut praecaveret, ne Arabia omnino difficilis esset ingressu propter lacus et paludes: cum propter aquae multitudinem jam tum effecta insula videretur. Habebat enim in animo regionem eam occupare, jamque ad hoc et classem et recepta-

cula

κατεσκευάσθαι, [3] καὶ πλοῖα, τὰ μὲν ἐν Φοινίκῃ τε Assyria. καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διάλυτά τε καὶ γομφωτὰ, ἃ κομισθέντα εἰς Θάψακον, σταδίοις ἑπτὰ, εἶτα τῷ ποταμῷ κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος· τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπαρίττων· σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις καὶ ἄλλοις τισὶ μετρία τίς ἐστιν εὐπορία. [4] Σκήψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν τοῦ πολέμου φησὶν, ἐπειδὴ μόνοι τῶν ἁπάντων οὐ πρεσβεύσαιντο οἱ Ἄραβες ὡς αὐτόν· τὰ δ' ἀληθὲς

3) Hic recte ad nexum aliquid desiderat Villebrune, et subplet τε, quod illum contineat. Certe vetus interpres vertit: *navigia quoque*. Sic fecissem, nisi Medic. 3. subpeditasset καὶ πλοῖα. Post pro ἑπτὰ Gossellin in libro: Recherches sur la Geographie des anciens T. 2. p. 97. ex ratione geographica emendat χίλια ἑπτακόσια. Recte. At quod omnes codices ἑπτὰ pertinaciter tuentur, notandum, non recipiendum putavi.

4) Vulgo ante Casaubonum σκέψασθαι, qui recte emendavit σκήψασθαι, quod comprobant omnes codices cum Planude. Quod idem in seq. leg. conjicit φησὶν, praeter nexum adjuvant etiam Ven. 2. Medic. 3. Mosc. Paris. Vulgo φασίν.

cula paraverat, ac navigia partim in Phoenicia Cyproque construxerat, tum dissolubilia, tum clavis compacta, quae per septem stadia Thapsacum portata, postea Babylonem flumine delata sunt: partim in Babylonia aedificaverat, ex hortorum et lucorum cupressis. Ibi enim materiei inopia est: apud Cossaeos vero et nonnullos alios mediocris copia. Hanc eum causam dicunt bello praetendisse, quod Arabes ex omni-

Assyria. ἀληθὲς ὀρεγόμενον. πάντων εἶναι κύριον· καὶ ⁵ἐπεὶ δύο θεοὺς ἐπυνθάνετο τιμᾶσθαι μόνους ὑπ' αὐτῶν, τόν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμήσεσθαι, κρατήσαντα, καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔχειν, ἣν εἶχον πρότερον. Ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυχας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι τοὺς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν· τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς λίμναις εἶναι.

§. 12.

5) Sic Ven. 1. 2. Mosc. Medic. 4. Paris. cum Casaubonianis et Planude pro vulgato ἐπειδή. Tum diverso ordine Medic. 4. ἑαυτὸν ὑπολαβεῖν. Pro τιμήσεσθαι Casaubonus vult τιμηθήσεσθαι. At non opus est emendatione, in primis cum codices omnes in vulgata forma perstent. Saepe enim futura mediorum passivorum vices gerunt, uti docuerunt viri docti plures, quos laudat Matthiae in Gramm. Gr. p. 690. Hujus ipsius verbi plura exstant exempla. Sic Thucyd. 2, 88. f. τιμήσονται pro τιμηθήσονται, ut Scholiastes monet. Sed ne multa, diserte Thomas Mag. p. 852. praecipit: τιμήσεται, οὐ τιμηθήσεται, ubi exempla conlegit Hemsterhusius, qui simul Casaubonum notat. Cf. supra ad lib. 10. p. m. 254.

omnibus gentibus legatos ad eum non misissent: revera, omnibus dominandi impulsum cupiditate: et quoniam duos tantum deos ab illis coli audisset, Iovem scilicet et Bacchum, qui eorum, quae ad vitam pertinent, potissima largirentur: se tertium existimasse cultum iri, si vicisset, et patriam libertatem illis restituisset. Cum haec Alexander circa fossas traditur effecisse, tum regum et principum sepulturas, quarum plurimae in lacubus erant, refodisse.

§. 12.

§. 12. Assyria.

Ἐρατοσθένης δὲ, τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, φησὶ, τὸ ὕδωρ, ἀπορούμενον διεξόδων, ἀνοῖξαι πόρους [1] ὑπὸ γῆς· καὶ δι' ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσύρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ [2] Ῥινοκόλουρα καὶ τὸ Κάσιον ὄρος ποταμοὺς, καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα δ', εἰ πιθανῶς εἴρηκεν. Αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις αἱ ποιοῦσαι [3] τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ

R 5 λίμνας

1) Aptiorem hanc lectionem ſubſtitui ex Ven. 1. Moſc. Medic. 3. 4. Vulgo ἐπὶ γῆς. In verbis εἰς τοὺς Caſauboniani i. e. Ven. 2. ſubplent πόρους, neglecta voce ποταμούς.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Ῥινοκόρουρα, terminatione in α et neutro genere. Caſaubonus dedit Ῥινοκόρουραν, ante et poſt eum Ῥινοκόλουραν ſcribebatur. Et ſic alii auctores modo per λ, modo per ρ variant, nec magis in genere ſibi conſtant, uti ex Cellario in Geogr. Ant. 3, 13, 231. diſci poteſt. Cum tamen Strabo per λ efferat, nihil remorantibus codicibus, τὸ λ revocavi, ut Weſſeling. ad Diodor. Sic. 1, 60. quippe quod analogiae Graecae eſt accommodatius, ab ipſo Strabone infra p. 759. f. probatae. Tantum in neutro genere ex aliis locis protuli. Poſt Pariſ. Κάσσιον praefert, ut quidam alii auctores. Vid. §. 13.

3) Articulus in Moſc. abeſt. Poſt vulgo ὑπὸ γῆς, pro quo ex Caſaubonn. Ven. 1. 2. recepi ὑπὸ γῆν, uti poſt ξηρὰν ex Medic. 3. οὖσαν pro οὕτω.

§. 12.

Eratoſthenes paludum mentionem faciens, quae apud Arabiam ſint, aquam dicit, cum exitum nullum inveniret, ſubterraneos ſibi meatus aperuiſſe, ac per illos usque in Coeleſyriam delatam in ea flumina erupiſſe, quae circa Rhinocolura et Caſium montem ſunt, atque ibi et lacus et voragines effeciſſe, quae, haud ſcio, an veriſimilia dixerit. Nam Euphrais effuſiones, quae Arabiam verſus

Assyria. λίμνας καὶ τὰ ἕλη, πλησίον εἰσὶ τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης· ὁ δὲ διείργων ἰσθμὸς, οὔτε πολύς ἐστιν, οὔτε πετρώδης, ὥστε ταύτῃ μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιά-
p. 742. σασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴτ' ὑπὸ γῆν, εἴτ' ἐπιπολῆς, ἢ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων σταδίων διανύειν ἄνυδρον καὶ ξηρὰν οὖσαν· καὶ ταῦτα ὀρῶν ἐν μέσῳ κειμένων, τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλιβάνου, καὶ [4] τοῦ Κασίου· οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.

§. 13.

Πολύκλειτος δέ φησι, μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη

4) Interpres [vetus] Marsyam [Marsiam] pro Casio reposuit, nescio, quid secutus: mihi non probatur. Quid si Masium legas, sub quo Tigranocerta jacent? Sed nulla necessitate urgente, nolo quidquam mutare. *Xylander.* Nempe Μαρσίου ille legit in suo codice, uti est in quibusdam Casaubonianis, pro quo in Medic. 4. Ven. 1. est Μαρσύου; in aliis Casaubonn. Ven. 2. Mosc. Μασσίου; in Medic. 5. Μασίου; in Paris. Μασύου. Ego vulgatam in hoc connexu retinui, tantum ejecto altero σ.

sus et lacus et paludes efficiunt, mari Persico proximae sunt: isthmus autem, qui ea dirimit, neque magnus, nec petrosus. Itaque probabilius erat, aquam in mare impelli, sive sub terram, sive supra ejus superficiem, quam amplius sex millibus stadiorum siccam et aridam regionem perrumpere: praesertim cum Libanus et Antilibanus, et Casius montes in medio essent. Atque hi quidem haec dicunt.

§. 13.

Polycletus negat, Euphratem exundare. Etenim per campos maximos ferri:

δ' ὄρη τὰ μὲν δισχιλίους ἀφεστάναι σταδίους, τὰ δὲ [1]Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πάνυ ὑψηλά, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐκ ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἐκβατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις· ἀεὶ δὲ τοῖς πρὸς νότον σχιζόμενα καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος [2]ἐκδέχεσθαι τὸν Τίγριν. Τὸ μὲν οὖν ὕστατον ῥηθὲν φανερῶς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία· Assyria.

καὶ

1) Lege cum priori interprete τὰ δὲ Κοσσαῖα, quorum montium et lib. 11. [p. m. 543.] meminit. *Casaubonus.* Κοσσαῖα tuentur etiam cum Casaubonianis omnes mei codices, tantum quod per simplex σ efferunt Medic. 4. Ven. 1. uti vetus interpres. Aldus primus mutavit in Κάσσια. De Cossaeis, cum trans Tigrim sita sint, judicari debet ex longa extensione. Tum Casii montis altitudo nota est. Post pro προσβορείοις Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. προσβόροις, ut antea pro οὐκ ἀθρόαν Medic. 3. 4. Ven. 1. οὐδ' ἀθρόαν.

2) Casaubonn. meique omnes ἐκδέχεσθαι pro ἐνδέχεσθαι. Praetuli igitur prius. Pro πῇ—πῇ Mosc. bis dat ποῖ. Ἐξηρμένου recte Casaubonus mutavit in ἐξηρμένα. Paris. male μεσημβρινὰ, uti editiones praeter Amstelodamensem. Vitiose etiam post Paris. μέρει. Tum συνέχουσαν Casaubonn. i. e. Ven. 2. pro συμμένουσαν, quod est aptius.

ferri: montium vero alios duobus millibus stadiorum, Cossaeos ad mille abesse, non admodum altos, nec multa nive tectos, aut quae confertim liquetur: maximam enim montium altitudinem in borealibus partibus esse ultra Ecbatana: versus austrum vero scissos ac dilatatos plurimum deprimi: tum maximam aquae partem a Tigri excipi. Certe, quod ultimo dicitur, aperte absurdum est: in eosdem enim campos Tigris descendit. Iam montium altitudines,

quibus

Assyria. καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ὕψη τῶν ὀρῶν ἀνωμαλίαν ἔχει· πῆ μὲν ἐξηρμένα μᾶλλον, τὰ βόρεια· πῆ δὲ πλατυνόμενα, τὰ μεσημβρινά· ἡ δὲ χιὼν οὐ τοῖς ὕψεσι κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τό, τε αὐτὸ ὄρος τὰ βόρεια μέρη νίφεται μᾶλλον, ἢ τὰ νότια· καὶ τὴν χιόνα συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα, ἢ ταῦτα. Ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον [3]ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιόνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὄν, ἅτε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἧττον ἂν πλημμύρει· ὁ δὲ Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἐξ ἑνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν,

3) Ἐστὶ in Ven. 1. deest. Tum pro πλημμύρει, quod Mosc. mutat in πλημμυρεῖ, scripsi πλημμύρει. Recta enim, uti postea de Euphrate, oratione utitur. Pro ὁ δὲ, ut alibi, Medic. 3. 4. ὁ δ'. In sequ. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. οὐκ ἐξ ἑνός, quod ad oppositionem efficacius etiam videtur, cum subjiciatur πολλῶν. Vulgo alterum hoc ἐξ deest.

quibus inundationes adscribuntur, inaequalitatem quandam habent: cum alias borealia magis attollantur, interdum meridionalia diducantur. Nix autem non modo altitudine montium, sed climatibus etiam judicatur, ut ejusdem montis boreales partes magis nivibus tegantur, quam australes: et diutius illae nivem retineant, quam hae. Tigris quidem ex australissimis Armeniae partibus, quae sunt Babyloniae proximae, nivalem aquam excipiens non sane multam, utpote ab australi latere delabentem, minus sane exundat. Euphrates vero ex utrisque partibus aquam recipit, non ex uno monte solum; sed ex multis: ut in

πολλῶν, (ὡς ἐδηλοῦμεν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας,) προστιθεὶς τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξεισι καὶ τῇ μικρᾷ· ὅσον δὲ τὸ ἐκ [4] τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς Καππαδοκίας διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαψάκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων· ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶνος καὶ τῆς ἐκβολῆς ὁμοῦ, τρισμυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διώρυχας τοιαῦτα. Assyria.

§ 14.

Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ [1] τριακοσιάχοα λέγουσι· τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοινι-

4) Sic libri omnes manu exarati. Vulgo ante Casaubonum ἐκ τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. Tum Casauboniani, Ven. 1. Medic. 4. διὰ τῆς pro τῆς, melius ob sequentia. Καππαδοκείας vitium est librorum editorum, quod et in manuscriptis quibusdam haesisse videtur. Nam per ε ex solis Medic. 3. 4. notatum erat.

1) Vulgo τριακοσιάχια. Casauboniani τριακοσιάχιον et τρια-

in descriptione Armeniae declaravimus: addita etiam fluminis longitudine, quantum in magna et in parva Armenia spatii conficiat, et quantum deinde per Cappadociam et Taurum vadens, dum Thapsacum usque deferatur, inferiorem Syriam et Mesopotamiam dirimens: et quantum porro Babylonem usque et ad ostia: quae summa continet millia stadiorum XXXVI. Ergo haec de fossis dicta sufficiunt.

§. 14.

Regio hordeum fert, quantum alia nulla: nam trecenticuplum reddere dicitur. Caetera vero palmae

Assyria. φοίνικος [2] παρέχεται· καὶ γὰρ ἄρτος, καὶ οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα, τά τε πλεκτὰ παντοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀνθράκων οἱ χαλκεῖς χρῶνται· βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις εἰς τροφήν εἰσι βουσὶ καὶ προβάτοις. Φασὶ δ' εἶναι

τριακοσάχοα. Ex meis Ven. 1. 2. Mosc. Medic. 3. 4. Paris. τριακοσάχοα. Wesselingius ad Herodot. 1, 193. aut cum Herodoto τριακόσια Strabonem scripsisse putat, aut, quia in MSStis τριακοσάχοα legatur, τριακοσιοντάχοον dedisse, uti ἑκατοντάχοον et διακοσιοντάχοον positum sit lib. 15. p. 731. f. et τριακοντάχοον lib. 7. p. m. 402. ubi tamen vulgo legitur τριάκοντα χοῦν. Contra Tyrwhittus ad lib. 15. p. 731. f. veram lectionem censet esse τριακοσιάχοα, cujus quidem sententiam propter analogiae rationes amplector.

2) Sic Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Paris. quos sequi in frequentiori usu non taedet. Vulgo παρέχονται. Pro ἄρτον, quod primus Casaubonus restituit, ante ipsum editiones cum Ven. 1. 2. Medic. 4. Paris. exhibebant αὐτὸν, Medic. 3. αὐτοῖς. Sed ἄρτον legisse interpretem veterem, si vel res ipsa ambigua esset, ex versione adparet. Adest praeterea Herodotus, qui c. l. habet σιτία. At haereo in proximorum terminatione. Quae cum non a verbis ἐκ τούτου pendeant, necessario casu recto efferri debet. Et sic diserte praescribit Medic. 3. in quo exstat καὶ οἶνος, atque eodem, adsperso quidem vitio, spectat antea αὐτοῖς pro ἄρτος. Particulam καὶ ante παντοῖα praeter rem inserit Mosc. Melius in sequ. Medic. 3. dat τροφήν εἰσι· βουσὶ — cum vulgo legatur τροφὴν βουσί.

mae suppeditant. Ex iis enim panis et mel et vinum et acetum fit, et textilia varia: nucleis pro carbonibus fabri ferrarii utuntur: iidem in aqua macerati bobus et ovibus in pabulum dantur. Dicunt, esse carmen

και καὶ Περσικὴν ᾠδὴν, ἐν ᾗ τὰς ὠφελείας [3] τοῦ Assyria. Φοίνικος τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα διαριθμοῦνται· ἐλαίῳ δὲ χρῶνται τῷ σησαμίνῳ τὸ πλέον· οἱ δ' ἄλλοι τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ. p. 743.

§. 15.

[1] Γίγνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ ἄσφαλτος πολλή, περὶ ἧς Ἐρατοσθένης μὲν οὕτως εἴρηκεν· ὅτι ἡ μὲν ὑγρά, ἣν καλοῦσι νάφθαν, γίγνεται ἐν τῇ Σουσίδι, ἡ δὲ ξηρά, δυναμένη πήττεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ [2] Εὐφράτου πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιόνων

3) Verba τοῦ φοίνικος desunt in Medic. 3. 4. Moscov. Paris. In utramque partem disceptari de lectione potest.

1) Praetuli cum Reimaro ad Dion. 68, 27. in. pro γίνεται, uti post et ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. καὶ ἄσφαλτος, cum vulgo ferretur ἡ ἄσφαλτος. Pro Σουσίδι Medic. 3. Σουσίᾳ, uti promiscue dicuntur Ἀσία et Ἀσίς, Ὀρθωσία et Ὀρθωσίς et alia, de quibus monet Eusthath. ad Dionys. v. 914.

2) In vocibus τοῦ νάφθα recte haeret, et fluvii nomen, quod sequentia suadent, desiderat Tyrwhittus in Strabon. p. m. 63. Substituit autem τοῦ Κάπρου. Cf. supra c. 1. §. 4. Succur-

carmen quoddam Persicum, in quo CCCLX palmae utilitates numerentur: oleo frequentius sesamino utuntur. Caetera loca hujus arboris penuriam habent.

§. 15.

In Babylonia etiam bitumen multum nascitur, de quo Eratosthenes dicit, liquidum, quod naphthan vocant, in Susiano agro nasci: siccum vero, quod congelascere potest, in Babylonio: cujus fons est prope Euphratem: hoc autem inundante ex liquefactione nivium,

Assyria. νων τήξεις, καὶ αὐτὴ πληροῦται, καὶ ὑπέρχυσιν εἰς τὸν ποταμὸν λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίσανται βῶλοι μεγάλαι πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήδειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασί. Περὶ μὲν οὖν τῆς ξηρᾶς εἴρηται, πόσον τὸ χρήσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομιῶν μάλιστα· φασὶ δὲ καὶ πλοῖα πλέκεσθαι, ἐμπλασθέντα δ' ἀσφάλτῳ πυκνοῦσθαι. Τὴν δ' ὑγρὰν, ἣν νάφθαν καλοῦσι, παράδοξον ἔχειν συμβαίνει τὴν φύσιν· ³προσαφθεὶς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ πλησίον, ἀναρπάζει τὸ πῦρ, κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται· σβέσαι δ' ὕδατι οὐχ οἷόν τε· ἐκκαίεται γὰρ μᾶλλον, πλὴν εἰ πάνυ πολλῷ, ἀλλὰ πηλῷ

Succurrunt Mosc. et Medic. 3. qui adferunt τοῦ Εὐφράτου. Quare placuit, horum auctoritatem revereri. Schneiderus in eclogis physicis p. 160. ubi hunc locum reddidit, intacta haec verba dimisit, uti in versione Penzelius. Pro πληροῦται Moscov. vult πλημμυρεῖται, cujus sensum explent sequentia.

3) Mosc. et epitome προσαχθεὶς, nec hoc male, etsi ideo vulgata non movenda. Cf. deinceps.

nivium, et ipse augetur, et effusionem in fluvium facit. Hic glebae maxime coëunt ad aedificia idoneae, quae ex coctilibus lateribus fiunt. Sunt, qui liquidam etiam in Babylonio nasci dicant. De sicco quidem dictum est, quantus sit ejus ad aedificia usus; dicunt etiam navigia contexi, quae bitumine illita solidentur. Liquidi bituminis, quod naphtham vocant, admirabilis est natura. Nam igni admotum, eum corripit: et si corpus eo illitum igni admoveris, deflagrat, nec aqua ullo pacto exstingui potest: sed magis etiam exardescit, nisi valde multam

πηλῷ καὶ ὄξει, καὶ στυπτηρίᾳ, καὶ ἰξῷ πνιγέντα σβέννυται. Πείρας δὲ χάριν [4] φασὶν Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῷ προσχέαι παιδὶ τοῦ νάφθα, καὶ προσαγαγεῖν λύχνον· φλεγόμενον δὲ τὸν παῖδα, ἐγγὺς ἐλθεῖν τοῦ ἀπολέσθαι, πλὴν πολλῷ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι, ἐξίσχυσαν καὶ διέσωσαν οἱ περιεστῶτες. Ποσειδώνιος δέ φησι, τοῦ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ μέλανος· τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ὑγροῦ, λέγω δὴ τὰς τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας· τὰς δὲ τοῦ μέλανος, ἀσφάλτου ὑγρᾶς, ᾧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους καίουσι. Assyria.

§. 16.

4) Medic. 3. Parif. Mofc. φησὶν, ut ad Eratofthenem referatur. Tum Cafaubonn. Ven. 1. 2. περιχέαι. Plutarchus in Alex. c. 35. ubi eandem rem narrat, περιαλεῖψαι dicit. Plerique tamen codices in vulgata perftant. Particula καὶ ante voces τὸν παῖδα commode abeft in Ven. 1. Medic. 3. 4. Mofc.

tam fuperinfuderis, coeno et aceto, et alumine, et vifco oppreffum exftinguitur. Alexandrum tradunt, ut experimento rem cognofceret, puero cuidam in balneo naphtham illeviffe, ac lucernam admoviffe, puerum paene deflagraffe: circumftantes multa admodum aqua flammas deviciffe, ac puerum fervaffe. Pofidonius fcribit, e fontibus naphthae Babyloniis quosdam nigrum naphtham, quosdam album producere: atque ex iis alios effe liquidi fulphuris, eos fcilicet, qui album naphtham habent, quem et flammae arripiant: eos vero, qui nigri bituminis fint, liquidos effe, et pro oleo in lucernis ufurpari.

§. 16.

Assyria.

§. 16.

Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητρόπολις τῆς Ἀσσυρίας, νῦν δὲ Σελεύκεια, ἡ [1]ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη. Πλησίον δ' ἐςὶ κώμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτην δ' ἐποιοῦντο [2]χειμάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκέων, ἵνα μὴ καταςαθμεύοιντο ὑπὸ τοῦ Σκυθικοῦ φύλου καὶ ςρατιωτικοῦ· δυνάμει οὖν Παρθικὴ πόλις ἀντὶ κώμης ἐςὶ, καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλῆθος δεχομένη, καὶ

Mosc. et sine libris omisit jam Schneiderus c. l. In sequentibus ante vocem ὑγρᾶς Schneider. c. l. in notis p. 93. desiderat, quae praecedentibus θείου ὑγροῦ respondeant. Equidem per adpositionem explicatione distinctiori adjuvisse puto. Sed pro δὲ ex Mosc. recepi δή. In fine idem pro καίουσι vult κάουσι.

1) Mosc. Medic. 4. Paris. ἐπὶ τῷ Τίγρει; Ven. 1. ἐπὶ τῷ Τίγρι; Medic. 3. ἐπὶ τῷ Τίγρητι. Editiones ante Xylandrum ἐπὶ τῷ Τίγρει, inde omnes ἐπὶ τὴν Τίγρει. Alii auctores plerumque ἐπὶ τῷ T. praeponunt, ut Geographorum libri docent. In numis etiam πρὸς Τίγρει. Τὴν operarum est error.

2) Mosc. praefert χειμαδεῖον; idem post Σελευκέων, quam formam cum aliis auctoribus et numis probat etiam Stephanus. Medic. 3. Σελευκίων; Medic. 4. cum edd. Σελευκείων. In fine pro Διογένη Medic. 4. Mosc. volunt Διογένην, quae nota sunt.

§. 16.

Babylon olim Assyriae fuit metropolis: nunc Seleucia est, quae ad Tigrim dicitur. Prope eam pagus maximus est, nomine Ctesiphon, in quo Parthorum reges hyemabant, Seleuciae parcentes, ne Scythicae et militaris nationis hospitio adsiduo opprimerentur. Hic pagus urbis potentia ac magnitudine est, cum Parthorum multitudinem

καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατεσκευασμένη, καὶ τὰ ὤνια, καὶ τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη. Εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμῶνος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ ἐν Ἐκβατάνοις καὶ τῇ Ὑρκανίᾳ διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς παλαιᾶς δόξης. Ὥσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἧττον, κἂν ἐκεῖθεν ὦσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον. Assyria. p. 744.

§. 17.

Ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκείας σταδίους, πρὸς ἕω τὸ πλέον, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. Καὶ γὰρ αὕτη πολλή τε καὶ ἀγαθὴ μέση Βαβυλῶνος τέτακται,

nem et apparatum omnem recipiat, ac venalia et necessaria artificia illis suppeditet. Ibi Parthorum reges in hyeme propter aëris temperiem degere solebant: aestatem vero in Hyrcania et Ecbatanis agunt, propter antiquam loci et adhuc durantem famam. Et quemadmodum Babyloniam regionem vocamus, sic indigenas Babylonios dicimus non ab urbe, sed a regione: a Seleucia non item, etsi ibi nati sint, ut Diogenes, philosophus Stoicus, *qui Babylonius usurpatur.*

§. 17.

Est porro Artemita, insignis civitas, quingentis stadiis a Seleucia distans, plurimum orientem versus, ut et Sitacena. Nam et ea multa et opulenta inter Babylonem et Susianam jacet:

Assyria. κται, καὶ τῆς Σουσίδος, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σοῦσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἡ ὁδὸς ἅπασα· πρὸς ἕω δ᾽ ἐστὶ καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν [1] μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. Τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἡ Περσὶς, πολλὴ οὖσα· ταύτῃ δὲ συνάπτει ἡ Παραιτακηνὴ καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὀρεινὰ καὶ λῃστρικὰ ἔθνη· τῇ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμαῖς, καὶ αὐτὴ τραχεῖα ἡ πολλὴ, καὶ λῃστρική· τῇ δὲ Ἐλυμαΐδι τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηδία.

§. 18.

1) Moscov. ut alibi, μεσογαίαν. Deinceps idem καὶ τῆς ἐκ, ita tamen, ut simul subjectis punctis deleri velit. Post pro τῆς ἐκ τῆς Π. uti exstat in editionibus, emendat cum Medic. 3. 4. τοῖς ἐκ τῆς Π. sic ut recte referantur ad superiora. Ante Κοσσαία jubentibus Ven. 1. Medic. 3. 4. Mosc. praeposui ἡ. In fine Medic. 3. 4. τῇ δ᾽ Ἐλ. At ipsam formam editt. Ἐλυμᾶτις in dubium vocat Cellarius in Geogr. ant. 3, 19, 20. et mavult Ἐλυμαῖς, ut infra. Adsentior. Non enim adparet, unde τ oriatur.

cet: quare e Babylone Susa euntibus totum iter per Sitacenam est. Ad orientem vero e Susis in Persiae mediterraneam euntibus iter est per Uxiam, quemadmodum iis, qui ex Persia in medios Carmanios proficiscuntur. Carmaniam a septentrione Persia circumdat, quae multa est, cum Paraetacenis et Cossaeis conjuncta usque ad Caspias portas, montanis sane gentibus ac latrociniis. Susiae conjungitur Elymais, quae magna ex parte aspera est, et latronibus referta: Elymaidi Media, et quae Zagro sunt proxima.

§. 18.

§. 18. Assyria.

Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσὶ τοξόται τὸ πλέον, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὀρεινοὶ, προνομεύοντες ἀεί· χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπρὰν, ὥστ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀνάγκη ζῆν· ἀνάγκη δὲ καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γάρ εἰσι μάχιμοι· τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρός τε Βαβυλωνίους καὶ Σουσίους. Οἱ δὲ Παραιτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς· ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ λῃστηρίων οὐκ ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζω τούτων κέκτηνται χώραν καὶ [1]ποικιλωτέραν. Ὅση μὲν οὖν ἀγαθὴ, γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοικοῦντας· ἡ δ' ὀρεινὴ στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλείστους· πολλὴ δὲ οὖσα, πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται, ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν δύναμιν κεκτη-

1) Sic recte per ω Mosc. Vulgo per ο. Tum ex more Medic. 3. 4. πολλὴ δ' οὖσα.

§. 18.

Cossaei fere sagittarii sunt, quemadmodum et montani eis finitimi, qui semper latrocinia exercent: parvam enim et sterilem regionem incolentes, ex alieno vivere, et quidem praevalere oportet: omnes enim bello student. Sane Elymaeis, cum hi adversus Babylonios Susiosque bellum gererent, auxilio miserunt tredecim hominum millia. Paraetaceni quanquam magis agriculturam exerceant, quam Cossaei, ne ipsi tamen a latrociniis abstinent. Elymaei plus terrae possident, quam hi, et magis variae. Quaecumque ferax est, incolas rusticos habet: montana vero milites nutrit, majore ex parte sagittarios: et cum multa sit, multum

Elymaia. κεκτημένος μεγάλην, οὐκ ἀξιοῖ τῷ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ὑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕστερον, τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας, διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν Μέγαν, τὸ τοῦ Βήλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα, ἀνεῖλον ἐπιθέμενοι καθ᾽ αὑτοὺς οἱ πλησίον βάρβαροι. Ἐκ δὲ τῶν ἐκείνῳ συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος χρόνοις ὕστερον ἀκούων τὰ ἱερὰ πλούσια παρ᾽ αὐτοῖς, ὁρῶν δ᾽ ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ τό, τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἷλε, καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰ [2] Ζάρα, καὶ ἦρε ταλάντων

2) Vulgo τὰ Ἄζαρα, ut fere lib. XI. p. m. 573. Nec aliter codices cum vetere interprete. *Tzschucke.* Puto legendum τὰ Ζάρα. Nam inde dicta est Diana Ζαρῆτις. Hesychius: Ζαρῆτις, Ἄρτεμις. Πέρσαι. *Casaubonus.* Idem et alii probant, in primis qui de Persis eorumque lingua scripserunt, magno numero laudati ad Hesychium T. I. p. 1577. quibus addi possunt Hyde λείψανα veteris L. Persicae p. 101. Dedi igitur, ut in superiori loco, τὰ Ζάρα. Nempe α adhaesit repetitum.

tum exercitum emittit. Ideo rex, eorum potentia magna fretus, recusat Parthorum regi obtemperare, quod faciunt alii. Eodem modo erga Macedonas, qui postmodum Syriae imperaverunt, adfectus fuit. Antiochum quidem magnum, Beli templum spoliare conatum, finitimi barbari absque aliorum ope adorti interemerunt. Parthus ex his, quae illi evenerant, edoctus, et aliquanto post audiens, templa esse apud eos opulenta, vidensque, haudquaquam ultro concessuros, vi magna invasit: et Minervae templum ac Dianae, quod Zara dicitur, cepit, CCIↃↃ talentorum

τῶν μυρίων γάζαν· ᾑρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ Ἡδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια, μεγάλη πόλις· ³Σολόκη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. Τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εὐφυεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηδίας καὶ τῶν περὶ τὸν Ζάγρον τόπων διὰ τῆς Μασσαβατικῆς· ἐκ δὲ τῆς Σουσίδος διὰ τῆς Γαβιανῆς· (ἐπαρχίαι δ' εἰσὶν αὗται τῆς Ἐλυμαίας ἥ τε Γαβιανὴ καὶ ἡ Μασσαβατική·) τρίτη δ' ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς Περσίδος. Ἔστι δὲ καὶ Κορβιανὰ ἐπαρχία τῆς Ἐλυμαΐδος. Ὅμοροι δ' εἰσὶ τούτοις Σαγαπηνοί τε καὶ Σιλακηνοί, δυναστεῖαι μικραί. Τοσαῦτα μὲν καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἕω, τὰ ὑπερκείμενα τῆς Βαβυλωνίας. Πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηδίαν

Assyria.

p. 745.

S 4 ⁴ἔφα-

3) Casaubonn. i. e. Ven. 2. Σολόμη. Vulgatam formam tuentur reliqui cum vetere interprete. Tum Μηδείας, ut alibi, dedit Paris. et pro τῶν περὶ τὸν Ζ. Medic. 3. 4. Mosc. τῆς περὶ τὸν Ζ. Κορβιανὰ Casauboniani, Ven. 1. Medic. 4. mutant in Κυρβιανά. Malim Κορβιανή. Pro Ἐλυμαΐδος Ven. 1. Medic. 4. Ἐλυμαίας, quae forma etiam passim occurrit.

torum gaza ablata. Capta est etiam prope flumen Hedyphontem Seleucia, magna civitas, quae prius Soloce vocabatur. Tres sunt in eam regionem commodi ingressus: e Media quidem et locis Zagro vicinis, per Massabaticam: ex Susiade per Gabianam: (Gabiana et Massabatica Elymaeorum sunt provinciae:) tertius ingressus est e Persia: est etiam Corbiana, Elymaeorum provincia. His finitimi sunt Sagapeni, et Silaceni, exiguae praefecturae principatus. Atque hae sunt gentes, quae orientem versus Babyloniam habitant. Ad septentrionem Media, ut supra

Assyria.[4] ἔφαμεν, καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἀπὸ δὲ δύσεώς ἐστιν ἡ Ἀδιαβηνὴ καὶ ἡ Μεσοποταμία.

§. 19.

Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς ἐστι, καὶ αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας [1]μέρος οὖσα, ἔχουσα δ' ὅμως ἄρχοντα ἴδιον· ἔστιν ὅπη καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ προσχωροῦσα. Οἱ γὰρ Μῆδοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι, τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν τῶν ταύτῃ διετέλουν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεστῶτες, ὥστ' ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἕκαστοι, καὶ πάλιν διαλύεσθαι· καὶ τοῦτο μέχρι καὶ τῆς τῶν Παρθυαίων ἐπικρατείας διέμεινε. Τῶν μὲν οὖν Μήδων

4) Sic aptius ferunt Medic. 3. 4. Mosc. Ven. 1. Paris. V. lib. 11. p.m. 543. Vulgo φαμέν. Post vocem δύσεως Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. subjiciunt ἐστιν, quibus, etsi facile subpleri possit, dedi.

1) Mosc. vitiose μέρους. Tum Medic. 4. τρίτοι τε. In sequentibus inverso ordine Medic. 3. 4. Moscov. καὶ μέχρι. Paullo inferius Mosc. καὶ σφόδρ. Vulgata magis adridet.

supra diximus, et Armenia. Ad occidentem est Adiabena et Mesopotamia.

§. 19.

Maxima Adiabenae pars plana est, ea praesertim, quae pertinet ad Babyloniam, quanquam proprium principem habeat: quibusdam locis Armeniam contingit. Nam Medi, Armenii, ac Babylonii praeter omnes alias gentes, quae hic sunt, ita suas ab initio res instituerant, ut se invicem adorirentur, quisque sibi opportuno tempore, ac rursum in gratiam redirent, quod usque ad Parthorum imperium duravit. Proinde Medis ac Babyloniis

δων καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἐπάρχουσι Παρθυαῖοι· τῶν Assyria.
δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἅπαξ· ἀλλ' ἔφοδοι μὲν γεγόνασι πολλάκις, ἀνὰ κράτος δ' οὐχ ἑάλωσαν, ἀλλ' ὅγε Τιγράνης καὶ ἐῤῥωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς Ἀρμενιακοῖς εἴρηται. Ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνὴ τοιαύτη. Καλοῦνται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ καὶ ᵃ Σακκόποδες. Περὶ δὲ τῆς Μεσοποταμίας ἐροῦμεν ἑφεξῆς, καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἐθνῶν, ἐπιόντες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν παρὰ τοῖς Ἀσσυρίοις.

S 5 §. 20.

a) Sic libri omnes cum vetere interprete. *Tzschucke.* Locum hunc doctissimus Casaubonus praeterivit intactum; attamen in eum vir maximus, Salmasius ad Solinum [p. m. 662.] ita scribit: *Haud scio, quare sic dicti, nisi sit, quod suspicor. Graeci* Ἀδιαβηνοὺς *putarunt nominatos, quasi* τοῦ διαβαίνειν *impotes, qui minime possent crura divaricare ad ambulandum, haud secus ac si pedes ambo intra saccum conditos haberent,* μὴ συμβεβηκότας. Haec ille quidem acute, ut solet, tamen ego aliud suspicor. Nempe mendose scribi Σακκόποδες pro Σαυκρόποδες, et vocem ignotam librarios corrupisse. Σαυκρόποδες Hesychio sunt ἁβρόποδες, id est, ἁβρὰ βαίνοντες, qui infracto gressu et suspenso mollitiem animi prae se ferunt. Hinc Suidae ἁβρὰ βαίνων est θρυπτόμενος, deliciis fractus, et Hesychio ἁβρὰ βαίνων est τρυφερόβιος, qui molliter et delicate vivit. Nempe mollis incessus mollem et effemi-

niis Parthi imperant: Armenios autem nunquam in suam redegerunt potestatem, qui saepe bello impetiti, nunquam subacti sunt, immo Tigranes (ut in rebus Armenicis docuimus) fortiter restitit. Adiabena ergo qualis sit, intelligitur. Adiabeni etiam Saccopodes vocantur. De Mesopotamia et gentibus, quae ad meridiem vergunt, deinceps dicemus, si prius pauca de moribus Assyriorum dixerimus.

§. 20.

Assyria. §. 20.

Τἄλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς· ἴδιον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας, ἑκάστης ἄρχοντας φυλῆς, οἳ τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος, ἀποκηρύττουσι τοῖς νυμφίοις ἀεὶ τὰς ἐντιμωτέρας πρώτας. Οὕτω μὲν αἱ συζυγίαι τελοῦνται. Ὁσάκις δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσαντες ἐξανίστανται ἑκάτερος χωρίς· ὄρθρου δὲ λούονται, πρὶν ἀγγείου τινὸς ἅψασθαι· παραπλησίως γὰρ, ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστὶν,

effeminatam vitam arguit. Vide plura apud *Bochartum* in *Phaleg* lib. 4. cap. 19. Bocharto adsentitur Berkelius in Stephanum p. 35. A. Ἁβρὰ βαίνειν de delicatulis apud Euripid. in Medea v. 1164. et alibi, ut Schneiderus docet in Lex. Gr. s. v. ἁβρὸς, et hinc Persae ἁβροβάται vocantur ab Aeschylo in Pers. v. 1077. Cf. ad Hesychium T. 1. p. 22. notata. Possit etiam Σαυλόποδες legi, de quo cf. Etymol. M. in v. διασαυλούμενος. Sed talia praestat in medio relinquere, cum ipse Strabo nullum nominis ejus indicium adferat.

1) Mosc. Τἄλλα. Sequens οὖν deest in Paris. Post Medic. 3. pro ἀφικνουμέναις dat ἀφικομέναις, et pro ὄχλου idem ὄγγου, ex correctione ὄγλου.

§. 20.

Hi itaque in caeteris Persarum similes sunt: proprium vero id habent, quod cuique tribui tres viros integros praeficiunt, qui puellas nubiles in mediam multitudinem producentes, eas per praeconem locandas significant, ac primo eas, quae digniores sunt. Sic enim conjugia apud eos conficiuntur. A coitu surgunt, quisque seorsum suffiti: lavantur mane, priusquam aliquid attingant, et perinde

ἐστὶν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. Πάσαις δὲ ταῖς Βα- Assyria.
βυλωνίαις ἔθος κατά τι λόγιον, ξένῳ μίγνυσθαι,
πρός τι Ἀφροδίσιον ἀφικνουμέναις μετὰ πολλῆς θε-
ραπείας καὶ ὄχλου· ²θώμιγγι δ' ἔστεπται ἑκάστη· ὁ
δὲ προσιὼν καταθεὶς ἐπὶ τὰ γόνατα, ὅσον καλῶς
ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄπωθεν τοῦ τεμένους
ἀπαγαγών· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης νο-
μίζεται. Ἀρχεῖα δ' ἐστὶ τρία, τὸ τῶν ἀφειμένων
ἤδη τῆς στρατείας, καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ
τῶν γερόντων, χωρὶς τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καθι-
σταμένου. Τούτου δ' ἐστὶ ³καὶ τὸ τὰς παρθένους ἐκδι- p. 7.
δόναι,

2) In quibusdam exemplaribus ante vocem θώμιγγι legebantur haec: σειρὰ ἐκ φοινίκων, quod ortum existimo ex glossa vocis θώμιγξ, quamquam θώμιγξ non est σειρὰ, sed funiculus. *Casaubonus.* Ex meis haec verba solus habet Ven. 2. quo usus erat Casaubonus. Recte tamen ille monuit.

3) Καὶ in Mosc. et Ven. 1. 2. deest. Ἐκδιδόναι recte Medic. 3. 4. pro ἐνδιδόναι, quod ex Xylandri editione in reliquas migravit. Ante verba τὸ τὰς περὶ τ. μ. in Medic. 3. Ven. 1. 2. omissum est καί.

perinde eis lavacrum in more est a coitu, atque a mortuis. Omnibus Babyloniorum mulieribus mos est, ex quodam oraculo apud quoddam Veneris fanum cum hospite corpus miscere: cum turba et cultu plurimo ad illum veniunt, quaelibet funiculo coronatur: qui vero ad eam admittitur, posito super ejus genibus argento, quantum convenire videtur, init longe eam a fano abductam: id argentum Veneri sacrum est. Tria sunt Assyriorum concilia, unum eorum, qui jam militia sunt defuncti, alterum nobiliorum, tertium senum. Seorsum aliud a rege institutum est. Hujus

Assyria. δόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας· ⁴ἄλλου δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτου τὸ περὶ τῶν βιαίων. Τοὺς δ' ἀῤῥώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες, πυνθάνονται τῶν παριόντων, εἴ τις τι ἔχοι λέγειν τοῦ πάθους ἄκος· οὐδεὶς τέ ἐςιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐντυχὼν, εἴ τι φρονεῖ σωτήριον, ὑποτίθεται. Ἐσθὴς δ' αὐτοῖς ἐςὶ χιτὼν λινοῦς ποδήρης, καὶ ἐπενδύτης ⁵ἐρεοῦς, ἱμάτιον λευκόν· κόμη μακρὰ, ὑπόδημα, ἐμβάδι ὅμοιον. Φοροῦσι δὲ καὶ σφραγῖδα, καὶ σκῆπτρον οὐ λιτὸν, ἀλλ' ἐπίσημον, ἔχον ἐπάνω μῆλον, ἢ ῥόδον, ἢ κρίνον, ἤ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ σησάμου· θρηνοῦσι δὲ τοὺς ἀποθα-

4) Vulgo ἄλλο inde a Xylandro, ante quem legebatur ἄλλῳ, uti exstat in Mosc. Paris. Ven. 1. Sic ante Xylandrum pro τρίτον editum erat τρίτῳ. Neutrum probari potest, cum ab ἐςὶ singula pendeant. Quare posui ἄλλου et τρίτου.

5) Ante Xylandrum ἱερεὺς, qui dedit ἱερέων. Recte Casaubonus ἐρεοῦς, uti antea λινοῦς. Vitiose post Medic. 4. ὑπόδημα. Pro ἐπάνω Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. εἰς τὸ ἄνω; Medic. 3. εἰς τ' ἄνω; Paris. ἐς τ' ἄνω. Edd. ἐπάνω.

jus sunt partes nuptum virgines collocare, et de adulteriis jura reddere, secundi de furtis, tertii de vi. Babylonii aegrotos in compitis exponentes, quaerunt e praetereuntibus, quisquamne morbi praesentis remedium norit: neque vero praetereuntium ullus adeo est improbus, quin occurrens admoneat, si quid salutare novit. Vestes gerunt, interiorem tunicam ex lino talarem, exteriorem ex lana, amictum album: coma eis parva est, calceamentum non sane magnum, soleae simile. Gestant etiam sigillum et sceptrum non rude, sed insigne: in superiore parte malo, vel rosa, vel lilio, vel aliqua ejusmodi re ornatum.

ἀποθανόντας, ὡς [6] οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι δ' ἐν μέλιτι, κηρῷ περιπλάσαντες· τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαι τῶν ἀπόρων σίτου· ἕλειοι δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιτώμενοι παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν Γεδρωσίαν. Assyria.

§. 21.

Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὠνόμασται· εἴρηται δ', ὅτι κεῖται [1] μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· καὶ διότι ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἑωθινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει πλευρὸν, τὸ δὲ ἑσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος, ὁ τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας. Τὸ

6) In Medic. 3. 4. Mofcov. fine articulo vox adparet. Tum alia forma iidem exhibent φατρίαι. Ante vocem ἕλειοι lacunae fpatium in verfione notaverat Xylander, forte quia tria curiarum nomina defideraret, etfi non neceffe erat, illa adjungi. Idem vero etiam, priores editores fecutus, in Graecis vitiofe dedit ἔλειοι. Ante Γεδρωσίαν in Medic. 4. deeft τήν.

1) Medic. 4. Mofc. Parif. τοῦ Εὐφράτου μεταξύ. Pro Τίγριος

natum. Unguntur fefamo, lugent mortuos, ut Aegyptii, et alii permulti, fepeliunt in melle, cera cadavere oblito. Tres funt curiae eorum, qui frumento carent: paluftres ii funt, et pifcibus vefcuntur, atque ita vivunt, quemadmodum Gedrofii.

§. 21.

Mefopotamia ab eventu rei nominata eft. Dictum eft enim, eam inter Euphratem ac Tigrim jacere, et Tigrim orientale ejus latus alluere, occidentale vero et auftrale Euphratem: ad feptentrionem eft Taurus, qui Armenios dirimit

Assyria. Τὸ μὲν οὖν μέγιστον, ὃ ἀφίστανται, διάστημα ἀπ᾽ ἀλλήλων, τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσίν ἐστι· τοῦτο δ᾽ ἂν εἴη τὸ αὐτὸ, ὅπερ εἴρηκεν Ἐρατοσθένης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ᾽ ὃ ἦν τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιὸν ἐπὶ τὴν τοῦ [2]Τίγριος διάβασιν, καθ᾽ ἣν διέβη Ἀλέξανδρος αὐτὸν, δισχιλίων τετρακοσίων· τὸ δ᾽ ἐλάχιστον μικρῷ πλέον τῶν διακοσίων κατὰ Σελεύκειάν που καὶ Βαβυλῶνα. Διαῤῥεῖ δ᾽ ὁ Τίγρις τὴν [3]Θωνῖτιν καλουμένην λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· περαιωθεὶς δ᾽ ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ

γριος Medic. 3. Τίγριτος. Cf. alibi et paullo post. Verba καὶ διότι in καὶ ὅτι mutat Medic. 3. ut alibi solet in contrarjam partem.

2) Sic Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. 2. Parif. In Medic. 3. legitur Τίγριτος, in edd. quibuscum consensisse videtur Mosc. Τίγριδος. Dedi, ut alibi, Τίγριος.

3) Medic. 3. 4. Θωπῖτιν, uti vetus interpres; Parif. Mosc. Θωπῖτιν, uti epitome in ed. Basil.; reliqui cum edd. Θωνῖτιν, ut lib. II. p. m. 584. ubi v. notata. Ante ψόφου in iisdem deest καὶ, quod addunt editiones. Tum pro ἐνεχθεὶς Casauboniani, Ven. 1. ἀνενεχθεὶς, minus recte. Γορδιαίας vult Mosc. ut alibi reperitur scriptum. Cf. supra ad §. 8. et ad lib. II. p. m. 542.

rimit a Mesopotamia. Maxima distantia, qua inter se fluvii absunt, ad montes est: quantum etiam Eratosthenes a Thapsaco dixit, juxta quam antiquus Euphratis pons erat ad Tigris transitum: ubi Alexander cum exercitu trajecit: stadiorum scilicet bis mille et cccc: minima vero distantia paulo supra cc. circa Seleuciam fere ac Babylonem. Labitur Tigris per lacum, qui Thonitis dicitur, per mediam ejus latitudinem: in alteram vero ripam perveniens

πολλοῦ ψόφου καὶ ἀναφυσημάτων· ἐπὶ πολὺ δ' Assyria.
ἐνεχθεὶς ἀφανής, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορδυαίας· οὕτω δὲ [4] σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης, ὥστε ἁλμυρὰν αὐτὴν οὖσαν, καὶ ἄνιχθυν, γλυκεῖαν κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος καὶ ῥοώδη, καὶ ἰχθύων πλήρη.

§. 22.

Ἐπὶ μῆκος δὲ συχνὸν προπέπτωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ πλοίῳ πως ἔοικει· ποιεῖ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς περιφερείας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἴρηκεν

4) Lege σφοδρῶς, et ita fuit in Eustathii exemplaribus: [cf. ad Dionys. v. 988.] alioquin ῥεύματι esset subaudiendum. Διεκβαίνει autem, quod habetur in scriptis, non postposuerim vulgatae lectioni διεκβάλλει vel διαβάλλει, quod apud Eustathium legitur. *Casaubonus.* Σφοδρῶς notatum etiam vidi ex Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Mosc. uti ex Medic. 4. Ven. 1. διεκβαίνει. Vetus etiam interpres *vehementer*. Vulgata σφοδρὸς aptior videtur; at σφοδρῶς recipere sic non dubitavi. Post γλυκεῖαν etiam diserte ex Medic. 3. 4. adscriptum erat. Vulgo edd. γλυκυῖαν.

niens cum multo sonitu ac flatu terram subit: diuque ita lapsus, ut videri non possit, rursum exoritur non procul a Gordyaea: atque eo impetu lacum permeat, (si Eratostheni credimus) ut, quanquam lacus salsus sit, et piscibus careat, tamen hac in parte dulcescat, et fluat, ac piscibus abundet.

§. 22.

Mesopotamia in magnam sane longitudinem porrecta coarctatur, et quodammodo navigio similis est: maximam partem Euphrates ambit. Intervallum a Thapsaco Babylonem usque

Assyria. εἴρηκεν Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι ςάδιοι· τὸ δ᾽ ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, ἥπερ ἐςὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων ςαδίων ἕως ἐπὶ Θάψακον.

p. 747.

§. 23.

Ἔςι δ᾽ ἡ μὲν [1] παρώρειος εὐδαίμων ἱκανῶς· ἔχουσι δ᾽ αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Ζεύγματι, τῷ τε νῦν τῷ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τῷ πάλαι τῷ κατὰ τὴν Θάψακον, οἵ τε Μύγδονες κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδόνων· ἐν οἷς ἐςιν ἡ Νίσιβις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν τῇ Μυγδονίᾳ προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίῳ ὄρει κειμένην· καὶ [2] Τιγρα-

1) Sic ex usu reposui pro παρώρειος. Mosc. adfert παρόρειος, uti lib. 3. p. m. 431. adhuc editum exstat παρορίας. Cf. ad lib. 14. p. m. 533. et 650. et alibi. In sequ. male inserto τῶν Casaub. ed. exhibet τῷ τε νῦν τῶν τῷ τ. Κομμ. Ante Θάψακον articulum delent Ven. 1. Medic. 3. 4. Mosc. Tum, ut alibi, Μυγδόνες pro Μύγδονες dedi cum Moscov. qui et recte pro κατωνομασθέντες reponit κατον.

que (ut Eratosthenes ait) est stadiorum quatuor millium et octingentorum. A Zeugmate vero (*id est ponte*) juxta Commagenam, ubi Mesopotamia incipit, usque Thapsacum sunt non pauciora duobus millibus stadiorum.

§. 23.

Ad montes sita regio satis ferax est. Partem ejus ad Euphratem expositam, et pontem, qui nunc juxta Commagenam est, et eum, qui olim juxta Thapsacum erat, ii habent, qui a Macedonibus Mygdones sunt denominati, quorum est Nisibis, quam Antiochiam Mygdoniam appellarunt, sub Masio monte sitam.

[2]Τιγρανόκερτα· καὶ τὰ περὶ Κάῤῥας, καὶ Νικηφόριον χωρία, καὶ Χορδίραζα, καὶ Σίνναχα, ἐν ᾗ Κράσσος διεφθάρη, δόλῳ ληφθεὶς ὑπὸ Σουρῆνα, τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγοῦ. Assyria.

§. 24.

Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν [1]Γορδυαίων χωρία, οὓς οἱ πάλαι Καρδούχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις, ὧν [2]Σάρισά τε καὶ Σάταλκα, καὶ Πίνακα, κράτιστον ἔρυμα,

2) Vitium ed. Casaub. in Τιγρανόκερτα jam sustulerant sequentes. Κάῤῥας per simplex ρ adferunt Medic. 3. 4. Tum Mosc. dat Γορδίραζα, et deinceps cum Paris. Κράσος.

1) Vulgo Παρθυαίων. Quod si verum sit, Strabo et secum et cum aliis Geographis pugnet, quorum nemo Parthos et Carduchos eosdem facit. Acute igitur vidit Wesseling. ad Diodor. 14, 27. mendam hic subesse, natam ex proximo versu, in quo Παρθυαίων στρατηγοῦ mentio fiebat. Apte igitur refinxit τὰ τῶν Γορδυαίων χωρία, quem sequi etiam sine libris non piguit. De re cf. Plin. 6, 17. s. 15. praeter alios. Καρδούχους Paris. Mosc. Medic. 3. 4. male mutant in Καρδούλχους, ut vetus interpres reddidit.

2) Medic. 3. 4. Ven. 1. cum Casaubonianis Σάρισα; Mosc. Paris. Ven. 2. Σάρισα. Priorem formam etiam habes in vetere interprete. Dedi igitur cum plerisque Σάρισα. Vulgo Σάραισα. Sic pro Σιτάλκα Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. cum vetere

sitam. Tum Tigranocerta et loca, quae sunt circa Carras et Nicephorium, et Chordiraza, et Sinnaca, in qua Surena, Parthorum imperator, Crassum, dolo captum, interemit.

§. 24.

Ad Tigrim sunt Gordyaeorum loca, quos antiqui Carduchos appellabant, et urbes quaedam, e quibus est Sarisa et Sitalca, et Pinaca, munitio validissima, quae

Assyria. ἔρυμα, τρεῖς ἄκρας ἔχουσα, ἑκάστην ἰδίῳ [3] τείχει τετειχισμένην, ὥστε οἷον τρίπολιν εἶναι. Ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ Ἀρμένιος εἶχεν ὑπήκοον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βίᾳ παρέλαβον, καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδυαῖοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοί τινες εἶναι, καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τιγράνης ἐχρῆτο. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήϊος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τιγράνῃ προσένειμεν, ὅσα ἦν ἀξιόλογα· ἔστι γὰρ εὔβοτος ἡ χώρα καὶ εὐεργνής, ὥστε καὶ τὰ ἀειθαλῆ [4] τρέφειν, καὶ ἄρωμα, τὸ ἄμωμον· καὶ λεοντόβοτός ἐστι·

vetere interprete volunt Σατάλκα, quibus in re incerta, si accentum exceperis, obsecutus sum. Sic in Πιτάκα accentum retraxi.

3) In Paris. deest τείχει, et post pro καὶ εἴπερ, uti est in editionibus, Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. tantum καίπερ admittunt, quod et sensum conficit. Ἀρχιτεκτονικοὶ ex ed. Casaub. exceperunt posteriores. Γορδυαῖοι, ut alibi adparet, legitur in Medic. 4.

4) Casaubonn. i. e. Ven. 2. τρέφεσθαι. Nexus etiam vulgatam sustinet. Iidem pro τὸν νάφθαν ponunt τὸ νάφθα. In epitome p. 206. Huds. est τὸν ἄφθαν; facili errore.

quae arces tres habet, singulas suo muro cinctas, ut quasi triplex urbs videatur. Veruntamen ea Armenio paruit, et Romani vi ceperunt: quanquam Gordyaei excellentes architecti videbantur, et eorum instrumentorum periti artifices, quibus urbes oppugnari solent, unde et Tigranes in his eorum operam adhibebat. Reliqua etiam Mesopotamia Romanis paruit, cujus magnam partem et praecipua quaeque Pompejus Tigrani dedit. Nam regio pascuis laeta est ac germinibus: adeoque etiam fert, quae semper virent, et de aromatibus amomum. Alit etiam leones,

ἐστι· φέρει δὲ καὶ τὸν νάφθαν, καὶ τὴν [5]γαγγῖτιν λίθον, ἣν φεύγει τὰ ἑρπετά.

§. 25.

[1]Λέγεται δὲ Γόρδυς ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδυηνὴν οἰκῆσαι· ὕστερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς, οἱ ἀναρπασθέντες

5) Γαγγῖτιν est etiam in epitomis. Sed nescio, quid Gangi hcic loci, aut quid lapidis sit Gangites. Gagate lapide serpentes fugari, tradunt et alii, et Plinius 36, 19. [f. 34.] etsi in Lycia scribat nasci. Non est vero mirum, idem alibi nasci etiam, aut natum perhiberi. *Xylander.* Ita etiam Beckmann. ad Aristotel. de mirabil. auscult. 125. p. 259. Strabonem putat gagatem cogitavisse. Hunc certe serpentes fugare praeter Plinium tradunt plures, ut Orpheus de lapid. 12, 2. Dioscorides 5, 146. Democritus Sympath. p. 387. et quae notarunt Harduinus ad Plin. c. l. Beckmann. ad Aristotel. de mir. auscult. p. 259. et in primis ad Marbodum de gemmis p. 40. sq. Quod Plinius narrat ad Gagem, Lyciae fluvium, reperiri, uti Galenus T. 1. p. 123. ed. Basil. hic inde sic pergit: οὐ μὴν ἐγὼ εἶδον ἐκεῖνον τὸν ποταμόν, καίτοι παραπλεύσας ὅλην Λυκίαν μικρῷ πλοίῳ τῆς ἱστορίας ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ. Sed quidquid hujus est, Salmasius ad Solin. p. m. 177. Gangitim hic probat, et utrumque male commisceri contendit. Certe Γαγγῖτιν commemorant Schol. ad Nicandri Ther. v. 37. etsi post cum gangate etiam confundit, et Plin. 10, 4. f. 3. Retinui igitur vulgatam lectionem, tantum quod cum Mosc. scripsi Γαγγῖτιν pro Γαγγίτιν.

1) Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. apte inserunt δέ. In nomine Γορδυηνὴν accentum ex penultima in ultimam cum Mosc. movi.

Assyria-nes, gignit naphtham, et gangitim lapidem, qui serpentes fugat.

§. 25.

Traditum est autem, Gordym, Triptolemi F. Gordyenam habitatoribus frequentasse. Postea Eretrien-

Assyria. σθέντες ὑπὸ Περσῶν. Περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα.

§. 26.

Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀποτέρω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὄντα, ἔχουσιν οἱ [1]Σκηνῖται Ἄραβες, λῃστρικοί τινες καὶ ποιμενικοὶ, μεθιστάμενοι ῥᾳδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι. Τοῖς οὖν παρωρείοις ὑπό τε τούτων κακοῦσθαι συμβαίνει, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων· ὑπέρκεινται δὲ καὶ καταδυναστεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον, ἢ τοῖς Παρθυαίοις· ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κἀκεῖνοι, τήν τε Μηδίαν ἔχοντες, καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

§. 27.

1) Mosc. Σκηνῖται, uti post, per η. Utroque modo scribitur vox Graeca. Latini tamen *Scenitas* vocare solent, etsi hic

trienses, quos Persae domo abreptos eo collocaverant. De Triptolemo mox in rebus Syriacis dicemus.

§. 26.

Mesopotamiae partes ad meridiem vergentes, et a montibus remotas, siccas et steriles, Arabes Scenitae incolunt, latrociniis et pascendo pecori dediti homines, et qui facile in alia loca demigrant, ubi praeda eos et pascua deficiunt: quare contingit, ut praetermontani ab his infestentur, et ab Armeniis, qui desuper imminentes propter potentiam, vim eis afferunt, et tandem vel illis parent, vel Parthis, qui ad latera sunt, Mediae atque Babyloniae possessores.

§. 27.

§. 27. Assyria.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ ¹Τίγριος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόῤῥας· διὰ δὲ τῶν Σκηνιτῶν, ὑπό των Μαλίων νυνὶ λεγομένων, καὶ τῆς p. 748. ἐκείνων ἐρημίας, ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν ²ἀνάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέρκειται

hic vetus interpres etiam *Scenitas* reddit. In voce παραρείοις itidem hic variant libri. Medic. 3. Parif. παραρρίοις; Medic. 4. παραρείοις; Mofc. παραρίοις, de quibus fupra. Tum Medic. 3. 4. τέλος δέ.

1) Medic. 3. ut folet, Τίγριτος. In Ἀβόῤῥας libri omnes confentiunt, tantum quod epitome habet Ἀβόρας, etfi varia forma ab aliis effertur. Satis igitur nunc fuerit confulere Valefium ad Ammian. 14, 3. f. Holften. ad Stephan. p. 271. et Füllerum in mifcellan. facris 4, 2. In verbis ὑπὸ τῶν Μαλίων haefi. Aut enim legendum eft ὑπό των, aut ὑπό τινων, quippe quae confunduntur, uti adparet ex Plutarch. Vol. 8. p. 356. conl. Vol. 2. p. 346. f. De priori confufione cf. d' Orville ad Chariton. p. m. 35. Cum prior ratio fit expeditior, eam praetuli.

2) Vetus interpres legit διάβασις, quod probo, et ita mox. *Cafaubonus*. Vertit enim *tranfitus*. At omnes libri in ἀνάβασις confpirant, quos non laceffo.

§. 27.

Inter Euphratem atque Tigrim fluit aliud flumen, quod Bafilius appellatur, et circa Anthemufiam aliud nomine Aborras. Mercatoribus, ex Syria Seleuciam et Babyloniam euntibus, iter eft per Scenitas, et qui Malii a quibusdam hodie appellantur, perque eorum deferta. Euphratem transeunt juxta Anthemufiam in Mefopotamia. Quatuor

Aſſyria. δὲ τοῦ ποταμοῦ, σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἡ Βαμβύκη, ἣν καὶ [3] Ἔδεσσαν καὶ Ἱερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἀταργάτιν. Διαβάντων γὰρ ἡ ὁδός ἐστι διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκηνῶν, ἀξιολόγου πόλεως, ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους, [4] ἐπί τινος διώρυχος ἱδρυμένης. Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι Σκηνῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ὁδός. [5] Καμηλῖται δ' εἰσὶ καταγωγὰς ἔχοντες·

3) Medic. 3. 4. Ἔδεσαν. Alii cum aliis auctoribus et numis efferunt per duplex σ. In Ἀταργάτιν omnes libri conſentiunt, tantum vetus interpres habet *Atargatam*, uti lib. 16. extr. Ἀταργατὴν vulgo editur. Sed diſerte Plinius 5, 19. ſ. 23. *Bambycen, quae alio nomine Hierapolis vocatur — Ibi prodigioſa Atargatis — colitur.*

4) Medic. 3. 4. Moſc. Ven. 1. et edd. ante Xylandrum ἀπό τινος. Alii, uti etiam nunc editum eſt, ἐπὶ, ut ſaepe, etſi et ſic dativus ſubjici poterat, quo nexu ἐπὶ θαλάττῃ paſſim occurrit. Inter διώρυγος et διώρυχος et hic fluctuantur libri. Per γ efferunt Ven. 1. 2. Pariſ. Medic. 4. per χ reliqui cum editionibus. Retinui et hic χ.

5) Lego καθ' ἣν vel ἐν ᾗ. Sed quid appellat Camelitas? Videntur enim eſſe, qui alibi καμηλέμποροι. Verum hic aliquid difficultatis reperio. *Caſaubonus.* Nempe, prout vulgo habent verba ὁδός· καμηλῖται δ' εἰσὶ καταγωγὰς ἔχοντες, luxatus eſt nexus, ſenſusque impeditus. Poterat tamen facilem medicinam adferre, ſi codices ſuos inſpexiſſet, aut vete-

tuor ſchoenorum ſpatio trans flumen eſt Bambyca, quam Edeſſam et Hierapolim quoque, *id eſt ſacram urbem*, vocant. In ea Atargatin, Syriam deam, colunt. Transeuntibus vero iter eſt per deſerta usque Scenas, urbem memoratu dignam, ſitam ſuper foſſam quandam ad Babyloniae fines. A fluminis tranſitu Scenas usque eſt iter dierum viginti quinque. Hic ſunt Camelitae, qui

τες· ποτὲ μὲν ⁶ὑδρείων εὐπόρους τῶν λακκαίων τὸ Assyria.
πλέον, ποτὲ δ' ἐπακτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. Παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τήν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα ⁷τῆς τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν, φεύγοντες τὴν παραποταμίαν, διὰ τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τὸν ποταμὸν ἡμερῶν σχεδόν τι τριῶν ὁδόν. Οἱ γὰρ παροικοῦντες ἑκατέ-

T 4

veterem interpretem consuluisset. Nam pro διαιροὶ Ven. 1. 2. et cum iis reliqui mei omnes dant δ' εἰσὶ, quod male Aldus corrupit in διαιροί. Pro καμηλῖται Ven. 2. Paris. habent καμηλιᾶται; Mosc. καμηλᾶται. Vetus interpres: *Hic sunt Camelitae, qui —*.

6) Paris. Medic. 4. ὑδρίων, ut alibi variatur, v. c. lib. 12. p. m. 144. et alibi. Pro εὐπόρους Casaubonus conjicit εὐπορεῦντες, ut mox χρώμενοι, nisi εὐπόρους referatur ad καταγωγάς. Ven. 2. mutilatum locum sic exhibet: καταγωγὰς ἔχοντες ποτὲ μὲν δ' ἐπ' αὐτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. Ceterum εὐπόρους, quia omnes libri servant, non incommodo sensu malim ad καταγωγὰς referre, quam mutare, etsi cursu faciliori. Tum Mosc. Σκηνῖται, de quo supra. Sic idem infra.

7) Mosc. Paris. Medic. τῆς γὰρ τῶν τελῶν, quod sistit nexum. Nempe μετριότητα τῆς τ. τ. πράξεως conjungenda esse, docent verba sequentia καὶ τοῦτ' εὐ μέτριον. Atque ita sensum cepit expressitque vetus interpres: *et pendendorum vectigalium mediocritatem*. Pro παραβεβλημένος ex Mosc. reposui περιβεβλημένος, quod aptius visum est. Commistio nota. Denique Medic. 4. καὶ τοῦτο, et Mosc. χαλεπὸν γὰρ καί.

qui diversoria habent: partim cisternarum, partim aquis utuntur apportatis aliunde. Scenitae pacem eis praebent, et petendorum vectigalium mediocritatem: cujus gratia illi per deserta incedunt, omissa fluminis ripa, a qua absunt ad dextram trium fere dierum itinere. Etenim phylarchi, qui ex utraque parte

Assyria. ἑκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὔπορον ἔχοντες, ἧττον δὲ ἄπορον νεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίᾳ περιβεβλημένος, ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει, καὶ τοῦτ᾿ οὐ μέτριον. Χαλεπὸν γὰρ ἐν τοῖς τοσούτοις καὶ τοῖς αὐθάδεσι κοινὸν ἀφορισθῆναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελές. Διέχουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἱ Σκηναὶ σχοίνους ὀκτωκαίδεκα.

§. 28.

Ὅριον δ᾿ ἐστὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ περαία· τὰ δ᾿ ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι καὶ τῶν Ἀράβων οἱ Φύλαρχοι μέχρι Βαβυλωνίας, αἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷσπερ καὶ πλησιόχωροί εἰσιν· ἧττον [1] μὲν Σκηνῖται οἱ Νομάδες, οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ᾿ οἱ ἄπωθεν, καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. Οἱ δὲ

1) Mosc. δὲ pro μέν. Post ante μέχρι in Medic. 3. deest τῆς.

te flumen accolunt, cum regionem habeant non valde feracem, ac minus inopem colant, suum quoque dominium tenentes, suum etiam singuli vectigal exigunt, idque non moderatum. Difficile enim est, apud homines intractabiles communem aliquam mensuram definiri mercatoribus commodam. Scenae a Seleucia distant schoenis XIIX.

§. 28.

Parthici imperii fines sunt Euphrates et ulterior regio, citeriora Romani tenent et Arabum reguli usque ad Babyloniam: quorum quidam magis illis adhaerescunt, quidam Romanis, quibus etiam conterMini sunt: ac minus quidem Scenitae Nomades, qui fluvio sunt proximi, magis autem remotiores, et ad felicem Arabiam accedentes.

δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ἠμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, ἡνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκορον. Ἀντώνιος δὲ, συμβούλῳ τῷ Ἀρμενίῳ χρώμενος, προυδόθη καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ᾽ ἐκεῖνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν, ὥστε καὶ τὰ τρόπαια ἔπεμψεν, ἃ κατὰ Ῥωμαίων ἀνέστησαν Παρθυαῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον, τὸν ἐπιστατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παῖδας γνησίους [2] ἐνεχείρισεν ὅμηρα αὐτῷ, [3] Σερασπαδάνην, καὶ Ῥωδάσπην, καὶ Φραάτην, καὶ Βονώνην, καὶ γυναῖκας Assyria.

2) Mosc. ancipiti lectione ἐνεχείρησεν et supra ἐνεχείρισεν, quorum posterius probandum.

3) In his 4 nominibus scriptura variat. Vulgo Σαρασπάδην καὶ Κεροσπάδην καὶ Φραάτην καὶ Βοώνην. Quae ab iis diversa in codicibus exstant, haec sunt: 2) Casaubonn. Κεροσπάδην; Medic. 4. Κερεσπάδην; Paris. Κερασπάδην. 3) Medic. 3. Φραάτην. Casaubonus postrema duo nomina ita legenda

tes. Parthi prius etiam Romanorum amicitiam coluerunt, et Crassum, qui belli initium fecit, ulti sunt: sed et ipsis par est relatum, cum bellum accendissent, Pacoro in Asiam misso. Antonius vero, Armenii consilio proditus, male pugnavit: at Phraates, qui illi successit, tantum Caesaris Augusti amicitiae studuit, ut etiam illi tropaea remitteret, quae Parthi de Romanis erexerant, et vocato in colloquium Titio, qui per id tempus Syriae praeerat, quatuor ei filios legitimos obsides tradidit: Seraspadanem, et Rhodaspem, et Phraatem, et Vononem, duas eorum uxores,

Assyria. καὶ τούτων δύο, καὶ υἱεῖς τέτταρας, δεδιὼς τὰς στάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ· ᾔδει γὰρ μηδένα [4] ἰσχύσοντα καθ' ἑαυτὸν, ἂν μή τινα ὑπολάβη τοῦ Ἀρσακίου γένους διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους· ἐκποδὼν οὖν ἐποίησε τοὺς παῖδας, ἀφελέσθαι ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦν-

p. 749.

genda monet ex historia: Φραάτην et Βονώνην. Phraates per se intelligitur scribendum esse; Vonones, obses antea, a Tacito Annal. 2, 1. producitur. Phraates ex Dione 51, 18. et 53, 33. aliisque hoc nomine notus est. Summam conficit lapidis inscriptio in Scaligeri isag. lib. 3. p. 523. et Gruteri thes. inscrr. p. 288. quae ita habet: *Seraspadanes Phraatis Arsacis regum regis f. Parthus. Rhodaspes Phraatis Arsacis regum regis Parthus.* Ex quibus adparet, legendum esse Σερασπαδάνην, καὶ Ῥωδάσπην, καὶ Φραάτην, καὶ Βονώνην. In corrupto nomine Κερσεσπάδην adhaesit proximum καὶ, uti Κάσανδρος edebatur olim lib. 11. p. m. 386. καὶ Κάσανδρος, ubi cf. notata. Atque ita statuerunt Vaillant de Arsacidarum imperio T. 1. p. 177. et Longuerue in Annalibus Arsacidar. p. 30. Adtigit etiam hunc locum A. Gronovius ad Iustin. 42, 5, 12.

4) Casaubonn. i. e. Ven. 2. ἰσχύοντα. Alii omnes bene ἰσχύσοντα. Sic in φιλαρσάκας melius in penultima accentum locat Mosc. qui vulgo ad antepenultimam rejicitur. Paris. φιλοσάρκας; Medic. 3. 4. φιλοσάρκους. Quod pro ὑπολάβη Casaubonus mavult ὑποβάλη, et ad commentarium ablegat, nihil dat. Ex codicibus tantum Ven. 1. et Medic. 4. adferunt προσλάβη. Sed vulgata commodum sensum praebet.

res, et filios quatuor, seditionem metuens, et ne sibi insidiae struerentur. Intelligebat enim, neminem adversum se praevaliturum, si neminem ex Arsacio genere metuendum haberet: propterea quod Parthi valde Arsaciorum sunt amantes: filios itaque a medio amovit, volens illam spem inimicis

γοῦντας. Τῶν μὲν οὖν παίδων ὅσοι περίεισιν ἐν Ῥώμῃ, δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦνται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς πρεσβευόμενοι, καὶ εἰς συλλόγους ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν. Syria.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ καὶ τῷ Ἀμάνῳ· ἀπὸ θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου στάδιοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν, οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες, [1]οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων καὶ τετρακοσίων· πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ

1) Quis hoc non credat? Equidem fcio a mari ad Zeugma in Euphrate effe ftadia, non dicam, haud pauciora quadringentis, fed multo plura. Plinius de Syria 5, 13. [f. 12.] *Longitudo ejus inter Ciliciam et Arabiam 477 M. P. eft. Latitudo a Seleucia Pieria ad oppidum in Euphrate Zeugma 125. M. P.*

micis auferre: quare ejus filii, quicunque fuperfunt, Romae publice ac regaliter curantur. Ac reliqui etiam reges legatos fubinde miferunt, et in colloquium venere.

CAP. II.

§. 1.

Syria feptentrionem verfus Cilicia et Amano definitur: (a mari ad Euphratis pontem ftadia interfunt ab Iffico finu usque ad pontem, qui eft juxta Commagenam, dictum latus terminantia, non pauciora mille et quadringentis:) orientem verfus terminatur Euphrate et Arabibus Sceni-

Syria. καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου [2]Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἰσσοῦ.

§. 2.

Μέρη δ' [1]αὐτῆς τίθεμεν, ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἀμάνου, τήν τε Κομμαγηνὴν καὶ τὴν Σελευκίδα, καλουμένην τῆς Συρίας· ἔπειτα τὴν κοίλην Συρίαν· τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ, τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὴν Ἰουδαίαν. Ἔνιοι δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἴς τε Κοιλοσύρους καὶ Φοίνικας διελόν-

M. P. Hunc Plinii locum considerantibus nobis non fuit difficile, veram lectionem Straboniani loci divinare. Videamus igitur, quot stadia efficiant 275 [175] M. P. quae Plinius habet pro istis quadringentis stadiis Strabonis. Sunt autem stadia 1400; ne uno quidem plus minusve. Quare me auctore repone veram lectionem in Strabone ad hunc modum: οὐκ ἐλάττους τῶν α καὶ τετρακοσίων, hoc est τῶν χιλίων καὶ τετρ. *Casaubonus.* Libri omnes cum epitome et vetere interprete in vulgata consentiunt; qua tamen profligata, Penzelius emendationem justam Casauboni recepit, nec ego recipere dubitavi.

2) Mosc. et hic vult Σκηνήταις. Tum Paris. Αἰγυπτιακῷ.

1) Mosc. male αὐτοῖς. In fine Medic. 3. 4. οὕτως, ut alibi variant.

Scenitis, qui cis Euphratem sunt: austrum versus felici Arabia et Aegypto: occidentem versus Aegyptiaco pelago Issicum usque.

§. 2.

Syriae partes a Cilicia et Amano incipiendo ponimus Commagenam, et eam, quae Seleucis Syriae appellatur: postea Coelen Syriam, *sive cavam Syriam:* in mediterraneis ultimam Iudaeam, in ora Phoenicen. Nonnulli totam Syriam in Coelesyros et Phoenicas partiun-

διελόντες, τούτοις ἀναμεμῖχθαί φασι τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μὲν, ὡς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δὲ, ὡς τοὺς Φοίνικας· καθόλου μὲν οὕτω. Syria.

§. 3.

Καθ' ἕκαστα δὲ ἡ Κομμαγηνὴ μικρά τις ἐστιν· ἔχει δ' ἐρυμνὴν πόλιν Σαμόσατα, ἐν ᾗ τὸ βασίλειον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περίκειται [1] σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη δέ. Ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐστὶ τὸ Ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ Σελεύκεια ἵδρυται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρισμένον

1) Inde a Casaubono haec distinctio locum tenuit: σφόδρα· εὐδαίμων ὀλίγη; Paris. codex: περίκειται· σφόδρα εὐδαίμων· ὀλίγη. Ultima vox in suspenso quasi stat. Quare probo emendationem Casauboni ὀλίγη δέ. Distinctionem mutatam ipse contextus exhibet.

partiuntur: hisque dicunt quatuor nationes esse permixtas, Iudaeos, Idumaeos, Gazaeos, et Azotios: qui agriculturae quidem, ut Syri et Coelesyri, mercaturae, ut Phoenices, operam dent: atque haec quidem in universum: nunc singula persequamur.

§. 3.

Commagena perparva regio est, et urbem habet natura munitam, Samosata, regni caput: nunc provincia facta est. Circumjacet regio, ut parva, ita admodum felix. Hoc in loco nunc est Euphratis pons, apud quem sita est Seleucia, Mesopotamiae castellum,

Syria. σμένον ὑπὸ Πομπηΐου ²τῷ Κομμαγηνῷ· ἐν ᾧ τὴν Σελήνην ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράνης ἀνεῖλε καθείρξας χρόνον τινὰ, ἡνίκα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν.

§. 4.

Ἡ δὲ Σελευκὶς ἀρίστη μέν ἐστι τῶν λεχθεισῶν μερίδων, καλεῖται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι, κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πόλεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγισται δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ Ἀπάμεια δὲ καὶ Λαοδίκεια· αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν

2) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. τῷ Κομμαγηνῷ, uti etiam volebat Salmasius ad Solinum p. m. 436. et legisse videtur vetus interpres. Alii τῇ Κομμαγηνῇ. *Tzschucke.* Commagenes regem intellige, cujus praeter historicos meminisse videtur Cicero ad M. Catonem scribens ad Famil. lib. 15. ep. 3. *Publice propter duas causas nihil scripsi, quod et ipsum Commagenum legati dicebant ad senatum statim nuntios literasque misisse. Casaubonus.* Cf. Arrian. in Mithrid. c. 114. ex quo adparet, fuisse illum Antiochum.

lum, Commagenae a Pompeio adjectum: in quo Tigranes Cleopatram, cui Luna fuit cognomentum, interemit, aliquamdiu inclusam, cum Syria excidisset.

§. 4.

Seleucis autem portionum, quas diximus, optima est: vocatur etiam Tetrapolis a quatuor ante alias (sunt enim plures etiam) illustribus urbibus istius regionis, Antiochia apud Daphnen, Seleucia in Pieria, Apamea, et Laodicea: quae propter concordiam sorores dicebantur. Eas Seleucus

τὴν ὁμόνοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος [1] κτίσματα· ἡ Syria.
μὲν οὖν μεγίστη, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἡ δ'
ἐρυμνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ' ἄλλαι, ἡ μὲν Ἀπάμεια
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, ἡ δὲ Λαοδίκεια τῆς p. 750.
μητρός. [2] Οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σατραπείας διῃρεῖτο τέτταρας· ἡ Σελευκὶς, ὡς φησι Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ κοίλη Συρία, εἰς μίαν δ' ἡ Μεσοποταμία. Ἔστι δ' ἡ μὲν Ἀντιόχεια, καὶ αὐτὴ τετράπολις, ἐκ τεττάρων συνεστῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῷ τείχει καὶ ἰδίῳ καθ' ἕκαστον τὸ κτίσμα·

1) Medic. 3. 4. Ven. 1. Parif. κτίσματα; recte; pertinet enim ad omnes, uti difcitur ex Appiano in Syriacis cap. 57. Vulgo κτίσμα.

2) Perturbatus locus ac mutilus. Prior interpres ita legit: Οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει καὶ εἰς σατραπείας διῄρητο τέτταρας ἡ Σελευκὶς, ὥς φησι ὁ Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ κοίλη Συρία· εἰς μίαν δὲ ἡ Μεσοποταμία· quamquam poftrema haec verba mihi valde funt fufpecta. *Cafaubonus.* Cum veteris interpretis lectione plane concinit Mofcov. in poftremis verbis etiam praeterea Medic. 3. 4. Ven. 1. Prior pars ita demum fenfum loco adfert, pofterior, quae divifionem Mefopotamiae in unam fatrapiam commemorat, ex re fubftrata intelligi debet. Vulgo ita fine fenfu commodo: Οἰκείως — τέτταρας. Ἡ δὲ Σελευκὶς, ὥς φησιν — Συρία, εἰς μίαν τὴν Μεσοποταμίαν.

leucus Nicator condidit. Maximam a fuo patre Antiochiam denominavit, Seleuciam munitiffimam a fe ipfo, Apamiam ab uxore fua Apama, Laodiceam a matre. Secundum Tetrapolin in quatuor fatrapias divifa eft Seleucis, (ut Pofidonio placet) in quot Coelefyria, Mefopotamia vero in unam. Antiochia etiam quatriurbis eft, ex quatuor partibus conftituta, quae et fingulae fuo, et omnes communi muro funt

Syria. κτίσμα· τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ συνῴκισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκήτορας, ἣν πλησίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρῷ πρότερον· τὸ δὲ δεύτερον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἐστὶ κτίσμα· τὸ δὲ τρίτον Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου· τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς.

§. 5.

Καὶ δὴ καὶ μητρόπολίς ἐστιν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ βασίλειον ἐνταῦθα ἵδρυτο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολύ τε λείπεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει, καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. Συνῴκισε δ' ὁ Νικάτωρ ἐνταῦ-

9) Mosc. Medic. 3. 4. μικρὸν, in qua terminatione haec vox saepe apud Nostrum variatur. Similis, in sequentibus etiam, locus exstat lib. 13. p. m. 317.

1) Medic. 3. Τίγρητι; Medic. 4. Τίγρι. Variatio nota. Vulgatam retinet etiam Eustathius ad Dionys. v. 918. ubi nostrum locum refert. Proxime post pro μικρῷ πρόσθεν Mosc. dat μικρῷ πρότερον. Cf. locus paullo ante notatus.

sunt circumdatae, primam partem Nicator condidit, habitatoribus ex Antigonia traductis, quam paulo ante Antigonus Philippi F. in propinquo construxerat. Secunda pars est multitudinis habitatorum: tertia Seleuci Callinici: quarta Antiochi Epiphanis opus est.

§. 5.

Urbs haec caput Syriae est, et qui regioni imperant, hic regiam habent: potentia quidem et magnitudine non multo a Seleucia superatur, quae ad Tigrim est, et ab Alexandria Aegypti. Huc Nicator eos traduxit, qui de genere

ἐνταῦθα καὶ τοὺς ²ἀπὸ γένους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῷ πρόσθεν ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἥρωα τιμῶσι, καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν ἐν τῷ Κασίῳ ὄρει τῷ περὶ Σελεύκειαν. Φασὶ δ' αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν ³Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης, πλανᾶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν· ἐνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινὰς Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτούς· τοὺς δ' ἄλλους συνακο- Syria.

2) Casaubonn. ἀπογόνους, uti paullo post legitur; reliqui, ut vulgo. Ante Τριπτολέμου, quam tamen vocem truncatam in fine exhibet, Medic. 3. ponit τοῦ. Post pro Κασίῳ, ut vulgo fertur, ex suis libris Casaubonus enotat Μασίῳ. Equidem ita retinui vulgatam, ut ex frequentiori aliorum scriptura darem Κασίῳ. Sic enim non solum in Seleuciensium numis Ζεὺς Κάσιος legitur, ut docet Eckhelius in doctrina numorum veterum P. I. Vol. 3. p. 326. sed et mons Casius Seleuciae imminens a Plinio 5, 18. s. 22. et 12, 55. s. 25. aliisque commemoratur, ut infra a Nostro. Adest praeterea Medic. 4. qui ita hoc nomen praeit.

3) Articulum, qui vulgo praecedit, omittunt Ven. 1. Mosc. Medic. 3. 4. uti eo omisso in eadem narratione editum exstat lib. 14. p. m. 700. et apud Eustathium ad Dionys. v. 869. Quare et ita hic dedi. Pro verbis πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης Moscov. substituit πρότερον ἀφανοῦς γενομένης. Tum Medic. 3. uti et infra, Medic. 4. Paris. Ὀρόντου.

genere erant Triptolemi, de quo paulo ante fecimus mentionem, idcirco Antiochenses eum, ut heroem, colunt, et in Casio monte apud Seleuciam festum ei diem agunt. Tradunt, eum ad inquirendam Io ab Argivis missum, cum illa apud Tyrum primo conspectui esset subtracta, per Ciliciam erraffe: et Argivos quosdam, qui cum eo erant, facta discessione, ibi Tarsum condidisse: caeteros vero secutos in reli-

Syria. συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἑξῆς παραλίαν, ἀπογνόντας τῆς ζητήσεως ἐν τῇ ποταμίᾳ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν υἱὸν τοῦ Τριπτολέμου Γόρδυν, ἔχοντά τινας τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν Γορδυαίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν.

§. 6.

Ὑπέρκειται δὲ τετταράκοντα [1] σταδίους ἡ Δάφνη, κατοικία μετρία· μέγα δὲ καὶ συνηρεφὲς ἄλσος, διαῤῥεόμενον πηγαίοις ὕδασιν· ἐν μέσῳ δὲ ἄσυλον τέμενος, καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ τοῖς ἀστυγείτοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα στάδιοι.

§. 7.

1) Medic. 3. 4. σταδίοις. Pro νεὼς Mosc. dat ναός. Prior forma alibi etiam in Nostro occurrit. Idem post pro ἀνεχθεὶς supra scriptis literis habet etiam ἀναχθείς. Vulgatam praeter

reliquam oram, pervestigatione desperata, apud Orontem flumen cum eo remansisse: Gordyn Triptolemi F. cum quosdam de patris comitibus secum haberet, eos in Gordyaeam colonos deduxisse: reliquorum posteros cum Antiochensibus habitasse.

§. 6.

Ulterius est Daphne ad stad. XL. mediocris vicus, et lucus ingens et opacus, fontanis aquis irriguus, in cujus medio est fanum Apollinis ac Dianae, et asylum. Eo Antiochenses aliique finitimi ad festa celebranda de more conveniunt. Luci ambitus est stadiorum LXXX.

§. 7.

§. 7. Syria.

Ῥεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμός· οὗτος δ' ἐκ τῆς κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἶθ' ὑπὸ γῆν ἐνεχθεὶς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ῥεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει, [1] πρὸς τὴν θάλατταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· [2] τὸ δ' ὄνομα τοῦ γε-

V 2 φυρώ-

ter ālios codices tuentur alia loca et Eustathius ad Dionys. v. 919. Idem tamen post Ἀπαμέων addit γῆς, quam vocem forte absorpsit subsequens εἰς. Sed úti vulgo locus fertur, bene etiam intelligitur.

1) Vir doctus in margine ed. Aldinae, cujus exemplar in bibl. Vindobonensi adservatur, emendaverat εἰς τὴν θάλατταν. At parum ad ipsam rem refert, ut ideo a codicibus discedendum sit, quibus etiam suffragatur Eustathius ad Dionys. v. 919. Et sic Noster lib. 11. p. m. 586. de Tigri: φέρεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον.

2) Medic. 4. τὸ δὲ, ut alibi in simili nexu. Tum praepositionem ἀπὸ ante verba τοῦ γεφυρώσαντος excludunt codices mei omnes cum Eustathio ad Dionys. c. l. quos secutus et ego iterum expuli, cum addidisset primum editio Parisiensis. Tum Τυφῶν ex Strabonis hoc loco edidit Eustathius ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 28. In ipso verborum recensu omittit που, uti Mosc. τὰ ante περὶ, καὶ ante τοὺς Ἀρίμους Medic. 3. 4. etsi postea in hoc accessit, et Paris. Tum pro φασὶ δὲ Medic. 3. vult φασὶ γὰρ, et Eustathius pro κεραυνοῖς dat κεραυνῷ.

§. 7.

Prope urbem Orontes labitur, qui in Coelesyria ortus, postea sub terram demersus, iterum emergit: et per Apamiensem agrum et ad Antiochiam procedens, in mare Seleuciae proximum exit. Is cum prius Typhon diceretur, mutato nomine, ab illo, qui in eo pontem fecit, Oron-

Syria. φυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφών. Μυθεύουσι δ' ἐνταῦθά που τὰ περὶ τὴν κεραύνωσιν τοῦ Τυφῶνος, καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἴπομεν καὶ πρότερον· φασὶ δὲ τυπτό-
p. 751. μενον τοῖς κεραυνοῖς, (εἶναι δὲ δράκοντα,) φεύγειν κατάδυσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὁλκοῖς ἐντεμεῖν τὴν γῆν, καὶ ποιῆσαι [3] τὸ ῥῆξαι τὴν πηγήν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τοὔνομα τῷ ποταμῷ. Πρὸς δύσιν μὲν οὖν θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σελεύκειαν, πρὸς ᾗ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὀρόντης ποιεῖται, διεχούσῃ τῶν μὲν ἐκβολῶν σταδίους τετταράκοντα, τῆς

3) Vulgo Ῥήξαιθρον πηγήν. Casaubonn. Medic. 3. Ven. 1. 2. Paris. Mosc. τὸ ῥῆξαι τὴν πηγήν. Ita etiam ante correctionem Medic. 4. quae ita mutavit: ποιῆσαι ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ· καταδοῦντα δ' εἰς γῆν ἀναῤῥῆξαι τὴν πηγήν. Neque discrepat Eustathius c. l. tantum quod rectius posuit καταδύντα. Atque lectionem Strabonis genuinam existimat Politus ad Eustathium T. 2. p. 751. Equidem, cum vulgata lectio ferri nequeat in hac verbi obscuritate, repetii eam, quam plerique codices subministrant, et vetus interpres Latine expressit. In sequentibus, quod vulgo fertur διέχουσαι, codices recte mutant in διεχούσῃ, uti Medic. 3. 4. Mosc. Ven. 1. Ante Casaubonum exstabat διεχούσης. Vulgata postea haesisse videtur in Paris. Ex Ven. 2. adfertur διέχουσι.

Orontes est appellatus. Huic loco Typhonis fulmine icti fabulam affingunt, et de Arimis, de quibus a nobis supra dictum est. Ajunt, draconem fuisse, et fulminibus ictum, dum fugae latebras quaereret, tractibus terram secuisse, et, ut fons erumperet, effecisse: unde nomen obtinuerit. Mare itaque ad occidentem Antiochiae subjacet apud Seleuciam, ad quod Orontes effluit. Seleucia ab ostiis distat stadia

XL.

τῆς δ' Ἀντιοχείας ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀνάπλους δ' ἐκ θαλάττης ἐςὶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν αὐθημερόν. Πρὸς ἕω δ' ὁ Εὐφράτης ἐςὶ, καὶ ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ [4] Βέροια καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ· πολίχνια τυραννούμενά ποτε ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλέωνος. Διέχει δ' ἡ Ἡράκλεια ςαδίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ τῆς Κυῤῥηςίδος. Syria.

V 3 §. 8.

4) Mosc. Medic. 4. Βέῤῥοια; Vetus interpres *Berrea*, pro *Berroea*; et sic duplici ῥ notatur ex posterioribus auctoribus. In numis probatur ρ simplex a Cellario in Geogr. ant. 3, 12, 54. Cf. qui de scriptura disputat; Schurzfleischius in notitia bibl. Vinariensis p. 70. unde excerptum dedit Drakenborch. ad calcem Livii T. 7. p. 227. Proxima verba καὶ ἡ Ἡράκλεια desunt in editionibus ante Casaubonum, qui ex codicibus et vetere interprete subplevit. Tum pro Κυῤῥηςίδος Moscov. Medic. 3. 4. Paris. uti edd. priores, dant Κυρηςίδος; Ven. 2. Καρηςίδος. V. deinceps. Vulgatam lectionem probat etiam Stephanus s. v. Κύῤῥος. Accedit, quod multis Syriae urbibus e Macedonia cognomen venit, et, ut Diodor. Sic. 18, 4. refert, Cyrrhi Minervae templum fuit.

XL. Antiochea CXX. A mari Antiochiam adverso fluvio navigatur uno die. Ad orientem Antiochiae adjacent Euphrates, Bambyca, Berrhoea, oppida, quae Dionysius tyrannus Heracleonis F. olim tenuit. Distat Heraclea a Minervae Cyrrhestidis templo stadia XX.

Syria.

§. 8.

Εἶτα ἡ Κυῤῥηστικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐστὶ τό, τε Ἀμανὸν πλησίον, καὶ ἡ Κομμαγηνή. Συνάπτει δὲ τούτοις ἡ Κυῤῥηστικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. Ἐνταῦθα δ᾽ ἐστὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυῤῥηστικῆς, καὶ λῃστήριον εὐφυές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον πλησίον· περὶ οὓς τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Παρθυαίου παίδων, ἐπιστρατεύσας τῇ Συρίᾳ. Τῇ δὲ Γινδάρῳ συνάπτουσιν αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρυμνὸν κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Ἀμα-

1) Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Κυριστική. Cf. antea. Vera scriptura, quam probant auctores multi, et in primis numi, producti a Raschio in Lex. num. T. 1. p. 1166. sqq. est Κυῤῥεστικὴ, unde etiam apud Plinium 5, 19. s. 23. scribitur Cyrrhestice, etsi Stephanus scribit Κυῤῥεστική, ex pronuntiationis cognatione. Cf. Schweighaeuser. ad Polyb. 5, 50, 7. et Harduinus ad Plin. c. l. Post pro Γίνδαρος, quod ex Stephano et Plinio adparet, Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Τίνδαρος, uti paullo inferius iidem cum Ven. 2. ubi tamen Paris. dat Τυνδάρῳ. Voci καλούμενον Moscov. proxime subjicit ἱερόν.

§. 8.

Sequitur Cyrrhestica regio usque ad Antiochensem agrum. A septentrione est mons Amanus: non procul etiam Commagena, quibus Cyrrhestica conjungitur, eo usque pertinens. Hoc in loco est Gindarus civitas, Cyrrhesticae regionis arx, et aptum latronibus receptaculum, tum quoddam nomine Heraclium. Circa haec loca Pacorus, qui erat Parthorum regis filiorum natu maximus, cum Syriam cum exercitu invasisset, a Ventidio est interfectus. Gindaro Pagrae adjacent, castellum Antiochensis agri, natura munitum, juxta Amani transcen-

Ἀμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. Ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγραις τὸ τῶν Ἀντιοχέων πεδίον, δι' οὗ ῥεῖ ὁ Ἄρκευθος ποταμὸς, καὶ ὁ Ὀρόντης, καὶ ὁ [2]Λαβότας. Ἐν ταυτῷ δὲ τῷ πεδίῳ ἐστὶ καὶ ὁ Μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ Οἰνοπάρας ποταμός· ἐφ' ᾧ τὸν Βάλαν [3]Ἀλέξανδρον μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. Ὑπέρκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπεζὼν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντίδιος πρὸς [4]Φαρνασπάτην, τὸν Παρθυαίων στρατη- Syria.

 γὸν,

2) Ven. 1. Λαβώτας; Moscov. Λυβότας; Xylander edidit ὁ Λαβότας; sine gravi, opinor, causa. Deinceps MSS. Casauboni, Ven. 1. 2. ἐν ταύτῳ δὲ τῷ πεδίῳ ἐστὶ καὶ ὁ; ἐν δὲ τούτῳ ἐστὶ τῷ πεδίῳ; Medic. 4. ἐν τούτῳ δὲ τῷ πεδίῳ ἐστί; vulgo ἐν δὲ τούτῳ ἐστὶ τῷ πεδίῳ. Praetuli prius, levi facta immutatione.

3) Medic. 3. 4. Parif. Ἀλέξανδρον, quod et reddidit vetus interpres. Recte, uti ex libris Maccabaeorum et Iosepho docuit hic Casaubonus, cum vulgo legeretur Ἀλεξάνδρου. Nempe Βάλαν significat regem, uti explicant Hesychius s. v. Βαλὴν T. 1. p. 685. aliique multi, qui ibi laudantur. Cf. etiam Politus ad Eustathium in Homerum T. 2. p. 828.

4) Vulgo editur Νικάτην. Codices tamen Casauboni, Ven. 1. 2. Moscov. Medic. 3. 4. Parif. cum vetere interprete objiciunt Φρανικάτην, quem Dio Cassius 48, 41. vocat

scensum, qua ex Amanidibus portis in Syriam itur. Ergo Antiochiae campus Pagris subjacet: per eum Arceuthus amnis et Orontes et Labotas fluunt. In hoc campo est Meleagri vallum, et Oenoporas flumen, apud quod Ptolemaeus Philometor, Bala Alexandro pugna superato, ex vulnere obiit. His imminet collis Trapezon, a similitudine mensae dictus, apud quem Ventidius cum Pharnapate, Parthorum impera-

Syria. γὸν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. Πρὸς θαλάττῃ δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια, καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συνεχὲς τῷ Ἀμανῷ· καὶ ἡ Ῥωσὸς, μεταξὺ Ἰσσοῦ καὶ Σελευκείας ἱδρυμένη. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ὕδατος ποταμοί· ἔρυμα δὲ ἐστιν ἀξιόλογον καὶ κρείττων βίας ἡ πόλις, διόπερ καὶ ἐλευθέραν αὐτὴν ἔκρινε Πομπήϊος, ἀποκλείσας Τιγράνην. Πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν Ἀπάμεια, ἐν μεσογαίᾳ κειμένη· τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικάσιον. Ἔτι δὲ πρότερον μετὰ τὴν Σελεύκειαν αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον,

cat Φαρναπάτην, ut Plutarchus in Antonio c. 33. et ex hoc ſpurius Appianus in Parthicis p. 72. ed. Schweigh. Φραάτην. Vaillant in Arſacidarum imperio T. I. p. 138. pro Ναιάτην emendat Νιπάτην. Si, quatenus licet, auctores alios cum noſtris codicibus conciliare velis, verior lectio videatur ſtatuenda eſſe Φαρναπάτης, quam exhibui.

5) Medic. 3. Pariſ. Moſc. ſimplici ε efferunt, et ſic alii variant, de quo cf. Holſten. ad Stephanum p. 276. et quae monui ad Melam I, 12, 5. Certiores numi praeferunt ε ſimplex, eosque, cum et ſic codices optimi velint, ſecutus ſum. V. Eckhel. in doctrina numor. P. I. Vol. 3. p. 323. ſq. In ſeqq. Medic. 4. Σελευκέει.

peratore, decertavit. Hinc ad mare eſt Seleucia et Pieria, mons Amano continuus, et Rhoſus inter Iſſum et Seleuciam poſita: prius Aquae flumina dicebatur: ea inſignis munitio eſt, et urbs inexpugnabilis: quapropter, excluſo hinc Tigrane, Pompejus eam liberam pronuntiavit. Antiochenſibus ad auſtrum Apamia eſt, in mediterraneis ſita: Seleucenſibus vero Caſius mons, et Anticaſius. Ante vero poſt Seleuciam ſunt Orontis oſtia, poſtea Nymphaeum, ſpecus

φαῖον, σπήλαιόν τι ἱερόν· εἶτα τὸ Κάσιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσείδιον πολίχνη καὶ Ἡράκλεια. Syria.

§. 9.

Εἶτα Λαοδίκεια, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλιστα ἐκτισμένη καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολύοινον πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐκαρπίᾳ. Τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλεῖστον τοῦ οἴνου, p. 752. τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν κατάμπελον ἔχουσα μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθέν εἰσιν, ἠρέμα ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ κατ᾽ ὀλίγον ἀνακλινόμεναι· τῆς Ἀπαμείας δ᾽ ὑπερκύπτουσιν ἐπ᾽ ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. Ἐλύπησε δ᾽ οὐ μετρίως Δολοβέλλας καταφυγὼν εἰς αὐτήν, καὶ ἐμπολιορκηθεὶς ὑπὸ Κασσίου

 μέχρι

1) Medic. 3. τῆς δ᾽ Ἀπαμείας. Tum idem dat Δολοβέλλας, uti ſcribunt etiam alii auctores Graeci cum Latinis; Moſc. Δολαβέλλας; Pariſ. Δολλοβέλλας; edd. Δολοβέλας. Sic pro Κασσίου in Medic. 3. 4. legitur Κασίου.

cus quoddam ſacrum. Poſtea Caſium, deinceps Poſidium oppidulum, et Heraclea.

§. 9.

Sequitur Laodicea ad mare ſita, urbs optime exſtructa, et portu praedita, agrum habens praeter caeteram frugum ubertatem vini feraciſſimum, unde maximam vini partem Alexandrinis praebet, cum totum ſupra ſe montem habeat vineis plenum usque ad vertices fere. Hi a Laodicea longe abſunt paulatim ab ea adſurgentes: Apameae vero imminent, in rectam altitudinem erecti. Hanc Dolobella non mediocriter adflixit in eam fugiens, et usque ad inter-

itum

Syria. μέχρι θανάτου, συνδιαφθείρας ἑαυτῷ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη.

§. 10.

Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει τὸ πλέον εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ [1]χεῤῥονησίζοντα ὁ Ὀρόντης· καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη, καὶ [2]ἕλη πλατέα, λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἱπποβότους διαχεομένους ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἥ τε δὴ πόλις οὕτως ἀσφαλῶς [3]κεῖται· καὶ δὴ καὶ Χεῤῥόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκὸς, καὶ χώρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαι-

1) Ven. 1. χεῤῥονησιάζοντα, uti alibi variatur utraque forma. V. ad lib. 11. p. m. 361.

2) Lego εἰς ἕλη πλατέα et mox διακεχυμένη. Sic enim loqui suevit. [Cf. lib. 12. p. m. 32.] *Casaubonus.* Haec quidem apertior est ratio et expeditior; laxius pendet a ποιεῖ.

3) Olim legebatur ante Xylandrum ἀσφαλῶς καὶ δή. Receptam lectionem probant codices cum vetere interprete. Post inverso vulgari ordine dedi ἐλέφαντας ἔτρεφε secutus Mosc. Medic. 3. 4.

itum a Cassio ibi obsessus, ac multas urbis partes secum perdens.

§. 10.

Apamia urbem habet magna ex parte probe munitam. Est enim collis quidam in campo muris bene cinctus, quem Orontes et ingens quidam lacus circumpositus, et latae paludes peninsulam faciunt, tum prata pascendis equis et bobus amplissima circumjacent. Urbs in tuto sita est, et Cherrhonesus e re ipsa vocata. Regione et multa

εὐδαίμονος, δι' ἧς ὁ Ὀρόντης ῥεῖ, καὶ περιπολεῖ συχνὰ ἐν ταύτῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφεν, καὶ τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὕστερον βασιλεῖς. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων, διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων· τὴν δὲ Πέλλαν ὥσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων τὴν Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πατρίδα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ [4] λογιστήριον τὸ στρατιωτικόν, καὶ τὸ ἱπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικαὶ πλείους τῶν τρισμυρίων, Syria.

4) Vulgo ληστήριον; Casaubonn, Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. λογιστήριον. *Tzschucke.* Ληστήριον στρατιωτικόν. Milites ibi recensebantur, inquit interpres. Hoc non est ληστήριον. Ergo στρατιωτικὸν ληστήριον somniavi Strabonem dixisse, ubi rude donati milites vitae reliquum exigerent; παρὰ τὸ λήγειν, qualia vocabula confingere non fuit scriptori nostro religio. Sed si quid melius vel codex vel ratio suggeret, facile jacturam hujus somnii feremus. *Xylander.* Vulgata lectio turpissime est depravata. *Casaubonus.* Λογιστήριον etiam emendaverat vir doctus in margine editionis Aldinae, cujus exemplar servatur in bibliotheca Vindobonensi. Reddidi meliores libros. Penzel vertit *Kriegs-Kanzley.*

multa et ubere abundat, per quam Orontes fluit et multus in ea vagatur. Hoc in loco Seleucus Nicator quingentos illos elephantes alebat, et magnam exercitus partem: sic etiam posteriores reges. Olim Pella dicta fuit a primis Macedonibus propterea, quod maxima Macedonum pars, qui in Asia militaverant, hic habitavere. Pella vero Macedonum veluti metropolis fuit, Philippi et Alexandri patria. Emeriti milites ibi nutriebantur, et equi alebantur, regiae equae numero xxx millia superabant. His erant admissarii

Syria. ρίων, ὀχεῖα δὲ τούτων τριακόσια· ἐνταῦθα δὲ καὶ πωλοδάμναι καὶ ὁπλομάχοι, καὶ ὅσοι παιδευταὶ τῶν πολεμικῶν ἐμισθοδοτοῦντο. Δηλοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἥ τε τοῦ Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδότου παραύξησις, καὶ ἐπίθεσις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὁρμηθέντος. Ἐγεγένητο μὲν γὰρ ἐν [5] Κοσιανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμέων γῆς· τραφεὶς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ, καὶ συςαθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὥρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔσχε τὰς ἀφορμὰς [6] καὶ τῶν περιοικίδων, Λαρίσσης τε καὶ τῶν Κασσιανῶν, καὶ Μεγά-

5) In editionibus legitur Σηκανοῖς, a quibus discedunt codices. Nempe Ven. 1. Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Κοσιανοῖς cum vetere interprete; Casauboniani s. Ven. 2. Κοσσιανοῖς. Vir doctus in margine edit. Aldinae adscripserat, leg. Κοσπιανοῖς. Quae vera sit scriptura, equidem nescio. Penzelius reddidit vulgo receptam; plerosque tamen secutus dedi Κοσιανοῖς.

6) Ex Mosc. inserui καὶ, quod vulgo abest. In proxime sequentibus nominibus nihil mutant libri, tantum quod in Medic. 4. legitur Κασιανῶν. Tum Medic. 3. 4. Paris. ἐκ τῆς δὲ τῆς χώρας. Pro ἀντέσχε in Paris. Medic. 4. Ven. 1. legitur ἀνέσχε.

rii ccc. Ibidem erant pullorum domitores: et ludi in armis magistri aera merebant, et qui alii artes militares docerent. Demonstrant hujus urbis potentiam Tryphonis incrementa, cognomento Diodoti, Syrorum regnum affectare aggressi. Natus hic Cosianis, castello Apamiensium, educatus vero Apamiae, et regi et ejus familiaribus commendatus: novas res moliens ansam arripuit hanc, et circum vicinas Larissam, et Cassianos, et Megara, et Apolloniam,

Μεγάρων, καὶ Ἀπολλωνίας, καὶ ἄλλων τοιούτων, Syria.
αἳ συνετέλουν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἅπασαι· ἐκεῖνός τε δὴ βασιλεὺς τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη, καὶ ἀντέσχε πολὺν χρόνον. Βάσσος δὲ [7]Καικίλιος μετὰ δυοῖν ταγμάτων ἀποστήσας τὴν Ἀπάμειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυοῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἧκε, πρὶν ἑκὼν ἐνεχείρισεν ἑαυτόν, ἐφ' οἷς ἐβεβούλητο· καὶ γὰρ τὴν στρατιὰν ἀπέτρεφεν p. 753.
ἡ χώρα, καὶ συμμάχων ηὐπόρει τῶν πλησίων φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία· ὧν ἐστι καὶ ἡ Λυσιὰς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς [8]Ἀπαμείᾳ, καὶ

7) Medic. 3. Κικιλιὸς; Medic. 4. Ven. 1. Paris. Κεκίλιος; utramque scripturam ostendit Moscov. et divise Ven. 2. καὶ κίλιος. Tum Moscov. δυεῖν pro δυοῖν, ut alibi saepe. Cf. ad lib. 12. p. m. 140. Μεγάλων ante Ῥωμαϊκῶν deest in Medic. 3. et pro πλησίων Medic. 3. 4. dant πλησίον, quam variationem notavi ad lib. 10. p. 72.

8) Ἀπαμείᾳ posui ex Medic. 3. 4. Mosc. pro vulgato Ἀπάμειαν. Sequitur in editionibus καὶ Ἀρέθουσα, quam termina-

Ioniam, ac caeteras, quae omnes sub Apamia censebantur. Ac ille quidem regione hac potitus diu regnum tenuit. Bassus Caecilius cum duabus cohortibus Apamiam occupans, adeo obstinate duorum Romanorum exercituum obsidionem sustinuit, ut non prius in illorum potestatem devenerit, quam, impetratis, quas ipse volebat, conditionibus, ultro se dederet. Nam ei exercitum regio alebat, et socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant: e quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui juxta Apamiam est, et Arethusa, item Sampsicerami

Syria. καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμψικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παῖδος, Φυλάρχων τοῦ Ἐμεσηνῶν ἔθνους· οὐ πόῤῥω δ' οὐδ' Ἡλιούπολις καὶ Χαλκὶς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μαρσύαν κατέχοντι, καὶ τὴν Ἰτουραίων ὀρεινήν. Τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαίδαμος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς, τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων· ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων,

minationem mutant Mosc. Paris. Medic. 3. 4. in Ἀρέθουσα, ut proxime cohaereat cum Ἀπαμεία. Tum subjicitur vulgo καὶ ἡ Σαμψικεράμου. Casaubonus voculam καὶ ante postrema verba delet, ut paullo post dicitur καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα, quam emendationem probat Havercampus ad thesaur. Morellian. T. 2. p. 80. quia alias duplicem in Syria statuisset Arethusam, quam unam agnoscit Stephanus, neque reticuisset antiquum nomen Gambari, si habuisset. Quam secutus sum lectionem, dedi Casaubonianae emendationi. Post ante Ἰαμβλίχου cum Medic. 3. 4. et Mosc. delevi ἡ. Tum Ἐμισηνῶν exhibet Paris. quae scriptura non in aliis solum auctoribus reperitur, sed etiam a numis probatur. Post vocem Χαλκὶς ex Mosc. inserui ἡ. Pro Μαρσύαν Paris. dat Μασσύαν. Cf. infra p. 753. Voculam τὴν, quae vulgo ante τῶν Ἰτουραίων deest, addidi ex Mosc. et Medic. 3. Pro Ἀλχαίδαμος in Medic. 4. Paris. legitur Ἀλχαίδαμνος; in Medic. 3. Ἀρχέδαμνος; in Mosc. Ἀρχαίδαμος. Dio 47. 27. vocat eundem Ἀλχαυδόνιον, unde ab initio probandum videtur Ἀλ.

rami et Iamblichi, ejus filii, regio, qui reguli genti Emessenae imperabant. Prope erat Heliopolis et Chalcis, sub Ptolemaeo positae Mennaei F. qui Marsyam et Ituraeorum montana obtinebat. Bassi socius fuit etiam Alchaedamus, Rhambaeorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat: sed cum se injuria affectum ab eorum

μόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. Ἐντεῦθεν δ' ἐςὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκὸς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέςατος. Syria.

§. 11.

Ὅμορος δ' ἐςὶ τῇ Ἀπαμέων, πρὸς ἕω μὲν ἡ τῶν Φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία, καὶ ἡ Χαλκιδικὴ, ἀπὸ τοῦ Μαρσύου καθήκουσα, καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλέον· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· ἀεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι, καὶ ἧττον Ἄραβες, καὶ Σκηνῖται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένας μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμ-

1) Parif. Mofc. Μασσύου; Ven. 2. Μασσίου; Medic. 9. Κασσύου. Cf. fupra notata. Tum Σκηνιτῶν fcribitur a Mofc. uti mox et alibi. Τὸ ι tuentur alii cum Latinis, qui efferunt Scenitae. Tum Mofc. Νομεῦσι, et Medic. 3. 4. alit.

rum praefectis exiftimaret, egreffus in Mefopotamiam, fub Baffo ftipendia meruit. Ex hac urbe eft Pofidonius Stoicus, vir philofophorum noftri temporis eruditiffimus.

§. 11.

Apamienfium regioni ad auroram finitima eft regulorum ditio Arabum, quae Parapotamia dicitur, et Chalcidica a Marfya defcendens, et tota ea, quae Apamienfibus ad auftrum jacet, hominum magna ex parte Scenitarum, qui Mefopotamiae Nomadibus funt perfimiles. Nam qui Syris magis magisque appropinquant, eo mitiores funt, et minus Arabes et Scenitae, ac melius conftitutas habent dominationes, ut

Syria. ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα, καὶ ἡ Γαμβάρου, [2] καὶ ἡ Θέμελλα, καὶ ἄλλαι τοιαῦται.

§. 12.

Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος. Ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος. Τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνια, τό, τε Ποσείδιον, καὶ τὸ Ἡράκλειον, καὶ τὰ Γάβαλα· εἶτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων [1] παραλία Πάλτος, καὶ Βαλαναία, καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου, λιμένιον

2) Vulgo καὶ ἡ Θέμελλα, καὶ ἄλλων τοιούτων. *Tzschucke.* Lego καὶ ἡ Γαμβάρου Θέμελλα, καὶ ἄλλαι τοιαῦται, et ita fere libri scripti. *Casaubonus.* Probat hanc emendationem Havercampus ad thesaurum Morellian. Tom. 2. p. 80. Postrema certe verba hac forma adparent etiam in Ven. 1. et Medic. 4. quam expressit vetus interpres. In aliis est ἄλλων τοιούτων. Praeculi prius. Tum in Paris. scriptum legitur Σαμψικεράμου.

1) Vulgo παλαιά, quod et subministrant codices, Casaubonus emendavit, adsentiente Bocharto in Phaleg lib. 4. c. 36. et ipso Strabone adprobante in seqq. Neque insolita est haec commutatio. Cf. ad lib. 3. p. m. 388. et quae notavit Schweighaeuser. ad Polyb. 3, 118, 2.

ut est Sampsicerami Arethusa, et quae Gambari est, et Themella, et aliae hujusmodi.

§. 12.

Talis ergo est Seleucensis mediterranea. Reliquum litus a Laodicea ita habet: Laodiceae propinqua sunt oppidula, Posidium, Heraclium, et Gabala. Inde maritima Aradiorum jam regio, Paltus, Balanaea, et Carnus, Aradiorum navale, cum portu:

υιον ἔχον· εἶτ' Ἔνυδρα, καὶ Μάραθος, πόλις [2] ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη. Τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν, καὶ [3] τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσιὰς συνεχής ἐστι, καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμὸς, ὅνπερ ὅριον ποιοῦνταί τινες τῆς Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν κοίλην Συρίαν. Syria.

§. 13.

2) Medic. 3. Moscov. inverso ordine Φοινίκων ἀρχαία. Tum, quod est in omnibus libris, Κάρανος recte Berkelius ad Stephan. p. 621. mutatum vult in κάρνος. Adparet hoc ex Stephano ipso sub v. Κάρνη, ubi Κάρνος prope Paltum et Gabala ponitur, uti Carne a Plinio 5, 18. s. 20. in eodem tractu. Quare sic dedi. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 12, 32.

3) Vulgo Ταξύμυρα, male conjunctis vocibus singulis, uti etiam docent codices. Nam in Paris. Ven. 2. Medic. 3. scriptum exstat τὰ Σίμυρα, in Mosc. ταξίμυρα, unde quidem veri nominis scriptura propius indicatur, quae apud Plinium 5, 17, 20. et Melam 1, 12, 3. est Simyra, ubi cf. notata. Non autem insolitum est articulum cum nomine sic coalescere. Σίμυρα est etiam in Stephano sub v. Σίμυρος. Itaque sic posui.

tu: postea Enydra, et Marathus, antiqua Phoenicum urbs, nunc diruta: agrum sorte divisum Aradii tenent: deinceps est Simyra, Orthosias, et Eleutherus amnis, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phoenicen et Coelesyriam versus.

Syria.

§. 13.

Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς καὶ ἀλιμένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιστα, καὶ τῆς Μαράθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἴκοσιν. Ἔστι δὲ πέτρα περίκλυστος, ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης [1] κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. Ἔκτισαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὥς φασιν, ἐκ Σιδῶνος· τὴν δ' ὑδρείαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ'
p. 754. ἐκ τῆς περαίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος,

1) Casaubonus non male emendat κατοικιῶν, uti paullo post ἔχοντος pro ἔχοντες. Secutus est Schneiderus in eclogis physicis Vol. 1. p. 192. uti proxime post in verbo καθεθεὶς, ubi καθιεθεὶς vulgo editur. Adsentitur etiam d'Orville ad Chariton. p. m. 23. suoque suffragio probat Moscov. cum Paris.

§. 13.

Ante jugum quoddam et importuosum litus Aradus jacet, inter suum navale, quod diximus, et Marathum, distans a terra stadiis xx. Est autem saxum a mari circumfusum, septem fere stadiorum ambitu, habitationibus plenum: tanta hominum multitudine ad hoc usque tempus, uti domus inhabitent multis fastigiis aptas. Ajunt a Sidoniis quibusdam exsulibus conditam. Aquantur partim e cisternis et lacubus, partim ex opposita continente. In bello autem e freto paulo ante urbem aquam petunt: abundantem aqua id habet fontem: in quem clibanus inversus e scapha aquaria demitti-

νος, καθεθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους [2] μολυβοῦς, εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενὸν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγκται σωλὴν σκύτινος, εἴτε ἀσκύμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστί· περιμείναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέῃ, καὶ πορθμεύουσιν εἰς τὴν πόλιν. Syria.

§ 14.

Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὑτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι,

2) Mosc. Paris. Medic. 3. 4. μολιβοῦς; Xylander μολυβδοῦς. Vulgata bene habet. Pro εὐρύστομος codd. Casauboniani dant εὐρυστόματος rariori usu. Tum Ven. 2. εἴτε ἀσκώμα δεῖ λέγειν, εἴτε ἄλλο τι.

mittitur, plumbeus, ore lato, in angustum fundo coacto. Is fundus mediocre foramen habet, cui fistula ex corio (sive utriculum dicere malumus) adstricta est, quae aquam e fonte per clibanum elisam excipit. Primo quae exhauritur aqua, salsa est: exspectantes vero purae et dulcis aquae cursum, in vasis ad id paratis excipiunt atque in urbem deferunt.

§. 14.

Olim Aradii peculiares sibi reges habebant, ut caeterae Phoenicum civitates: postea partim Persae,

Syria. σαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν. Οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν ¹ δυεῖν, τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ, ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μήδ' ἐκπλεῖν ἐᾶν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου αὐτοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγί-

1) Mosc. Parif. δυεῖν, de quo saepe monui. Post inverso ordine μεγάλα αὐτοῖς Medic. 3. 4. Moscov. Tum Mosc. Medic. 4. ἐπιξενούμενοι; Medic. 3. ἐπιξενιζόμενοι, eodem sensu; vulgo ἐπιξενώμενοι. Pro οἰκείαν Mosc. οἰκίαν, ut alibi variatur. Praetuli prius. Pro ἐπανελθόντες Casauboniani i. e. Ven. 2. παρελθόντες, et ἐκτήσατο iidem pro ἐκτήσαντο. Post ὁρῶντές γε Medic. 4. ὁρῶντές τε.

sae, partim Macedones, partim Romani, in praesentem statum redegerunt. Aradii itaque cum caetera Phoenicia Syriacis regibus ut amicis obtemperabant: postea, duobus fratribus dissidentibus, Callinico Seleuco et Antiocho, qui Hierax cognominatus est, Callinico adhaerentes, pacti hoc sunt, ut ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec tradere invitos: sed nec etiam iniussu regis enavigare permittere, quibus ex rebus amplissima eis commoda obtigerunt. Confugiebant enim ad eos non vulgares homines, sed quibus maximae res credi-tae

μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς, εὐεργέτας ἡγοῦντο, καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους· ἀπεμνημόνευόν τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκείαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαίας πολλὴν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τἄλλα εὐθήνουν. Προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ, καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὁρῶντές γε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνισταμένους, οὐδ' ἅπαξ ἐκοινώνουν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως. Syria.

§. 15.

Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνος, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστι τὸ

X 3 τοῦ

tae fuerant, et qui extrema timebant. Hi fuscepti beneficium id putabant, ac fervatores eos agnofcebant, et gratiam referebant, maxime cum in patriam revertiffent. Hinc bonam oppofitae continentis partem adepti funt, atque etiamnunc tenent, et aliis in rebus ufi funt fuccessibus profperis. Huic vero felicitati et providentiam addiderunt, et ftudium rei navalis: ac cum viderent, vicinos Cilicas piraticam exercere, nunquam cum eis focietatem inftituti hujus iniverunt.

§. 15.

Poft Orthofiam et Eleutherum eft Tripolis, quae nomen a re ipfa accepit: eft enim condita e tribus urbibus, Tyro, Sidone, et Arado. Tripoli continua

Syria. τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης,[1] χωρίον τι.

§. 16.

Δύο δὲ ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην [1] Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὅ, τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάττης
p. 755. ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν [2] καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον μάλιστα· ὁ δ' Ἀντιλίβανος

1) Medic. 3. χωρίον τι Τριήρης. In ſeqq. Moſc. Pariſ. Medic. 3. 4. Ven. 1. ita: Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ — Vulgatam propter ea, quae ſubjiciuntur, tamquam aptiorem retinui.

1) Ven. 1. Medic. 3. ex corr. Medic. 4. Pariſ. veteres editiones γωνίαν, uti etiam in ſuo codice legit vetus interpres. Vulgatam lectionem probat ex hoc loco Euſtathius ad Dionyſ. v. 899. et ipſe Strabo infra p. 756.

2) Sic poſui ex Moſcov. Alii, ut editiones, aliter. Nempe Caſaubonus cum prioribus dedit κατὰ τοῦ θεοῦ; poſteriores καὶ τοῦ θεοῦ. Ven. 1. Medic. 3. 4. κατὰ τὸ τοῦ. Pro Σιδόνα, quod ferunt editiones, Ven. 1. Moſc. Σιδῶνα, uti ſolet in numis. Nec magis auctores ſibi conſtant. Proxima vocula τεως poſt ἐγγὺς abeſt in Moſc. Pariſ. Ven. 1. Medic. 3. 4. Abſit igitur. Porro pro τελευτᾶσι Medic. 3. τελευτᾷ, ut ad ſolum Anti-

tiua eſt ea, quae Dei facies appellatur: in quam Libanus mons deſinit. Inter haec eſt locus quidam, nomine Trieris ſeu triremis.

§. 16.

Porro duo montes ſunt, qui Syriam concavam (hoc enim eſt Coeleſyria) includunt, aequalibus fere inter ſe diſſiti ſpatiis, Libanus et Antilibanus, paulo ſupra mare incipientes: Libanus prope Tripolim et Dei faciem: Antilibanus

λίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς πως Syria.
τῶν [2] Ἀραβίων ὀρῶν, τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς, καὶ τῶν [3] Τραχώνων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη [4] γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. Ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίον κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης

Antilibanum referatur. Sed parum sibi in his auctores constant. Eustathius ad Dionys. v. 899. ubi hunc locum descripsit, ὄρη τελευτῶντα habet. Pro Ἀραβίων, quod tuentur omnes libri, Eustathius c. l. refert Ἀραβικῶν ὀρῶν. Utraque forma sua stat auctoritate.

3) In nomine Τραχώνων fluctuatur scriptura. Ante Casaubonum editiones ferebant Τραχωνιτῶν, quod ex aliis auctoribus facile redarguitur. Ipse reposuit Τραχωνιτῶν. At Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. Moscov. exhibent Τραχωνῶν, sine dubio pro Τραχώνων, adnuente ipso Strabone infra p. 756. ubi Τράχωνες commemorantur duo colles, qui Damasco imminent. Ita in mentem jam venerat Relando in Palaestina p. 231. Illorum crebram mentionem injicit Iosephus. Ita igitur reposui.

4) Casaubon. Ven. 2. Medic. 3. Paris. Mosc. edd. veteris γεωλόφια. Vulgatam a Casaubono formam refert Eustathius ad Dionys. c. l. et Medic. 4. Post pro ἐς τὴν Moscov. Medic. 3. 4. εἰς, ut alibi variatur. Post ἐδάφεσι particula τε deest in Mosc. Medic. 3.

nus supra mare Sidonium: desinunt autem ad Arabiae montes, qui sunt ultra Damascum et eos, qui ibi Trachones dicuntur, in alios quosdam montes, qui

globosos atque fructiferos colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum cc, longitudo a mari in mediter-

Syria. ἐς τὴν μεσόγαιαν ὅμου τι διπλάσιον. Διαῤῥεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πάμφορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. Ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν [5] ἀρωματῖτιν σχῖνον, καὶ κάλαμον· ὡς δ' αὔτως καὶ ἕλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρῖτις· φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. Τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσοῤῥόας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀχετείας ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα.

§. 17.

5) Mosc. ἀρωματίτην. Tum Casaubonus scripsit σχῖνον, quod et codices quidam habuisse videntur. Plures σχοῖνον tuentur. Cf. Wesseling. ad Diodor. Sic. 2, 49. in. ubi eadem notatur variatio. Infra Paris. Medic. 4. Χρυσοῤῥόας, hic etiam deinde πολὺν pro πολλήν, quod rectius alii servant.

raneam dupla. Irrigatur autem a fluminibus per regionem foecundam et omnium rerum feracem delabentibus, praesertim a Iordane: lacum habet, qui aromaticum juncum, et calamum fert; habet etiam paludes. Lacui nomen est Gennesaritico. Gignit etiam balsamum: de amnibus Chrysorrhoas ab urbe et regione Damascenorum incipiens, totus fere in rivos consumitur: multa enim loca et profunda irrigat. Per Lycum et Iordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur praesertim Aradii.

§. 17.

§. 17. Syria.

Τῶν δὲ πεδίων [1] τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται, καὶ Μάκρα πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱςορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὁραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥςθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παραςάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾷν, χάσμα δὲ, ὥςτ' ἔφιππον δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἑκάςην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐςὶν ὁ [1] Μαρσύας, ἔχων τινὰ καὶ ὀρεινὰ, ἐν οἷς ἡ Χαλκὶς, ὥσπερ ἀκρόπολις

X 5 τοῦ

1) Mosc. τὸ πρῶτον. Tum Parif. θυραίου pro θυρεοῦ, quod bene habet.

1) Moscov. Parif. Medic. 3. 4. Μασσύαν, et fic infra cum vetere interprete per duplex σσ pro ρσ efferunt. Si vulgata lectio recte habet, a Marfya flumine nomen accepit. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 12, 57.

§. 17.

Pars camporum prima a mari Macras vocatur, et Macra campus, in quo, Pofidonius fcribit, vifum fuiffe ferpentem mortuum jugeri longitudine: craffitudine tanta, ut equites ex utraque parte adfiftentes, alter alterum videre nequiret; rictu eo, qui hominem, equo infidentem, reciperet: exuvii fquamam quamlibet clypeo majorem.

§. 18.

Poft Macram eft Marfyas, habens montana quaedam, in quibus eft Chalcis

Syria. τοῦ Μαρσύου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδίκεια ἡ πρὸς Λιβάνῳ. Τὰ μὲν οὖν ὀρεινὰ ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες· οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοί· κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δέονται, ὁρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρῶνται· καθάπερ οἱ τὸν Λίβανον ἔχοντες, ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σινναν, καὶ [2] Βόρραμα, καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ [3] Βότρυν, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν· ἃ κατέσπασε Πομπήϊος, ἀφ' ὧν τήν τε Βύβλον κατέτρεχο

2) Medic. 4. Βόραμα. Quod post ἄλλα sequitur τινὰ, abest in Ven. 1. Parif. Medic. 3. et 4.

3) Ita recte praeferunt Cafauboniani, Ven. 2. et emendant hic Cafaubonus, vir doctus in margine ed. Aldinae, Cellarius in Geogr. ant. 3, 12, 83. Harduinus ad Plin. 5, 17. f. 20. ex quo maxime et Ptolemaeo id probatur. Ita peccatum eft in Hieroclis Synecdemo p. 716. Boftra ad Arabiam Petraeam pertinet. Poft Mofc. ἐπὶ τῷ τοῦ θεοῦ, ut fupra §. 16.

cis tanquam Marfyae arx. Ejus initium eft Laodicea, quae ad Libanum eft. Montanam regionem Ituraei et Arabes habent malefici omnes: qui vero campos habitant, ii agros colunt, et a caeteris infeftati faepe alieno indigent auxilio. Receptaculis utebantur munitiffimis praedones, quemadmodum qui Libanum incolunt: fuperne quidem in monte Sinnam et Borama, et alias hujusmodi munitiones: infra autem Botryn, Gigartum, et fpeluncas ad mare fitas, et caftellum in Dei facie impofitum habebant. Quae omnia Pompejus evertit. Ab his Byblum

τρέχει καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτὸν, αἳ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνος, καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. Ἡ μὲν οὖν [4] Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασίλειον, ἱερά ἐστι τοῦ Ἀδώνιδος· ἣν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήϊος πελεκίσας ἐκεῖνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς θαλάττης. Syria.

§. 19.

Εἶτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς καὶ ὄρος Κλῖμαξ καὶ Βύβλος· εἶθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἵδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ

τοῦ

4) Codices variant, alii enim ſimpliciter hic et poſt dant Βύβλος, alii cum augmento Πάλαι Βύβλος, ut Moſc. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Caſaubonus Πάλαι Βύβλος ex ſuis libris deinceps praefert ex Plinio 5, 17. ſ. 20. et Ptolemaeo inter Lycum et Adonidem. V. quae notavi ad Melam V. 3. P. 1. p. 377. In ſequu. Medic. 3. ἠλευθέρωσεν ἐκεῖνος ὁ Πομπήϊος. Idem poſt cum aliis καὶ ἡ Πάλαι Βύβλος. Tum idem Ἀγρίππας, et pro Μαρσύου, ut ſupra, alii etiam Μασσύου. Et ſic deinceps variatur.

blum et Berytum uſque excurrebat, quae inter Sidonem et Dei faciem iacent. Byblus fuit Cinyrae regia, in qua Adonidis templa ſunt: eam, tyranno ſecuri percuſſo, Pompejus liberavit. Iacet in excelſo quodam loco, non procul a mari.

§. 19.

Poſt hanc eſt Adonis fluvius, et mons Climax, et Byblus: poſtea Lycus fluvius, et Berytus a Tryphone diruta, nunc vero a Romanis inſtaurata, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multa regione Marſyae adjecta, uſque

ad

Syria. τοῦ Μαρσύου πολλὴν, μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἳ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσι. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.

§. 20.

Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μαρσύου ἐϛὶν ὁ καλούμενος [1] Αὐλὼν βασιλικός· καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἔϛι δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεϛάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες· ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ [2] [τῶν] Ἰτουραίων ἀναμὶξ, ὄρη δύσβατα, ἐν οἷς καὶ σπή-

1) Caſauboniani i. e. Ven. 2. Αὐλός. Poſt Medic. 4. σχεδόν τοι, ut alibi ſaepe. Tum Τράχωνες dedi pro Τραχῶνες, ſecutus Ioſephum, in quo ſaepius ſic leguntur. Cf. etiam Reitzius ad Luciani lib. 2. de vera hiſtoria c. 30. et quae ſupra adtuli ad §. 16. n. 3.

2) Voculam τῶν tamquam ſuſpectam uncis incluſit Caſaubonus, et certe deeſt in Ven. 2. uti praecedens Ἀράβων nudatum articulo prodit.

ad Orontis exortum, qui prope Libanum eſt, et Paradiſum, et Aegyptium murum Apamienſi agro proximum. Atque haec quidem ad mare ſunt.

§. 20.

Poſt Marſyam ſuccedit ea quae regia convallis dicitur, et Damaſcenus ager apprime nobilitatus. Damaſcus urbs eſt inſignis, omnium fere nobiliſſima, quae in ea ſunt regiones, Perſis vicina. Ultra eam ſunt duo colles, qui Trachones appellantur. Poſtea Arabiam et Ituraeam verſus ſunt montes aſperi,

et

σπήλαια [3] ἣν βαθύςομα, ὧν ἐν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἳ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. Τὸ μέντοι πλέον τὸ ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἧττον δὲ συμβαίνει, καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ Ζηνόδωρον [4] λῃςῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν, καὶ διὰ τὴν Syria.

3) Deest in Moscov. Medic. 4. Quidam, in his Medic. 3. Pariſ. praeponunt ſic δύσβατα ἦν. Pro αἳ Caſaubonianí. i. e. Ven. 2. minus bene ἃ. Poſt pro Ζηνόδωρον Caſaubonn. Ven. 1. 2. Medic. 4. dant Ζηνόδοτον, uti et legit in ſuo codice vetus interpres. In Medic. 4. a prima manu profectum erat Ζηνόδοτον, quod ab altera mutatum tranſierat in Ζηνόδωρον. Vulgatam ſcripturam praeferendam eſſe, adparet ex Dione 54, 9. et Ioſepho antiqu. Iud. 15, 13. et de B. Iud. 1, 15. qui tetrarcham vocat, ut numi. cf. Belley obſervations ſur les medailles du Tetrarque Zenodore in Memoires de Paris. T. 28. p. 545. ſqq.

4) Articulus τῶν ante λῃςῶν recte abeſt in Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Proxima verba adpoſito Strabonis nomine ita refert Euſtathius ad Dionyſ. v. 899. πᾶσα ἡ ὑπὲρ Σελευκίδα καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία λέγεται. At et Medic. 3. 4. Moſcov. ante ὑπὲρ inſerunt ἡ, quod vulgo exſulat, tum diviſe ſcribunt Κοίλη Συρία pro Κοιλησυρία. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 334.

et altis ſpeluncis inſignes: quarum una quatuor hominum millia recipere poſſit in excurſionibus, quae undique in Damaſcenos fiunt. Frequentius quidem barbari in felicis Arabiae mercatores graſſantur. Quod tamen nunc minus fit, ſublato Zenodoro latrone, et ob Romanorum iuſtitiam, et militum

Syria. τὴν ἐκ τῶν ϛρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

§. 21.

Ἅπασα μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος, ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα, Κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, ϛενή τις καὶ ἀλιτενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται.

§. 22.

Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην [1] μέτιμεν· ταύτης

1) Medic. 4. μέτιμεν, Medic. 3. μετίωμεν. Inter utrumque modum etiam alibi fluctuatur in hoc nexu Strabo. Cf. ad lib. 9. p. m. 220. Vulgo μέτειμεν.

litum praesidium, qui in Syria aluntur.

§. 21.

Tota itaque regio ultra Seleucidem in Aegyptum et Arabiam recedens, Coelesyria appellatur, proprie ea, quae Libano definitur et Antilibano. Reliqua regionis ora ab Orthosia usque Pelusium, Phoenicia vocatur, angusta, ac maritimis obnoxia aestibus. Mediterranea ultra hanc usque in Arabes, inter Gazam et Antilibanum, Iudaea nominatur.

§. 22.

Nobis jam Coelesyria peragrata, in Phoeniam de-

της δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ, λόγου τετύχηκε. Μετὰ δὲ Βηρυτὸν ἔστι Σιδὼν ὅσον ἐν [2] τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ [3] Ταμύρας ποταμὸς, καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος, καὶ Λεόντων πόλις. Μετὰ δὲ [4] Σιδῶνα, μεγίστη τῶν Φοινίκων, καὶ Syria.

2) Ita legitur in omnibus libris, minus tamen recte, cum alii brevius ponant intervallum, ut Antonini itinerar. p. 149. ed. Wessel. mile passus XXX. tab. Peuting. XXIX. itinerar. Hierosolymit. p. 583. XLI. unde Mannertus in Geogr. Vol. 6. P. 1. p. 376. suspicatur, errorem potius hunc esse Strabonis et scribendum ἐν τετταράκοντα πρὸς τοῖς διακοσίοις σταδ.

3) Ita codices. In Polybio dicitur 5, 68. Δαμούρας, quod propius accedit ad hodiernam adpellationem *Nahr-Damur*. Plinio, ut ex situ cognoscitur, 5, 20. s. 17. est Magoras. In seqq. post vocem λεόντων in Medic. 3. 4. Ven. 1. male deest πόλις, quod addunt auctores, etsi in aliis variant. Sic Scylax p. m. 42. Λεόντων πόλεις, ubi tamen Vossius praefert πόλις. Plinius 5, 17. s. 20. vocat *Leontos oppidum*.

4) Per ο efferunt libri editi, codices scripti, ut supra, per ω. Sic ex nostro loco exhibet Eustathius ad Dionys. v. 911. Homerus praefert ο, posteriores ω, etsi etiam hoc in Herodoto invenitur. cf. Heyne ad Homer. Il. 6, 290. cum Eustathio ad c. l. pag. m. 503. Sed et Σιδῶνος legitur in Homero Odyss. 15, 424. Hesiodum in Σιδῶνα nominat Etymol. M. s. v. Βύβλος. Cum Strabo Homeri auctoritatem sequi soleat, propter sequentia repetii ο.

deflectendum est nobis. Hujus unam partem descripsimus, quae ab Orthosia Berytum usque pertendit. Post Berytum est Sidon quadringentis fere stadiis ab ea distans: in medio est Tamyras flumen et Aesculapii lucus, et Leonum urbs. Post Sidonem maxima et antiquissima Phoenicum est Tyrus,

Syria. καὶ ἀρχαιοτάτη [5] πόλις Τύρος ἐστίν, ἡ ἐνάμιλλος αὐτῇ κατά τε μέγεθος, καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένη. Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλλήκασι μᾶλλον. Ὅμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου. Αἱ [6] δὲ εἰς Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι, μέχρι καὶ ἔξω στηλῶν τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσι μᾶλλον· ἀμφότεραι δ' οὖν ἔνδοξοι καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὁποτέραν δ' ἂν τις εἴποι μητρόπολιν Φοινίκων, ἔρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφυεῖ λιμένι τῆς ἠπείρου τὴν ἵδρυσιν ἔχει.

§. 23.

5) Vox πόλις abest in Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. Paris. omissa forte propter praecedentia. Tum Moscov. κατὰ μέγεθος, ejecta vocula τε. Post Mosc. τεθρυλήκασι, simplici λ, ut alibi.

6) Medic. 3. 4. δ' εἰς nota variatione. In seqq. Medic. 3. 4. ignorant μᾶλλον. Tum Mosc. Αἱ δὲ εἰς τὴν Λιβύην, praeterea omisso οὖν ante Σιδών, uti Medic. 3. 4. post ἐξυμνοῦσι.

rus, cum Sidone et magnitudine et forma et antiquitate comparanda, multis fabulis celebrata. Poëtae quidem magis Sidonem celebrant, atque adeo Homerus Tyri non meminit: coloniae tamen in Africam et Hispaniam usque ad loca extra columnas deductae, Tyrum plurimum celebraverunt. Ergo ambae et nunc et antiquitus clarae illustresque sunt: controversumque manet, utra earum Phoenicum metropolis dici debeat. Sidon jacet in elegante continentis portu.

§. 23.

§. 23. Syria.

Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι συνῳκισμένη παραπλησίως ὥσπερ ἡ Ἄραδος· συνῆπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστὸν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν. Ἐνταῦθα δέ φασι πολυστέγους τὰς οἰκίας, ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ [1] σεισμοὺς γενομένους ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. Ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολιορκίᾳ ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέστη κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν, τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἁπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ [2] κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς p. 757.

1) Sic omnes libri editi, quod et probat Moscov. cum Eustathio ad Dionys. v. 911. Alii, in quibus Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. praeferunt σεισμῶν γενομένων, et adsenserat vir doctus ad marginem edit. Aldinae. Neque ab hac forma recedendum putavi, cum a voce σεισμοὺς orationis vis et structura pendeat, nisi velis subplere durius.

2) Deest κοινῇ in Medic. 3. quod in Moscov. ab altera manu est insertum. In Medic. 4. inverso ordine scri-

§. 23.

Tyrus tota insula est, ac fere eodem modo habitata, quo Aradus, ad continentem aggere eam adnectente, quem Alexander, cum obsideret, exstruxit. Portus duos habet, alterum clausum, alterum apertum, quem Aegyptium vocant. Dicunt in ea domos altiores fieri, quam Romae, ideo etiam parum abfuit aliquando, quin tota urbs terrae motibus deleretur. Cladem accepit ab Alexandro expugnata. Has tamen calamitates omnes superavit, et se recollegit, cum navigationibus, qua re Phoenices semper aliis praestitere, tum

Syria. τοῖς πορφυρίοις· πολὺ γὰρ ἐξήτασαι πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ θήρα πλησίον, καὶ τἄλλα εὔπορα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν [3] βαφείων· πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρίαν. Οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. Τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. Τῆς δὲ

scriptum exstat φοίνικος κοινῇ. Tum Medic. 3. aptius, quod videtur, dat πορφυρίοις. Antea Mosc. pro ἐξήτασται substituit ἐξίσταται. Inter utramque vocem fluctuatur Paris. Tum Moscov. inserto καὶ dat καὶ ἡ πολυπληθία. In scriptura ultimae vocis variant et alibi codices. Praetuli vulgatam, tamquam analogiae convenientiorem.

3) Sic reposui ex Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. Vulgo βαφίων. Paris. et Ven. 2. βαφίων. Βαφείων propius ad narrationem valere videtur. Sic vero inter utramque literam haerent codices in voce ἀνδρίαν, quam Paris. per ει exhibet. Sed de hac varietate crebro obvia satis dictum est ad lib. 10. p. m. 277.

tum purpurarum captura. Tyria enim purpura optima omnium perhibetur, ac piscatio ipsa proxima est: et caetera cuncta, quae ad inficiendas vestes pertinent, in promptu sunt. At tametsi maxima huiusmodi officinarum multitudo civitatem reddit paulo ad mansiones difficiliorem, tamen ob hanc copiam collocupletatur. Non solum a regibus, sed a Romanis etiam libertate donati sunt, cum quidem paulo sumtu impetrarent, ut eorum votum Romani ratum haberent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules

δὲ περὶ τὰς [4] ναυςολίας δυνάμεως τὸ πλῆθος, καὶ τὸ μέγεθος, τῶν ἀποικίδων ἐςὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι. Syria.

§. 24.

Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περί τε ἀςρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιςικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοΐας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων [1] εὕρημα γεωμετρίαν

φασὶ,

4) Codices mei omnes cum Caſaubonianis obferunt ναυτολογίας, quam vocem etiam ad marginem ed. Aldinae in bibliotheca Vindobonenſi adſervatae adſcripſerat vir doctus, Lexica tamen ignorant.

1) Moſcov. εὕρεμα, uti variatur alibi. Cf. notata ad lib. 8. p. m. 133. Utrumque in uſu fuiſſe praeter alios monet etiam Euſtathius ad Homer. Odyſſ. 16, 471. p. m. 615. Plerique codices hic praeferunt η cum Euſtathio ad Dionyſ. v. 907. ubi noſtrum locum deſcripſit. Ante Νεῖλος ex Medic. 1. 2. et Moſc. addidi articulum.

les majorem in modum. Quantum claſſe potuerint, argumento evidenti eſt multitudo et magnitudo coloniarum ab iis deductarum. Dictum eſt de Tyriis.

§. 24.

Sidonii cum multarum tum optimarum artium magiſtri perhibentur, quod etiam Homerus innuit, ad haec aſtronomiae et arithmeticae periti: a ratiocinationibus et nocturna navigatione ducto initio: utrumque enim mercatorum eſt, et nauclerorum, quomodo Aegyptiorum inventum geometriam ajunt, ab agro-

rum

Syria. φασὶ, ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. Τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἥκειν εἰς τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν· ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν, παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν πόλεων. Εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα [2] παλαιόν ἐστιν ἀνδρὸς Σιδονίου [3] Μόσχου πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων γεγονό-

2) Medic. 1. παλαιοῦ. Tum Mosc. Medic. 3. Σιδωνίου, ut in ipso substantivo variari supra notatum est.

3) Medic. 3. 4. Moscov. Μώχου, uti etiam vetus interpres in suo codice legit, et Aldus dedit. Post editum legitur Μώσχου, et Μόσχου. Sed et alibi de hoc nomine disputatur et quidam Mochus emendatioribus codicibus tribuunt, Moschus iis, quorum auctores Mosem eum male putarent. Plura dabunt Fabricius ad Sextum Empiricum p. 261. Schweighaeuserus ad Athenaeum T. 8. p. 447. Bruckerus in hist. philos. T. 1. p. 231. Menagius ad Diogenem Laert. 1, 1. qui hic praefert Μώχου. In ipso tamen Diogene nominatur *Ochus*, suffragante Suida sub h. v. Atque hanc formam nominis omnino probat Reinesius de lingua Punica ad calcem in excerptis p. 4.

rum dimensione, qua opus est, cum Nilus auctus terminos confudit. Atque hanc quidem disciplinam ab Aegyptiis ad Graecos propagatam, pro certo habent: a Phoenicibus vero astronomiam et arithmeticam. Nunc omnis etiam reliquae philosophiae copia maxima ex his civitatibus peti potest. Imo, si Posidonio credimus, antiquum de atomis dogma Moschi est, hominis Sidonii, qui ante Trojani belli

γονότος. Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδῶνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι, Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια· καὶ Διόδοτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. Διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων σαδίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολίχνιον, Ὀρνίθων πόλις λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς [4] ἐξίησι. Μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἡ [5] Παλαίτυρος ἐν τριάκοντα σαδίοις. Syria. P. 758.

Y 3 §. 25.

4) Medic. 3. ἴξεισι, ut alibi, de qua variatione dictum est aliquoties. Cf. ad lib. 9. p. m. 429.

5) Divise efferunt Moscov. Parif. uti fit in similibus. Cf. si tanti est, ad Melam 2, 7, 5.

belli tempus vixit. Missa vero faciamus antiqua. Nostra aetate Sidon philosophos nobiles tulit, Boëthum, quo nos in Aristotelea philosophia commentanda socio usi sumus, et Diodotum, ejus fratrem. Tyrius fuit Antipater: et paulo ante nos Apollonius, qui librorum et philosophorum a Zenone profectorum tabulam edidit. Distat Tyrus a Sidone stadiis cc non amplius. In medio est oppidum, nomine Ornithon (*avium*, *sive gallinarum malis*) urbs: postea apud Tyrum fluvius exit. Post Tyrum est antiqua Tyrus, xxx stadiis distans.

§. 25.

Syria.

§. 25.

Εἶθ' ἡ Πτολεμαῒς ἐστι μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ᾗ ἐχρῶντο ὁρμητηρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. Μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλός ἐστιν ὁ φέρων τὴν ὑαλῖτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι· κομισθεῖσάν[1] δὲ εἰς Σιδόνα τὴν χώνειαν[2] δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι τὴν ὑαλῖτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν· οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ[3] κινεῖσθαι φασίν. Ἤκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλῖτιν γῆν, ἧς χωρὶς

1) Medic. 1. Mosc. alio ordine εἰς Σιδῶνα δέ. Iidem hic et post pro ο ponunt ω, de quo supra dictum.

2) Ita reposui ex priscis editionibus pro δέχεσθαι, flagitante ipso sensu. Accedit auctoritas codd. Mediceorum 3. 4.

3) Vulgata lectio κινεῖσθαι a nexu et sensu aliena est; quare etiam Tyrwhittus in conjecturis in Strabonem p. m. 63. tamquam mendosam rejicit et in χεῖσθαι mutat, uti olim adscripserat Scaliger in margine ed. Xylandri, cujus exem-

§. 25.

Inde Ptolemais, magna urbs, prius Ace nominata: hac Persae receptaculo adversus Aegyptum utebantur. Inter hanc et Tyrum est litus arenae tumulis obsitum, qui vitrariam arenam ferunt: eam dicunt hoc in loco non fundi: cum vero Sidonem delata sit, fusioni parere. Sunt qui dicant, Sidonios vitrariam arenam habere fusioni aptam: quidam autem, omnem ubique fundi. Ego a vitrariis Alexandreae audivi ipse, quandam terram vitrariam esse in Aegypto, sine qua sumtuosa quae-

χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὰς [4] πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς Syria. κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι· καθάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ παρευρίσκεσθαί φασι, καὶ πρὸς τὰς χρόας καὶ πρὸς τὴν ῥαστώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον [5] χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἐστίν,

exemplar servatur in bibliotheca Vindobonensi. Nec aliter legisse videtur vetus interpres; vertit enim: quidam autem ubique fundi. Codices tamen mei omnes in vulgata consentiunt. Itaque notavi tantum, non mutavi.

4) Perperam codices quidam Casauboniani, i. e. Ven. 2. πολυχρονίους. Post ante ἄλλοις, quod vulgo additur, cum Medic. 3. 4. Paris. Mosc. ejeci ἐν. Pro τρυβλίον in Medic. 3. obtruditur τριβλίον.

5) Codices omnes et editiones exhibent χαλκίον. *Tzschucke.* Quis sanus hanc lectionem ferat? Loquitur de vitreis vasis, et ait, Romae prostare venalia vasa aerea. Atqui de vitreis loquebaris, merito dicat aliquis. Verum Strabonem, si reviviscat, Iovem lapidem persuasum habeo iuraturum, non ita a se scriptum, sed χαλκοῦ, non χαλκοῦν. Nam quum modo dixisset, vitrarios Romanos multa esse commentos et ad elegantiam vitrorum et ad vilitatem, quae τὴν ῥαστώνην τῆς κατασκευῆς consequitur, subjecit adpositissime, tantam esse vasorum vitreorum Romae vilitatem, ut

quaedam et multorum colorum opera perfici nequirent: quemadmodum et alia aliis mixturis indigent, ac Romae multa et ad colores et ad operum facilitatem inveniri, quemadmodum in iis, quae crystallina videntur, cum quidem aeneum catinum et poculum emere liceat.

Syria.

§. 26.

Ἱϛορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς Πτολεμαΐδος. Καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην [1] συνάψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν ϛρατηγὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κῦμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι· καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν· οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε, καὶ ἔδειξε τὰ σώματα

ut etiam paropſidem et poculum numo tibi poſſis comparare; hoc eſt χαλκοῦ πρίασθαι. Ergo ſic eſt legendum. *Caſaubonus.* Atque ita dedi, cum validiſſimis argumentis hanc emendationem adſtruxerit Caſaubonus, quae difficulter labefactari poſſe videantur, etſi Plinius de vilitate vaſorum vitreorum diverſa narrat 36, 66, 26.

1) Sic omnes libri ſcripti et editi. At in ſuſpenſo haeret haec lectio, nec habet quo nitatur. Quare recte Caſaubonus aut deeſſe aliquid exiſtimat aut legendum συνῆψαν. Poſt Moſc. inter ἔδειξε et ἔδειξαν fluctuatur. Utrum rectum ſit, nexus docet.

§. 26.

Memoriae proditum eſt mirum quippiam, et ex iis, quae raro contingunt, in litore accidiſſe inter Tyrum ac Ptolemaidem, cum Ptolemaënſes proelium cum Sarpedone imperatore commiſiſſent, fuga inſigni facta, pelagi affluxu inundationi adſimili fugientes obrutos, atque alios in pelagus abreptos, alios in locis concavis mortuos relictos fuiſſe. Poſt cum iterum defluxiſſet aeſtus,

ματα τῶν κειμένων ἀναμὶξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ· σπασμῷ τινι ὀξεῖ, καὶ ἁπλῷ περιπιπτούσης τῆς γῆς, καὶ εἰς ²ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπάγειν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ ³συνιζῆσαν δέξασθαι· τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἕδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον· ποτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεως τινος γενομένης, ποτὲ δ' οὔ· τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν, ἀδήλως ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγε- Syria.

Y 5 ται

2) Caſauboniani, i. e. Ven. 2. ἕτερον. At hic in univerſum et ſine reſpectu narratur.

3) Pariſ. Moſc. Medic. 3. 4. συνίζησιν, ut veteres editiones. Vulgatam poſt lectionem melius praefert Ven. 1. Pro ποτὲ in ſequ. Medic. 3. ponit τοτὲ, Moſc. τότε, uti fit paſſim alibi.

ſtus, corpora detecta atque oſtenſa, inter piſces mortuos promiſcue jacentia. Idem circa Caſium apud Aegyptum accidere, ubi terra convulſione quadam celeri atque ſimplici in alteram partem transferatur et decidat, ut pars ejus in ſublime elevata mare impellat, pars ſubſidens id recipiat, qua rurſum in diverſum mutata priſtinam omnia ſedem recipiant: et interdum permutatio quaedam fiat, nonnunquam nulla. Fieri poteſt, ut motus hi certis converſionum circuitionibus ac vicibus ſint devincti, quae nobis ſint ignotae: quomodo etiam Nili incrementa

Syria. ται [4] διαφόρως γινομένων, ἄδηλον δὲ τὴν τάξιν ἐχουσῶν.

§. 27.

Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην, Στράτωνος πύργος πρόσορμον ἔχων. Μεταξὺ δὲ ὅ, τε Κάρμηλος τὸ ὄρος, καὶ πολιχνίων [1] ὀνόματα, πλέον δ' οὐδὲν, Συκαμίνων πόλις, [2] Βουκόλων, καὶ Κροκοδείλων πόλις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμός μέγας τις.

§. 28.

p. 759. Εἶτα [1] Ἰόππη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρό-

4) Ita veteres editiones praeeunt. Codices mei omnes cum Casaubonianis διαφόρων.

1) Casauboniani, i. e. Ven. 2. ὀνόματι. Prave.

2) Casaubonus mulit Βουκόλων πόλις, ut in reliquis, ex quibus subpleri potest.

1) Medic. 4. Ἰόπη, ut editiones veteres. De utraque forma cf. ad Melam 1, 11, 3. Ἰόπη praefert Stephanus.

menta diversis modis, et ignoto hominibus ordine evenire traditum est.

§. 27.

Post Acam est Stratonis turris, quae stationem habet. In medio Carmelus est mons, et oppidula, quorum praeter nomina nihil restat, ut Sycaminorum urbs, et Bubulcorum, et Crocodilorum, et hujusmodi alia. Sequitur ingens sylva.

§. 28.

Postea Ioppe, juxta quam Aegypti litus, ante versum ortum solis porrectum,

πρότερον ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένη. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ᾽ ἀφορᾶσθαί φασιν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ ¹ κέχρηνται, καταβάντες μέχρι θαλάττης, οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ᾽ ἐπίνεια τῶν λῃστῶν λῃστήρια δηλονότι ἐστί. Τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε, καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὥστ᾽ ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ὁπλίζεσθαι. Εἰσὶ δ᾽ ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι· τριακόσιοι δ᾽ ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον. Syria.

§. 29.

1) Casauboniani, i. e. Ven. 2. κέχρηται; male. Ante vocem Πηλουσίῳ articulum ponit Medic. 4. Tum pro χίλιοι στάδιοι Medic. 4. corr. Ven. 1. Casauboniani μύριοι.

rectum, ad septentrionem mirum in modum deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita quidem, ut inde tradant Hierosolyma conspici, Iudaeorum metropolim: quin et Iudaei portu hoc utuntur, usque ad mare degressi. Sed portus hi latronum scilicet receptacula sunt. Horum fuere et sylva, et Carmelus. Locus hic adeo hominibus abundavit, ut ex Iamnia, proximo vico, et circum vicinis habitationibus quadraginta hominum millia armarentur. Inde ad Casium Pelusio propinquum montem, distantia est CIↃ stadiorum, et paulo amplius, hinc alia CCC Pelusium usque.

§. 29.

Syria.

§. 29.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ [1] αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἶτ' Ἄζωτος, καὶ Ἀσκάλων. Ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἄζωτον καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. Κρομμύοις τ' ἀγαθή ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνειτῶν· πόλισμα δὲ μικρόν. Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν γεγονώς. Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ [2] Ἐπικούρειος γεγονὼς, καὶ Μελέαγρος, καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος, καὶ Θεόδωρος, ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.

§. 30.

1) Medic. 3. αὐτοί. Mosc. ante Ἰουδαῖοι articulum ejicit. Ἰαμνείας in penultima per ι Medic. 4. effert, ut Stephanus. In verbis seqq. ita variatur: Casauboniani, Ven. 1. 2. Medic. 4. κρεμμύοις τ' ἀγαθή; Medic. 3. κρομμύων τ' ἀγαθῶν ἐστὶ χώρα; editiones κρομμύων τ' ἀγαθὸς ἐστιν ἡ χώρα. Equidem nunc ex MSS. reposui κρομμύοις τ' ἀγαθὴ — quam formam et alibi amat Strabo, v. e. lib. 11. p. m. 402. Tum Ἀσκαλωνιτῶν per ι praetuli ex cod. Mosc. cum in editionibus scribatur per ει, secutus praeterea usum, Stephanum et numos indicatos a Raschio in Lex. num. T. 1. P. 1. p. 1155.

2) Medic. 3. 4. Paris. Ἐπικούρειος, ut passim alibi. Tum Medic. 4. Μένιπος.

§. 29.

Interjacet Gadaris, quam ipsam quoque Iudaei suam fecerunt, postea Azotus et Ascalon. Iamnia Azoto et Ascalone distat ducentis fere stadiis. Ascalonensium regio praecipue cepas fert: urbs ipsa non est magna. Patria Antiochi philosophi, qui nos paululum aetate antecessit. Gadarensis fuit Philodemus Epicureus, et Meleager, et Menippus seria jocose solitus exprimere, et Theodorus orator, qui aetate nostra floruit.

§. 30.

§. 30. Syria.

Εἶθ' ὁ τῶν [1] Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρκειται δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σαδίοις, ἔνδοξός ποτε γενομένη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ [2] μένουσα ἔρημος. Ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἑξήκοντα σαδίων εἰς [3] Ἄειλαν πόλιν

1) Medic. 4. Γαζείων. Post Casauboniani, i. e. Ven. 2. διακοσίων σαδίων καὶ ἑξήκοντα.

2) Verba μένουσα ἔρημος non agnoscit Xylander: ideo suspicor, esse glossema alicujus, qui ex Actis Apostolorum capite 8, 26. id notaverat ad marginem, quod postea in textum additum est. Nam fortasse ea non fuit, quae dicta fuit ἔρημος, sed alia, quae magis ad desertum Aegyptum versus accedebat. Vide quae notavi ad Polybii locum libri 5, 80. *Palmerius in exercitationibus in auctores Graecos* p. 351. Plura ad Polybium conlecta dabit Schweighaeuserus. Omnes tamen codices cum vetere interprete haec verba agnoscunt, nec desunt ea in antiquis editionibus, quibus neglectis Xylander in versione omisit.

3) Vulgo legitur in editionibus Ἄειλαν, nec aliter exstat in codicibus, tantum quod Ven. 2. dat Αὖλαν. Vetus interpres *Ailam*. Epitome Ἄϊλα πόλιν. *Tzschucke*. Ἄειλαν πόλιν male vulgo legitur, cum emendandum sit εἰς Ἄϊλαν πόλιν. Et male corrigunt eruditi viri εἰς Ἐλάναν, licet ita etiam vocetur Straboni alio loco [infra p. 768.] et Artemi-

§. 30.

Postea est Gazaeorum portus, et paulo supra ad septem stadia urbs, quae olim illustris fuit, ab Alexandro autem diruta deserta manet. Ex hoc loco dicitur esse CIↃ CCLX stadiorum transcensus ad urbem Elana, sitam in Arabici

Syria. λιν ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ' ἐςίν· ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τῇ Γάζῃ μέρος, ὃν [4] Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως· ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν

temidoro et Ptolemaeo. In concilio Nicaeno ex Palaestina provincia subscripsit Petrus Episcopus Ailensis ab hac Aila. *Salmasius* in Plinium p. m. 342. Infra receptam de Elanis et Elanitico sinu scripturam secutus sum, relictis Graecis, ut inveni, quando ipse etiam Plinius docet, alios aliter scripsisse lib. 6, 28. [s. 32.] *Xylander*. Forte Ἐλάναν, vel Ἔλανα, ut Xylander. *Casaubonus*. Cum omnes libri in vulgata lectione conspirent, eo minus spernendam putavi, quod etiam alii auctores hac forma nomen efferunt, certe variata, ut disci potest ex iis, quae conlegerunt Relandus in Palaestina lib. 3. p. m. 414. Harduinus ad Plinium lib. 6, 32. s. 38. Cellarius in Geogr. ant. lib. 3, 14, 31. et Mannert in Geogr. V. 6. P. 1. p. 43. Cellarius putat, Strabonem aut scripsisse Αἰλάν, aut glossam esse et in margine adscriptam interpretationem, factam συνωνύμῳ vocabulo.

4) Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. 2. Mosc. Αἰλανίτην. Et sic per diphthongum profert Plinius c. l. Vetus interpres per *E*, uti Ptolemaeus 5, 17. Agathemerus 1, 3. Quod codices praeeunt αι, propius ad priorem formam valet, tueturque Stephanus h. v. quare sic scripsi.

rabici sinus intimo recessu. Duplex hic est, alter Arabiam et Gazam versus, quem Aelaniticum appellant, ab urbe, quae in eo est: alter Aegyptum versus, ad Heroum urbem, in quem compendiosius iter est a Pelusio, sed camelis conficiendum per loca

δῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ Syria.
καὶ τὸ τῶν ἑρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.

§. 31.

Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ᾗ μάχη συνέβη Πτολεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ. Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων [1] τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιόπων τὶς ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥῖνας ἐνταῦθα κατῴκισεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας [2] ἀνελθεῖν, διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

§. 32.

1) Deesse aliquid videtur. Lego autem: ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων λελωβημένων τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη, vel simili modo. Res ex Diodoro et aliis nota. *Casaubonus.* In vulgara lectione, prava sine dubio, libri omnes consentiunt; tantum quod Moscov. habet καλουμένων et supra καλουμένη.

2) Ven. 1. Medic. 4. cum edd. Aldi et Hopperi ἀναιρεῖν; male; Paris. Medic. 3. Moscov. Casauboniani, i. e. Ven. 2. κακουργεῖν, omnino melius, quod et reddidit Latine vetus interpres.

loca deserta et arenosa: magna est etiam iis in locis serpentum multitudo.

§. 31.

Gazam sequitur Raphia, ubi Ptolemaeus quartus cum Antiocho magno depugnavit. Postea sunt Rhinocolura, ab iis dicta, qui nares truncati eo fuere translati: nam Aethiopum quidam Aegyptum invadens, non nece, sed nasi mutilatione, maleficia coercens, eos ibi collocavit, ut propter oris deformitatem redire domum non auderent.

§. 32.

Syria.

§. 32.

Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα¹ καὶ ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον ἡ ἐφεξῆς τοιαύτη ἡ ὑπερ-
p. 760. κειμένην ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλον πρὸς τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίοδον ἀπολιποῦσαν μεταξὺ, μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου· μῆκος ὅσον διακοσίων σταδίων· πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἔκρηγμα συγκέχωσται. Εἶτα συνεχὴς

1) In Mosc. et Medic. 3. καὶ deest. Sequentia verba ἐφεξῆς τοιαύτην inverso ordine exhibent Medic. 3. 4. Moscov. qui etiam cum Parisiensi et Venit 1. pro ἔχουσι, quod occupat editiones, melius substituunt ἔχουσα. Pro ἀπολείπουσαν ex Mosc. recepi ἀπολιποῦσαν. Casaubonus totum locum ita constituit: ἔτι δὲ μᾶλλον ἡ ἐφεξῆς τοιαύτη ὑπερκειμένη, ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην; propius ad narrationis vim et nexum Politus in animadversionibus in Eustathium ad Dionys. lib. 2. c. 11. p. 213. τοιαύτη ἡ ὑπερκειμένη, ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην. Atque ita certe vetus interpres legisse videtur. Hinc isthmus idem Straboni ὁ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τοῦ Ἐκρήγματος, qui nempe est inter sinum Arabicum et mare Pelusiacum. Cf. Agathemerus. Plura dabit Politus c. l. etiam de spatio deinceps notato, de quo etiam cf. Plinius 2, 68. Ceterum recepi lectionem a Polito propositam. In sequ. pro μῆκος Medic. 3. Mosc.

§. 32.

Quae Gazam sequitur regio, sterilis est et arenosa. Magis etiam ea, quae ulterius est Sirbonidem lacum, juxta mare parallelum habet parvum quendam transitum in medio occupans, ad locum usque, cui ab eruptione Ecregma nomen; longitudo est cc fere stadiorum, maxima latitudo L: eruptio illa obturata est: sequi-

συνεχὴς ἄλλη τοσαύτη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον. Syria.

§. 33.

Ἔστι δὲ τὸ [1] Κάσιον θινώδης τὶς λόφος ἀκρωτηριάζων, ἄνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηΐου τοῦ [2] Μάγνου σῶμα κεῖται, καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. [3] Εἶθ' ἡ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδὸς, ἐν ᾗ τὰ Γέῤῥα

1) Medic. 3. Mosc. Pariſ. hic et infra Κάσσιον, uti Διὸς ἱερὸν Κασσίου, in quo numi praeferunt σ ſimplex.

2) Caſaubonn. i. e. Ven. 2. Μεγάλου. Sequentia vulgatam vocem probant.

3) Sic Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Ven. 1. Vulgo εἶτ' ἐπὶ. Praetuli prius. Poſt ante vocem Νεῖλος Moſcov. Medic. 3. 4. articulum ponunt. In proximis pro Μελαίνων Caſauboniani i. e. Ven. 2. ſubſtituunt Μελαίνων, et pro Μελανίων Medic. 3. Μελανίας. Quod deinceps ita narrationis ſeries connectitur, Μελανίων τῆς Κιλικίας τῆς πρὸς Κελέν-

ſequitur regio uſque ad Caſium atque inde Peluſium.

§. 33.

Caſius eſt mons aggeribus arenarum ſimilis, inque mare procurrens, ipſe aquarum inops. In eo Magni Pompeij corpus jacet, et Iovis Caſii eſt templum, nec procul inde Magnus jugulatus fuit, Aegyptiorum dolo circumventus. Inde eſt via, quae Peluſium defert: in ea ſunt

Syria. Γέῤῥα, καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ, καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, ἃ ποιεῖ ὁ παρεκχεόμενος Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἑλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. Τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαίνων, ἢ Μελανίων, τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Κελένδεριν, ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Συρίας, χιλίους καὶ ἐννακοσίους εἴκοσι· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἴκοσιν· εἶτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν, χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

§. 34.

Κελένδερν, rectius, opinor, Moſcov. Medic. 3. 4. ſubjiciunt τῶν πρὸς Κελένδεριν, quod et recepi. Poſt voculam ἐπὶ in Medic. 3. deeſt μὲν, ut articulus τῆς ante Συρίας in eodem et Moſcov. item in omnibus meis εἴκοσι poſt ἐννακοσίους. Quod addidiſſe ſe dicit Caſaubonus ex MSStis, intelligit priores editiones, quibuscum conſentit etiam vetus interpres. Quem enim ſequi ſolet Ven. 2. non magis ille agnoſcit.

ſunt Gerra, et Chabriae, quae vocantur, caſtra: ac voragines Peluſio proximae, Nili effuſionibus factae, cum ea loca cava et paluſtria ſint. Dictum de Phoenicia eſt ſatis. Artemidorus ait, ab Orthoſia Peluſium eſſe ſtadia CIↃ CIↃ CIↃ IↃCL, ſi quis ſinus intret. A Melaenis (ſive eae ſunt Melaniae) ad Celenderin, quod de confinium Ciliciae ac Syriae, mille et nonaginta. Hinc in Orontem IↃXX. Poſtea Orthoſiam uſque CIↃ CXXX.

§. 34.

§. 34. Syria.

Τῆς δ' ἸΟΥΔΑΊΑΣ τὰ μὲν ἑσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττῃ δὲ ἡ Σιρβωνὶς τὰ πολλὰ κατεῖχε καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττῃ ἐστίν· [2] ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόππης εἴρηται, ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει· ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστα, εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν, ἔκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν

1) Per duplex σ, ut fupra, efferunt codices quidam. Pro Ναβαταῖοι in Parif. eft Ναυαταῖοι. Σιρβωνὶς reftitui ex Mofc. Medic. 3. 4. et Parif. cum vulgo feratur Σιρβωνίς.

2) Ita Mofc. Medic. 3. 4. Nec aliter legit vetus interpres. Vulgo ἀπὸ δὲ τοῦ. Tum iidem codices Ἰόπης fimplici π. Sic et alibi variatur. Cf. ad Melam 1, 11, 3.

§. 34.

Iudaeae extrema occidentalia Cafio proxima, Idumaei occupant, et lacus. Idumaei quidem Nabataei funt: per feditionem autem inde ejecti Iudaeis fe adjunxerunt, et eorum leges amplexi funt. Ad mare autem Sirbonis et continua regio ufque ad Hierofolyma majorem partem occupabat mari omnia vicina. Iam ante enim docuimus, hanc a navali Ioppes confpici: atque haec quidem verfus feptentrionem funt, et magna ex parte a mixtis gentibus habitata, Aegyptiis, Arabibus et Phoenicibus. Nam tales funt, qui Galilaeam habent,

Syria. λαίαν ἔχοντες, καὶ τὸν [3] Ἱεριχοῦντα, καὶ τὴν [4] Φιλαδέλφειαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. Οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων, Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.

§. 35.

ΜΩΣΗ͂Σ γάρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων ἔχων τὶ μέρος τῆς καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. Ἔ́ΦΗ γὰρ ἐκεῖνος

3) Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Paris. Ἐρικοῦντα. Vetus interpres *Hiericuntem*, uti in Plinio legitur 5, 15. s. 14. At altera litera, χ, in Iosepho et aliis auctoribus locum obtinet, atque ita probat Berkelius ad Stephanum p. 412. Cf. infra p. 763. Cas.

4) Medic. 3. Moscov. Paris. in fine per ι edunt. Iosephus tamen, Stephanus et alii praeferunt ει, atque hinc in numis legitur Φιλαδελφεων.

habent, et Hierichuntem, et Philadelphiam, et Samariam, quam Herodes Sebastam, id est Augustam nominavit. Cum autem sint convenae, fama, quae plurimum obtinet de his, quae de templo Hierosolymitano iactata fidem inveniunt, perhibet, ab Aegyptiis fuisse prognatos eos, qui nunc Iudaei appellantur.

§. 35.

Nam MOSES unus ex Aegyptiis sacerdotibus, cum partem quandam regionis haberet, ac moleste ferret praesentem statum, inde huc commigravit, multis eum comitantibus, quibus divina curae erant. *Affirmabat*

ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς [1] φρονοῖεν Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον· οὐδ' οἱ Λίβυες· [2] οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ [3] ἓν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν, καὶ κόσμον, καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαῤῥήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὰ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἐᾶν δεῖ πᾶσαν ξοανοποιΐαν, τέμενος ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν εἴδους χωρίς. Ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐονείρους· καὶ προσδοκᾶν [4] δεῖν

Syria.

p. 761.

1) Sic pro φρονοῦσιν dedi ex codicibus meis omnibus et Casaubonianis. Planudes φρονεῖν pro eo dedit.

2) Ita Casaubonus reposuit, cum antea legeretur εὐ δ' οὐδ' οἱ Ἕλληνες.

3) Medic. 3. 4. Ven. 1. εἴη γὰρ ἂν τοῦτο μόνον. Placet vulgata lectio, quam et reddidit vetus interpres. In sequu. Casaubonn. i. e. Ven. 2. καὶ τὴν τῶν ὅλων φύσιν adferunt. Pro ὁμοίαν τινὰ Casaubonus malit τινί. Post pro εἴδους apte etiam ad sensum Moscov. ἕδος.

mabat enim docebatque, Aegyptios non recte sentire, qui bestiarum ac pecorum imagines deo tribuerent, itemque Afros, et Graecos, qui diis hominum figuram affingerent. Id vero solum esse deum, quod nos et terram ac mare continet, quod coelum et mundum et rerum omnium naturam appellamus, cujus profecto imaginem nemo sanae mentis alicujus earum rerum, quae penes nos sunt, similem audeat effingere. Proinde omni simulacrorum effictione repudiata, dignum ei templum ac delubrum constituendum ac sine aliqua figura colendum. Qui caste ac juste vivunt, eis bona somnia offerri: debere itaque et pro se,

Syria. [4] δεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ δῶρον ἀεί τι, καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλους μὴ προσδοκᾷν.

§. 36.

Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἄνδρας [1] οὐκ ὀλίγους, καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστι τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. Κατέσχε δὲ ῥᾳδίως, οὐκ ἐπίφθονον ὂν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἄν τις ἐσπουδασμένως μαχέσαιτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὔυδρον, τὴν δὲ κύκλῳ χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς

4) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. 2. Casaubonn. δεῖν ἀγαθὸν παρὰ, uti et legit vetus interpres. Quod etsi in sequu. subest, dedi tamen tot codicibus. Vulgo enim sic: δεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ.

1) Verba οὐκ ὀλίγους, quae ante Casaubonum in editionibus aberant, addidit hic ex suis codicibus, quibus nunc addo meos omnes.

se, et pro aliis eos dormire in templo, et a deo subinde aliquid boni atque indicii expectare, caeteris nihil sperandum.

§. 36.

Talia Moses dicens hominibus bonis fidem fecit, inque ea loca deduxit, ubi nunc condita sunt Hierosolyma: quem facile obtinuit, cum non essent aemulationi obnoxia, neque digna, de quibus contenderetur. Est enim locus saxosus, aquis ipse quidem abundans, cum regio circum sterilis ac sicca sit, et intra sexaginta stadia,

ἐντὸς ἑξήκοντα σαδίων, καὶ ὑπόπετρον. Ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ἱερὰ προὐβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἵδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ παραδώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν, καὶ τοιαύτην ἱεροποιίαν, ἥτις οὐδὲ δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους, οὔτε θεοφορίαις, οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. Οὗτος μὲν οὖν εὐδοκιμήσας τούτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἁπάντων προσχωρησάντων ῥᾳδίως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτεινόμενα. Syria.

§. 37.

Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μέν τινας ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμεινον δικαιοπραγοῦντες, καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισαμένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρω-

 μάτων

ſtadia, etiam ſolum habeat lapidoſum inferne. Interim loco armorum ſacra et deum praetendebat, cui ſe dicebat ſedem quaerere, et ejuſmodi cultum et ſacrificia traditurum pollicebatur, quae nec impenſa, nec furoribus, neque re ulla abſurda cultores perturbarent. Haec ille cum ſuis probaſſet, non contemnendum eſt adeptus imperium: facile enim gentes omnes finitimae tanta propoſita ſpe, et hujuſmodi conſuetudine ductae ſe adjunxerunt.

§. 37.

Succeſſores aliquandiu in iisdem inſtitutis permanſere, juſti et vere religioſi. Poſt cum ſacerdotium occupaſſent, primum quidem ſuperſtitioſi homines, deinde etiam tyrannici, ſuperſtitio invexit abſtinentiam a car-

Syria. μάτων [1] ἀποσχέσεις, ὥνπερ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ περιτομαὶ, καὶ [2] ἐκτομαὶ, καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη· ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ λῃστήρια. Οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν, καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειτνιῶσαν· οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια, καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. Ἦν δ' ὅμως εὐπρέπειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

§. 38.

1) Ante Casaubonum ferebatur male ὑποσχέσεις, quod et exstat in Ven. 2. et jam a Scaligero in margine ed. Xylandri emendatum erat, adprobantibus etiam codicibus praeter nexum.

2) Mosc. καὶ ἐκτομαὶ; Paris. ἐκτομίαι, ut Medic. 3.

a carnibus, quam etiamnum retinent: et circumcisiones, et excisiones, et si qua sunt hujusmodi alia: tyrannis autem latrocinia. Qui enim deficiebant, simul et eam regionem, et vicinam vexabant: at qui principum res agebant, ii aliena diripientes, Syriae ac Phoeniciae non pauca subegerunt. Honor nihilominus arci eorum habebatur: quam non ut sedem tyrannorum aversarentur homines, sed venerarentur ut templum.

§. 38.

§. 38. Syria.

Πέφυκε γὰρ οὕτω· καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. Πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προστάγματος κοινοῦ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς πολλοὺς ἕν τι [1] κατὰ ταὐτὸ ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. Τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ παρὰ ἀνθρώπων. Καὶ p. 762. οἵ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς, καὶ τρέχων, εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν [2] ὑπακούσῃ

Z 5 συμβου-

1) Ven. 1. Mosc. καὶ αὐτό.

2) Apud Homerum Odyss. 14, 328. legitur ἐπακούσῃ, qua forma utitur etiam Strabo lib. 7. p. m. 476. Deinde pro ἔστιχε in Medic. 3. 4. est ἔστιχε.

§. 38.

Sic enim a natura est hominibus comparatum, et commune hoc Graecis et barbaris, ut sua sponte civiles, communi praecepto atque instituto vivant: aliter enim multi in unum coire, et convenienter idem agere non possunt, quod est civiliter degere: neque alia ratione societas vitae servari potest. Praeceptum vero duplex est, divinum aliud, aliud humanum. Antiqui sane divina majore in honore et veneratione habuerunt, itaque multi tunc ad oracula proficiscebantur, atque ea consulebant. In Dodonam quidem,

Ut Iovis ex alta caperent oracula quercu,

cujus

Syria. συμβούλῳ τῷ Διῒ χρώμενος· εἰς δὲ Δελφούς,

> Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
> Εἰ μηκέτ' εἴη. — [3] αὐτὸς δ' ὁ παῖς
> Ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων
> Πρὸς δῶμα Φοίβου. —

Καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

> Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου [4] ὀαριστής·

δι' ἐννέα ἐτῶν, ὥς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς, καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων, καὶ παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ

3) Haec verba αὐτὸς δ' ὁ παῖς uncis includit Valckenarius ad Euripidis Phoeniss. v. 34. p. 16. quippe verba esse Strabonis, non poetae, nisi e margine integra nota in Strabonis contextum irrepserit. Versus autem tribuit Euripidi, qui parentes vocare soleat τεκόντας, quam vocem etiam Euripidi c. l. impertit, ubi vulgo legitur φύσαντας, etsi refragante Porsono. Cf. ab iis disputata.

4) Mosc. minus bene ὁ ἀριστής. Post codices Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. volunt διακομίζων, quod verbum probaverat etiam vir doctus in margine ed. Aldinae.

cujus consilio plurimum utebantur: alii Delphos, ut ille,

> *Superesset expositusne quondam filius,*
> *Quaesitum — cum quidem ipse filius*
> *Iret, parentes ut suos cognosceret,*
> *Delphis docente Phoebo.* —

Minos quin et

> *Ter ternos Iovis auditor*
> *Minos fuit annos:*

id est, per novennium (ut Plato dicit) in Iovis antrum descendit, et ab illo praecepta accepit, quae ad homines afferret. Eodem modo

Τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν, ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Syria.

§. 39.

Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας [1] ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντεις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας·

Τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

Τοιοῦτος

1) Medic. 3. 4. ἔχειν. In verſu Homerico pro τεθνηῶτι, quod in editis exſtat, iidem codices praeferunt τεθνειῶτι, uti legitur in Homero Odyſſ. 10, 494.

modo Lycurgus, ejus imitator, egit, nam ſaepe peregrinans, ea ex Pythia intellexit, quae Lacedaemoniis imperanda erant.

§. 39.

Haec quam vera fuerint, non diſputo, ab hominibus quidem putabantur et credebantur vera, et propterea divinatores in pretio erant tanto, ut etiam imperio digni judicarentur: ſcilicet qui divina nobis praecepta ac monitus exponerent et vivi et mortui: quemadmodum etiam Tireſias,

Cui dederat vita functo
Proſerpina mentem,
Ut ſaperet ſolus: reliquis
errantibus umbris.

Talis

Syria. Τοιοῦτος δὲ ὁ [2] Ἀμφιάρεως, καὶ ὁ Τροφώνιος, καὶ ὁ Ὀρφεὺς, καὶ ὁ Μουσαῖος, καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις [3] θεὸς, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίσᾳ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορανοῖς Ἀχαΐκαρος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισαί· παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκυομάντεις, καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις· παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι· παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυῤῥηνικοὶ

2) Medic. 4. Ἀμφιάραος, qua forma uſitata utitur Noſter lib. 9. p. m. 403. lib. 14. p. m. 545. Sed nec receptam ſpernit, ut lib. 9. p. m. 379.

3) Vocem θεὸς tamquam ſpuriam in verſione neglexit Xylander. At vide, quae contra monuit Iſ. Caſaubonus ad Diogen. Laert. 8, 2. Nomen Ὀρφεὺς ſine articulo dimittunt Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. Tum Πυθαγόρειος Medic. 3. 4. minus bene. Porro Moſcov. Βυρεβίσθα. Cf. lib. 7. p. m. 353. ubi vulgata ſcriptura confirmatur, uti deinceps Δεκαίνεος, pro quo in Medic. 3. 4. Pariſ. Moſcov. legitur Δεκίνεος, quod et reddidit vetus interpres. Tum pro Βοσπορανοῖς in Pariſ. ſcribitur Βοσπορηνοῖς. De promiſcuo utriusque ſcripturae uſu monuit etiam Stephanus ſ. v. Βόσπορος. Minus bene in Medic. 3. 4. Βοσπορινοῖς.

Talis fuit Amphiaraus, et Trophonius, et Orpheus, et Muſaeus, et apud Getas Deus olim Zamolxis Pythagoreus, aetate noſtra Decaeneus, qui Byrebiſtae vaticinatur, et apud Boſporanos Achaicarus, apud Indos Gymnoſophiſtae, apud Perſas Magi, et qui Necyomantici, et Lecanomantici, et Hydromantici appellantur, apud Aſſyrios Chaldaei, apud Romanos Etruſci haruſpices. Talis erat Moſes, et

ῥηνικοὶ ⁴ ὠροσκόποι. Τοιοῦτος δέ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς, καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτρεπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον. Syria.

§. 40.

Ἤδη δ' οὖν φανερῶς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος· διαφερομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε

4) Vocem ὠροσκόποι semper corruptam esse judicavi. Legendum vel ἱεροσκόποι; nam Dionysius Halicarnasseus [2, 22.] annotat, ἱεροσκόπους esse, qui Latinis aruspices; vel potius, quod verum est, Τυῤῥηνικοὶ οἰωνοσκόποι ex eodem Dionysio [2, 64] qui augures Romanorum notat esse Graecorum οἰωνοπόλους et Τυῤῥηνικὴν οἰωνοσκοπικὴν saepe commemorat. Primum fuit scriptum Τυῤῥηνικοὶ ὠνοσκόποι, deinde mutatum τὸ ν in ρ. Strabo infra Τυῤῥηνικῶν θεοπροπιῶν meminit. *Casaubonus.* In Msctis nulla notatur variatio. Ceterum eandem emendationem adscripserat antea Scaliger in margine edit. Xyl. cujus exemplari olim usus erat nunc adservato in bibl. Vindobonensi. In Medic. 3. 4. ante Ῥωμαίοις deest τοῖς. Ceterum ridiculo errore in priscis editionibus ante Xylandrum exstabat τυραννικοὶ, de quo hic monuerat in nota. Sic postea editio Amstelodamensis διαδεξάμενοι commutaverat in παραδεξάμενοι.

et successores ejus: qui ab initiis non malis postea degeneravere.

§. 40.

Cum vero palam jam Iudaea tyrannide premeretur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus filios Hyrcanum et Aristobulum de imperio disceptantes Pompejus

Syria. ἐπῆλθε Πομπήϊος καὶ κατέλυσεν αὐτοὺς, καὶ τὰ ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε, καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα βίᾳ [1] καταλαβών· ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς μὲν εὔυδρον, ἐκτὸς δὲ
p. 763. παντελῶς διψηρόν· τάφρον λατομητὴν ἔχων, βάθος μὲν ἑξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. Κατελάβετο δ', ὥς φασι, τηρήσας τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν, ἡνίκα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου, πληρώσας τὴν τάφρον, καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπάσαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τείχη πάντα, καὶ ἀνεῖλεν εἰς δύναμιν τὰ λῃστήρια, καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων.

1) Medic. 3. 4. καταβαλὼν, commistione nota. Ante εὐερκὲς Mosc. non male praemittit καὶ, quod vulgo abest. In sequ. Moscov. Ἀλεξάνδρειον et Ὑρκάνειον per ει effert. Tum idem vult Μαχαιροῦς pro Μαχαιροὺς, uti est in editis, adprobantibus Stephano et Iosepho. Sequitur in Casaubonianis, uti is adnotat, Λυδδὰς καὶ Λυδ. Ven. 2. Λυδδὰς καὶ Λυσ. Pro Φιλαδελφίαν scripsi Φιλαδέλφειαν, ut supra, cum plerisque auctoribus.

pejus superveniens dejecit, atque eorum munitiones evertit, et ipsa in primis Hierosolyma vi capta sunt. Erat probe munita urbs opere lapideo et interius aquis abundans, exterius omnino sicca, fossam habebat lapide exciso sexaginta pedum profunditate, latitudine CCL. E lapide autem exciso educta erant templi moenia. Pompejus cepit, observato ieiunii die, quo ab omni opere Iudaei abstinent, impleta fossa et admotis scalis, jussitque moenia omnia convelli, ac, quantum omnino potuit, latronum receptacula diruit, et loca, ubi gaza tyrannorum recondita

τυράννων. Ἦν δὲ δύο μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος Θρὴξ τε καὶ Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον, καὶ Μαχαιροῦς, καὶ Λυσίας, καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκυθόπολις. Syria.

§. 41.

¹ Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὀρεινῇ τινι, καί που καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτῷ κεκλιμένῃ· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Φοινικὼν, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἥμερον καὶ εὔκαρπον, πλεονάζον δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατὸν, διάρρυτος ἅπας καὶ μεστὸς κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασίλειον, καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου Παράδεισος· ἔστι δὲ τὸ

1) Ita ſcribitur in omnibus libris. Cf. ſupra ad §. 34. Quam ſcripturam ita retinendam putavi, ut accentu mutato pro Ἱερικοὺς darem Ἱερικοῦς. Tum inverſo ordine in Medic. 3. 4. ſcriptum legitur εὔκαρπον καὶ ἥμερον.

ta erat: quorum duo Thrax atque Taurus in Hiericuntis ingreſſu ſita erant: porro autem Alexandrium et Hiericuntis, et Machaerus et Lyſias, et quae circa Philadelphium erant, item Scythopolis Galilaeae proxima.

§. 41.

Hiericus eſt planities montibus circumdata, quae in theatri ſpeciem ad ipſam alicubi declinat. Ibi eſt Palmetum, cui immixtae ſunt etiam aliae ſtirpes hortenſes: locus ferax, palmis abundans, ſpatio ſtadiorum c. totus irriguus eſt, et habitationibus plenus. Ibi et regia eſt, et balſami hortus, quae planta

Syria. τὸ φυτὸν θαμνῶδες, κυτίσῳ ἐοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν ἐπισχίσαντες, [2] ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρῳ γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας, καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ, καὶ διότι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ Φοινικὼν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρυωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου, καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἕω. Μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσοδος. Καὶ τῷ ξυλοβαλσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

§. 42.

2) Medic. 4. Ven. 1. ἀπολαμβάνουσιν. Tum Medic. 1. καὶ ἔτι, quae commutatio eſt frequens; in Medic. διότι, omiſſo καί.

planta aromatica eſt fruticoſa, cytiſo et terebintho perſimilis: hujus corticem ſcindentes, ſuccum in vaſis ſuſcipiunt, tenaci lacti perſimilem: ſuſceptus autem in conchis coagulatur: capitis dolores, et ſuffuſiones oculorum incipientes, et hebetudinem viſus mirifice ſanat, quare in pretio eſt, eo praeſertim, quod hic ſolum naſcitur. Palmetum, quod palmam caryotam fert, alibi nullum eſt, excepto Babylonio, et ulterioribus orientem verſus. Maximus quidem ex eis proventus eſt: quin etiam xylobalſamo pro aromate utuntur.

§. 42.

§. 42.

Syria.

Ἡ δὲ [1] Σιρβωνὶς λίμνη, πολλὴ μέν ἐστι· καὶ γὰρ χιλίων σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται μικρῷ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθής, [2] βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προεμβαν-

1) In priscis edd. Σερβωνὶς, uti etiam passim alibi variatur, de quo cf. Cellarius in Geogr. ant. 4, 1, 11. Σαρβωνίδα etiam per α in prima scribit Agathemerus 1, 1.

2) Haec eadem de Serbonide Diodorus libro primo [cap. 30.] Ἔστι γὰρ, inquit, ἀνὰ μέσον τῆς τε κοίλης Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου λίμνη τῷ μὲν πλάτει στενὴ παντελῶς, τῷ δὲ βάθει θαυμάσιος, τῷ δὲ μήκει ἐπὶ διακοσίους παρήκουσα σταδίους, ἡ προσαγορεύεται μὲν Σιρβωνὶς etc. quo ex loco etiam discimus βαθύτατον in Strabone legendum aut utrumque retinendum, βαθύτατον καὶ βαρύτατον; nam hoc posterius habent manuscripti. *Casaubonus.* Idem ex meis praescribunt Moscov. Ven. 1. 2. Paris. cum in editis locum obtineat βαθύτατον, quibuscum Medic. 3. 4. consentiunt. At Strabo aperte Sirbonidem lacum cum Asphaltite confudit, cujus aqua gravis fuit, ut liquet ex Galeno 4. sim. Medic. facult. p. 52. Tum quae in Nostro sequuntur, omnium maxime lectionem βαρύτατον stabiliunt, quare eam posui in facili utriusque vocis commutatione. Cf. Wesseling. ad Diodor. c. l. Probat etiam Villebrune ad marginem edit. Paris. Post pro προεμβάντα Casaubonn. i. e. Ven. 2. item Medic. 4. προβάντα. Illud aptius dicitur. Praeterea Medic. 3. προελθόντα.

§. 42.

Sirbonis lacus permagnus est, cujus ambitum nonnulli mille stadiorum tradiderunt: propter maritimam oram extenditur, longitudine paulo amplius cc stadiis: profunda et gravissima est ejus aqua, ut urinatores in eo locum non habeant: nam qui tenus umbilico in eum procedit,

Syria. προεμβάντα, εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὐτη· [3] τοῦτο δὲ ἀναφυσᾶται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια, λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή, καπνώδης μέν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτῆς,
p. 764. ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. Ἔστι δ' ἡ [4] ἄσφαλτος

3) Cum in universum dicatur, melius habet, quam quod vulgo legitur τούτου, et probant Medic. 3. 4. Moscov.

4) Medic. 3. 4. Post in genere vocis ἄσφαλτος discrepant codices. Medic. 3. praemittit τῆς, ut editiones; Medic. 4. Moscov. τοῦ. Ipse Strabo constantius in libris feminino genere effert in sequu. etsi αὐτοῦ etiam subjungitur. Tale habuimus in nomine Κόρινθος. Ne tamen gravius deinceps offendatur, ex Medic. 3. posui αὐτῆς pro αὐτοῦ.

cedit, mox extollitur. Plenus est bitumine, quod e medio fundo temporibus non certis cum bullis quasi ferventis aquae efflatur, ac tum superficies paludis curvata collis speciem praebet: favillae multum emittit, fumosae et quae visum fallat: aeri, et argento, et nitidis ac tersis omnibus rubiginem inducens, demto solo auro: cum vasa aeruginem contrahunt, jam accolae intelligunt bituminis eruptionem appetere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen est terrae gleba,

τος γῆς βῶλος, [5] ὑγραινομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷον ἐστὶ τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' [6] ἣν ἔφαμεν, μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις, κόπτουσι καὶ [7] φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται. Syria.

5) Vulgo ὑγραινομένη καὶ διαχεομένη. Quod dedi, praeeunt Medic. 3. 4. Moscov. Parif. reddiditque vetus interpres.

6) Vulgo omiſſo καθ'. Illud addunt recte codices mei cum Caſaubonianis.

7) Vulgo φέρουσι; φέρονται, quod vim medii hic melius exſerit, eſt in Caſaubonianis meisque omnibus.

gleba, quae a calore liquefacta, efflatur atque diffunditur, rurſumque in ſolidum corpus aquae frigore coit, qualis eſt lacuum aqua: unde et ſectione et inciſione opus habet. Id poſtea in ſummo fluitat, propter aquae naturam, quam diximus ingredientem nec urinare, nec immergi poſſe, ſed attolli. Ratibus autem adnavigantes, quantum quiſque poteſt, referunt.

Syria.

§. 43.

Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον. Γόητας δὲ ὄντας, [1] σκήπτεσθαι φησὶν ἐπῳδὰς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρὰ, ἃ περικαταχέαντας, καὶ ἐκπιάσαντας, πήττειν τὴν ἄσφαλτον, εἶτα τέμνειν· εἰ μή τις ἐστὶν ἐπιτηδειότης τῶν οὔρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιώντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὔρων [2] ἡ χρυσοκόλλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὔλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ, καὶ τὸ πλῆθος·

1) Sic ex MSStis reposuit Casaubonus, adsentientibus meis. Ante eum ferebatur σκέπτεσθαι, quod habet Medic. 3.

2) Addidit hanc vocem, quae antea aberat, ex MSStis Casaubonus. Post codices vel τῆς vel τοῦ ἀσφάλτου, ut supra. Sic deinceps alii, ut editiones, κατὰ μέσον, alii, in iis Mosc. Ven. 1. Medic. 4. Paris. κατὰ μέσην, propius quidem ad λίμνῃ.

§. 43.

Ac de bitumine quidem haec diximus. Posidonius narrat, accolas, praestigiis deditos homines, incantationibus quibusdam uti, et lotia et alios hujusmodi foetidos humores inspergere, atque exprimere, quibus bitumen coagule-tur: postea incidere; nisi forte aliqua lotii vis est, qualis in vesica eorum, qui calculo laborant. Nam etiam ex pueri lotio chrysocolla conficitur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est. Ignis enim ac bituminis fons et copia in medio

πλῆθος· ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἠπειρώτιδι. Syria.

§. 44.

Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι [1] τὰ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα, καὶ σήραγγας πολλαχοῦ, καὶ γῆν τεφρώδη· σταγόνας τε πίσσης ἐκ [2] λισσάδων [3] λει-

1) Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. καὶ ἄλλα. Utrumque ufu probatur. Poft pro Μοασάδα Mofc. dat Βοασάδα. Scaliger in margine edit. Xyl. qua olim ufus erat, legit: περὶ Σόδομα καὶ σήραγγας πολλαχοῦ, accommodate, cum vulgo fcribatur σύραγγας fine fenfu. Suffragantur diferte Medic. 3. 4. Parif.

2) Locus corruptus. Xylander legit λισσάδων, quo commodius nihil nunc fuccurrit. *Cafaubonus.* Veteres edd. ἐκ κλισσάδων; Mofcov. ἐκ κλισσάδων; Medic. 3. ἐκ λισσάδων; 4. ἐκ

dio eft: quod autem non ftato efflatur tempore, caufa eft, quia ignis motus ordinem non habet nobis manifeftum: quemadmodum et multorum aliorum flatuum. Talia etiam apud Apolloniam Epiroticam eveniunt.

§. 44.

Effe autem ignem in folo ejus regionis, multis etiam aliis fignis docent. Nam et petras afperas exuftas circa Moafada oftendunt: et multis in locis exefas cavernas, et terram cinerulentam, et picis guttas e petris deftillantes,

Syria. [3] λειβομένας καὶ δυσώδεις πόῤῥωθεν ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας δὲ ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἄρα ᾠκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως, Σοδόμων, σώζοιτο κύκλος ἑξήκοντά που σταδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσοι, καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιντο· αἵ τε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖεν, ἃς δ' ἐκλείποιεν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δέ φησι τἀναντία· λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν

4. ἐκ λεισσάδων. Aptiſſimum eſt λισσάδων, quod adpoſuerat c. l. Scaliger. Cf. de hac voce Salmaſ. ad Solin. p. m. 434. Poſt per ſimplex λ Moſcov. θρυλουμένοις, ut alii alibi. Idem pro ποτὲ dat πώποτε.

3) Ante Caſaubonum ferebatur λαμβανομένας, qui illud ex codicibus ſubſtituit. In Ven. 2. vox plane abeſt. Poſt Medic. 3. 4. Ven. 1. Moſc. Pariſ. inſerto δὲ, quod vulgo abeſt. Sic pro ἐκλείποιεν Medic. 3. 4. ἐκλίποιεν.

lantes, et flumina foetore eminus edito efferventia: et habitationes paſſim everſas: ut iis fides haberi poſſe videatur, quae ab indigenis praedicantur: in hoc loco XIII urbes olim habitatas fuiſſe, quarum caput Sodoma adhuc LX ſtadiorum habeat ſuperſtitem ambitum, terrae autem tremoribus et ignis aquarumque calidarum et bituminoſarum ac ſulphurearum eruptione exſtitiſſe lacum, ſaxa ignem concepiſſe, urbium alias abſorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuerunt, derelictas. Eratoſthenes contra ſentit, regionem ſtagnis intus conceptis ſubductam,

σιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν θάλασσαν. Syria.

§. 45.

Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ ¹ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, οὗ τὰ γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὁπλὰς καὶ κέρατα ἀποβάλλει. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχέαις, ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων ἀστείας παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμφερῆ· χρῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν.

1) Moscov. Ταρίτιδι. Post pro Ταριχείαις Salmasius ad Solin. p. m. 408. emendat Ταριχέαις, ut urbs secernatur a condituris piscium. Stephanus certe scribit Ταριχέαι, etsi etiam numero singulari Ταριχέα dici addit. Quod discrimen ita servant alii auctores, ut utroque numero efferant, in penultima modo ει modo ε utantur, remoto tamen α. Cf. Relandus in Palaestina lib. p. m. 758. Cellarius in Geogr. ant. 3, 13, 53. et monuit Oudendorp ad Sueton. in Tito c. 4. Illorum auctoritatem secutus dedi Ταριχέαις.

ductam, maxima ejus parte factis eruptionibus retectam fuisse: quemadmodum et mare.

§. 45.

In agro etiam Gadareno est aqua quaedam pessima ex lacu: qua degustata, pecora pilos, ungues et cornua amittunt. Apud eas, quae Taricheae appellantur, est lacus, qui optima salsamenta praebet: gignit etiam arbores fructiferas malis similes. Aegyptii bitumine ad mortuorum condituras utuntur.

Syria.

§. 46.

Πομπήϊος μὲν οὖν περικόψας τινὰ τῶν ἐξιδια-
p. 765. σθέντων ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν
¹, . . . Ἡρώδῃ . . . . τὴν ἱερωσύνην· τῶν δ' ἀπὸ
γένους τισὶν ὕστερον Ἡρώδης ἀνὴρ ἐπιχώριος, παρα-
δὺς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ
αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλίᾳ καὶ
πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρημάτισε, δόντος
τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν, ὕστερον δὲ καὶ
Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν τοὺς μὲν αὐτὸς
ἀνεῖλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ· τοὺς δὲ τελευ-
τῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδούς.
Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου, καὶ
τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην, καὶ τὴν ταύτης ² θυγατέ-
ρα

1) Lacunam nullus explet codex. *Tzschucke*. Herodis nomen temere hic fuit inculcatum e posterioribus. Hyrcano regnum tradidisse Pompejum, abducto Aristobulo, Dio et alii scriptum reliquerunt. Locus hic est lacer. *Xylander.*

2) Moscov. Medic. 3. 4. inverso ordine Βερενίκην θυγατέρα. Post pro διετέλεσε Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. Paris.

§. 46.

Pompejus quibusdam, quae Iudaei sibi violenter asciverant, ablatis . . . . sacerdotio praefecit. Postea Herodes, vir indigena, id consecutus, tantum superioribus maxime Romanorum familiaritate praestitit, ut rex quoque fuerit appellatus, Antonio primum, postea Caesare Augusto potestatem ei concedente. De filiis alios ipse, ut eorum impetitus insidiis, interemit: alios moriens, adsignata cuique portione, successores reliquit. Caesar et Herodis filios, et sororem Salomen, et Bere-

-ρα Βερενίκην· οὐ μέντοι εὐτύχησαν αἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο· καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλεσε, παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν· οἱ δὲ θεραπείᾳ πολλῇ μόλις εὕροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθείσης ἑκατέρῳ. Persicus sinus.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνιτῶν. Περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἐθνῶν εἴρη-

Aa 5 ται.

ris. διετέλεσε. Tum Mosc. addito articulo τὴν οἴκησιν. In sequ. ex Ven. 1. Medic. 3. 4. pro ἀποδοθείσης dedi ἀποδειχθείσης.

Berenicem, ejus filiam, honore prosecutus est: sed filiis res non feliciter cesserunt, qui rei facti, alter in exsilio apud Gallos Allobroges vitam exegit: reliqui aegre multis obsequiis reditum impetrarunt, et suam uterque tetrarchiam.

CAPVT III.

§. 1.

Supra Iudaeam et Coelesyriam, usque ad Babyloniam et fluvialem Euphratis regionem austrum versus tota est Arabia, exceptis Scenitis, qui sunt in Mesopotamia. De Mesopotamia quidem et gentibus, quae eam incolunt, satis

Persicus sinus. ται. Τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος· εἴρηται δὲ περὶ τούτων. Τὰ δ' ἑξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν ¹ πλησιάζον τῷ ποταμῷ καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ, Σκηνῖται κατέχουσιν Ἄραβες, δυναστείας ἀποτετμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνυδρίας· γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα

1) Graeca ſic legi: τὸ μὲν πλησιάζον τ. π. καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ. *Xylander*. Recte conjecit, aut veterem interpretem ſecutus, aut ipſum narrationis nexum, idque probant Pariſ. Medic. 3. 4. Vulgo enim ſine ſenſu legitur πλησιάζον. Tum Moſc. ex more Σκηνῖται. Latini etiam *Scenitae* probant per *i*. Sic deinceps Medic. 3. 4. ἀνυδρίας. In ſequ. ante Caſaubonum legebatur vulgo: γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν. Ille reliqua ex vet. lib. adjecit, in quo mei codices conſentiunt cum vetere interprete.

ſatis dictum eſt. Ulterior Euphratis regio, quae ad ejus oſtia eſt, a Babyloniis incolitur et Chaldaeorum gente, de quibus etiam antea diximus. Quae Meſopotamiae ſuccedunt, usque in Coeleſyriam flumini propinqua, et Meſopotamiae, Arabes Scenitae obtinent, per parvas quasdam ditiones in ſterilibus locis propter aquarum inopiam nacti. Agriculturam aut parum aut nihil exercent, omnis generis pecus, praeſertim camelos paſcunt. Ultra hos ſolitudo eſt ingens: quae vero his jam auſtraliora ſunt, ab

να καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. Ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἡ λεχθεῖσα ἐστὶν ἔρημος· τὸ δ' ἑῷον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἡ μεγάλη θάλαττα ἡ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν. Persicus sinus.

§. 2.

Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. Φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα[1] φασὶν εἶναι στενὸν οὕτως,

1) Pro φησὶν, quod languet, posui φασὶν, quae formae saepius mutantur. Tum pro Ἁρμόζοντες in codicibus exstat ἁρμόζον, nec aliter in editionibus ante Casaubonum, qui veram nominis formam posuit, probatam ab aliis auctoribus, Ptolemaeo, Ammiano 23, 6, 10. qui sua aperte ex Eratosthene duxit. Post pro Καρμάνιον dedi Καρμανίαν, uti deinceps Περσῶν et similiter. Atque ita notatum inveni ex Moscov. Tum Ἀνδροσθένη vulgo cum codicibus; Ἀνδροσθένην, ut alibi variatur, Medic. 4. Pro καθ' αὐτὸν Medic. 3. κατ' αὐτό. Sed cf. Arrian. in Indicis c. 18. Pro διότι Medic. 3. 4. ὅτι, ut saepe alibi variatur. Sequens φησὶν, ut supra, mutavi in φασὶν ex nota commutatione. An in sequentibus sana feratur lectio, dubitat Schraderus ad Avien. v. 801. Plures

ab iis tenentur, qui felicem Arabiam incolunt. Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta deserta, orientale Persicus sinus, occidentale Arabicus, austrinum mare magnum, quod extra utrumque sinum est. Idque totum mare Rubrum vocatur.

§. 2.

Persicus itaque sinus Persicum mare appellatur: de quo Eratosthenes ait, os ejus adeo angustum esse, ut

Persicus sinus. οὕτως, ὥστ' ἐξ Ἁρμόζοντος, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἡ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερὴς οὖσα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρὸν, εἶτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἑσπέραν μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τήν τε Καρμανίων παραλίαν, καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων, καὶ Βαβυλω-
p. 766. νίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσαν σταδίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἑξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φασὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα καθ' αὑτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι,

Plures quidem insulae mentionem faciunt, sed Icarum nominant, atque ita in Strabone legisse videtur Eustathius ad Dionys. v. 609. uti adjuncta de Apollinis et Tauropoli cultu docent. Cf. Schraderus c. l. v. 800. In Plinio 6, 32. f. 28. vocatur eadem Ichara. Pro ἐν αὐτῇ in fine Mosc. αὐτῇ.

ut ex Armozo Carmaniae promontorio Arabiae pars conspiciatur, quae est Macis proxima. A faucibus autem, ora, quae a dextris est, cum curva sit, a principio quidem a Carmania paululum orientem versus, postea ad septentrionem vergit, hinc ad occidentem usque ad Euphratis ostia, et Teredonem, complectitur autem et Carmaniorum oram, et Persarum et Susianorum et Babyloniae ex parte, quae ccIↃↃ fere stadiorum est, de quibus jam ante diximus. Hinc protinus usque ad os alia totidem stadia sunt, ut traditum dicunt ab Androsthene Thasio, qui cum Nearcho seorsum navigavit, ut perspicuum ex

εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὔξεινον θαλάττης αὕτη ἡ θάλαττα· λέγειν δὲ φασιν ἐκεῖνον περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος, ἑξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἤπειρον, ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἰκάριον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ, καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου. Persicus sinus.

§. 3.

Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους, ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις [1] Γέῤῥα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων τὴν ἁλμυρίδα, καὶ ἐχόντων ἁλίνας τὰς οἰκίας, ἃς ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἁλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς

1) Casaubonn. i. e. Ven. 2. Γέγρα. In sequ. Medic. 3. omittit verba τὰ φορτία.

ex his sit, mare hoc paulo minus esse mari Euxino. Tradunt etiam, illum dicere, qui sinum cum classe circumvectus sit, quod a Teredone naviganti, ac deinceps continentem a dextris habenti, insula Icarium proposita appareat, et Apollinis Tauropoli templum in ea sanctum atque oraculum.

§. 3.

Ubi oram Arabiae legeris ad bis mille et quadringenta stadia, in interiore sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam Chaldaei tenebant, e Babylonia extorres, loca salsa, et domos ex sale factas habitantes: has, cum salis squamae, propter solis ardorem abscedentes, continue cadant,

Persicus sinus. ἐχεῖς ἀποπίπτουσι, καταῤῥαίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σαδίους ἡ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γεῤῥαῖοι τὸ πλέον τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωματικῶν. Ἀριςόβουλος δὲ τοὐναντίον φησὶ, τοὺς Γεῤῥαίους τὰ πολλὰ σχεδίαις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντῃ.

§. 4.

Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον ἄλλαι νῆσοι, [1] Τύρος καὶ Ἄραδός εἰσιν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια·

1) Ita exstat in libris omnibus, nec aliter legit Eustathius ad Dionys. v. 911. etsi ab aliis auctoribus Τύλος vocetur. Cf. Arrian. de exp. Alex. 7, 20, 11. Plin. 6, 32. s. 28. et de promiscua scriptura Stephanus s. v. Τύρος, et quae disputat Salmasius ad Solin. p. m. 720. praeter Geographos. Pro Φοινικικοῖς in sequ. Mosc. Φοινικοῖς; Medic. 3. Φοινικίοις. Tum post ἑαυτῶν addunt iidem cum Paris. et Ven. 1. εἶναι.

cadant, crebro aquis adspergunt, atque eo pacto continuitatem parietum tutantur. Haec urbs stadiis CC a mari distat. Gerrhaei negotiatione fere terrestri tractant Arabum merces et aromata. Aristobulus contra ait, Gerrhaeos frequentius in Babyloniam ratibus mercatum ire, atque inde per Euphratem Thapsacum cum mercibus adnavigare, postea, quo libeat, pedestri itinere eas ferri.

§. 4.

Naviganti ulterius sunt aliae insulae, Tyrus et Aradus, quae templa Phoeniciis similia habent: earum incolae

ὅμοια· καὶ φασί γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους, καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. Διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον. Persicus sinus.

§. 5.

[1] Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι, καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθαγόρας, νῆσον Τυῤῥίνην κεῖσθαι πρὸς νότον

1) Nullum in Strabone locum hoc corruptiorem exstare, existimat Salmasius ad Solin. p. m. 831. quem tamen sic feliciter emendari posse addit: Ἀπὸ δὲ Καρμανίας ἄκρας φησὶ Νέαρχος Ὠγυγίδα νῆσον ἐρήμην κεῖσθαι. Negat enim fuisse auctorem, qui Orthagoras dictus sit. Falso. Nam ejus meminerunt Aelianus de animalibus 16, 35. 17, 6. et alii. Contra Vossius ad Melam 3, 8. emendat νῆσον Ὠγυρίνην, vel mutatione minima Γυρίνην, quam Ptolemaeus vocet Ὄργανα. Codices in recepta scriptura perstant, tantum quod Medic. 3. 4. Mosc. Paris. habent per simplex ρ Τυρίνην. Attamen Relandus de rubro mari §. 14. s. differt. P. 1. p. nihil mutat, quia dgim Persicum ζ saepe etiam pronuntietur per T. Sed d'Anville in Memoires de literature — de Paris T. 30. p. 147. et si utrumque nomen, Ogyris et Tyrina, insulae Gerun conveniat, non tamen confundi debere

incolae affirmant, insulas et urbes, quas Phoenices eodem nomine habent, suas esse colonias. Distant hae insulae a Teredone x dierum navigatione: a promontorio vero, quod est in ore apud Macas, unius.

§. 5.

Nearchus et Orthagoras perhibent, Tyrinam insulam in alto mari versus

Persicus sinus. νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σαδίοις· ἐν ῇ τάφος [2] Ἐρύθρα δείκνυται, χῶμα μέγα, ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τούτων δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλῶσαι δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Ἀρηΐνου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς Περσικὸν κόλπον, καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκείαν.

§. 6.

re censet. Nempe si nomen Gerun respondeat τῇ Ogyris, idem valere etiam de Tyrina, tractum enim insulae Ormus Euronotum versus adpellari Turun f. Turunbaque, Ogyrin h. esse Ormus. Ex nostro vero loco Schefferus de militia navali 1, 3. p. 22. emendat Plinium 7, 57. f. 56. ubi eadem narrat, quae Strabo, Agatharchidem forte etiam secutus, et verba *inter insulas* transmutat in *Tyrina insula*.

2) Sic dedi cum Mosc. Paris. uti Εὐφράτα et alia in Nostro flectuntur. Vulgo Ἐρυθρᾶ. Pro δείκνυται in Medic. 3. est φαίνεται. Tum pro τούτων Mosc. praefert τοῦτον, uti legit vetus interpres, melius forte. Ante Περσικὸν in Medic. 3. Mosc. ponitur τόν. Tum pro οἰκίαν cum Paris. οἰκείαν, crebra commutatione.

sus austrum jacere, duobus millibus stadiorum a Carmania distantem, in qua Erythrae sepulchrum ostenditur, ingens sane tumulus, et silvestribus palmis consitus, atque hunc in iis locis regnasse, et de se mari nomen reliquisse: atque haec sibi a Mithropasta, Areini filio, satrapae Phrygiae, patefacta, qui Darium fugiens, in ea insula degisset, et cum eis congressus in Persicum sinum delatis, reditum in patriam opera eorum ambivisset.

§. 6.

§. 6.

Persicus sinus.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν [1] ἀμπώτισιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥστε ἐπιγίνεσθαι τὸ παράδοξον. Περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ἣν ἑῴαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης. p. 767.

§. 7.

Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς [1] μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν

νήσου

1) Sic posui cum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Vulgo ἀμπώτεσιν. Pro ὅλα Casauboniani quidam i. e. Ven. 2. praeter rem et nexum ἄλλα. Tum quod vulgo scribitur, ὥστε ἐπιγίνεσθαι, acute id Casaubonus mutat in ὥστε ἐπιτείνεσθαι.

1) Vulgo μετ' Ἀμαζήνου. Quod dedi, probat Arrianus in Indicis 37, 2. praeeuntque etiam Moscov. Medic. 3. 4. neque.

§. 6.

In tota Rubri maris ora arbores in profundo nascuntur, lauro et oleae adsimiles, quae, cum resorbetur mare, totae deteguntur, eo affluente nonnunquam totae obruuntur, quod eo fit mirandum magis, quia tota superiacens regio arboribus caret. De Persico itaque mari, quod nos orientale latus felicis Arabiae diximus, talia Eratosthenes tradidit.

§. 7.

Nearchus ait, Mithropastem eis cum Mazena occurrisse: hunc insulae cuidam

Persicus sinus. νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον [2] Δοράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην

neque aliter in suo codice legit vetus interpres. Nempe τὸ α in μετὰ adhaesit proximo nomini, et hinc etiam in seqq. Μαζήνην vulgo transiit in Ἀμαζήνην. Simili errore peccarunt librarii in Stephano s. v. Δῶρα, ubi legitur τὸν Δειμαζήνην pro τὸν δὲ Μαζήνην, etsi Berkelius vult τὸν δὲ Ἀμαζήνην vulgatam hic lectionem secutus, quam tamen probi codices, resecto Α, etiam in sequentibus rejiciunt. Cf. Heringa in observ. cap. 27. p. 235. qui sic Strabonem emendat.

2) Moscov. Paris. Δωράκτα, alii, ut vulgo, Δοράκτα. *Tzschucke*. Stephanus Δῶρα legisse videtur, qui scribit Δῶρα νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. Nam quod XVmus liber Strabonis citatur, cum hic sit XVImus, familiaris est Stephano error aut librariorum potius. *Casaubonus*. Immo legendum Ὀαράκτα. Male Casaubonus Δῶρα ex Stephano emendabat. Et verba sequentia εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν Ἐξωγύρου γενομένην ἄφοδον, censeo emendata fore, si legantur: ξενίας τυχεῖν μετὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος ἄφοδον. Ogyris insula deserta, e qua Mithropastes in Oaracta vicinam et cultam confugit, ibique a Mazene, insulae regulo, humaniter exceptus est. *Salmasius ad Solinum p. m.* 831. Nec minus alii de vero nomine disceptant. Sic Berkelius ad Stephanum p. 325. Δῶρα ex eo probat. Ὀάρακτα vult Heringa in observ. c. l. ex Arriano in Indicis cap. 37, 2. Stephanum vitioso codice usum putat. Ipsi etiam auctores varia forma designant: Ptolemaeus 6, 8. Οὐέραχθα; propius ad Arrianum Marcianus p. m. 21. Ὀάραχθα; Geographus Ravennas 5, 17. Oracea. Quidam hic latere putant, certe in sequentibus, Ogyrin insulam, in qua Erythrae regis tumulus statuitur, atque

dam in Persico sinu praefuisse, nomine Doractae: ac Mithropasten, cum in hunc confugeret, hospitio

πάστην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ 'Ωγύριος γενομένην ἄφοδον· καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῃ συστρατευσόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι· λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παράπλου νῆσον, ἐν ᾗ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυτίμητός ἐστιν· ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ὧν τὰς ῥίζας κλωμένων, ὀπὸν ῥεῖν· παγούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάσσῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους Persicus sinus.

καυσίων,

atque hinc cum Salmasio legunt ἐξ 'Ωγύριος. Cf. Plin. 6, 32. f. 28. Dionys. v. 606. et quae notavit Schmieder ad Appiani Indica p. 196. sq. Nomen Δώρακτα corruptum censet etiam Schraderus ad Avieni Periegesin v. 794. Multa etiam adtulit Cellarius in Geogr. ant. 3, 20, 7. Equidem retinui Δώρακτα, sed 'Εξωγύρου, uti vulgo fertur, Salmasii rationes secutus mutavi in ἐξ 'Ωγύριος. Pro ἄφοδον in Medic. 3. est ἔφοδον. In seqq. ex Medic. 3. 4. Mosc. pro παγούρων τε καὶ recepi παγούρων δὲ καὶ, ut deinceps ἐπωκείλαν ex iisdem pro ἐπωκῆλαν,

tio acceptum fuisse sub adventum ex Ogyri: et Mazenam convenisse, ut ab eo commendaretur Macedonicae classi. Mazenam vero navigationis ducem fuisse. Dicit etiam, in Persicae orae initio insulam esse, in qua multi et pretiosi uniones gignantur: in aliis vero clari et pellucidi lapilli. In insulis quoque ante Euphratem arbores tus redolentes nasci, quarum radices fractae succum effundant: item miras pagurorum atque echinorum magnitudines, quod omni exteriori mari commune est: quorum alii pileis

Persicus sinus. καυσίων, τοὺς δὲ καὶ δικοτύλους· ἐποκεῖλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν.

ΚΕΦ. Δ.

§. 1.

Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐςὶν ἡ [1] Μακινή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἕλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα, δυσάερος οὖσα καὶ ὁμιχλώδης, καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ καυματηρά· καλλίκαρπος δέ ἐςιν ὅμως· ἡ δ᾽ ἄμπελος ἐν ἕλεσι φύεται, καλαμίναις

1) Mosc. Μακηνὴ, et sic vetus interpres *Macena*. Utra scriptura verior sit, ignoro. Ante ἔρημος in Medic. 4. articulus deest. Pro παρεκχεόμενος Medic. 3. dat παρεκχεόμενα. Tum pro φορητὸν, quod est in editionibus, Casauboniani codices quidam volunt ἐκφορητὸν, reliqui omnes φορητόν. Antea ἔςιν ex Medic. 4. pro ἐςὶ praetuli cum veteri interprete, etsi nec vulgatam formam damno.

leis majores sint, alii acetabula duo impleant: vidisse etiam cetum adsultantem L cubitorum.

CAP. IV.

§. 1.

Arabiae initium a Babylonia est regio Macina. Ante hanc jacent partim Arabum deserta, partim Chaldaeorum paludes: quarum has Euphrates effusus facit, illas Persicum mare. Ea etsi gravem ac nebulosum aerem habet, simulque pluviosa est et aestuosa, fructus tamen optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in arun-

λαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν· ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἕδραν. Arabia

§. 2.

Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἑξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. Φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ [1] Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου· διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, [2] ἥ τις ἐστι πρὸς

1) Medic. 3. 4. Mosc. praemisso articulo τῶν Ἰουδαίων.

2) Haesit in vulgata lectione ἥτις Waltherus in animadversionibus histor. et crit. p. 287. Nempe Heroum urbs non ad Nilum sita erat, sed in recessu vel sinu Heroopolitano Arabici sinus ad Aegyptum, ubi sinus spectabat Aegyptum. Cf. Strabo infra 17. p. 836. Cas. Tum etiam haec lectio melius consentit cum ratione Geographica, uti pluribus demonstravit Waltherus c. l. Quare eam praeferre non dubitavi. In seqq. Medic. 4. Moscov. ἐθνῶν Ἀβαταίων ferunt, cujus erroris causa patet. In seqq. post βρέχεται Moscov. Medic. 3. 4. inserunt τε. Tum divise in Paris. scribitur δὶς σπορεῖται.

arundineis cratibus imposita, quantam stirps recipiat: ut saepe etiam ab aqua deferatur, et rursus in pristinam sedem contis propellatur.

§. 2.

Sed redeo ad ea, quae deinceps Eratosthenes de Arabia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus et deserta, quae inter felicem Arabiam et Coelesyriam ac Iudaeam est, usque ad Arabici sinus recessum: ab Heroum urbe, qua parte alter est ad Nilum recessus

Arabia. πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίαν πέτραν εἰς Βαβυλῶνα, πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι· πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς θερινὰς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων, καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστὶν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς νότον, μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἄνθρωποι γεωργοί. Μετὰ δὲ τούτους διάμμός ἐστι γῆ καὶ λυπρὰ φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους, καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία. Σκηνῖται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἄραβες κα-
p. 768. μηλοβοσκοί. Τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπίᾳ βρέχεται θερινοῖς ὄμβροις καὶ δὶς σπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ· ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας· εὐ-
καρπία

ſus Arabici ſinus, uſque ad Nabataeam petram verſus Babylonem, ſtadiorum Iↄↄ Iↄc totum verſus ortum aeſtivum: propter adiacentes Arabum gentes, Nabataeos scilicet, Chaulotaeos, et Agraeos: ſupra hos ſelix Arabia, ad XII millia ſtadiorum ad auſtrum porrigitur uſque in Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi poſt Syros et Iudaeos homines agricolae. Poſt hos regio eſt arenoſa et ſterilis, quae palmas habet non multas, et ſpinam et myricam, et foſſiles aquas, quemadmodum Gedroſia. Eam Arabes Scenitae camelorum paſtores habitant. Ultima vero auſtrum verſus, et Aethiopiae oppoſita aeſtivis imbribus rigantur, et bis ſeruntur, quemadmodum

καρπία δ' ἐςὶν ἡ τε ἄλλη, καὶ μελιτουργία δαψιλὴς, βοσκημάτων τε ἀφθονία, πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὑῶν· ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. Κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιςα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν. [3] Μειναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει· πόλις αὐτῶν ἡ μεγίςη [4] Κάρνα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι· μητρόπολις δ' Arabia.

3) Ita legitur in libris omnibus ſcriptis et editis; an ſatis recte, non temere dubitat Holſtenius ad Stephanum p. 210. Reliqui enim auctores omnes, qui eorum meminerunt, per ι in prima ſyllaba efferunt, nec niſi in medio diſcrepant, ubi vel Μιναῖοι vel Μινναῖοι ſcribunt, poſteriorem formam enim quod in ſolo Dionyſio v. 959. reperiri adfirmat Berkelius ad Stephanum p. 561. fallitur. cf. Mannert in Geogr. V. 6. P. 1. p. 107. et in primis Weſſeling. ad Diodor. Sic. 3, 42.

4) Vulgo legebatur Κάρνα [ἢ Καρνανά]: Codices tamen plerique, uti Ven. 1. Pariſ. Medic. 4. agnoſcunt tantum Κάρνα, uti etiam ex hoc loco refert Euſtathius ad Dionyſ. v. 959. A Stephano vocatur Καρναΐα, a Plinio 6, 32. ſ. 28. *Carnon*, a Ptolemaeo 6, 7. Κάρνα, unde adparet, veriorem lectionem eſſe Κάρνα, poſteriora reſecanda cum codicibus. Poſt Καττταβανεῖς Medic. 3. 4. hic etiam deinde Κατταβανία, ubi

dum India. Habent etiam flumina, quae in campos et lacus abſumuntur. Cum caeterorum fructuum, tum etiam mellificii abundantia eſt: pecorum quoque omnis generis copia, exceptis equis, mulis et porcis: avium etiam omnium, praeter anſeres et gallinas. Ac ultima quidem regio, de qua ante diximus, a quatuor maximis nationibus inhabitatur, a Minaeis, in parte ad Rubrum mare ſita: maxima eorum civitas Carna. Hos ſequuntur Sabaei, quorum

Arabia. δ' αὐτῶν Μαριάβα· τρίτοι δὲ Καττταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἕω δὲ μάλιστα Χατραμωτῖται· πόλιν δ' ἔχουσι Καβάτανον.

§. 3.

Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσὶν εὐδαίμονες, κατεσκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἵ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις ἐοίκασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νόμοι μείζω

ubi cum editis alii habent τ simplex. Duplex tamen praefert Casaubonus ex Ptolemaeo, a quo adpellantur Κατταβηνοὶ, et Stephano, qui scribit Κατταβανία. Cum etiam nostri codices in duplici τ consentiant, ita reddidi hic et in sequentibus. Tum Medic. 3. 4. Ven. 1. Χατραμωτῖται, uti etiam volebat Holstenius ad Stephanum p. 355. Vulgo enim scribebatur Χατραμωτεῖται. Et sic in aliis auctoribus variata forma nomen producitur. Cf. Mannert in Geogr. V. 6. P. 1. p. 98. Quod sequitur nomen urbis in libris editis Καβάτανον, mutandum videtur in Καττάβανον ex cognatione. Codices tamen in vulgata lectione perstant, praeter Moscov. in quo scribitur Χαβάτανον, uti reddit vetus interpres.

quorum metropolis est Mariaba. Tertii sunt Cattabanenses, qui ad angustias et Arabici sinus transitum pertinent: quorum regio dicitur Tamna. Ad orientem maxime sunt Chatramotitae urbem Cabatanum habentes.

§. 3.

Urbes singulae uni suo principi parent, et felices sunt, templaque ac regias optime exstructa habent: domicilia vero lignorum compage, Aegyptiacis similia, et plus regionis occupant quatuor hae

μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· διαδέχεται δὲ Arabia: τὴν βασίλειαν οὐ παῖς παρὰ πατρὸς, ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς, μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστᾶσι φύλακας, ἥτις ἂν πρώτη[1] τέκῃ· νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

§. 4.

Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα[1] μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. Ἐρχον-

1) Sic legitur in Ven. 1. 2. Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Casaubonn. Vulgo τέκοι νόμος ἐστίν. Antea vox πρῶτος desideratur in Medic. 3. Tum Medic. 3. Μηναίων, Medic. 4. Μηνέων. Cf. supra.

1) Casaubonn. Ven. 1. παραβάλλονται.

hae praefecturae, quas nomos vocant, quam Aegyptiarum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus e nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores praegnantes conscribuntur, et custodes apponuntur, qui observent, quae prima pepererit. Ejus filius legis jussu assumitur, et ad regni successionem regaliter educatur.

§. 4.

Cattabania tus gignit et myrrham: hanc etiam Chatramotica: et tum haec, tum alia aromata mercatoribus permutatione dan-

Arabia. χονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ [2] Ἐλανῶν μὲν εἰς Μιναίαν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις. Ἔστι δ' ἡ Ἔλανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν τῷ Ἐλανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν. [3] Γαββαῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν ἐν τετταράκοντ-

2) Varie et hic et deinceps haec vox in libris scribitur. Sic Medic. 4. ἐξ ἐλανῶν, Moscov. Paris. Αἰλανῶν, Ἄλανα, Αἰλανίτῃ, Medic. 3. Αἴλανα, Paris. Αἰλανία. Eadem variatio notatur in aliis auctoribus. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 14, 31. Tum Medic. 3. Μηναίαν, Medic. 4. Μηνέαν. Cf. supra notata unde, Μιναίαν dedi.

3) Ita praeeunt omnes libri. *Tzschucke.* Lego Γεῤῥαῖοι. *Casaubonus.* Scribendum Γαζαῖοι. Vir eruditissimus corrigebat Γεῤῥαῖοι. Perperam. *Salmasius* in Solinum p. m. 350. Non bene Casaubonus pro Γαββαῖοι substituit Γεῤῥαῖοι, ut et alii Γαζαῖοι. Illa enim lectio τοῦ Γαββαῖοι non est sollicitanda, quoniam ex nostro auctore et ex Plinio adparet, Gabbam fuisse Syriae urbem. Sic enim Plinius lib. 12. cap. 17. s. 40. *His commerciis Carrhas oppidum aperuere, quod est illis nundinarium. Inde Gabbam omnes petere solebant dierum 20 itinere et Palaestinam Syriam.* *Pinedo* in Stephanum p. 191. n. 10. Gabbam commemorat in Syria Stephanus, etsi gentile tantum notat Γαβηνός. Γάβαν vocat Iosephus de B. Iud. 2, 19. In seqq. pro πλευρὰν Casaubonn. Pariss. Moscov. Medic. 3. 4. volunt πλευρόν. Ceterum ex hoc loco emendavit Agathemerum 1, 3. Politus in animadversionibus in Eustathium ad Dionysium 2, 17. p. 244. Tum Medic. 3. 4. altera forma praeferunt Ἀνεξικράτην.

dantur, qui ad eos ex Elanis Minaeam veniunt in diebus septuaginta. Elana urbs est in altero recessu Arabici sinus, qui apud Gazam est nomine Elaniticus, quemadmodum jam diximus. Gabaei in Chatramotiticam diebus XL perveniunt. Arabici sinus

ράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. Τοῦ δ' Ἀραβίου Arabia.
κόλπου, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὰν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Ἐλανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἐστίν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον. Τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικήν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος, καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι πρὸς μεσημβρίαν στάδιοι, καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἕω· ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενῶν, ὡς τετρακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἕω μᾶλ-
λον. Ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ στενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, p. 769.
Δειρὴ καλουμένη, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. Καί φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μηνύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. Φαίνεται γὰρ

ſinus latus, quod praeter Arabiam eſt, ab Elanitico receſſu ſumto initio, (ut Alexander et Anaxicrates ſcripſerunt) XIV millia ſtadiorum comprehendit: amplius vero dicitur. Quod vero Troglodyticam verſus eſt, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe, uſque ad Elephantum venationem et Ptolemaidem, ſtadiorum novem millia ad meridiem et paululum ad orientem. Hinc uſque ad anguſtias circiter quatuor millia et quingenta, magis ad orientem. Anguſtiae Aethiopiam verſus a promontorio fiunt, quod Dira nominatur, et oppidum eodem nomine habet: ea loca ab Ichthyophagis habitantur. Narrant ibi, Seſoſtris Aegyptii columnam eſſe, quae ſacris literis tranſitum ejus ſignificet. Is enim

Arabia. γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα, καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος καταστρεψάμενος οὗτος· εἶτα διαβὰς εἰς τὴν Ἀραβίαν· κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ καὶ πολλαχοῦ Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. Τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενὰ συνάγεται εἰς σταδίους ἑξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ στενά· ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὸ τὸ μὲν δίαρμά ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν ἠπείρων διακοσίων που σταδίων· ἓξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ δίαρμα [4] ἐκπληροῦσαι, στενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι· δι' ὧν σχεδίαις τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα στενά. Μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἑξῆς πλοῦς ἐστιν ἐγκολπίζουσι παρὰ τὴν

4) Sic omnes codices et Casaubonn. et mei pro simplici, quo utuntur editiones. Antea pro ἱερῶν Medic. 3. ἱερά. Post idem cum 4. πέρα pro πέραν.

enim primus videtur Aethiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgressus, inde Asiam omnem peragrasse, quapropter multis in locis Sesostris vallum appellatur: et Aegyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiae Dirae proximae ad LX stadia contrahuntur. Hodie non hae dicuntur angustiae, sed ulterius naviganti, ubi trajectus est, inter continentes CC fere stadiorum. Ac sex quidem Insulae inter se continuae transitum implentes, valde angustas navigationes relinquunt, per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur: quas angustias vocant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti est navigatio praeter Myrrhiferam regionem ad meri-

τὴν σμυρνοφόρον, ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἕω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων ςαδίων· πέραν δὲ ταύτης οὐδένα ἀφῖχθαί φασι μέχρι νῦν. Πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσογαίαν πολλὰς οἰκουμένας καλῶς. Τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα. Προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων. Arabia.

§. 5.

Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι [1] Ἀκίλαν·

1) Manuscripti Ὠκίλαν melius. Ptolemaeo [6, 7.] et Arriano [in periplo maris Erythraei p. 14. Hudſ.] Ὄκηλις. *Caſaubonus.* In Plinio etiam 6, 26. ſ. 23. vocatur *Ocelis.* Omnes tamen codices, in quibus Ven. 2. quem Caſaubonus in primis deſignat, cum editionibus conſentiunt in Ἀκίλαν, uti etiam in ſuo codice legit vetus interpres. Tantum in Moſcov. ſcriptum exſtat Ἀκύλαν.

meridiem atque auroram; uſque ad Cinnamomiferam, ſtadiorum fere 5000. ulterius negant quemquam adhuc profectum. Et in ora quidem urbes eſſe non multas, in mediterranea vero multas et optime habitatas. Talia ergo ſunt, quae de Arabia ab Eratoſthene dicuntur. His ea ſunt addenda, quae alii eadem de re tradiderunt.

§. 5.

Artemidorus ſcribit, Arabicum promontorium Dirae oppoſitum Acilam vocari:

Arabia. λαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβοὺς εἶναι τὰς βαλάνους. Ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· [2] εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἁλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θάλατταν· καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλτῶδες· εἶτα [3] Μυὸς ὅρμον καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι λιμένα

2) Verba εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην exciderunt in utraque Casauboniana, et ex Aldina et Hopperiana revocavit Amstelodamensis editor. Notaverat id jam antea Berkelius ad Stephanum p. 172. Agnoscunt omnes codices, eademque est, quam Stephanus Troglodyticae tribuit.

3) Lego Μυὸς ὅρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι. Agatharchides de rubro mari c. 42. apud Photium in Biblioth. p. 1365. Λιμὴν μέγας, ὃς πρότερον μὲν Μυὸς ἐκαλεῖτο ὅρμος,

vocari: circa Diram qui habitant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum urbe naviganti juxta Troglodyticam urbem Philoteram esse a sorore secundi Ptolemaei appellatam, Satyri opus, qui ad Troglodyticam et elephantum venationem perscrutandam missus fuerat. Deinde aliam urbem Arsinoën. Hinc calidarum aquarum in mare exitus, quae amarae ac salsae ab excelsa quadam petra prolabuntur. Non procul mons quidam est, in campo situs minii plenus, deinde Muris stationem, eandem

μένα μέγαν, τὸν εἴσπλουν ἔχοντα σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκίους, μίαν δ' ἧττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· εἶθ' ἑξῆς τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὅρμον· οὕτω δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλοις χοιράσι καὶ ῥαχίαις ἐκτετράχυνται, καὶ πνοιαῖς καταιγιζούσαις τὸ πλέον. Ἐνταῦθα δὲ ἱδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τοῦ κόλπου. Arabia.

§. 6.

ὅρμος, ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης. Nam et haec et quae sequuntur adparet omnia esse ex Agatharchide desumta, quae inter se comparent harum rerum studiosi, quibus plus otii est, quam mihi, cui necessitatem festinandi cum alia multa imponunt, tum nundinae Francofordienses imminentes, quae typographum vocantes cogunt nescientem prudentem plurima praeterire. *Casaubonus.* Agitur hic Xylandri interpretatio Latina, quae geminos ex uno portus facit, uti recte monuit Harduinus ad Plinium 6, 33. f. 29. auctore Agatharchide c. l.

dem Veneris, vocari portum magnum, ingressu admodum flexuoso: in fronte insulas tres esse, duas ob olearum frequentiam opacas, alteram minus opacam, quae Meleagrides aves multas habeat. Deinceps sinum, qui Immundus dicitur, et ipsum contra Thebaidem situm, quemadmodum Muris stationem. Immundus dicitur, quia occultis cautibus et dorsis exasperatur, et procellae flatuum in eum crebrius incumbunt. Ibi Berenicem urbem in penitiore sinu positam.

§. 6.

Arabia.

§. 6.

Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἠλευθέρωσε τῶν ἑρπετῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων [1] τὰς ἐκ τῶν θηρίων, καὶ διὰ τὰ τοπάζια. Λίθος δέ ἐστι διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποστίλβων φέγγος, ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἰδεῖν ἐστι· περιαυγεῖται γάρ· νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες· περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθίας

1) Inserui τὰς, quod vulgo abest, ex Medic. 3. 4. Paris. Moscov. et Casaubonianis. Post dedi ἀποστίλβων pro eo, quod fertur vulgo, ἀπολάμπον, quae glossa ejus videtur. Tum ex Mosc. pro ἀποδεδειγμένον visum est aptius reponere ἀποδεδειγμένων. Inter λιθίας et λιθείας hic et alibi fluctuantur codices. Per ει efferunt Moscov. Medic. 3. 4. Sic deinceps variatur in voce σειταρκούμενον, quod Casaubonus recepit, et σιταρχούμενον, uti ante eum ferebatur. Equidem, ut cum prioribus constaret, ει recepi.

§. 6.

Post sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata, quam rex a serpentibus liberavit, cum multi applicantes a serpentibus interficerentur; propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, auri similis, splendore tanto refulgens, ut interdiu videri non possit, usque adeo circumfusus eo, noctu vero videtur ab iis, qui eum colligunt. Ii notae causa vasculo aliquo adposito, die effodiunt. Aegypti reges maximam hominum multitudinem, mercede conductam, ad horum lapidum

λιθίας ταύτης, καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρκουμένων ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων. Arabia.

§. 7.

Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλά ἐστιν Ἰχθυοφάγων ¹ ἔθνη καὶ Νομάδων· εἶθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμήν· ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλουν οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τε πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ

1) Sic Casaubonn. Medic. 3. 4. Mosc. Paris. Ven. 1. 2. pro γένη, quibus obsecutus dedi. Sic eodem sensu *genus* et *gens* in Latinis permiscetur, de quo ad Melam 1, 16, 1. De lectione vocis Σωτείρας in seqq. cf. Wesseling. ad Diodor. 3, 40. In Ven. 2. scriptum est Σωτήρας minus bene. cf. Spanhemius de usu — numism. T. 1. p. 418. Tum ante συμβεβηκότος ex Moscov. inserui τοῦ. Pro μυίου Moscov. dat μυείου. Post pro ὅπου, quod legebatur in prioribus editionibus, recte Casaubonus, adsentientibus etiam codicibus, reposuit ὅπερ. Tum ἐλαίᾳ pro vulgato ἐλαίαις volunt omnes mei codices. In sequu. Paris. Medic. 3. et Mosc. κατεσκευασμένους.

dam collectionem custodiamque collocaverant.

§. 7.

Post hanc insulam multae Ichthyophagorum et Nomadum nationes sunt. Inde Sotirae deae portus: hunc principes quidam, e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est maxima et orae et sinus mutatio. Nam praeternavigatio non amplius aspera est, sed propius quodammodo ad Ara-

Arabia. καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς· ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκους, ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλασσίων ὁ πόρος· εἶθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη, τύπον τινὰ πόῤῥωθεν δεικνῦντα τοῖς ζώοις ὅμοιον· εἶτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἴσιδος, Σεσώστριος ἀφίδρυμα· εἶτα νῆσος ἐλαίαις κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῒς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλλομένου χεῤῥονήσῳ τινὶ τάφρον καὶ περίβολον, εἶτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας, καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

§. 8.

Arabiam acceditur. Ac mare humile est duarum fere ulnarum, et summa ejus facies herbida est musco et alga pellucentibus, quae plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam sub aqua nascuntur. Fretum marinorum canum multitudinem fert. Postea sunt Tauri, duo quidem montes, qui eminus formam quandam ostendunt tauris similem. Subsequitur alius mons, qui Isidis templum habet a Sesostre positum: postea insula oleis consita, mari circumvallata: secundum eam est Ptolemais apud Elephantum venationem ab Eumede condita: is cum ad venationem a Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa et muro circumdata, cultu et obsequiis eorum amicitiam sibi conciliavit, qui eum arcebant.

§. 8.

§. 8. Arabia.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων, μέρος μέν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλέον συμβάλλει τῷ Νείλῳ· εἶτα νῆσοι ἓξ Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα λεγόμενον· καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον τὸ Σούχου ἵδρυμα· εἶτα λιμὴν καλούμενος Ἐλαία, καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λιμὴν Σαβὰ καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῶν· ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρα Τηνεσὶς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομά-

ζονται

1) Ita volunt hic omnes mei codices, cum in aliis auctoribus passim efferatur per η in medio, ut infra lib. 17. p. 786. Cas. de quo cf. ad Melam 1, 9, 5. Pro Τηνεσὶς Paris. Medic. 3. Moscov. Τηνεσσίς. In nomine Σεβερῖται constant codices. Plinius 6, 35. s. 30. inserto m Semberritas vocat, ut infra lib. 17. p. 786. Cas. codices aliqui. Alii alio nomine eos adpellant. In sequu. Moscov. Ven. 2. ἐφ' ἣν mutat in ἐφ' ἧς. Sed et alibi accusativus ponitur, passim dati-

§. 8.

Intra hoc spatium effluit in mare pars quaedam avulsa a flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens partem eo emittit, majore influens in Nilum. Postea sunt insulae sex, Latomiae appellatae. Hinc est os, quod Sabaiticum dicitur. In mediterranea castellum est, a Sucho conditum: postea portus nomine Elaea, et Stratonis insula: porro portus Saba, et elephantum venatio ab eis dicta. Regio, quae interior est, Tenesis dicitur: eam Aegyptii habent a Psammiticho in exsilium

acti:

Arabia. ζονται δὲ Σεβρῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικὸς, ὑφ' ἣν ἐςι καὶ ἡ Μερόη πλησίον τῶν τόπων τούτων οὖσα ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ἐςὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγάδων. Ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. Περὶ δὲ τὴν Μερόην καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀςαβόρα καὶ τοῦ Ἀςάπου, καὶ ἔτι τοῦ Ἀςαγάβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

§. 9.

Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι, καὶ [1] Ἕλειοι προσαγορευόμενοι, διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου

dativus, de quo aliquoties dictum est. Post pro τὰ Ἀςάπου ex Mosc. Paris. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. posui τοῦ Ἀςάπου.

1) Vulgo praemittitur articulus, quem melius videntur omittere Moscov. Medic. 3. 4. quos secutus idem feci. Sic cum iisdem, Paris. et Ven. 1. parenthesin, qua vulgo includitur vox λίθοις, removi. Mosc. λίθοις mutat in λίθοις minus bene.

acti: qui Sebritae, id est, advenae appellantur. Reginam habent, sub qua est Meroë insula, his locis vicina, et in Nilo sita. Ultra Meroën est alia quaedam insula in flumine non admodum longe dissita, quam iidem exsules inhabitant. A Meroë ad hoc mare est iter dierum XV homini expedito. Circa Meroën Astaboras et Astapas influunt.

§. 9.

Haec flumina Rhizophagi accolunt, qui et Elii vocantur: propterea quod ex adiacente palude evulsis

νου ῥιζοτομοῦντας ἕλους, κόπτειν λίθοις καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαντας δὲ σιτεῖσθαι· λεοντόβοτα δ' ἐςὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων· εἰσὶ δὲ καὶ [2] σπερματοφάγοι πλησίον, οἳ τῶν σπερμάτων ἐπιλειπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλησίως, ὥσπερ οἱ ῥιζοφάγοι τὰς ῥίζας. Μετὰ δὲ τὴν [3] Ἔλεαν αἱ Δημητρίου σκοπαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δέ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρω- Arabia.

Cc 3

2) Ita etiam vocantur a Diodoro 3, 54. contra hic in codicibus meis omnibus σπερμοφάγοι. Prius tamen ex veteribus editionibus revocavit Casaubonus. Tum Medic. 3. Moscov. ἐπιλιπόντων, et mutato ordine uterque cum Medic. 4. τὰς ῥίζας οἱ ῥιζοφάγοι.

3) Medic. 3. Ven. 2. Ἐλαίαν, ut editiones veteres; Casaubonus dedit Ἔλεαν non sine codicibus. Pro σκοπαὶ in Medic. 3. Ven. 1. 2. Moscov. Paris. σκοπιαὶ exstat.

sis radicibus et lapide contusis, massulas conficiunt, et ad solem coctis vescuntur. Haec loca leones alunt, qui sub canis exortum a maximis culicibus hinc expelluntur. Sunt etiam Spermatophagi (quod est seminivori) non procul, qui, deficientibus seminibus, glandibus nutriuntur, eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radices. Post Eleam sunt Demetrii speculae, et Cononis arae. In mediterranea vero maxima Indicarum arundinum multitudo nascitur. Ea Coracii regio appellatur. Fuit etiam Endera quaedam interius gymnetarum (sic a nuditate et exercitatione dictorum) hominum domici-

Arabia. χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεωφαγίας ζῶσιν· ἐπὰν δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιαῖς ὀπτῶντες, ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. Ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήβοις παισί. Μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλινος λιμήν· ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου λιμήν· καὶ ὑπὲρ τούτου Κρεωφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους, καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι.

§. 10.

micilium, qui arcu et arundineis sagittis praeustis utuntur. Hi plerumque feras de arboribus sagittant, interdum etiam a terra. Summa est apud eos sylvestrium boum multitudo, quorum et aliarum carnibus vitam sustentant. Ubi nihil capiunt, sicca coria prunis assantes, pro cibo usurpant. Mos est apud eos, sagittandi certamen impubibus proponere. Post Cononis aras est portus Melinus, et supra eum castellum, ac venationes plurimae. Deinceps Antiphili portus, supra quem sunt Creophagi, glandes mutili, et mulieres eorum Judaice excisae.

§. 10.

§. 10. Arabia.

[1] Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμόλγοι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς [2] πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς· εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους, εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λιμένι ἑξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος· καὶ Βερενίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβὰς, καὶ Σαβαὶ πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ [3] Εὐμένους ἄλσος. Ὑπέρκειται δὲ πόλις [4] Δαραβὰ, καὶ κυ-

 νήγιον

1) Sic dedi, suadente nexu, ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Paris. cum vulgo antea legeretur ἔτι δὲ περὶ τούτων. Prius etiam in suo codice habuit vetus interpres.

2) Sic Casaubonn. meique omnes, probante etiam recte Schneidero in Lex. Gr. sub h. v. Vulgo πλησιοχώρας.

3) Dedi pro Εὐμενοῦς, praeeunte Mosc. et praecipiente linguae usu in statuendo horum nominum discrimine.

4) Paris. Δαραδὰ, ut Ven. 2. In priori scriptura consentit etiam vetus interpres. Tum Casaubonn. Ven. 1. ἀπὸ τοῦ δρυμοῦ. Vulgatam reddit vetus interpres.

§. 10.

Supra hos quasi ad meridiem sunt Cynamolgi (canimulgos diceres,) qui ab indigenis Agrii appellantur, comati et barbati. Hi canes maximos alunt, quibus Indicos boves venantur, e vicina regione venientes suis a feris pulsos, sive pascuorum inopia: idque ab aestivo solstitio usque ad mediam hyemem. Post Antiphili portum est alius portus, nomine Mutilorum lucus, et Berenicae civitas Sabaea, et Sabae, civitas maxima: inde Eumenis lucus. Ulterius est urbs Dara-

Arabia. νήγιον ἐλεφάντων, τὸ Πρὸς τῷ Φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται· τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὄπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ [5] βεβαμμένοις ὄφεων οἰστοῖς· ἡ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὰ τόξον, καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἕλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες

5) Mosc. βεβαμμένους; rectius vulgata habet. Vox vero οἰστοῖς male in Paris. Moscov. et Medic. 3. abest. Post pro προβεβηκότων, quod est in omnibus libris, Wesseling. ad Diodor. 3, 8. emendat προσβεβηκότων idque satis operose adstruit. Sed vulgatam formam bene tuetur aptamque ad sagittarii habitum declarandum docet Toupius ad Suid. sub v. Καρδοῦχοι. Cf. etiam Sturz. in Lex. Xenoph. s. v. προβαίνειν. Tum pro ἀποκόπτουσιν Medic. 3. non male dat ὑποκόπτουσιν cum Paris. quod in editt. ante Casaubonum male transiit in ὑποκρύπτουσιν, qui reposuit ἀποκόπτουσιν. Post δαραβὰς Ven. 1. Medic. 3. 4. prave mutant in δαραγκές.

Daraba, et elephantorum venatio, quae ad puteum nominatur: eam Elephantophagi habitant, hujusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem per sylvam delatum ex arbore aliqua cernentes, nequaquam adoriuntur: sed eorum, qui vagantur extra armenta, clam accedentes, nervos incidunt, nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis. Sagittatio per homines tres perficitur, quorum duo arcum tenent, et pedibus praepositis nituntur, tertius vero nervum trahit. Nonnulli arbores notant,

ιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ἀποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀπεκλίνῃ πρὸς αὐτὸ, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό· ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὀστοῦν ἔχειν καὶ ἀκάμπτες, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες Ἀκαθάρτους καλοῦσιν. Arabia.

§. 11.

[1] Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετᾶσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι· θέοντες δὲ [2] ὀξέως, καθά-

1) Ita Moscov. Medic. 3. 4. Vulgo ut Paris. ὑπέρκεινται.

2) Ita recte apteque ad nexum pro ἄξιοι, quod vulgo ferebatur, conjecerat Casaubonus probantque omnes codices mei, nec aliter legit vetus interpres. Post πετᾶσθαι in πέτεσθαι mutat Moscov. Idem mox dat ὑποτέρνονται pro ὑποστρώννυνται.

notant, quibus elephanti acclinati quiescere solent. Accedentes itaque ex altera parte, truncum recidunt, in quem ubi se bestia reclinat, pariter cum arbore ruit: cumque surgere nequeat, propterea quod crura continuum et carens flexu os habeant, ex arboribus desilientes illam obtruncant. Venatores a Nomadibus immundi vocantur.

§. 11.

Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magnitudine, quae volare non possunt, sed cele-

Arabia. καθάπερ οἱ ϛρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν ϛρουθῶν σκεπασθέντες· τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει, καὶ κινοῦσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριϛερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηρτημένης, καὶ τούτῳ δελεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεϛῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι· καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποϛρώννυνται τὰ δέρματα ταῦτα· πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ [3] Σίλλοι καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι.

§. 12.

3) Agatharchides appellat Simos, non Silos, et ita Diodorus quoque [3, 28.] ut merito videatur in Strabone ſcribendum οἱ Σίμοι. *Caſaubonus.* Ὁ πάνυ legit Σίμοι. Ego nihil mutarem, poteritque hic locus ſervire ad ſententiam Hemſterhuſii firmandam, qui *ſimum* et *ſilum* non differre exiſtimat notis ad Pollucem lib. 9. ſegm. 148. ubi plura et non ubivis obvia de hisce vocibus leges. *Scherpezelius.* Bochartus in Hieroz. 3, 27. p. m. 569. ſuſpicatur

celeriter currunt, quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venantur, nonnulli pellibus ſtruthorum tecti: nam dextram manum pelle colli operiunt, atque eam ſic movent, quemadmodum animalia collum: ſiniſtra vero ſemen ſpargunt, e ſuſpenſa pera eductum: eo avem allicientes, in convalles detrudunt, ubi viri animal circumſiſtentes obtruncant. Harum avium pellibus utuntur pro amictu et veſte ſtragula. Cum iis Aethiopes, qui Silli appellantur, bellum gerunt, orygum cornibus pro armis utentes.

§. 12.

§. 12. Arabia.

Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ [1] μελανώτεροί τε τῶν ἄλλων, καὶ βραχύτεροι, καὶ βραχυβιώτατοι· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ἃς οἱ ἐαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβάλλοντες ὕλην καπνώδη, καὶ ὑφάψαντες μικρὸν, ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' ἁλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. Τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται, νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα· [2] ἐκ-

catur etiam Σίμοι, cui adstipulatur Wesselingius ad Diodorum c. l. sic ut Strabo Struthophagis male adscribat. Equidem ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. et vetere interprete dedi Σίλλοι, quod litera λ Strabonis errori, si quis subest, danda videbatur.

1) Sic per ω pro ο dedi cum Moscov. Tum Casaubonn. Ven. 1. 2. Medic. 4. ex correctione ὑπερπεταθεισῶν, εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν; melius alii vulgatam praeferunt, tantum quod in Medic. 3. deest γάρ.

§. 12.

His finitimi caeteris et nigriores sunt et minores, et vitae brevioris. Raro enim quadragesimum superant annum, eorum carne jam in ferinam versa. Vivunt ex locustis, quas verni Africi et Favonii vehementius flantes in ea loca compellunt. Sic autem eas venantur: fumosam materiem in convallibus iniicientes incendunt, illae leviter supervolantes, fumo tenebras offundente, decidunt, ita delapsas colligunt, et admixto sale ex eis massulas conficiunt, atque utuntur. Ultra hos est

Arabia. ²ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων, καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

§. 13.

Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἓξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεωφάγοι κατοικοῦσι, καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. Εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους ἐλεφάντων, καὶ πόλεις ἄσημοι, καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας· Νομάδες

2) Vulgo ἐκλειφθείσης, quod Casaubonus nexu monitus emendavit. Nec magis bene Moscov. Paris. ἐκλειφθείσας. Tum pro ἐπελάσαντος Paris. Moscov. Medic. 3. 4. ἐπιπολάσαντος, quo verbo cum utatur Agatharchides p. 44. ed. Hudſ. in eadem narratione, et qui cum nostro sua inde hauserunt Diodor. Sic. 3, 30. et Aelianus in hist. anim. 17, 40. recipiendum putavi, codicum etiam auctoritate fretus. Atque eandem lectionem olim tentaverat Bochartus in Hieroz. P. 2. lib. 4, 13. p. m. 540.

est regio deserta, quae pascua larga habet, ob scorpionum multitudinem derelicta et phalangiorum, quae tetragnathi, id est, quadrimala appellantur. Horum animalium tanta aliquando copia exsuperavit, ut homines prorsus expellerentur.

§. 13.

Post Eumenis portum usque in Diram et sex insularum angustias Ichthyophagi Creophagique habitant, et qui Mutili appellantur, usque in mediterraneam. Sunt et aliae quaedam elephantum venationes, et urbes ignobiles,

Νομάδες δ' οἱ πλεῖςοι, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες· παρά τισι δὲ τούτων φύεται ςύραξ οὐκ ὀλίγος· συνάγουσι δὲ ταῖς ¹ ἀμπώτισιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθῦς· ἐπιῤῥίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι· τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες, μάζας ποιοῦνται· πάλιν δὲ ταύτας ἡλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθῦς, τὰς σεσωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες, μάζας ἀναπλάττονται, καὶ χρῶνται, τὰς δε νεαρὰς ἐκμυζῶσι· ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χαράδρια καὶ συςάδας Arabia.

1) Hanc formam praeferunt codices mei, quae etiam in aliis auctoribus frequentatur. Vulgo ἀμπώτεσιν. Post pro πατήσαντες Medic. 3. dat πιέσαντες, non male id quidem. At priori verbo utitur Agatharchides de mari rubro cap. 12. et Diodorus Sic. 3, 16. qui sua de iis ex eo derivavit, ut Strabo.

biles, et insulae ante maritimam oram: pastores magna ex parte inhabitant, agricolae pauci: apud quosdam plurimus styrax nascitur. Ichthyophagi mari decurrente pisces colligunt, eosque in petras jacientes, ad solem torrent, postea exassant, spinarum acervos faciunt, carnem vero conculcantes, bolos conficiunt, rursusque ad solem positas edunt. Hyeme cum pisces legere non possint, acervatas spinas conterentes, in pastam coeunt et utuntur: recentes vero exsugunt. Nonnulli concharum carnibus nutriuntur: iis in fossam vel lacunam aliquam

Arabia. δας θαλάττης· εἶτ' ἰχθύδια ²παραῤῥιπτοῦντες τροφῇ αὐτοῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται. Ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἄνυδρον παραλίαν οἰκούντων, διὰ πέντε ἡμερῶν, ἐπὶ τὰ ὑδρεῖα ἀναβαίνουσι πανοικὶ μετὰ παιανισμοῦ· ῥιφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δίκην, ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστρός· εἶτα ἀπίασιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἢ μάνδραις στεγασταῖς· ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων τῶν κητείων ὀστέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαΐνης.

§. 14.

2) Parif. παροπτῶντες. Tum idem, Mofcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. τροφὴν pro τροφῇ, quod eft in editionibus pro diverfa componendi ratione. Sic pro αὐτοῖς aliqui habent αὐταῖς et ad remotius referunt. Porro, ut alibi, dedi et hic μετίασιν pro μετιᾶσιν. In fequu. in voce στεγασταῖς omnes mei cum vulgata lectione confentiunt. Quod ex fuis Cafaubonus enotavit στεγαγαῖς, pertinet ad Ven. 2. et recte eft remotum. Praeterea in feqq. ὑδρία et ἰχθυοτροφία dant Medic. 3. 4. ὑδρία Medic. 4. ut alibi. Pro πλεῖσται Ven. 1. et Medic. 4. ponunt πλεῖν, et pro ἀποβεβλημένου Ven. 1. ὑποβεβλημένου, ut Medic. 4.

aliquam maris immiffis, pifciculos in cibum iniiciunt, atque in penuria pifcium loco utuntur. Sunt iis varia pifcium vivaria pro penu. Sunt qui oram aquae expertem habitantes, quinque dierum iter cum tota familia ad paeanis cantum, aquatum afcendunt, ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in tympani modum intumefcat, fic ad mare redeunt. Degunt hi in fpeluncis, vel in tuguriis oleae frondibus contectis, et trabibus ac tignis ex offibus ac fpinis cetorum paratis.

§. 14.

§. 14. Arabia.

Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀστράκοις αὐτῶν σκεπάζονται μεγάλοις οὖσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ τοῦ φύκους ἀποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θῖνας ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντες, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι τροφὴν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβανομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων. Τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς [1] κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ' Ἱεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία φοινικάς τε ἔχει, καὶ ἐλαιῶνας, καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή. Ἔστι δέ

1) Moscov. οἰκοῦνται. Tum Περσαίαν mutavi in περσέαν, uti infra lib. 17. p. 823. scribitur, consentientibus etiam auctoribus Latinis. Cf. Salmasius ad Solinum p. m. 427. Post Paris. Medic. 3. 4. etiam monentibus dedi ἀναξηρανθεισῶν, inserto ν, quod vulgo exsulat. Tum ante Casaubonum editiones ferebant προσβοσκαῖς, qui recte reposuit προσβοσκίσι. Ex codicibus Ven. 2. peccavit etiam in prima syllaba, frequenti errore, dum dedit προσβοσκίσι.

§. 14.

Chelonophagi testudinum operculis conteguntur, quae adeo magnae sunt, ut et navigare in eis tuto liceat. Nonnulli ex alga mari ejecta ingentes cumulos collium forma aggerentes, eos suffodiunt atque inhabitant, mortuos piscibus edendos jaciunt, qui maris aestu defluentis abripiuntur. Tres sunt deinceps insulae, quarum una testudinum, alia phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta et oliveta et laureta habet, non modo quae intra angustias est, sed etiam quae extra, magna ex parte. Est et insula quae-

Arabia. δέ τις καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμήν· καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. Ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐστιν ἀρωματοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεωφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰγύπτιον· ὑπέρκειται δ' ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων· πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηρανθεισῶν, οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι φρεωρυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. [2] Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο λίμναι

2) Hoc ordine verba procedunt in Mosc. Medic. 3. 4. Pariſ. Prior erat hic: Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ δύο λίμναι μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου εἰσὶν εὐμεγέθεις. In ſingulis ita variant codices: Medic. 3. 4. Πιθολάου, quae ſcripturae inconſtantia notatur etiam in aliis auctoribus. Cf. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 16, 37.

quaedam Philippi, ſupra quam jacet elephantum venatio, quae Pythangeli dicitur, deinde Arſinoë civitas et portus, poſt Dira, et ſupra haec jacens elephantum venatio. Poſt Diram deinceps eſt regio aromatifera, et prima ejus, quae myrrham fert, quae etiam Ichthyophagorum eſt et Creophagorum: producit etiam perſeam et Aegyptiacum morum. Ulterius eſt Lichae elephantum venatio. Paſſim ſunt pluviarum aquarum ciſternae, quibus reſiccatis elephantes proboſcide ac dentibus puteos effodiunt, et aquam inveniunt. In hac ora, uſque ad Pytholai promontoria, ſunt duo ingentes lacus: alter aquae ſalſae,

λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἁλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος, ἣ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους· περὶ δὲ τὰ χείλη πάπυρον· ὁρῶνται γὰρ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς ἄκρας [3] τοῦ Πυθολάου τὰ σώματα ὁλόκληροί εἰσι· μετὰ δὲ τούτους ἡ Λιβανωτοφόρος ἐνταῦθα ἄκρα ἐστὶ, καὶ ἱερὸν αἰγειρῶνα ἔχον. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τῆς Ἴσιδος λεγομένη καὶ ἄλλη τις Νεῖλος, ἄμφω σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι. Ἔστι δὲ καὶ δεξαμενή τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη, καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος [4] κώμη, καὶ Πυθαγγέλου λιμήν·

Arabia. p. 774.

3) Translato articulo Moscov. Medic. 3. τῆς Π. Post pro ἔχον Medic. 4. Ven. 1. Casaubonn. ἔχουσα, Ven. 2. ἔχων. Tum Casaubonn. i. e. Ven. 2. εἴσοδος pro Ἴσιδος. Deinceps ex Mosc. et Medic. 3. 4. mutato vulgari ordine reposui σμύρναν καὶ λίβανον pro λίβανον καὶ σμύρναν. Causa adparet.

4) Ita dedit Casaubonus: antea κόπη, uti est in Moscov. Paris. forte pro σκοπὴ, eliso σ, ut lib. 10. p. m. 64. Medic. 3. 4. κώπη. Deinde pro συνεχῶς in Medic. 3. legitur συνεχεῖς. In seqq. pro Δαφνοὺς cum Moscov. scripsi Δαφνοῦς.

salsae, quem mare dicunt, alter dulcis, qui hippopotamos alit et crocodilos: circum labra autem papyrum gignit: ibes etiam in hoc loco conspiciuntur. Circa Pytholai promontorium jam sunt homines integri corporibus. Post hos est regio thurifera, in qua promontorium est, cui sacrum populetum adest. In mediterranea est regio quaedam fluvialis, quae Isidis dicitur, et alia quaedam Nilus. Ambae myrrham et thuriferas arbores habent. Est etiam cisterna, quae montanis aquis impletur. Postea Leonum

spe-

Arabia. μήν· ἡ δ' ἑξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασσίαν. Συνεχῶς δ' εἰσὶ ποταμίαι τε πλείους, ἔχουσαι λίβανον παραπεφυκότα, καὶ ποταμὸς μέχρι Κινναμωμοφόρου· ὁ δ' ὁρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπολυν· εἶτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ Δάφνους λιμήν· καὶ ποταμία Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλέον ἀκμάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἶθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διῶρυξ, καὶ ἐφεξῆς [5] Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας, καὶ [6] ἵδρυμα τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον· καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης τὸ

5) Mosc. γυμνοῦ, ut Paris. qui tamen in margine notavit Ψυγμοῦ.

6) Medic. 3. 4. Paris. ὕδρευμα. Tum Mosc. λεγόμενον, ut passim fit alibi. Καὶ post κέρας cum Moscov. Medic. 3. 4. et Paris. ejeci.

specula et Pythangeli portus. Sequens regio pseudocasiam fert. Deinceps complures amnes sequuntur, in quorum ora thus nascitur: hinc fluvius usque ad regionem, quae cinnamomum fert: flumen, quod hanc definit, phleum multum gignit. Postea est aliud flumen, et Daphnus portus et fluvialis regio, quae Apollinis dicitur, et thus habet et myrrham et cinnamomum, quod plurimum in locis depressioribus viget. Exinde Elephas mons in mare prominens, et fossa, et Psygmum, portus ingens, et Cynocephalorum inscriptione templum, et Austri cornu, ultimum hujus orae promontorium. Id versus.

τὸ Νότου κέρας. Κάμψαντι δὲ τοῦτο, ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς, οὐδὲ τόπων, διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνώριμον. Arabia.

§. 15.

Ἐν δὲ τῇ ἑξῆς παραλίᾳ εἰσὶ καὶ στῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου, καὶ Λίχα, καὶ Πυθαγγέλου, καὶ Λέοντος, καὶ Χαριμότρου, κατὰ τὴν γνώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου [1] κέρως· τὸ δὲ διάστημα οὐ γνώριμον. Πληθύει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα, καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπεστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα καὶ χρυσοειδεῖς τὴν χρόαν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους, καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται

1) *Κέρας* ante Casaubonum in editionibus. Paullo antea Moscov. et Medic. 3. 4. cum Paris. dant *Χαριμόρτου*, vetus interpres *Charimonti*. Tum vulgo edd. *ἀπολίποντται*.

sus meridiem ubi flexeris, negat ulterius portuum aut aliorum locorum descriptionem exstare, quod incognita sint.

§. 15.

Quod deinceps est litus, in eo sunt columnae et arae Pytholai et Lichae, et Pythangeli, et Leonis, et Charimotri, per oram notam a Dira usque ad Austri cornu. Ipsa vero distantia ignota est. Haec regio elephantis abundat et leonibus, qui formicae vocantur, et genitalia aversa habent, et colorem aureum, pilis non tam densis vestiti, ut Arabici. Fert etiam pardales fortissi-

Arabia. ται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες, ὥσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν ..... [2] ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει· καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπό γε τοῦ ἀφ' ἡμῶν ὁραθέντος· οὔτε πύξῳ τὸ χρῶμα ἐμφερὲς, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ τοῦ ταύρου· μορφὴ δ' [3] ἐγγύτατον συάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομὴν, πλὴν τῆς ῥινὸς, ὅτι ἔστι κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός· χρῆται δ' ὅπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ καὶ [4] στύλους δύο, ὡς ἂν

2) Deesse hic aliquid ad continendum nexum, vidit jam et notavit Casaubonus. Codices nihil adferunt opis.

3) Sic Ven. 1. Moscov. sed ἐγγύτατος in Ven. 2. Paris.; vulgo ἐγγύτατον.

4) Reddit interpres *duo cingula*; quam recte, ipse viderit. Scribendum suspicor τύλας. Eo scilicet nomine uti potuit Strabo de rhinocerote, ut alii de camelo. V. Hesychius in v. τύλη, et Diodorus Siculus lib. 2. p. 166. qui camelos cum duplici gibbere διτύλους vocat. Τύλη autem proprie callum significare videtur, sed catachrestice, quidquid in carne eminet. *Tyrwhittus in conjecturis in Strabonem* p. m. 65.

tissimas, et rhinocerotes, qui (ut Artemidorus ait) longitudine paulum ab elephantis superantur, quod se Alexandriae vidisse affirmat, fere etiam, quantum ad altitudinem. Ejus autem, quem nos vidimus, color non buxo, sed elephanti similis erat: magnitudo tauri: forma apro proxima, praesertim quod ad rostrum attinet, demto naso, qui cornu quoddam est recurvum, omni osse durius. Eo pro armis utuntur, quemadmodum aper dentibus. Habet etiam duo cingula, tanquam draconum volumina, a dorso

ἂν σπείρας δρακόντων, ἀπὸ τῆς ῥάχεως μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ· ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτα φαμὲν ἡμεῖς. Ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς ὑποδῦνον τῇ προτομῇ, καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἂν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι. Arabia. p. 775.

§. 16.

Γίγνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ [1] καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας [2] νευρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδω-

1) Moſcov. truncata voce καμηλοπάρδεις.

2) Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. νεβρίσι. Editiones νευρίσι, quod Caſaubonus vel explicandum cenſebat νεβρίσι, vel in eam vocem mutandum. Salmaſius ad Solinum p. m. 276. olim emendaverat locum: οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσι παρδάλει. Τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας νεβροῖσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωταῖς

dorſo usque ad uterum circumeuntia, alterum jubam verſus, alterum ad lumbum. Nos haec de eo dicimus, quem ipſi vidimus. Artemidorus addit, id animal de paſtu cum elephante pugnare, et roſtro ſubire, ac ventrem ejus conſcindere, niſi ab elephantis proboſcide vel dentibus praevertatur.

§. 16.

In iis locis camelopardales naſcuntur, nulla re pardali ſimiles. Cutis enim varietate hinnulo ſimillima eſt bellua, virga-tis

Arabia. ῥαβδωτοῖς, σπίλοις κατεστιγμέναις· τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστὶν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοὸς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρμένος ὀρθὸς, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ ὑπερπετεστέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐστὶν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριό-

τοῖς σπίλοις κατεστιγμέναις. Reliqua verba in edd. et codicibus ita prodeunt: πίλοις κατεστιγμέναι. In priori voce τὸ σ absorptum est a praecedentis ultima litera, posterioris forma probari potest, si cum καμηλοπαρδάλεις connectas. Cf. etiam de hac emendatione Salmasium ad Vopisci Carinum cap. 20. et Wesseling. ad Diodor. Sic. 5, 30. In seqq. Moscov. minus bene καμηλίων. Tum pro ἐξηρτημένος ex Medic. 3. et Moscov. posui ἐξηρμένος, quod propius huc valere videtur. Hinc cum MSS omnibus recepi ὑπερπετεστέραν pro ὑπερτέραν, quod ferunt editiones. Neque enim temere id natum puto. Tum pro ἀσυμμετρίαν, quod bene habet, Casauboniani, Ven. 1. Medic. 4. volunt ἀμετρίαν. Post pro κῆποι Moscov. vult κῆβοι, de qua duplici scriptura cf. supra p. 775.

tis maculis distincta: posteriora quoque humiliora sunt anterioribus, ut a cauda sedere videatur, ad bovis altitudinem: anteriora vero crura cameli cruribus non sunt humiliora, collum rectum est, et in altum exsurgit: verticem paulo sublimiorem camelo habet. Propter quam partium inconcinnitatem nec tantum celeritatem habere puto, quantam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans. Ac ne fera quidem est, sed pecus: nullam enim

ἀγριότητα ἐμφαίνει· γίγνονται δὲ, φησὶ, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, [3] μεγέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι, καὶ τάχει, πυῤῥοὶ τὴν χρόαν. Κροκούττας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου καὶ κυνὸς, ὥς φησιν οὗτος. Ἃ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ, μύθοις ἔοικε, καὶ οὐ φροντιστέον αὐτῶν. Καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε. Οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθω- Arabia.

Dd 4 δέστεροι,

3) Casaubonus ex suis codicibus adfert μέγεθος, in meis omnibus legitur μεγέθει πολύ. Vulgo μεγέθει πολλῷ. Post vulgo et in codicibus κροκούττας. Plinius 7, 45. f. 30. *crocutas* vocat, reliqui auctores κροκόττας. Cf. Schneider. ad Aelian. de animalib. 7, 22.

enim feritatem prae se fert. Gignuntur etiam ibi (eodem perhibente) sphinges, et cynocephali, et cepi, qui faciem leonis, corpus reliquum pantherae, magnitudinem damae habent. Item tauri feri, ac qui carnem edunt, nostros et magnitudine et celeritate longe exsuperantes, colore rufo. Crocutas quoque (ut ille inquit) ex cane lupoque hybrida est. Quae vero Metrodorus Scepsius in libro de consuetudine dicit, fabulosa sunt, et nullius momenti. Artemidorus dracones etiam refert magnitudine xxx cubitorum, qui tauros elephantosque capiant: hic quidem modum non excedens. Nam Indici ac Libyci dracones fabulosiores

Troglodytae. δέστεροι, καὶ οἱ Λιβυκοί· οἷς γε καὶ [4] πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

§. 17.

Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν [1] Τρωγλοδυτῶν, τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα· κοιναὶ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα, πλὴν [2] τοῖς τυράννοις· τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι πρόβατον ἡ ζημία ἐστί· [3] στιβίζονται δ' ἐπιμε-

4) Moscov. Ven. 1. 2. ποῖα, ut editiones veteres; Medic. 3. 4. ποία, Paris. nude ποια. *Tzschucke.* Pro ποῖα πτερὰ legi. Nota est fabula, neque operae duxi ubique annotare, quid pro quo legerim, cum eruditi id ex versione facile sint intellecturi. *Xylander.* Inepta est et falsa, quam commentus est Xylander lectionem πτερά; veram lectionem ex Strabone restituimus, cujus haec sunt libro ultimo p. 827. [Casaub.] δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι. *Casaubonus.*

1) Quod auctor epitomes notat, Strabonem absque litera λ nomen hoc efferre, refragantes habet omnes codices, quod et de suis testatur Casaubonus. Plura dedi de utraque scriptura ad Melam 1, 4, 4.

2) Sic editiones et plerique codices; Ven. 1. Medic. 3. cum Casaubonn. τυράννων.

3) *Curussa pingi* vertit interpres, quod non adsequor. *Xylander.* Nescio, quid cogitabat vir eruditus, [Xylander]

res sunt, quibus etiam herbam innasci tradunt.

§. 17.

Troglodytarum vita pastoralis est: ii multos tyrannos habent: mulieres et filii eis communes, nisi quae tyrannorum sunt: qui tyranni uxorem corruperit, ove multatur. Eorum mulieres diligenter

ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες· περίκειται δὲ τοῖς τραχή- Troglodytae. λοις κογχία ἀντὶ βασκανίων. Πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν [4] διωθούμενοι ταῖς χερσὶν, εἶτα λίθοις· ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαιρίσι· διαλύουσι δὲ γυναῖκες [5] μέσον προϊοῦσαι, καὶ δεήσεις προσενέγκασαι· τροφὴ δ᾽ ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπτομένων ἀναμὶξ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἀνειλουμένων, εἶτ᾽ ὀπτωμένων, καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους· ὥστε μὴ κρεωφαγεῖν μό- p. 776. νον, ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν· χρῶν-

Dd 5

lander] cum reponeret τίζονται. Vera lectio eſt τιβίζονται. De ſtibi et ſtimmi lege Dioſcoridem 5, 99. et Plinium. *Caſaubonus.* Plura de eo conlecta dabit Triller in obſervatt. crit. 4, 15. p. 401.

4) Sic in omnibus libris exſtat. Editiones contra omnes mutarunt in διορθούμενοι. *Tzſchucke.* Lege διωθοῦντες pro διορθοῦντες. *Xylander.* Probo lectionem veteris interpretis διωθούμενοι. *Caſaubonus.*

5) Ita volunt codices mei; tantum Ven. 1. 2. Moſcov. Medic. 4. εἰς μέσους. Editiones εἰς μέσον ἐπιοῦσαι. Tum editiones dant προσενεγκάσασαι.

ter ſtibi ſuperciliis inte- runt. Collo conchas adverſus faſcinationes appenſas geſtant. Viri de paſcuis contendunt, primo manibus rem gerentes, mox lapidibus: quod ſi vulnus fiat, etiam ſagittis et gladiis: at mulieres in medium prodeuntes, et preces interponentes, pacem reparant. Veſcuntur carnibus et oſſibus ſimul contuſis, et in coria involutis, et poſtea aſſatis: ac variis praeterea modis, quos uſurpant. Cocos immundos vocant: ipſi non ſolum carnes et oſſa, ſed etiam coria comedunt. Veſcuntur

Troglodytae. χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γάλακτι καταμίξαντες. Ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπόβρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, [6] ἀπ᾽ ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ μέλιτος. Ἔςι δ᾽ αὐτοῖς χειμὼν μὲν, ἡνίκα οἱ ἐτησίαι πνέουσι. καταομβροῦνται γάρ· θέρος δ᾽ ὁ λοιπὸς χρόνος. Γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι, καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ᾽ οὐ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινὲς, καθάπερ Αἰγύπτιοι. Οἱ δὲ Μεγαβάροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλους προστιθέασι σιδηροῦς· χρῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις. Οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τόξοις καὶ λόγχαις· θάπτουσι δέ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις

6) Haec verba ad μέλιτος desunt in Medic. 3. Tum Μέγαροι est in priscis editionibus, uti ex codicibus in Medic. 3. 4. Ven. 1. Paris. At receptam nunc lectionem adstruit Casaubonus ex ipso Strabone, qui et alibi sic eos vocat, et vetere interprete. Addi potest Plinius 6, 35. s. 30. cum Diodoro 3, 33. a quo vocantur Μεγαβαρεῖς; a Ptolemaeo 4, 8. Μεγάβραδοι. Cf. Wesseling. ad Diodor. Sic. c. l.

scuntur etiam sanguine, admixto lacte. Vulgus aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus. Tyranni mulsum potant, melle e flore quodam expresso. Hyemem habent, cum etesiae flant, tunc enim et imbres: aestatem vero reliquum tempus. Nudi sunt et pelliti, et scuticas gestant: et sunt non solum glandes mutili, sed etiam circumcisi nonnulli, quemadmodum Aegyptii. Aethiopes vero Megabari clavas gerunt, ferreis nodis armatas: utuntur etiam lanceis et scutis e crudo corio confectis. Reliqui Aethiopes arcu et lancea. Quidam Troglodytae sepeliunt

ῥάβδοις [7] παλιουρίνοις δήσαντες τὸν αὐχένα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν ἱλαροὶ, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν ἀποκρύψωσιν· εἶτ' ἐπιθέντες κέρας αἴγειον, ἀπίασιν. Ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀῤῥένων θρεμμάτων κώδωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ· καὶ λαμπάσι τε καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρῶνται· καὶ διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ᾠδῇ τινι χρώμενοι πρὸς τῷ πυρί. Troglodytae.

§. 18.

7) Medic. 3. 4. Moscov. praeferunt alteram terminationem in αις. Post pro καταλέγουσιν, quod est in omnibus libris et scriptis et editis, Casaubonus emendat καταλεύουσιν ex Agatharchide, Diodoro Siculo 3, 33. qui ita idem narrant: βάλλουσι χειροπληθέσι λίθοις. Cf. Sext. Empiricus in Pyrrhon. hypotypos. 3, 24. et quae notavit Leopardus in emend. 8, 17. in Gruteri thes. crit. T. 3. p. 163. Eandem emendationem ante Casaubonum tentaverat Scaliger in margine ed. Xyl. cujus exemplar servatur in biblioth. Vindobonensi. His causis motus, etsi refragantibus libris, ita reposui. Proxima verba sic ordinant Medic. 3. 4. Moscov. Paris. τὴν ὄψιν τοῦ σώματος. Post cum Mosc., ut alibi, scripsi ἀπίασι pro ἀπιᾶσι. Post pro θρεμμάτων Casauboniani substituunt ζώων, uti ex correctione Medic. 4.

peliunt suos, paliurinis virgis mortui cervicem pedibus alligantes: postea subito lapidibus obruunt, laeti ac ridentes, quousque corporis faciem occultent: deinde, imposito caprae cornu, abscedunt. Iter noctu peragunt: pecoribus masculis tintinnabula e collo suspendunt, ut ferae sonitu exterreantur. Arcu et facibus contra feras utuntur. Invigilant ad ignem gregis gratia, cantu quodam utentes.

§. 18.

Sinus Arabicus.

§. 18.

Ταῦτ᾽ εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσχώρων Αἰθιόπων, ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους ἔπεισι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας, καὶ ἀντικειμένους τοῖς Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. Φησὶ δὲ ἐνδοτέρω κεῖσθαι τοῦτο τοῦ Ἐλανίτου μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ Ποσειδίου Φοινικῶνα εἶναι εὔυδρον, τιμᾶσθαί τε κομιδῆ, διὰ τὸ πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηρὰν τε καὶ ἄνυδρον καὶ ἄσκιον ὑπάρχειν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν Φοινίκων εἶναι θαυμαστήν· προεστήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνὴρ καὶ γυνὴ, διὰ γένους ἀποδεδειγμένοι δερματοφόροι, τροφὴν ἀπὸ τῶν Φοινίκων ἔχοντες· κοιτάζονται δ᾽ ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. Εἶθ᾽ ἑξῆς ἐστι

§. 18.

Caeterum Artemidorus haec de Troglodytis ac vicinis Aethiopibus postquam dixit, revertitur ad Arabes: primo eos persequitur, qui Arabicum sinum terminant, et Troglodytis opponuntur, a Posidio incipiens, quod interius Elanitico recessu situm autumat. Posidio vero continuum esse palmetum quoddam aquis abundans, et in magno honore haberi: propterea quod tota circumstans regio aestuosa sit et arida et umbrarum expers. Ibi, ut ait, mirum in modum sunt feraces palmae. Luco vir et uxor praesunt ratione generis constituti, pelliti ambo, victum ex palmis ducentes. Dormiunt in tuguriis factis super arboribus, propter ferarum multitudinem. Postea

ἐστι νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν θηρίων τούτων ὠνομασμένη. Πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, ὃ διατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν [1] Ναβαταίων καλουμένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν Μειναῖοί τε καὶ Γεῤῥαῖοι, καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. Εἶτ' ἄλλη παραλία, πρότερον μὲν [2] Μαρανειτῶν καλουμένη, ὧν οἱ μὲν ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ Σκηνῖται, νῦν δὲ Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείνους δόλῳ· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς πενταετηρικήν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι, καὶ τούτους δὲ διέφθειραν, καὶ τοὺς ἄλλους

Sinus Arabicus.

p. 777.

1) Parif. Medic. 4. Ναβατταίων. Poft vulgo Μειναῖοι; Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. Μηναῖοι, ex qua fcriptura codicis vetus interpres fcribit *Menei*. Plerique auctores tuentur cum Stephano Μιναῖοι, unde in Plinio 6, 32, f. 28. funt *Minaei*; in Ptolemaeo 6, 7. Μιναῖοι; per duplex ν effert Dionyf. v. 999. Cf. Wefleling. ad Diodor. Sic. 6, 42. Quam fcripturam amplexus fum, plurium auctoritate nititur.

2) Medic. 4. Μαρανιτῶν. Diodoro Siculo 3, 43. Μαρανεῖς. Fruftra Salmafius ad Solin. p. m. 346. fubftituit Φαρανειτῶν, quem ideo refutavit Wefleling. ad Diodor, c. l.

ea eft Phocarum infula, a multitudine marinorum vitulorum nomen habens. Prope eft promontorium, quod usque ad Arabum petram pertendit, qui Nabataei dicuntur, et usque in Palaeftinam: eo et Menaei et Gerrhaei, et vicini omnes aromata convehunt. Poftea eft alia ora, quae prius Maranitarum dicebatur, quorum alii erant agricolae, alii in tuguriis habitabant: nunc Garindaei, illis dolo interemtis, poffident. Nam eos adorti, dum fefta quaedam quinquennalia celebrarent, non folum hos inter-

Sinus Arabicus. ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμήναντο. [3] Εἶθ' ὁ Ἐλανίτης κόλπος, καὶ ἡ Ναβαταία. πολύανδρος οὖσα ἡ χώρα καὶ εὔβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον, οἳ πρότερον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαις ἐλῄζοντο τοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου, καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. Ἑξῆς δ' ἐστὶ πεδίον εὔδενδρόν τε καὶ εὔυδρον, [4] καὶ βοσκημάτων παντοίων μεστὸν, ἄλλων τε καὶ ἡμιόνων ἀγρίων, καὶ καμήλων, καὶ ἐλάφων, καὶ δορκάδων πλῆθος, λέοντες

3) Ita praefcribunt Mofcov. Medic. 3. 4. Parif. Vulgo Εἶτ' Ἐλανίτης κόλπος.

4) Καὶ deeft in Mofcov. Priora verba, mutato vulgari ordine, fic nectit: εὔυδρόν τε καὶ εὔδενδρον. Tum idem vult ὑπόρειαι; Parif. ὑπόῤῥειαι. Tum ex Medic. 3. 4. Ven. 1. pofui σπηλαιώδεις, uti emendaverat Schneider. in Lex. Gr. f. v. σπιλαδώδεις; nam vulgo legitur σπιλαδώδεις; in Parif. σπηλαδώδεις. Porro pro συνεχεῖς Ven. 1. Medic. 4. συνεχῶς. In feqq. pro χρώμενοι Mofc. fubftituit τρεφόμενοι, quod praecedentia refpuunt.

interfecerunt: fed etiam ingruentes in alios, funditus omnes deleverunt. Succedit his Elaniticus finus, et Nabataea, populofa fane regio et pafcuis abundans. Infulae ante haec fitae ab hominibus tenentur, qui olim quieti, poftea ratibus depraedari coeperunt eos, qui ex Aegypto navigabant: fed poenas dederunt, claffe adverfum ipfos profecta, a qua fuerunt oppreffi. Deinceps eft planities, aquis et arboribus plena et omni pecore abundans cum caetero, tum etiam camelis et mulis fylveftribus, et cervis et damis: funt etiam ibi leones et pardales et

τὲς τε, καὶ παρδάλεις, καὶ λύκοι συχνοί. Πρόκειται δὲ νῆσος καλουμένη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πενTακοσίων σαδίων, ὄρεσι περικλειόμενος καὶ δυσεισβόλῳ σόματι· περιοικοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων. Εἶτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς· ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐσιν. Ἐφεξῆς δ' ἐσὶν αἰγιαλὸς λιθώδης· καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ δυσπαράπλευσος ὅσον χιλίων σαδίων παραλία σπάνει λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ καὶ ὑψηλόν· εἶθ' ὑπώρειαι σπηλαιώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλισα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. Ἑξῆς δ' ἐσὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας· καὶ Sinus Arabicus.

et lupi plurimi. Et ante hanc sita quaedam insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum fere stadiorum a montibus circumclusus, faucibus accessu difficilibus est: circumhabitant homines terrestrium animalium venatores. Inde sunt insulae tres desertae, oleis obsitae non nostratibus, sed indigenis, quas Aethiopicas vocamus, quarum lacryma medicam vim habet. Deinceps est litus lapidosum, et post id est ora mille fere stadiorum ob portuum et jaciendarum anchorarum commoditatis penuriam transvectu difficilis, nam mons quidam altus et asper iuxta porrigitur, et postea montium radices, a quibus ad mare usque procedunt cautes cavernosae, unde, praesertim etesiis flantibus et imbribus accidentibus, inevitabile periculum offertur. Subsequitur sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli arenae

Sinus Arabicus.

καὶ συνεχεῖς θῖνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί· καὶ μετὰ τούτους Χαρμόθας λιμὴν ὅσον σαδίων τὸν κύκλον ἑκατὸν, στενὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἴσπλουν παντὶ σκάφει· ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὔδενδρος καὶ γεωργήσιμος. Εἶτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς, καὶ χώρα Νομάδων, ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὁδεύουσι, καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι καὶ ταῖς σαρξί. Ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ [5] Δέβαι, οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. Οὐ λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα

5) Ita conſtanter legitur in libris. Caſaubonus tamen conjicit Δειβέδαι, uti eſt apud Agatharchidem cap. 48. In vulgata tamen nominis ſcriptura conſentit Diodor. Sic. 3, 45. eamque probat Weſſeling. ad Diodor. l. c. Tum pro εὐόμβροτος Moſcov. dat εὔδενδρος.

nae nigerrimae tres, valde excelſi. Poſt hos eſt Charmothas portus centum fere ſtadiorum ambitu, ingreſſu anguſto, et omni ſcaphae periculoſo: exit in eum flumen. In medio inſula jacet arboribus plene et cultui apta. Porro eſt litus aſperum, quo ſubſequitur ſinus quidam, et regio Nomadum victum ex camelis ducentium: nam iis et in pugna et in faciendo itinere utuntur, et lacte ac carnibus veſcuntur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta defert: ſed artem eorum in maſſam auri convertendorum ignorant. Ipſi Debae vocantur, et eorum quidam paſtores ſunt, alii agricolae. Ego priſca gentium

ὀνόματα τὰ παλαιὰ διὰ τὴν ἀδοξίαν, καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. Ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερότεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὔυδρός ἐστι καὶ εὔομβρος· χρυσός τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλῆς [6] δεομένων, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίλου, μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλὰξ διαφανέσιν λίθοις ὅρμους ποιοῦνται διείροντες λῖνον· περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· [7] πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτο-

Sinus Arabicus.

6) Ita Ven. 2. Medic. 3. et Casaubonus ex conjectura pro vulgato δεομένου, utrumque suo connexu cum praecedente vocabulo, quem firmius statuunt sequentia. Verba proxima διαφανέσιν λίθοις inverso ordine exhibent Moscov. Medic. 3. 4. Tum pro ὁρμοὺς retracto accentu cum Moscov. et Medic. 3. dedi ὅρμους. Pro ἀντιδόντες Medic. 3. vult ἀντιδιδόντες. Tum pro διά τε Medic. 3. 4. Moscov. διὰ δέ.

7) Ridicule, quia cum illis aes et argentum aeque deessent, nulla erat ratio, cur aeri argentum postponerent, et

tium vocabula, tum quod obsoleta sunt, tum propter absurditatem pronunciationis omitto. Sequuntur homines mansuetiores, temperatiorem nimirum terram habitantes, utpote aquis et imbribus large praeditam. Apud eos aurum effoditur, non ramenta, sed glebulae quaedam, quae non multa purgatione indigent, magnitudine minima nuclei, media mespili, maxima nucis, quas perforantes et alterne componentes lapillis pellucidis armillas faciunt, inserto filo, et collo manibusque circumponunt.

Sinus Arabicus. γείτονας εὔωνων τὸν χρυσὸν, τριπλάσιον ἀντιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἀργύρου· διά τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας, καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

§. 19.

Συνάπτει δ᾽ ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη μεγίστου ἔθνους, παρ᾽ οἷς καὶ σμύρνα, καὶ λίβανος, καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ, καὶ βάλσαμον, καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ᾽ ἐξίτηλον

et auri minus argento quam aeri rependerent. Itaque sic legendum, ut Strabo sibi constet, nec differat ab Agatharchide: τριπλάσιον ἀντιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου, καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου. Aeri triplum auri rependentes, ferro autem duplum et argento decuplum. Quia διπλάσιον et δεκαπλάσιον vocabula sunt ὁμοιόπτωτα, alterum omiserunt scribae. Et interpres verba Strabonis reddit in sensum plane contrarium: vendunt aurum aeris triplo, argenti duplo: Quod fugisse demiror magnum illum commentatorem. *Bochart. in Phaleg. Lib. 2. cap. 27. p. 139.* Codices in vulgata lectione perstant, nec auctores ad verbum duces suos repetunt.

Vendunt id aurum vicinis vili pretio, aeris triplo, argenti duplo, tum propter operandi inscitiam, tum quod indigent iis, quae contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam necessarius.

§. 19.

His proxima est felicissima Sabaeorum terra, gentis maximae. Apud hos thus et myrrha et cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum, et alia quaedam herba valde odorata,

λον τὴν ὀδμὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις, καὶ κάλαμος· ὄφεις δὲ [1] σπιθαμιαῖοι, φοινικοῖ τὴν χρόαν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. Διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων, ἐκτέμνοντες [2] [οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί]· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς ἀεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας·

Sinus Arabicus.

rata, quanquam ejus odor cito evanescit: habent praeterea palmas odoratas et calamum: serpentes etiam spithamam longas, colore puniceo, usque ad ilia assilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi socordesque vivunt. In radicibus arborum cubant, excidentes plerique de vulgo, atque inde merces proximi suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt, usque in Syriam atque Mesopotamiam.

1) Medic. 4. σπιθάμαιοι. Sequentia verba Bochartus in Hieroz. T. 2. lib. 3. c. 11. p. m. 411. ita distinguit: προσαλλόμενοι, καὶ μέχρι λαγόνος τὸ δεῖγμα — ut sensus sit: vulnera, quae adsaltu suo infligunt, toto corpore usque ad ilia esse insanabilia, cum alioqui sanari possint, sc. si sint infra ilia, puta in cruribus, aut femoribus. Nempe, inquit, ex Agatharchide cap. 50. p. 62. Hudf. sumsit Artemidorus. Ille rem ita narrat: δῆγμα ἀνίατον, ἂν τῆς λαγόνος ἀνώτερον αἱμάξῃ. Diodorus 3, 47. qui ex eodem fonte hausit, omnino δήγματα ποιοῦνται παντελῶς ἀνίατα.

2) Quae parenthesi inclusa leguntur in editionibus verba, desunt in Ven. 1. Medic. 4. nec a vetere interprete agnoscuntur. Suspecta utique videntur.

Sinus Arabicus. μίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἴρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι, καὶ τράγου πώγωνος. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ [3] Μαρίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου· βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· [4] ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατά τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναικεία

3) Μερίαβα scribitur in libris, tantum in Moscov. Μαρία ab ultima syllaba recisa. Μαρίαβα tamen supra p. 768. Cas. scribit Strabo cum Stephano ex Strabone et Plinio 6, 32. s. 28. Μαριάμα Ptolemaeus 6, 7. Ex Plinio c. l. qui vim vocis explicat, τὸ α in prima syllaba praeferendum utique videtur. Cf. Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 1. p. 8. Motus his caussis, et quod ipse Strabo supra praetulit α, ita et hic scribendum putavi.

4) Ita hunc locum ex Agatharchide et Diodoro 3, 47. restituit Leopardus in emendatt. lib. 8. c. 17. in Gruteri thes. crit. T. 3. p. 164. quem secutus est Casaubonus, suffragante Wesselingio ad Diodor. c. l. Vulgo ita habebat: καὶ κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων βασιλείων οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἢ καταλύσουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατά τι λόγιον: nec inde recedunt codices, nisi quod verba καὶ τῶν ἄλλων — βασιλείων desunt in Ven. 2. ἐξεῖναι in Ven. 1. et Medic. 4. Cf. Wesseling. c. l. Corruptionem verbi καταλεύουσιν supra adtigi. In seqq. Medic. 4. καρίᾳ, Medic. 3. τῇ καρείᾳ.

miam. Ubi fragrantia caron (quod genus est soporis stupidi) induxit: bituminis suffitu et hirci barba eum abigunt. Mariaba, Sabaeorum urbs, in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac caeterarum rerum potestatem habet: ex regia vero exire fas non est, aut subito eum turbae lapidibus obruunt, idque ex oraculo quodam. Sed

κεία καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα, τά τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνοις πλοίοις· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων, καὶ τῆς καυσίμου ὕλης, χρῆσθαι κινναμώμῳ, καὶ κασσίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ [5] λάριμνον, εὐωδέστατον θυμίαμα. Ἐκ δὲ τῆς εὐπορίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν

Sinus Arabicus.

5) Medic. 3. λάριμον. Agatharchides vocat λαρίμωνα. Hill ad Dionyſ. v. 937. coniicit λίβανον, qua voce Avienus in periegeſ. v. 1114. reddit Dionyſii θύον. Poſt πολυτελείᾳ Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. 2. cum vulgo in editionibus legatur πλουτελείᾳ. Quod antea vetus interpres pro εὐπορίας legit ἐμπορίας, uti ex verſione *ex mercatura* adparet, eumque ſecutus Xylander, ex Agatharchide cap. 50. refutat Caſaubonus, quod ille habeat: οὐδὲν γὰρ εὐπορώτερον Σαβαίων καὶ Γερραίων εἶναι δοκεῖ γένος. Codices etiam hic conſentiunt in εὐπορίας; tantum Medic. 4. ex correctione tulit ἐμπορίας, quod quidem narrationi omnino non repugnat. Tum pro τείχη ex Moſcov. Medic. 3. 4. poſui τοῖχοι. Hinc Moſc. τ' αὖτα et τἄλλα.

Sed et rex, tum qui circa eum ſunt, in deliciis muliebribus vivunt: plebis pars agros colit, pars aromata mercatur et indigena et Aethiopica, navigantes ad ea per anguſtias, navigiis ex corio confectis. Tanta autem eſt apud eos aromatum abundantia, ut pro ſarmentis et caetera ignis faciundi materie, cinnamomo, caſia, caeteriſque utantur. Naſcitur in Sabaeis larimnum, ſuffitu odoratiſſimum. Hi atque Gerraei ditiſſimi ſunt ex mercatura: ſuppellectilem

…τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ … καὶ κρατήρων, σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν … πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι … δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου …λλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. Ταῦτα … περὶ τούτων εἴρηκε· τἄλλα δὲ τὰ μὲν παρα… τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

§. 20.

Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροιᾶς τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων [1] ἐκ τῆς ἀποκαύσεως, ἀμφοτέ-

1) Medic. 3. ἐκ τῆς ἀποκαύσεως; Medic. 4. ἀπὸ τῆς ἐκκαύσεως; Eustathius ad Dionys. v. 38. ubi hunc locum repetit, ἀπὸ τῆς καύσεως. Pro εἰκάζειν Ven. 1. Medic. 4. Casauboniani εἰκάζει, quod sit Strabonis judicium. Sequentia vulgatam formam probant.

ctilem ex auro et argento multam habent, vasa, lectos, tripodas, crateras cum operculis, domosque sumtuosas: et portae et parietes, et tecta ex ebore, auro, argento, lapidibusque ornatus causa distincta. Haec ille de Sabaeis. Alia vero partim refert ita, ut etiam Eratosthenes, partim etiam ab aliis historicis sumta adducit.

§. 20.

Ostendit enim, quosdam putare, mari rubro esse nomen a colore propter reflexionem radiorum apparente, vel a sole, cum supra verticem est, vel a montibus ex adustione rubentibus: nam utroque modo

φοτέρως γὰρ εἰκάζειν. Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱϛορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθὲς καὶ μιλτῶδες ὕδωρ. Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην [2] παρά τινος Βόξου τὸ γένος ἱϛορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἴϛρῳ [3] κατασχομένης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης, κἀκεῖθεν εἰς νῆσόν τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος, πρῶτος περαιωθείη πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα [4] ἀπα-

Sinus Arabicus.

2) Bene habet, quod hodieque locus ille Agatharchidis exstat, quem si adeas, non dubitabis legendum esse *παρά τινος Βόξου τὸ γένος Πέρσου*. *Casaubonus*. Ita voluerat olim Scaliger et adscripserat exemplari ed. Xyl. quo ipse olim usus erat, nunc fruitur bibliotheca Vindobonensis. Ceterum Βώξου per ω effert Moscov. Quod pro διότι Medic. 3. 4. Ven. 1. volunt ὅτι, saepe alibi notatum est.

3) Moscov. Paris. Medic. 3. Ven. 2. et edd. ante Casaubonum *κατασχομένου*, qui reposuit *κατασχομένης*, quod reddidit vetus interpres (*a leaena asilo tacta*), etsi priorem lectionem tueri studet Politus in animadversionibus ad Dionysium 2, 18. p. 250. Facilius fluit Casauboni emendatio, quam et Medic. 4. lectio probasse videtur.

modo putari. Ctesiam vero Cnidium observasse, fontem quendam esse, qui aquam rubicundam ac minio plenam in mare emittat. Agatharchidem autem hujus civem a Boxo genus quodam sumta tradidisse. Persam quendam Erythram nomine, cum equorum armentum a leaena asilo tacta usque ad mare compelleretur, atque inde in insulam quandam transmitteret: primum constructa rate in insulam eam transivisse: animadversoque, commode habitari posse, armentum rursum in Persiam abegisse,

Sinus Arabicus. [4] ἀπαγάγοι πάλιν· ἀποίκους δ' ἐκεῖ στεῖλαί τε, καὶ τὰς ἄλλας νήσους, καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. Τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσασθαί τε τῶν τόπων. Λέγεται δ' ὑπό τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, οὔτε ἐπὶ νότον, οὔτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. Λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσίου μετάλλοις ἐγγίνεται. Εἰσὶ δὲ ἅλες εὐώδεις ἐν Ἀράψιν, ὥς φησι Ποσειδώνιος.

§. 21.

4) Casaubonus praemittit οὐκ, apte ad obpositam narrationem. Sequentia ex Medic. 3. adjuvi, quae vulgo sic legebantur: ἀποίκους δ' ἐκεῖ στέλλεται, καὶ τὰς ἄλλας. Ven. 1. Medic. 4. στέλλει. Idem εἰς τὰς ἄλλας.

abegisse, ac missis in eam et in alias insulas, et in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine appellavisse. Alios vero Persei filium Erythram asserere, qui in his locis imperarit. Sunt, qui dicant, ab Arabici sinus angustiis usque ad extremum cinnamomiferae terrae esse stadiorum 5000 millia, ad austrum ne, an vero ad orientem, non exprimentes. Ferunt etiam smaragdum et beryllum in aurifodinis innasci. Sunt apud Arabes (ut Posidonius refert) etiam sales odorati.

§. 21.

§. 21.

Arabia.

Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ [1] Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κἀκεῖνοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι. Μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τἄλλα ὁμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρᾳ [2] φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς κρημνοῦ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχοντος εἴς τε ὑδρείαν καὶ κηπείαν.

1) Casauboniani quidam i. e. Ven. 2. Σααῖβοι, editio Aldi, quam reddit Hopperus, Σουῆβοι. *Tzschucke.* Σουῆβοι; cujus lectionis, cum etiam Aldus ita expresserit, volui retinere vestigium, ne me carperent curiosiores. Sabaeos interpres habet, fortasse ea ductus conjectura, quod Suevorum in istis regionibus domicilium quaerere sit ineptum. Alias significavi, eam vocem esse mere Germanicam, neque probabile, Suevos istuc gentium venisse istis quidem temporibus. *Xylander.*

2) Ven. 2. Moscov. Paris. φρουρούμενοι. Post Ven. 2. ἀποκρημνοὺς καὶ ἀποτόμου. Moscov. Medic. 3. Paris. Ven. 1. ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου. Tum codices omnes volunt πρὸς Ἰουδαίᾳ. Vulgo πρὸς Ἰουδαίαν. Pro Ἱεριχοῦντα Moscov. Paris. Ven. 2. dat Ἐρικοῦντα, de qua variatione supra est dictum.

§. 21.

Supra Syriam Nabataei ac Sabaei felicem Arabiam incolunt. Saepe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani ea potirentur: nunc et ipsi, et Syri Romanis parent. Nabataeorum metropolis est ea, quae Petra nominatur. In loco alioquin aequabili et plano jacet: in circuitu vero extrorsum rupibus ac praecipitiis munito, introrsum fontes et ad hortos et aquationem uberri-

Arabia. πεῖαν. Ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἔρημος ἡ πλείςη, καὶ μάλιςα ἡ πρὸς Ἰουδαίᾳ, ταύτῃ δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐςὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἱεριχοῦντα, εἰς δὲ τὸν Φοινικῶνα πέντε. Βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπό τινος ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους· ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον, τῶν ἑταίρων τινὰ καλούμενον ἀδελφόν. σφόδρα δ' εὐνομεῖται· γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς ³πατρίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἑταῖρος, διηγεῖτο θαυμάζων. Εὑρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ

3) Conſtanter affirmo, legendum eſſe Πετραίοις. Vulgata lectio inelegans, inepta ac ne Graeca quidem eſt. *Caſaubonus.* Acuta conjectura et proxime ad ſenſum ferens. Accedit ad ejus auctoritatem firmandam, ſi quis deſideret, Medic. 4. in quo pro πατρίοις ex correctione, adſperſo vitio quidem, exſtat Πετρίοις. Quare non dubitavi ita reponere. At, quod pluribus in locis vidi, praeiverat hanc emendationem Scaliger, in cujus exemplari edit. Xylandreae, quod bibliotheca Vindobonenſis ſervat, illa adſcripta legitur. Poſt editiones dant ἡσυχίαν, codices Caſauboniani meique omnes εἰρήνην.

uberrimos habente. Extra moenia regio magna ex parte deſerta eſt, praeſertim Iudaeam verſus. Hinc Hierichuntem breviſſimum iter eſt, trium dierum aut quatuor: in Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis e regia ſtirpe regnat, tum rex ipſe aliquem ex ſodalibus, qui frater vocatur, curatorem habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philoſophus, ſodalis noſter, apud Peraeos commoratus, cum admiratione quadam narrabat, multos ſe cum Romanos, tum alios peregrinos

δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὁρᾶν κρινομένους πολλάκις, καὶ πρὸς τοὺς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς. Arabia.

§. 22.

Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας στρατεία νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. Τοῦτον δ' ἔπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν, καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ὀρῶν, τήν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ, γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον στενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν, τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διενοήθη τούτους, ἢ καταστρέφεσθαι·

grinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem saepe forenses lites inter se atque adversus indigenas exercuisse: oppidanos invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate.

§. 22.

Proxima Romanorum expeditio, quae nostro tempore, duce Aelio Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiaria demonstravit. Aelium Augustus Caesar in Arabiam misit, ut eas gentes et loca pertentaret, praeterea Aethiopum terminos et Troglodyticam Aegypto finitimam, et vicinum iis Arabicum sinum, qui perangustus sane Arabes dirimit a Troglodytis: eo utique consilio, ut vel eos

Arabia. σθαι· ἦν [1] δέ τι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους· καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, [2] ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίοις χρήσασθαι, ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπὶς, φίλων ὄντων καὶ συμπράξειν ἅπανθ' ὑπισχνουμένων.

§. 23.

1) Mofcov. Parif. δ' ἔτι noto fenfu et ufu. Reliqui tamen vulgatam lectionem tuentur, ut fit, huc valebat, huc accedebat, quod — Nec in feqq. movi fcripturam λιθίαν, etfi Medic. 3. 4. malunt λιθείαν. Cf. ad lib. 9. p. m. 626. n. 15.

2) Sufpectus locus, judice etiam Cafaubono, quem nihil adjuvant libri. Vir doctus, qui ex cod. Parif. Strabonem contulerat, adfcripfit ἀντανaλίσκοντας δὲ τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδὲν et μηδὲν explicat de pecunia.

eos fibi volentes conciliaret, vel fubigeret adverfantes. Inaudiverat nempe, eos jam inde a multo tempore ditiffimos effe, qui auro et argento et pretiofis lapidibus aromata permutarent, et nihil in res aliunde importatas impenderent. Itaque vel fe divitibus amicis ufurum fperabat, vel locupletes inimicos fuperaturum. In magnam etiam fpem Nabataeorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adjumento fe fore pollicentium.

§. 23.

§. 23. Arabia.

Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. Ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος· [1] ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσασθαι τὴν ὁδὸν, καὶ χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν· ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλουν ἀσφαλῆ μηνύων, οὐδ' ὁδὸν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορείαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἢ ῥαχίαις ἀλιμένοις παραβαλὼν, ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς, ἢ τεναγώδεσι· πλεῖστον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπουν ἐν τοιούτοις, καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. Πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἁμάρτημα συνέβη, τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς

1) Moſcov. ſubjicit μέρος. Poſt idem cum Medic. 3. 4. Pariſ. κυκλοπορίαις. Pro Συλλαῖος hic et infra Medic. 4. Συλαῖος, infra etiam Moſcov. p. 819. praeterea hic Ven. 2. Σολαῖος. Tum pro τεναγώδεσι Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 4. Pariſ. τεναγέσι.

§. 23.

His fretus Gallus, exercitum duxit. Sed a Syllaeo, Nabataeorum procuratore, deceptus eſt, qui ſe iter monſtraturum, et in omnibus commeatu auxilioque adfuturum pollicitus, omnia inſidioſe egit. Nam nec tutum iter, nec expeditam navigationem monſtravit: ſed per avia et longos anfractus, et loca omnium indiga, et importuoſa dorſa, vel occultis cautibus, aut caenoſis ſtagnis pericuIoſa duxit, aeſtu maris reciprocantis maxime iis in locis adverſante. In hoc primum peccatum fuit, quod longas naves conſtruxerat, nullo nec praeſenti nec futuro navali prae-

Arabia. τῶν κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλεῦσι) ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου ἐξουσίᾳ τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλῳ στρατηγοῦντος, καὶ ζητοῦντος (ὡς οἶμαι) κατοπτεῦσαι μὲν τὴν χώραν, καὶ συνεξελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον ἁπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου, καὶ νόσων, καὶ ἄλλων, ὅσα δόλῳ παρεσκεύασεν ἐκεῖνος· εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κώμην κατῆρεν, ἤδη στομακάκκῃ τε καὶ [2] σκελοτύρβῃ πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχωρίοις πάθεσι, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παρά-

2) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. σκελοτίρβῃ; in edd. olim legebatur σκελητίρβῃ; post σκελοτύρβῃ. Plinius 25, 6, 3. vocat *sceletyrben*, ad quem Hermolaus p. 314. ed. Basil. emendat σκελετύρβην. Graeci tamen, in iis Galenus, praeferunt σκελοτύρβη, quam scripturam et hic retinui cum recentioribus, etsi Casaubonus dedit σκελοτίρβῃ. Post Medic. 4. ὑδρίων, ut alibi variatur. Cf. ad 12. p. in. 144. Ante βοτανῶν et χειμῶνα articulus abest in Moscov. Medic. 3. 4.

sertim bellicis solicitus erat: (quod omnibus Arabum regibus commune vitium est) omnia Syllaei procuratoris potentiae commiserat. Is omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor) regionem perlustrare, et Romanis in urbibus aliquot ac gentibus subigendis adesse, deinde his absumtis morbo, fame, labore, et aliis, quae struxerat, malis, ipse universa ea possidere. Proinde ad Album pagum pervenit, jam exercitu oris et crurum vitiis (qui morbi sunt ei regioni familiares) tacto: stomacaccen et scelotyrben dicunt: quorum illa circa os, haec circa crura

παράλυσίν τινα δηλούντων, ἔκ τε τῶν ὑδρείων καὶ τῶν βοτανῶν. Ἠναγκάσθη γοῦν τό, τε θέρος καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας ἀνακτώμενος. Ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νείλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὅρμον· εἶθ' [3] ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος, καμήλοις, ἢ διώρυγι τοῦ Νείλου κειμένῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κώμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν στρατιὰν, διὰ τοιούτων ᾔει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμήλοις Arabia.

3) Ita repoſui ex vera emendatione Caſauboni, ante quem legebatur: ὑπερθέσεις εἰς Κ — καμήλοις ἐν διώρυγι. Ὑπερθέσεις probatur ex Medic. 4. Poſteriora confirmat locus ſubſequens, tum ipſa res et quae libro ſequenti de Copto et dioryge ad Coptum narrantur. In ſeqq. pro διόπερ Medic. 3. habet διότι.

crura reſolutio quaedam eſt ob aquas et herbas proveniens. Aeſtatem itaque ac hyemem ibi agere coactus eſt, dum reficeret infirmos. Ex Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quae in ipſa Phoenicia eſt apud Aegyptum, merces ſolebant portari, atque hinc in alia loca: nunc pars maxima per Nilum Alexandriam vehitur. Arabicae et Indicae merces in Muris portum, poſtea camelis Coptum Thebaicam transferuntur: inde Alexandriam per Nili foſſam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exercitu digreſſus, per ejusmodi loca profectus

Arabia. μήλοις κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἧκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν συγγενοῦς [4] τῷ Ὀβόδᾳ· ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς, καὶ δῶρα προσήνεγκεν. Ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κἀκείνην ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐτήν, ζειὰς καὶ φοίνικας ὀλίγας παρέχουσαν, καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου διὰ τὰς ἀνοδίας· ἡ δ' ἑξῆς, ἣν ἐπῄει, Νομάδων ἦν, ερημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάβος· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας ἡμέρας πεντήκοντα,

4) Mosc. τοῦ Ὀβόδα. Post Mosc. καὶ ἔρημα τὰ πολλά, uti Med. 3. Sed, ut vulgo, Medic. 4 ἔρημος τὰ πολλὰ, praefixo tantum καί. *Tzschucke.* Ἔρημος τὰ πολλὰ legit interpres, sed etymon ne sic quidem intelligitur; ἐρύματα quidem non videntur huc congruere. *Xylander.* At vulgatam lacessendam non censeo. Post pro Σάβος Paris. vult Σάβας, ut Dio 53, 29. Moscov. Σαβᾶς.

cus est, ut camelis aquam portare cogeretur: quod ei malitia ductorum evenit. Quare post multos dies in Aretae terram pervenit, qui Obodae affinitate conjunctus erat. Is Gallum amice suscepit, et dona obtulit. Sed Syllaei proditio et hanc regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus xxx permeavit per loca invia, spelta et palmulis non multis et butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adibat, Nomadum erat, et revera magna ex parte deserta: ea Ararena dicebatur: rex erat Sabus: eam peragravit diebus L, consumtis per

κοντα, μέχρι πόλεως [5] Ἀγρανῶν καὶ χώρας εἰρηνικῆς τε, καὶ ἀγαθῆς. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη. Ἐκεῖθεν ἡμέραις ἓξ ἧκεν ἐπὶ τὸν ποταμόν. Συναψάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον· τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις ἀπόλεμοι τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις, ξίφεσι, καὶ σφενδόναις· οἱ πλεῖ- Arabia. p. 782.

Ff 2 σοι

5) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. Νεγρανῶν, uti etiam legit vetus interpres. *Tzschucke.* Lego Ἀγραίων. *Casaubonus.* Casaubonus legit Ἀγραίων et ad sua commentaria lectorem remittit, ubi debuerat ejus emendationis rationes proferre, sed nihil de eo loco dixit in suis commentariis: id oblitus est praestare, quod promiserat. Si quid mutandum est, forte legendum quis suspicaretur, Ἀτράνων, vel Ἀτρήνων, quorum urbem Imperator Severus incassum obsedit, de quo vide Herodianum in Severo [3, 9.] *Palmerius* in Gr. auctores p. 352. Agraeos supra p. 767. Casaub. commemoravit Strabo, unde eos etiam adtingit Stephanus h. v. *Negra* oppidum a Gallo dirutum adfert Plinius 6, 32..f. 28. Νεγρανῶν cum codicibus praefert Gosselin in recherches sur la geographie des anciens T. 2. p. 114. Sic in Ptolemaeo pro Egra Latina versio et cod. Coislin. habent *Negran.* V. Bibl. Coislin. p. 724. et Mannert in Geographia Vol. 6. P. 1. p. 116.

per invia itinera, usque ad urbem Agranorum et pacatam et fertilem regionem: eorum rex aufugit, urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie occurrerunt, e quibus ad x millia ceciderunt, ex Romanis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles erant, et armis imperite utebantur, arcu, et lancea, et gladio, et funda, et magna ex parte bipen-

Arabia. στοῖς δ' αὐτῶν ἀμφιστόμοις πελέκεσιν· εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἷλε καλουμένην Ἀσκᾶ, [6] συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐντεῦθεν εἰς Ἄθρουλλα πόλιν ἧκε, κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτὶ, φρουρὰν ἐμβαλών· καὶ παρασκευάσας ἐφόδια σίτου καὶ φοινίκων, εἰς πόλιν Μαρσυαβαὶ προῆλθεν, ἔθνους τοῦ [7] Ῥαμανιτῶν, οἳ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρῳ. Ἓξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει· λειψυδρίας δ' οὔσης, ἀπέστη· δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. Ἓξ

6) Pro συλληφθεῖσαν sententia suggerit καταλειφθεῖσαν, aut simile. Vetus interpres legisse videtur ἀπολειφθεῖσαν. *Casaubonus.* Apte. Libri tamen omnès in vulgata perstant. Ἄθρουλλα Medic. 3. 4. Mosc. Paris. per simplex λ cum vetere interprete adferunt. Sequentem vocem, ἐφόδια, quae olim in editionibus desiderabatur, ex codicibus addidit Casaubonus. Abest tamen etiam in Moscov. et Paris. at Medic. 3. substituit τροφάς.

7) Moscov. Medic. 4. Ῥαμμανιτῶν. Tum Medic. 4. Ἰλασσάρῳ. Paris. ἔθνους τῶν Ῥαμανιτῶν. Moscov. Ἓξ μὲν οὖν ἡμέραις. Deinde λειψυδρίας, qualem variationem supra notavi.

bipennibus. Mox etiam urbem cepit nomine Asca, a rege derelictam. Hinc Athrulla venit, quam nullo negotio cepit, et praesidio firmavit: et frumenti palmularumque viatico comparato, Marsyabas processit, urbem Rhamanitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus, sex diebus obsedit, postea aquae inopia coactus destitit ab incepto. Duorum dierum itinere tantum se abesse ab aromatifera, e captivis intelligebat.

Ἓξ δὲ μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς [8] κατέτριψε Φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω δ' ἀναστρέφων ὀψὲ τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ καταμαθὼν, καὶ καθ' ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθὼν, ἐνναταῖος μὲν γὰρ εἰς Ἀνάγρανα ἧκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει· ἑνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ Φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ἐντεῦθεν ἤδη [9] δι' ἐρήμης εἰς Χάαλλα κώμην, Arabia.

καὶ

8) Sic pro κατέτριψε ex Medic. 3. 4. Ven. 1. Moſcov. Pariſ., probante etiam ſenſu, repoſui. Contra rejecta voce ὄψει, quam adferunt iidem codices cum editionibus priſcis, excepi Xylandri emendationem ὀψὲ exemplo Caſauboni. Adſcripſerat jam olim Scaliger hanc vocem exemplari ſuo ed. Xyl. Pro ἐνναταῖος Medic. 3. 4. (a prima manu) Pariſ. ἐννεαταῖος. Pro Ἀνάγρανα Caſaubonn. adferunt εἰς τὰ Νάγρανα. Prius tenent mei cum vetere interprete. Moſcov. ſubjicit μὲν οὖν pro μὲν γάρ.

9) Sic dedi ex conjectura Caſauboni, quam etiam praeiverat Scaliger in margine ed. Xyl. qua is uſus erat. Omnes tamen codices mei haerent in vulgata δι' εἰρήνης. Poſt pro Νεγρᾶς codices mei dant Νεγγρᾶς, unde forte Νεγρανοὶ dicti, de quibus ſupra. Quidam tamen, praeciſa prima litera, ἐγγρᾶς, uti Moſc. Medic. 3. Pariſ. Ven. 1. tantum Ven. 2. ὑγρᾶς. Negra legit etiam vetus interpres. Cf. ſupra *Negrani*. Tum Moſcov. Ἔστι δέ τις Ὀβόδα. Poſterius nomen etiam ſic efferunt Pariſ. et Medic. 3. Cf. ſupra. Deinde, quod Caſaubonus dedit, ἑξηκοσταῖος retinui. Vulgo ante

ligebat. Sex autem menſes contrivit in itinere, culpa ductorum perſenſit tamen ſero fraudem, eaque deprehenſa per aliam viam reverſus, nonis caſtris Anagrana pervenit, ubi praelium commiſſum fuerat: undecimis deinde ad ſeptem puteos, a re ipſa ſic nominatos. Hinc jam per loca pacata, in pagum

Arabia. καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμῷ κειμένην ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης ὁδὸς, μέχρι Νερᾶς κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀβόδα· κεῖται δ' ἐπὶ θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἑξηκοσταῖος ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἓξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν στρατιὰν ἑνδεκαταῖος εἰς Μυὸς ὅρμον, εἶθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτόν· μετὰ γοῦν τῶν ὠνηθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων, καὶ κόπων, καὶ λιμοῦ, καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ κατὰ πόλεμον

ante eum legebatur ἑξηκοστὸν, uti exstat etiam in Moscov. Ven. 2. In Ven. 1. et Medic. 4. ἑξηκοστύν. Sequens vox γοῦν deest in Moscov. Medic. 3. Paris. Ven. 2. uti in Ven. 1. γε μόνον, pro quo veteres editiones exhibent cum Moscov. Medic. 3. Paris. γενομένων, quod Casaubonus ex vetere interprete mutavit in γε μόνον, praeeunte et hic Scaligero in margine ed. Xyl. In seqq. pro στρατιὰ, quod adferunt omnes libri et scripti et editi, reposui στρατεία, contextu non solum probante, sed et ipso Strabone supra p. 780. Cas. Nota est utriusque verbi crebra commutatio. Post pro καὶ ἀποτμηθεὶς τ. κεφαλὴν Casaubonus emendat καὶ ἀπετμήθη τ. κ. faciliori nexu, et paullo antea πρὸς αὐτῇ τῇ πονηρίᾳ.

pagum Chaalla, post in alium nomine Malotham ad flumen positum: postea per deserta non multum aquae habentia usque in vicum Negram, qui sub Oboda est, et ad mare jacet. In reditu totum iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex menses consumserat. Hinc in Muris stationem exercitum in diebus undecim trajecit: hinc Coptum est transgressus. Cum utilibus itaque copiis Alexandriam pervenit. Caeteros non bello, sed fame, labore, morbo,

μὸν ἑπτά γε μόνον διαφθαρῆναι συνέβη, δι᾽ ἃς Arabia αἰτίας οὐδ᾽ ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων ὤνησεν ἡ στρατεία αὕτη· μικρὰ δ᾽ ὅμως συνήργησεν· ὁ δ᾽ αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος. Ἔτισε δὲ καὶ δίκας ἐν Ῥώμῃ, προσποιούμενος μὲν φιλίαν, ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πονηρίᾳ, καὶ ἄλλα κακουργῶν, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν.

§. 25.

Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λίβανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίγνεσθαι φασί· [1] κασσίαν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι· τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς

 τῇ

1) Medic. 3. per simplex σ κασίαν, ut alibi. In Medic. 3. δὲ ἐκ λιμνῶν, omisso καί. Idem cum Medic. post τὰ πρὸς Περσίδι.

morbo, et itinerum difficultate amiserat. Septem duntaxat in bello perierant. Ita non multum neque haec expeditio profuit ad locorum cognitionem, nonnihil tamen adjuvat. Causa incommodorum fuit penes Syllaeum: qui et ejus rei causa Romae poenas dedit. Etenim amicitiam simulans, cum ad hanc perfidiam aliorum etiam facinorum convictus teneretur, securi percussus est.

§. 25.

Aromatiferam regionem in partes quatuor (ut ante dictum est) dividunt. De aromatibus thus et myrrham ex arboribus esse dicunt, casiam vero etiam palustrem. Sunt, qui dicant, magnam ejus partem ex India afferri, thus opti-

Arabia. τῇ Περσίδι. Κατ᾽ [2] ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα πενταχῆ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἁπάντων· ἡ δὲ τοὺς γεωργοὺς, παρ᾽ ὧν ὁ σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται· ἡ δὲ τοὺς βαναυσοτεχνοῦντας· καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανωτοφόρος· αἱ δ᾽ αὐταὶ καὶ τὴν κασσίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι· παρ᾽ ἀλλήλων δ᾽ οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς πατρίοις
p. 783. διαμένουσιν ἕκαστοι. Οἶνος δ᾽ ἐκ φοινίκων ὁ πλείων. Ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων κατὰ πρεσβυγένειαν·

2) Ante Casaubonum minus bene legebatur κατ᾽ ἄλλων. Post pro πρεσβυγένειαν Ven. 2. Moscov. πρεσβυτερίαν. Tum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. ἑκάτῳ γάρ. Hinc Medic. 3. 4. Ven. 1. subjiciunt δὴ, Ven. 2. Paris. Mosc. δεῖν. Vulgo ἑκάτῳ δέ. Pro νυκτερεύει in Ven. 1. Medic. 4. νυκτεύει. Pro ἐξῇει Moscov. Paris. Medic. 3. ἐξίοι; edd. ἐξίαι, uti paullo inferius Medic. 3. editiones εἰσίοι cum Ven. 1. qui etiam praemittit εἴη cum Medic. 3. 4. quod alii omnino substituunt, in iis Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 2.

optimum apud Persiam nasci. Alii totam felicem Arabiam in quinque regna partiuntur: quorum aliud bellatores et omnium propugnatores habet: aliud agricolas, a quibus frumentum ad alios importatur: aliud eos, qui opificia et artes sedentarias tractant; aliud myrrham fert: aliud vero thus. Eadem tamen et cassiam et cinnamomum et nardum ferunt. Artes ac studia ab alio in aliud non transferuntur, sed quique in patriis permanent institutis. Vinum magna ex parte fere ex palmulis conficitur. Fratres honore filios antecedunt, quod nata

νειαν· καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους, καὶ ἄλ- Arabia.
λας ἀρχὰς ἄρχουσι· κοινὴ κτῆσις ἅπασι τοῖς συγγενέσι· κύριος δὲ ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν· ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἑκάστῳ γὰρ ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσί· μίγνυνται δὲ καὶ μητράσι· μοιχῷ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. Θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς πεντεκαίδεκα, ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ' ἀδιαλείπτως ἄλλων ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κάμνουσα ἤδη, παραδέδοται νοήματι χρήσασθαι τοιούτῳ· ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξῄει παρ' αὐτῆς τις, ἀεί τινα προυτίθει τῆς θύρας τὴν

tu grandiores sunt. Qui ex eadem gente sunt, regnant, et caeteras magistratus obeunt: quae possederunt, omnibus consanguineis sunt communia: sed natu grandior dominus est. Una omnibus uxor est: qui prior ingreditur, posito ante januam baculo, cum ea congreditur (nam in more habent, ut quisque baculum gestet) ea tamen cum grandiore pernoctat: quapropter omnes omnium sunt fratres, coëunt etiam cum matribus. Adulterio supplicium est mors: is autem adulter censetur, qui ex alio genere est. Regis cujusdam filia mira pulchritudine, cum fratres quindecim haberet, qui omnes eam amarent, et propterea alius post alium continue ad eam ingrederentur: jam defessa, hujusmodi traditur usa arte: baculos fecit baculis eorum persimiles, et cum quisque ab ea exiret, con-

tinuo

Arabia. ὁμοίαν ἐκείνῃ, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην, [3] στοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνῃ τὴν παραπλησίαν ἔχῃ ὁ μέλλων προσιέναι· καὶ δὴ πάντων κατ᾽ ἀγορὰν ποτὲ ὄντων, ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ, καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ᾽ αὐτήν τις εἰσῄοι· ἐκ δὲ τοῦ τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν, ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἀπαγαγόντα, ἐκεῖνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.

§. 26.

3) Sic posui cum Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. nexu etiam postulante. Vulgo στοχαζομένης, quod in suspenso haeret, certe durius est. Tum recte et apte Casaubonus pro ἐκείνην conjicit ἐκείνῃ, quod recepi. De variatione in verbo εἰσῄοι supra dixi.

tinuo baculum aliquem similem ante januam ponebat, et paulo post alium, considerans, ne, qui esset ingressurus, illi similem haberet. Cum itaque aliquando omnes in foro essent, unus ad januam accedens et baculum videns, putavit ex hoc, aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit, atque huc eum adducens convictus est sororem falso criminari.

§. 26.

§. 26.

Arabia.

Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ [1] κτητικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. Ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες, ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλέον, ἢ ὑπ' ἀλλήλων, ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. Συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους· μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἑκάστῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν [2] ὄγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῆ ποιεῖ συμπόσια· πί-

νει

1) Medic. 1. κτηματικοί. At praeſtat vulgata de cupiditate et niſu, ut ſequentia declarant. Poſt vulgo συσσίτια ſcribunt editiones, melius, addicente uſu, Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. per ι efferunt.

2) Sic adferunt libri omnes. Vetus interpres *apparatu maximo*. Tyrwhittus in conjecturis in Strabonem p. m. 65. etſi ferendum hoc fortaſſe putat, malit tamen ſcribere οἴκῳ, ut ſenſus ſit: Vulgo tredecim tantum homines una cibos ſumebant, ſed Rex in *aula magna* plures menſas ſimul inſtruebat. Quod ſequitur συνεχῆ ποιεῖ συμπόσια, uno hoc verbo συνεχῆ, omiſſo ποιεῖ, dimittunt Moſcov. Pariſ. vel,

ut

§. 26.

Nabataei quidem continentes ſunt, et rei parandae atque conſervandae intenti: quare qui opes ſuas imminuit, publice mulctatur: qui auget, honore afficitur. Quia pauci apud eos ſerviunt, frequentius conſanguinei miniſtrant, vel alter alteri, vel quisque ſibi, ut etiam ad reges hic mos perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines: cuique convivio bini adſunt, qui muſicam exercent. Rex apparatu maximo mul-

ta

Arabia. νει δ' οὐδεὶς πλείω τῶν ἕνδεκα ποτηρίων ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. Οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς ἐστι δημοτικος, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ τὸ ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν εὐθύνας· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκήσεις δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς· αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην· εὔκαρπος ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου· χρῶνται δὲ σησα-
p. 784. μίνῳ. Πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα· κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται· [3] χιτῶνες δ' ἐν περιζώμασι, καὶ βλαυ-

ut Medic. 3., συνέχει tantum habent. Sic pro πλείω Parif. Mofcov. Ven. 1. Medic. 4. πλέον adferunt, Medic. 3. πλεῖον. Antea pro μεγάλῳ Ven. 2. habet μέγα. Ante αὐτῶν Parif. et Mofc. ponunt καὶ et, omiffo δὲ, iidem habent ὅτε, ut Medic. 3. 4. Pro λίθου Ven. 2. vult λίθων. Illud bene habet.

3) Deeffe aliquid videtur, nifi legendum eft ἀχίτωνες δ' ἐν. De fenfu cf. Winckelmann Gefch. d. Kunft T. 1. c. 2. p 48. Cafauboni tamen emendationem fimpliciter adlegat Valefius ad Ammian. 14, 4. et fic tacite probat.

ta continue convivia celebrat: nemo fupra undecim pocula exhaurit: alio atque alio aureo poculo id fit. Adeo rex popularis eft, ut ad id, quod ipfe fibi miniftrat, etiam aliis miniftret. Saepe etiam apud populum caufam dicit: nonnunquam in ejus vitam inquiritur. Domus funt ex lapide pretiofo, urbes fine moenibus: nam in pace degunt. Regio omnium ferax, praeter oleum: utuntur oleo fefamino. Oves funt albae, boves magni, equos non habent, fed cameli implent eorum officium. Tunicae,

βλαυτίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς· ἐν πορφύρα δ' οὗτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς· ⁴ ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζειν καθάπερ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος, καὶ ἔτι πορφυρέα ἐσθὴς, στύραξ· κρόκος δὲ καὶ κοστάρια τόρευμα, γραφὴ πλάσμα, οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρία ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα· καθάπερ Ἡράκλειτός φησι, Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς βασιλεῖς. Ἥλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἱδρυσάμενοι βωμὸν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες. Arabiá.

§. 27.

4) Ita fertur in libris inciso nexu. Vetus interpres, eo servato, legisse videtur: καὶ ἄλλα δὲ ἐπιχωριάζει, καθάπερ χρυσὸς, ἄργυρος. Pro κοστάρια in seqq. Ven. 1. habet κοστώρια. Tum ante Casaubonum edebatur κόρεμα, qui mutavit in τόρευμα, uti habet Ven. 1. et Scaliger olim emendaverat in margine ed. Xyl. Pro δώματος, quod recte habet, Medic. 4 adfert βώματος, uti legit etiam vetus interpres. Voces καθ' ἡμέραν desunt in Medic. 3. Tum Paris. male σπεύδοντες pro σπένδοντες.

nicae, subligacula in usu sunt, et sandalia: reges purpurati incedunt. Rerum aliae importantur, quaedam minime: quaedam indigena sunt, aurum, argentum, et plurima ex aromatibus, aes et ferrum et vestis purpurea, et styrax, et crocus, et costus: coelaturas, et signa, et tabulas aliunde habent. Mortua corpora haud majoris quam stercus putant (quo sensu Heraclitus dixit: cadavera hominum magis abiicienda foras, quam stercus,) quapropter reges etiam in sterquiliniis defodiuntur. Solem colunt, ara super domum excitata, et quotidie in ea libant ac thus adolent.

§. 27.

Arabia.

§. 27.

Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπας δ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβοὺς,

διαποροῦσι καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν, ¹ τίνας χρὴ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι, καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους. Ἀλλὰ μᾶλλον περὶ Ἐρεμβῶν ἡ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν

1) Tyrwhittus in Strabonem p. m. 67. ita locum constituit: εἴτε τίνας χρὴ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν· εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους — Post pro περὶ Ἐρεμβῶν Medic. 3. 4. Ven. 1. Mosc. Paris. ἐπὶ τῶν Ἐρεμβῶν; nec aliter veteres editiones, omisso tantum articulo. Post τῇ ἐτυμολογίᾳ βιαζόμενοι codices cum priscis editionibus, quod in legitimam formam revocavit Casaubonus.

§. 27.

Iam cum poëta dicat,

Veni et ad Aethiopes, et Sidonios et Erembos,

quaeritur, quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis quidem controversia est, num iam in Persico sinu habitantes dici debeant, quorum coloni sint Sidonii nostri: quemadmodum et Tyrios quosdam ibi insulares tradunt, et Aradios, quorum coloniae Aradus nostra et Tyrus sint. Sed major tamen quaestio de Erembis est, an Troglodytae intelligi debeant (quod vi originis voca-

τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, [2] ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἄραβας. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως· Arabia.

Καὶ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

Πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει, τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξαι,

Καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς.

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἄραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν. Φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη συνεχῆ ἀλλήλοις ἱδρυμέ-

2) Moſcov. Medic. 4. Ven. 1. ἤγουν εἰς. In ſeqq. aliquid corruptum eſſe ſuſpicatur Caſaubonus. In proximis Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Ven. 1. τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραβίους. Sequentia verba ita legit Tyrwhittus c. l. ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ἑνὸς ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διῃρῆσθαι pro διηρεῖσθαι, quod etiam confirmant Ven. 1. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Tum Poſidonium in verſu Homeri καὶ Σιδονίους καὶ Ἀρεμβοὺς ſcribere voluiſſe idem ſuſpicatur. Ita enim, inquit, poeta non prorſus ἀλόγως Arium gentium cognationem oſtendi argumentatur δια τὸ παρακειμένοις ὀνόμασι κεκλῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἄραβας, τοὺς δὲ Ἀρεμβούς.

vocabuli quidam pervincere volunt, inde Erembos dici autumantes, quod terram ſubeant) an Arabes. Ac noſter Zeno ſic ſcripturam mutat: *Sidonios, Arabasque.* Probabilius eſt, quod ſcripſit Poſidonius, Erembos, leviter deflexo vocabulo, a poëta ſic nominatos, qui nunc Arabes vocantur, quemadmodum ab aliis ſuo tempore appellarentur. Dicit etiam, has tres nationes continenter inter ſe poſitas,

Arabia. ἱδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τὸ παρακειμένοις ὀνόμασι κεκλῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἄραβας, τοὺς δὲ Ἐρεμβούς· ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ὑπολαμβάνειν ἐστὶν, εἰς τρία διῃρεῖσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ' ἑνός. Οὐδ' οἱ [3] ἐρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί. Τῶν γὰρ Αἰθιόπων μᾶλλον ἴδιον. Λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητὴς, οὓς φησιν Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν, μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας, ἢ τῆς Κιλικίας, ἢ ἄλλης τινὸς γῆς· ἀλλὰ τὴν [4] Συρίαν αὐτήν. Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ.
p. 785. Τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἐκάλουν, ἢ Ἀρίμους.

3) Casaubonn. i. e. Ven. 2. ἐρυμνούς.

4) Eustathius ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262. hinc refert Τυρία et explicationis causa addit ἤγουν ἡ περὶ Τύρον χώρα. Nempe ex falsa lectione. Tum Medic. 4. Ἀριμαίους pro Ἀραμαίους.

tas, suam invicem cognationem ostendere eo, quod adfinibus nominibus afficiantur: Armenios scilicet, Arabes et Erembos. Et quemadmodum existimandum est, unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversitatibus magis magisque immutatam: sic et nominibus pluribus uti pro uno. Nec vero sunt audiendi, qui ἐρεμνοὺς, hoc est nigros, scribunt, id enim magis Aethiopibus convenit. Nominat etiam Arimos Homerus, quos Posidonius docet esse accipiendos, non locum aliquem Syriae vel Ciliciae, vel alius terrae, sed Syriam ipsam. Arimaei enim sunt, qui in ea habitant, et fortasse Graeci

μους. Αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν πολλαί· καθάπερ τὸν [5] Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ [6] Φάρζιριν Παρυσάτιν, [7] Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὼ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. Τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ βασίλειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. Πᾶσαι μὲν Arabia.

5) Puto scripsisse Strabonem Δαριαύην. Nam Hebraeis Darius vocatur דריוש, Dariaves, Ctesiae Δαριαῖος, Aeschylo, nescio quare, Δαριάν. *Casaubonus.* Legendum τὸν Δαριαύην. *Salmasius* ad Solinum p. m. 405.

6) Casaubon. i. e. Ven. Φάρζιριν. Tum pro Παρυσάτιν Ven. 1. 2. Moscov. Παρυσάτην; Paris. Medic. 3. 4. Παρυσάτιν.

7) Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Ἀταργάτιν; editt. Ἀταργατὴν, ut vetus interpres *Atargatam*. Supra lib. 16. p. m. 214. Ἀταργάτις. Pro Ἀθάραν Paris. Medic. 3. 4. Ἀθάρα, ut vetus interpres in suo codice legit. Pro Ἀθάρα tamen Casaubonus ad Athenaeum lib. 8. c. 8. p. m. 379. vult Ἀσθάρα, quia sit Syrorum haec vox, etsi in sacris literis semper scribatur Astaroth numero multitudinis, quem et LXX interdum servarunt, ut Iud. c. 2.

Graeci eos Aramaeos, vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultae sunt, praesertim Barbarorum, quemadmodum Dariacem Darium, Pharzirim vero Parysatim, Atargatam Atharam dixerunt: quam Ctesias Derceto vocavit. Arabum opulentiae testem laudare licet etiam Alexandrum, qui eam (ut fertur) regiam efficere constituerat, postquam ex India rediisset. Sed omnia ejus consilia

Arabia. μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἑκόντες παραδέχοιντο αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὡς [8] πολεμήσοντες· καὶ δὴ ὁρῶν μήτε πρότερον, μήθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

8) Sic Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. cum prifcis editionibus. Cafaubonus et hinc ceteri dederunt πολεμήσαντες.

filia mors fubito accidens irrita fecit. Et quidem unum ex iis, quae ille moliebatur, erat Arabiam occupare, vel fua fponte recipientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque cum eos videret nec prius, nec pofterius legatos mififfe, ad bellum fe jam parabat, ficut fupra oftendimus.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ἙΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ ἑπτακαιδέκατον περιέχει Αἴγυπτον [1] ἅπασαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

1) Moscov. πᾶσαν.

Gg 2 STRA-

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI DECIMI SEPTIMI CAPITA.

Liber ſeptimus decimus complectitur omnem Aegyptum et Libyam.

'Aegyptus.

ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν
ΒΙΒΛΊΟΝ ἙΠΤΑΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν, καὶ ποιοῦντας χεῤῥόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν [1] Ἀρά- p. 785

VARIANTES LECTIONES.

1) Parif. Medic. 4. Ven. 1. et Cafaubonn. addunt κόλπον, quod in editionibus falvo fenfu abeft. Contra poft in Mofcov. vox κινναμωμοφόρου abeft.

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHICARUM
LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

CAP. I.

§. 1.

Cum in Arabiae defcriptione finus eos una enarraverimus, qui eam ftringunt, ac peninfulam faciunt, Perficum fcilicet

Aegyptus.

βιον· τούτῳ δὲ τινὰ συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Αἰθιοπίας τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν, καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου· τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ καὶ συμπάσης γεωγραφίας. Κἀνταῦθα δ' Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.

§. 2.

Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἑσπέραν [1] ἐννακισχιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλή-

1) Falsissimum est, dixisse unquam Eratosthenem, distare Arabicum sinum a Nilo 9 milibus stadiorum. Id dixit scilicet is, qui inter Euphratem et Nilum statuebat tantum 500 stadia. Sed nemo sanae mentis dubitabit, locum esse corruptum, ac legendum esse potius ἐννακοσίους. *Casaubonus.* Recte. Et sic exhibuerunt hoc fragmentum Seidelius et Fellus. Omnes tamen libri in vulgata lectione perstant. Notandum certe duxi.

atque Arabicum: simulque etiam Aegypti partem aliquam lustraverimus, et Aethiopiae Troglodytica ac sequentia usque ad extrema terrae, quae cinnamomum fert: nunc reliqua iis gentibus continua explicanda sunt, nimirum quae circa Nilum jacent. Post haec Libyam, [1] quae totius geographiae summam absolvat, percurremus; prius tamen hic quoque Eratosthenis sententiae exponendae sunt.

§. 2.

Ista ergo narrat. Nilus ab Arabico sinu occidentem versus distat IX. millibus stadiorum, et circa

ϱαπλήσιον ὄντα κατὰ τὸ στόμα τῷ γράμματι τῷ ν κειμένῳ ἀνάπαλιν. ² Ῥυεὶς γὰρ, φησὶ, ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερόην τόποις, καὶ εἰς τὴν Λιβύην ³ πολὺς προσπεσὼν καὶ τὴν ἑτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος, πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται, πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταῤῥάκτην, παρεπιστρέφων μικρὸν πρὸς τὴν ἕω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ τὴν θάλατταν. Ἐμ- Aegyptus. p. 786.

Gg 4 βάλ-

2) Haec verba Ῥυεὶς — πάλιν ex codicibus excepit Casaubonus, ante quem aberant. Consentiunt mei. In seqq. Ven. 2. omittit καὶ ἑπτακοσίους.

3) Mosc. Ven. 1. 2. Parif. πολύ. Tum καταράκτην et καταῤῥάκτην promiscue in libris, de quo alibi est dictum. Tum mutato ordine Parif. Medic. 3. 4. Moscov. μικρὸν παρεπιστρέφων.

ca ostia similis est ν literae resupinae jacenti. Is enim, inquit, postquam fluxit a Meroë versus septentrionem ad bis mille et septingenta stadia: vertitur ad meridiem et hybernum occasum ad stadia ter mille ɪↄcc. ac prope obversus locis circa Meroën, inque Africam pleno alveo delatus, rursum inflexus versus septentrionem ɪↄↄ. ccc stadia decurrit ad magnum catarractem, paululum versus ortum inclinans: hinc stadia cɪↄ. cc. ad minorem catarractem, qui est Syenae vicinus: inde rursum ɪↄↄ ccc stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flumina e lacubus

Aegyptus. βάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοὶ, φερόμενοι μὲν ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἕω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερόην· ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται, κατὰ τὸ πρὸς ἕω πλευρὸν ῥέων, [4] ἅτερος δ' Ἀστάπους· οἱ δ' Ἀστασάβαν καλοῦσι· τὸν δ' Ἀστάπουν ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθεῖαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. Ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Νείλου σταδίοις ἑπτακοσίοις, Μερόην εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψαμμιτί-χου,

4) Sic in priori editione Casauboni, quod post transiit in ἕτερος. Illud probant Medic. 3. 4. Parif. Moscov. cum priscis editionibus. In seqq. vocem ἄλλον, quae olim in editis desiderabatur, ex codicibus et priore interprete restituit Casaubonus. Tum vulgo edebatur Ψαμμιτίχου, pro quo Moscov. dat Ψαμμητίχου, de quo cf. supra cap. 3. §. 8.

lacubus quibusdam ab oriente delata, et Meroën, ingentem insulam, complectentia: quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale latus fluens: alterum Astapus, quod nonnulli Astosabam vocant. Astapum vero fluere e lacubus quibusdam a meridie: atque hunc fere rectum Nili corpus efficere, ab aestivis imbribus augeri. Supra Astaborae et Nili concursum ad stadia DCC Meroën urbem esse, eodem nomine, quo insulam. Supra Meroën aliam insulam, quam Aegyptiorum exsules incolunt, qui a Psammiticho

χου, καλοῦνται δὲ [5] Σεμβρῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικός· [6] ὑπακούουσι δὲ τῷ ἐν Μερόῃ. Τῷ δὲ κατωτέρω ἑκατέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν, Μεγάβαροι καὶ Βλέμμυες, Αἰθιόπων ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὅμοροι· περὶ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται· διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν, οἱ κατὰ τὴν Μερόην Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. Ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νείλου Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, Aegyptus.

5) Casaubon. i. e. Ven. 2. Σεμβρῖται, cum vetere interprete, uti dedit Casaubonus. Ven. 1. Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Σεμβρῖται, ut priscae editiones, quod probat Plinius etiam 6, 35, s. 30. Quare sic reposui.

6) Suspectum locum censet Casaubonus in margine, et in nota subjecta addit: Quae sequuntur, nescio, quomodo cum his consonent, maxime cum iis, quae libro superiori p. 1170. de iisdem narravit. Quid si legatur τῶν ἐν Μερόῃ, uti paulo inferius Αἰθιόπων ὑπακούοντες. Τῷ certe non habet quo referatur. Heeren in commentationibus Goettingens. Vol. 12. p. 66. aliam adhibuit medicinam, dum tentavit ὑπακούει δ' αὐτῇ καὶ Μερόη. Iudicium esto lectoris.

miticho defciverunt, et Sembritae, id est advenae, nominantur, et reginam habent, quae regi Meroës paret. Quae infra Meroën sunt, fecus Nilum ex utraque ejus parte mare Rubrum versus, Megabari et Blemmyes habitant, Aethiopum subditi, Aegyptiis finitimi. Ad mare autem Troglodytae, quorum qui juxta Meroën sunt, decem undecimve dierum itinere a Nilo distent. A sinistra vero cursus Nili habitant Nubae, magna Libyae gens, a

Aegyptus.

Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερόης [7] ἀρξάμενοι μέχρι τῶν [8] Ἀγγόνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμένοι. Τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ [9] παρὰ τὴν θάλατταν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωβικὸν

7) Sic Casaubonn. omnesque mei, qui ad sensum retulerunt, cum ex Grammatica ratione in editionibus legatur ἀρξάμενον. Priori forma vetus interpres reddit *incipientes*, unde de ejus codice judicari potest.

8) In hac lectione conspirant libri omnes. Vetus tamen interpres legit ἀγκώνων, ut non sit populi nomen, sed flexus Nili intelligantur, de quibus dictum paullo ante, quo sensu haec vox saepe occurrit apud Herodotum. Atque ita legendum esse censet Bochartus in Geogr. Sacra P. I. lib. 4. c. 26. Libri tamen omnes in vulgata perstant, excepto Moscoviensi, in quo exstat ἀγκόνων.

9) Sic dedi ex codicibus meis omnibus pro περὶ. Ad vocem τρισχίλιοι recentior manus in Mosc. adscripserat: Κάτω χίλιοι λέγει. Recte. Cf. supra p. 791. Cas. Casaubonus haec notavit: Herodotus 2, 6. addit trecentos, Diodorus lib. 1. p. 27. [cap. 31.] vero ait, Aegyptum habere δισχιλίων σταδίων τὴν παραθαλάττιον πλευράν. Infra [c. 1.] legitur inter Pelusiacum et Canopicum ostia, quae sit Aegypti basis, esse stadia 1300, totius autem Delta ambitum esse stad. 3000, ut difficile sit in tanta varietate de vera lectione ubique statuere. Codices, uti vulgo editur. Wesselingius ad Diodor. I, 31. non dubitat, quin prior hic Strabonis locus ex posteriore et Diodoro corrigendus sit.

a Meroë incipientes usque ad Nili flexus: non hi Aethiopibus parentes, sed pro sese in multa regna divisi. Aegypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad Cano-

κὸν στάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν οὖν οὕτως. Aegyptus.

§. 3.

Δεῖ δὲ ἐπὶ [1] πλέον εἰπεῖν· καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἑξῆς προΐωμεν. Κοινὰ μὲν γάρ τινα, καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ, καὶ τῇ συνεχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιόπων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις, καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτὸ τὸ μέρος ἀπολιπὼν μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημ-

1) Parif. Medic. 3. 4. πλεῖον. Poft iidem cum Mofcov. pro ὡς ἀπὸ dant ὅπως ἀπὸ, quod recepi, uti poft vocem οἰκήσιμον ex Mofcov. αὐτὸ pro αὐτῷ. Pro ἀπολιπὼν in Medic. 4. eft ἀπολείπων. Tum inverfo ordine Medic. 3. 4. Mofcov. διεξιὼν ἑκατέρωθεν. Verba fequentia καὶ πᾶσαν in Ven. 2. abfunt. Hinc καταῤῥάκτου, ut alibi, fcripfi cum Medic. 4. pro vulgato καταράκτου. Quod paullo poft vulgo fcribitur καὶ νῦν, omnes mei codices cum Cafaubonianis volunt καὶ μὴν, ex quibus repetii. Particula γε, quae poft ἐπαινοῦνται adpenditur, deeft in Medic. 3. 4. Contra in praecedentibus poft vocem πολιτικῶς Mofcov. inferit τι. Verba τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμὸν fufpecta videri poffint.

Canopicum longitudine ftadiorum ter mille ccc. Haec funt, quae Eratofthenes tradidit.

§. 3.

Enimvero plenius iftaec explicanda funt: eaque primo, quae ad Aegyptum pertinent: ut a notioribus ad fequentia procedamus. Nilus quaedam huic regioni et contiguae, et Aethiopiae, quae fupra eft, praeftat communia, ut quod fuis eas incrementis rigat: et folum hanc partem habitabilem reddit, quae ejus exun-

Aegyptus. πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον, καὶ μετεωρότερον τοῦ ῥεύματος πᾶν, ἀοίκητον ἑκατέρωθεν διεξιὼν καὶ
p. 787. ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὔτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος, οὔτε μόνος, οὔτ' ἐπ' εὐθείας, οὔτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον, καὶ μόνος, καὶ πᾶσαν, καὶ ἐπὶ εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ Καταῤῥάκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν τοῦ Νείλου. Καὶ νῦν οἵ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ ἀπόρως, διά τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν αέρων ἀσυμμετρίαν, καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν· τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τἀναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι, καὶ ἐν γνωρίμοις ἵδρυνται τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ

exundationibus tegitur: quicquid editius est, et fluento ipsius sublimius, id ab utraque parte desertum, et ob aquae penuriam cultoribus vacuum transit. Caeterum neque totam Aethiopiam Nilus permeat, nec in rectum, nec solus, nec bene habitatam: Aegyptum vero et solus, et totam, et in rectum, a minore catarracte supra Syenem et Elephantinam incipiens, qui sunt Aegypti et Aethiopiae fines, usque ad Nili ostia in mare exeuntis. Enimvero Aethiopes magna ex parte pastoralem ac inopem vitam jam inde degunt, tum propter soli tenuitatem, et aëris intemperiem, tum propterea, quod longe a nobis absunt. Omnia contraria sunt apud Aegyptios: nam et civilem ac mansuetam vitam degunt, et in locis notis habitant: itaque etiam constitu-

καὶ ἐπαινοῦνταί γε, δοκοῦντες [2] ἀξιοχρέως χρήσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ μερίσαντές τε εὖ καὶ ἐπιμεληθέντες. Βασιλέα γὰρ ἀποδείξαντες, τριχῇ τὸ πλῆθος διεῖλον· καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ γεωργοὺς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπιμελητὰς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. Οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκουν, καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιληταί τε τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα Aegyptus.

2) Omnes mei codices cum Casaubonianis, excepto Parisiensi, simplici voce defunguntur, ἀξίως, etsi mirum est, cur alteram partem libri adjecerint. Hesychius etiam accentu diverso eandem vocem distinguere videtur. Cf. interpretes ad T. 1. p. 414. Reliqui igitur formam vulgatam. Pro ἐργαζομένους in Moscov. Medic. 3. legitur ἐργαζομένων.

stitutiones eorum memorantur: atque etiam laudem eo invenerunt, quod videntur recte uti regionis ubertate, et bene divisam eam administratamque habere. Etenim, rege constituto, multitudinem in tres partes tribuerunt, quarum una militiam, altera agros coleret: tertia sacerdotum erat. Ita alii sacrorum curam gerebant, alii eorum, quae ad hominem pertinent, rursumque horum alii belli, alii, quae pacis erant, agriculturam et artes: unde et regi sui erant reditus. Sacerdotes philosophiam et astronomiam exercebant, et cum regibus conversabantur. Regio initio in praefecturas divisa fuit, quas

Aegyptus. δέκα μὲν ἡ Θηβαῒς, δέκα δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτα, ἑκκαίδεκα δ' ἡ μεταξύ· ὡς δέ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοὶ, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ αὐλαί· αὗται δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλεῖστοι διῄρηντο, καὶ αὗται δ' εἰς ἄλλας τομάς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. Ἐδέησε δὲ τῆς ἐπ' ἀκριβὲς καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν ὅρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς, καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα, καὶ τἄλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό, τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν. Ἐντεῦ-

3) Moscov. negligenter δεῖ. Post Medic. 3. ἱμπορίας, ut alibi variatur. Post ante νομῷ, vulgo νόμῳ, in Medic. 4. deest τῷ. Tum codices mei omnes, confirmante usu, παραχωμάτων pro παραχωσμάτων. Sic infra p. 817. Et sic plura verba

quas nomos vocant: Thebaica quidem in decem: quae vero in Delta, in totidem: intermedia autem in sedecim: et (ut quidam volunt) tot erant huiusmodi praefecturae, quot aulas labyrinthus habebat, quae circiter triginta erant. Rursum hae praefecturae divisae fuere: majore enim e parte in toparchias divisae fuerunt: toparchiae rursum in portiones alias, quarum minimae arva erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili locorum divisione, propter continuas finium confusiones, quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens, aliis adimens, et immutans figuras, et signa obruens, quibus proprium discernebatur ab alieno. Itaque identidem dimetiri oportebat.

Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συστῆναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων, διὰ τὰς ἐμπορίας. Τριχῇ δὲ διῄρητο, ὥσπερ τὰ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νομῷ πλῆθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. Ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾶν τὴν φύσιν. Φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν, καὶ ποτισθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλειπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς

Aegyptus.

p. 788.

verba modo addunt σ, modo abjiciunt, de quo cf. d'Orville ad Charitonem 4, 5. p. m. 403. Iidem libri ante τῶν διωρύγων rejiciunt τὴν, quod et recte Casaubonus uncis inclusum coërcuit. In seqq. plures codices male dant φθορὰ pro φορὰ, quos nexus redarguit, qui nec fert ἀναβαίνει pro ἀνέβαινεν in Paris. Post in Medic. 3. 4. deest μέτρου, quod rectius additur. Tum pro λέγωμεν Ven. 2. dat λέγομεν, quae variatio in simili nexu notata est.

tebat. Atque hinc ab Aegyptiis geometriam credunt inventam fuisse, quemadmodum ratiocinandi scientiam et arithmeticam a Phoenicibus propter mercaturas. Ut autem universa regio in tres aequas partes divisa est, ita et multitudo, quae in quaque praefectura. Artificium autem, quod Nilo adhibetur, tanti est, quanti industria naturam vincens. Nam cum regio natura multum fructum afferat, irrigata plurimum affert. Natura autem majus Nili incrementum plus terrae irrigat, sed saepe diligentia hoc consecuta est, natura destituente, ut tantum terrae minoribus Nili incrementis irrigaretur,

Aegyptus. ταῖς μείζοσι, διά τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος· ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας, καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νείλου μέτρου, μεγίστη ἦν ἡ φορά· καὶ ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ᾔσθετο· τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις. Τὰ δ' ἑξῆς λέγωμεν νυνί.

§. 4.

Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας[1] πρὸς ἄρκτους ὁ Νεῖλος, ἕως τοῦ καλουμένου

1) Medic. 3. 4. Moscov. alio ordine ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτους. Tum Plato in Timaeo p. 289. ed. Bip. quem locum respicit noster, scribit κατὰ κορυφήν. Codices tamen omnes perstant in vulgata.

tur, quantum majoribus: idque fossarum et aggerum auxilio. Sane ante Petronii tempora tunc maxima fertilitas erat, cum Nilus ad quartum ac decimum cubitum excrescebat: cum vero ad octavum modo adsurgeret, fames et penuria eveniebat. At vero illo regioni praefecto, cum duodecimum cubitum tantum Nilus implesset, maxima fuit frugum ubertas: et cum octavum solum aliquando attigisset, famem nemo sensit. Atque haec quidem est Aegypti constitutio. Nunc ordine singula edisseremus.

§. 4.

Nilus ab Aethiopiae finibus recta fluit ad septentrionem

Aegyptus.

νου χωρίου Δέλτα· εἴτ᾽ ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος ὁ Νεῖλος, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ᾽ ἑκάτερα ῥεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλούσιον. τὸ δ᾽ ἐν ἀριστερᾷ τῆς κατὰ Κάνωβον, καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσαγορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τῶν Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. Γέγονε δὲ ἡ νῆσος ἔκ τε τῆς θαλάττης καὶ τῶν ῥευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ· καὶ καλεῖται Δέλτα, [2] διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ᾽ ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος· καὶ ἡ κώμη δὲ ἡ ἐπ᾽ αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. Δύο μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νείλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλου-

2) Sic codices et editiones veteres, quod poſt mutatum tranſiit in *παρὰ* in ed. Amſtelodam.

trionem usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam a vertice quodam ſciſſus (ut Plato inquit) figuram conficit triangulam: latera trianguli, alvei ſunt duo Nili utrinque ad mare deſcendentis, alter ad dextram, Peluſium usque, alter ad ſiniſtram, ad Canopum usque et proximum Heraclium: baſis autem maritima eſt ora inter Peluſium atque Heraclium. Ita inſula mari duobusque Nili alveis includitur: et Delta nominatur, propterea quod ejus figura eſt litterae Δ ſimilis. Locus, qui ad verticem eſt, eodem nomine appellatur, utpote dictae figurae initium eſt. Itemque pagus, qui ibi eſt. Duo jam retulimus Nili oſtia, alterum Pelu-

Aegyptus. Πηλουσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν, καὶ [3] Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἵ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀποῤῥῶγες πολλαὶ καθ᾿ ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον, πολλὰ καὶ ῥεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὥσθ᾿ ὅλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν, αἳ κατὰ ῥᾳστώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισχιλίων σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· [4] κολποῦσι δ᾿ αὐτὴν, καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντι-

3) Consentiunt hic libri in hac scriptura, cum lib. 2. p. m. 229. pro ει praeferant simplex ι. Et sic alii auctores inter utramque scripturam variant. Cf. Politus ad Eustathium in Dionys. 2, 8. p. 198.

4) Vetus interpres legisse videtur οἰκοῦσι vel κατοικοῦσι; vertit enim: *Habitant eam quoque totam interius, et inferiora loca cum fluvialibus quoque regionibus, quae ex adverso ipsi Delta positae sunt.* Sat probabilem faciunt eam lectionem, quae sequuntur, πλὴν τῶν οἰκήσεων. Quae vulgo fertur, etsi in ea omnes libri consentiunt, parum commodum habet sensum.

Pelusiacum, alterum Canopicum et Heracleoticum. Inter haec alia quinque ostia sunt, quae quidem mentionem mereantur: multa alia tenuiora. A primis enim partes quaedam abruptae passim per totam sunt insulam, quae multos alveos insulasque fecerunt, ita ut tota insula sit navigabilis, fossis aliis super alias actis: quae tanta facilitate navigantur, ut nonnulli testaceis utantur scaphis. Insula ter mille fere stadiorum ambitu continetur. Sinus etiam in-

ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν, ἢ χωμάτων ἵδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν. Aegyptus.
Πλείους [5] δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους p. 789.
διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἑξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ θᾶττον ἡ ἀνάψυξις, τόσῳ δὴ θᾶττον ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος· θᾶττον δὲ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλπη. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τε-

5) Medic. 3. 4. ut alibi in simili nexu, πλείους δέ. Sequens ἢ in Medic. 4. abest. Tum Parif. τόσῳ δή, quod excepi pro τοσῷδε, uti deinceps ex omnibus ἄροτος pro ἀροτός. Post pro τετρακισχιλίοις Casauboniani i. e. Ven. 2. dant πεντακισχιλίοις. Deinde Medic. 3. 4. Moscov. ἐντρέχει. Vulgo ἐντρέχει.

intrant, et inferne objectam ipsi Delta fluvialem regionem. Nilo exundante tota undis tegitur praeter habitationes: quae aut nativis collibus aut aggeribus factitiis impositae sunt; non pagi modo, sed urbes etiam memorabiles, quae eminus conspectae insularum speciem praebent. Aqua aestate ultra quadragesimum diem permanet: postea paulatim decrescit, quo pacto etiam crevit. Intra diem sexagesimum campi denudantur, atque exsiccantur, et quo citius id fit, eo citius et aratur, et seritur, idque celerius apud eos, qui majores aestus habent. Simili modo regio supra Delta irrigatur, nisi

Aegyptus. τρακισχιλίοις σταδίοις, δι' ἑνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἰ μή που τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογωτάτη ἡ τὸν Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα· ἢ εἴπου τις ἐκτροπὴ διώρυγι ἐπὶ πλέον εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν [6] Ἀρσινοΐτην νομὸν ποιούσης, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀναχεομένων. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἡ ἑκατέρωθεν [7] ἐσχάτη τοῦ Νείλου, σπάνιον

6) Ita scripsi cum Moscov. Vulgo Ἀρσενοΐτην in omnibus editionibus, ut alibi variatur. Cf. Holstenius ad Stephan. p. 49. Dubitationem removent nummi, in quibus Ἀρσινοΐτης scriptum exstat. Et sic in Latinis est *Arsinoites*. Alio modo peccant Moscov. Paris. Medic. 3. 4. dum Μαρειῶτιν edunt, ut veteres editiones, pro Μαρεῶτιν. Nempe per ε prodit in numis, et *Mareotis* scribunt auctores Romani.

7) Suspectam vocem habet in margine Casaubonus; in notis haec monet: Ἐσχάτη, hoc est ἐχομένη, quae ultrimque Nilo est contigua. Sed vocem ἔσχατος quis ita accepit? Non tamen ignoro, aliquoties eam legi in hoc scriptore,

nisi quod Nilus quatuor millibus stadiorum unico alveo recta delabitur, tametsi interdum insulae intercipiant: quarum praecipua est, quae Heracleoticam praefecturam comprehendit: aut sicubi fossa ampliore divertatur in magnum aliquem lacum, vel regionem, quam irrigare possit, cujus generis est rivus, qui Arsinoiticam praefecturam includit, et Moeridis lacum et quos Mareotis refusos excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua est sola ea pars Aegypti, quae jacet ad utramque Nili

σπάνιον εἴ που τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. Ἔοικεν οὖν [8] κυρίᾳ ψυχομένῃ ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλέον ἐκτροπῶν. Ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἧς λέγω, καὶ τῆς χώρας, τὰ ὄρη Aegyptus.

scriptore, ubi sic videtur posse accipi. Verum illos locos esse corruptos, ex antiquis exemplaribus docuimus. Hic autem legendum putamus ἡ ἑκατέρωθεν ἐσχατιὰ τοῦ Νείλου, hoc est τὸ ἑκατέρωθεν συνάπτον τῷ Νείλῳ, ut explicatur ab Hesychio vox ἐσχατιά. *Casaubonus.* Cf. docti viri ad Hesych. T. 1. p. 1474. Mox pro ἐπέχουσα Moscov. ἐπέχουσα.

8) Editiones omnes κυρία ψυχομένη. Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. κείρᾳ; Paris. dubia scriptura κειρίᾳ s. κηρίᾳ. *Tzschucke.* Graeca reliqui, ut inveneram, haud dubie vitiata. Quid enim est, quaeso, κυρίᾳ ψυχομένῃ; interpres χειρὶ videtur legisse. Ego κειρίᾳ abesse propius a vestigiis receptae lectionis sensi, et pro ψυχομένῃ quid legerim, cum versio nostra ostendit, tum tabulae geographicae, et res ipsa docent. *Xylander.* Prior interpres legisse videtur χειρὶ, nec videtur ineptum dictu, Aegyptum similem esse manui expansae; nam ostia τοῦ Δέλτα referunt quodammodo manus digitos, ut Nilus supra Delta brachium: non puto tamen, veram esse hanc lectionem; nam quid esset χεὶρ ψυχομένη? Xylander legit κειρίᾳ τεταμένῃ, sententia non mala, sed a veteri lectione recedens mirum quantum. *Casaubonus.* Post pro λέγω Casauboniani i. e. Ven. 2. λέγομεν.

Nili ripam, et raro usquam CCC stadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Ordittur ab Aethiopiae montibus, et in ipsius Delta verticem desinit. Itaque similis est fasciae in longum explicatae: si excipias diverticula fluvii, quae sunt complura. Figuram vero fluvialis regionis et terrae,

Aegyptus. ὄρη τὰ ἑκατέρωθεν ἀπὸ [9] τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμενα, μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ᾽ ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει, καὶ διέστηκεν ἀπ᾽ ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεταί τε καὶ διαχεῖται, καὶ διασχηματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὀρῶν ἐπὶ συχνὸν ἀοίκητός ἐστιν.

§. 5.

Οἱ μὲν [1] οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ᾽ ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες, ᾔσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερι-

9) Sic Moscov. Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. 2. tantum quod deinceps Ven, 1. Medic. 4. pro περὶ habent κατά. Cf. supra.

1) Particula οὖν deest in Paris. Medic. 3. 4. nec desideretur valde absens. At οἱ ante ἱερεῖς melius additur, quem omittit Moscov. uti post Paris. καί. Tum quod vulgo legitur in editionibus τὰ τῆς στρατείας, in Moscov. Medic. 3. 4. ejecta vocula τὰ prodit. Quod in seqq. Casaubonus pro δείκνυνται vult δείκνυται, probant Medic. 3. et Ven. 1. Ex eodem Medic. 3. 4. Moscov. ante ὄμβρων posui τῶν. Consentien-

terrae, quam dico, montes efficiunt, a locis Syenae proximis deducti ex utraque parte usque ad Aegyptium pelagus: qui quantum extenduntur ii, et inter se distant, tantum flumen diffunditur et contrahitur, et regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, non habitatur magna ex parte.

§. 5.

Enimvero antiqui conjectura, recentiores etiam visu ipso cognoverunt, Nilum

θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παυομένην κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον τοῖς πλέουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν, καὶ εἴ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκεῖσε ἄνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαϊκούς. Οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς, φιλιστορῶν, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγὰς ἀεί τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. Οἱ πάλαι δὲ βασιλεῖς οὐ Aegyptus.

ſentientibus autem omnibus Caſaubonus ἀντανισουμένων, quod ferebatur ante eum in editionibus, mutavit in ἀντιτιθεμένων. Poſt pro ἐπιφαίνει Medic. 4. dat ὑποφαίνει. Tum Medic. 3. 4. Καλλισθένην variatione nota.

lum augeri, quando ſuperne adſita Aethiopia imbribus aeſtivis proluitur: maxime in extremis montibus. Imbribus autem finientibus, paulatim inundationem deſinere. Quam rem ii potiſſimum deprehenderunt, qui in Arabicum ſinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem, et ii, qui ad elephantorum venationem miſſi fuerunt, aut ſi qui alii uſus Ptolemaeos Aegypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant: is praecipue, qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime ſtudioſus; cum propter corporis imbecillitatem ſemper novae alicujus oblectationis materiam expeteret. Antiqui autem reges perexiguam

Aegyptus. p. 790. πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ᾽ ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον, καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τὰ τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἔτι δείκνυνται, στῆλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον κατασχὼν, προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δὴ καὶ τοὔνομα τῇ τε νήσῳ, καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ᾽ ἐκείνου τεθῆναί φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτῷ Μερόης· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἄνθρωπον. Θαυμαστὸν οὖν, πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργὴς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμβρων ἱστορία τοῖς τότε· καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ

gnam harum rerum curam habuerunt: tametsi cum ipsi sapientiae studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostris totam Aethiopiam permeavit usque ad Cinnamomiferam regionem, et adhuc quaedam ejus monumenta extant, et columnae et inscriptiones. Cambyses quoque Aegypto potitus, cum Aegyptiis usque ad Meroën progressus est, et nomen urbi insulaeque ab illo factum ajunt, Meroë, sive sorore, sive uxore ejus, (nam et hoc traditur) ibi mortua, utique honorandae causa foeminae loco id nominis imposuit. Mirum itaque est, cur, tantis oblatis investigandi occasionibus, non prorsus innotuerit imbrium historia ejus aetatis hominibus: praesertim cum sacerdotes

τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ ἀποτιθεμένων, ὅσα μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει. Εἰ γὰρ ἄρα τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δή ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὔ; καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι, καὶ τῇ περὶ Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὄμβροι, τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβάσεις, μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἵους Ποσειδώνιος εἴρηκε, Φησὶ γὰρ, Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκεῖνον δὲ ²) παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου· (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἷς οὗτος·) ἐκεῖ- Aegyptus.

2) Ante Casaubonum περὶ, qui tacite, nexu adprobante, mutavit in παρὰ, quod exhibent praeterea codices. Sequentia verba τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἷς οὗτος glossema putat Kappius ad Aristotelem de mundo p. 407. Pro Θασίου Medic. 3. Θασσίου, ut alibi in libris σ geminatur. Verba τὸν δὲ παρ' Ὁμήρου in Medic. 3. absunt.

tes curiosius in sacros libros referrent et consignarent, quae subtilioris aliquid haberent cognitionis. Etenim, si dignum disquisitione visum fuit, quod adhuc quaeri solet: cur aestate, et non hyeme partibus australissimis imbres cadant? In Thebaide vero et circa Syenen non item: cur non de hoc etiam disputaretur, quomodo ex imbribus Nilus augeatur? ne talibus testibus uti cogeremur, quales producit Posidonius. Ait enim, Eratosthenem tradere, aestivos imbres caussam esse. Idque hunc ab Aristotele sumsisse, Aristotelem vero a Thrasyalce Thasio, qui unus fuit ex antiquis Physicis; Thra-

Aegyptus.

νὸν δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ παρ' Ὁμήρου διϊπετῆ φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο.

Ἀλλ' ἐῶ ταῦτα [3] πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνῦσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νείλου βιβλίον, Εὔδωρόν τε καὶ Ἀρίστωνα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τά τε ἄλλα καὶ τῇ φράσει, καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταὐτά ἐστι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. Ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολήν, ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἄμμωνος εὕροι τις ἄν. Εὔδωρος δ' ᾐτιᾶτο τὸν Ἀρίστωνα·

3) Ven. 2. πολλὰ εἰρηκότων. Tum idem τῶν Περιπατητικῶν ἕνα; edd. Aldi et Hopperi cum Parif. τῶν ἐκ τῶν περιπάτων.

Thrafyalcem autem ab alio, atque illum ab Homero, qui Nilum coelitus delapfum auctor fit:

Rurfus ad Aegypti coelo delapfa fluenta.

Verum ifthaec mitto, cum a multis fint tractata: de quibus fatis fit duos afferre, qui aetate noftra de Nilo fcripferunt, Eudorum et Ariftonem Peripateticos. Hi, demto faltem ordine, caetera omnia et ftylo et argumentis iisdem fere uterque pofuerunt. Itaque libros inter fe collaturus, cum exemplarium copia nulla fieret, alterum cum altero comparavi: uter autem alterius compilaverit fcriptum, fortaffe Ammonis oraculo doceri aliquis poffit. Eudorus

Ἀρίϛωνα· ἡ μέντοι φράσις [4] Ἀριϛώνειος μᾶλλόν ἐϛιν. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νείλου μόνον Αἴγυπτον ἐκάλουν, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕϛερον μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω μερῶν, μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νείλου σχεδόν τι πάντα· οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ· ἐκ δὲ τῶν ἑσπερίων τὰ μέχρι τῶν [5] Αὐάσεων, καὶ ἐν τῇ Aegyptus.

4) Medic. 3. Ἀριϛώνιος, 4. Ἀριϛόνειος. Deinde Casaubonn. et Medic. 4. ἦν pro ἐϛίν. Tum σχεδόν τι et σχεδόν τοι, ut alibi, variantur, illud est in editis, hoc in Medic. 4.

5) Ven. 1. Medic. 4. Moscov. Ἀβάσεων, uti vetus interpres legit. Casauboniani i. e. Ven. 2. Ἀναβάσεων; Paris. Αὐάσεων; editiones Ἀνάσεων. Cf. paullo post. *Tzschucke.* Idem et lib. 2. p. 130. Prior interpres semper legit Ἀβάσεις. Stephanus per υ Αὐάσεις. Sic ille: Αὔασις πόλις Αἰγύπτου· ταύτην δὲ καὶ Ὄασιν καλοῦσιν, ἐοικυῖαν παρδαλέᾳ· κατάϛικτος γάρ ἐϛιν ἀνύδρῳ γῇ καὶ ἐρήμῳ τὰς οἰκήσεις ἔχουσα. Τὰ τοιαῦτα Αὐάσεις Αἰγύπτιοί φασι. Oasin et Avasin implicat, ut vides, Stephanus. Plinius Avases commemorat, quod sciam, nusquam, sed nomos duos Oasitas ibi collocat. Testantur autem Iuris-

-rus quidem Aristonem eo nomine insulsat: sed profecto ipsum dicendi genus magis est Aristoneum. Caeterum prisci id solum Aegyptum vocavere, quod habitatur, et a Nilo irrigatur, a locis Syenae proximis incipientes usque ad mare: recentiores vero ad hoc usque tempus, omnes fere orientales partes assumserunt, quae inter Arabicum sinum sunt atque Nilum. (Aethiopes porro Rubro mari non adeo utuntur.) Ab occidente vero loca usque ad Avases, quae

Aegyptus.

τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. Οἵ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν ἐπὶ τοσοῦτον, οἵ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον, καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κύπρον. Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν, κρίναντες τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. [6] Αὐάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλῳ μεγάλαις ἐρη-

Iurisconsulti, solitum in Aegypto nocentes, qui jure Romano essent in insulam relegandi, in Ouasin relegari. Vid. leg. VII. D. de interdictis et relegatis §. 5. *Casaubonus.* Ἀβάσεις legi vult in Strabone Pinedo in Stephanum p. 138. ubi plura de hac voce affert. Ἀβάσεις tuentur Strabonis codices, quos consuluit Siebenkeesius lib. 2. c. l. ad eandemque etiam ducunt nostri, qui Ἀνάσεις habent. Plura dabit Cellarius in Geogr. ant. lib. 4. c. 1. §. 12. p. m. 814. ubi Stephano adsentiri videtur. Tum ante τοσοῦτον in Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. deest ἐπί.

6) Sic Paris. Ven. 1. 2. Vulgo in editt. Ἀνάσεις. Cf. supra. Post Ven. 1. ὑπ' αὐτῇ, quae particulae etiam alibi in hoc nexu commutantur. In fine cum Medic. 3. Moscov. usitata alibi forma dedi διέξιμεν, ut ex Paris. antea ἐλέγομεν pro λέγομεν.

quae vocantur, et in ora maritima ab ostio Canopico usque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur, et Cyrenaeorum ditionem. Nam Ptolemaici reges eo usque dominationem protulerunt suam: ut et Cyrenaicam sub se haberent, et eam ab Aegypto Cyproque separarent. Romani, qui postea successerunt, provinciam Aegyptum prioribus finibus incluserunt. Avases Aegyptii regiones vocant habitatas et maximis desertis circumdatas, quasi quasdam pelagi insulas,

ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας· πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστὶ κατὰ τὴν Λιβύην· τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι. Τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου, ταῦτα ἐλέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ, καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, νῦν διέξιμεν. Aegyptus.

§. 6.

Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον. Ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἑσπέραν πλέουσι, μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος, [1] χιλίων που καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα

1) Scholion in margine Mosc. adscriptum legitur: ἄνω λέγει τρισχιλίων. Cf. p. 786. Casaub.

las, quales sunt multae ad Africam. Harum tres sunt Aegypto finitimae, et ei subditae. Diximus de Aegypto generalia, et e superioribus repetita temporibus singula, et quid quaeque habeant praeclari, deinceps enarrabimus.

§. 6.

Initium autem ab Alexandrea faciemus et locis ei vicinis: cum hujus tractationis praecipuam partem ea occupent. Ergo maritima ora a Pelusio usque ad Canopicum ostium, ad occidentem naviganti est CIↃ fere et CCC stadiorum, quod et basim ipsius Delta diximus. Hinc ad Pharum insulam centum et quinquaginta. Pharus insula quaedam est ob-

Aegyptus.

τα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐςὶ παραμήκες [2] προσεχέςατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίςομον. Ἠιὼν γάρ ἐςι κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἵδρυται κλείουσα τὸν κόλπον, παραβέβληται γὰρ αὐτῷ κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν οὖν ἑῷον μᾶλλόν ἐςι προσεχὲς τῇ ἠπείρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ· καλεῖται δ' ἡ Ἀκρολοχιὰς, καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα [3] ἀρτίςομον πρὸς

2) Vulgo πρὸς ἔσχατον ἠπείρῳ. Lege προσεχέστατον τῇ ἠπείρῳ, quomodo aliquot jam locos emendavimus similiter affectos, ut sub finem lib. 15. et alibi. Eustathius tamen hunc locum proferens [ad Dionys. v. 258.] habet et ipse πρὸς ἔσχατα τῇ ἠπείρῳ, quod tamen me non movet, miror magis Eustathium, si ita scripsit, mendam non animadvertisse. Quid quod apud Dionys. Halicarnass. similis menda aliquot locis occurrit. *Casaubonus.* In voce ἔσχατα consentiunt etiam codices. Obsecutus tamen sum Casaubono. Praeterea Eustathius refert περίμηκες. In sequentibus, ubi idem emendaverat παραβέβληται γὰρ αὐτῷ pro αὐτὸν, consentientes habet Paris. Mosc. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. praeter ipsam rem.

3) Casaubonus ex MSStis enotat ἀμφίστομον, uti est in Ven. 2. Mei omnes cum editionibus habent ἀρτίστομον, qua voce usus est etiam lib. 5. p. m. 190. uti hic paullo antea alteram adhibuit. Ante Ἀκρόλοχιὰς articulum ponunt Medic. 3. 4. Paris. ex quibus addidi.

oblonga, quae continenti adjacet, ancipitem ad eam portum faciens. Est enim litus sinuosum, quod duo promontoria in mare emittit, inter quae insula jacet portum claudens, cui per longum obiicitur: de Phari promontoriis orientale magis continentem et oppositum sibi promontorium attingit, et Acrolochias

πρὸς δὲ τῇ στενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσὶν, αἱ μὲν ὕφαλοι, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησῖδος ἄκρον πέτρα [4] περίκλυστος, ἔχουσα πύργον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωϊζομένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. Ἐπίγραμμα· ΣΩ΄ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙ΄ΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑ΄ΝΟΥΣ, ΘΕΟΙ῀Σ ΣΩΤΗ῀ΡΣΙΝ ῾ΥΠΕ`Ρ ΤΩ῀Ν ΠΛΩΙ῀ΖΟΜΕ΄ΝΩΝ. Ἀλιμένου γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινὰ, ἔδει σημείου Aegyptus.

4) Sic Casauboniani et mei omnes. Vulgo πολύκλυστος praeferunt editiones. Post Medic. 3. 4. omittunt vocem ἐπίγραμμα, quae in Paris. ad marginem erat adscripta. Tum pro οὐ μὴν ex Moscov. Medic. 3. 4. reposui οὐ μήν.

chias vocatur: quod portum efficit ore arcto. Accedit ad angustias portus, quod in intermedio freto petrae sunt, partim aquis opertae, partim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum exasperantes. Ipsum adeo insulae promontorium est petra quaedam mari circumdata, turrim habens ex albo lapide mirifice structam multis fastigiis, eodem, quo insula, nomine. Eam Sostratus Cnidius, regum amicus, posuit ob navigantium salutem, quod hac descriptione notatur. SOSTRATUS CNIDIUS DEXIPHANIS F. DIIS SERVATORIBUS, PRO NAVIGANTIBUS. Nam cum ora ex utraque parte importuosa et humilis esset, cautes-

Aegyptus. σημείου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ. τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὥστ' εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ ἑσπέριον δὲ στόμα οὐκ εὐείσβολόν ἐστιν· οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου [5] τῆς Φάρου τὸν εἴσπλουν ἔχων, ὁ μέγας ἐστὶ

5) Medic. 3. 4. τῆς Φάρου. Masculino tamen genere producunt etiam libri infra p. 794. ed. Cas. Cf. ad Melam 2, 7, 1. Tum pro ἐκείνῳ in Casaubonn. i. e. Ven. 2. legitur ἐκεῖ, et pro διαλείπουσα, quod praeferunt editiones, ex Moscov. Paris. Ven. 1. Medic. 3. 4. reposui ἀπολείπουσα. Ceterum totum locum ita constituit Valesius ad Ammianum 22, 16, 10. οὗτοι δὲ λιμένες συνεχεῖς ἐν βαθεῖ ἐκείνῳ τῷ ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι διειργόμενοι ὑπ' αὐτοῦ παράκεινται. Postea Ἀλεξανδρείας, quod et confirmant codices temere, in Ἀλεξανδρείας mutavit ed. Amstelodamensis. Nec recte, certe ex usu, pro ἐγχιβαθὴς in Paris. et Ven. 2. legitur ἐγχιβαθές. Nec magis recte deinceps in quibusdam codicibus κλίματος pro κλίμακος. Vetus interpres adeo legit κλήματι; vertit enim, *profundus est adeo, ut maxima navis sarmento teneatur*, quam versionem Hopperus repetiit. Quod post πλείους vulgo inseritur δέ, cum Medic. 3. 4. Moscov. omisi, et quod postea ante ἰδὼν omittunt καί, retinui.

eminentesque ac brevia haberet: signo aliquo opus fuit, alto et claro, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contingere possent. Occiduum etiam ostium, quamquam non tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providentia: sed hoc alium portum efficit, qui Eunosti dicitur, atque hic ante effossum et clausum portum jacet: qui enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus portus

ἐστὶ λιμήν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ τῷ ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ. χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παράκεινται· τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἑσπέριον. αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώγιον, ὅτε γε ᾠκεῖτο· νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρέας πολέμῳ, τεταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. Ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεῖσθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθής τέ ἐστιν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὁρμεῖν· καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. Οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Aegyptus.

portus est. Hi vero continui in secessu illo, qui Heptastadium appellatur, aggere ab eo diremti adjacent. Agger autem est pons quidam a continenti in insulam ad occidentalem ejus partem porrectus, duos tantum aditus navigabiles relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque ponte junctos: quod opus non modo pons erat in insulam, sed etiam aquae ductus, cum illa habitaretur. Nostra aetate D. Caesar eam in Alexandrino bello (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit, pauci tamen nautae juxta turrim habitant. Maximus quidem portus, praeterquam quod et natura et aggere bene clauditur, profundus est adeo proxime ipsum litus, ut maxima etiam navis ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit: sed et in portus complures scinditur. Enimvero primi Aegyptiorum

Aegyptus.

τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς ἀγαπῶντες οἷς εἶχον, καὶ οὐ πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλέοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιν γῆς) ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδοσαν τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεώς ἐστι μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων· τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε. Τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κώμης Βουκόλοις παρέδοσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. Ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν· τὴν δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτό-

νων

tum reges suis contenti opibus, nec importata aliunde magnopere desiderantes, omnibus exteris navigantibus, eo infensi erant: maxime Graecis, qui ob soli penuriam populari atque appetere aliena solebant, ideoque muniverunt locum hunc praesidio imposito, cui et habitandam dederunt eam, quae Rhacotis appellabatur: ea nunc Alexandriae pars est, navalibus imminens: tunc vicus erat. Quae vero in orbem circumjacebant, Bucolis, *id est bubulcis*, tradidere: qui ipsi quoque vires haberent ad arcendos extraneos. Cum Alexander eo venisset, loci opportunitate perspecta, statuit urbem ad portum esse muniendam. Futuram urbis felicitatem, quae consecuta est, ferunt ostento in ipsa operis designatione fuisse praemonstratam: ar-

chite-

νων τῇ λεύκῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιβόλου γραμμὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· [6] τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός. Aegypeus.

§. 7.

Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστόν τε γάρ ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τὸ δ' ἀπὸ μεσημ- p. 793.
βρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, ἣ καὶ Μαρεώ-

 τις

6) Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. τοῦτ' οὖν οἴομαι οἰωνίσθαι, et pro λέγονται Medic. 4. λέγεται. Salmasius in Solinum p. m. 577. sic emendat: Εἰς πλείους τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγεται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός. Deinde post vocem λευκῇ in Mosc. additur γῇ. Idem cum Medic. 3. 4. praefert ἐπιλειπούσης pro ἐπιλιπούσης, quos secutus sum. Pro Μαρείας in seqq Moscov. Medic. 3. 4. volunt Μαρίας, contra pro Μαρεῶτις iidem cum Paris. Μαρειῶτις, minus tamen recte, cum poetae secundam syllabam corripiant, nummi etiam de nomo praeferant Μαρεώτης.

chitectis enim ambitus lineam gypso designantibus, et adventante rege gypso deficiente, farinae operariis destinatae a procuratoribus fuisse praebitam partem, qua etiam compitorum plures divisiones delineaverint. Eam rem visam fuisse boni ominis.

§. 7.

Certe commoditates urbs habet non unius modo generis. Duo maria locum undique alluunt, alterum a septentrione, quod Aegyptium dicitur, alterum a meridie, quod Mareiae lacus et Mareotis appellatur: eam Nilus multis

Aegyptus. τις λέγεται· πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ¹ ἄνωθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων, δι᾽ ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν· ὥστε ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτῃ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστί. γνοίη δ᾽ ἄν τις ἔν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁλκάδας ἔν τε τῷ κατάπλῳ, καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κἀκεῖσε πλέοιεν. Πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἑκατέρωσε εἴς τε τὸν κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον, καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεώς ἐστιν· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει

1) Ἄνωθέν τε conjunctim scribi vult Gronovius in praefat. ad Leonardi Augustini gemmas — depictas. Sic et legit in Grutero p. 503. Tum Moscov. Medic. 3. 4. Paris. δι᾽ ὧν τὰ absque καὶ, sed eo inserto paullo post Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. ταύτῃ δὲ καὶ, cum vulgo absit. Ἐξ ante Ἀλεξανδρείας in Medic. 4. omissum est. In seqq. post ἀναφορὰν pro ποιῆσον ex Moscov. Paris. posui ποιῆσαι.

tis fossis tum e superioribus partibus, tum e lateribus actis implet, per quas multo plura importantur, quam e mari, adeo ut portus, qui ad lacum est, ditior sit marino. Exportari ex Alexandria plura hac, quam ex Italia importari, facile sentiet, qui Alexandriae et Puteolis fuerit, observaveritque onerarias naves et venientes et recedentes, quanto graviores aut leviores ultro citroque navigent. Iam praeter opes, quae ex utraque parte et in maris et in lacus portum advehuntur, aëris temperies digna est memoratu: quae idcirco contingit-

νει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον, καὶ τὸ εὔκαιρον τῆς ἀνα- Aegy-
βάισεως τοῦ Νείλου. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ptus.
ἐπὶ λιμνῶν ἱδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἔχ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀὴρ ἕλκεται, καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος, πληροῖ καὶ τὴν λίμνην, καὶ οὐδὲν ἐᾷ τελματῶδες, τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσαι μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων, καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους· ὥστε κάλλιστα τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

tingit, quod urbs utrinque alluitur, et Nilus incrementa commode facit. Quippe caeterae urbes, quae ad latus sitae sunt, gravem et praefocantem aërem in aestivis ardoribus habent, ac propter vapores a sole excitatos coenum in lacuum labris cogitur, unde coenoso humore exhalante, aër morbidus attrahitur, ac pestilentiae initium praebet. At Alexandriae incipiente aestate Nilus auctus auget etiam lacum, et nullum coenum relinquit, unde malignus aliquis posset vapor exhalare. Simul etesiae a borealibus partibus et tanto pelago adspirant: ut Alexandrini optime aestatem agant.

Aegy-ptus.

§. 8.

Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ[1] μῆκος πλευρά ἐστι τὰ ἀμφίκλυστα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον· τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοὶ, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἑκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. Ἅπασα μὲν ὁδοῖς κατατέτμηται, [2]ἱππηλάταις καὶ ἁρματηλάταις· δυσὶ δὲ πλατυτάταις, ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις· αἳ δὴ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας. Ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη, τά τε κοινὰ κάλλι-

1) Sic Moscov. Medic. 3. 4. uti deinceps ἐπὶ πλάτος. Vulgo μήκους, etsi utramque formam intactam relinquit Horreus in observatt. criticis cap. 41. p. 331.

2) Ven. 1. Medic. 3. 4. cum Casaubonianis praeferunt ἱππηλάτοις καὶ ἁρματηλάτοις. In seqq. verba ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις Casaubonus ex codicibus supplevit, Xylander ex vetere interprete. Mei codices omnes tuentur. Postea vulgo legitur βασιλείων in edd. Casaubonn. et Amstelod. pro βασιλέων, quod nexus probat et habent codices. Tum pro περιεβάλλετο Medic. 4. περιεβάλετο.

§. 8.

Urbis solum chlamydis figuram habet, cujus latera, quae in longum tendunt, aqua circum alluuntur xxx fere stadiorum habentia diametrum, latera vero, quae in latum sunt, isthmis stringuntur septem octove stadiorum, hinc mari, illinc lacu allutorum. Ac tota quidem urbs viis divisa est, per quas et equi et currus agi possint: duabus autem latissimis, quae amplius jugero expanduntur, et sese medias ad rectos angulos secant. Urbs habet publica fana pulcherrima et regias,

κάλλιστα καὶ τὰ βασίλεια, τέταρτον, ἢ καὶ τρί- Aegy-
τον τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος· τῶν γὰρ βασι- ptus.
λέων ἕκαστος ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσε-
φιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ πε-
ριεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν τὸ
τοῦ ποιητοῦ

Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῆ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λι-
μένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. Τῶν δὲ βασιλείων μέρος
ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν,
καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων p. 794.
τοῦ Μουσείου φιλολόγων ἀνδρῶν. Ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ
ταύτῃ καὶ χρήματα κοινὰ, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ
Μουσείῳ τεταγμένος, τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων,
νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ

 καὶ

giae, quae quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam regum quisque ut deorum donariis aliquid ornamenti addere studebat; ita et ad jam exstructas regias aliquam de suo adjiciebant, ut nunc poëtae illud vere dici possit,

Sunt alia ex aliis. —

atque omnes inter se junctae sunt et portui contiguae, et iis, quae extra eum sunt. Pars etiam regiarum est Museum, quod deambulationem habet, et exedram, et maximam domum, in qua coenaculum est eorum, qui Musei consortes sunt, ac litteris humanioribus studium impendunt. Hoc collegium publice pecunias habet et sacerdotem, qui Museo praeest, olim a regibus, nunc a Caesare constitutum. Regiarum pars et illud

Aegyptus. καὶ τὸ καλούμενον ³ Σῆμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκαν ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδιασμὸν τῆς Αἰγύπτου, καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανεν ἐμπεριπαρεὶς ταῖς σαρίσσαις,

3) Mirum, in omnibus codicibus constantissime reperiri hanc lectionem. Mihi tamen legendum videtur Σῆμα. Nam quia ibi Regum erant monumenta et sepulcra, ideo ei loco Sema, h. e. monumentum, et quasi dicas Mausoleum, fuit nomen. Meminere Σήματος Alexandrini scriptores proverbiorum Graecorum in adagio Εὔνους ὁ σφάκτης: ut dubitandum non sit, ita esse emendandum. *Casauboni.* Si recte habet lectio σῶμα, sic videtur locus dictus in honorem Alexandri, cujus τὸ σῶμα ibi positum esset. *Idem*, qui et σῆμα legendum censet ad Suetonium in Augusto cap. 18. Probat hanc emendationem Wesselingius ad Diodor. Sic. 17, 52. omninoque sic locum memorat Heynius in commentatt. Goettingensibus Vol. 4. p. 24. In seqq. haec leviora dant codices: Medic. 4. Περδίκκαν; Moscov. Medic. 3. 4. σαρίσσαις; tum Medic. 3. 4. ἐκεῖθεν, et post verbum ἐκτρεπόμενον Medic. 3. Moscov. Paris. αὐτὸν pro αὐτόν.

illud est, quod Sema appellatur, septum quoddam, in quo regum sepulturae et Alexandri erant. Ptolemaeus Lagi F. Alexandri corpus Perdiccae eripuerat, cum hic id e Babylone deferret, atque huc diverteret, avaritia et Aegypti sibi vindicandae studio impulsus. Periit ille a militibus interemtus, a Ptolemaeo superveniente in insula deserta inclusus, ubi, irruentibus militibus, sarissis confossus

σαις, ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς, Ἀριδαῖός τε, καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ γυνὴ Ῥωξάνη ἀπῇρεν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν ἔτι κεῖται· οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑαλίνη γὰρ αὐτή, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν. Ἐσύλησε δ' αὐτὴν [4] ὁ Κόκκης, καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθών, καὶ ἐκπεσὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι. Aegyptus.

4) Qui et Cybiosactes est appellatus, ut mox dicemus, et crediderit fortasse aliquis, pro Κόκκης hic quoque Κυβιοσάκτης olim fortasse scriptum, quod tamen non affirmamus. *Casaubonus.* Reddidit hanc conjecturam in ipsoque contextu, male quidem, quia Casaubonus miscuit cum alio. V. Forsten de successoribus Ptolemaei VII. in commentatt. Goettingens. Vol. 3. p. 136. sq.

fossus est. Cum eo reges, Aridaeusque, et Alexandri filii, et Rhoxana uxor in Macedoniam discesserunt. Alexandri corpus Ptolemaeus Alexandriam detulit: ibique id sepeliit, et adhuc ibi jacet, non tamen in eodem alveo. Nunc enim vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemaeus, cognomento Coccus et Subditicius, rapuit, e Syria eo profectus: statimque dejectus, nullam e praeda utilitatem percepit.

Aegyptus.

§. 9.

[1] Ἔστι δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἴσπλουν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα αἵ τε χοιράδες, καὶ ἡ Λοχιὰς ἄκρα, ἔχουσα βασίλειον. Εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἐστὶ συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδοτέρω βασίλεια, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση· τούτοις δ' ὑπόκειται ὅ, τε κρυπτὸς λιμὴν καὶ κλειστὸς ἴδιος τῶν βασιλέων, καὶ ἡ [2] Ἀντίρροδος, νησίον προκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ λιμένος, βασίλειον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὕτως, ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον. Ὑπέρκειται δὲ τούτου τὸ θέατρον· εἶτα τὸ Ποσείδιον, ἀγκών τις ἀπὸ

1) Med. 3. Ἔστι δ' ἐν μὲν τῷ. Tum pro συνεχεῖς, quod vulgo olim legebatur, Casaubonus recte posuit συνεχῆ, addicentibus etiam codicibus. Post pro λιμένιον Casaubonn. i. e. Ven. 2. λιμένι truncato vocabulo. Pro ἐμπορίου, ut alibi, Medic. 4. ἐμπορείου, uti deinceps in utramque formam variatur.

§. 9.

In magno portu juxta ingressum ad dextram est insula, et turris Pharus, ad laevam sunt cautes, et Lochias promontorium, in quo regia est. Ingresso ad sinistram, sunt interiores regiae, continuae iis, quae sunt in Lochiade, multa ac varia domicilia et lucos habentia. His occultus ac clausus portus subjacet, qui proprius est regum. Item Antirrhodus insula, quae ante effossum portum jacet, regiam habens, et parvum portum, sic dicta, quod Rhodo quasi aemula esset. Supra hanc theatrum est, postea Posidium, cubitus quidam

ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλουμένου προπεπτωκὼς, ἔχων Aegyptus.
ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀντώνιος ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ κατεσκεύασε δίαιταν βασιλικὴν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε. Τοῦτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἡνίκα προλειφθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κακοπραγίαν, Τιμώνιον αὑτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν ἔμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. Εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπορεῖον, καὶ ἀποστάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου. Ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τὸν μέγαν λιμένα.

§. 10.

a) Ante Casaubonum edebatur minus apte περιληφθεὶς variatione nota. Idem ex vetere libro refert προκαταληφθεὶς. Innuitur Ven. 2. Ante ταῦτα Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. ponunt καὶ, ex quibus inserui, cum vulgo absit. Pro Καισάριον Moscov. Paris. Ven. 2. dant vitiose quidem Καισάρειον.

quidam ab Emporio, quod vocatur, deflectens, et Neptuni templum habens. Ibi Antonius, addito aggere magis etiam in medium portum prominente, regiam domum construxit, quam Timonium appellavit, idque ad extremum fecit, cum ab amicis derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam discessisset, ac solitariam sibi quandam vitam Timonis exemplo peragendam proposuisset, amicis omnibus valere jussis. Postea est Caesarium et Emporium, et Apostases, quae dicuntur, *quasi abscessus*, atque inde navalia usque ad Heptastadium. Atque haec circa magnum portum sunt.

§. 11.

Aegyptus. p. 795.

§. 10.

Ἑξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον· καὶ ὑπὲρ τούτου ὀρυκτὸς, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτέρω δὲ τούτου διῶρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης [1] τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἶθ' ἡ Νεκρόπολις, καὶ τὸ προάστειον, ἐν ᾧ κῆποί τε πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ, πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήδειαι. Ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος τό, τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλελειμμένα

1) Casaubonn. i. e. Ven. 2. τετμημένη, sed recte habet vulgata lectio, quam et alii tuentur. Post Μαρεώτιδος plures scribunt, in quibus Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Falso. Cf. supra. In proxima voce διώρυγος libri variant. Quidam enim, ut Medic. 3. hic et infra χ pro γ praeferunt. Nec magis sibi alii constant. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 3. p. 292. Ante verba τὸ προάστειον in Medic. 3. et Moscov. deest καί. Moscov. post pro ναῶν, uti scribitur in editionibus, praefert νεῶν, adsentientibus Paris. Medic. 3. 4. unde repetii. Post verba κάλλεσιν δὲ Moscov. inserit καί.

§. 10.

Deinde ab Heptastadio est Eunosti portus, et supra hunc est effossus portus, etiam Cibotus, *hoc est arca*, dictus, qui et ipse navalia habet. Intra hunc fossa est navigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta: extra fossam itaque restat urbis paululum. Postea est Necropolis (*id est cadaverum urbs*) et suburbanum, in quo horti plurimi sunt, et sepulturae, ac domicilia condiendis mortuis idonea. Intra fossam sunt Sarapium, et alia quaedam antiqua fana, abolita fere

μως πως διὰ τὴν τῶν νεῶν κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον, καὶ οἱ πενταετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὠλιγώρηται. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μεστὴ ἐστὶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδιαίας ἔχον τὰς στοὰς. ἐν μέσῳ· τὸ δὲ δικαστήριον καὶ τὰ ἄλση. Ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον, στροβιλοειδὲς, ἐμφερὲς ὄχθῳ πετρώδει, διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἐστιν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωβικῆς· Aegyptus.

εἶθ'

2) Medic. 3. 4. Πάνιον, uti quidam lib. 9. p. m. 375. Verba sequentia εἶθ' Ἱππόδρομος — Κανωβικῆς in Moscov. desunt, uti deinceps in Parif. Medic. 3. 4. αἱ ante ἄλλαι. Post ἐκπεξιόντας pro αὐτῷ, quod fubjicitur in editionibus, cum omnibus meis codicibus fcripfi ὑπ' αὐτόν.

fere propter templorum factam exftructionem Nicopoli: nam et amphitheatrum, et ftadium, et quinquennalia certamina ibi celebrantur: antiquitus vero inftituta viluerunt. Sed (ut verbo dicam) urbs et donariis et facris plena eft: pulcerrimum gymnafium, quod porticus habet ftadio majores: tum forum judiciale, et luci. Eft etiam Panium, altum opus manu conditum, forma turbinata, faxeo tumulo fimile, in quod per cochleam afcenditur: ab ejus vertice tota urbs fubjecta undique cerni poteft. A Necropoli vero platea, quae in longum praeter gymnafium pertendit usque ad Canopicam portam: poft-

ea

Aegyptus. εἶθ' Ἱππόδρομος καλούμενός ἐστι, καὶ αἱ παρακείμεναι αἱ ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς. Διὰ δὲ τοῦ Ἱπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολίς ἐστιν ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δὲ εἰσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. Τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν, ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κἀκείνη ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δήγματι ἀσπίδος, ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίστῳ· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγίδων ἀρχήν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη.

§. 11.

ea est circus, qui Graece Hippodromus appellatur, et aliae subsequentes usque ad Canopicam fossam. Exeunti per Hippodromum est Nicopolis, quae habitatur ad mare ita, ut urbe non minor censeri debeat: distat ab Alexandria stadiis triginta. Hunc locum Caesar Augustus ornavit: quod hic proelio eos superavit, qui cum Antonio contra ipsum exierant, et primo aditu urbem cepit: Antonium vero coëgit, ut ipse sibi manum afferret: Cleopatram vivam in potestatem suam redegit: quae paulo post et ipsa se in custodia clam admotae aspidis morsu, aut (ut alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad hunc modum Lagidarum imperium eversum est, quod per multos annos duraverat.

§. 11.

§. 11. Aegyptus.

Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνον δὲ Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανής, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρὸς ἀεὶ [1] διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι· τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος· τοῦτον δ' ὁ Αὐλητὴς ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. Ἅπαντες μὲν οὖν οἱ p. 796. μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένοι,

1) Ven. 2. δεχόμενος. Quod deinde vulgo legitur τοῦτον δ' ὁ Αὐλητὴς, Palmerius in Grr. auctores p. 352. mutandum censet in τοῦτον δ' ὁ Αὐλητής. Recte ex nexu, ut ad successionem referatur. Idem etiam comprobant Medic. 3. 4. Ven. 1. Tum ante ἑβδόμους in Medic. 3. 4. deest articulus. Post pro χοραύλην, quod exstat in omnibus libris, Casaubonus ex epitome praefert χοραυλεῖν. Nescio, an bene. Equidem vulgatam intactam reliqui. Tum Medic. 4. omisso ἐπὶ simpliciter ponit τοσοῦτον.

§. 11.

Etenim Ptolemaeus Lagi F. Alexandro successit, Ptolemaeo autem Philadelphus, Philadelpho Evergetes, hinc Philopator Agathocliae, ei Epiphanes, hinc Philometor, semper filio patri in regnum succedente. Philometori vero frater successit, secundus Evergetes nominatus, quem et Physconem dicunt: huic Ptolemaeus cognomento Lathurus successit: Lathuro autem aetate nostra Auletes Cleopatrae pater. Sed omnes post tertium Ptolemaeum male regnum gesserunt, luxu

Aegyptus. μένοι, χεῖρον ἐπολιτεύσαντο· χείριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ ὁ ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος ὁ Αὐλήτης· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελγείας Χςραύλην ἤσκησε· καὶ ἐπ' αὐτῷ τε ἐσεμνύνετο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστ' οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῄει διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. Τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον· τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία ἡ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως. Τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας [2] Κυβιο-

luxu perditi: omnium vero pessime quartus, et septimus, et ultimus Auletes. Hic praeter alia flagitia etiam choraulam exercuit: et adeo ea se jactavit, ut non pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quae et ipse cum aliis concertaturus prodiit. Itaque eum Alexandrini exegerunt, et cum ei tres filiae essent, unam natu grandiorem, quae legitima erat, reginam fecerunt: duo ejus filii infantes adhuc regno tum prorsus exciderunt. Reginae virum e Syria acciverunt Cybiosactem quendam, qui se

2) Cybiosactis vox mihi suspecta est, quod ταριχευτῇ est adfine, qualis fuit, qui mox refertur Archelaus. Infra in Cleopatrae historia asteriscum notavi; nam quae interpres apposuit, non sunt Straboniana. Dionysius quidem frater fuit Cleopatrae, et epitomae eum nominant. *Xylander*. Xylander quum non coneoqueret hanc vocem, locum putavit esse corruptum et emendandum, in quo deceptum fuisse eum, docent et veteres codices, qui hanc lectionem constanter retinent, et hic amplius locus Sueto-

βιοσάκτην τινὰ, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν Aegyptus.

Suetonii, ubi exstat eadem vox. Scribit ille de Vespasiano cap. 19. *Alexandrini Cybiosacten eum vocare perseveraverunt cognomine unius e regibus suis turpissimarum sordium.* Quamquam apud Suetonium vera lectio hactenus ignota est. *Cybiotaten* legi placet interpretibus, qui etiam in Strabone sic esse legendum dicere audent. Sed profecto explodenda est istorum et emendatio et interpretatio. Errant enim non mediocriter, quum putant, Cybiotaten dictum fuisse istum παρὰ τὸ τάττειν τὰ κύβια, sive ab ordinandis familiae cybiis. Nos non dubitamus, peritiores hujus linguae mecum esse affirmaturos, illam vocem a Graeca lingua alienam esse, nec ferri posse, quum sit contra omnem rationem et analogiam. Quid ergo? nimirum retinenda notis est omnino Strabonis librorum lectio κυβιοσάκτης; quae lectio, sive analogiam spectes sive significationem, optima est. Nam quum esset iste Seleucus sordidus et αἰσχροκερδὴς, quique ex omni re lucrum captaret, dici coepit ab Alexandrinis, quorum nota est scurrilitas, Cybiosactes, non παρὰ τὸ τάττειν τὰ κύβια, simile, ut παρὰ τὸ ὀρύττειν τοὺς τοίχους dicitur τοιχωρύχης. Cybium, ut etiam Plinius H. N. IX. 15. docet, genus fuit salsamenti; σάττειν autem proprie est onus jumento imponere, ut faciunt mercium vectores, et camelitae, et pro ἐμπορεύεσθαι accipi potest κυβιοσάκτης. Igitur idem plane est, quod ταριχέμπορος. Iam qui sciunt, quale convicium fuerit, dici ταριχέμπορος et τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος, ut de suo patre Bio dicebat, ii facile hujus scommatis venustatem animadvertent. Atque ita existimamus et Strabonem esse explicandum et Suetonium emendandum. *Casaubonus.* Cybiosacten etiam in Suetonio probant intelligentiores interpretes.

se e Syriacorum regum stirpe ferebat. Hunc intra paucos dies regina strangulavit, cum ejus sordes

Aegyptus.

μερῶν [3] ἀπεστραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βάναυσον αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνελεύθερον. Ἧκε δ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Ἀρχελάου τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος, καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδοκῶν ὑστάτου καθ᾽ ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριψεν ὡς συστρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται διά τινων εἰς

3) Parif. ἀπεστραγάλησεν; Mofcov. et alii cum editionibus ἀπεστραγάλλισεν; Medic. 3. 4. ἀπεστραγγάλισεν, uti in notis voluerat Xylander et in verfione interpretatus erat. Recte. Cf. Diodor. Sic. 14, 12. Sic igitur repofui. Αὐτοῦ, quod deinceps fequitur, deeft in Mofcov. Medic. 3. 4. Parif. Tum inverfo ordine Parif. Medic. 3. 4. Mofcov. μὲν Ἀρχελάου υἱός. Poft pro τιμηθέντος Ven. 2. ridicule τιμηθέντης. Melius inde Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. συνδιέτριψεν pro συνδιέτριβεν, quod praeferunt editiones. Proxime poft ex codicibus meis omnibus et vetere interprete dedi διά τινων. Vulgo in editionibus fertur διά τινος.

des illiberalitatemque pati non poffet. In hujus locum Archelaus fubiit, qui fe Mithridatis Eupatoris filium fimulabat: erat autem Archelai filius ejus, qui contra Syllam bellum geffit, et poftea a Romanis ei honor habitus eft, ac avus ejus fuit, qui tempore noftro poftremus in Cappadocia regnavit, Comanorum facerdos, quae in Ponto funt. Is cum Gabinio tunc degens, tanquam cum eo contra Parthos militaturus, eo nefciente per amicos quosdam

εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην, δεξάμενος Πομπήϊος Μάγνος, συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείστων ἑκατὸν ὄντων ὄλεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς. Καταχθεὶς [4] οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος, τόν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς, τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, [5] πρεσβυτάτην τε Κλεοπάτραν. Οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασι- Aegyptus.

4) Sic Moscov. Ven. 1. Medic. 3. 4. In editionibus δὲ, uti et Parif. habet. Ven. 2. γοῦν. Post Parif. Medic. 3. 4: Σαβίνου vitiose pro Γαβινίου.

5) Casaubonus emendat πρεσβυτάτην δὲ, uti legitur in Medic. 3. vel aliquid deesse putat. At stare vulgata recte potest. Verba Οἱ μὲν οὖν — Κλεοπάτραν in Ven. 2. desunt; et ex iis, qui habent, Ven. 1. Medic. 3. 4. Moscov. Parif. pro υἱῶν, quod vulgo fertur, praeferunt παίδων, quod inde recepi.

dam ad reginam deductus, rex declaratus fuit. Sub idem tempus Auletam Romam profectum Pompejus Magnus suscipit, et senatui commendat, ac de reductione ejus agit, et de nece legatorum, qui supra centum contra regem venerant, e quibus fuit Dio Academicus, princeps legationis. Ptolemaeus itaque a Gabinio reductus, Archelaum ac filiam interemit. Sed non multo post morbo absumptus est, relictis duobus filiis, et totidem filiabus, quarum grandior erat Cleopatra. Alexandrini filium

Aegyptus.

βασιλέας τόν τε πρεσβύτερον παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν· [6] οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, [7] καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. Ἐν τούτῳ Πομπήιος Μάγνος ἧκε φεύγων ἐκ [8] Παλαιοφαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τόν τε μειρακίσκον διαφθείρει, καὶ καθίστησι βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου τὴν Κλεοπάτραν μεταπεμψάμενος

6) Verba οἱ δὲ συνόντες — Κλεοπάτραν, ante Casaubonum uncis inclusa, ab eo ex tribus codicibus et vetere interprete libera prodierunt. Agnoscunt etiam mei libri.

7) Hiat narratio. Forte ἢ καὶ legendum. Alia ratione nectit Moscov. in quo legitur ἀπῆρεν, ad rem tamen minus obportune.

8) Moscov. Medic. 3. 4. Παλαιφαρσάλου, ut in his variatur. Idem fit in montis nomine, hic et alibi, quod modo per duplex σ, ut hic in editionibus, modo per simplex, ut in Moscov. et Medic. 4. scribitur. Post inverso ordine in Medic. 3. 4. Moscov. τῆς Αἰγύπτου βασίλισσαν. In seqq. pro ἐπεποιήκει, quod habent libri editi, codices Casauboniani et mei omnes praeferunt ἐπεποιήσατο.

filium natu grandiorem et Cleopatram regno praefecerunt, sed pueri familiares, mota seditione, Cleopatram ejecerunt, quae postea cum sorore in Syriam secessit. Interea Pompejus Magnus ex Palaeopharsalo fugiens ad Casium montem ac Pelusium venit, ibique a regis familiaribus per fraudem interfectus est. Caesar cum supervenisset, adolescentulum interemit, et Cleopatram ab exilio revocatam Aegypti reginam constituit, atque ei in regni

μενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ᾽ ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παντελῶς ὄντα. Μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις, διαβὰς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε, καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τόν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνῃ καὶ συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἀμφοτέρους κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπαυσε παροινουμένην. Aegyptus. p. 797.

§. 12.

Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστι, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπάρχων ἀεί. Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὑπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος· ἄλλος δ᾽ ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἴδιος λόγος, ὃς τῶν ἀδεσπο-

Kk 3

regni partem reliquum fratrem addit, admodum puerum. Post Caesaris mortem, et res ad Philippos gestas, Antonius in Asiam profectus, Cleopatram summis honoribus complexus est, ut etiam acciperet in uxorem, et filios ex ea susciperet: ea in Actiaco bello una fuit, unaque fugit: utrumque postea Caesar Augustus ejecit, Aegyptumque a contumeliis ebriosorum dominorum liberavit.

§. 12.

Nunc provincia est, et tributa maxima pendit: ab hominibus modestis administratur, qui in eam mittuntur. Qui mittitur, regis loco est. Ei subest dicaeodotes, *id est, juri dicendo praefectus*, qui judicia exercendi pleraque potestatem habet. Tum alius,

Aegyptus.

ἀδεσπότων καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστής ἐστι· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. Ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικοῦ τρία τάγματα, ὧν τὸ ἓν κατὰ τὴν πόλιν ἵδρυται, τἆλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μέν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, [1] τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. Εἰσὶ δὲ καὶ [2] ἱππαρχίαι τρεῖς ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς

1) Sic dedi ex Medic. 3. 4. et Ven. 1. inserto μὲν, quod in editionibus abest. Post pro ὅρων Moscov. nota commutatione habet ὀρῶν.

2) Prior interpres ἱππαρχίαι legit, quod verius videtur. *Casaubonus.* Vertit enim *tres equitum turmae.* Ita vero etiam in Graeco diserte adferunt Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Paris. cum vulgo legatur ἐπαρχίαι, quod adsensu suo probat Moscov. Secutus sum priorem lectionem. Tum pro κατὰ τοὺς, quod Casaubonus ex libris posuit, vulgo ante eum legebatur ἐπὶ τούς.

alius, ἴδιος λόγος, nimirum qui peculiares rationes curat. Is in ea inquirit, quae sub alterius potestate non sunt, sed seorsim ad Caesarem recidunt. Hos comitantur Caesaris liberti et administratores, quibus majora et minora negotia committuntur. Sunt etiam tres militum cohortes: quarum una in urbe, reliquae in agro versantur: praeter has novem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Aethiopiae praesidio circa Syenem collocatae: et reliquae tres in caetera regione. Sunt etiam tres equitum turmae per loca opportuna eodem modo

τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. Τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων [3] κατὰ πόλεις μὲν ὅ, τε ἐξηγητὴς ἐστι πορφύραν ἀμπεχόμενος, καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς, καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων· καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος, καὶ ἀρχιδικαστής· τέταρτος δὲ ὁ νυκτέρινος στρατηγός. [4] Ἦσαν δ' οὖν καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὗται αἱ ἀρχαί· κακῶς δὲ τῶν βασιλέων πολιτευομένων, ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. Ὁ γοῦν Πολύβιος γεγονὼς ἐν τῇ Aegyptus.

 πόλει,

3) Moscov. Paris. Ven. 1. 2. Medic. 4. κατὰ πόλιν, aliqui etiam interposito articulo τήν. Post ante verba τῇ πόλει Moscov. inserit ἐν.

4) Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. ἦσαν μὲν οὖν. Proxime post iidem cum Paris. mutato vulgari ordine πολιτευομένων τῶν βασιλέων. Quod vulgo in seqq. legitur καὶ τὸ ἐπιχώριον φῦλον, melius Casaubonus, omisso τὸ, legendum censet καὶ ἐπιχώριον, uti res ipsa docet, quare illi obtemperavi. Tum ex ipsis codicibus Casaubonianis et meis reposui τρίτον δ' ἦν, cum vulgo in editionibus legatur τρίτον δή. Tum Moscov. Medic. 4. καὶ γὰρ εἰ. Pro ἔθους, ut fit, male Medic. 3. Paris. ἔθνους. Tum in Moscov. τοῦ deest ante Φύσκωνος. Post inter πλεονάκις et πολλάκις variant codices. Pro ἤφιη, quod est in editionibus, ex Moscov. Paris. Medic. 3. dedi ἀφίει.

do dispositae. Ex indigenis magistratibus in urbe est exegetes, *sive interpres*, qui purpuram gestat, et patrios honores habet, et ea curat, quae urbi sunt necessaria. Idem commentariorum scriba, et judicum praefectus. Quartus est praetor nocturnus. Hi magistratus etiam tempore regum erant: sed cum reges male viverent, horum vitio et injustitia etiam bonus urbis status corrumpebatur. Certe Polybius, cum in ea urbe fuisset, eum statum,

Aegyptus. πόλει, βδελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησι τρία γένη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό, τε Αἰγύπτιον, καὶ ἐπιχώριον φῦλον ὀξὺ, καὶ πολιτικὸν, καὶ τὸ μισθοφορικὸν πολὺ, καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον, ἢ ἄρχεσθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν. Τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ οἱ μιγάδες Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἠφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἧκεν εἰς τὴν Ἀλε-
p. 798. ξάνδρειαν ὁ Πολύβιος. Καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων, πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη,

tum, qui tum erat, detestatur. Narrat autem, tria hominum genera urbem habitare: Aegyptios, et indigenam nationem acrem, atque civilem, et mercenarios milites, multos sane ac refractarios: nam ex antiqua consuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare, quam servire didicerant. Tertium genus erat Alexandrinorum, nec id valde civile, propter easdem caussas: melius tamen, quam illi. Nam convenae cum a Graecis essent oriundi, communis Graecorum consuetudinis non erant plane immemores. Sed haec quoque multitudo sub Evergeta Physcone periit, quo regnante Polybius Alexandriam venit. Is Physco cum seditionibus divexaretur, saepenumero plebem militibus objecit atque interfecit.

θη, καὶ διέφθειρε. Τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ· Aegyptus.

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

§. 13.

Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. [1] Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά· τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον· κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἠξιω-

1) Quod praecedit καὶ, delevi cum Medic. 3. Post μονάρχας, uti est in editionibus, ex Mofcov. Parif. mutavi in νομάρχας, uti conjecerat Cafaubonus, qua voce utuntur fcriptores de fingulorum nomorum praefectis. Tum ex Mofcov. ἐπιστρατήγους, mutata accentus fede, dedi pro ἐπιστρατηγούς. Sic ἀποστράτηγος fcribitur in auctoribus. Schneideri Lexicon eam vocem plane ignorat. Verba proxima hoc ordine componit Medic. 3. 4. Mofcov. οὗτος ὁ τόπος. Vocem proximam ὡς, quae in editionibus prioribus erat, recte uncis coercuit Cafaubonus, nec eam cum codicibus vetus interpres agnofcit. Inter ἐμπορεῖον et ἐμπόριον, ut alibi, variant libri. Ante δισχιλίων deest καὶ in Mofcov. Medic. 3. 4.

cit. Hoc urbis ftatu, inquit Polybius, reftabat revera poëtae illud:

Longum iter exantlatur in Aegyptum atque molestum.

§. 13.

Similis etiam erat, fi non pejor, pofteriorum regum ratio. Romani multa pro viribus emendarunt, urbe (ut dictum eft) compofita, et quibusdam pro imperatoribus et nomarchis et ethnarchis per regionem conftitutis, quibus tamen haud magna negotia

Aegyptus. ἠξιωμένους. Τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν ὁ τόπος οὗτος πρὸς ἄμφω πεφυκὼς εὖ, τά τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει, συνάγει τε εἰς τοιοῦτο χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπορεῖον τῆς οἰκουμένης ἐστί. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἄν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους ἔν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων. Ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα, καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμπορίων, καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; Πρότερον

negotia permittebantur. Urbis ubertas hinc potissimum est, quod hic solus Aegypti locus ad utraque idoneus est: et ad res maritimas, propter portus commoditatem; et ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hae sunt. Aegypti reditus Cicero in quadam oratione indicans, Auletae, patri Cleopatrae, ait quotannis ccıↄↄ cıↄ cıↄ ıↄ talentorum tributum pendi consuevisse. Ubi vero is, qui pessime ac segnissime regnum administrabat, tantum in reditibus habuit, quid censendum putas de praesentibus, quae tanta diligentia a Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus in tantum auctis? Superiore sane tempore ne viginti quidem

τερον μέν γε οὐδ᾽ εἴκοσι πλοῖα ἐθάῤῥει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν· νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· [2] ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεσθαι, τὰ μὲν εἰσαγωγικὰ, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη· καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει. Μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι, καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. Ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστι τὴν εὐφυΐαν ταύτην περιοδεύοντι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι Aegyptus.

2) Sic pro ὥστε dant Moſcov. Medic. 3. 4. et iidem συνάγεται pro συνάγεσθαι. Tum Medic. 4. διπλᾶ pro διπλάσια. Μονοπωλίας praeſcribunt codices mei omnes per ι melius, quam editiones per ει.

quidem navigia in Arabicum ſinum tranſire audebant, ut extra fauces prorae proſpicerent: nunc maximae claſſes usque in Indiam et extrema Aethiopiae transmittunt: unde pretioſiſſimae merces in Aegyptum advehuntur, ac rurſum in alia exportantur loca ex Aegypto, ut duplicia hinc vectigalia exigantur: unum rerum, quae importantur, altera earum, quae exportantur: caeterum pretioſarum mercium gravia ſunt itidem vectigalia, cum et monopolia ibi ſint: nam ſola fere Alexandria, et recipit iſtas merces, et foras emittit. Quae commoditas loci plenius poteſt conſpici, ſi quis regionem peragret, ac primo maritimam oram a Catabathmo incipiens: nam eousque Aegy-

Aegyptus. χρι δεῦρο γάρ ἐστιν ἡ Αἴγυπτος· ἡ δ' ἑξῆς ἐστι Κυρηναία καὶ οἱ περιοικοῦντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

§ 14.

Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς [1] Παραιτόνιον εὐθυπλοοῦντι, σταδίων ἐστὶν ἐννακοσίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτόνιον τὴν πόλιν, οἱ
p. 799. δ' Ἀμμωνίαν. Μεταξὺ δὲ ἥ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Νησίσφυρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι, νησίδια τέτταρα, ἔχοντα λιμένα· εἶθ' ἑξῆς ἄκρα Δρέπα-

1) Παραιτόνιον scribitur in Moscov. Paris. per ω in aliis, quod et praeferunt editiones. Cf. de promiscuo usu ad Melam 1, 8, 2. Quod deinceps in editionibus legitur Αἰνησίσφυρα, codices omnes scribi volunt Νησίσφυρα, uti etiam legit vetus interpres. Sic editiones habent Τυνδάρειοι, codices Τυνδάριοι. Ita mox editiones habent Αἰνησίππεια, codices Medic. 3. 4. Ἐνεσίππεια, uti vetus interpres, Moscov. Ἐνεσίππεια, Ven. 1. 2. Ἐνεσίπεια, Paris. Ἐνησίππεια. Tum pro Πηδωνία, quod vulgo fertur, Moscov. Medic. 3. Σιδωνία, Paris. Medic. 4. Σιδωνία, vetus interpres *Sidonia*. Equidem hinc Π in Σ mutavi.

Aegyptus pertinet: deinceps est Cyrenaica, et barbari circumhabitant Marmaridae.

§. 14.

A Catabathmo Paraetonium usque recta navigatione est cursus stadiorum ıↄcccc. Paraetonium civitas est, et portus magnus XL fere stadiorum. Hanc alii Paraetonium, alii Ammoniam vocant. In intermedio spatio est Aegyptiorum pagus, et Nesisphyra promontorium: et Tyndarii scopuli, qui sunt quatuor parvae insulae, et portum habent. Sequi-

Δρέπανον· καὶ νῆσος Αἰνησίπασα ἔχουσα λιμένα· καὶ κώμη Ἄπις, ἀφ᾽ ἧς εἰς μὲν Παραιτώνιον στάδιοι ἑκατὸν, εἰς δὲ Ἄμμωνος, ὁδὸς ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ τοῦ Παραιτωνίου χίλιοί που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. Μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν, καὶ Πνιγεὺς κώμη· εἶτα νῆσος Σιδονία, λιμένα ἔχουσα· εἶτ᾽ [2] Ἀντίφραι, μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπασα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὔοινος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν, ἢ οἶνον, ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν· ᾧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον Aegyptus.

2) Sic omnes libri. Stephanus tamen, qui hunc locum descripsit, indicato auctore, mutata terminatione habet Ἀντίφρα. Cf. ad eum Berkelius p. 140. et Holsten. in notis p. 38. Sed quod Strabo scribit καλοῦσι Λιβυκὸν, Stephani codices et editiones veteres sic referunt: καλοῦσι βῦκαν, in quo vocem Aegyptiam agnoscit Gronovius ad c. l. pag. 7. cum non verisimile sit vinum illic natum Libycum adpellatum fuisse. In seqq. e Paris. Medic. 3. 4. pro ζύθῳ adfertur ζυγῷ, quod et in suo codice legisse videtur vetus interpres; vertit enim *pondus*.

Sequitur Drepanum promontorium, et insula Aenesipasta cum portu: post pagus Apis, a quo Paraetonium usque sunt stadia c: ad Ammonem autem quinque dierum iter, a Paraetonio circiter mille et ccc stadia. Inter haec primo est albi soli promontorium, quod Alba acta nominatur: hinc Phoenicus portus, et Pnigeus pagus, deinde Pedonia insula cum portu. Sequuntur Antiphrae non procul a mari. Tota haec regio nequaquam vini ferax est, testa plus maris quam vini recipiente, quod Libycum appel-

Aegyptus. λον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι· εἶθ᾽ ὁ Δέρις [3] λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν δέρει ἐοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἶτ᾽ ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις, καὶ ἄλλοι πλείους· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ᾽ ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ πετρῶδες χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς ἀκμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ᾽ ἡ [4] Πλινθίνη, καὶ Νικίου

3) Ita, inserta hac voce, edunt Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Hinc Casauboniani i. e. Ven. 2. δέρει male. Ταπόσειρις Medic. 3. hic et infra scribit Ταπόσιρις, Moscov. Ταφόσειρις. Tum, mutato ordine, Moscov. Medic. 3. 4. Paris. πετρῶδες ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίον.

4) Varie scribitur: Moscov. Πλινθηνή, Paris. Medic. 3. Πλινθένη, Medic. 4. Πλινθίνη; vetus interpres *Plinthina*; editio-

appellant: hoc et zytho Alexandrina plebs uti solet. Maxime autem Antiphrae dicteriis impetuntur. Deinde est portus Deris appellatus, propter petram quandam proximam, pelli persimilem. Vocatur etiam Zephyrium locus quidam propinquus: postea est alius portus nomine Leucaspis, et alii complures: hinc Cynossema et post id Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco annuus conventus sacer frequentatur. Item alia Taposiris satis ultra urbem. Propter eam locus quidam est saxosus ad mare, ubi verno anni tempore frequens est adolescentum conventus. Sequitur Plinthina, et Niciae

Νικίου κώμη· καὶ Χεῤῥόνησος Φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα ςαδίοις. Ἡ δὲ Μαρεία λίμνη παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο, πλάτος μὲν ἔχει πλειόνων, ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ςαδίων, μῆκος δ᾽ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων. Ἔχει δ᾽ ὀκτὼ νήσους, καὶ τὰ κύκλῳ πάντα οἰκούμενα καλῶς· εὐοινία τὲ ἔςι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαίωσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον. Aegyptus.

§. 15.

editiones habent πλινθίνη. Nec minus varia reperitur scriptura in aliis auctoribus, uti docent Cellarius in Geogr. ant. 4, 1, 4. et Schweighaeuser. ad Athen. 1, 61. Plerique in ι consentiunt, quod posui. Sic post pro Μάρεια s. Μαρεία, quod praeferunt editiones Casauboni, olim scribebatur Μαρία, uti etiam notatur ex Medic. 3. 4. Paris. et Moscov. Nec sibi alii constant auctores. Per ι effert Diodor. Sic. 1, 69. per ει Stephanus, per α Herodotus 2, 18. 30. Quod postea in editionibus Μαρεώτην οἶνον scribitur, duplex adfert vitium, et mutari debet in Μαρεώτην οἶνον, uti recte scribit Athenaeus 1, 61. Stephanus h. v. et hic emendat Casaubonus, adsentientibus Moscov. Paris. De litera ι pro ει nuper dictum ex numis, unde etiam vox in poetis corripitur.

ciae pagus, et Cherronesus castellum ab Alexandria et Necropoli distans stadia LXX. Lacus autem Mareia, qui huc usque pertendit, latitudinem habet supra ς stadia, longitudinem intra ccc. Habet enim insulas octo, et loca circum sita omnia bene habitata. In his locis maxima vini copia est, ut etiam Mareoticum vinum diffundatur, et in longum tempus seruetur.

§. 15.

Aegyptus.

§. 15.

Φύεται δ'[1] ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἥ τε βίβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσοῦψεις ῥάβδοι ὅσον δέκα πόδες. Ἀλλ' ἡ μὲν βίβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ ἔχουσα χαίτην. Ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει, καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ

1) Casaubonn. Medic. 4. Ven. 2. hoc ordine verba componunt: ἐν ταῖς Αἰγυπτιακαῖς λίμναις καὶ τοῖς ἕλεσι. Quod inde sequitur βίβλος, per υ effert Moscov. hic et infra. Tum in editionibus scribitur ἰσόψεις, quod Moscov. Ven. 1. 2. Paris. mutant in ἰσύψεις pro ἰσοῦψεις, probante recte Casaubono, ut alibi legitur. Tum ex Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. scripsi ἐπ' ἄκρῳ. Inde, mutato vulgari ordine, Medic. 3. 4. Moscov. volunt χαίτην ἔχουσα. Pro σύνεχεῖσθαι e sex omnibus meis codicibus reposui ἐνευαχεῖσθαι, quod non temere natum videtur. Pro ἐνδύνοντες Casaubonn. i. e. Ven. 2. dant ἐνδύνονται δ' εἰς. At non est, cur vulgata lacessatur. Idem monendum de verbo συσκιαζόμενοι, pro quo Paris. Moscov. Medic. 3. 4. simplex adferunt σκιαζόμενοι. Tum μεγάλη cum Moscov. Medic. 3. 4. mutavi in μεγάλα, uti recte scripserunt veteres editiones. Pro ὡς καὶ MSStis Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. dedi ὥστε καί. Postea Moscov. vult Ἀτριβλύων. Idem ita proxima edit: καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλ. μεστή ἐστι τούτων κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ubi in editionibus legitur: καὶ δὴ ἡ Ἀλεξ. μεστὴ τούτων ἐστὶ — Recepi καὶ δὴ καί.

§. 15.

In Aegypti lacubus ac paludibus biblus nascitur, et Aegyptiaca faba, ex qua pocula fiunt, quae ciboria dicunt. Horum virgae altitudine fere aequales, ad decem pedes altae sunt. Biblus nuda virga est, lanuginem quandam in vertice habens. Faba in multis partibus et folia et frondes

τῶν παρ' ἡμῖν κυάμων, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. Οἱ οὖν κυαμῶνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευωχεῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς, ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων, καὶ συσκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔστι γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. Ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βίβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται, οὐ γὰρ ἀσκεῖται· ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή· ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων· ἡ ἱερα- Aegyptus, p. 800.

2) Hanc vocem uncis includit Schow in praefatione ad chartam papyraceam musei Borgiani p. 10. et in textum

des emittit, et fructum fabae nostrae persimilem, magnitudine solum et gustu differentem. Fabeta jucundum quendam aspectum ac delectationem praebent convivia agitantibus: id faciunt in scaphis thalamiferis, densissima fabeta subeuntes, et eorum foliis obumbrati: quae adeo magna sunt, ut poculorum et catinorum usum praebeant, (habent enim concavitatem quandam ad id idoneam) unde Alexandrinae officinae iis plenae sunt, et pro vasis utuntur. Agri quoque ex his fabis reditum habent: ac faba quidem talis. Hoc in loco biblus non multa nascitur: non enim excolitur. In inferioribus vero ipsius Delta partibus permulta est, alia deterior,

Aegyptus. ἱερατική· κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, [3] καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἐῶσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιθέντες, τὴν πρόσοδον ὄντως αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρείαν διαλυμαίνονται.

§. 16.

Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξιόντι, ἡ διῶρυξ ἐστὶν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδίαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευ-

tum irrepsisse putat. Nempe sic aliquis adnotaverat. Si ab auctore profecta est, per adpositionem accessit.

3) Ita legitur in Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. ex quibus reddidi, cum in editionibus exstet φοίνικος τοῦ καρυωτικοῦ καὶ βαλσάμου. Post pro ἐπιθέντες Ven. 1. Medic. 3. 4. ἐπιτιθέντες. Pro οὕτως legi possit ὄντως, quod cum postea invenerim in Paris. Medic. 3. reddidi.

tior, alia melior Hieratica appellatur. Nonnulli, ut reditus augerent, Iudaicam versutiam huc adhibuerunt, quam illi in palma caryotica atque balsamo excogitaverant: non enim permittunt multis in locis nasci: quo fit, ut raritati pretium imponentes, reditum quidem augeant, communi vero usui damnum adferant.

§. 16.

E Canopica porta exeunti ad dextram est fossa, quae lacui jungitur et Canopum fert. Per lacum vero in flumen, et Canopum et ad Schediam navigatur: prius tamen Eleusinem,

Ἐλευσῖνα· ἔστι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ [1] ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναιξὶν, ἀρχή τις Κανωβισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσῖνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστιν ἡ διώρυξ, ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδίαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως· ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων, καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ σχεδία ἔζευκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα Aegyptus.

1) Xylander conjiciebat ἀπόψεις sine caussa tamen, eamque vocem satis tuetur Casaubonus et explicat, uti nunc ipsa Lexica. Nec codices vulgatam vocem dimittunt. Sic omnes probant καπυρίζειν, quod Casaubonus reposuit, cum olim legeretur καπυρίοις.

nem, qui pagus est Alexandriae, et Nicopoli proximus, in ipsa Canopica fossa situs: conclavia habet et secessus, ubi capyriis initiantur et viri et mulieres: quod est Canopicorum rituum et protervitatis initium. Paululum ab Eleusine progresso, ad dextram est fossa, quae Schediam deducit. Schedia quatuor schoenis distat ab Alexandria, pagus urbi similis est, et navale habens thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quae a superiore Alexandriae parte importantur et exportantur, cujus gratia et rati fluvius junctus, et ab ea loco nomen inditum est: post fossam,

Aegyptus. νομας τῷ [a] τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν, ὁ ἑξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστι παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστιν ἥ τε μικρὰ Ταπόσειρις, μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναΐσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνίν τινα πόλιν ἐνταῦθά φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενέλαόν τε καὶ Ἑλένην ξενίᾳ. Περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

p. 801. Ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις.

§. 17.

a) Ita jam olim voluerat Xylander, cujus emendationem tuentur omnes mei codices. Recte. Casaubonus tamen retinuit vulgatam, quam et vetus interpres retulit. Pro ταινία male olim legebatur in editis ταινία, in Parif. τaνία. De Taposiri supra est dictum. Ταφόσειρις hic adfert Moscov. Ταπόσειρις Parif.

fossam, quae Schediam et Canopum ducit, est navigatio secundum maritimam oram ei, quae a Pharo usque ad Canopicum ostium perducit, aequalibus semper spatiis opposita. Angusta enim quaedam fascia inter pelagus et fossam extenditur, in qua est parva Taposiris, post Nicopolim ac Zephyrium, et promontorium ac Veneris Arsinoës sacellum habet. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, a rege denominatam, qui Menelaum et Helenam hospitio suscepit. Sane de medicamentis Helenae sic poëta inquit:

Optima quae Polydamna illi Thonis dedit uxor.

§. 17.

§. 17.

Aegyptus.

Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ¹ἁγιστείᾳ τιμώμενον, καὶ θεραπείας ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἄνδρας πιστεύειν, καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἑτέρων. Συγγράφουσι δέ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. Ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ

1) Per ι effert Parif. uti etiam ex aliis notatur. Ante θεραπείας Mofçov. καὶ omittit. Idem cum Medic. 3. 4. pro ἑτέρων habet ἑτέρους, in quo tamen correctum erat. In fequentibus mirum eft, quod vocem λογίων minime hic ineptam codices mutant, Parif. Mofcov. prave quidem in ἀρεταλογίων, Medic. 3. in ἀρετολογίων. Pro ἀναίδην, quod fertur in editionibus, rectius Mofcov. dat ἀνέδην, de quo cf. Perizon. ad Aelian. V. H. 4, 12. 9, 8. Wefſeling. ad Diodor. 2, 59. in.

§. 17.

Canopus cxx ftadiis diftat ab Alexandria, terreftri itinere: cognominis Canopi, qui Menelai gubernator fuerat, et ibi mortuus eft. Habet Serapidis templum religiofe cultum, ut etiam nobiliffimi viri ei credant, et pro fe vel pro aliis infomnia ibi capiant. Sunt qui curationes confcribant: quidam virtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis eft eorum turba, qui ad feftiuos conventus per foffam Alexandria defcendunt. Nam fingulis diebus ac noctibus

Aegyptus. νὺξ πλήθυει τῶν ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἐχόντων, ἐπικειμένας τῇ διώρυγι εὐφυεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβόν ἐστι τὸ Ἡράκλειον [1] τὸ Ἡρακλέους ἔχον ἱερόν· εἶτα τὸ Κανωβικὸν στόμα, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. [2] Τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς

1) Articulus abest in Medic. 3. Tum idem cum 4. Paris. Moscov. inverso ordine μετὰ δὲ τὸ Κανωβικὸν στόμα.

2) Hic in Medic. 3. 4. et Moscov. depicta est figura τοῦ Δέλτα et quidem sic:

ἐστὶ

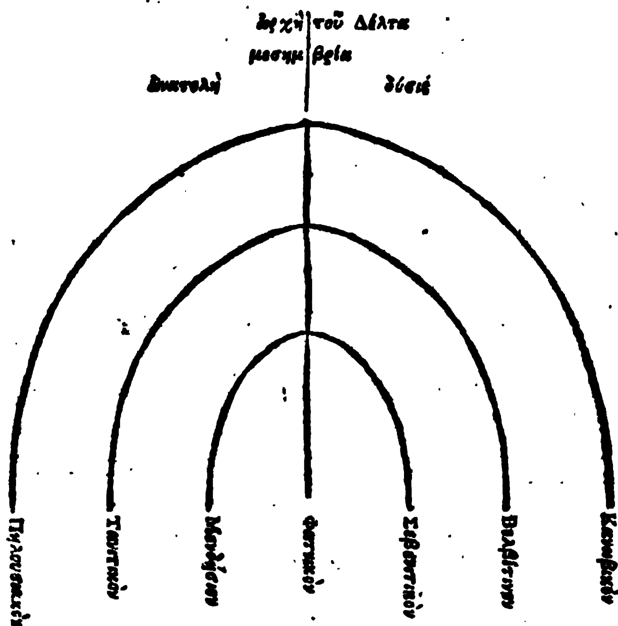
bus navicularum plena est ea, viros ac mulieres vectantium, qui extrema cum lascivia cantant atque tripudiant. Et in ipso Canopo diversoria habent fossae imposita, ad hujusmodi levitatem atque oblectationes idonea.

§. 18.

Post Canopum est Heraclium, quod Herculis templum habet. Inde est Canopicum ostium, et ipsius Delta initium. Ad dextram Canopicae fossae Menelaitica praefectura, a fratre

γωβιτης διώρυγος, ³) ὁ Μενελαΐτης ἐστὶν νομὸς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, Aegyptus.

Ll 4 οὐ

3) Omnes libri habent ὁ μὲν Ἐλαΐτης. *Tzschucke.* Mirum est, nullum vidisse hunc errorem. Lege ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς, quod ex sequentibus manifestum est: nam Ptolemaeus Lagi filius fratrem habuit Μενέλαον, quem praefecerat Cypro: testis Plutarchus in Demetrio, [cap. 15.] ab eo hic nomine appellatus, non ab Atride Menelao, ut Artemidorus volebat. Haec est sententia Strabonis; nam quod

fratre primi Ptolemaei appellata: et non mehercule ab heroë, ut quidam volunt: e quibus est Artemi-

Aegyptus. οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὥς ἔνιοί φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Μετὰ δὲ στόμα τὸ Κανωβικὸν ἐστι τὸ [4] Βολβίτινον· εἶτα τὸ [5] Σεβεννυτικὸν καὶ τὸ [6] Φατνικόν· τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὥρισται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόῤῥω τῆς κορυ-

quod legitur hoc loco Πτολεμαΐδι καλουμένῳ, patet ex Xylandri versione esse typographicum errorem pro καλούμενος. *Palmerius in exercitt. in Gr. auctores* p. 352. καλούμενος etiam legit in suo codice, uti ex ejus versione adparet, etsi alii a vulgata lectione καλουμένου minime dissensisse videntur, ut in nomine Ἐλαΐτης, quo nomine nomum reliqui ignorant, at plures memorant Menelaiten cum numis; depravationis caussa in promtu est.

4) Sic volunt Moscov. Medic. apte ad etymologiae rationem, de qua dictum ad Melam 1, 9, 9. Editiones et hic praeferunt Βολβιτικὸν, ut quidam codices cum vetere interprete.

5) Pro Σεβαννιτικὸν, quod exstat hic in editionibus, reposui Σεβεννυτικὸν, uti infra recte scribitur, suadente etymo. Ducitur enim, quod Stephanus docet, a Σεβεννυτὸς, Aegypti urbe, unde etiam in numis Σεβεννύτης νομὸς commemoratur.

6) Sic in libris scriptis et editis vocatur. In aliis auctoribus profertur Παθμητικὸν, de quo cf. ad Melam c. l. ad quem in Nostro Pintianus emendat Φατνιτικὸν, ut Salmasius ad Solin. p. m. 339. Cf. etiam de lectione Wesseling. ad Diodor. 20, 75. et quos memorant Geographi.

temidorus. Post Canopicum ostium est Bolbitinum, hinc Sebeniticum et Phatnicum, quod magnitudine tertium est praeter prima duo, quibus Delta termi-

κορυφῆς σχίζεται 7) εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Τῷ δὲ Φατνικῷ συνάπτει τὸ Μενδήσιον· εἶτα τὸ Τανιτικόν, καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξὺ, ὡς ἂν ψευδοστόματα ἀσημότερα. Ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφυεῖς, οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς, διὰ τὰ βραχέα εἶναι καὶ ἑλώδη. Μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο, ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλεισμένων, ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· κα-

Aegyptus.

7) Sic dedi ex Parif. Medic. 3. 4. Vulgo εἰς τὸν, quod nihil habet, quo referatur. Non igitur opus conjectura Salmaſii ad Solin. p. m. 339. qui emendabat εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Poſtea, ut alibi ſaepe, codices ambigunt inter ſcripturam ἐμπορίῳ et ἐμπορείῳ. Tum Pariſ. Ψαμμιτικὸν, quam formam retulit vetus interpres; Medic. 3. Ψαμμιτίχου cum editionibus; Medic. 4. Ψαμμητίχου, quod confirmatur Latinorum uſu. Cf. ad Melam 1, 9, 5. et quae dixi ad lib. 16. p. m. 403.

terminatur. Nam nec procul a vertice ſcinditur in parte ipſius Delta interiore. Phatnico vero ſuccedit Mendeſium, huic Taniticum, ultimum eſt Peluſiacum. Sunt inter haec alia quaedam oſtiola ignobiliora, falſa oſtiorum appellatione: habent enim ingreſſus, non tamen aptos magnis navigiis, ſed ſcaphis, propterea quod brevia ac paludes loca ea obtinent. Praecipue autem Canopico oſtio utebantur tanquam emporio, occluſis Alexandriae portubus, ut ante dictum eſt. Poſt Bolbitinum oſtium, arenoſum quoddam et humile promontorium longe

Aegyptus. λεῖται δὲ Ἀγνοῦ κέρας· εἶθ' ἡ Περσέως σκοπὴ· καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναυσὶ Μιλήσιοι κατὰ Κυαξάρη, [8] (οὗτος δὲ τῶν Μήδων,) κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον· εἶτ' ἐκβάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαϊτικὸν νομὸν, καταναυμαχήσαντες Ἴναρον, πόλιν ἔκτισαν Ναύ-

8) Medic. 3. Moſcov. αὗτος ἦν τὸν Μήδων, Medic. 4. οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων. Vetus interpres legiſſe videtur βασιλεὺς τῶν Μήδων. Pro Ἴναρον, quod eſt in editis, Medic. 3. 4. adferunt Ἰνάρου, unde vetus interpres vertit *Inaris navali praelio ſuperatis.* Nempe Inaros populum [illegible]runt, et καταναυμαχεῖν cum genitivo conſtrui. At eſt accuſativus Atticus pravo accentu, uti Ἴναρως paſſim apud Herodotum, v. c. 7, 7. legitur. Sic poſt in editis vitioſe exſtat Ναύκρατον, quod recte Moſcov. Medic. 3. 4. mutant in Ναύκρατιν, quam terminationem confirmant reliqui auctores et Geographi cum ipſis numis; nec aliter infra libri noſtri. In ſeqq. Moſcov. Ψαμμητίχου, Medic. 4. Ψαμμητίχου, Pariſ. Ψαμμιτίχου, ut alibi. Sed de his ſupra dictum. Pro Ἑρμόπολις, quod hic vulgo legitur, Moſcov. Medic. 3. 4. Ἑρμούπολις; in aliis vulgata locum tenet, ut in vetere interprete. Sic numi exhibent Ἑρμοπολίτης de nomo, in Plinio *Hermopolites nomos.* Eodem modo, ſed diviſis vocibus, paullo poſt variatur, ubi editiones habent Ἑρμοῦ πόλις, Medic. 3. 4. Ἑρμούπολις. Nota haec.

porrigitur, quod Agni cornu appellatur. Poſtea eſt Perſei ſpecula et Mileſiorum murus. Nam Mileſii Cyaxaris, qui Medorum rex fuit, aetate et Pſammitichi, XXX navibus navigantes, in Bolbitinum oſtium appulerunt, ibique egreſſi dictum opus confecerunt. Tempore poſt in Saiticam praefecturam navigantes, Inaro navali praelio ſuperato, Naucratim

Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὕπερθεν. Μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προσιόντι ϛόμα, λίμναι εἰσὶν, ὧν ἡ ἑτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως· καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ἡ Σάϊς μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βοῦτον καὶ Ἑρμόπολις ἐν νήσῳ κειμένη. Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐϛι μαντεῖον. Aegyptus. p. 802.

§. 19.

Ἐν δὲ τῇ ¹ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνικοῦ ϛόματος Ξόϊς ἐϛὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ

1) Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. μεσογείᾳ. De variatione hujus vocis faepe eft dictum, qualem et hic oftendit proximum oftium. Nempe Medic. 3. Σεβεννυτικοῦ, ut infra, Medic. 4. Σεβεννυτικοῦ, uti poft. V. fupra et quae omnino de lectione hujus loci monuit Berkelius ad Stephanum p. 600. Ξόϊς, ubi Strabonem ille reddidit. Cf. fupra etiam de Phatnico; quare hic ea non moror.

cratim urbem non multo fupra Schediam condiderunt. Poft Milefiorum murum ad Sebennyticum oftium procedenti funt lacus, quorum alter Buticus a Buto urbe nominatur. Inde S[illegible]nnytica urbs et Sais, inferioris regionis metropolis. In hac Minervam colunt, ut cujus templo Pfammitichi fepultura eft. Circa Butum Hermopolis in infula jacet. Buti eft Latonae oraculum.

§. 19.

In mediterranea fupra Sebennyticum et Phatniticum oftium eft Xois infula, et civitas in Sebennytica

Aegyptus. τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. Ἔστι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Λύκου πόλις, καὶ [2] Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι, καὶ [3] ζῷον τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν, θαλάσσας
ἔσχατον Νείλου κέρας, [4] αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

Πλη-

2) Per τ Μέντης scribi vult Scholtzius, quia Aegyptiorum linguae ignota fuerit litera δ. V. in ejus Grammat. Aegypt. p. 5.

3) Casaubonn. ex meis Ven. 1. καὶ ζῷον τράγον; Medic. 4., omisso τῶν, καὶ ζώων τράγων; edd. καὶ τῶν ζώων τράγον. Stephanus s. v. Μένδης, ubi hunc locum repetiit, καὶ τὸν τράγον habet, abunde ad sensum, quare etiam nostrum ex Stephano corrigendum putat Berkelius p. 550. Recte, opinor. Dedi tamen Ven. 1. lectionem.

4) Casaubonn. Medic. 4. αἰγίβοτον, editiones αἰγίβοτοι, utrumque incommode, melius αἰγιβάται, uti emendavit Hermannus in Pindaricorum carminum fragmentis p. 122. ex cujus mente etiam versus ipsos aliter disposui, qui in editionibus ita adparebant:

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης, ἔσχατον
Νείλου κέρας, αἰγίβατοι ὅθι τράγοι γυναιξὶ
μίσγονται.

Post

nytica praefectura, et Hermopolis et Lycopolis. Praeterea Mendes, ubi Pan colitur, et hircus animal, et (ut Pindarus ait) hoc in loco hirci cum mulieribus coëunt.

Mendetis ad vicina mari
praecipitia,
Cornuque Nili extremum,
[illegible] *salax caprae*
Maritus humanam unde
inire foeminam.

Prope

Πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι, καὶ Λεοντόπολις· εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, καὶ Κυνὸς πόλις. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν· τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μεμυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον· οὐδὲ βασιλέως μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς τοῦ Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τό, Aegyptus.

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,

προσλαμβά-

Post in Casaubonn. i. e. Ven. 1. 2. Διόσπολις conjunctim, cum in editis scribatur Διὸς πόλις separatim, uti praefert Paris. Βούσιρις et Βουσιρίτῃ dedi per ι, uti praescribunt nummi, cum in editionibus ponatur ει. Sic et Stephanus scribit Βούσιρις et hic proxime post Moscov. Pro ἐπιτιθεμένων, quod tuentur omnes libri, Eustathius ad Homer. Odyss. 4, 483. p. m. 181. dat ex Nostro ἐπικειμένων.

Prope Mendetem est Diospolis, et lacus circa eam, et Leontopolis. Ulterius in Busiritica praefectura est Busiris civitas, et Cynospolis. Auctor est Eratosthenes, communem barbaris omnibus consuetudinem esse, ut hospites pellant. Aegyptios vero accusari, propter ea, quae in fabulis de Busiride et Busiritica praefectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus inhospitalitatem calumniari: cum medius fidius nullus neque rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Illud quoque in Aegyptios solitum cantari;

Longum iter exantlatur in Aegyptum atque molestum.

Ad

Aegyptus. προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ, καὶ τοῦ ἀλιμένου, καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων λῃστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμιζομένοις· Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὼ παραπλεύσειεν, ἢ ἐπὶ στήλας· διὰ [5] δὴ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν ἑσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβευσι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκόλων.

§. 20.

5) Mosc. δὶ, ut alibi. In seqq. voces τὰς ὁδοὺς ex veteribus libris addidit Casaubonus, adsentientibus meis, ex quibus etiam antea Medic. 3. 4. dant πρέσβεσι pro πρέσβευσι.

Ad hanc opinionem permultum fecit, quod locus est importuosus, et portus, quem habet ad Pharum, nequaquam patet, sed a bubulcis custoditur, hominibus latrocinio deditis, qui applicantes eo adoriantur. Carthaginenses vero demergere peregrinos, qui in Sardiniam, vel in Herculis columnas navigant. Quare pleraque occidentalium non creduntur. Persae quoque legatos male ducunt per ambages et difficilia loca.

§. 20.

§. 20.

Aegyptus.

Συνάπτει δὲ καὶ ὁ [1] Ἀθριβίτης νομὸς, καὶ ἔτι ὁ [2] Προσωπίτης νομὸς, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. Ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον σόμα, καὶ τὸ Τανιτικὸν, λίμνη μεγάλη, καὶ ὁ Μενδήσιός ἐςι νομὸς, καὶ ὁ Λεοντοπολίτης, καὶ πόλις Ἀφροδίτης, καὶ ὁ Φαρβηθίτης νομός· εἶτα τὸ Τανιτικὸν σόμα, ὅ τινες Σαϊτικὸν λέγουσι· καὶ ὁ Τανίτης νομὸς, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη Τάνις.

§. 21.

1) Moscov. Ἀθριβείτης; Ven. 1. Medic. 3. 4. Ἀτριβίτης; Paris. Ἀθριβείτης; Editiones Ἀθραιβίτης. Vera scriptura numis confirmata, quam dedi, est Ἀθριβίτης. Ita etiam infra libri p. 813. Casaub. Adpendunt codices καὶ Ἀθριβὶς πόλις, etsi variata nominis scriptura, ut Paris. Ἀθλιβις, cum Ven. 2. Moscov.; in Ven. 1. Medic. 3. 4. est Ἀθριβὶς, quae ex prioribus judicanda sunt. Quod quidam etiam adpellarunt Ἄθλιβις, ad libros nostros minime pertinet. Cf. Stephanus h. v.

2) Sic posui fide Moscov. Paris. Medic. 3. 4. magis etiam auctoritate numorum. Προσωπὶς urbs Aegypti nota etiam fuit Stephano; *Prosopites nomos* Plinio, lib. 9. Vulgo enim legebatur Ἀπροσωπίτης.

§. 20.

Contigua dictis est Athribitica praefectura: inde Aprosopitica praefectura, in qua est Veneris civitas. Supra Mendesium ac Taniticum ostium est magnus lacus, et Mendesia praefectura, et Leontopolitana, et Veneris civitas, et Pharbetita praefectura. Postea Taniticum ostium, quod nonnulli Saiticum vocant, et Tanitica praefectura, et Tanis, maxima in eo urbs.

§. 21.

Aegyptus.

§. 21.

Μεταξὺ δὲ τοῦ [1] Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι, καὶ ἕλη μεγάλα καὶ συνεχῆ, κώμας πολλὰς ἔχοντα. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ πε-
p. 803. ρικείμενα ἔχει ἕλη, ἅ τινες βάραθρα καλοῦσι, καὶ τέλματα· ᾤκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίους εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν τελμάτων. Ταύτῃ δὲ καὶ δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἑωθινῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν

1) Codices et hic, ut supra, in hoc nomine variant. Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. Τανιτικοῦ cum veteribus editionibus, contra etymologiam; Ven. 2. Ναικοῦ; Casaubonus Τανικοῦ dedit. Equidem dedi Τανιτικοῦ, constantiae causa. Quidam codd. interserunt αἱ, sic: δ' αἱ τοῦ —. Post pro βάθρα, quod vulgo perperam legitur, posui βάραθρα, uti recte conjecerat Casaubon. et editor Amstelodamensis dederat. Tum codices εἴκοσι σταδίων, σταδίους et σταδίοις, quae variatio saepius obcurrit. Paulo post pro τῆς Ναβαταίων Paris. Medic. 3. 4. Moscov. τὴν, male. Deinceps Paris. Medic. 3. 4. Moscov. ἥτις pro ἥτις. Tum ante Πηλουσίου Paris. Medic. 3. 4. Moscov. τοῦ omittunt. In seqq. pro ἐλάττων Medic. 3. 4. ἐλαττώνων.

§. 21.

Inter Taniticum Pelusiacumque ostium sunt lacus, et maximae ac continuae paludes, in quibus et pagi multi sunt. Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quae nonnulli Bathra vocant, nec non paludibus. Sita est urbs supra mare stadiis amplius XX: muri ambitus est stadiorum XX: a luto nomen habet, *quod Graecis pelus est*. Ex hac parte Aegyptus difficilis intratu est, ab orientalibus partibus Phoenicem

τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥτις ἐστὶ προσεχής, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. Ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, Ἀραβία μέν ἐστι, καὶ ἐπί γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἵδρυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδῳ. Ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν, ἐννακοσίων μέν ἐστι σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδώνιός φησιν, ἐλάττων, ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνυδρος εἶναι καὶ ἀμμώδης, ἑρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδύτων. Aegyptus.

§. 22.

Ἀπὸ δὲ Σχεδίας [1] ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν, ἐν δεξιᾷ μέν εἰσι πάμπολλαι κῶμαι μέχρι τῆς Μαρείας

1) Codices Casaubonn. i. e. Ven. 2. ἀναβαίνουσιν. Deinde Μαρίας codices quidam, ut supra, per simplex jota effe-

cem ac Iudaeam spectantibus. Sed et ex Arabia Nabataea, quae continua est, aditus in Aegyptum patet. Arabia inter Nilum jacet et Arabicum sinum, et in extremis ejus partibus situm est Pelusium: verum tota deserta est et exercitui invia. Isthmus, qui inter Pelusium est atque recessum sinus, qui ad Heroum urbem accedit, noningentorum est stadiorum, ut vero Posidonius sentit, paulo pauciorum c|ↄ Iↄ. praeterquam autem quod aqua caret, et arenis est obsitus, etiam multos serpentes habet, qui se abdunt in arenas.

§. 22.

A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi usque in lacum Mariam, e qui-

Aegyptus. ρείας λίμνης, ὧν ἐστι καὶ ἡ Χαβρίου κώμη λεγομένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμούπολίς ἐστιν· εἶτα Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις, καὶ Μωμεμφίτης νομός· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. Οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ [2] τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἆπις· ἐν Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται· οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ πολλοῖς γάρ δή· ἔν τε τῷ Δέλτα, καὶ ἔξω

efferunt; Pariſ. in Σαμαρίας convertit. Poſt pro λεγομένη quidam, Caſaubon. Moſcov. Medic. 3. 4. ex ſynonymia, ut ſaepe, ponunt καλουμένη. Tum in Μαρεώτιν Pariſ. Medic. 3. 4. et Moſcov. pro ε αι malunt, ut ſupra quidam.

2) Vulgo ita legitur in editionibus: τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφει· ὁ Ἆπις ἐν Μέμφει. Quae verba, ſi ſic retineantur, errorem obtrudunt Straboni, ut recte monuit Scherpezelius. Nam Apis non fuit βοῦς θήλεια, ſed ἄῤῥην. Quare, mutato tamen vulgari ordine, ſic verba conſtituit: τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά· καθάπερ μὲν ὁ Ἆπις ἐν Μέμφει, ἐν Ἡλίου δέ —. Adſentiunt etiam omnes Codices, quod verba ἐν Μέμφει, quae paulo poſt repetuntur, ejiciunt. Praeterea in ſeqq. Medic. 3. 4. Moſc. καὶ ante παρὰ omittunt.

quibus eſt is, qui Chabriae pagus appellatur. Ad flumen eſt Hermopolis, deinde Gynaecopolis, et Gynaecopolitana praefectura. Inter haec ſunt foſſae plurimae, in Mareotim exeuntes. Momemphitae Venerem colunt, et ſacram vaccam alunt, quemadmodum Apis quidem in Memphi, Heliopoli autem Mneuis nutriuntur. Hi quidem apud eos dii putantur, illi vero apud alios, et quidem apud plures; in Delta vero et extra Delta, alii marem, alii foemi-

ἔξω αὐτοῦ· τοῖς μὲν ἄῤῥην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται· οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ. Aegyptus.

§. 23.

Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεως εἰσι δύο νιτρίαι, πλεῖστον νίτρον ἔχουσαι· καὶ νομὸς [1] νιτριώτης. Τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις, καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος· ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις· ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σάϊς, καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερ-

1) Hanc formam recte praeferunt Parif. Mofcov. cum alii, uti editiones, legant νιτριώτης, quam fcripturam castigarunt etiam Pinedo ad Stephan. p. 498. et Berkelius ad eundem p. 594. Ante Ὀσίριδος Mofcov. omittit τοῦ, et paulo ante pro μικρὸν Ven. 1. μικρῷ. Deinde pro Φιλάς, uti recte Mofc. praefert, vulgo legitur Φίλας. Sic apud Lucanum X, 313. variatur. In fequentibus pro διότι ex more quidam ὅτι; et ante ἔχουσα articulum ponunt Medic. 3. 4. Tum pro ἐκρίψαι Ven. 2. κρύψαι, vulgo ante Cafaubonum ἐκρύψαι.

foeminam bovem alunt; hi autem dii non putantur, fed facri.

§. 23.

Ultra Momemphim funt nitri fodinae duae, quae nitrum plurimum ferunt, indeque dictus nitrioticus nomos. Hic Serapis colitur, et apud hos folum in Aegypto ovis mactatur: non procul hinc eft urbs nomine Menelaus. Ad finiftram vero in ipfo Delta et ad fluvium eft Naucratis: duobus fchoenis a flumine diftat Sais,

Aegyptus. θε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄσυλον, ἐν ᾧ κεῖσθαι τὸν Ὄσιρίν φασιν. Ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. Μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἶσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θείη σοροὺς τοῦ Ὀσίριδος· μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα τὸν Ὄσιριν, ἀφανὴς πᾶσι· τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν ἐκρίψειε τὸ σῶμα τῆς θήκης.

§. 24.

Ἀπὸ μὲν δὴ [1] Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. Φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος

1) Huic voc. praemittunt articulum Medic. 3. 4. Moſcov. Poſt pro σταδίων ὀκτακοσίων Pariſ. Ven. uterque, Medic. 3. 4. Moſcov. habent σταδίους ὀκτακοσίους; uti deinceps Medic. 4. et Moſcov. pro τριάκοντα σταδίων, τριακονταστάδιον. Tum nomini Ἀρτεμίδωρος praefigunt articulum codices quidam, Medic. 3. 4. Moſcov. In ſeqq. pro πρῶτον Medic. 3. 4. Moſcov. malunt πρώτην. Tum Medic. 3. 4. et Moſcov. inverſo ordine λέγει λίμνας.

et paulo ſupra eam eſt Oſiridis aſylum, in quo Oſirim jacere arbitrantur. Controverſia de hoc multis eſt, et iis praeſertim, qui Philas ſupra Syenem et Elephantinam habitant. Fabulantur enim, Iſim multis in locis ſub terram Oſiridis loculos poſuiſſe, in uno duntaxat Oſirim fuiſſe reconditum, omnibus aliis ignotum. Id eam feciſſe, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex ſepulchro erueret.

§. 24.

Atque ab Alexandria quidem ad ipſius Delta verticem tantum eſt circuitionis. Artemidorus dicit

μέδωρος σχοίνων ὀκτὼ καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλουν, τοῦτο δ' εἶναι ςαδίων ὀκτακοσίων τετταράκοντα· λογιζόμενος τριάκοντα ςαδίων τὴν σχοῖνον. Ἡμῖν μέντοι πλέουσιν ἄλλοτ' ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων, ἀπεδίδοσαν τὰ διαςήματα, ὥστε καὶ τετταράκοντα ςαδίους, καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. Καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄςατόν ἐςι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλοῖ. Ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι Θηβαΐδος τὴν σχοῖνον ἑκάςην φησὶν εἶναι ςαδίων ἑκατὸν εἴκοσιν· ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαΐδος μέχρι Συήνης, ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν, σχοίνους μὲν πέντε καὶ εἴκοσί φησι· ςαδίους δὲ ἑπτακοσίους πεντήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. Πρῶτον δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν Aegyptus. p. 804.

dit, octo ac viginti schoenorum adverso amne eam navigationem esse, id est octingenta et quadraginta stadiorum: nam XXX stadiorum schoenum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schoenorum mensura distantias indicaverunt, ut quibusdam in locis quadraginta stadiorum schoenum, ac plurium etiam fatereutur. Esse autem apud Aegyptios variam schoenorum quantitatem, ipse Artemidorus in sequentibus declarat, a Memphi enim usque in Thebaidem schoenos singulos pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, a Thebaide usque ad Syenem sexaginta. A Pelusio ad eundem verticem sursum navigantibus schoenos quinque ac viginti dicit, stadia septingenta et quinquaginta, superius dictam usurpans mensuram. Porro tradit, a Pelusio procedenti primam

Aegyptus. ρουσαν τὰς κατὰ τὰ ἕλη καλουμένας λίμνας· αἳ δύο μέν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κεῖνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Καὶ ἄλλας δὲ λίμνας λέγει καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. Ἔστι δὲ καὶ νομὸς ² Σεθρωΐτης παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τοσαύτας λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

§. 25.

Ἄλλη δ᾿ ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. Διαῤῥεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν

2) Ita non solum Paris. Ven. 1. Medic. 3. 4. Moscov. sed et numi exhibent, cum vulgo legatur Σεθρείτης. Sic contra Ptolemaeus, Hierocles in synecdemo p. 727. legunt Σεθραίτης. Pro τοσαύτας Medic. 3. 4. ταύτας τὰς, et paulo post δύο delet Moscov.

primam occurrere eam fossam, quae lacus eos implet, qui ad paludes vocantur. Atque ii quidem duo sunt, et ad sinistram magni fluminis jacent. Supra Pelusium in Arabia dicit esse alios quosdam lacus, et fossas in eisdem patribus extra Delta. Ad alterum lacum est praefectura Sethroitica, quae una ex decem numeratur, quae in Delta sunt. In hos lacus aliae duae fossae conveniunt.

§. 25.

Est alia, quae in Rubrum mare et Arabicum sinum exit, et ad urbem Arsinoën, quam nonnulli Cleopatri-

κρῶν καλουμένων [1] λιμνῶν, αἳ πρότερον μὲν ἦσαν πικραί· τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ· καὶ νῦν εἰσιν εὔοψοι, μεσαὶ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. Ἐτμήθη δὲ ἡ διῶρυξ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδὸς, ἀρξαμένου μόνον, εἶτ᾽ ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου διαδεξαμένου τὸ ἑξῆς ἔργον. Καὶ οὗτος δὲ δόξῃ ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπείσθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰ διακοπείη πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον· οἱ μέντοι Aegyptus.

1) Sic restituit ex libris Casaubonus, ante quem ἀγαθῶν pro λιμνῶν legebatur. Post pro μετεβάλλοντο Medic. 3. mavult μετεβάλοντο. In seqq. Ψαμμιτίχου Moscov. et Medic. 3. 4. uti supra inter utramque literam variatur. Sic et Medic. 3. 4. articulum ante hoc nomen omittunt.

patridem vocant, atque per eos lacus fluit, qui amari vocantur. Hi, cum antiquitus amari essent, facta fossa, et admixto flumine, sunt immutati: ac nunc bonos ferunt pisces, et aquatilibus volucribus abundant. Fossa primum a Sesostri incisa est ante bellum Trojanum: nonnulli eam a Psammitichi filio solum inchoatam putant, morte eum praecipiente: postea Darium primum in operis absolutionem successisse. Is opus paene absolutum deseruit. Falso enim ei erat persuasum, Rubrum mare Aegypto esse sublimius: ideoque, si intermedius isthmus incideretur, Aegyptum a mari obrutum

Aegyptus. τοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες, κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὔριπον, ὥστε, ὅτε βούλοιντο, ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

§. 26.

Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ πρὸς Αἴγυπτον, καὶ λιμένες, καὶ κατοικίαι· διώρυγες δὲ πλείους, καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομός· καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἄρχεται Φακκούσης, ᾗ συνεχὴς ἐστι καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν

tum iri. Ptolemaici quidem reges eum incidentes, Euripum clausum fecerunt, ut, cum vellent, in exterius mare navigarent, ac rursum sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est in prioribus commentariis.

§. 26.

Prope Arsinoam est Heroum civitas, et Cleopatris in Arabici sinus intimo recessu Aegyptum versus, item portus et habitationes, et fossae complures, et lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana praefectura, et Phagroriopolis urbs. Fossae autem in mare Rubrum exeuntis initium est a pago Phaccusa, cui continuus est Philonis pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum c: profunditas ea,

ἑκατὸν ἡ διῶρυξ, βάθος δ' ὅσον¹ ἀρκεῖ μυριοφόρῳ νηΐ· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα. Aegyptus.

§. 27.

Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βουβαστὸς πόλις, καὶ ὁ Βουβαστίτης νομός· καὶ ὑπὲρ¹ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις, ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου· καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦϊν ἐν σηκῷ τινὶ τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νενόμισται θεὸς, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἆπις. Πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐστι πανέρημος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυ-

Mm 5

1) Pro ἀρκεῖ Venetus uterque, Medic. 3. 4. ponunt ἀρκεῖν.

1) Ex Moscovienſi et priſcis editionibus dedi. Caſaubon. dedit αὐτῶν; Medic. 4. habet αὐτοῦ. Poſt pro πρόκειν-ται Medic. 3. perperam πρόκειται.

ea, quae navi ſatis ſit ingenti. Haec loca ad Delta verticem prope accedunt.

§. 27.

Ibi eſt Bubaſtus civitas, et Bubaſtica praefectura. Supra eam eſt regio Heliopolitana, ubi Solis urbs eſt aggeri magno impoſita. Solis templum habet, et Mneuim bouem, qui in ſepto quodam nutritur, et ab Heliopolitanis pro deo habetur, quemadmodum et Apis a Memphitis. Ante aggerem lacus jacent, in quos propinquae foſſae refunduntur. Nunc omnino urbs deſerta eſt: habet autem pervetuſtum templum

Aegyptus. Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κατεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβᾶτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων, καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν, οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως· ἄλλοι δ' εἰσὶ κἀκεῖ, καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἑστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

§. 28.

Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ¹ διάθεσις τοιαύτη. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρω-

1) Huic voci inculcato ν, Medic. 3. dat διαθέσεις. Deinde pro μεῖζον male habet Moscov. μείζων. Post voc. δρόμος ταῦτα Paris. Medic. 3. 4. Moscov. inverso ordine ponunt. Tum εἶχον Medic. 3. Moscov. in prima syll. per ει scriptum exhibent. In seqq. μέγα pro μέγαν malunt Medic. 3. 4. et Moscov. Verbum, quod sequitur, λεγόμενα Paris. mutat in μεγάλα. Pro ἱεροῦψῇ Medic. 3. ut veteres quaed. edit. ἱερούψει,

templum Aegyptio more structum, quod multis manifestis indiciis Cambysis insaniam ac sacrilegia demonstrat qui templa partim igni, partim ferro devastavit, mutilans, excindens, comburens: quemadmodum et obeliscos: quorum duo Romam delati sunt, non omnino corrupti, alii adhuc ibi et Thebis sunt, quae nunc Diospolis nominatur; alii stantes admodum igni exesi, alii jacentes.

§. 28.

Templorum structura talis est. In ingressu fani est pavimentum, latitudine

θόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον, ἢ καὶ ἔλαττον, μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον· ἔστιν ὅπου καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ δρόμος τοῦτο, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν· Aegyptus.

Ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

Διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἑξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἵδρυνται λίθιναι, πήχεις εἴκοσιν, ἢ μικρῷ πλείους ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἕνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι στίχον τῶν σφιγγῶν, ἕνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἶτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἶτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς, οὔτε τῶν προπύλων, οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἀλλὰ δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὥσπερ καὶ τὰ

ψει, ac pro vicino ναῷ Medic. 3. 4. et Moscov. ναῷ. Codices, ut alibi solet, μικρῷ pro μικρὸν, atque ante πλάτος Moscov. articulum omittit.

tudine quidem jugeri, aut paulo minus, longitudine vero tripla quadruplave, et quibusdam in locis etiam magis; atque hoc quidem dromus (quod est cursus) dicitur, ut et Callimachus inquit:

Est dromus hic sacratus Anubidi.

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque latitudinis parte sunt positae lapideae sphinges, vigenis cubitis, vel paulo pluribus inter se distantes: ut altera sphingum series sit a dextra, altera a sinistra. Post sphinges vestibulum ingens, et ubi processeris ulterius, aliud vestibulum, rursumque aliud. Sed neque vestibulorum, neque sphingum certus est numerus: sed alius atque alius, pro diversitate longitudinis et latitudinis dromo-

Aegyptus. τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. Μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὼς πρόναον ἔχων μέγαν καὶ ἀξιόλογον· τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ προναίου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοϋψῆ τῷ ναῷ τείχη
p. 806. δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπῖδος τοῦ νεώ· ἔπειτ' εἰς τὸ [2] πρόσθεν προϊόντι, κατεπινευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα· ἀνα-

2) Casauboniani πρότων; Venet. 2. πρόσω. Sequens verb. divise Paris. effert κατ' ἐπινευούσας, pro κατεπινευούσας. Kühnius ad Polluc. lib. I. c. 1. p. 6. omnino ita legendum censet: κατ' ἐκνευούσας. Γραμμαὶ ἐκνεύουσαι enim, inquit, videntur esse lineae, quae, quo magis se porrigunt, eo magis a se invicem discedunt, et majus spatium aperiunt suo divortio. Contrarium est συννεύειν. Vid. ipse Strabo lib. V. ab initio. Addit etiam, se vulgatam lectionem κατεπινευούσας γρ. non adsequi. Subseq. voc. πηχῶν Paris. excludit. Post pro τείχει codd. Casaub. τείχη. Tum voc. ὁμοίων Casaub. ex MSS. restituit. In seqq. codd. Casaub. i. e. Ven. 1., et Medic. 4. secundo casu in quartum mutato, τοῦ μεγάλους εἶναι καὶ πολλοὺς καὶ πολυστίχους τοὺς στύλους pro τοῦ μεγάλων εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων.

dromorum. Post vestibula est templum, quod ingens atrium habet ac memoratu dignum, et delubrum mediocre: simulacrum vero aut nullum, aut non ad hominis formam, sed bestiae alicujus effictum. Ex utraque parte atrii projectae sunt quae pinnae appellantur: sunt autem duo muri, aeque alti atque templum, in initio inter se distantes paulo plus, quam est latitudo crepidinis templi, postea prorsum procedunt ad inclinantes invicem lineas,

ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυῤῥηνικοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι δημιουργημάτων. Ἐςι δέ τις καὶ πολύςυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευήν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων εἶναι, καὶ πολλῶν, καὶ πολυςίχων τῶν ςύλων, οὐδὲν ἔχει χάριεν οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον. Aegyptus.

§. 29.

Ἐν δὲ τῇ Ἡλιουπόλει καὶ οἴκους ¹ εἴδομεν μεγάλους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιςα γὰρ δὴ ταύτην

1) Pariſ. ἴδομεν. Poſt ordinem verborum ἡμῖν ἐδείκνυτο invertit Moſcov. et prius, ἡμῖν, Medic. 3. omittit. Tum pro Αἰλίῳ Γάλλῳ Medic. 3. 4. Moſcov. et Venet. 1. dant Αἰμιλίῳ; ac pro Γάλλῳ Medic. 3. 4. Γάλῳ. In nomine Αἴλιος conſentiunt ſupra lib. II. p. m. 313. codd. Ceterum de ipſo hoc Gallo cf. Valeſius ad Ammianum Marcell. XVII. 4. Pro ἱερέων Moſcov. contracte ἱερῶν. Deinde, ordine inverſo, Moſcov. Medic. 3. 4. ἐνταῦθα ἐκεῖ.

neas, usque ad L aut LX cubitos. Hi parietes ingentium ſimulacrorum ſculpturas habent, Etruſcis et antiquis Graeciae operibus perſimilium. Extat etiam aedes quaedam multis columnis ſtructa, ſicuti Memphi, Barbarica fabrica, nam praeterquam quod columnae multae ſunt, et ingentes, et multiplici ordine conſtitutae, nihil pictum aut elegans habet, ſed potius inanem quendam laborem arguit.

§. 29.

Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus ſacerdotes habitabant. Hanc enim perhibent olim ſacerdo-

Aegyptus. ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιὸν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα, καὶ ἡ ἄσκησις. Ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεστὼς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον, καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. Παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τοὔνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην· γελώμενος δὲ τὸ πλέον, ὡς ἀλαζὼν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ οὖν ἐδείκνυντο οἵ τε τῶν ἱερέων οἶκοι, καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί. Συνανέβη γὰρ δὴ τῷ Πλάτωνι ὁ Εὔδοξος δεῦρο, καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἐκεῖνοι ἐνταῦθα ²) τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηταί τισι· περιττοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστ-

2) Epitomes auctor habet ἔτη τρία.

cerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiae et astronomiae deditorum: nunc is ordo ac studium defecit, nec quisquam nobis tali exercitationi praefectus ostendebatur, sed homines tantum, qui sacrificia curarent, atque ritus eos peregrinis commonstrarent. Comitatus quidem est Aelium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Aegyptum quidam nomine Chaeremon, qui ejusmodi scientiam profitebatur: sed ob ignorationem et arrogantiam fere plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum aedes ac domicilia, in quibus Eudoxus et Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eo profectus est: et ambo cum sacerdotibus annos tredecim sunt versati, ut nonnulli tradiderunt. Isti sacerdotes cum rerum coelestium scientia

μυστικοὺς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπείαις ἐξελιπάρησαν, ὥστε τινα τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. Οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἑξηκονταπέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδοσαν· ἀλλ' ἠγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευσάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων. Aegyptus.

§. 30.

ſcientia praeſtarent, caeterum arcanam eam ſervarent, neque cum quoquam communicare vellent: tamen et tempore et obſequio devicti nonnulla praecepta enarraverunt, cum plurima interim Barbari occultarent. Ii excurrentes diei ac noctis particulas ſupra CCCLXV dies ad anni complementum tradiderunt. Ignorabatur annus eo tempore apud Graecos, quemadmodum et alia permulta: donec juniores aſtrologi ab iis ea acceperunt, qui ſacerdotum monumenta in Graecam linguam tranſtulerunt, et adhuc tum ab illis, tum a Chaldaeis accipiunt.

§. 30.

Aegyptus.

§. 30.

Ἐντεῦθεν [1] δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην, ἀναπλέοντι· ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Μαρεῶτιν· τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. Ἡ μὲν οὖν Ἡλιοπολῖτις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπάς· δείκνυται γὰρ σκοπή τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, [2] πρὸς ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς [3] Λητοπολίτης οὗτος. Ἀνα-

1) Hanc particulam Moscov. commutat cum part. δὲ, ut idem, Paris. et Medic. 3. 4. post pronom. τούτου. Tum pro Μαρεῶτιν codd. quidam Μαραιῶτιν. Deinde pro Κερκέσουρα Moscov. Καρκέσουρα, et Casauboniani Κερκέσουρα. Plura exposui ad Melam 1, 9, 2.

2) Sic omnes mei codd. pro vulgari in editionibus, καθ' ἥν.

3) Sic, per η, exhibet Moscov. Ceteri cum omnibus edit. per ι, Λιτοπολίτης; Casaub. tamen in notis emendat Λατοπολίτης ex Steph. et Ptolemaeo. Λατοπολίτης apud Strabonem

§. 30.

Hinc jam Nilus supra Delta est, cujus dextra ubi sursum navigatur, Libyam vocant, inque his ea, quae Alexandriae et Mareotidi proxima sunt: sinistra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis praefectura in Arabia censebitur. In Libya vero Cercesura urbs est, juxta Eudoxi speculas sita. Etenim ante Heliopolim specula quaedam ostenditur, quemadmodum et ante Cnidum: de quibus ille coelestium corporum motus observabat. Praefectura haec Letopolitana nominatur. Ulterius

Ἀναπλεύσαντι δ᾽ ἐστὶ Βαβυλὼν, Φρούριον ἐρυμνὸν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ᾽ ἐστὶ στρατόπεδον ἑνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥάχις δ᾽ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νείλου καθήκουσα, δι᾽ ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλίαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων, δεσμίων· ἀφορῶνται δ᾽ ἐνθάδε τηλαυγῶς αἱ Πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει, καὶ εἰσὶ πλησίον. Aegyptus.

§. 31.

Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτὴ, τὸ βασίλειον τῶν Αἰγυπτίων· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς

bonem sequitur infra p. 817. Post Paris. Moscov. et Medic. 4. ἐνθένδε, Medic. 3. ἐνθέδε pro ἐνθάδε.

terius sursum naviganti est Babylon, castellum munitum, a Babyloniis quibusdam conditum: qui huc secedentes, eo in loco habitationem a regibus impetrarunt. Nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus, quae Aegyptum custodiunt. Ab hoc loco usque ad Nilum jugum quoddam descendit, per quod custodiunt: aqua rotis et cochleis a flumine trahitur, CL hominibus captivis continue opus facientibus. Hinc Pyramides, quae apud Memphim sunt, in ulteriore regione manifeste apparent, quae quidem propinquae sunt.

§. 31.

Propinqua est etiam Memphis, Aegyptiorum regia: tribus schoenis a Delta dissita. Ea Apidis templum

Aegyptus.

εἰς αὐτήν· ἔχει δὲ ἱερὰ τό, τε τοῦ Ἄπιδος, ὅς ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὄσιρις· ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἆπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ [1] μικρὰ τοῦ σώματος· τὰ δ' ἄλλα μέλας· οἷς σημείοις ἀεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχήν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. Ἔστι δ' αὐλὴ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφιᾶσι τὸν Ἆπιν καθ' ὥραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ· βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρά, ἀνα-

1) Casauboniani, i. e. Ven. 2. μέρη. Post pro σημείοις Moscov. σημεῖον, sine sensu. Tum ἐν ᾗ dedi ex Moscov. Ven. 1. Medic. 3. 4. pro ἐν ᾧ, quod editiones habent. Deinde Ἡφαιστίῳ per simplex jota efferunt Moscov. et Paris.; qui etiam paulo post Ἡφαίστιον; et in seqq. delet τούτῳ cum Moscov. Venet. 1. et Medic. 3. 4. quod pronomen iidem translatum addunt subsequenti δρόμῳ, ubi in ceteris deest. Voc. vero καὶ μονόλιθος — ἐν τῷ δρόμῳ ante Casaub. in edit. non legebantur.

plum habet, qui idem est, qui Osiris. Ibi bos Apis in septo quodam alitur, et, ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem et quasdam parvas corporis partes, caetera vero niger: quibus signis judicant, qui sit ad successionem idoneus, alio, qui colebatur, defuncto. Ante id septum aula quaedam est, et in ea aliud septum matris ejus bovis. In hanc aulam nonnunquam Apis emittitur, praesertim ut peregrinis ostendatur: alias enim per fenestram quandam videtur: sed volunt, ut etiam extra specte-

ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν στάσιν. Τό, τε δὴ τοῦ Ἄπιδός ἐστιν ἱερὸν παρακείμενον τῷ Ἡφαιστείῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελῶς κατεσκευασμένον, ναοῦ τε μεγέθει, καὶ τοῖς ἄλλοις. Πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπίτηδες τρέφουσί τινες, ὥσπερ οἱ ἱπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες· ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς, ἄθλου τυγχάνει. Ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναί φασιν. Aegyptus.

spectetur, itaque ubi paululum foris exsultim lusit, rursum in proprium locum recipitur. Apidis templum Vulcanio adjacet, quae est aedes, templi magnitudine aliisque rebus sumptuose adornata. In fronte dromi colossus jacet, ex integro lapide. In hoc dromo tauri committi solent ad pugnam, quos nonnulli dedita opera ad hoc ipsum alunt, quemadmodum alii equos; dimissi inter se pugnam cient: victori praemium datur. Memphi est etiam Veneris fanum, quae Graeca dea censetur: quidam Lunae id dicunt.

Aegy-
pti.

§. 32.

Ἔστι δὲ καὶ Σεράπειον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὥσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἄμμων σωρεύεσθαι, ¹ ἀφ' ὧν αἱ σφίγγες, αἱ μὲν καὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἑωρῶντο ὑφ' ὑμῶν κατακεχωσμέναι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἴ τῳ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαῖλαψ ἐπιπέσοι. Πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὔανδρος, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν, καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνῳκισμένων· πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται, καὶ ἔστιν ἔρημα· ἵδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι

τοῦ

1) Pro ἀφ' ὧν Medic. 3. 4. et Ven. ἐφ' ὧν dant, iidemque cum Moscov. articulum ante κεφαλῆς omittunt. Post pro ὑφ' ὑμῶν Palmerius in exercitat. ad Graec. auct. legi vult ὑπ' ἡμῶν, et hanc emendationem non indigere dicit probationibus, quia per se satis stet, nullo adminiculo. Equidem vulgatam lectionem minime lacessendam puto. Tum pro αἱ ἐπὶ Moscov. εἶναι, et pro subseq. πρὸς τὸ Venet. ἐν ἐπὶ τὸ, et Medic. 4. εἰς τό.

§. 32.

Est etiam Serapium in loco valde arenoso, adeo ut arenae colles a ventis exaggerentur: ibi vidimus sphinges alias usque ad capita obrutas, alias dimidia duntaxat eminentes, unde conjicere licebat magnitudinem periculi, si quem eo proficiscentem turbo venti deprehenderet. Urbs magna est et populosa, et secunda post Alexandream, hominibus convenis referta. Extant lacus in fronte urbis et regiarum, quae nunc dirutae sunt et desertae: sitae olim in loco edito, et

usque

τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ καὶ λίμνη. Aegyptus.

§. 33.

Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σαδίους p. 808.
[1] προελθόντι, ὀρεινή τις ὀφρύς ἐςιν, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μὲν Πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σαδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἑκάστης μικρῷ μεῖζον τὸ ὕψος ἔχουσαι· μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐςὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει μέσως πως τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέσιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ

1) Parif. προσελθόντι, ac cum Medic. 3. 4. et Mofcov. inverfo ordine, εἰσὶ μὲν Πυραμίδες. Poft Medic. 3. 4. τὸ σχῆμα pro τῷ σχήματι. Tum Mofcov. verba ἐςὶ δ' ἐν, immutato ordine, ponit pro δ' ἐςὶν ἐν, et cum Venet. 1. ac Parifienfi μεῖζον pro μείζων. In feqq. pro ταῖν δυοῖν Mofcov. et Parif. dant τῶν δυεῖν, Medic. 4. perperam τοῖν δυοῖν.

usque ad inferiorem urbis partem defcendentes, ubi lucus et lacus adjunguntur.

§. 33.

Quadraginta ftadiis ab urbe eft montanum quoddam fupercilium, in quo ftant multae Pyramides, regum fepulturae. Earum tres memorabiles funt: duae inter feptem orbis fpectacula adnumerantur. Singulae altitudine ftadii, figura quadrata, altitudinem habentes paulo majorem quolibet latere, et mole fe paululum excedentes. In media fere laterum altitudine lapis exemtilis eft: eoque fublato,

Aegyptus. σύριγξ ἐςὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης· αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀνωτέρω δ' ἐςὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὀρεινῆς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων ταῖν δυοῖν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδόν τι μέλανος λίθου ἐςίν· ἐξ οὗ καὶ τὰς θυΐας κατασκευάζουσι κομίζοντες πόῤῥωθεν ² ἀπὸ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὀρῶν· ὃς τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαςος πολυτελῆ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγονὼς ὑπὸ τῶν ἐραςῶν, ἣν Σαπφὼ μὲν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν,

2) Casaubonus, ut facilius flueret oratio, sic posuit, cum codices omnes priscaeque editiones contextum hunc faciant: Ἀπὸ γὰρ τῆς Αἰθιοπίας ὀρῶν, καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι —. Post Δωρίχαν, per ω, dedi ex Moscoviensi; editiones Δορίχαν. Lectionem meam habet Athenaeus XIII, 69. Eum ἐμπορίαν per ει scriptum, ἐμπορείαν Medic. 3. 4. et Moscov. exhibent; ex more quidem suo. In seqq. Ῥοδώπιν per ω in media syllaba scribendum censet Casaub. ex Herodoto II. 135. codd. tamen perstant in ο.

lato, obliqua fistula usque ad loculum. Atque eae inter se proximae in eodem sunt plano. Ulterius in majore montis altitudine est tertia multo primis duabus minor, majore tamen impensa structa. Nam ab ipsis fere fundamentis usque ad medium constat ex nigro lapide, ex quo mortaria faciunt, ab extremis Aethiopiae montibus delato: qui cum et durus sit, et operatu difficilis, reddidit opus sumtuosum. Hic dicitur meretricis sepultura, ab amantibus effecta. Hanc mulierem Sappho poëtria Doricham

γονυῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ᾽ ἐμπορίαν· ἄλλοι δ᾽ ὀνομάζουσι Ῥοδόπην· μυθεύουσι δ᾽, ὅτι λουομένης αὐτῆς, ἓν τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἁρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θεραπαίνης, κομίσειεν εἰς Μέμφιν· καὶ τοῦ βασιλέως δικαιοδοτοῦντος [3] ὑπαίθριος γενόμενος, κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ ῥίψειε τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος, καὶ τῷ παραδόξῳ κινηθεὶς, περιπέμψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τοῦτο· ἐν τῇ πόλει δὲ εὑρεθεῖσα τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως· τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου. Aegyptus.

3) Medic. 3. dat ἐν ὑπαίθρῳ. Post pro κατὰ κορυφὴν Venet. 1: Medic. 4. malunt κατὰ κορυφῆς. Deinde voc. ἐν τῇ πόλει δὲ εὑρεθεῖσα sic ordinant Moscov. et Medic. 3. 4. εὑρεθεῖσα δὲ ἐν τῇ πόλει. Tum pro τύχοι Medic. 3. τύχῃ.

richam vocat, et fratris sui Charaxi amicam, cum is Lesbium vinum negotiator Naucratim portaret. Alii eam Rhodopem nominant, atque fabulam quandam narrant: ea dum lavaretur, aquilam alterum e calceis e manu ancillae correptum Memphim deportasse: et in sublime supra regis verticem jura dantis evolantem, calceum in hujus gremium demisisse: regem calcei concinnitate et rei novitate permotum, per totam regionem dimisisse ad inquirendam eam, quae hujusmodi calceum gestaret: eam in urbe Naucratitarum inventam, atque adductam, regis uxorem factam, et post mortem hac sepultura adfectam fuisse.

Aegyptus.

§. 34.

Ἓν δέ τι τῶν ὁραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς Πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. Ἐκ γὰρ τῆς [1] λατύπης σωροί τινες πρὸ τῶν Πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὑρίσκεται ψήγματα καὶ τύπῳ καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἷον ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δέ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος τίς ἐστιν ἐν πεδίῳ παραμήκης· οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πωρίας· καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ καὶ αἱ ποτάμιαι ψῆφοι σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπο-

1) Medic. 3. quod ex simili sono factum, λατίστης. Post pro μεστὸς Moscov. μεστῶν. Tum pro πωρίας (sic omnes mei codd.) ante Casaub. legebatur πορείας, ut dicit, inepte. λίθος πωρίας autem, adjicit, est idem, quod πῶρος. Deinde Medic. 4. ποτάμιοι pro ποτάμιαι, et σχεδόν τοι pro σχεδόν τι. In seqq. pro εὑρεσιλογίαν editiones priscae, mendo commisso, dederunt εὕρεσι γλοίαν, quas secutus est Xylander, uti ex ejus versione apparet. Vertit enim: *lentorem seu mucorem aliquem habent*, acriter hoc nomine castigatus a Casaubono.

§. 34.

Sed unum de miris rebus a nobis in Pyramidibus visum, haud quaquam praetereundum est. Acervi quidam lapidum frustulis, dolando detritis ante Pyramides jacent: in his lapilli et forma, et magnitudine lentis inveniuntur, quidam ut hordei grana, quae semidecorticata eminent: narrant reliquias ciborum, qui operariis dati fuerant, in lapidem induruisse: quod quidem satis videtur verisimile. Nam et apud nos collis quidam est oblongus, in campo situs, qui tos-

ὑπογράφουσιν· ἀλλ᾽ αὗται μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος εὑρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ᾽ ἀπορωτέρα ἡ σκέψις· εἴρηται δ᾽ ἐν ἄλλοις καὶ [2] διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γεγόνασιν [ἐν ὕψει ταῖς Πυραμίσιν] ὅπερ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος, καὶ σπήλαια ὑπ᾽ αὐτῷ, καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ᾽ αὐτόθι. Aegyptus.

2) Inter διότι et ὅτι codd. ut fit, ambigunt. Post edit. ita legunt: ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γεγόνασιν [ἐν ὕψει ταῖς Πυραμίσιν] ὃ πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος, discrepantibus et hic codicibus. Nempe Medic. 3. post λίθων infert ἦν. Verba a Casaubono uncis inclusa in nullo exstant. Pro ὃν πέραν Casaubohiani, i. e. Venet. 2. ὅπερ, Venet. 1. ὃν πέραν, et Medic. 3. πέραν δ᾽ pro πέραν. Equidem locum ad Venetum 2. in primis accommodavi. Tum καὶ ante τούτοις καὶ deest in Medic. 4.

tosi calculis in modum lentis plenus est. Maritimi quoque et fluviales calculi eandem fere ambiguitatem praestant; sed ii propter motum, qui in aqua fit, variam differendi materiam praebent: istic vero indagatio veri est difficilior. Alibi dictum est etiam circa loca in Arabia, ubi lapides effodiuntur, ex queis Pyramides factae sunt, montem quendam esse nomine Troicum, satis petrosum, et speluncam sub eo, et pagum his ac flumini proximum nomine Trojam, antiquam Trojanorum habitationem eorum, qui captivi Menelaum secuti sunt et ibi consederunt.

Aegyptus.

§. 35.

Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἄκανθος πόλις ¹ ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν, καὶ τὸ τῆς Ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. Εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς, καὶ ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. Εἶθ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν

1) Vulgo post ὁμοίως sequitur in editionibus ὡς, unde duae cognomines urbes existant; male; cum de una eademque et ejus situ loquatur Strabo. Acute id vidit Salmasius ad Solinum p. m. 376. cui adsentitur Palmerius ad Graec. auct. p. 316. Suffragantur, quod auctoritatem addit, ex codicibus meis Moscov. Medic. 3. 4. et Paris. Post pro Ἀφροδιτοπολίτης Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. et vetus interpres malunt Ἀθροδιτοπολίτης; ac pro Ἡρακλεώτης Paris. perperam Ἡρακλεῶτις. Quod sequitur Ἀρσινοίτης per jota, etsi Moscov. cum priscis editionibus et Stephano praefert η, servandum putavi cum numis. In seqq. pro καλακέρτοις per duplex λ καλλικέρτοις habent Medic. 3. 4. et Moscov. ac pro συγκομίζει Medic. 3. συγκομίζει. Deinde pro Μοίριδος Paris. Moscov. et Medic. 3. 4. dant Μούριδος, et pro τῇ χρόᾳ Moscov. τὴν χρόαν. Denique pro Παραιτονίου dant Paris. et Moscov. Παραιτονίου, ut in aliis auct., de quo dixi ad Melam 1, 8, 2, et inter Σεββανίτιδος et Σεβριανίτιδος variant codd. ut alibi.

§. 35.

Post Memphim est Acanthus civitas similiter in Libyae latere: ibidem Osiridis templum, et Acanthae Thebaicae lucus, unde gummi habetur: postea est Aphroditopolitana praefectura, et civitas eodem nomine in Arabia, in qua bos alba sacra alitur. Sequitur Heracleotica praefectura in insula magna, juxta quam ad dextram

ἣν ἡ διῶρυξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν, ὥστε καὶ δίστομον εἶναι τὴν διώρυγα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπίπτοντος. Ἔστι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἁπάντων κατά τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὴν κατασκευήν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδρεσι καὶ καλλικάρποις· εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγωροῦντες δὲ τούτου, πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὀδμήν. Ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνέλαιός ἐστι, πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἳ μέχρι τοῦ ἐλαίαν χορηγεῖν ἱκανοί εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν· οἶνον δὲ οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει· σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τἄλλα σπέρματα πάμπολλα. Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χρόᾳ θαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγια- Aegyptus.

dextram in Libycam, aut Arsinoiticam praefecturam fossa est, quae et duo ora habet, cum pars quaedam insulae intercidat. Haec praefectura caeteras omnes, et adspectu, et virtute, et apparatu antecellit. Sola enim oleas perfectas et fructiferas arbores profert, ac si quis bene colligat, oleum etiam optimum fit: negligentes autem rem, multum quidem efficiunt, sed pessimi odoris. At Aegyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui circa Alexandriam sunt: qui oleas quidem ferre possunt, oleum vero non suppeditant. At vini non parum fert, frumentum quoque, legumina, et alia semina omnis generis. Habet etiam lacum admirabilem, Moeridis appellatum, pelagi magnitudine, et marino colore,

Aegyptus.

αἰγιαλοὺς δέ ἐστιν ὁρᾷν ἐοικότας τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων καὶ τούτων. Καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεστᾶσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτονίου, μὴ ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἱδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, ταῦθ᾽ ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν. Ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σερβωνίτιδος πέλαγος ἦν, σύῤῥουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Ἐλανίτην μυχόν.

§. 36.

colore, cujus etiam ripas videre eſt maris litoribus perſimiles, ut idem de hoc loco atque iis, qui ſunt circa Ammonem, exiſtimari poſſit. Etenim haud ſane multo a ſe invicem diſtant, atque ambo a Paraetonio, et, ut ex multis deprehendi argumentis poteſt, templum illud prius in litore ſtabat, atque haec loca prius maritima erant. Inferiorem vero Aegyptum, et quae usque ad Serboniticum lacum tendunt, pelagus obtinebat, conjunctum fortaſſe cum mari Rubro, quod Heroum urbi et Elanitico receſſui proximum eſt.

Aegyptus.

§. 36.

Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς [1] γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνηστέον τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἓν συμφέροντας. Τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων εἰς ἓν συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον, καὶ σφαιρούμενον περὶ τοῦτο· καὶ τὸ μὲν πυκνότατον καὶ μεσαίτατόν ἐστιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἧττον τοιοῦτον, καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ· ἑκάτερον δὲ p. 810. σφαῖρα, ἡ μὲν στερεά, ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν. [2] Τὸ δὲ τῆς προνοίας, ὅτι βεβούληται καὶ

αὐτὴ

1) Moscov. γεωμετρίας. Post πάντων Paris. et Medic. 3. 4. ἐφ' ἓν pro εἰς ἕν. Tum pro σφαιρούμενον mavult Casaubonus σφαιρουμένων, quod arctius sensum continet. Deinde Medic. 3. 4. ante τὸ μὲν omittit καὶ, et Moscov. vocabulo μεσαίτατον anteponit articulum. In seqq. Venet. 1. 2. et Medic. 4. articulum ante γῆ excludunt; et Moscov. pro τοιοῦτον ponit τὸ τοιοῦτο.

2) Τὸ δὲ delet Moscov. Post pro ποικιλωτέρα codd. mei omnes ποικιλτρία. Deinde scripti i. e. Venet. 2. pro ἄκρα

τὸν

§. 36.

Sed de his in primo geographiae volumine pluribus dictum est. Nunc paucis admonentes naturae simul atque providentiae opus una consideratione perpendemus. Naturae, quia rebus omnibus ad id unum vergentibus, quod universi medium est, et quae circa id sita sunt, medium atque densissimum est terra: minus aqua ea densa est: utrumque globus: sed altera quidem solidus, aqua concava inter sese terram complectens. Providentiae, quod cum varietatis sit cupida et plu-

rimarum

Aegyptus. αὐτὴ ποικιλωτέρα τις οὖσα, καὶ μυρίων ἔργων δημιουργὸς, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾷν, ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κράτιστα θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέστηκε. Τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανὸν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον, καὶ τὸ ἐξωτάτω. Ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περίκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἔνυδρον ζῶον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον, καὶ πολλοῦ κοινωνικὸν φωτὸς, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς καὶ εἰσοχὰς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν, ἢ καὶ τὸ πλέον ὕδωρ ἀποκρύπτον τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν· ἐν

τῶν τοῦ κόσμου μερῶν, omiſſo articulo, legunt ἄκρα τοῦ κόσμου μέρη. Tum Caſauboniani ἀποκύπτον pro ἀποκρύπτον et pro ἀποκρύπτουσαν, quod ſequitur, Venet. 2. ἀποκρύπτον. In ſeqq. pro δὲ τοσαῦτα Medic. 3. et Moſcov. καὶ τοσαῦτα, Medic. 4. καὶ τὰ τοσαῦτα.

rimarum rerum opifex, in primis animalia creavit, quae longe caeteris antecellunt, atque horum ipſorum praeſtantiſſima deos atque homines, quorum gratia caetera ſunt conſtituta. Diis itaque coelum, hominibus terram incolendam dedit, quae duo mundi extrema ſunt medium ipſum, et id quod ultimum eſt. Enimvero quoniam aqua terram circumdat, homo autem non eſt aquatile animal, ſed terreſtre, aërem multumque lumen percipit: eadem terram multis in locis excitavit, in multis depreſſit: ut alibi tota aqua, vel maxima ejus pars obtineret, et terram ſub ſe occultaret: alibi vero

ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς. Ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα, καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις, (οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα, καὶ τοσαῦτα, καὶ τηλικαῦτα, ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι) ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν ἀεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' ἀεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιροῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν ἕδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἑκάτερον, καὶ ταῦτα, εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὔσης καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως. Ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μεταβάλ- Aegyptus.

3) Ante Casaubonum legebatur οὖσαν. Post ἡ μὲν deest γὰρ in Medic. 3. 4. et Moscov. et pro sequent. ἁλμυρὶς Casauboniani et Venet. 2. ἁλμυρά. Tum ex Medic. 3. 4. et Paris. γλυκεῖα posui pro γλυκυῖα, quod vulgo legitur. Voc. πηγὰς, quod sequitur, Moscov. praemittit articulum, τὰς πηγάς. Denique verba καὶ νῦν εἰρῆσθαι in Medic. 3. 4. non leguntur.

vero terra exstaret, atque aquam in se absconderet: nisi quantum hominum generi, caeterisque animalibus, ac stirpibus necessarium videbatur. Iam cum omnia continue moveantur et transmutentur (aliter enim talia totque, ac tanta in mundo recte administrari non possent) existimandum est, nec terram perpetuo ita durare, ut semper tanta sit, nec quicquam ei addatur aut adimatur, nec aquam, nec eandem sedem semper ab iis obtineri: maxime quia transmutationem eis mutuam et propinquissimam addiderit. Proinde terrae multum in aquam con-

Aegyptus. βάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῇ, καθ' ἑαυτὴν τοσαῦται διαφοραί. Ἡ μὲν γὰρ εὔθρυπτος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πετρώδης, καὶ σιδηρῖτις, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν γὰρ ἁλμυρὶς, ἡ δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος, καὶ ὀλέθριος, καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. Τί οὖν θαυμαστὸν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ πρότερον κατείχετο; τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον ᾠκεῖτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας. Οὕτω δὲ καὶ ὄρη, καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτει, περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

§. 37.

convertitur: et aquae vicissim multum in terram transmutatur: quemadmodum in terra ipsa per se multae differentiae inveniuntur: cum alia sit fragilis, alia solida, alia petrosa, aut ferrea, alia aliter: atque eodem modo de humoribus alius est salsus, alius dulcis et poculentus, alius salubris et medicam vim habens, alius perniciosus, et frigidus alius, alius calidus. Qui ergo mirum sit, terrae partes aliquas, quae nunc habitantur, olim mari tectas: et quae nunc pelagus sunt, prius habitatas fuisse? quemadmodum de fontibus alii exaruere, alii eruperunt: itemque et flumina, et lacus. Sic vero etiam montes et campos invicem commutari probabile est: de quibus ante copiosius dictum est, nunc isthaec sunto addita.

§. 37.

§. 37. Aegyptus.

Ἡ δ' οὖν ¹ Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος ἱκανή ἐστι, κατά τε τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν, καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα, εἶτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ θάτερον τῶν στομάτων ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχετείας, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυξ. p. 811. Ταῦτα μὲν φυσικά· ἐπίκειται δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλεῖθρα, οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό, τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ ἐκρέον.

Πρὸς

1) Moſcov. cum Medic. 3. 4. Μοίριδος. Poſt particulam δὲ ante voc. τοῖς στόμασιν et poſt πρός convertunt Medic. 3. 4. in δή. Tum Moſcov. pro τῷ minus recte mavult τό, et ante ſubſequens voc. διώρυγα ponit articulum cum Medic. 3. 4. Vicinum προελθόντι Caſauboniani rejiciunt, poſito παρελθόντι. Deinde ex Caſaubonianis atque ex omnibus meis codd. ὡς ἂν τείχους dedi pro vulgari lectione ὡς ἄν τι τείχους. In ſeqq. Moſcov. et Medic. 3. 4. μονολίθῳ pro μονολίθου, et poſt ὕλης Pariſ. diviſe οὐ δὲ μιᾶς pro οὐδεμιᾶς, quodque vocabulum ante Caſaub. praepoſitum erat voci ὕλης, quae nunc antecedit.

§. 37.

Moeridis itaque lacus tum propter magnitudinem, tum propter profunditatem ſub Nili incrementa excipiendae inundationi ſufficit, ne aquae in ſata et habitationes exundent: poſtea decreſcente Nilo, abundantem in ſe aquam foſſae adminiculo reddit per utrumque os utilem irrigationibus. Idem praeſtat et foſſa: atque haec quidem naturalia ſunt. Utrique autem foſſae oſtio clauſtra impoſita ſunt, quibus architecti et influenti et effluenti aquae moderantur. Ad-

Πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ πάρισον ταῖς πυραμίσιν ἐςὶν ἔργον, καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατασκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. Ἔςι δὲ τῷ κατὰ τὸν πρῶτον εἴσπλουν τὸν εἰς διώρυγα προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα ςαδίους ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον κώμην τε καὶ βασίλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλέων, ὅσοι πρότερον ἦσαν νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίςυλοι συνεχεῖς ἀλλήλαις, ἐφ᾽ ἕνα ςίχον πᾶσαι καὶ ἐφ᾽ ἑνὸς τοίχου, ὡς ἂν τείχους μικροῦ προκειμένας ἔχοντες τὰς αὐλάς· αἱ δ᾽ εἰς αὐτὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσί· πρόκεινται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταί τινες μακραὶ καὶ πολλαὶ, δι᾽ ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιὰς τὰς ὁδοὺς, ὥςτε χωρὶς ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἑκάςην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. Τὸ δὲ θαυμαςὸν, ὅτι αἱ

haec est labyrinthi fabrica, opus haud impar pyramidibus, et adjacens regis sepultura ejus, qui labyrinthum construxit. Locus autem in primo fossae ingressu ad triginta quadragintave stadia procedenti est planities quaedam mensali forma, pagum habens, et multorum regum regiam, quot prius praefecturae erant. Nam totidem aulae sunt columnis ambitae, invicem continuae, omnes uno ordine, et uno pariete, tanquam parvo quodam muro, ante se sitas aulas habent. Viae vero, quae ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri, ante ingressus cryptae quaedam multae ac longae, quae inter se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi aulam ullam possit, nec egredi sine duce. Dignum admiratione, quod uniuscujus-

αἱ στέγαι τῶν οἴκων ἑκάστου μονόλιθοι· καὶ τῶν κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐστέγασται πλαξὶν, ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμεμιγμένων οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε [2] ἐπὶ τὸ στέγος, οὐ μεγάλῳ ὕψει, ἅτε μονοστέγῳ, ἔστιν ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων· ἐντεῦθεν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλὰς ἐκπίπτοντα, ἑξῆς ὁρᾶν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιόνων ὑπηρεισμένας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἐλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται Aegyptus.

2) Ante hoc voc. Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. ponunt ἐστιν, male quidem, cum ante ἰδεῖν non removeant. Post vulgo in editionibus fertur ὑπερεισμένας, quod Wesselingius ad Diodor. Sic. 1, 47. recte emendat in ὑπηρεισμένας, adjutus praeterea codd. Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. Tum Medic. 3. mutat τετράπλεθρον in τετράπλευρον et Moscov. omittit ἐξ ante ἐλαττόνων. Paris. et Medic. 3. 4. mutato ordine struit verba: τὸ ἴσον ὕψος pro τὸ ὕψος ἴσον. Deinde pro Ἰμάνδης in epitoma est Μαίνδης. Cf. omnino de h. l. diligenter disputans Wesselingius ad Diodorum 1, 61. Denique ante τῶν μεγίστων inserui περὶ ex codd. Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. quod vulgo abest.

cujusque domus tabulata, atque etiam cryptarum latitudines ex lapideis pluteis integris, et magnitudine insolenti constructae sunt, nullo usquam nec ligni, nec alius materiae interventu: Ac si quis in tabulatum ascendat; quod non admodum altum est, quippe unica contentum contignatione, videre potest lapideum campum tantis lapidibus instratum: inde ad aulas visu retorto, cernere deinceps eas XXVII, ordine positas, et columnis e solido lapide innitentes, parietes quoque ipsos ex lapidibus non

Aegyptus, θεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριόν τι καὶ κρέας ὀπτὸν, καὶ προχοΐδιόν τι μελικράτου· εὕρομεν δὲ ἐπὶ τῷ χείλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ μελίκρατον [2] κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην, διῇξεν εἰς τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπαρχὴν, λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ, καὶ καταλαβόντες προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσενεχθέντα.

§. 39.

2) Κατηρᾶν est solo illidere; affine voci ἐξεράν (et voci ἀπερᾶν) qua libro primo usus est. In epitome exponitur κατέπιεν, male. Sed aliter fortasse scribendum. *Casaub.* Post διῇξεν dedi, cum jota subscripto, quod vulgo omittitur, et de quo vide D'Orville ad Chariton. III. p. 257 seq.

monstrabat, ad lacum una accedens, placentulam, et carnem assam, et quoddam mulsi vasculum e coena attulit. Bestiam in ripa lacus invenimus: ex sacerdotibus alii ejus os aperuerunt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde mulsum infudit: ille in lacum desiliens, in ulteriorem partem trajecit: cumque alius hospes advenisset, et similiter primitias attulisset, cursu lacum circumeuntes itidem invento crocodilo obtulerunt.

§. 39.

Aegyptus.

§. 39. r)

Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἥ τε διῶρυξ αὐτῶν μεστή ἐστι τῶν κροκοδείλων, καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ᾠὰ διαφθεί-

r) Sic dedi pro Ἀρσινοΐτην ex Moscov. Medic. 3. suffragantibus numis; cf. supra. Steph. quidem etiam vulgatam scripturam exhibet. At Ἀρσινοΐτη, quod Medic. 4. habet, probari non potest. Post pro δὲ ante τὸν Ἡρακλεωτικὸν Moscov. Paris. Medic. 3. 4. et Venet. 1. ponunt καί, ex quibus recepi. Tum verba μεστή ἐστι inverso ordine exhibent Moscov. et Medic. 3. 4. et pro subsequenti Μοίριδος iidem malunt Μούριδος, contra morem usitatum. In seqq. pro διαφθείρουσιν Venet. 2. minus bene adfert διαφέρουσιν. Post ex omnibus codd. et meis et Casaubon. reposui θεραπευθέντες et κολασθέντες, cum vulgo neutrum, θεραπευθέντα et κολασθέντα, exhibeatur. Ante αὐτῷ praeponitur ἐν in Moscov. et Medic. 3. 4.

§. 39.

Post Arsinoiticam Heracleoticamque praefecturam est Herculis civitas, in qua colitur ichneumon: contra morem Arsinoitarum. Hi enim crocodilos colunt, et propterea fossam habent crocodilis plenam, et Moeridis lacum, illos venerantur, et ab iis abstinent. Heracleotae autem ichneumones, qui crocodilis et aspidibus perniciosissimi sunt: nam et earum ova delent,

Aegyptus. διαφθείρουσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τῷ πηλῷ. θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ αὐτῷ, ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι, κατασπῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ διαφθείρουσι· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἡνίκ' ἂν ἡλιάζωνται κεχηνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα, καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας, ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

§. 40.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς, καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ᾗ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. Ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ὀξύρυγχος πόλις, καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν Ὀξύρυγχον, καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν Ὀξυρύγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων

τὸν

delent, et ipsas bestias interficiunt luto armati, quo se involverunt, et postea ad solem exsiccato, aspides capite aut cauda arreptas in flumen trahunt atque occidunt. Crocodilos insidiose observant; quando ii se, rictu diducto, soli exponunt; tum in ora eorum intrant, et exesis visceribus, e ventre mortuorum egrediuntur.

§. 40.

Sequitur Cynopolitana praefectura, et Canum urbs, in qua Anubis colitur, et honor et sacer quidam cibus canibus est constitutus. In ulteriore regione est Oxyrynchus civitas, et praefectura eodem nomine. Hic Oxyrynchus colitur, et Oxyrynchi templum est, quamvis etiam ceteri Aegyptii

τὸν Ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων [1] ἅπαν- Aegyptus.
τες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν πεζῶν μὲν τρία, βοῦν, κύνα, αἴλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἶβιν· τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστιν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῗται πρόβατον, καὶ Θηβαῗται· λάτον δὲ τὸν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθὺν, Λατοπολῖται· λύκον τε Λυκοπολῖται· Κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολῖται. Κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικὼς Σατύρῳ, τἄλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ· γεννᾶ-

1) Poſt hoc voc. Moſcov. γὰρ inſerit, et cum Mediceo 3. 4. paulo poſt ordinem verborum πεζῶν μὲν invertit, quibus ita mutatis Venet. 2. et Pariſ. etiam pro τρία malunt τριῶν. Tum pro λεπιδωτόν Moſcov. vult λεπιδωτῶν. In voce ὀξύρυγχον primam literam omittit Pariſ. Pro τε poſt voc. λύκον Moſcov. dat δέ. Poſt in ſcribenda voce diſſentiunt codd. Nempe Moſcov. Medic. 3. Pariſ. et Venet. 2. volunt κῆβον, reliqui vulgatam probant. Cf. de hac duplici lectione quae notata ſunt lib. XVI. p. m. 422.

ptii omnes Oxyrynchum piſcem colant. Sunt etiam quaedam animalia, quae Aegyptii univerſi colunt, ut de terreſtribus tria, bovem, canem, felem: e volatilibus accipitrem atque ibim: ex aquatilibus duo, lepidotum (*id eſt ſquammatum*) piſcem et Oxyrynchum. Sunt et quae ſeorſum coluntur. Sic Saitae et Thebani ovem: Latum vero, qui piſcis quidam eſt in Nilo, Latopolitani: lupum Lycopolitani, Cynocephalum Hermopolitani, Cepum Babylonii, qui ſunt juxta Memphim. Cepus faciem habet Satyro ſimilem, caetera inter canem atque

Aegyptus. γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ· ἄρκτον δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολῖται, αἶγα δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγάλην δὲ Ἀθριβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλό τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

p. 813.

§. 41.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακή, τελώνιόν τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαΐδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν [1] ἑξηκοντασταδίων σχοίνων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακή, καὶ διῶρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Πανῶν πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

§. 42.

1) σταδίων expungitur in Medic. 3.

atque ursum: in Aethiopia nascitur. Aquilam Thebani, leonem Leontopolitani, capram et hircum Mendesii, murem araneum (si quidem hoc est mygale Graecorum) Athribitae, alii aliud. Causas vero afferunt inter se non consentientes.

§. 41.

Deinceps est Hermopolitanum castellum, ubi vectigal exigitur earum rerum, quae e Thebaide deferuntur. Hinc usque ad Syenem et Elephantinam stadia LX unusquisque continentes schoeni incipiunt. Postea Thebaicum custodiae destinatum castellum, custodia et fossa, quae Tanim defert. Hinc luporum urbs, Lycopolis, aliaque Veneris, tum Panopolis, antiqua habitatio hominum, linificium et lapidum opera exercentium.

§. 42.

§. 42. Aegyptus.

Ἔπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ [1] Θηβαΐδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον, ὁλόλιθον τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ἧπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ· καὶ κρήνην ἐν βάθει κειμένην, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν κατακαμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. Ἔστι δὲ διῶρυξ ἡ ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Περὶ δὲ τὴν διώρυγα ἀκανθῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

1) Medic. 3. Θηβαϊκῇ. Tum pro Μεμνόνειον Medic. 3. et Parif. Μεμνόνιον, ut infra. Poft pro κατακαμφθεισῶν Cafauboniani i. e. Venet. 2. κατεβαφεισῶν, male. Cf. Weffeling. ad Diodor. II, 9. Deinde pro λευτέρουσα Medic. 3. 4. et Venet. 1. δευτερεύουσα. In feqq. pro Ἰσμάνδης Medic. 3. 4. Ἰμάνδης et Venet. 2. Μάνδης.

§. 42.

Poft eam Ptolemais, civitas omnium maxima, quae in Thebaide funt, et Memphi non minor: quae etiam Graeco more inftitutam habet civitatem. Supra hanc eft Abydus, in qua eft Memnonis regia mirifice ftructa e folido lapide, quemadmodum diximus de labyrintho, etfi non ita multiplex. Eft et fons quidam ibi in profundo pofitus, in quem per cochleas defcenditur, ex integris lapidibus, et magnitudine, et ftructura excellentibus. Eft etiam foffa, quae ex magno flumine in hunc locum deducit. Circa foffam eft fpinarum Aegyptiarum lucus Apollini facer. Abydus

Aegyptus. λωνος. Ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας· νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὡς φασὶν, ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμνόνειον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὗπερ καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεταί τινα Μεμνόνεια. Κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδόν ἐστιν ἡ πρώτη Αὔασις ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρημίας, εὔυδρός τε κατοικία καὶ εὔοινος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

§. 43.

2) Moscov. et Parif. per fimplex jota efferri malunt, uti paulo ante et deinceps. Tum Αὔασις dedi, ut vult cod. Moscov., cujus fcripturam confirmat Stephanus h. v. Parifienfis quoque huc valet, promifcua utriusque literae pronuntiatione: habet enim Ἄβασις. Vulgo in editt. fertur Ἄυασις. Poft pro Μοίριδος Medic. 3. 4. Mofcov. et Parif. Μοίριδος exhibent, uti fupra.

dus olim urbs magna videtur fuiffe, primo poft Thebas loco: nunc in parvum pagum redacta eft. Quod fi (ut nonnulli fentiunt) Memnon ab Aegyptiis Ifmandes dicitur: etiam Labyrinthus Memnonius erat, et eiusdem opus, cujus Abydenfia et Thebana, nam et ibi quaedam Memnonia dicuntur. Secundum Abydum eft prima Auafis ex tribus, quae funt in Africa, diffita inde iter dierum feptem: habitatio aquis et vino abundans, neque aliarum etiam rerum indiga. Secunda eft juxta Moeridis lacum. Tertia eft Ammonis oraculo proxima: hae quoque optimae habitationes funt.

§. 43.

§. 43.

Aegyptus.

Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος, τοσοῦτον εἰπεῖν βουλόμεθα· ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ, καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου, καὶ τὰ χρηστήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων [1] τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυῤῥηνικοῖς θεοπροπίοις, διά τε σπλάγχνων, καὶ ὀρνιθείας, καὶ διοσημείων. Διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι ἐκλέλειπται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. Δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράψαντες, προστιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δ' ὅ, τι καὶ πίστεως ἄξιον. Ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ

1) Moscov. et Medic. 3. τῆς pro τοῖς. Tum in ὀρνιθείας Moscov. praefert in penultima simplex iota. Post pro δ' ὅτι Medic. 3. δ' ἔτι, et mox ante ἐπὶ omittit τε cum Medic. 4. In seqq. Medic. 3., extruso ε, ἤκουε pro ἤκουεν. Deinde pro Παραιτονίου Paris., per ω, Παραιτωνίου.

§. 43.

Multis a nobis de Ammone dictis, id tantum adiicimus: veteribus et divinationem universam, et oracula in summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, Romanis in Sibyllae oraculis et Etrusca divinatione per extispicia, auguria et servationes de coelo adquiescentibus. Itaque Ammonis oraculum fere desertum est, quod in honore quondam fuerat. Id ii in primis declarant, qui Alexandri res conscripserunt, qui quanquam adulandi gratia non pauca adjecerunt, indicant tamen, quae credenda sint. Callisthenes narrat, Alexandrum ambitione quadam

Aegyptus. p. 814. φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα, ἀνελθεῖν τε ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καίπερ νότων ²ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι, γενομένων ὄμβρων, καὶ δυοῖν κοράκων ἡγησαμένων τὴν ὁδὸν, ἤδη τούτων κολακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς· μόνῳ γὰρ [δὲ] τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεὼν μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδῦναι τὴν ἐσθῆτα, ἔξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἔνδοθεν εἶναι·

οὐχ

2) Venet. 1. Medic. 4. et Caſauboniani malunt ἐμπεσόντων; ac trajectis voc. Moſcov. hunc ordinem praeit: ἐπιπεσόντων νότων. Poſt Pariſ. Moſcov. quemadmodum ſit alibi, δυεῖν, per ει, edunt pro δυοῖν. Tum pro κολακευτικῶς Moſcov. Pariſ. et Venet. 2. ſubſtituunt κολακικῶς. In ſeqq. Medic. 3. 4. et Venet. 1. 2. pro μόνῳ γὰρ δὲ malunt μόνῳ γὰρ δὴ, ut crebro. Deinde pro ἔξωθέν τε Pariſ. perperam ἐξωθέντες, ex adhaerenti vocula proxima.

dam inductum ad id oraculum contendiſſe, quod intelligeret, Perſeum et Herculem prius eo adſcendiſſe, atque e Paraetonio profectum, quamvis auſtrinis incidentibus flatibus, pertendiſſe, et cum per pulverem vagaretur, imbrium ſuperventu et duorum corvorum, qui iter commonſtrarent, ſervatum eſſe: quae ipſa jam adulatorie dicuntur: ſimilia ſunt, quae ſequuntur. Soli ſcilicet regi a ſacerdote conceſſum, ut in templum ingrederetur habitu conſueto: caeteros veſtem mutare juſſos, et foris omnes oraculum audiviſſe, demto Alexandro,

qui

οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ ³ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· Aegyptus.

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκρινομένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός. Προστραγῳδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον ἐκλελοιπότος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπυίας δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἥ τε κρήνη ἀνάσχοι, καὶ μαν-

3) Vulgo ante Casaub. ἐννεύμασι. Tum pro ὑποκρινομένου Moscov. Paris. et Medic. 3. 4, forte rectius: ὑποκριναμένου. Post pro Προστραγῳδεῖ ante Casaub. in editt. exstabat, suspenso nexu: Προσετραγῴδησεν. Deinde Medic. 3 post Ἀπόλλωνος affert τοῦ ἐν pro τὸ ἐν; et sic deinceps μαντείου pro μαντεῖον. In seqq. pro Βραγχιδῶν vitiose Βραγχύδων, per υ, Parisiensis.

qui ingressus intro fuerit. Responsa ἀρα, ut apud Delphos et Branchidas, verbis dari, sed magna ex parte nutu et signis, quemadmodum apud Homerum:

Dixit, caeruleisque superciliis pater almus
Annuit. —

vate nimirum Iovem imitante. Hoc autem expresse eum regi dixisse, esse ipsum Iovis filium. His Callisthenes tragice rem exaggerans addit, cum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset ab eo tempore, quo templum a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, et fons defecisset: et hunc tum denuo scaturiisse, et Mile-

Aegyptus. μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις [4] κομισθέντες εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἄρβηλα νίκης, καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι νεωτερισμῶν· περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναΐδα φησὶν ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. Τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν, οὔτε ᾠδὸν, οὔτε αὐλητὴν, οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Μετὰ δὲ τὴν Ἄβυδον Διόσπολις ἡ μικρά·

4) Ad firmandum nexum verbum hic deesse bene vidit Casaub., nisi legatur omnino κομίσαιεν; codd. tamen omnes in vulgata lectione perstant. Paulo post pro φησὶν Moscov. Medic. 4. et Venet. 1. volunt φασὶν, quae formae saepius inter se commutantur. Tum Paris. pro ἀνειπεῖν habet ἂν εἰπεῖν.

Milesiorum legatos Memphim profectos, multa responsa attulisse de nato e Iove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii morte, de rebus Lacedaemone novandis: de generis quidem nobilitate etiam Erythraeam Athenaidem effatam, quae Erythraeae antiquae Sibyllae similis fuerit. Talia sunt, quae a scriptoribus traduntur.

§. 44.

Abydi Osiris colitur: in ejus templo non licet, nec cantori, nec tibicini, nec citharoedo sacrificium auspicari, quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum

μικρά· εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἁπάντων θηρίων νενόμισται. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὅμως, καὶ ἀπέχονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι, καὶ διαφθείρουσιν αὐτούς· ἔνιοι δ᾽ ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ φυσικήν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἑρπετά, οὕτως καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδεί- Aegyptus.

1) Moscov. ἀνθρωπίῳ. Post inserui φασί cum omnibus meis codd., quod editt. contra rejiciunt post Τεντυρίτας, ubi codd. ejiciunt. Deinceps Moscov. ante voces πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ articulum, τούς, delet. Tum ex omnibus codd., praeter Medic. 4., qui vulgarem sequitur rationem, τρήματος, reposui πήγματος, adsentiente Salmasio. Pegma illud, inquit, ad hoc excitatum erat, ut crocodilis ἡλιαστήριον esset; nam hoc genus insoliculari amat, quod in littore Nili plerumque faciunt, tum ut ibi populo spectanti exponerentur. *Salmas. Exerc. Plin.* edit. Ultraject. p. 317. b. F. In seqq. post εἶτα in Moscov. et Medic. 3. 4. καί deest.

Abydum est parva Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolae praeter caeteros Aegyptios excellenter crocodilum detestantur, et ex omnibus beluis inimicissimum habent. Nam caeteri quanquam ejus animalis malitiam norint, et humano generi perniciosum existiment, venerantur tamen et ab eo abstinent. Tentyritae omnibus modis eos pervestigant atque occidunt. Sunt qui dicant, quemadmodum Psylli apud Cyrenaicam regionem naturalem quandam vim habent adversus serpentes: sic

Aegyptus. κοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς, καὶ διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαῤῥοῦντος· εἴς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς
p. 815. κροκοδείλοις ἐπιδείξεως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρῖται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πήγματός τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε καὶ τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τότε μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν [2] ὁραθῆναι, ἐμβαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ· τότε δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. Τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην· ὄπισθεν δὲ τοῦ νεὼ τῆς Ἀφροδίτης, Ἴσιδός ἐστιν ἱερόν· εἶτα Τυφώ-

2) Casauboniani, i. e. Venet. 2., dant θεαθῆναι. Post pro Τυφώνεια Medic. 3. 4. Paris. et Moscov. volunt, per simplex jota, Τυφώνια. Postea Κοπτὸν recte jam olim restitutum est, dum in priscis editt. jactatum fuerit κοπτήν.

sic et Tentyritis esse contra crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, sed intrepide urinentur, et aquam tranent, alio nemine audente. Cumque crocodili Romam allati essent pro spectaculo, Tentyritae eos sequebantur, et, parata crocodilis piscina quadam, et pegmate exstructo in uno laterum, ut ex aqua in apricum egredi possent, Tentyritae erant, qui eos interdum reti, in aquam ipsi intrantes, educebant in locum apricationi destinatum, ut a spectatoribus cerni possent, alias rursum eos in piscinam retrahebant. Colunt autem Venerem. Post Veneris templum est Isidis fanum, deinceps sunt ea,

Τυφώνεια καλούμενα, καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, Aegyptus. πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

§. 45.

Ἐντεῦθέν ἐστιν[1] ὁ ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς ἐπιτηδείους ἔχουσαν. Λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατοπέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην ἄνυδρον οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι σταθμοὺς, ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὁδεύμασι, καὶ διὰ τῶν καμήλων· τοῦτο δὲ πρᾶξαι διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ

1) Articulus deest in Medic. 3. 4. et Moscov. Post cum Casaubonianis et meis omnibus codd. posui σταθμούς pro σταθμόν, quod in editt. legitur. Tum pro ἐμπορίοις Medic. 4. ἐμπορείοις; et Venet. 1. pro ὁδεύμασι vult ὁδεύουσι. Deinde πρᾶξαι ex Medic. 4. et Venet. 1., nexus causa, reddidi pro vulgari πράξειν. In seqq. Medic. 3. 4. et Paris. φόρους pro φόρτος; et Medic. 3. ἐμπόριον pro ἐμπορείων, ut sic.

ea, quae Typhonia vocantur, et fossa, quae Coptum defert, communem Aegyptiorum et Arabum urbem.

§. 45.

Deinceps est isthmus ad Rubrum mare porrectus, juxta Berenicen urbem, quae, quamquam sine portu est, tamen ob opportunitatem isthmi idonea diversoria habet. Dicunt, Philadelphum primo hanc viam exercitu aperuisse, ac, cum aquis ea careret, diversoria instituisse, tam pedibus iter agentibus quam camelis, idque effecisse, quoniam Rubrum mare difficulter navigaretur,

Aegyptus. χοῦ πλοϊζομένοις. Ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ καταχομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται· καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπορεῖον τῶν τοιούτων φορτίων. Οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς [2] Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὅρμος πόλις, ἔχουσα τὸν ναύσταθμον τῶν πλοϊζομένων· καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφέστηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἑκατέρωθέν εἰσιν. Ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυὸς ὅρμος εὐδοκιμεῖ, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. Πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι, καθάπερ οἱ πλέοντες ὥδευον, κομίζοντες καὶ ὕδωρ· νυνὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα

2) Cod. Moscov. Βερεννίκης, duplicato ν, uti supra post voc. κατὰ πόλιν; et paulo post, pro τὸν ναύσταθμον, neutrum amplecrens: τὸ ναύσταθμον. Post voc. οὐ πολύ Medic. 3. addit δ'. Tum cum Moscov. cod. καί delevi ante καθάπερ. In seqq. pro ὑδρεῖα, ex more suo, Medic. 4. ὑδρία.

tur, praesertim ex intimo recessu. Enimvero experientia utilitatem maximam demonstravit, atque nunc omnes Indicae et Arabicae merces, et Aethiopicae etiam, quae Arabico sinu advehuntur, Coptum deferuntur, istarum mercium emporium. Non procul a Berenice est Muris statio, quae urbs navale habet. A Copto quoque non multum abest Apollinis civitas, quare duae urbes isthmum terminantes utrinque sunt: sed Coptus et Muris statio nunc excellunt, iisque omnes utuntur. Initio camelis vecti per noctem iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautae, et aquam secum portabant: nunc

ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος· καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποίηνται· ἡ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἕξ, ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαραγδου μέταλλά ἐστι [3] καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων βαθεῖς τινας ὑπονόμους. Aegyptus.

§. 46.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι· καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις·

Αἵθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἑκάστην
Ἀνέρες [1] ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν.

Pp 3 Ὅμηρος

3) Haec verba: καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν, Parif. et Medic. 3. 4., uti et Mofcov., qui tamen, tanquam fufpecta, uncis inclufa habet, transponunt poft ὑπονόμους; Venet. 1. plane rejicit.

1) Parif. et Medic. 3. 4. perperam ἐξιχνεῦσι. Paulo poft

nunc terra in profundum effoffa aquarum copiam paraverunt, et pluviis, quamquam rarae fint, cifternas fecerunt. Iter eft VI, VIIve dierum. In hoc ifthmo funt fmaragdi, et aliorum quorundam pretioforum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt.

§. 46.

Poft Apollinis urbem funt Thebae, quae nunc Diofpolis vocatur:

Quis centum portae, per quarum quamque ducenti
Sublimeis in equis et curribus egrediuntur.

Sic

Aegyptus. Ὅμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

οὐδ᾽ ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅτι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται.

p. 816. Καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δείκνυται δ᾽ ἴχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ᾽ ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ [2] τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖ-

post pro τὸν πλοῦτον Moscov. τὸν πλοῦτον, et, simul cum Medic. 3. 4., pro ἐν praeferens ἔνι, male tamen vult pro subsequenti κτήματα legi κτήματι. Tum Moscov. et Medic. 3. 4. et Pariſ. inflectunt ordinem verborum: δείκνυται δ᾽ ἴχνη, in hunc: δ᾽ ἴχνη δείκνυται.

2) Eustath. ad Il. 9, 381. p. 660. edit. Baſ. hunc locum ex Strabone repetiit, ità tamen, ut tantum ἐπὶ πολλὰ στάδια, et pro ἠκρωτηρίασε in eadem edit. (nam Rom. p. 753. eam repudiat) ἐκρωτηρίασε adferret. Tum reposui ex Casaubon. et omnibus meis codd. μέρος δέ τι pro vulgata lectione μέρος δ᾽ ἐστί, quod oculus aberrans ex sequenti linea transtuliſſe videtur. In seq. voce Μεμνόνειον variant codd. uti supra, et infra post Πέραν δὲ τοῦ. Deinde pro δυοῖν praeoptant Pariſ. ac Moscov. δυεῖν; qui posterior etiam in paulo inferiore loco κἀγὼ δή pro κἀγὼ δέ ponit, et verb. ἤκουσα, καὶ ὅλων delet.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit:

Nec quantae Thebis Aegypti, quamlibet amplae
Adſervantur opes. —

Sunt et alii, qui eadem dicant, hanc Aegypti metropolin ponentes: nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitudine LXXX fere stadiorum. Habet templa quam plurima, magna

συνοικεῖται· μέρος δέ τι ἐν τῇ Ἀραβίᳰ, ἐν ᾗπερ ἡ πόλις· μέρος δ᾽ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ περαίᳰ, ὅπου τὸ Μεμνόνειον· ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ᾽ ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. Πεπίστευται δ᾽, ὅτι ἅπαξ καθ᾽ ἡμέραν ἑκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται, ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους· κἀγὼ δὲ παρὼν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου, καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν, περὶ ὥραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου, εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ, εἴτ᾽ ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ περὶ τὴν βάσιν ἱδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ ἔχω διϊσχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν, Aegyptus.

gna ex parte a Cambyse mutilata: nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi et urbs est: pars etiam in ulteriore regione, ubi Memnonium. Hic cum duo colossi essent de solido lapide inter se propinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores a sede partes corruerunt, terrae (ut fama est) motu. Creditum etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus haud magni edi a parte, quae in sede ac basi remansit. Ipse cum Aelio Gallo adessem, et cum reliqua multitudine amicorum ac militum, qui cum eo erant, circiter horam primam sonitum audivi: utrum a basi, sive a colosso, an vero ab eam circumstantium aliquo editus fuerit, non habeo affirmare: cum propter incertitudinem causae quidvis potius credere subeat,

Aegyptus. Ὅμηρος μὲν ... οὕτω τετευγμένων ἐκ-
... Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονείου
Αἰγυ ... λοις λατομηταὶ περὶ τετ-
... κατεσκευασμέναι, θέας
... ἐπί τινων ὀβελίσκων ἀνα-
p. 816. Καὶ ἄλλ ... πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων,
θέντες ... ὡς μέχρι Σκυθῶν, καὶ Βα-
δ' ἴχνη ... καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνα-
τὸ μῆκ ... πλῆθος, καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν
πολλε ... λέγονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλό-
... οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ
post ... μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κα-
Med ... τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μησὶν ἐπα-
seq ... πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον· εἰς δὲ
4. ... πλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος
ir ... γνός τῆς ἡμέρας, περίοδόν τινα συντιθέασιν
ἐξ

..., quam ex lapidi-
... sic compositis sonitum
... Supra Memnonium
... regum loculi in spe-
... quibusdam in lapi-
... incisi, circiter XL,
mirum in modum structi,
spectatuque sane digni.
Iuxta hos in obeliscis qui-
busdam inscriptiones sunt,
quae regum illorum divi-
tias ac potentiam decla-
rant, atque imperium us-
que in Scythiam, et Ba-
ctrianam, et Indiam, et
quae nunc Ionia dicitur,
propagatum. Item tribu-
torum magnitudinem, et
exercitus circiter mille
millia. Thebani maxime
sacerdotes astronomiam
philosophiamque exerce-
re dicuntur. Hi non lu-
nae, sed solis cursu an-
nos exigunt, triginta die-
rum duodecim mensibus,
quorum quisque XXX con-
stet diebus, quinque dies
quotannis adiicientes. Ad
totius vero anni comple-
mentum

ἐξ ὅλων ἡμερῶν, καὶ ὅλων ἐνιαυτῶν [3] τοσούτων, ὅσα Aegy-
μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ptus.
Ἀνατιθέασι δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην σοφίαν· τῷ δὲ Διΐ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες [4] παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει, καὶ σύνεστιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται τοῦ σώματος κάθαρσις· μετὰ δὲ τὴν κά-

3) Ante Casaub. vulgo τοσαύτην. Post pro ἀνατιθέασι Moscov. Medic. 3. et Venet. 2. volunt ἀνατίθησι, quod non habet, ad quod commode referatur. Tum ante σοφίαν Moscov. μάλιστα interponit, et Casauboniani, Venet. 1. 2. Paris. ac Medic. 3. 4. pro τὴν τοιαύτην σοφίαν dant τὴν τοσαύτην μάλιστα σοφίαν. Sed subsequens μάλιστα, si addideris illud, aures offendere videtur.

4) Sic legendum censet Casaubonus. Nam ita, inquit, recte quidem, veteres omnes et Epitome. Xylander insignem fecit injuriam istis castissimis Palladibus, quas voluit esse παλλακάς. Eustath. de voce Παλλάς agens, ἡ δὲ ἱστορία εἰς ταυτὸν ἄγει τῇ νεάνιδι τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς μείρακας ὀνομάζεσθαι λέγουσα. *Casaub.* Post Medic. 3. 4. pro παλλακεύει male παλακεύει, uti infra παλακείας pro παλλακείας, per simplex λ. Iidem cum Paris. verba seqq. τοῦ σώματος κάθαρσις sic ordinant: κάθαρσις τοῦ σώματος.

mentum cum quaedam diei particulae excurrant: circuitionem quandam componunt e totis diebus, totisque annis: quot particulae excurrentes et coeuntes diem conficiunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio in primis tribuunt. Iovi, quem praecipue colunt, virgo quaedam genere clarissima et specie pulcerrima sacratur: quales Graeci palladas vocant. Ea pellicis more, cum quibus vult, coit, usque ad naturalem corporis purgationem. Post purga-

Aegyptus. κάθαρσιν δίδοται πρὸς ἄνδρας· πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακείας καιρόν.

§. 47.

p. 817. Μετὰ δὲ Θήβας [1] Ἑρμωνθὶς πόλις, ἐν ᾗ ὅ, τε Ἀπόλλων τιμᾶται καὶ ὁ Ζεύς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς. Ἔπειτα Κροκοδείλων πόλις τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις, καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Λάτον· εἶτα Εἰλειθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ἱερακων

1) Sic codd., Mofcov. Parif. et Medic. 3. 4. contra vulgarem fcripturam Ἑρμουθὶς, quam male Cellarius in orbe antiquo Tom. II. p. 820. tanquam Strabonianam retinuit, licet Steph. h. v., quem et ipfe infpexit et commemorat, genuinam fuppeditet. Ptolemaeus a Cellario Ἑρμωνθὶς exhibere dicitur. Poft articulus ὁ ante Ζεὺς in Parif. deeft. Tum in voc. Λατόπολις codd. variant. Mofcov. et Parif. per ω in antepenultima efferunt; fed numi Λατοπολίτης νόμος. Cf. Eckhel in doctrina numorum p. 108. In feqq. Εἰλειθυίας reftitui. Codd. ita hic variant: Parif. in medio per fimplex jota effert, reliqui vulgarem lectionem, per η, exhibent.

purgationem viris committitur: fed priusquam nubat, poft pellicatus tempus, in mortuae morem lugetur.

§. 47.

Poft Thebas eft Hermonthis civitas, in qua Apollo et Iupiter coluntur: hic etiam bos alitur. Deinde eft Crocodilorum urbs, quae eam beluam colit. Hinc Veneris urbs, et poftea Latopolis, quae Palladem et Latum colit. Poftea Lucinae civitas, et ejus templum. In ulteriore

κων πόλις τὸν ἱέρακα τιμῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις. Aegyptus.

§. 48.

Ἡ δὲ Συήνη, καὶ [1] ἡ Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας, καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ἡ δ' ἐν τῷ Νείλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κνούφιδος, καὶ Νειλομέτριον καθάπερ Μέμφις. Ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον [2] συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον

1) Codd., Moscov. et Medic. 3. 4. articulum ἡ remotum volunt. Paulo post verba καὶ τῆς Αἰγύπτου — προκειμένη, uncis a Casaub. inclusa, in Paris. et Venet. 1. desunt, uti etiam in Medic. 4., qui tamen καὶ ante τῆς Συήνης retinet. Verba seqq. καθάπερ Μέμφις. Ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον, quae antea non exstabant in editt. primum ex codd. excepit Casaub. Pro καθάπερ Μέμφις tamen Medic. 3. ὡς ἡ Μέμφις.

2) Sic posui ex probabili Casauboni conjectura, ut supra legebatur lib. V. p. m. 167., et uti occurrit apud Dionys. Halicarn. 4, 44. Vulgo cum omnibus codd. ἐν μονολίθῳ. Quod recte rejicit, tanquam a Graecitate alienum, Casaub.

riore regione est Accipitrum urbs, ubi accipiter colitur. Deinde Apollinis urbs, quae etiam crocodilis est inimica.

§. 48.

Syene vero et Elephantine, altera quidem in finibus est Aethiopiae et Aegypti urbs: altera insula dimidio stadio in Nilo ante Syenem posita, inque ea urbs, quae Cnuphidis templum habet et Nilometrium. Hoc autem est puteus quidam in Nili

Aegyptus. νον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειοῦνται, τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας, διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἰδοῖεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων, καὶ ³ τῶν ἡμερῶν τὴν ἐσομένην

Casaub. De ipsa vocis [illegible] significatione atque usu plura idem in notis adjecit. Cf. etiam Salmasius in Solinum p. m. 268. b. A. 858. et 821. Post finito modo, uti codd. praeter Venetos praecipiunt, dedi συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται, pro συναναβαίνειν γὰρ καὶ συνταπεινοῦσθαι. Tum pro παραγραφαί Paris. περιγραφαί. Deinde dedi διασημαίνουσι, quod codd. ad unum omnes commendant, pro ἐπισημαίνουσι. In seqq. Venet. 2. Paris. et Medic. 3. 4. εἰδεῖεν pro εἰδοῖεν.

3) Casaubonus superfluam conjecturam fecit: [illegible]. Deinde verba: ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων — μεσημβρίαν Casaub. ex vett. codd. et vetere interprete rursus inseruit. In quibus tamen ex pluribus codd. dedi: λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν pro λέγω δὴ τῶν Ἑλληνικῶν. In seqq. Moscov. pro κἂν βαθύτατα ᾖ adfert κἂν βαθύτατόν γε ᾖ, et paulo post cum Medic. 3. 4. post ἡμεῖς excludit τε.

li ripa ex lapideis fornicibus constructus, in quo et maxima et minima et mediocria Nili incrementa adnotantur, nam putei aqua cum Nilo pariter crescit et decrescit. Suntque in putei pariete notae quaedam insculptae incrementorum, et perfectorum et aliorum. Haec itaque observantes aliis etiam significant, ut incrementa cognoscant. Multo

νην ἀνάβασιν, καὶ προδηλοῦσι. Τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον, τῆς τῶν ὑδάτων ταμιείας χάριν, καὶ παραχωμάτων, καὶ διωρύγων, καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. Ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ, τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπὰς, καὶ διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι οὗτοι, καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν ἑλλαδικῶν, προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται, καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δὲ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγὰς, κἂν βαθύτατα ᾖ· κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἕσταμεν, καὶ Aegyptus.

to enim ante ex his fignis, quod fingulis diebus futurum fit incrementum, praenofcunt idque omnibus praedicunt: quae res agricolis ad aquarum difpenfationem, et aggerum ac foffarum curationem conducit; praefectis vero ad redituum rationes, majora enim incrementa majores proventus denunciant. Syenae puteus quidam eft, aeftivi index folftitii: et haec loca circulo tropico fubjecta monftrat, quando in meridie umbilici nullam faciunt umbram. A noftris enim locis, hoc eft a Graecis, in meridiem procedentibus, hic primum fol nobis fupra verticem fit: et meridie nullam gnomonum umbram projicit. Neceffe autem eft, cum nobis fupra verticem fuerit, ut in puteos etiam profundiffimos usque ad aquam radios jaciat fol, quandoquidem

Aegyptus. καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκευάσθαι. Εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἱδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

§. 49.

Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταῤῥάκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ [1] σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταῤῥάκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμὸν, πετρώδης τὶς ὀφρὺς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν· τελευτῶσα δ' εἰς κρημνὸν, καθ' οὗ καταῤῥήγνυται τὸ ὕδωρ, ἑκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ
p. 818. ῥεῖθρον, ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλουν ἔχει· ἀναπλεύσαντες

1) Moscov. et Paris. σκαφεῖται. Post ex Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. posui αὐταῖς pro αὐτοῖς. Tum Medic. 3. pro τῷ μεγέθει μεῖζον vult τὸ μέγεθος μεῖζον; Moscov. τῷ μεγέθει μείζων; male, cum idem tamen habeat ἐξηλλαγμένον. Deinde Paris. pro ἐκλίπῃ, per αι π ἐκλείπῃ; et Medic. ἔλλιψε pro ἔλλειψιν.

quidem et nos ad angulos rectos solo insistimus, et putei ad perpendiculum effodiuntur. Hoc in loco tres Romanorum cohortes collocatae sunt praesidii gratia.

§. 49.

Paulo supra Elephantinam est parvus catarrhactes, in quo navicularii scaphiis utentes spectaculum quoddam principibus exhibent. Catarrhactes est ad medium fere flumen petrosum quoddam supercilium in superiore parte planum, ut flumen recipere possit: desinens vero in praecipitium, per quod aqua deiicitur: utrinque secus terram alveus est, quo facile sursum navigari possit.

r Hac

τες οὖν ταύτῃ, καταῤῥέουσιν ἐπὶ τὸν καταῤῥάκτην, καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν, καὶ σώζονται σὺν αὐταῖς ἀπαθεῖς. Τοῦ δὲ καταῤῥάκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φίλας εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων κατεσκευασμένην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια, ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν· ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπῃ καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψει ὂν διὰ νόσον. Aegyptus.

§. 50.

Hâc itaque fubvecti defluunt in catarrhactem, et cum fcapha in praecipitium detruduntur, et ipfi et fcaphae incolumes. Paulo fupra catarrhactem funt Philae, communis Aethiopum et Aegyptiorum habitatio, ftructa, quemadmodum Elephantina, et pari magnitudine. Haec templa Aegyptia habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipfi vocant: mihi fane nihil cum noftris fimile videbatur habere, aut Aegyptiis: utpote et magnitudine excedens, et varietate longe diverfus eft. Dicebant autem, Aethiopicum effe, et inde afferri, et antequam deficiat: ac fane tunc nobis oftenfus eft, cum jam morbo deficeret.

Aegyptus. καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκευάσαι. Εἰσὶ δ᾽ ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἱδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

§. 49.

Μικρὸν δ᾽ ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταῤῥάκτης, ἐφ᾽ ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ [1] σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταῤῥάκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμόν, πετρώδης τις ὀφρύς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν· τελευτῶσα δ᾽ εἰς κρημνόν, καθ᾽ οὗ καταῤῥήγνυται τὸ ὕδωρ, ἑκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ

p. 818. ῥεῖθρον, ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλουν ἔχει· ἀναπλεύσαντες

1) Moscov. et Paris. σκαφεῖται. Post ex Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. posui αὐταῖς pro αὐτοῖς. Tum Medic. 3. pro τῷ μεγέθει μεῖζον vult τὸ μέγεθος μεῖζον; Moscov. τῷ μεγέθει μείζων; male, cum idem tamen habeat ἐξηλλαγμένον. Deinde Paris. pro ἐκλίπῃ, per ει, ἐκλείπῃ; et Medic. ἔλλιψι pro ἐλλείψει.

quidem et nos ad angulos rectos solo insistimus, et putei ad perpendiculum effodiuntur. Hoc in loco tres Romanorum cohortes collocatae sunt praesidii gratia.

§. 49.

Paulo supra Elephantinam est parvus catarrhactes, in quo navicularii scaphiis utentes spectaculum quoddam principibus exhibent. Catarrhactes est ad medium fere flumen petrosum quoddam supercilium in superiore parte planum, ut flumen recipere possit: desinens vero in praecipitium, per quod aqua deiicitur: utrinque secus terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hic

τες οὖν ταύτῃ, καταῤῥέουσιν ἐπὶ τὸν καταῤῥάκτην, Aegyptus.
καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν, καὶ σώζονται σὺν αὐταῖς ἀπαθεῖς. Τοῦ δὲ καταῤῥάκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φίλας εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων κατεσκευασμένην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια, ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ᾽ ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν· ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν δ᾽ ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπῃ καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐλλείψει ὂν διὰ νόσον.

§. 50.

Hâc itaque subvecti defluunt in catarrhactem, et cum scapha in praecipitium detruduntur, et ipsi et scaphae incolumes. Paulo supra catarrhactem sunt Philae, communis Aethiopum et Aegyptiorum habitatio, structa, quemadmodum Elephantina, et pari magnitudine. Haec templa Aegyptia habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipsi vocant: mihi sane nihil cum nostris simile videbatur habere, aut Aegyptiis: utpote et magnitudine excedens, et varietate longe diversus est. Dicebant autem, Aethiopicum esse, et inde afferri, et antequam deficiat: ac sane tunc nobis ostensus est, cum jam morbo deficeret.

§. 50.

Aegyptus.

§. 50.

Ἤλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀπήνῃ δι' [1] ὁμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν· παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἑκατέρωθεν πολλαχοῦ ὥσπερ ἑρμαῖα πέτρον ἠλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυεῖαι γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μείζονι, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ [2] πάλιν ἄλλο· ἔστι δ'

1) Huic additur a Moscov. τι, forsan translatum a posteriore linea, ubi est pone ὁμοῦ, a Medic. 3. 4. vero ejicitur. Post pro ἑρμαῖα, uti Casaub. dicit, vetus interpres legit ἕρματα; ex ejusdem sententia non quidem inepte; sed nec recte etiam. Nam vera est vulgata lectio ἑρμαῖα. Sic enim appellant Graeci lapidum cumulos in honorem Mercurii congestos in viis. In seqq. Medic. 3. θυίαι pro θυεῖαι, et Paris. pro αἱ θυεῖαι corruptum adfert ἀθῆαι.

2) Moscov. repetit in hujus vocis locum κείμενον, ex antecedenti linea, ut videtur, ab aberranti librario transpositum. Medic. 3. 4. pro adjuncto ἄλλο malunt ἄλλον. Post Moscoviensis verba: ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων, mutato ἢ in οἱ, ita collocat: ἅπαντες δὲ οἱ ἡμίσεις τούτων

§. 50.

Nos Philas Syena plaustro vecti sumus, per campum valde planum, centum stadiorum itinere. Per totam fere viam videre erat utrinque multis in locis in morem Mercurialium tumulorum, qui viis apponi solent, petram arduam, rotundam, admodum politam, prope sphaericam, e nigro ac duro lapide, ex quo mortaria fiunt, majori saxo impositam, ac rursum super ea aliam,

δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἔκειντο οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκαφίον, ὥστ' ἐοικέναι διαπλοκίνῳ· ἑστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι, ῥᾳδίως ἐπεραιώθημεν οὐ δεδιότες· ἀκίνδυνα γάρ ἐστιν, ἂν μή τις ὑπέργομον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον. Aegyptus.

§. 51.

των μείζους. Tum Medic. 3. ἐπὶ πάκτωνα pro ἐπὶ πάκτωνος. In seqq. Moscov. et Paris. σκαφίον pro σκάφιον. Denique οὐ ante δεδιότες, quod Casaub. se restituisse dicit ex veteribus libris, tamen deest in Paris. Medic. 3. et Moscov., qui etiam pro πορθμεῖον habet πορθμίον.

aliam: nonnullae per se jacebant: earum maxima erat non minore XII pedum diametro, atque omnes majores quam hujus dimidium. Trajecimus in insulam pactone. Pacton est scaphae genus e scuticis ita compositum, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in aqua vel in asseribus sedentes facile transmisimus inani metu: caret enim res periculo, si scapha non nimis oneratur.

Aegyptus.

§. 51.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος [1] ἀγεννοῦς ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὔβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαΐδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. Θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταυτὰ κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ὅμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλῳ φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ [2] κρείττονα τοῦ Βαβυλωνίου. Διττὴς δ'

1) Moscov. et Medic. 3. 4., duplici ν, ἀγεννοῦς. Post pro τοσοῦτον Moscov. τοσοῦτο, idemque cum Medic. 3. 4. et Venet. 2. pro πρὸς ἄλλῳ, intercedente articulo, πρὸς τῷ ἄλλῳ. Tum Paris. et Moscov. male, per αι in media syllaba, καρυαιωτόν pro καρυωτόν; sic etiam infra.

2) Spanhem. de us. et pr. Num. Tom. I, 358. mavult χείρονα; quam opinionem ex aliis auctoribus adstruere non temere adnisus est. At codd. omnes in vulgari lectione pertinaciter haerent. Post Medic. 3. 4. et Moscov. ante Ἰουδαίᾳ articulum inserunt. Tum ubi in editionibus δ' οὐ μετῆν, Paris. et Moscov. vult οὐδ' οὐ μετῆν, Venet. 2. οὐδὲ μετῆν.

§. 51.

Cum in tota Aegypto palma e vilium genere sit, vel fructum afferat esui non aptum, et in locis apud Delta, et Alexandriam: tamen in Thebaide palma optima est: quare admiratione dignum est, quomodo, qui eandem plagam habitant, quam Judaei, et iis sunt finitimi, qui inquam circa Delta sunt et Alexandriam, tantum ab illa differant: quae ultra aliam palmam etiam caryotam gignit, non multo meliorem, quam Baby-

δ' ἐστὶν ὅ, τε ἐν τῇ Θηβαΐδι, καὶ ὁ ἐν Ἰουδαίᾳ, ὅ, τε ἄλλος καὶ ὁ καρυωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκὸς, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. Ἔστι δὲ καὶ νῆσος ἡ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν· ἰδιώτῃ δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστί. Aegyptus.

§. 52.

Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος, ἢ ῥυθμὸν, ἢ ἥδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέροντες· οἷον καὶ τὸ φάσκειν p. 819. περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. Νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας

Babylonia. In Thebaide et in Iudaea duplex est palma, caryota scilicet atque reliqua: ac Thebaica quidem quanquam durior sit, gustatu tamen est suavior. Est etiam insula quaedam, quae palmam optimam fert, et proventum maximum principibus fert: regis enim erat, et privatus nemo in ea parte habebat, et nunc principum est.

§. 52.

Enimvero multa cum caeteri nugantur, tum Herodotus: veluti cantus loco, aut rhythmi, aut condimenti, prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est, quod apud insulas dicunt juxta Syenem et Elephantinam sitas (sunt autem complures) Nili fontes esse, et ad eum locum flumen profunditate esse immensa. Nilus quidem

Aegyptus. μένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν καλυπτομένας ὅλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέρους· ἐποχετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα.

§. 53.

Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλέον ἐξ ἀρχῆς διὰ τὸ αὔταρκες τῆς χώρας, καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν· ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλίᾳ, καὶ πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη· ὑπὸ δὲ τῆς ἕω καὶ τῆς ἑσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι ταῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον, Τρωγλοδύται, Βλέμμυες, καὶ Νοῦβαι, καὶ Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι Νομάδες, καὶ οὐ πολλοὶ, οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι, διὰ τὸ λῃστρικῶς

dem insulas sparsas quam plurimas habet, quarum aliae totae excrescente flumine obruuntur, aliae ex parte. Loca vero nimis procul a mari remota rivis per cochlias inductis irrigantur.

§. 53.

Caeterum jam inde ab initio Aegyptus valde pacata fuit, tum propter suas copias, quibus facile se sustentaret: tum quod non temere externis gentibus pateret in eam ingressus. Nam a septentrione ora importuosa et Aegyptio pelago cingebatur, ab ortu et occasu desertis et montibus Libycis et Arabicis (ut diximus) munita, austrum versus Troglodytae, et Blemmyes, et Nubae, et Megabari erant, qui Aethiopes supra Syenem habitant: ii vero sunt Nomades, neque multi, neque bellicosi,

κῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ, οὔτε ἐν συστροφῇ, ἅτε ποταμίαν μακρὰν καὶ στενὴν καὶ σκολιὰν οἰκοῦντες, οἵαν προείπομεν· οὐδὲ [1] παρεσκευασμένοι καλῶς, οὔτε πρὸς πόλεμον, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. Καὶ νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δέ· τρισὶ γοῦν σπείραις, οὐδὲ ταύταις [2] ἐντελέσιν ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται. Τολμή- Aegyptus.

 σασι

1) Ita malunt Moſcov. Medic. 3. 4. et Pariſ. ut ad Αἰθίοπες referatur, cum editiones aliam rationem ſecutae legant: παρεσκευασμένην. Supra pro λῃστρικῶς Venet. 2. λῃστρικόν.

2) Ita omnes codd. et ingenio adjutus ſcripſit Xylander, cum ante eum in editionibus obtineret locum αὐτελέσιν. Poſt Medic. 3. verba: οὔτε γὰρ εἰσιν, οὔτ' αὐτοὶ, ſic contrahit: οὔτ' αὐτοὶ γὰρ εἰσιν; et in Moſcov. articulus ſequens, ante Αἰγύπτιοι, abeſt. Tum ὁρμήσαντος ex codd. retulit Caſaubonus, ante quem ferebatur vulgo ὁρμησάντων. Deinde Moſcov. et Medic. 3. 4. pro περὶ αὐτόν malunt περὶ ἑαυτόν. In ſeqq. inverſo ordine Moſcov. dat αὐτῶν τινας.

coſi, quanquam olim viderentur: propterea quod ſaepe latronum more incautos adoriebantur. Aethiopes quoque ad meridiem Meroenque porrecti, neque ipſi valde multi ſunt, neque collecti in unum conventum degunt: quippe qui fluvialem regionem longam anguſtamque habitent, qualem ante diximus, nec ad bellum, nec ad aliam vitae rationem bene inſtructi. Atque adeo etiamnum idem eſt Aegypti ſtatus. Cujus rei indicium eſt, quod a tribus Romanis cohortibus, nec iis ſatis plenis,

[illegible] Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι, κινδυνεῦσαι τῇ [illegible] τῇ σφετέρᾳ. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυ[illegible] ἐν Αἰγύπτῳ, οὔτε τοσαῦταί τινες εἰσὶν, [illegible] ἐχρήσαντο, οὐδ' ἅπαξ Ῥωμαῖοι· οὔτε [illegible] οὔτ' αὐτοὶ οἱ Αἰγύπτιοι πολεμισταὶ, καί[illegible]ντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ πέριξ ἔθνη. Γάλ[illegible] γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος κατασταθεὶς ἔπαρ[illegible] τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τήν τε Ἡρώων πό[illegible] ἀποστᾶσαν ἐπελθὼν, δι' ὀλίγων εἷλε· στάσιν τε [illegible]θεῖσαν ἐν τῇ Θηβαΐδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βρα[illegible] κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὕστερον τοῦ Ἀλεξαν[illegible] πλήθους τοσούτων μυριάδων ὁρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ αὐτὸν στρατιώταις ἀντέσχε· καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν, τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν

plenis, custoditur, cumque aliquando Aethiopes aggredi nostros ausi essent, de sua ipsorum regione in periculum venerunt. Sed nec in Aegypto copiae tantae sunt, nec unquam Romani confertim iis usi sunt. Etenim nec Aegyptii ipsi sunt admodum bellicosi, quamquam multi sint: nec etiam finitimae gentes. Cornelius quidem Gallus, cui primum provincia a Caesare commissa est, Heroum urbem, quae defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem propter tributa exortam cito admodum sedavit. Deinde Petronius, tot millibus Alexandrinorum in eum irruentibus jactu lapidum, tantum suis munitus militibus impetum sustinuit, et, nonnullis ipsorum interemtis, caeteros repressit. Gallus Aelius cum parte praesidii, quod

ἐν Αἰγύπτῳ Φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν, εἴρηται, τίνα τρόπον [3] ἐξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὐδίδου, κἂν κατεστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν. Aegyptus.

§. 54.

[1] Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες καταφρονήσαντες [2] τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπάσθαι p. 820. μετὰ Γάλλου Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἄραβας, ἐπελθόντες τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ Φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην, [3] καὶ ἑλόντες ἔφθα-

3) Caſauboniani i. e. Venet. 2. ἐξέλιξε. Poſt Συλλαῖος ſimplici λ dimittunt Moſcov. et Medic. 3. 4. Tum Medic. 3. προεδίδου pro contracta forma προὐδίδου.

1) Medic. 3. 4. ἐπεί.

2) Ita in omnibus codicibus locus adparet, uti vere etiam exſtat in Venet. 2., etſi ex eo Caſaub. refert τὸ μέρος, cum vulgo ita exhibeatur in edit[illegible] τῷ μέρει τῷ τῆς Αἰγύπτου δυνάμεως.

3) Haec verba ab ἑλόντες — Συήνην inſerui ex codd. Caſaubonianis meisque omnibus, quae editt. exterminant.

Poſt

quod erat in Aegypto, in Arabiam ingreſſus, dictum eſt, quomodo eos eſſe imbelles oſtenderit: et niſi Syllaeus eum prodidiſſet, felicem Arabiam totam ſubegiſſet.

§. 54.

Aethiopes, Romanis ſpretis propterea, quod pars quaedam copiarum, quae in Aegypto erant, cum Gallo Aelio avulſa eſſet, bellum in Arabia gerente, impreſſione facta in Thebaidem, et praeſidia trium cohortium, quae Syenae, Elephantinae ac Philis

Aegyptus.

ἔφθασαν τήν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον, καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν δὲ ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἱππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχην, πόλιν Αἰθιοπικήν, καὶ πρεσβεύεται τά τε ληφθέντα ἀπαιτῶν, καὶ τὰς αἰτίας, δι᾽ ἃς ἦρξαν πολέμου· λεγόντων δ᾽, ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, ἀλλ᾽ οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ᾽ ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλήν,

Post Medic. 3. 4., usitatiore forma, αἰφνίδιον pro ἐφνίδιον. Tum verbum ἀναφυγεῖν ex codd. suis, quibus et mei adsentiuntur, addidit Casaub. ante quem exsulabat. In seqq. Ψέλχην et Ψέλχιν promiscue efferunt codd., uti infra Ψέλχις et Ψέλχιος. Pro μονάρχων acute apteque Casaubonus conjecit νομαρχῶν, quod reddere, etsi invitis codicibus, non dubitavi. Deinde συνηλάθησαν in Casaubonianis i. e. in Venet. 2. transiit in συνηθροίσθησαν. Postea ὑπεδέξατο ex codd. omnibus Casaub. et meis, cum vulgo simplex resideat, ἐδέξατο.

Philis erant, repentino impetu ceperunt et mancipaverunt, ac Caesaris statuas everterunt. Contra hos profectus Petronius cum non totis decem millibus peditum, et equitibus octingentis, adversus triginta hominum millia, primum eos compulit, ut Pselcham confugerent, Aethiopicam urbem: missisque ad eos legatis, repetiit quae capta erant, et caussas, quam ob rem bellum movissent, poposcit: ac dicentibus, se injuria affectos a nomarchis, respondit, non illos esse regionis dominos, sed Caesarem. Petentibus porro triduum ad deliberandum, nihilque

βουλὴν, καὶ μηδὲν, ὧν ἐχρῆν, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην· ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὡπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοΐνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. Τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον· τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι, διὰ τὸν ῥοῦν. Τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἣ καθ' ἡμᾶς ἦρξε τῶν Αἰθιόπων, ἀνδρική τις γυνὴ, πεπηρωμένη [4] τὸν ἕτερον ὀφθαλμῶν·

Aegyptus.

4) Sic omnes codd. volunt. Editiones contra; τὸν ὀφθαλμόν, tantum. Post Medic. 3. 4. Moscov. et Paris. pro δὲ δή habent τε δή. Verba συνέβη γενέσθαι diverso ordine ponunt Moscov. et Medic. 3. 4. Tum Moscov. Πρόμνιν pro Πρῆμνιν. Deinde ἵδρυντο Casauboniani, Venet. 2., mutant in ἵδρυνται. In seqq. pro δυεῖν ἐνιαυτῶν nonnulli δυοῖν ἐνιαυτῶν, ut sexcenties. Mox ante νέσον ingerunt καὶ Moscov. Paris. Medic. 3. 4. et Venet. 1.

nihilque interim eorum, quae par erat, facientibus, movens contra eos, in pugnam procedere coegit: ac celeriter in fugam vertit, cum et compositi male, et male armati essent: nam scuta ingentia et e crudo bovis tergore confecta habebant: arma, quibus pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, alii in deserta fugam fecerunt, alios proxima insula excepit, qui sese fluvio commiserant: nam hoc in loco propter aquae fluxum crocodili pauci sunt. Ex iis erant etiam duces reginae Candaces, quae per nostra tempora Aethiopibus

Aegyptus. ὀφθαλμῶν· τούτους δὲ δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἅπαντας, ἐπιπλεύσας σχεδίαις τε καὶ ναυσὶ, καὶ καταπέμπει παραχρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν Ψέλχην αἱρεῖ· προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἑαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι συνέβη γενέσθαι. Ἐκ δὲ Ψέλχης ἧκεν εἰς Πρῆμνιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τοὺς θῖνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς, ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἱρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὥρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασίλειον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἔν τινι πλησίον ἵδρυτο χωρίῳ. Πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας, καὶ ἀποδούσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδὸς, καὶ κατασκάπτει·

bus imperavit, virilis sane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes cepit, trajecto ratibus ac navibus flumine, et ex templo Alexandriam misit, atque Pselcham profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudine et eorum, qui in proelio ceciderunt, pauci omnino superfuerunt. A Pselcha Preninim venit, urbem natura munitam, cumulis arenae peragratis, in quibus Cambysis exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Napata progressus est, ubi Candaces regia erat, eiusque filius morabatur. Ipsa cum in castello propinquo sederet, legatos misit, qui de pace tractarent, redditis statuis, et captivis, qui abducti fuerant Syena. Sed impetu facto Petro-

τασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ᾽ ἀνασρέφει πάλιν εἰς τοὐπίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμνιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν, καὶ τροφὴν δυοῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ Καίσαρι ἔπεμψε νεωςὶ ἐκ Καντάβρων ἥκοντι· τοὺς δὲ νόσοι διεχρήσαντο. Ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε. Πετρώνιος δ᾽ ἐξεβοήθησε, καὶ φθάνει [5] προεισελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων δ᾽ ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, Aegyptus. p. 821.

5) Parif. προεισελθὼν. Poſt Moſcov. Pariſ. et Medic. 3. 4. particulam δ᾽ omittunt ante ἐκέλευσεν. Tum Moſcov. εἰδέναι depravat in εἶναι. Denique inter ἥκων et ἥκεν fluctuant codd. illud Medic. 3. 4. hoc Moſcov. Pariſ. et Venet. 2. praeferunt.

Petronius Napata cepit ac diruit, puero fugiente: ratusque, inferiora invia eſſe, cum praeda retro abiit, ac Premni moenibus et praeſidio et quadringentorum hominum cibariis in biennium munita, reverſus eſt Alexandriam. Ex captivis autem, caeteris divenditis, mille ad Caeſarem miſit nuper e Cantabris reverſum: horum nonnulli morbo conſumpti ſunt. Sub haec Candacen cum multis hominum millibus praeſidium aggreſſam Petronius auxilio profectus antevertit: et caſtellum ingreſſus, multo apparatu confirmavit. Legatis ad ſe miſſis, mandavit, ſi quid vellent, ut ad Caeſarem proficiſcerentur: ac neganti-

Aethiopia. σκόντων, ὅστις εἴη Καῖσαρ, καὶ ὅπῃ βαδιστέον εἴη παρ' αὐτὸν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ ἧκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος, καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προϊέναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν στέλλοντος. Πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπέστησε.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. Ὡς δ' εἰπεῖν, [1] καὶ τὰ ἄκρα

1) Hanc particulam excludunt Parif. et Medic. 3. 4. Sequentem vocem ἀνθρωπικὰς Cafauboniani, five Venet. 2. mutant in ἀνθρωπίνας. Poft vocem αἶγας ex fcriptis libris reftituit Cafaub. ante quem in editionibus non aderat.

gantibus, fcire fe, quis Caefar effet, et ubi conveniendus, dedit qui deducerent. In Samum itaque profecti, Caefarem invenerunt in Syriam progredi parantem, et Tiberium in Armeniam amandantem. Ab eo facile, quae volebant, impetravere: nam et tributa eis remiffa funt.

CAP. II.

§. 1.

Sed de Aethiopicis rebus fatis in fuperioribus dictum eft, proinde ita haec cum Aegypto defcripta fit. Quod autem dicendum

ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκρά- Aethiopia.
τῳ καὶ ἀοικήτῳ διὰ καῦμα ἢ ψῦχος, ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας· κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλὰ καὶ Νομάδες· τά τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστι μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες, καὶ βόες καὶ κύνες μικροί· τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι [² οἰκοῦντες μικροὶ ὄντες.] Τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυΐας ἐπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακὼς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

§. 2.

2) Haec verba respuunt omnes mei codd.; quare etiam uncis inclusa significantur. Pro ἐπενόησαν Venet. 1. Moscov. et Medic. 3. 4. substituunt ὑπενόησαν. Deinde pro τῶν πίστεως Medic. 3. τῆς πίστεως.

cendum fit, extremas habitari mundi partes, quae intemperatae et inhabitabili regioni adjacent, propter frigus aut aestum esse quasi errores quosdam et defectus temperatae, necesse est, quod ex vita et earum rerum inopia, quae ad humanum usum pertinent, perspici potest. Magna enim ex parte nudi incedentes pastoralem ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis: eorum pecora, oves, caprae, et boves, omnia sunt parva: canes asperi tamen et pugnaces, caeterum pusilli et ipsi. Fortasse ob horum parvitatem Pygmaei conficti sunt, quos nemo fide dignus dixit se vidisse.

§. 2.

Aethiopia.

§. 2.

Ζῶσι ¹ δ' ἀπὸ κέγχρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς· ἔστι δὲ ἔλαιον καὶ βούτυρον καὶ στέαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἁπαλοὺς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ· σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείστους ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλέον. Ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασίλειον ἡ Μερόης πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον θυρεοειδῆ φασι τὸ σχῆμα· τὸ δὲ μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερ-

1) Hanc particulam δ' Paris. Moscov. et Medic. 4. transvertunt in τ'. Tum in Venet. 2. abest αὐτοῖς; Moscov. transponit vulgarem ordinem, uti cum Medic. 3. 4. sequentia: ἔστι δὲ ἔλαιον καὶ βούτυρον καὶ στέαρ mutat hoc modo: ἔστιν ἔλαιον δὲ βούτυρον καὶ στέαρ. Post Paris. Moscov. et Medic. 3. 4. Μερόη dant pro Μερόης. Deinde θυρεοειδῆ Paris. depravat in θυρεωειδῆ. Mox vulgo, quod et placet Moscoviensi, Paris. Medic. 3. et Venet. 2. χίλια pro χιλίων.

§. 2.

Vivunt milio et hordeo, ex quibus etiam potum sibi conficiunt, butyrum et adipem pro oleo habent. Pomis carent praeter palmulas, atque earum perpaucae in hortis regiis nascuntur: nonnulli herba vescuntur, et frondibus tenellis, et loto et calami radice, carnibus, et lacte et caseo et sanguine utuntur. Reges colunt ut deos, qui fere clausi domi sedent. Regni caput est Meroë, urbs ejusdem cum insula nominis: insulam clypei figuram habere dicunt: magnitudo fortasse vera amplior dicta est, longitudine ter mille fere

ὑπερβολὴν εἴρηται, μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων στα- δίων, εὖρος δὲ χιλίων. Ἔχει δὲ συχνὰ καὶ ὄρη, καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ᾽ οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ ²χαλκωρυχεῖα, καὶ σιδηρουργεῖα καὶ χρυσεῖα, καὶ λίθων γένη πολυτελῶν· περιέχεται δ᾽ ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἄνωθεν δ᾽ ἐκ νότου ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα, καὶ τοῦ Ἀστάποδος, καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ Νείλου, καὶ Aethiopia. p. 822.

2) Moscov. Paris. et Medic. 3. praeferunt, per simplex jota in penultima, χαλκωρύχια, uti promiscue penultimam proximorum vocabulorum scribunt. Post in voce Ἀσταβόρα ambigunt codd. Nam Medic. 3. 4. Paris. Moscov. et Venet. 1. Ἀσταβόρα. Cf. quae dicta sunt ad Melam 1, 9, 2. Idem et nomen Ἀστασόβα supra quoque occurrunt p. 786. edit. Casaub. ubi Salmasius ad Solin. p. m. 297. omnino hanc lectionem Ἀστασόβα probat, quam Venet. 1. vitiat in Ἀσταβόρα. Tum ante voc. τοίχων Casauboniani, Venet. 2., indunt καί, uti etiam Medic. 4. et Venet. 1., qui tamen pro sequenti ἡ volunt ἐκ.

fere stadiorum, amplitudine CIↃ. Montes frequentes habet, et nemora magna habitant partim pastores, partim venatores, partim agricolae. Sunt in ea aerariae, ferrariae, et aurariae fodinae, et pretiosorum lapidum genera. Libyam versus magnis quibusdam arenae cumulis ambitur: Arabiam versus continuis praecipitiis: austrum versus fluminum concursu, Astaborae, Astapodis et Astasobae. A septentrione est Nili decursus, usque in

Aethiopia. καὶ μέχρι Αἰγύπτου, κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκήσεις ἐκ φοινικίκων σχιζῶν διαπλεκόμεναι τοίχων ἢ πλίνθων· ὀρυκτοὶ δὲ ἅλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἄραψι· πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ, τε φοίνιξ καὶ ἡ περσέα, καὶ ὁ [3] ἔβενος, καὶ ἡ κεράτια· θήρα δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐςὶ, καὶ λεόντων, καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντομάχοι, καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυροτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ ὑδρηλὰ καὶ ἑλώδη.

§. 3.

3) Sic dedi ex omnibus meis codd., si a Venet. 1. discesseris. Quam formam in priscis editt. se legisse dicit Wessel. ad Diodor. Sic. 1, 33, 7. Idem feci in voc. κεράτια, vulgo κερατεία, ante quam Veneti et Moscov. articulum abjiciunt.

in Aegyptum, ea, quam ostendimus, aluei obliquitate. Oppidanae domus ex palmarum fissis lignis fiunt, quibus intertextis, parietes fiunt, aut lateribus coctis. Sales apud eos fossiles sunt, quemadmodum et in Arabia. Abundat arboribus palma, Persico, ebeno et siliquastro. Venantur elephantes, leones et pardales. Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, et multas alias feras, quae a testis et aridis locis ad palustria et aquosa confugiunt.

§. 3.

§. 3. Aethiopia.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης ἥ τε [1] Ψεβώα, λίμνη μεγάλη, νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. Συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν δυσμικὴν παραποταμίαν ἐχόντων τῶν Λιβύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιόπων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς ποταμίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἑτέρων καὶ παραχωρούντων τοῖς κρείττοσι γενομένοις. Χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰθίοπες τετραπήχεσι, ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κῳδιοφόροι δ' εἰσίν, ἐρέαν οὐκ ἔχον-

1) Salmasius in Solin. p. 269. emendandum censet in Ψεβώ, quia non Ψεβῶος inde derivetur, sed Ψεβοΐτης, uti a Σαβώ ducatur Σαβοΐτης. Post Casauboniani, Venet. 2. δυσικήν pro δυσμικήν. Tum Paris. μεσοποταμίας pro ποταμίας. Deinde ex Casaubonianis et ex meis omnibus codd. γυμνῆτες recepi pro vulgari γυμνῆται. Mox pro εὐφυῆ vulgo ante Casaubon. conspiciebatur εὐφυῆ, qui ita recte intulit. In seqq. ante πάντων Medic. 3. articulum expungit, uti etiam μέν post voc. ἁπάντων. Denique Venet. 1. articulum ante πολύ non agnoscit.

§. 3.

Supra Meroën est Psebоa, lacus ingens, qui insulam habet satis habitatam. Porro cum occiduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum sitam Aethiopes: fit, ut alteri atque alteri per vices insulae et fluviali regioni imperent, ac victoribus expulsi cedant. Aethiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac praeustis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum pleraeque oris labium aeneo circulo trajectum ha-

Aethiopia. ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆτές εἰσιν, ἢ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια, ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικοὺς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινοὺς ἁπάντων μὲν σωτῆρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας, ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένῃ τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται·[2] οὕς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασιν ἐχθαίρειν, καὶ κακῶς

2) Sic omnes codd. addito poſt ἥλιον, φασὶν, quod editiones ignorant. Poſt Medic. 3. pro ὡς ante καίοντα ſubjungit καί. Tum βαρβαρικῷ adjunxi, jubentibus codd. θεῷ. Deinde Medic. 3. 4. ſimplici jota ἀνδρίας pro ἀνδρείας. In ſeqq. in Caſaubonianis et Venet. 2. excidit η, ita περωθῇ pro πηρωθῇ, et Medic. 3. ſequentia verba μέρος τι aliter collocat, τι μέρος.

bent. Pelliti ſunt, quia lanis carent: nam oves eorum caprarum in morem hirtae ſunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus pellibus cincti, aut tegmina quaedam induunt, e pilis bene contexta. Deum putant alterum immortalem, qui rerum omnium cauſa ſit, alterum mortalem, qui nomine careat, et non ſit

cognitu facilis: plerumque autem eos, a quibus beneficium acceperunt, et regios pro diis habent: reges ſuos communes omnium ſervatores et cuſtodes eſſe, caeteros vero privatim eorum, quibus benefecerunt. Ex iis, qui ad torridam habitant, nonnulli ſunt, qui deos non credunt, qui quidem Solem oderint et deteſtentur,

κῶς λέγειν, ἐπειδὰν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἕλη. Οἱ δ' ἐν Μερόῃ, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Πᾶνα, καὶ Ἶσιν σέβονται πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ· Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν· ὅρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι, καὶ πάντων ἁγιστεύουσι μάλιστα. Βασιλέας τε καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου. Ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἵ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον, καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, p. 823.

Aethiopia.

ἐπιὼν

tur, cum eum exoriri vident, propterea quod eos urat et infestet: atque ob id in paludes fugiunt. Meroës cultores etiam Herculem, Panem et Isidem venerantur: ac praeterea quendam deum barbaricum. Mortuos alii in flumen abjiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, alii in fictilibus alveolis eos circum templa defodiunt. Iusiurandum per eos exigunt, et sanctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel forma, vel alendorum pecorum virtute, vel robore, vel opibus excellat. Antiquitus Meroë summa potestas fuit penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam misso nuntio mortem regi imperarent, et ei alium sufficerent. Postmodo rex quidam consuetudinem hanc abolevit, cum manu armata in fanum irruens,

Aegyptus. ἐπιὼν μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὸ ἱερὸν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεὼς ἐστὶ, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. Περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀρκέσει ταῦτα.

§. 4.

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ [1] κιβώριον, καὶ ἡ βίβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ

1) Praeter usum Paris. et Moscov. per η κηβώριον, uti posterior voc. βίβλος, per υ, βύβλος adfert. Post Paris. Medic. 3. et Moscov. καὶ inserunt ante ὅμοιον, simulque Moscov. pro τῷ ante πεπέρει, τῇ. At πεπέρει ex Paris. pro vulgato πέπερι. Tum pro αὐτοῦ male αὐτῶν Paris., et Medic. αὐτό. Iidem cum Moscov. pervertunt ordinem voc. ἴδιον ἔχοντες.

ruens, ubi aureum sacellum erat, et sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Aethiopibus mos est, ut, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, familiares idem quoquo modo patiantur, et cum eo etiam moriantur: idcirco maxima regi custodia adest. Ac de Aethiopicis quidem hactenus.

§. 4.

Aegyptiacis vero ea adjicienda sunt, quae illorum propria dicuntur, ut Aegyptia faba, ex qua ciborium fit, item biblus. Haec enim solum ibi sunt et

καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον, καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν· καὶ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον, ὅμοιον τῷ πεπέρει τράγημα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, χαρακτῆρα ἴδιον ἔχοντες καὶ ἐπιχώριον· γνωριμώτατοι δὲ ὅ, τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ [2] λάτος, καὶ ἀλαβῆς, καὶ κορακῖνος, καὶ χοῖρος, καὶ [3] φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν· ἔτι Aegyptus.

Rr 3 σίλου-

2) Sic scribitur in omnibus codd. quam terminationem etiam probat Casaub. ad Athenaeum VII, 12. p. m. 341. etsi idem vulgatam λάτης in contextu reliquit.

3) Ita adferunt omnes codd. praeter Moscov., qui mutat in φαγρώνιος. In proximis vero pro φάγρον dant Casaub. φραγώριος. Cf. Hesych. s. v. φάγωρος, et quae ibi notantur. Tum Medic. 3. σίλουρος vertit in αἴλουρος. Deinde Medic. 4. pro δίλυχνος, in m. per η, δίλυχνος. In seqq. posui,

et in India. Persica vero ibi et in Aethiopica solum, arbor magna, fructu dulci et grandi. Item morus, quae fructum fert, qui sycomorum dicitur: nam ficui persimilis est, gustatu vero ignobili. Nascitur etiam corsium, fructus piperi similis, aliquanto tamen major. Pisces in Nilo permulti sunt ac diversi, qui propriam quandam et regioni convenientem formam habent: sed maxime noti sunt oxyrynchus, et lepidotus, et latus, et alabes, et coracinus, et porcus, et phagrorius, quem etiam phagrum vocant. Item silurus et citharus, et

Aegyptus.

σίλουρος, κιθαρὸς, θρίσσα, κεςρεύς· ὀςρακίων, δίλυχνος, φύσα, βοῦς, κοχλίαι μεγάλοι φωνὴν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι, ζῶα ἐπιχώρια, καὶ ὁ ἰχνεύμων, καὶ ἡ ἀσπὶς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιον δέ τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλλοις· διττὴ δ' ἐςὶν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας εἴρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἶβις, καὶ ἱέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἥμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴλουρος, καὶ ὁ νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ φθέγγεται βαρύ· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος, καὶ φθογγὴν

fui, ex emendat. Salmaſ. ad Solin. p. m. 942. ὀλολυγόσιν, vulgo enim ἀλολυγοῦσιν, licet codd. fide.

4) Moſcov. παρὰ τοῖς ἄλλοθι, male. Vulgo ante Caſ. παρὰ τοὺς ἄλλους. Deinceps Pariſ. et Medic. 4. pro ἡ αἴλουρος ponunt ὁ αἴλουρος. Poſt ἴσχει ex omnibus pro ἔχει. Tum Medic. 3. 4. Pariſ. et Moſcov. pro φθογγὴν διάφορον malunt φθογγὴ διάφορος. Deinde Moſcov. πελαργώδη pro πελαργώδης. In Pariſienſi ὅλῃ ante μέλαινα deeſt, perperam.

et thriſſa, et mugil: oſtracea dilychnus, phyſa, bos: item cochleae ingentes, quae vocem edunt, ut ululae. Animalia quoque ſua habet ichneumonem, et Aegyptiam aſpidem, quae proprium quiddam habet praeter alias aliorum locorum: ea duplex eſt, altera dodrantalis, quae celerius interficit, altera ulnae fere longitudine, ut et Nicander ait, qui de ſerpentibus ſcripſit. Ex avibus eſt ibis, et accipiter Aegyptius, qui manſuetior eſt iis, qui alibi ſunt, quemadmodum et felis. Habent et corvum nocturnum peculiarem, nam apud nos aquilae magnitudine eſt, et grave canit: in

φθογγὴν διάφορον· ἡμερώτατον δ' ἡ ἶβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα καὶ μέγεθος· διττὴ δὲ τὴν χρόαν· ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ δὲ ὅλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ ἐν τοῖς [5] κρεωπωλείοις καὶ τοῖς ὀψοπωλείοις ἀποκαθάρματα· δυσχρήστως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων μολυσμοῦ παντός. Aegyptus.

5) Parif. Mofcov. et Medic. κρεωπολίοις. Poft pro ὀψοπωλείοις omnes mei codd. adferunt ὀψοπώλεσιν; quod tamen nexus non admittit, qui potius defiderat ὀψοπωλείοις, uti recte pofuit Cafaub. pro vulgari lectione ὀψοπώλαις. Deinde partic. καί ante μολυσμοῦ a Cafaub. uncis notatam et codicibus moleftam ejeci.

in Aegypto vero graculi magnitudine, voce diverfa. Manfuetiffima eft ibis, magnitudine et figura ciconiae perfimilis: color duo genera facit: nam alterum totum nigrum eft, alterum ciconiae fimile. Alexandriae nullum non trivium eis plenum eft, partim utiliter, partim inutiliter. Utiliter, quatenus omnes ferpentes et omnes macelli et fororum opfonariorum fordes colligit: inutiliter vero, quia omnivora et immunda eft, nec facile a mundorum et alienorum contaminatione prohiberi poteft.

Aegyptus.

§. 5.

Ἀληθὲς δὲ καὶ [1] τὸ Ἡροδότου· καὶ ἔστιν Αἰγυπτιακόν τὸ, τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾷν, τὸ
p. 824. δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιΐαν τοῖς ποσί. Καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τι ἄρτου γένος, σταλτικὸν κοιλίας· καὶ τὸ κῖκι, καρπός τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται, εἰς μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδόν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πενεστέροις καὶ ἐργατικωτέροις, καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναιξί· [2] καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά

1) Moscov. et Paris. τοῦ Ἡροδότου, et Medic. 3. 4. τὸ τοῦ Ἡροδότου. Post pro στέαρ Moscov., opinor ex Herod. II, 36. σταῖς. Tum pro γένους cum Medic. 3. 4. Paris. et Venet. 1. reposui γένος. Deinde κῖκι dedi cum codd. et Hesych. s. h. v. Vulgo κίκκι, tantum quod hic penultimam acuit.

2) Legebatur κατὰ κόκκινα ineptissime. Sed nec libri vett. quos sumus secuti, mendo carent. Legendum enim: καὶ τὰ κοίκινα. Hesych. κόϊκες, ἐν Αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί. Vid. etiam Pollucem VI, 2. *Casaubonus.* Male vir eruditus

§. 5.

Verumque illud Herodoti est: Aegyptiorum esse, lutum manibus tractare, massam vero, ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem sistit. Et cici, hoc est ricinus, qui in arvis seritur, oleumque ex eo exprimitur, quo omnes fere indigenae ad lucernam utuntur: pauperiores vero et operarii ad unctionem, tum viri, tum mulieres. Item coccinea texta Aegyptiaca e

κά ἐστι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινίνοις ἢ φοινικίνοις. Τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις· κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς· καὶ παρ' ἑκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διάφοροι. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ζηλουμένων μάλιστα παρ' αὐτοῖς, τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία· καὶ τὸ περιτέμνειν, καὶ τὰ θήλεα [3] ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμι- Aegyptus.

Rr 5 μον;

tus corrigebat κοίκινα, cum scripti haberent κόκκινα. *Salm. Exerc. Plin. p. m.* 524. *b. E.* Κόκκινα omnes mei codd. tuentur, ipso linguae usu adprobante. Post cum omnibus codd. pro σχοινίοις probavi σχοινίνοις, quam formam sequens quoque vox sustinet. Tum a ζύθος, quod recte, Moscov. Paris. et Medic. 5. 4. aberrarunt ad ζύγος. Deinde verba ζηλουμένων μάλιστα in Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. transponuntur.

3) Moscov. praefert simplex verbum τέμνειν. Ceterum Rhodius p. m. 95. *de acia* in aliis Strab. locis hunc maxime mutilatum censet, et quod desideretur, a Xylandro in vers. suppletum fuisse, quippe qui ita verterit: *quod omnem prolem educant, circumcidunt etiam mares et feminas excidunt.* Nempe haesit in more feminas excidendi, quem tamen apud Aegypt. invaluisse, et etiam nunc vigere, satis superque docuit Sonnini in itinere Aegyptio. Post ὅπερ

Medic.

e stirpe quadam conficiuntur, junceis et palmaceis similia: zythus, quanquam peculiariter apud illos fiat, tamen communis est eis cum multis, et apud diversos diverse conficitur. Id de maxime laudatis eorum moribus est, quod pueros natos omnes educant: et circumcidunt eos, et foeminas excidunt, quod Iudaeis est legitimum, qui (ut supra diximus, cum de

eis

Aegyptus. μον· καὶ οὗτοι δὲ εἰσιν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον ἐκ τῆς θαλάττης, πλὴν κεστρέως, καὶ θρίσσης, καὶ δελφῖνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφῖνας διὰ τὸ κρείττους εἶναι· τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατά τινα οἰκείωσιν φυσικήν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὖν ἔαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔχοντας· μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τετοκμένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἅλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον. τοιαύτην δὲ

Medic. 4. excludit. Tum verba μηδὲν — θαλάττης ita inter se construit Moscov. et Medic. 3. 4. ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον. Deinde verbo παραπέμπεσθαι ex codd. omnibus articulum addidi. Denique Moscov. pro ει in voce Πλειάδας male affert ι, et ἀθρόων pro ἀθρόον.

eis loqueremur) origine sunt Aegyptii. Auctor est Aristobulus, nullum piscem e mari in Nilum ascendere, crocodilorum metu, praeter mugilem, thrissam et delphinum: hunc, quia crocodilo est praestantior: mugiles, quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob quandam naturalem societatem. Crocodilos vero a porcis abstinere, qui, cum rotundi sint, et spinas ad caput habeant, periculum ipsis creant. Ascendere itaque mugiles, ille inquit, in vere, cum praegnantes sunt: descendere autem paulo ante Virgiliarum occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa incidentes frequentes capi.

δέ τινας εἰκάζειν ἐπὶ καὶ περὶ τῆς θρισσης αἰτίαν. Libya. Ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

ΠΕΡΙ' ΔΕ' ΛΙΒΥ'ΗΣ ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ [1] συμπάσης τῆς γεωγραφίας λείπεται μέρος. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ νῦν ὅσα καίρια προσυπομνηστέον, προσθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. [2] Οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς

1) Moſcov. et Medic. 3. 4. mutato ordine ſic haec verba exhibent: λείπεται μέρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. Poſt voc. πολλά Moſcov. et Pariſ. inſerunt καί, uti Medic. 3. 4. cum Pariſ. hanc particulam repetunt poſt νῦν.

2) Ita praeſcribunt codd. mei, excepto Venet. 2. cum vulgo deſint in editionibus voces οὖν et τάς. Poſt pro τοσοῦτον Moſcov. et Pariſ. τοσοῦτο.

pi. Hujusmodi de aloſa etiam licet cauſam comminiſci. Ac de Aegypto quidem hactenus.

CAPUT III.

§. 1.

De Libya, hoc eſt Africa, deinceps dicendum eſt, quae una totius terrarum deſcriptionis pars reſtat. Sane ante etiam multa de hac diximus: nunc, quod tempeſtivum videbitur, commemorabimus, et ſi quae dicta prius non fuere, addemus. Qui totam terram in continentes diviſere,

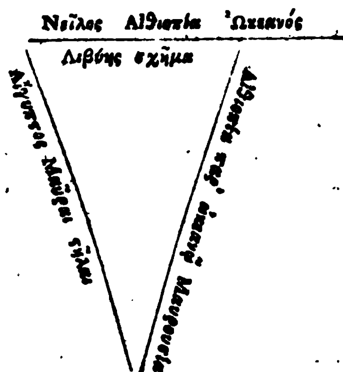
Libya. τὰς ἠπείρους τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτον δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστί· κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῷ τινι· ἔρημος γὰρ ἐστιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος· κατοικίαις δὲ κατάστικτός ἐστι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ Νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον [3] ἐξελαύνει καὶ ἐκ

3) Sic volunt omnes codices, quod et in nota ita probat Casaubonus, ut et legi posse putet ὥστε ἐξελαύνειν, uti et vulgo sine particula ὥστε reperitur. Ceterum ad hunc locum

divisere, inaequaliter diviserunt. Etenim existimo, id divisum esse trifariam, quod in tria aequa dividitur. Sed tantum abest, Africam tertiam esse orbis partem, ut, etiam Europae addita, Asiam non aequet, ac fortasse quantitate minor est, quam Europa: virtute profecto multo est inferior: nam maxima mediterraneae pars et regio circa oceanum deserta: praeterea habitationibus et sparsis, et magna ex parte incertis sedibus vagantium hominum distincta est. Ad solitudinem accedit, quod e multis, quae habitari possent, locis ferae, quas alit, homi-

ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι· πολὺ δὲ καὶ τῆς διακε- Libya.
καυμένης ἐπιλαμβάνει ζώνης. Ἡ μέντοι καθ' p. 825.
ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἡ μετα-
ξὺ Νείλου καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ Καρχη-
δονίοις

locum in Medic. 4. et Moscoviensi hoc schema depictum exstat:

Tum αἱ post οἷαι male omittunt Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. Deinde locus ita exhibetur: πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευρᾶς in Medic. 3. 4. et Venet. 1. 2. in Paris. et Moscov. πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευράν. Uti hic exstat in ed. Casauboni et prioribus. In seqq. Moscov. omittit αὐτήν. Porro ante πλάτος deest particula ἂν in Moscoviensi, Paris. et Medic. 3. 4. Ex repetitione forsan hic intrusa est. Denique Medic. 3. ὃ μέντοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις pro τὸ μέντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις. Ante Ἀλεξανδρείας Paris. male excludit ἐξ. Ante ἐπιφανεστέρων codd. praeter Moscov. praemittunt τῶν.

homines arcent. Magna quoque ejus pars torridae zonae subjicitur. Nostra quidem aetate feliciter habitatur ea maris ora, quae inter Nilum atque Herculis

Libya. δονίαις γενομένη· ἀνυδρίαι τέ τινες κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἷαι αἵ περί τε τὰς Σύρτεις, καὶ τὰς Μαρμαρίδας, καὶ τὸν Καταβαθμόν. Ἔστι δὲ ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἄν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοήσειε, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν, τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στηλῶν· πρὸς ὀρθὴν δὲ ταύτῃ πλευράν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανοῦ· τὴν δ' ὑποτείνουσαν τῇ ὀρθῇ τὴν παρωκεανῖτιν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιόπων καὶ Μαυρουσίων. Τὸ μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήματος, ἤδη πως ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένῃ, λέγομεν ἐξ εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον ἂν πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦτο,

lis columnas jacet, maxime ea, quae sub Carthaginensibus fuit: quanquam ibi loca quaedam intercidunt, siti vasta: qualia circa Syrtes et Marmaridas et Catabathmum sunt. Africae figura est, si quis in plano consideret, rectangula triquetra. Basis est ora nobis obversa ab Aegypto atque Nilo usque in Mauritaniam et Herculis columnas: ad rectum vero angulum ei efficitur latus a Nilo per Aethiopiam ductum, si id ejiciamus usque ad oceanum. Latus vero recto angulo subtensum est regio tota, quae ad oceanum jacet, inter Aethiopes atque Mauritaniam. Loca, quae circa ipsum dictae figurae verticem jam torridae subjacent, tantum freti conjectura quadam dicimus, propterea quod inaccessa sunt: unde nec maximam regionis hujus latitudinem dicere promptum est. In superiori-

τον, ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερόην τὸ βασίλειον τῶν Αἰθιόπων πρὸς νότον ἰόντι στάδιοί εἰσι περὶ μυρίους· ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους σταδίους· μῆκος δὲ μικρῷ ἔλαττον, ἢ διπλάσιον. Τὰ καθ' ὅλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης. Τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μερῶν καὶ ἐπιφανεστέρων. Libya.

§. 2.

Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὔδαιμον, [1] Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχω-

1) Haec verba a Μαῦροι — ἐπιχωρίων in Medic. 3. desunt. Post Medic. 3. 4. ἔξω δέ pro ἔξω δή, ut fit.

rioribus tamen hoc diximus, ex Alexandria in Meroën, Aethiopici regni caput, eunti austrum versus esse stadia fere ccIↃↃ: inde recta ad Exustae fines et habitabilis alia stadiorum III millia. Maxima itaque Africae latitudo ponenda est XIII quatuordecimve millium stadiorum: longitudo paulo minor quam dupla. Atque haec de Libya in universum dicta sunt. Nunc singula percurremus, ab occidentalibus clarioribusque partibus initio sumto.

§. 2.

Ibi ergo habitant, qui a Graecis Maurusii appellantur, Libyca gens et magna et opulenta. Romani

Libya. ἐπιχωρίων, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ. Κατὰ τοῦ-το δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. Ἔξω δὴ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι, ὄρος ἐστὶν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. Ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκειταί τις ὕστατος πρὸς δύσει τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχνιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅπερ [2] Τίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λίγγα δὲ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον· κεῖ-ται

2) Moſcov. Pariſ. et Medic. 3. 4., inſerto ε, Τέιγγα, quam literam alii ignorant. Cf. ad Melam I, 5. in. Poſt iidem codd. exhibent Λύγγα pro Λίγγα, et praemiſſo articulo Medicei ὁ Ἀρτεμίδωρος. Deinde Moſcov. Λίξον per ι effert, uti in ſeqq. eandem vocem. In ſeqq. Venet. 2. ὑπεξαιρουμένους pro ὑπεξαιρουμένῳ; et mox Pariſ. articulum omittit ante τριγωνοειδής, male quidem. Denique ante vocem Σύρτεων plurimi codd. praeponunt καί, iidemque Moſcov. Pariſ. et Medic. 3. 4. ab initio per ι edunt contra uſum auctorum.

mani et indigenae Mauros vocant, ab Hiſpania oppoſita mari anguſto diremtos. Iuxta eſt etiam fretum ad Herculis columnas, de quo jam multa dicta ſunt. Extra columnarum fretum procedenti ita, ut ad ſiniſtram ſit Africa, mons eſt, quem Graeci Atlantem nominant, barbari Dyrim. Inde proceſſus quidam eminet, extrema Mauritaniae pars, occidentem verſus, et Cotes appellatur: pone etiam eſt oppidulum ſupra mare: id barbari Tinga vocant, Artemidorus Linga, Eratoſthenes Lixum, et

ται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι στα- Libya.
δίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς
Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς
Κώτεσι παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμε-
νος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας. Ἔστι μὲν p. 826.
οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία
κολπώδης, ὑπεξαιρουμένῳ δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς
ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδὲς, ὃ ὑπέγρα-
ψα, νοείσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ
τὴν ἕω λαμβάνουσα τὴν αὔξησιν ἡ ἤπειρος. Τὸ δ'
ὄρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ
τῶν Κώτεων μέχρι Σύρτεων οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ
ἄλλα παράλληλα αὐτῷ· κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν
Μαυρουσίων· ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου
τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν, οἳ Γαιτοῦλοι λέγονται.

§. 3.

et contra Gades est situm, freto ɪↄccc stadiorum diremtum, ac tantumdem distat a freto Columnarum. Lixo et Cotibus ad austrum sinus adjacet, qui Emporicus vocatur, et diversoria mercatoria habet Phoenicibus mercatoribus destinata. Tota quidem ora, huic sinui continua, sinuosa est: sinus et processus si demas, quae sunt in triangula Africae figura a nobis descripta. Id tenendum est, continentem plurimum ad meridiem atque orientem excrescere. Mons, qui a Cotibus usque in Syrtes per mediam Mauritaniam tendit, et ipse, et montes, qui cum eo paribus porriguntur spatiorum distantiis, commode habitantur, in initio quidem a Maurusiis, in ipso vero regionis intimo a maxima Libyae natione, qui Gaetuli appellantur.

Mauritania.

§. 3.

Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς [1] προσεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ ὀφρύα περίπλου, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν δή που καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἴς τι τοιοῦτον, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν, καὶ τρόπον τινὰ πληροῦν τὴν ἱστορίαν. [2] Φασὶ δ' οὖν, τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἴσω δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων· προκειμένου

δὲ

1) Sic posui ex omnibus meis et Casaubonianis codd. pro περιεψεύσαντο. Post pro ὀφρύα in codd. omnibus reperitur ὀφέλα, quod quale sit, ne Casaubonus quidem adfirmare ausus est. Tum Paris. Moscov. et Medic. 3. 4. δή ante που male ejiciunt; iidemque τοιοῦτο pro τοιοῦτον, ut alibi.

2) Ita pro φασὶ γοῦν volunt omnes codices. Post δ' ante ἔχειν, quod temere vulgo obtruditur, cum codicibus ejeci. Tum pro ἐν μέν Paris. et Medic. 3. ἐν δέ. Deinde pro Ἐγγὺς δὲ τούτου Casauboniani τούτων, Medic. 4. Paris. et Venet. 1. 2. τούτῳ, Moscov. τοῦτο; vulgatam tamen tuetur Medic. 3.

§. 3.

Plurimas fabulas orae exteriori Libyae adfinxere scriptores, a supercilii ora circumnaviganda orsi: de quibus etsi supra mentio habita est, nunc tamen nonnihil dicemus: veniam praefati, sicubi nolentes omnia silentio praeterire, et narrationem utcunque plenam facere cupientes, monstrosa quaedam referemus. Ajunt ergo, in Emporico sinu antrum esse, quod mare in inundationibus in se usque ad septem stadia admittat:

ante

δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμὸν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαί φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἓν μὲν δή τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. Ἐγγὺς δὲ τούτου τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων· ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ [3] Νιγρῖται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λιγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν. Mauritania.

3) Sic praecipit Moſcovienſis, confirmantibus etiam aliis auctoribus, Latinis maxime, qui ſcribunt *Nigritas*, etſi non omnino ſine variatione in quibusdam. Plura ad Melam notavi III, 10, 4. Poſt Λιγγός Moſcov. et Pariſ. per υ efferunt.

ante hoc antrum locum eſſe humilem et planum, in quo Herculis ara ſit, qui nunquam tegatur aquarum adfluxu: hoc ego inter figmenta numero. Huic accedit, quod in ſequentibus finibus tradunt, antiquas ſcilicet Tyriorum habitationes, quae nunc deſertae ſunt, urbes non pauciores CCC, quas Pharuſii ac Nigretes exciderint. Dicunt, hos a Linge diſtare itinere dierum XXX.

Mauritania.

§. 4.

Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν, πλὴν ὀλίγης ἐρήμου, καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγῆσθαι, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. Τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους, καὶ ἄλλα γένη ζώων ἐμφερῆ τοῖς ἐν τῷ Νείλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. Ἐν ποταμῷ δέ τινι γεννᾶσθαι βδέλλας ἑπταπήχεις, κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βράγχια, δι'

ὧν

1) Moscov. et Medic. 3. 4. χορηγεῖσθαι. Post Paris. et Moscov. κατατετριμμένα pro κατατετρημένα, quod melius retinetur. Tum Medic. 3. per ει βραγχεῖα pro βράγχια. Deinde post πᾶσα in Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. [illegible] abest, iidemque per simplex jota reddunt [illegible]. In seqq. Moscov. dat [illegible] pro [illegible], quod recte.

§. 4.

Enimvero Mauritaniam feracem esse, (parte ea demta, quae deserta est,) fluminibusque ac lacubus abundare, omnes tradidere. Arbores profecto et multas et magnas habet, et omnium rerum est ferax, quin et menses ex uno eoque integro ligno variis Romanis suppeditat. Amnes ejus crocodilos et alia animalia habere narrant, eorum similia, quae sunt in Nilo. Quidam etiam opinantur, Nili ortum extremis Mauritaniae partibus propinquum esse. In quodam flumine hirudines nasci septem cubitorum longitudine, branchiis,

ὧν ἀναπνέουσι. Καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖόν πως ἀποδιδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα δὲ καὶ λάχανα νεαρὸν καὶ δρακόντειον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίνων καυλοὶ καὶ ἱππομαράθου, καὶ σκολύμων δώδεκα πήχεις· τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων· καὶ δρακόντων δὲ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ δορκάδων, καὶ βουβάλων, καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ἐστί. Φέρει δὲ καὶ γαλᾶς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προσπέπτωκε μᾶλλον· πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος· περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν, προσενεχθείη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα

Mauritania.

p. 827.

 τούτων

chiis, quarum opera respirant, foraminibus pertusis. Tum in ea regione vitem nasci, cujus caudicem vix duo homines complecti queant, racemum esse cubitalem, et omnem herbam altam, et olus novum, et dracontium. Staphylinorum, hippomarathi et cinararum caules duodenûm cubitorum, crassitudine palmorum quaternûm. Nutrit haec regio dracones, elephantos, capreas, bubalos, et similia animalia: item leonem ac pardales; fert etiam mustelas, felibus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis promineant: simiarum quoque maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, cum e Gadibus Italiam navigaret, in Libyae oram delatum, ac sylvam quandam mari contiguam vidisse,

Mauritania. τούτων ἁλιτενῆ [2] δρυμὸν, τῶν μὲν τοῖς δένδρεσι, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους, καὶ ἐπεχόντων μαστόν· καὶ γελᾷν οὖν ὁρῶν βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακροὺς, καὶ κηλήτας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

§. 5.

Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάσσῃ ἡ τῶν ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιόπων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλέον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι, καὶ ἐλέφαντας, καὶ τοὺς καλουμένους Ῥίζεις, οἳ ταυροειδεῖς μέν εἰσι

2) Casauboniani i. e. Venetus 2. δρυμῶνα. Post Casaubonus pro verbis ἐχόντων ἐνίων καί, uti omnes codd. forte luculentioris distinctionis causa legendum censet ἐνίων δὲ καὶ ἐχόντων. Denique pro ἐπεχόντων Casauboniani et mei codd., praeter Paris. et Moscov. praeferunt ὑπεχόντων. Tum codd. ante γελᾷν ejiciunt καί, uti post ante κηλήτας iidem, Medic. 3. 4. Paris. et Moscov., qui substituit τινὰς δέ. Denique Casaubonus σίνη ex libris scriptis reposuit.

disse, simiis plenam, quarum aliae super arboribus, aliae in terra sederent, nonnullae catulos haberent, et ubera praeberent, nec sine risu vidisse alias uberibus graves, nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, et alia quaedam id genus vitia ostendentes.

§. 5.

Supra Mauritaniam Aethiopum regio est, qui Hesperii (nimirum occidui) vocantur, magna ex parte male habitata. Auctor est Iphicrates, hoc in loco camelopardales gigni, et elephantes, et eos, qui Rhizes vocantur, forma tauris persimiles, victu

εἰσι [1] τὴν μορφήν· κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἐοίκασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι· αἱμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὰν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα, νεκροφαγεῖν. Βόγον δὲ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἑσπερίους Αἰθίοπας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα, καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφερῆ μεγέθη. Mauritania.

1) Moſcov. tertium caſum praefert, τῇ μορφῇ. Poſt Medic. 3. pro ἐοίκασι dat ἐοικέναι, ſic ut retulerit ad praecedens φησίν. Tum Venet. 2. et Pariſ. pro ἡμαγμένους volunt αἱμαγμένους. Deinde Medic. 3. 4. χωρεῖν pro χωροῦν.

victu vero et mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Addit, magnos dracones ibi eſſe, quibus etiam herba ſuperne innaſcatur. A leonibus elephantorum pullos invadi: quos cum ſauciaverint illi, matribus ſuccurrentibus, fugere: matres, cum foetus ſanguine maculatos viderint, eos interficere: leones poſtmodum reverſos cadaveribus veſci. Bocchum, Maurorum regem, cum adverſus Heſperios Aethiopes aſcendiſſet, miſiſſe dono uxori calamos Indicis ſimiles, quorum genu quodlibet octonos choenices caperet, et aſparagos pari magnitudine.

Mauritania.

§. 6.

Εἰς δὲ τὴν ¹ ἐντὸς θάλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λιγγὸς, πόλις ἐστὶ Ζῆλις, καὶ Τίγα, εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, καὶ τὸ ὑποκείμενον ὄρος ὄνομα Ἀβύλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. Τοῦ δὲ κατὰ τὰς στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἑξήκοντα. Εἰσπλεύσαντι δ'

1) Semper ita hic legimus. Vulgo ἐκτός, quod refellunt libri veteres, neque juvat quod Plinio auctore ora interni maris ab Abyla et Septem fratribus incipit. *Casaub.* Sic etiam voluit Ciacconius ad Melam p. m. 512. Ita utrumque vocabulum permixtum notavi libro VII. p. m. 319. Codices tamen mei omnes praeferunt ἐκτός. Post Moscov. et Paris. voc. Λίγγος scribi volunt per υ, ut supra. Tum pro ὑποκείμενον Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. ὑπερκείμενον. Deinde Paris. et Medic. 3. pro Ἀβύλη, quod autem ex aliorum auctoritate recte habet, volunt Ἀβίλη, per jota, Medic. 4. per η, Ἀβήλη. In seqq. τήν ante Ἐλέφαντα cum Casaubon. et meis codicibus mutavi in τόν. Nomen Μασσαισύλιων per simplex σ, Μασαισυλίων, effert Moscov. Plura de ejus scriptura congessi ad Melam 1, 5, 4. Porro pro σχεδόν τι Medic. 4. σχεδόν τοι. Moscov. et Paris. post τι ponunt καί cum Medic. 3. 4.

§. 6.

A Linge in exterius mare navigantibus est civitas Zelis, et Tiga: hinc Septem fratrum monumenta, et imminens mons, multis feris et magnis arboribus plenus, nomine Abyle. Columnarum fretum longitudine dicitur stadiorum centum ac viginti, minima vero latitudine sexaginta juxta Elephantem. Ulterius naviganti,

δ' ἑξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχὰθ ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ τὴν Μασσαισυλίων γῆν. Καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ, καὶ Μεταγώνιον τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρὸς, σχεδὸν δέ τι τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν [2] Κωταίων μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κωταίων ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῶν Μασσαισυλίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαίᾳ. [3] Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν Mauritania.

φησὶν

2) Sic omnes codices, tum Casaubon. tum mei. Post vulgo legitur in editt. τοῦ ὄρους. Cum tamen codd. pro τοῦ [illegible]nant τούς; legendum est ὄρους pro ὅρους, quod in codicibus male postpositum est articulo τούς. Hae voces saepe invicem permutantur. Quidam etiam ante Μασσαισυλίων vocem τούς repetunt, in quibus est Moscov. Medic. 3. 4. et Paris., quos secutus sum.

3) Corrumpit hunc locum Xylander. Optime enim habet, neque ulla emendatione opus. Ad vocem quidem Μασσαλίαν quod adtinet, sententia est, Metagonium esse e regione

ganti, sunt urbes et flumina complura usque ad amnem Molochath, qui Maurorum, Massaesyliorumque regionem distinguit. Nominatur etiam promontorium magnum, flumini proximum, et locus aridus ac sterilis Metagonium: ac fere mons a Cotaeis huc usque pertendit. Longitudo a Cotaeis usque in Massaesyliorum fines est stadiorum 5000. Metagonium novae Carthagini respondet, in adversa ripa opposita. Timosthenes male pronunciavit, versus Massaliam esse: a nova Cartha-

Mauritania. p. 828. φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρχηδόνος νέας διάρμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι· παράπλους δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

§. 7.

Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι, διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. Καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πώγωνι, καὶ χρυσοφορίᾳ, σμήξει τε ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ· σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἁπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περι-

regione Carthaginis novae, urbis in Hispania sitae, non Massiliae, ut putavit Timosthenes: magno errore, quum inter Massiliam et Carthaginem novam sit παράπλους stadiorum ıↃↃ cıↃ. Totus locus sic legi debet: Τιμοσθένης δ' οὐκ οὐ κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρχηδόνος etc. *Casaub.* Medic. 3. pro Μασσαλίαν dedit Μασσαλιωτῶν. Casauboni emendationem ἔστι δ' ἐκ pro ἔστιν ἐκ probat etiam Medic. 4. Denique Medic. 3. 4. pro ἑξακισχιλίων volunt ἑξακισχιλίους.

1) Hoc vocabulum in Parisiensi deest, minus bene. Post ante Casaubonum legebatur vulgo ἀλλήλοις pro ἀλλήλων.

Carthagine Metagonium est stadiorum ter mille trajectus, praeternavigatio ab ea Massaliam usque amplius sex millibus stadiorum.

§. 7.

Caeterum Mauri, etsi adeo uberem regionem inhabitant, tamen ad hoc usque tempus magna ex parte incertis vagantur sedibus. Hi comas cincinnis exornant, et barbam comunt, aurumque gestant, dentes tergent, unguium incre-

περιπάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. Μάχονται δ' ἱππόται τὸ πλέον ² ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προβάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται, καὶ ἐγκοιμῶνται. Σχεδόν δέ τοι καὶ οὗτοι, καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασσαίσυλοι, καὶ κοινῶς Λίβυες κατὰ τὸ πλέον, ὁμοιόσκευοί εἰσι καὶ τἆλλα ἐμφερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι· περι- Mauritania.

2) Uncis inclusit haec verba Casaubonus, Venetum 2. secutus, a quo absunt. Agnoscunt reliqui. Deinceps pro σχοινοχαλίνοις Casauboniani i. e. Venet. 2. dant σχοινομάλοις, vitiose. Deinde idem pro γυμνοῖς dat γυμνοί. In seqq. Moscov. et Paris. pro σχεδόν τοι malunt σχεδόν τι, quae variatio centies notata. Sic et pro τἆλλα Medic. 3. 4. Paris. et Moscov. τὰ ἄλλα. Post Casaubon. i. e. Venet. 2. ῥάβδῳ pro ῥαβδίου. Tum Venet. 2. ῥυπτήρ, quod huc non quadrat, pro ῥυτήρ. Denique Moscov. pro βυρσίνῃ vult inepte μυρσίνῃ.

incrementa resecant, ac raro videas inter se contingentes, quin capillorum ornatum tangant. Pugnant fere ab equis hastati, equis nudis utentes, et fraenis e fune factis: gerunt etiam gladios. At pedites elephantorum pellibus pro clypeis utuntur: leonum et pardalium et ursorum pellibus induuntur, iisque indormiunt. Fere autem et ii et sequentes Massaesyli et Libyes magna ex parte cultu eodem utuntur, et in caeteris persimiles sunt, parvis equis utentes, celeribus tamen et mansuetis adeo,

Mauritania.

περιτραχήλια δὲ ξύλινα, ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται· ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὁλκῆς ἕπονται ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρά· ἄζωστοι, πλατύσημοι χιτῶνες· ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, [3] δορὰ καὶ προθωράκιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγρητες, οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι, καὶ τοξεύουσι, καθάπερ οἱ Αἰθίοπες· χρῶνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἅρμασι· μίσγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκοὺς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς

3) Caſaubon. i. e. Venet. 2. δορός. Poſtea pro Φαυρούσιοι cum Moſcov. Pariſ. et Medic. 3. 4. repoſui Φαρούσιοι, uti legitur in aliis etiam auctoribus. Et ſic infra. Tum Moſcov. vult Νιγρῆτες, qui omnino in hac voce ſibi non conſtat. Cf. ſupra p. C. 827. Poſt vocem καθάπερ Moſcov. et Medic. 8. inſerunt καί. Deinde Moſcov. et Pariſ. Κίρταν efferunt per ει. In ſeqq. ex Caſaubon. meisque omnibus retuli λιμνῶν, abjecto λιμνωδῶν.

adeo, ut ſola virgula gubernentur. Equi collaria ex ligno habent, aut pilo confecta, e quibus habena dependet. Sunt qui etiam ſine tractu dominum ſequuntur inſtar canum. Pelta utuntur parva e corio confecta, lancea lata et parva, discincti, tunicae amplae, et pellis, ut dixi, veſtis eſt, et clypeus. Pharuſii et Nigretes, qui ſupra iſtos habitant, Heſperiis Aethiopibus vicini, ſagittant, quemadmodum Aethiopes, falcatis quoque curribus utuntur. Conveniunt nonnunquam Mauros Pharuſii, ſed raro, per deſerta, aquarum utres equorum ventribus ſubligatos vehentes: nonnunquam per loca

εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διά τινων τόπων ἑλωδῶν καὶ λιμνῶν. Τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασιν, ὀρύττοντας τὴν γῆν. Λέγεται δὲ κἀνταῦθα τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. Ἐνίους δὲ τῶν ταύτῃ βαρβάρων, καὶ ὄφεων, καὶ ἰχθύων δοραῖς, [4] ἀμπεχόναις τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. Τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἔνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι, τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. Μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσα- Mauritania.

ρος

4) Ita scripsi cum omnibus codicibus, cum vulgo feratur ἀμπεχόσι, quam formam dubiam jam censuit Schneiderus in Lex. Graec. h. v. Post in voce Βόκχον ambigui sunt codd. Moscov. Βόκχοι, Medic. 3. 4. et Paris. Βόγχοι. Tum verba δόντος — ἀρχήν Moscov. tanquam spuria ejicit. Deinde restitui Σκιπίωνος ex Parisiensi pro lectione vulgari Σκηπίωνος. Denique ante Κλεοπάτρας deletur καὶ in Medic. 3. 4.

loca quaedam palustria et lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis effossis habitare. Eodem ajunt aestivis imbribus abundare, hyeme vero siccitate laborare: quosdam ex iis barbaris serpentum ac piscium coriis pro indumentis ac strato uti. Sunt qui dicant, Mauros Indos esse, qui cum Hercule in hunc locum descenderunt. Non diu ante nostra tempora Bogus et Bocchus reges, Romanorum amici, Mauritaniam tenuerunt, quibus mortuis, Juba successit, cum Caesar Augustus ad paternum regnum

hoc

Mauritania. ρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρῴᾳ· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον· διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.

§. 8.

p. 829. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, [1] διότι [2] Λίξον τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυ-

1) Haec verba usque ad ἴχνος desunt in Medic. 3.

2) Omnes codices constanter Λίζον tenent. *Tzschucke.* Legendum ex Hannone Λίξον, et paulo post ἀντιλεγινὰς lege Λιγγός pro sententia Artemidori, ut docet Strabo p. 825. Vid. Geograph. vet. script. Graec. minores vol. I. p. 2. et Dausquejum ad Sil. Italicum lib. III, p. 118. *Scherpezelius.* His rationibus motus, etsi renitentibus codicibus, dedi Λίξον pro Λίζον, uti deinceps Λιγγός, in quo posteriori nomine consentiunt etiam duo codices Moscov. et Parif. etsi pro jota scribunt υ. Plura disputant de scriptura nominis Berkelius ad Steph. p. 519. et Holstenius ad eundem p. 192. Cf. etiam ad Melam III, 10. Post Parif. et Medic. 4 delent ἰδεῖν ante ἴχνος. Tum ante Casaub. pro εἶναι, ante τὰς ἄκρας, repetitum legebatur in editionibus φήσας. Sic etiam Moscov.

hoc etiam illi adjecisset. Is Iubae F. fuit, ejus, qui contra divum Caesarem cum Scipione bellum gessit. Iubae nuper vita functo successit in imperio Ptolemaeus, Antonii et Cleopatrae filia natus.

§. 8.

Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro Linge Lixum urbem dixisset

Μαυρουσίας τὰ ἑσπέρια ἀντὶ Λιγγός. Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινὰς, ὧν οὐδέν ἐςιν ἰδεῖν ἴχνος· ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς, παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; Αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χείρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μεταναςάσας γάρ τινας ἱςορεῖ Λωτοφάγους, οἳ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο· σιτοῖντο δὲ λωτὸν πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. Παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοποτεῖν, καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταυτοκλινεῖς ὄντας. Καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς Mauritania.

Moſcov. repetit, retento tamen verbo εἶναι. In ſeqq. Medic. 3. 4. et Pariſ. legunt συγγραφέων pro συγγραφεύς.

xiſſet circa extrema Mauritaniae occidentalia: et Phoeniceas urbes permultas ibi conditas, quarum veſtigium nullum appareat: apud Heſperios Aethiopes aërem apertum eſſe, cum ante dixerit, matutinis antemeridianisque temporibus craſſum eſſe, caliginoſum: quomodo enim ſiccis et aeſtuoſis locis haec eſſe poſſe? At ipſe longe ineptiora dicit de eisdem locis. Scribit enim, Lotophagos quosdam ibi degere exſules, qui ſiccam regionem incolant, et loton edant, herbam quandam et radicem, qua comeſta nullum potum requirant: eosque ad loca usque ſupra Cyrenen ſita pertendere, qui vero ibi ſint, lac bibere, et carnibus veſci: quanquam in eodem ſint climate. Sed nec Gabinius, Romanarum rerum

Mauritania. γραφεὺς οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς γὰρ τῇ [3] Τιγγὶ Ἀνταίου μνῆμα ἱστορεῖ, καὶ σκελετὸν πηχῶν ἑξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι, καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. Καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ, τἄλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι κατασκόπους προπέμποντας· καὶ ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους φεύγειν, καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὰν τραύματα λάβωσιν, ἱκετήριον προτείνειν κλάδους, ἢ βοτάνην, ἢ κόνιν.

§. 9.

3) Sic utique legendum videtur pro Λιγγί, propter commemorationem Antaei, ejusque monumentum, quod in vicinia hujus urbis ponunt. Cf. Melam 1, 5, Plin. 5, 1. et quae monuerunt Micyllus ad Lucanum 4, 589. et Xylander ad Plutarchi Sertorium c. 9. In codicibus Moscov. et Paris. legitur Λυγγί, in ceteris Λιγγί, nempe converso T in Λ. Post cum codd. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. dedi ἐκείνους, nexus etiam caussa, pro ἐκείνων, quod vulgo fertur.

rerum scriptor, in describenda Mauritania fabulis prodigiosis abstinet. Scribit enim, apud Lingem Antaei sepulturam esse, et compagem ossium cadaveris absumti cubitorum sexaginta, eamque a Sertorio detectam et rursus humatam. Addit etiam de elephantis fabulosa quaedam, ceteras feras ignem fugere, elephantes ei resistere ac repugnare, propterea quod sylvam consumat: eos cum hominibus certare, exploratoribus praemissis, quos ubi viderint fugere, idem facere: si vulnera accepissent, ramos, vel herbam, vel pulverem supplices praetendere.

§. 9.

§. 9.

Mauritania.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἡ τῶν Μασσαισυλίων ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, [1] ἣ καλεῖται [2] ὅριον τῆς τε Μασσαισύλων, καὶ τῆς [3] Μασυλίβων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου

1) Articulus male abest in Moscov. Post pro Μασσαισύλων Medic. 4. Μασσαισυλίων.

2) Non est dubium, de eo promontorio haec intelligi, quod reliqui Geographi Tritum vocant. Quare legendum censeo: ἣ καλεῖται Τρίτον, ὅριον τῆς τε etc. *Casaubonus.* Recte, opinor, Casaubonus, at cum codd. omnes ignorent hanc vocem, addere non ausus sum.

3) Retinuimus lectionem, quam habent hic manuscripti, quam tamen non dubitamus esse corruptam. Massylibes enim nullibiquam a veteribus commemorantur. Sed Massyli et Massaesyli inter Numidicas gentes Dionysius Afer vs. 186.:

Τοῖς δ' ἐπὶ δὴ, Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα,
Ἔνθα Μασαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες.

Utriusque populi meminere Polybius et Livius itemque Stephanus, quod jam ante me docuit ad Livii lib. XXIV, 48. vir doctrinae et judicii magni, Carolus Sigonius. Quo magis miror, Xylandrum adeo mendam hujus loci non animadvertisse, ut contra ex hoc corrupto loco alios quam plurimos corrumpere non dubitarit. *Casaub.* Pro Μασυλίβων,

§. 9.

Post Maucitaniam est Massaesyliorum regio, a Molochath flumine initium sumens: finiens vero in promontorium, quod Massaesyliorum et Massaesylibyum confinium dicitur.

Mauritania. νίου μέχρι τοῦ [4] Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φασίν. Ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμοὺς, καὶ χώραν εὐφυῆ· τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. Ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὅρων, καὶ βασίλειον Σύφα-

συλίβων, Maſyliborum, ſine dubio legendum eſt: Μασυλίων, Maſyliorum, ex Polybii lib. III; qui Maſſyliorum et Maſſaeliorum meminit. *Pinedo* ad Steph. p. 446. Codices tamen omnes in vulgata lectione perſtant, praeterquam quod Medicei dant ſimplici σ ſcriptum hoc nomen, Μασυλίβων.

4) Vulgo Τρετοῦ. Per η tamen, uti hic poſui, auctoritate meliorum codicum, Moſcovienſis, Pariſienſis et Medic. 3. 4. praeferendum putavi, quam ſcripturam etiam ſequitur Ptolemaeus 4, 3. Sic infra p. 834. Caſaub. meliores etiam ita malunt, etſi non ſine eadem fluctuatione. Poſt pro ἔστι δὲ in Medic. 3. 4. ponitur Ἔστι δή, ut ſaepe alibi utraque particula commutatur. Tum pro Σύφακος Pariſ. Συσφάκος, Moſcov. et Medicei Συσφάκας, ſed notiſſimum eſt ex aliis verum regis nomen. Cf. ad Melam I, 6, 1. Eadem corruptio in iisdem codicibus obſervatur. Deinde Pariſ. corrumpit nomen Μασσανίσσης in Μασσανήσσης, Moſcov. et Medicei in Μασανάσσης. Multi ſcriptores, Graeci maxime, noſtram ſequuntur lectionem. Latini fere ſolent Maſiniſſa. Multa de nominis ſcriptura congeſſit Corte ad Salluſt. de B. J. I, 5. aliique, quos laudat. In ſeqq. poſt voc. ἄλλα expulſa eſt particula καί. Denique Venet. 1. 2. ἐκεῖνος pro ἐκεῖνον ante διαδεξάμενοι.

A Metagonio Tretum usque ſunt ſtadiorum ſex millia: ſunt qui pauciora numerent. Ora maritima complures urbes et fluvios habet, et regionem valde commodam: ſed ſatis ſit mentionem eorum facere, quae ſunt clariora. Diſtat itaque Siga civitas a dictis finibus

Σύφακος· κατέσπασται δὲ νῦν· τὴν δὲ χώραν μετὰ Σύφακα κατέσχε Μασσανίσσης, εἶτα Μικίψας· εἶτα καὶ οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι· καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας ὁ πατὴρ τοῦ νεωςὶ τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπασται δὲ καὶ [5] Ζάμα τὸ τούτου βασίλειον ὑπὸ Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ τὴν Σίγα Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις ςαδίοις· εἶτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. [6] Τὰ μὲν οὖν ἐν βάθει τῆς χώρας ὀρεινὰ καὶ ἔρημα ἔσθ' ὅτε παρέσπαρται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαιτοῦλοι μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττῃ καὶ πεδία

Mauritania.

5) In Casaubonianis, Venet. 1. 2. vitiose legitur et praeter aliorum rationem Ζάμα.

6) Hic in margine codicis Moscoviensis, ut Matthaei ad collationem codicis ab eo factam adnotaverat, scheda est glutine adjuncta, in qua recentior manus scripsit: τοῦτο ἀναβλεπτέον. Ipse opinatur, quendam eum codicem hactenus contulisse, quia fere ab eadem manu profectae sint correctiones superiores omnes; fortasse eum fuisse Maximum Margunium, codicis quondam possessorem.' Post Γαιτοῦλοι Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. per ε efferunt, ut supra.

finibus CIↃ stadiorum intervallo, et Syphacis regia, quae nunc diruta est. Post Syphacem Massinissa obtinuit regionem, postea Micipsa, postea ejus successores, nostra tempestate Iuba, Iubae pater nuper mortui. Diruta est etiam a Romanis Zama, hujus regia. Post Siga in sexcentis stadiis est eorum portus, ac porro alia loca obscura: quae vero in interiori jacent regione, montana sunt ac deserta: quibus interdum inseruntur, quae Gaetuli tenent usque etiam ad Syrtes. Ibi vero ad mare et campi ubenes

Digres-sio. δία εὐδαίμονά ἐστι, καὶ πόλεις πολλαὶ, καὶ ποταμοὶ, καὶ λίμναι.

§. 10.

p. 830. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθῆ [1] φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαῤῥεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· αὐτοὺς γὰρ οὓς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, καὶ μεγάλους. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι· καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασί, διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν, καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι, καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. Ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ εἶναι· τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν,

1) Medic. 3. dedit ἔφη. Post pro αὐτοὺς Casaubonus legendum conjicit, nec temere, opinor, πολλούς, quamquam aliter vetus interpres. Tum καὶ deest in Venet. 1. et Medic. 4. ante μεγάλους. Deinde Casauboniani, Venet. 2. δυτικὰ pro δυσμικά.

uberes sunt et urbes multae fluminaque et lacus.

§. 10.

Posidonius scribit, (nescio quam vere), raris parvisque fluminibus Libyam irrigari: de iis enim dicit, quae Artemidorus magna dicit: quod de mediterraneis verius potest affirmari. Et hujus rei causam ipse affert, quod partes septentrionales non compluantur, quemadmodum neque Aethiopiae, atque hinc saepe propter siccitatem pestes incidere, et lacus coenosos fieri locustarumque exsistere copiam: addit etiam, orientalia humida esse, quod sol exoriens cito praetereat, occidua vero sicca, quod

λάττειν, τὰ δ' ἑσπέρια ξηρά· ἐκεῖ γὰρ καταστρέφειν· ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρὰ, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται· τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικὰ, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα καθ' ἑκάστην τὴν οἴκησιν, καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὁριζόντων, ἄλλα καὶ ἄλλα ἐστὶν; ὥστ' οὐδὲν ἐστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος· ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικὰ ξηρά. Ὡς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατιὰς τὰς τοιαύτας, [2] οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ, καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοιτ'

Digressio.

 γοιτ'

2) Sic ex Casaubonianis et meis. Deinceps pro λέγοιτ' ἂν κατά γε τὴν τοιαύτην Moscov. Medic. 3. 4. et Paris. malunt λέγοι ἂν εἰ ἄρα τὴν τοιαύτην. Post Paris. pro πλείστων ὑδάτων vult πλείστου ὑδάτων.

quod sol ibi decumbat. Humida vero et sicca alia ob aquarum copiam vel inopiam, alia ob solis radiorum diuturnam brevemve dicuntur praesentiam, quod voluit dicere his verbis: propter soles, quae omnes septentrionalibus vel meridionalibus plagis assignant. At enim orientalia et occidentalia certorum respectu dicta locorum pro habitationum et horizontum diversitate subinde mutantur. Quare de iis, quae nullo possunt comprehendi numero, in universum dici nequit, orientalia humida esse, occidentalia sicca, quod fortassis respectu totius habitabilis terrae de quibusdam licet pronuntiare, ut est India et Hispania. Quid ergo probabi-

Digressio. γοιτ' ἂν κατά γε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. Τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου, τίς ἂν εἴη καταστροφή; τό, τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. Ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειάν ἐστι, τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας, ἢ τῆς Μαυρουσίας, τὰ πρὸς δύσιν, ξηρὰ λέγειν ἁπάντων μάλιστα, καὶ τὸ περιέχον εὔκρατον ἔχειν, καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖν. Εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα τὰ ὕστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

§. 11.

babilitatis habet ejus caussae redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione quaenam esse potest immoratio? Praeterea transitus velocitas ubique est aequalis. Atque alias etiam repugnat evidentiae hoc effatum. Hispaniae vel Mauritaniae extrema occidenti proxima, caeteris omnibus ficciora esse: cum et aërem temperatum habeant, et aquarum largam copiam. Si vero illud decumbere sic interpretetur, quod terrae habitabilis in extremo isthic sol terrae immineat: quid (dii boni) hoc attineret ad ficcitatem? Nam et in his et in caeteris habitabilis terrae locis, qui ejusdem sunt plagae, sol aequali tempore noctis abfistens, iterum redit, et calefacit terram.

§. 11.

§. 11. Digressio.

Ἔστι δέ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ, καὶ [1] χαλκωρυχία, καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ ἑπτὰ σπονδύλων, ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια, καὶ μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα· σαύρας δὲ διπήχεις φασίν. Ἐν μὲν οὖν τῇ παρωρείᾳ λίθους εὑρίσκεσθαί φασι τοὺς λυχνίτας καὶ καρχηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων καὶ χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λόγοις εἰρήκαμεν· καὶ δένδρον δέ ἐστι [2] μελίλωτον καλούμενον, ἐξ οὗ σκευάζουσιν p. 831.

1) Medic. 3. 4. per ει χαλκωρυχεῖα. Post pro παρωρείᾳ Moscov. παρορείᾳ, Paris. παρωρείᾳ. Tum χηραμύδων Medic. 3. scribit χηραμίδων, usitatiore forma.

2) Τὸ μέλι est prothesis addita ob fructus dulcedinem, si bene se habet ea vox, de quo dubito. Nam Polybius, qui eam arborem describit, eam simpliciter λωτοῦ vocavit, ut videre est apud Athenaeum lib. IX. at μελίλωτον est herba coronaria, quam Sertulam Campanam vocant, de qua

§. 11.

Quin et alicubi isthic est bituminis fons, et aeris fodinae, et volucrium ac non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine (ut fertur) septenûm vertebrarum, tum phalangia et multitudine et magnitudine non vulgari, lacertae etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri ajunt, qui lucernarii et Carchedonii dicuntur, inque campis ostracorum et cheramydum multitudinem: ut dictum est, cum de Ammone ageremus. Est et arbor apud eos nomine melilotus, e qua vinum conficiunt. Nonnulli

Digressio. σιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θεριστικὰ καρποῦνται, τὰ μὲν θερινὰ, τὰ δὲ ἐαρινά· ἔστι δὲ ἡ καλάμη πενταπήχης τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· τὸν δὲ καρπὸν ³ διακοσιοτεσσαρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι στάχυϊ κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπόν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημῖδας ἔχοντες ἐργάζονται, καὶ τἄλλα δὲ

qua Plinius, Ovidius et alii. Ideo, credo, notum vocabulum pro ignoto posuit ex scriptor. *Palmer.* in exercitat. in auct. Graec. p. 356. Codices nostram scripturam tuentur, nisi quod Paris. et Moscov. extruso λι, male volunt μελίτου. In superiori haec adscripta sunt: περὶ μελιλώτου. Tum verba τὰ μὲν θερινὰ, τὰ δὲ ἐαρινά non satis probantur a codicibus. Medic. 3. enim omnia a textu semovet, Medic. 4. Paris. et Moscov. ultima τὰ δὲ ἐαρινά, etsi minus recte, cum priora agnoscant, ejiciunt.

3) Sic cum epitome, adsentiente Casaubono, posui, cum vulgo legatur τριακοσιοκαιτετταρακοντάχους, inepte, illo judice, etsi codices conspirant in vulgata.

nulli terram biferam habent, et duas messes faciunt, unam vernam, alteram aestivam. Culmus est quinque cubitorum longitudine, crassitie vero parvi digiti, fructum affert ducentocuplum et quadragintacuplum. Vere non ferunt, sed terram colligatis paliuris convertentes ac sarrientes, semine e spicis in messe eo delapso contenti sunt: hinc enim proveniunt aestivae fruges. Ob serpentum multitudinem operarii ocreas gerunt, caeteras

δὲ μέρη διφθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν. Carthago.

§. 12.

Ἦν δ' [1] ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ, μετωνόμασε Καισάρειαν, ἔχουσαν καὶ λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. Μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβᾳ,

1) Voculam ἐν male omittunt Moscov. Paris. et Medic. 4. Post Casaub. sive Venet. 2. dant ἔχουσα pro ἔχουσαν, ut ad πόλις supra referatur. Tum pro τῆς Καισαρείας Casauboniani et Medic. 4. subjungunt τοῦ λιμένος. In seqq. scripsi cum Moscov. Paris. et Mediceis Τρητοῦ, cum vulgo Τριτοῦ exstet, de qua variatione paulo superius dictum est. Deinde reposui Σάλδαν cum plerisque codicibus, in quibus sunt Moscov. Paris. Venetus 1. 2. Medic. 4.; Medic. 3. Σάλβαν. Quam scripturam etiam ex suis et notaverat et probaverat Casaubonus. Vulgo scriptum exstat Σάρδαν.

ras corporis partes diphtheris contegentes: dormituri lecti pedes allio illinunt, scorpionum gratia, et paliuris circumligant.

§. 12.

In hac ora fuit urbs quaedam nomine Iol, quam Iuba, Ptolemaei pater, a se instauratam, mutato nomine Caesaream vocavit. Ea portum habet, et insulam ante portum. Inter Caesaream atque Tretum est magnus portus, quem Sardam vocant. Atque haec sunt confinia Iubae

Carthago. Ἰούβα, καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηνται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλειόνων γενομένων, καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ᾽ ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ ²) τῇ Μασσυλιαίων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη

2) Ita legendum, auctoribus libris. Aldi cod. Μασσαισυλίων, minus recte. Interpres Μασσαιλιβόων, αὐτῷ uno loco pessime. *Casaub.* Ex meis codicibus in eadem lectione consentiunt Moscov. Paris. et Venet. 2. Recedunt tantum Medic. 4. et Venet. 1. in quibus legitur Μασσαιλίων, et Medic 3., qui habet Μασσαισυλίων. Post Σιγγίωνα occurrit, ut alibi, pro quo reposui Σικκίωνα cum Parisiensi, ut vel sine codicibus constaret. Tum pro Ζάμα, quod nomen in Sallustio saepe occurrit, Moscov. et Medicei Ζάμμα et Paris. cum Venetis Ζάημα. Deinde Paris. et Medic. 3. Ζίχχα et Medic. 4. Ζίχα pro Ζίγχα. In seqq. verba ὁ θεός, quae Casaubonus uncis inclusit, in Medic. 4. tantum desunt.

bae et Romanorum ditionis. Etenim variis plane modis regio ista fuit divisa, cum, qui eam tenerent, complures essent, et Romani aliis amicis, alii hostibus diverso tempore uterentur, ideoque et darent et auferrent aliis alia. Regio sane Mauritaniae proxima vires ac proventus majores habebat: quae vero Carthaginem et Massyliaeorum terram contigit, florentior est, et melius apparata, quanquam primo

κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ, καὶ ἀνελὼν φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἶτ᾽ ἄλλοι ἐπ᾽ ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι· τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συστάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοῦς τε, καὶ Οὔατα, καὶ Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ Ζάμα, καὶ Ζίγχα, καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκιπίωνα ὁ θεός· πρὸς Ῥουσπῖνον μὲν πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς [3] Οὐζίτοις, εἶτα πρὸς Θαψῷ, καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλεύθεραι

3) Sic omnes codices, vulgo minus recte Οὐζίτους; Casauboniani etiam Οὐτίτους. Post. Moscov. et Medic. 4. pro ἐλεύθεραι, ἐλευθέρας.

primo Carthaginiensi bello adflicta, ac deinde bello contra Iugurtham gesto. Hic cum Adherbalem Romanorum amicum expugnatum Cirtae interfecisset, in regionem eam plurima accivit bella, quibus alia atque alia successerunt: ultimum fuit, quod D. Caesar cum Scipione gessit, in quo et Iuba mortuus est, urbes cum ducibus deletae sunt: Tisiavus, et Vata, et Thala, et Capsa, ubi Iugurthae thesauri erant, et Zama, et Zincha, et eae, apud quas Caesar Scipionem debellavit: primo apud Rhuspinum, deinde apud Uzitas, post apud Thapsum et proximum ei lacum, et apud alia loca. Prope erant etiam Zella et Acholla, liberae civitates. Cepit

Carthago.

Carthago. ραι πόλεις· εἷλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [4] . . . νῆσον, καὶ Θέναν, πολίχνην ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν αἱ μὲν τελέως ἠφανίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν. Φαρὰν δ' οἱ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

§. 13.

p. 832. Μετὰ δ' οὖν [1] Τρητὸν ἡ Μασσυλιαίων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ Μασσανίσσου καὶ τῶν ἑξῆς διαδόχων βασι-

4) Opinor legendum esse τὴν νῆσον Κέρκιναν, quam lectionem, nisi fallor, historiae fides comprobat. Vide Hirtium de bello Alex. lib. primo [cap. 34.]. *Casaub.* Nempe lacuna hic apparet, quam nec ullus liber explet.

1) Codices aliqui Τριτὸν, ut supra. Post Medic. 3. pro Μασσυλιαίων vult Μασαισυλίων, Medic. 4. Μασυλιαίων. Xylander hic quoque legit Μασσαιλιβύων. Tum pro Κίρτα Moscov. et Venet. 2. exhibent Σκίρτα, ex adhaesione τοῦ ς praecedentis vocis. Deinde in scribendo nomine Μασσανίσσου sic variant codices: Paris. Σανάσσου, Moscov. Μασσανίσου, Medicei Μασσανάσσου. Quae variatio paulo superius animadversa. In seqq. ante κατεσκευασμένη Medic. 3. 4. et Paris. indunt particulam καί; item Moscov. qui tamen κατεσκαμμένη.

pit autem Caesar primo adortu insulam, et Thenam, oppidulum mari imminens: ex his omnibus aliae prorsus deletae sunt, aliae semidirutae relictae. Pharam Scipionis equites incenderunt.

§. 13.

Post Tretum est Massyliaeorum et Carthaginiensium regio. Cirta, Massinissae

βασίλειον, πόλις εὐερκεστάτη, κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι· καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα, ὅστις καὶ Ἕλληνας ²συνῴκισεν ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μυρίους ἱππέας, διπλασίους δὲ πεζούς. Ἥ τε δὴ Κίρτα [πόλις] ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο Ἱππῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῇ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασίλεια. Ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνος, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ὁρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἵδρυται δ' ἐν τῷ αὐτῷ Carthago.

2) Sic ex Casauboni commendatione et codicum plurium auctoritate scripsi, nempe Moscov. Paris. et Venet. 1. Item reposui deinceps ἐν αὐτῇ ex Casaubonianis, Mediceis, Moscov. et Paris. pro vulgari ἐκεῖ. Post Moscov. pro Ἥ τε δὴ Κίρτα vult perperam Ἥ τε δὲ Σκίρτα, Medic. 4. vitiosissime κύρτα. Subsequens nomen πόλις a Medic. 3. 4. Paris. et Medic. dubiae fidei judicatum uncis notavi. Tum articulum ante Καρχηδόνος omittunt Moscov. Paris. et Medicei.

nissae et successorum regia, est in mediterraneis, urbs munitissima, et optime omnibus rebus instructa, maxime a Micipsa, qui et Graecos in eam habitatum deduxit, et tantam effecit, ut decem equitum millia, peditum xx emitteret. Cirta itaque hic est, et duo Hippones, alter Uticae proximus, alter remotior et Treto propinquior, ambae regiae. Utica et magnitudine et dignitate secunda est post Carthaginem: atque, hac excisa, caput regionis fuit, et receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas. In eodem sinu sita est, in quo Car-

Carthago. αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον· ὧν τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαίαν, καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. Ῥεῖ δὲ τῆς Ἰτύκης πλησίον ὁ [3] Βαγράδας ποταμός. Εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνος στάδιοι δισχίλιοι πεντακόσιοι. Οὐδὲ τοῦθ' ὁμολογεῖται τὸ διάστημα· οὔτε τὸ μέχρι Σύρτεων

§. 14.

3) Sic, cum vulgo scribatur male, transpositis literis, reposui ex Moscov. et Paris. Plura, si quis cupiat, de variata hujus nominis scriptura conlegi ad Melam 1, 7, 2. Post ante Τρητοῦ inserit Moscov. articulum. De ipsius nominis scribendi ratione eadem, quae paullo superius, notanda. Tum post verbum ὁμολογεῖται inserunt Moscov. et Paris. particulam δέ.

Carthago, ad alterum ex promontoriis, quae sinum faciunt: horum id, quod juxta Uticam est, Apollonium vocatur, alterum vero Hermaea. Urbes ipsae ita sunt sitae, ut unam possis ex altera cernere. Prope Uticam Bagrada amnis labitur. A Treto Carthaginem sunt stadia bis mille et quingenta: quanquam neque de hoc intervallo, neque de eo, quod ad Syrtes est, consentitur.

§. 14.

Carthago.

§. 14.

Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ Χεῤῥονήσου τινὸς ἵδρυται, [1] περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἑξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἑξηκοντασταδίον μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθήκων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις, καὶ τόπος εὐρυχωρής. Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιοικουμένη· κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκλήπιον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵ τε λιμένες

1) Ita ex Parif. Mofcov. et Medic. 3. 4. pro vulgari ἐπιγραφούσης. Poft pro μῆκος Mofcov. male repetit τεῖχος. Tum pro εὐρυχωρής Cafauboniani, Venet. 2. εὐρυχωρίας. Deinde pro Ἀσκλήπιον Medic. 4. per ει Ἀσκληπεῖον. In fequentibus Mofcov. et Medic. 4. pro ἀκροπόλει divife ἄκρᾳ πόλει. Mox particula τε poft οἵ τε et ante λιμένες deeft in Mofcov. et Parif. forte propter aurium offenfionem ex eodem fono.

§. 14.

Carthago in peninfula quadam jacet, quae ambitum habet ftadiorum CCCLX, muro cinctum, cujus fexaginta ftadiorum longitudinem collum occupat, quod a mari in mare pertinet, ubi Carthaginienfium elephantis ftabula habebant, et locus ampliffimus eft. In media urbe arx fuit, quam Byrfam vocarunt (*hoc eft tergus*), fupercilium fatis erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Aefculapii templum erat, quod Afdrubalis uxor, capta urbe, fecum concremavit.

Carthago. λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἑκατέρωθεν κύκλῳ.

§. 15.

Κτίσμα δ' ἐςὶ Διδοῦς ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν. Οὕτω δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω ςηλῶν, ὥστε καὶ τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίςην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσον μὴ

1). Hanc particulam ejiciunt Moſcov. et Medicei. Poſt dedi ὅσον ex Pariſ. et Mediceis, ut reſponderet ſubſequenti οἷον, pro vulgari ὅσην. Tum verba πρὸς αὐτοὺς μεγάλους converſo ordine effert Moſcov. et Medic. 3. 4. μεγάλους πρὸς αὐτούς. Deinde ἑκατὸν εἴκοσι ex Caſaubon. et ex meis poſui pro εἴκοσι καὶ ἑκατόν. In ſeqq. Moſcov. pro σιταρκούμενον vult σιταρχούμενον.

vit. Arci portus ſubjacent, et Cothon, parva inſula rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque partem ſunt in orbem navalia.

§. 15.

Eam urbem Dido condidit, Tyro colonis eo adductis profecta. Et adeo bene ceſſit haec Poenis colonia, et ea, quae in Hiſpania eſt, cum alia, tum etiam quae jacet extra Herculis columnas: ut adhuc optimam Europae partem et in continenti complura loca et adjacentes inſulas habeant: quin et Africam omnem ſibi ſubjecerunt, quae non incertas

μὴ νομαδικῶς οἷόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. Γένοιτο δ' ἂν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν τρόπον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι· καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁπλοποιίαν συνεστήσαντο· καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες· μάχαιραι

Carthago. p. 833.

tas ad sedes vagantibus ab hominibus haberetur. Quibus opibus usi, urbem Romae aemulam fecere suam, et tria maxima contra Romanos bella gesserunt. Carthaginiensium potentiam maxime ex ultimo istorum bello aestimare possis, quo a Scipione Aemiliano ipsi devicti, et urbs solo est aequata. Initio enim ejus belli CCC urbes in Africa habebant; in urbe hominum millia septingenta. Obsessi porro et, ut ad deditionem spectarent, coacti, armaturae gravis tradiderunt CC millia: catapelticorum instrumentorum tria millia, ne porro eis bellum fieret. Sed cum rursum bellum gerere decrevissent, mox arma fabricari coeperunt: ac singulis diebus CXL clypei compacti in armamentarium referebantur, et gla-

Carthago. χαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα ἐξ ἐτῶν πεντήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας· τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδὼν, ὅμως ἑάλω καὶ κατεσκάφη. Τὴν δὲ χώραν [2] τὴν μὲν, ἐπαρχίαν

2) Has voculas respuunt Medicei, Parif. posteriorem tantum, μέν. Iidem cum Moscoviensi nolunt admittere articulum οἱ ante Ῥωμαῖοι. Post Medicei, Parif. et Moscov. Μασανάσσῃ et Μαρανήσσῃ pro Μασανίσσῃ, uti supra

dii ccc, et lanceae quingentae, et mille tela, quae e catapultis mitterentur: ad quarum funes conficiendos ancillae crines praebebant. Adhuc naves XII habebant ab anno quinquagesimo e foederibus in secundo bello percussis. Tum vero, tametsi in arcem confugissent, duobus mensibus CXX naves cataphractas construxerunt, et cum Cothonis ostium praesidio occuparetur, aliud effodere, unde subido classis erupit: adhuc enim antiqua materies in promptu erat, et fabrorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi faciundo intenta. Carthago tamen, tanta cum esset, capta est et deleta.

ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρ- Carthago.
χηδονίοις· τῆς δὲ, Μασινίσσην ἀπέδειξαν κύριον, καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. Μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσινίσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικοὺς κατασκευάσας καὶ γεωργοὺς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ λῃστεύειν διδάξας στρατεύειν. Ἴδιον γάρ τοι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις. Χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα, καὶ τὴν γῆν ἐργάσασθαι μετὰ ἀδείας, ἐπ' ἀλλήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφῆκαν. Οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστην βίον

ſupra atque infra etiam. Tum Medic. 4. omittit articulum ante Ῥωμαίους. Deinde vulgo ante Caſaubonum, quam lectionem etiam habet Medic. 4., θηρία. Mox pro ἐκφέρειν Caſauboniani, Venet. 2. ἐκφεῖσθαι, et pro ἐργάσασθαι Moſcov. et Pariſ. ἐργάζεσθαι. In ſeqq. Moſcov. et Pariſ. pro ἀφῆκαν ἀφεῖσαν, et Medic. 3. ἀφεῖκαν.

deleta. Ditionem Carthaginienſibus ſubditam Romani in provinciae formam redegerunt: niſi quod Maſiniſſae partem tradiderunt, ejusque poſteris a Micipſa genus ducentibus. Maſiniſſam hunc ob virtutem et amicitiam plurimi Romani fecerunt: is enim Numidas civiles et agricolas reddidit, et loco latrociniorum eos militiam docuit. Singulare quiddam hominibus iis accidit. Nam cum regionem uberem colerent, niſi quod feris abundabat: his omiſſis et agri tuto colendi ſtudio, in ſeſe manus converterunt, agro feris dimiſſo. Itaque contigit eis, ut vagi et patriae expertes vitam agerent:

Cartha- ζῆν, μηδὲν ἧττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότη-
go. τὸς τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περιϊσαμένων τὸν βίον, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὑρίσκεσθαι τοὔνομα τοὺς Μασσαισυλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. Ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι [3] τὸν βίον, καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγους, ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. Ἠρημωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτούς πως χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινάς· καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη κα-
p. 834. λῶς οἰκεῖται τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων. Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νῆσός ἐστι Κόρσουρα.

§. 16.

3) Moscov. τοὺς βίους, reliqui omnes τοῖς βίοις. Sic variant etiam Casauboniani. Post pro σχεδόν τι mavult Medic. 4. σχεδόν τοι, ut sexcenties. Denique ante Λιβύῃ articulum omittunt Medicei et Moscov.

haud aliter, quam qui ob inopiam et locorum sterilitatem et aëris inclementiam ad ejusmodi vitae genus adiguntur: hinc Massaesylii Nomadum seu Numidarum nomen sunt adepti. Est vero necesse tales victu uti vili, frequentius radices edere, quam carnem, lacte autem et caseo nutriri. Postquam diu Carthago deserta mansit, eodem fere tempore, quo et Corinthus, rursum a divo Caesare sub idem fere tempus instaurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, et militum nonnullis. Hodie quidem ita civibus frequentatur, ut urbs Africae nulla melius. In medio ostio Carthaginensis sinus insula est Corsura.

§. 16.

§. 16.

Carthago.

Ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἡ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γάρ φησι τὸ ἐκ Λιλυβαίου μέχρι Καρχηδόνος· οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος. Διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἑξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαίαν· ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν δ' ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ᾠκισμένην. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧπερ καὶ ἡ Καρχηδὼν, Τύνις ἐστὶ πόλις, καὶ θερμὰ, καὶ λατομίαι τινές· εἶθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα τραχεῖα, [1] καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος·

1) Haec verba; καὶ — ὁμώνυμος, cum codicibus transposita retulimus post τραχεῖα, cum antea praemitterentur voculae εἶθ'. Ita etiam melioris nexus causa voluit Xylander, praeivitque vetus interpres. Tum in iisdem verbis

§. 16.

His locis e regione opponitur Lilybaeum Siciliae, CIↃ IↃ fere stadiorum intervallo, tanta est enim inter Lilybaeum et Carthaginem intercapedo. Non procul a Corsura et Sicilia distant, cum aliae complures insulae, tum etiam Aegimurus. Navigatio autem LX stadiorum est Carthagine in proximam oppositam continentem, inde ad Nepherim adscensus est stadiorum CXX, urbem natura munitam et super petra quadam aedificatam. In sinu Carthaginiensi est et Tynis civitas, et aquae calidae, et lapicidinae quaedam, deinde Hermaea, promontorium asperum: ac pone

Carthago. μος· εἶτα Νεάπολις· εἶθ' ἄκρα Ταφῖτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπὶς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος· ὅνπερ συνῴκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδονίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. Ἀπὸ δὲ τῆς [2] Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσουρα κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμὸν, καὶ πόλιν [3] ἔχουσα

bis pro ἐπ' αὐτῇ Casaubonus emendandum censet ἐπ' αὐτῷ. Nempe transpositionem non agnovit. Post pro ὅνπερ Paris. et Medic. 4. minus recte ὅπερ. In seqq. inversa vocabulorum serie Moscov. Paris. et Medicei praeferunt αἱ πόλεις αὗται ὑπὸ Ῥωμαίων.

2) Sic omnes codices et Casauboniani et mei, pro corrupta vulgari lectione Ταφίδος. Post pro Κόσσουρα codices volunt Κόσσουρος, praeter Medic. 4., qui Κόσσουρα, alibi tamen cum aliis auctoribus praeferunt α, ex quo apparet, ambiguam fuisse scripturam, quod et monuit Holstenius ad Stephanum p. 171. Plura disserui de diversa terminatione ad Melam 2, 7, 18.

3) Sic dedi cum omnibus codicibus pro vulgata ἔχουσαν, quae minus recte hic locum habet, cum nihil adsit, ad quod commode referatur. Melius deinceps cum codicibus

pone urbs cognominis: mox Neapolis: inde Taphitis promontorium, et in eo collis quidam Aspis nomine, a similitudine scuti appellatus, quem Agathocles, Siciliae tyrannus, condidit, quo tempore adversus Carthaginienses classem duxit. Hae urbes a Romanis una cum Carthagine sunt eversae. Stadiis quadringentis a Taphitide est Cossura insula, contra Selinuntem, Siciliae fluvium, posita, ambitum

σα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σαδίων οὖσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους σαδίους. Ἔςι δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σαδίοις ἀπὸ τῆς Κοσσούρας· εἶτα Ἀδρύμη πόλις, ἐν ᾗ καὶ νεώρια ἦν· εἶθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυκνά: εἶτα Θάψος πόλις: καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπάδουσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος [[4] Βαλίθωνος πρὸς Θυννο- Carthago.

 σκο-

cibus quibusdam, Parif. Moscov. et Medic. 4. probetur οὖσαν pro οὖσα, cum praecedat πόλιν, etsi posteriorem rationem, ut ad insulam ipsam respiciat, sequi velim. Post pro Κοσσούρας legitur in codicibus Κοσσούρου, qui supra eandem terminationem praeferebant. Tum in terminatione nominis Ἀδρύμη valde discrepant libri, non solum hic, sed etiam in aliis auctoribus; cf Geographi. Ex nostris codicibus Moscov. et Medic. 3. Ἄδρυμα, Paris. et Venet. 2. dant Ἀδρύμης. In seqq. ταριχεῖαι per simplex ε Paris. adfert, male quidem. Plura ad Melam 2, 7, 7. Pro λεγόμεναι idem mavult λεγόμενα. Deinde pro Λοπάδουσα Moscov. et Medic. 4. duplicato σ Λοπάδουσσα.

4) Sic in omnibus codicibus, qui hoc verbum adferunt, exstat; Medicei enim et Venet. 1. plane ejiciunt cum subsequentibus πρὸς Θυννοσκοπεῖον. *Tzschucke*. Quid sit

itum habens CL stadiorum, et urbem eodem nomine: distat a Sicilia ad sexcenta circiter stadia. Melite etiam insula abest a Cossura stadiis quingentis, deinde est Adrum civitas: in qua etiam erant navalia. Sequuntur insulae multae et inter se vicinae omnes nomine Tarichiae, hinc urbs Thapsus, post quam insula est pelago Lopadusa. Sequitur

Carthago. χηδονίαν.] εἶτα Θαίνα πόλις περὶ τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλαὶ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχναι οὐκ ἄξιαι μνήμης· παράκειται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν· ἄλλη ἐλάττων Κερκιννῖτις.

§. 17.

sit βαλίθωνος, nondum didici, quam et omittendi caussam interpreti fuisse existimo; tametsi notari locus praestabat, ni fallor, *Xylander.* Vocem βαλίθωνος corruptam esse vidit Xylander. Non displiceret ἁλιζώνους, mari cincta. *Tyrwhittus in Strabonem p. 70.* Post pro περὶ ante τὴν ἀρχὴν Moscov. et Paris. substituunt παρά. Tum Moscov. pro Κέρκιννα vult Κέρκινα, perperam. Libro 2. pag. Casaub. 123. simplici ν effert Strabo, uti alii auctores, de quibus cf. ad Melam 2, 7, 7. Deinde pro Κερκιννῖτις ex Casaubonianis quidam Κερκινῖτις, ex meis Medic. 4. et Venet. 1. Κερκινῖτις.

tur Ammonis promontorium ad speculandum thynnos, postea Thaena urbs circa parvae Syrtis initium. Alia quoque oppidula permulta interjacent non digna memoratu. In principio Syrtis insula quaedam est oblonga, nomine Cercinna, justae magnitudinis, quae urbem habet eodem nomine. Item altera minor, Cercinnitis.

§. 17.

Carthago.

§. 17.

Συνεχὴς δ' ἐςὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγῖτιν Σύρτιν λέγουσιν. Ἔςι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου ςαδίων χιλίων ἑξακοσίων· τὸ δὲ πλάτος τοῦ ςόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν τὴν ἄκραν [1] τὴν ποιοῦσαν τὸ ςόμα προσεχεῖς εἰσὶ τῇ ἠπείρῳ νῆσοι, ἥ τε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισοι τοῖς μεγέθεσι. Τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένην· καὶ δείκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως, καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐςι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιςον καρπόν· πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχναι· μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ

 τῇ

1) Hic articulum inſerui ex Moſcov. Pariſ. et Mediceis, et paulo poſt ab iis praeceptam ſeriem ſecutus ſum in verbis τῇ ἠπείρῳ νῆσοι. Vulgo ita: νῆσοι τῇ ἠπείρῳ. Poſt ante Σύρτει Pariſ. ingerit νήσῳ. Tum Moſcov. et Medic. 3, pro ἐμπορεῖον, ut ſaepe alibi, ponunt ἐμπόριον.

§. 17.

His continua eſt minor Syrtis, quam Lotophagitim Syrtim etiam dicunt. Hujus ſinus ambitus eſt fere CIↃ IↃC. oris latitudo IↃC. Iuxta utrumque promontorium, quae os efficiunt, inſulae adjacent continenti, Cercinna ſcilicet, de qua diximus, et Meninx, magnitudine aequales. Meningem Lotophagorum terram putant, cujus Homerus meminit: et ſigna quaedam extant, et Ulyſſis ara, et fructus ipſe. Nam lotos arbor crebra in ea eſt fructu ſuaviſſimo, plura etiam in ea oppida ſunt, ſed unum eodem nomine, quo

Carthago. p. 835. τῇ Σύρτει πολίχναι τινές εἰσι. Κατὰ δὲ τὸν μυχὸν ἐστι παμμέγεθες ἐμπορεῖον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ σπουδὴν θέοντες.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐστι λίμνη σταδίων τετρακοσίων, στενὸν ἔχουσα εἴσπλουν, καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπάς· εἶτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀβρότονον πόλις, καὶ ἄλλαι τινές. Συνεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ δίαρμα [1] τὸ Λοκρῶν τῶν

1) Sic ex Moscov. Paris. et Mediceis pro ἐπί. Post vocem Κίνυφος omittunt omnes codices, ut spuriam, h. l. Plura

quo insula. Quin et in ipsa Syrti oppidula plurima sunt. In recessu ipso est ingens emporium, quod flumen allabitur in sinum exiens. Maris autem aestus hucusque pertendunt: quorum tempore finitimi maximo studio ad captandos pisces excurrunt.

§. 18.

Post Syrtim est lacus, nomine Zuchis, cccc fere stadiorum, ingressu arcto: urbs cognominis ei adjacet, purpuri infecturas et omnis generis salsamenta habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est Abrotonum urbs, et aliquot aliae. Continuo sequitur Neapolis, quam Leptim vocant. Inde ad Epizephyrios Locros trajectus est stadiorum ter mille

ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις· τῆς δὲ, Μασινίσσην ἀπέδειξαν κύριον, καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. Carthago. Μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσινίσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικοὺς κατασκευάσας καὶ γεωργοὺς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ λῃστεύειν διδάξας στρατεύειν. Ἴδιον γάρ τοι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις. Χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα, καὶ τὴν γῆν ἐργάσασθαι μετὰ ἀδείας, ἐπ' ἀλλήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφῆκαν. Οὕτως δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστην βίον

ζῆν,

supra atque infra etiam. Tum Medic. 4. omittit articulum ante Ῥωμαίους. Deinde vulgo ante Casaubonum, quam lectionem etiam habet Medic. 4., θηρία. Mox pro ἐκφέρειν Casauboniani, Venet. 2. ἀφεῖσθαι, et pro ἐργάσασθαι Moscov. et Paris. ἐργάζεσθαι. In seqq. Moscov. et Paris. pro ἀφῆκαν ἀφεῖσαν, et Medic. 3. ἀφεῖκαν.

deleta. Ditionem Carthaginiensibus subditam Romani in provinciae formam redegerunt: nisi quod Masinissae partem tradiderunt, ejusque posteris a Micipsa genus ducentibus. Masinissam hunc ob virtutem et amicitiam plurimi Romani fecerunt: is enim Numidas civiles et agricolas reddidit, et loco latrociniorum eos militiam docuit. Singulare quiddam hominibus iis accidit. Nam cum regionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat: his omissis et agri tuto colendi studio, in sese manus converterunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis, ut vagi et patriae expertes vitam agerent: haud

Carthago.

§. 19.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνος παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαισυλίων [1] ἡ τῶν Λιβοφοινίκων γῆ, μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὀρεινῆς, ἤδη Λιβυκῆς οὔσης. Ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμαντῶν γῆ παράλληλος ἐκείνῃ, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων καὶ τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεστάναι φασὶν ἡμερῶν ἐννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. Μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι

1) Ita posui ex conjectura Tyrwhitti, quam comprobant omnes codices, etsi articulum ἡ tantum Mediceus 4. Vulgo fertur καὶ τῶν Λιβοφοινίκων γῆς. Post pro Γαιτούλων Paris. et Moscov. Γετούλων, quod supra jam animadversum. Ita etiam paulo inferius. Tum ex codicibus reposui ἀφεστάναι pro ἀφεστᾶσι, quod vulgo fertur. Deinde rescripsi ex omnibus codicibus καταδύντας pro καταδύοντας. In seqq. Paris. pro ὑπὸ γῆς vult ὑπογείως.

§. 19.

Imminet autem orae a Carthagine usque Cephalas et Massaesylios Libophoenicum terra usque ad Gaetuliae montana, quae jam Africa est. Supra Gaetuliam est Garamantum regio, quae cum illa aequalibus spatiis porrigitur, unde Carchedonii lapilli afferuntur: dicunt Garamantas ab Aethiopibus et Oceani vicinis abesse IX aut X dierum itinere, ab Ammone XV. Inter Gaetuliam et nostram oram multi campi interjacent, et multi montes, et magni lacus, et flumina, quorum

μεγάλαι καὶ ποταμοὶ, ὧν τινὲς καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ· πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, τἆλλα δὲ ἐμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες ² μακροχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλαις· ἱπποφόρβια δ' ἐςὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥςτε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πώλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. Τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐτρέφετο, καὶ μάλιςα Carthago.

2) *Ungulas caeteris longiores.* Ingenue dico, me hoc non satis assequi, μακροχειλοτέρους est expressum, annotavit corrector, χει esse, interpretem χη legisse. Fateor, nimis quam verum me observasse, apud hunc auctorem η et ει saepe confundi; neque de pronuntiationis Graecarum vocum vitio disputandum est mihi: qui uno verbo hoc affirmo, ignorationis et depravationis ejus linguae bonam partem nos horum elementorum confusioni debere, quae omnia sub unam Myconum coacta per ι simplex efferunt vulgo, fastidientes novitatem (si diis placet), cum ει ei, ευ eu, non ef, pronuntiemus. Sed de eo alibi. Hic, si quaestionem proponere libeat, quaeri etiam de α et ι potest, μακρ. an μικρ. sit legendum. *Xylander.* Per η dedi, adsentientibus Moscov. Paris. et Medic. 4., quod etiam ex ipsius rei ratione probabilius videtur.

rum quaedam in terram demersa evanescunt. Hi et in victu et ornatu frugales sunt, uxores multas et multos filios habent, caetera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi et boves ungulas aliis longiores habent. Reges plurimum equis student, itaque ad centena pullorum millia quotannis, accurata inquisitione facta, recensentur. Oves carne et

Carthago. μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

§. 20.

Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων ¹ ἐννακοσίων τριάκοντά που· τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν ² διάμετρον χιλίων πεντακοσίων· τοσοῦτον δὲ

1) Lectionis depravationem nemo tam puer est, qui non videat. Legi autem potest σταδίων πεντακισχιλίων. Nam ita libro II. refert Eustathius [ad Dion. v. 198.]. Verum ita recesserimus a vestigiis hujus lectionis mirum quantum. *Casaub.* Omnes mei codices in vulgata lectione consentiunt, praeter Mediceum 4. qui Casauboni emendationem confirmat, ex correctione tamen. Ceterum de hujus loci lectione conferri possunt, quae dedit Pintianus ad Melam 1, 7., quibus addi possunt ea, quae ipse congessi ad eundem locum.

2) Si pro διάμετρον legas περίμετρον, querelam correctoris sustuleris. Familiarissimum est Straboni utrum et trajectuum brevissimum et prolixiorem, qui fit, ubi sinus intrantur, quod ipse solet dicere ἐγκολπίζειν, comparare. *Xylander.* Codices recte vulgatam lectionem tuentur. Post Moscov. et Paris. τό ante τοῦ σώματος exterminant. Tum Medic. 3. ante verba κατὰ τὰς ἀμπώτεις particulam καί interponit. Deinde Moscov. pro μετά ante τῆς κεφαλῆς ponit κατά.

et lacte nutriuntur, praesertim in locis Aethiopiae vicinis. Atque in mediterranea quidem haec.

§. 20.

Major vero Syrtis ıↄccccxxx stadiorum ambitum habet, diametrum intimi sinus cıↄ ıↄ, quanta

δέ που καὶ τὸ τοῦ ϛόματος πλάτος. Ἡ χαλεπό- Carthago.
της δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολλαχοῦ τεναγώδης ἐϛὶν ὁ βυθὸς κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας, συμβαίνει τισὶν ἐμπί- p. 836.
πτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν· σπάνιον δ᾽ εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. Διόπερ πόῤῥωθεν τὸν παράπλουν ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ᾽ ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων, ἁπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ· καὶ μάλιϛα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. Εἰσπλέοντι δὴ τὴν Μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλὰς, ἔϛι λίμνη τριακοσίων που ϛαδίων τὸ μῆκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ ϛόματος. Μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐϛὶν Ἀσπὶς, καὶ λιμὴν κάλλιϛος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. Συνεχὴς

quanta fere eſt oris latitudo. Majoris ac minoris Syrtis difficultas inde eſt, quod, cum multis in locis fundus ſit vadoſus ac coenoſus propter aeſtus maris, contingit, ut multi in brevia illapſi haereant, et raro navigia evadant: itaque ſolent procul ab iis navigare, caventes, ne incaute a ventis correpti in ſinus iſtos illidantur. Enimvero hominum audacia, cum omnia alia, tum iſtas etiam juxta terram navigationes non veretur tentare. In majorem vero Syrtim naviganti, poſt Cephalas ad dextram eſt lacus ccc fere ſtadiorum longitudine, latitudine ſeptuaginta in ſinum effluens. Is inſulas quaſdam habet, et ſtationem ante os. Poſt lacum eſt locus nomine Aſpis, et portus optimus omnium, qui ſint in Syrte. Deinceps

Carthago. Συνεχὴς δὲ ὁ ³ Εὐφράντας πύργος ἐστὶν, ὅριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς, καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἶτ᾽ ἄλλος τόπος Χάραξ καλούμενος, ᾧ ἐμπορείῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων· εἶθ᾽ οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα φρούριον, φυλακὴν ἔχον, ἱδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔστι δ᾽ ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι᾽ Ἀλεξανδρείας μικρῷ νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνος

3) Sic codices omnes et Casauboniani et mei. Cf. etiam Wesseling. ad Anton. itin. p. m. 55. *Tzschucke.* Pro Εὐφράτης lege Εὐφράντας. *Pinedo in Steph.* p. 281. Quam formam amplectitur quoque Ptolemaeus 4, 5. Post Moscov. et Medic. 3., ut assolet, voc. ἐμπορείῳ simplici jota scribendum praecipiunt. Tum significantius verbum παρακομιζόντων ex Casaubonianis meisque omnibus rescripsi pro vulgari κομιζόντων. Deinde verba φυλακὴν ἔχον male in Medic. 4. absunt. In seqq. Moscov. et Paris. pro πίπτει ponunt πίπτει, minus recte.

Deinceps est Euphrantas turris, Carthaginiensis regionis, et Cyrenaicae, Ptolemaeo subditae, limes: postea locus nomine Charax, quo Carthaginenses emporio utebantur advehentes vinum, ejusque loco succum et laserpitium reportantes ab iis, qui id ex Cyrena clam exportabant. Postea sunt Philaenorum arae. Tum Automala, castellum praesidium habens, in totius sinus recessu positum. Quae per hunc recessum sinus ducitur parallelus, Alexandriae parallelo australior est paulo minus CIↃ stadiis,

δόνος ἐλάττοσιν, ἢ δισχιλίοις· πίπτει δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῶν [4] Μασσαισυλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων, ὅπου τὸ λειπόμενόν ἤδη τῆς παραλίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην, στάδιοι ἐνναχισχίλιοι πεντακόσιοι. Ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους, τοῦ δὲ πλάτους παρήκοντες, καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ λιμένας οὐ πολλοὺς, ὑδρεῖα δὲ σπάνια. Ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιὰς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει, Carthago.

4) Medicei, Parif. et Mofcov. mutant in Μασσαισύλων, de qua immutatione fupra. Poft Νασαμῶνες dedi ex Mofcov. et Parif. uti et alii auctores, v. c. Theophr. hift. plant. 4, 3. ἡ Νασαμωνική. Tum pro λιμένας Cafauboniani, Venet. 2. λειμῶνας. Deinde Mofcov. Parif. et Medic. 3. 4. pro Τεττωνίδα ponunt contra aliorum fcriptorum auctoritatem Τριτωνίδα.

diis, Carthaginis parallelo paucioribus quam duobus millibus. Ergo ab altera parte inciderit in Heroum urbem, quae eft in intimo Arabici finus receffu: ab altera in Numidarum et Maurorum mediterraneam, ubi jam reliqua orae pars eft, usque in urbem Berenicen ftadiorum novies mille et 10. In longum fupra hoc fiti funt, etiam in latum porrecti usque ad Philaenorum aras Nafamones, Libyca gens. In eo fpatio interjacent portus non fane multi, aquationes etiam perexiguae. Promontorium, in quo Berenice fita eft, Pfeudopenias dicitur juxta

Carthago. ἔχει, παρὰ [5] λίμνην τινὰ Τριτωνίδα, ἐν ᾗ μάλιστα νησίον ἐστὶ, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει [6] Λάθων. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτεως πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, [7] ἐν διάρματι

5) Vetus interpres legisse videtur λίμνη. De Hesperidum urbe, quae fuit in hoc tractu, vide, quae notavimus sub finem libri secundi p. 123. *Casaub.* Et Hesperidum λίμνην fuisse, in quem fluvius Ladon exiret. idem docet Strabo. Sic enim legendum, non, (ut voluit Casaubonus) λιμένα. Vid. Geograph. vet. Script. minores tom. I. pag. 5. λίμνη Ἑσπερίδων probat ex epitome Dodwell in dissert. de peripli Hannonis aetate §. 5. Quam correctionem tamen improbat Salmas. ad Solin. p. 264. Equidem locum intactum cum codicibus reliqui.

6) Sic dedi ex Moscov. et Paris. et veteribus editionibus pro vulgata Λάδων. Quam improbare videtur Athenaeus II, 71. *Tzschucke.* Lego Λάθων, ut quidam libri habent: Athenaeo lib. I. cap. 28. p. 71. quodam loco est Λήθων. *Casaub.*

7) Lib. X. [p. Cas. 458.] dicit esse stadia CIↃ CIↃ CIↃ CCC. *Casaub.* Post Moscov. ante ἑξακοσίων ingerit καί. Tum idem

juxta lacum nomine Tritonidem, in quo insula est, quae Veneris templum habet. Est etiam Hesperidum lacus, in quem fluvius Lathon exit. Intra Berenicen est quoddam promontorium septentrionale parvum, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice contra Peloponnesi extremitatem jacet, quae Ichthys vocatur, nec non contra Zacynthum stadiorum

διαστήματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. Ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῇ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατάγων στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν· ὥδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ καὶ καύμασι. Μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ [8] Ταύχειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἶθ' ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαΐς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, Carthago. p. 837

πλεῖστον

idem cum Mediceis articulum ὁ addit verbis εἰς μέρη διελών. Deinde Paris. et Medic. 4. ὑδρείων per simplex jota efferunt, ut sexcenties alibi. Deinceps Casauboniani, Venet. 2. καύματι pro καύμασι.

8) Scripti Τάρχειρα. Lego Ταύχειρα, ut etiam apud Herodotum lib. IV, 171. et Diodorum [18, 20.] legitur. *Casaub.* Τάρχειρα Venet. 2. Moscov. et Paris. Conf. de hujus nominis corruptione Wessel. ad Anton. itin. p. 68. b. Cum vero codices sibi non constent aliique scriptores complures (cf. ad Melam 1, 8, 2.) praecipiant Ταύχειρα, et paulo inferius iidem codices, Moscov. Paris. et Venet. 2. qui nunc perperam Τάρχειρα adferunt, hanc formam cum Casaubono recepi. In seqq. Casaub. legi vult ἐγκειμένη pro simplici κειμένη. Post ante Λιβυκήν Medicei, Paris. et Moscov. articulum τήν inserunt.

rum ter mille et sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Cato terrestri itinere Syrtim circuivit spatio dierum xxx, ducto x millium hominum exercitu, et in partes diviso aquandi causa: profectus autem est pedes per aestum et profundam arenam. Post Berenicen est urbs Tauchira, quam Arsinoën vocant. Hinc est Barce, quae postmodum Ptolemais dicta est: deinde Phycus, promontorium humile quidem,

sed

Carthago. πλεῖστον δὲ κειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην Λιβυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς 9) ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ. Οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιὰς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἑωρῶμεν αὐτήν.

§. 21.

9) Libro octavo ἀναγτιλογίᾳ studuit, cum esse dicit stadia ter mille. *Casaub.* Post Moscov. καὶ ante ἑβδομήκοντα ejicit et tum, uti Paris. perperam τραπεζοειδῇ pro τραπεζοειδεῖ.

sed valde porrectum ad aquilonem, praeter reliquam Libyae oram, contra Taenarum Laconiae jacet, bis mille et octingentorum stadiorum trajectu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul a Phycunte est Apollonias, emporium Cyrenensium ad CLXX stadia, a Berenice mille, a Cyrene, urbe maxima, octoginta. Cyrene urbs magna est, in campo jacens mensae formam referente: ut quidem nobis e mari visa fuit.

§. 21.

Carthago.

§. 21.

Ἐςι δὲ Θηραίων[1] κτίσμα Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίςην ὠνόμαζον τὸ παλαιὸν, ὥς φησὶ καὶ Καλλίμαχος·

> Καλλίςη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕςερον οὔνομα Θήρη,
> Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἑσπέριον ἄκρον τῆς Κρήτης, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι[2] χιλίων ςαδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ.

1) Casauboniani κτίσματα. Post ordinem verborum Moscov. Paris. et Medicei sic invertunt: τῆς Κρήτης ἄκρον.

2) Ita rescripsi ex omnibus meis codicibus et veteribus editionibus, pro δισχιλίων, quod Casaubonus contra codicum fidem in textum recepit, adjecitque in notis, *ita omnino legendum esse ex libro X, p. 475, et vulgatam lectionem χιλίων nullo modo ferri posse.* In quo loco autem Strabo non recta oratione dicit, a Cyrenaea usque ad Criu metopon intervallum esse CIↃ CIↃ stadiorum, sed hanc computationem ab Eratosthene factam commemorat. Post Paris. et Medic. 3. 4. pro νύξειε ponunt ηὐξήθη. Tum ante

§. 21.

Theraei condiderunt, Spartanorum coloni. Thera olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait:

> *Nomine Calliste primum,*
> *sed postmodo Thera:*
> *Mater equûm ditis mi*
> *fuit haec patriae.*

Cyrenensium navale occidentali Cretae promontorio, quod est Kriû metopon, opponitur mille stadiorum trajectu, navigatur autem Leuconoto. Cyrenen a Batto

Cyrenaica. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ηὔξησε δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη, καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἄνδρας ἀξιολόγους ἔσχε, καὶ δυναμένους ἀξιολόγως ἐλευθερίας προΐστασθαι, καὶ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν περὶ [3] Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἅρπαλον.

te ἀρίστη Parif. et Medic. 4. interponunt articulum. Deinde καὶ ante δυναμένους recufatur a Mediceo 3. Deinceps Medicei et Parif. ordinem verborum ἀξιολόγως ἐλευθερίας immutant; quos fectatur etiam Mofcov. ita tamen, ut pro ἀξιολόγως fubftituat ἀξιολόγους.

3) Varie hoc nomen fcribunt codices, Mofcov. Βίθρωνα, Medic. 3. 4. et Parif. Θίβρωνα, quos fecutus fum pro vulgari Θίμβρωνα, quod fic legitur apud Diodorum Sic. ubi cf. Weffel. v. c. lib. XVIII, 19. in quo nomine fcribendo tamen ibi codd. Bafil. Venet. Vat. conftanter hanc, quam dedi, fcribendi formam tuentur.

Batto conditam tradunt, a quo fe genus ducere Callimachus ait. Ea ob regionis bonitatem plurimum crevit: nam et equorum nutrix eft, et fructus optimos fert. Viros claros complures habuit, qui et libertatem optime tueri noverant, et imminentibus barbaris fortiter refiftere. Sui antiquitus juris fuit, poftea Macedones, Aegypto potiti ac potentia aucti, eam adorti funt Thibronis ductu, qui

ʹΑρπαλον. Βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθεν· καὶ νῦν ἐστιν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνεζευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια, ἥ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ [q] Ταύχειρα, καὶ Βερενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον. Cyrenaica.

§. 22.

Ὁμορεῖ δὲ τῇ [r] Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, καὶ τὸν ὀπὸν τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον

q) Sic h. l. vule Mofcov. Parif. et Venet. 2. quod fupra commemoravi. Nomini Βερενίκῃ Mofcov. addit articulum.

r) Mofcov. vitiofe Κυρηναίᾳ. Medic. 3. 4. et Parif. noftram probant formam pro vulgari Κυρηναίᾳ. Sic poftea Mofcov. Parif. et Medic. Κυρηναῖον pro Κυρηναϊκόν. Ante Αἰγυπτίων Mofcov. Parif. et Medicei articulum expungunt, nomenque ipfum Cafauboniani, Venet. 1. cafu tertio Αἰγυπτίοις efferunt. Poft ante Cafaubonum vulgo legebatur οὗτοι et ἄριστοι, ac ὁμολογοῦνται pro genuina lectione οὗτος, ἄριστος et ὁμολογεῖται. Peffime Venet. 1. οὗτοι, ἄριστος et ὁμολογεῖται. Tum verba τοῦ καὶ αὐτοῦ — τὸν μαθητὴν male defiderantur in Medic. 3.

qui Harpalum interfecerat. Regem poftea aliquamdiu habuere Cyrenaei, inde in Romanorum poteftatem devenere, et nunc provincia eft Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaica oppida funt, Apollonia, Barce, et Tauchira, et Berenice, et alia quaedam proxima.

§. 22.

Cyrenaeis finitima eft regio, quae laferpicium producit, et Cyrenaicum fuccum,

Cyrenaica φιον ὄπισθεν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ, καὶ φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι, Ἀρίστιππός τε ὁ Σωκρατικὸς, ὅστις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ Ἀρήτη τοὔνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχολὴν, καὶ ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος· καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν, καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν
p. 838. Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν· ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς· ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις

ἄλλος

succum, quem silphium, expresso et coagulato succo, dat. Id propemodum defecit, cum aliquando barbari, impressione facta, radices ejus paene omnes odio impulsi eruissent. Sunt hi Nomades. Cyrena illustres viros tulit, Aristippum Socraticum, qui Cyrenaicae sectae auctor fuit: et Aretam, ejus filiam, quae in schola successit: rursumque hujus filium Aristippum, qui in matris locum subiit, et quod a matre esset edoctus, Matrodidacti cognomen tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenaicam sectam videtur emendasse, et Anniceriam, ab sese propagasse: Callimachus quoque Cyrenaeus est, et Eratosthenes, ambo ab Aegypti regibus in honore habiti, ille poëta simul et grammaticae studiosus, hic et in his et in philosophia, et in mathematicis, ut quis-

quam

ἄλλος, διαφέρων. Ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης· οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἄριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται· καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκεῖθέν ἐστιν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκόντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητήν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπαράπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι, καὶ ὑδρεῖαι. Τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλουν τόπων τό, τε ναύσταθμόν ἐστι, καὶ τὸ Ζεφύριον, πρόσορμον ἔχον, καὶ ἄλλο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα Χεῤῥόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ [2] Κύκλον τῆς Κρήτης Cyrenaica.

2) Sic restitui ex omnibus meis codicibus pro corrupta vulgari lectione κατὰ Κόρικον, de qua Casaubonus dicit,

quam alius, excellens. Item Carneades: hos Academicorum optimos uno ore dicunt. Praeterea Cronus Apollonius, Diodori dialectici magister, qui et ipse Cronus dictus est, magistri cognomine in discipulum a quibusdam translato. Post Apolloniam est reliqua Cyrenaeorum ora usque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur, stadiorum CIↃ CIↃ CC, praeternavigatu non sane commoda propter portuum et stationum et aquarum inopiam. In hac ora maritima loca sunt praecipue nobilia, Naustathmum et Zephyrium, quod stationem habet: et aliud Zephrium, et Cherronesus promontorium, ubi portus est. Hoc

[illegible] Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων [illegible]ντι· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερόν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος καὶ Ἀρδανάξης, ἄκρα ταπεινὴ ὕφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμήν, κα[illegible] ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ χεῤῥόνησος ἵδρυται, τρισχιλίων [illegible] σταδίων διάρμα ἀπολιποῦσα μεταξύ· [illegible] σχεδόν τι τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκει[illegible] [illegible]λος ἡ Κρήτη στενὴ καὶ μακρά. Μετὰ [illegible]αν λιμένα ἄλλος λιμὴν [3] Πλυνός, καὶ ὑπὲρ

[illegible] nomen et numerum stadiorum suspecta habe[illegible] [illegible]terioribus minus recte, si inspexeris locum, [illegible] est. Post pro Ἀρδανάξης Moscov. et Paris. Ἀρδα[illegible] [illegible] ante μέγαν articulum inserui ex Moscov. Paris. [illegible]teis.

[illegible] Sic cum omnibus codicibus pro vulgari Φυνεῦς, de [illegible] uelo superius p. C. 837. auctor locutus est, quod [illegible]atorium vero distinguendum est ab hoc portu; quod [illegible] in margine Parisiensis codicis notatum est, vocabu[illegible] ex textu, ut nomen distinctius adpareat, si[illegible]ter adscripto. Deinceps etiam Τετραπύργια ex [illegible]ibus codicibus rescripsi, uti etiam vetus interpres legisse

Hoc oppositum est Cretae Cyclo, CIↃ IↃ stadiorum intervallo, si quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium, ac deinde pagus Paliurus, tum portus Menelaus, et Ardanaxes, humile promontorium, non tamen carens statione.' Hinc magnus portus, cujus e regione est Cherronesus Cretae ter mille fere stadiorum trajectu. Toti enim fere huic orae Creta aequis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa. Post magnum portum est alius portus, nomine

ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπύργια. Τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι Παραιτονίου, κἀκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία, ἣ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς. Cyrenaica.

§. 23.

Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυπρον καὶ αὐχμηράν· [1] πρῶτον μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καί τινες Γαιτοῦλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἕω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ [2] Μαρμαρίδαι,

gisse videtur, pro ea quae in editionibus circumfertur, Τετραπύργιον. Post verba Τὸ δὲ λοιπόν — Ἀλεξάνδρειαν uncis includi vult Walther in animadvers. hist. p. 276. In quibus verbis Moscov. Paris. et Medicei indunt particulam ἤδη ante voc. μέχρι.

1) Medic. 3. 4. et Paris. πρῶται μέν. Post Moscov. et Paris. Γαιτοῦλοι in prima syllaba per ε adferunt, ex more suo. Vocabulum subsequens ἔπειτα vertunt Paris. et Medic. 3. 4. in καί.

2) Sic habet cum Scylace in Periplo Africae, cujus verba laudat Cellarius p. 838. et cum Herodoto IV, c. 68. ac

nomine Plynus: ultra eum sunt Tetrapyrgia. Iam vero reliqua sunt ad Paraetonium et inde Alexandriam usque: locus autem Catabathmus dicitur. Atque eousque Cyrenaica pertinet, de qua etiam in Aegyptiacis diximus.

§. 23.

Syrti et Cyrenaicae superne incumbentem regionem Afri obtinent, sterilem sane et aridam, primi Nasamones, postea Psylli, et Gaetulorum pars, et Garamantes. Magis versus orientem sunt Marmaridae

Cyrenaica. μαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ, καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. Τεταρταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως [3] τοὺς κατ᾽ αὐτὸ μαλακῶς βαδίζοντας ὡς ἐπὶ

ac Dionys. III, 49. Codices Moscov. Paris. et Medic. 3. 4 Μαρμαρῖται.

3) Scribendum omnino: τοὺς ἐπ᾽ Αὐτομάλακας βαδίζοντας. Αὐτομάλακα castellum fuit, quod ἐν τῷ μυχῷ τῆς Σύρτεως ab eodem locatur, quo ditio Carthaginiensium a Cyrenensi olim disterminabatur, Dicitur et Αὐτομάλαξ Ptolemaeo, aliis etiam Αὐτόμαλα. vid. Steph. *Salmas. in Exercit. Plin.* p. m. 271. Nullus est in toto Strabone locus tam ancipitis lectionis, atque hic est. Nam illa, τοὺς κατ᾽ αὐτὸ μαλακῶς, bene habere merito videantur, modo αὐτὸν legas, non αὐτό. Erit enim non incommoda sententia;, posse ab ore Syrtis majoris ad intimum ejus recessum perveniri quatriduo, etiamsi quis μαλακῶς βαδίζοι, nec nimis festinet. Rursus qui meminerit, Αὐτόμαλα fuisse urbem in eo recessu, merito suspicetur, verba illa, τοὺς κατ᾽ αὐτὸ μαλακῶς, retinere potius vestigium verae lectionis, quam ipsam esse. Priorem vero interpretem locum aliter legisse, ex interpretatione apparet. [Vertit enim: *a majoris itaque Syrtis recessu, quatuor dierum etiam lento itinere, ad Hesperidum hortos dicuntur pervenire*] Pro illis, ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς, legit ἐφ᾽ Ἑσπερίδων. Ac cum dixerit lib. II, majoris Syrtis τὸ βάθος esse ἀφ᾽ Ἑσπερίδων εἰς Αὐτόμαλα, agatque h. l. de eodem intervallo, exstet autem utriusque vocis hic vestigium, fortasse non inepte affirmarit aliquis, utramque vocem esse restituendam. Ceterum, quid sit statuendum, ἐν Ἄμμωνος

ridae ad Cyrenam propius accedentes, et usque ad Ammonem pertinentes. A majoris itaque Syrtis recessu quatuor dierum etiam lento itinere ad eam regionem, qua sol hiemis tempore oriri solet, dicuntur

ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς ἀφικνεῖσθαι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικότροφός τε καὶ εὔυδρος· ὑπέρκειται δὲ τῆς Κυρηναίας τῆς πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν σπείρεται [4] μόνον. Ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμόν. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον ἔχουσά ἐστιν· εἶθ' ἡ Cyrenaica.

Yy 2 ἀοίκητος

Ἄμμωνος ἴδοι τις ἄν. *Casaub.* Equidem vulgatam lectionem, si non integram, tamen minime mutandam esse censeo, cum nulla adsit satis gravis ratio, quae codicum fidem, qui omnes in ea conspirant nec ullum conjecturae illius vestigium produnt, loco movere possit, et cum satis apta sit ad intelligendum et ad nexum continuandum vulgaris lectionis sententia. Moscov. tantum pro κατ' αὐτό mavult καθ' αὐτό, quae variatio non magis valere potest ad lectionem ita immutandam. Post ad verba τῆς πρὸς μεσημβρίαν Casaubonus dicit, nulla tamen ratione adhibita, suspectam esse lectionem.

4) Sic reposui ex omnibus meis codicibus, Venet. 2. excepto. Quam lectionem jam probavit Salmasius ad Solin. p. m. 270. Post ἔχουσα abest in Moscov. Paris. et Medic. 3. 4. Tum substituunt Casauboniani, Venet. 1. et Medic. 4. ex correctione διακοσίων pro τριακοσίων. Deinde ante Casaubonum vulgo γὰρ πάρεστι pro γὰρ ἅπασαν. In seqq. Moscov.

tur pervenire. Hic locus est Ammoni similis, palmifer et aquosus. Imminet autem Cyrenaicae ad meridiem vergenti, usque ad centum stadia, et arbores fert: hinc ad alia centum feritur tantummodo: haec terra etiam oryzam gignit pro alimento propter siccitatem. Ultra hanc est regio, quae Silphium fert: deinceps quae sunt, non habitantur:

Gara-

Cyrenaica. p. 839. ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμαντῶν· ἔστι δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα στενὴ καὶ παραμήκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι, ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῷ πλειόνων τό γε γνώριμον. Εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πάρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην, τοιαύτην εἶναι κατά τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, οὐ τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τῶν [5] Αὐγιλῶν μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. Οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους, οὔτε τῆς Αἰθιοπίας, οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τρανῶς, μήτοιγε τῆς

Moscov. et Paris. negationem ante τοὺς πάντας tollunt, cum iisque etiam Medic. 4., in quo tamen ante verbum ἴσμεν ex correctione οὐκ reperitur.

5) Minus recte Casauboniani, Venet. 2. Ἀναβάσεων, et Moscov. ex vitio librarii luculento Αὐάσεων. Post Moscov. et Medic. 4. ante μέχρι ingerunt τῶν.

Garamantum terra laseripicifera angusta est, et longa et arida: longitudo versus ortum solis eunti circiter mille stadia, latitudo CCC vel paullo plura, quantum omnino cognitum est. Conjecturam facere possumus, quae sub eodem deinceps jacent parallelo, etiam aeris temperiem et stirpium procreationem habere eandem. Verum quia vastae interveniunt solitudines, non omnia loca scimus. Itidem ignorantur, quae supra Ammonem et Anases sunt usque in Aethiopiam. Immo nec Aethiopiae fines nec Libyae dicere expeditum est, atque

τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης οὕτω διάκειται. Imperium Roman.

§. 24.

Ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν· ἄξιον ¹ διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. Ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται· καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκτήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. Τριῶν δὲ ἠπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδόν τι

πᾶσαν

1) Hic inserunt Moscov. Paris. et Medic. 4. particulam καί. Voci ὑπερχείρους Medic. 3. addit ἐπ' αὐτοῖς. Post Moscov. pro ζώντων minus bene ζῶντας. Tum ex Casaubonianis meisque omnibus reposui τινὰς, quod in editionibus abest.

que adeo ne ejus quidem, quae Aegypto adjacet, quicquam diserte scimus: nedum eorum, quae Oceanum attingunt.

§. 24.

Enimvero quando de his regionibus optimas notissimasque partes Romani obtinent, omnium quae ante valuerant imperiis superatis, (quorum quidem ad nos devenerit memoria): e re visum est, eorum quoque res compendio indicare. Ostendimus, Romanos una ex urbe profectos, belli et pacis artibus totam Italiam, deinde, quae Italiae proxima sunt, omnia eadem virtute in suam potestatem redegisse. Divisa autem terra in tres conti-

Imperium Roman.

πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἴστρου καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ταναΐδος παρωκεανιτῶν. Τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστιν· ἡ δὲ ἄλλη ἀοίκητός ἐστιν, ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν· εἰ μή τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ Ζυγῶν, καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, λῃστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. Τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοὶ, τὴν δὲ Παρθυαῖοι, καὶ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι· πρός τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἶτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ ἀεί τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. Ταύτης δὲ τῆς συμπάσης

continentes, Europam fere totam habent, praeter eas partes, quae extra Istrum sunt, et praeter Oceani accolas eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Africae vero, ora, quae nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita: caetera vel inhabitabilis vel sterilis, vel incolitur misere, et a vagis hominibus. Itidem Asiae ora, quae ad nos obvertitur, tota Romanis paret, nisi quis Achaeorum, Zygorum et Heniochorum rationem putet habendam, qui in angustis admodum et sterilibus locis latrocinia exercent, et nullibi fixis sedibus vivunt. Mediterranea et interiora partim Romani habent, partim Parthi, et barbari, qui supra hos sunt, orientem ac septentrionem versus, ut Indi, Bactrii et Scythae, dehinc Arabes et Aethiopes, quibus semper aliquid adimunt Romani. Eorum, quae Romanis

στης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύεται· ἣν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν· καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. Εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φιλίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατά τινας πατρίους νόμους. Provinciarum divisio.

§. 25.

Αἱ δ' ἐπαρχίαι διῄρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως· p. 840 ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. [1] Ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρὶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κάτεση

1) Sic ex Moscov. Paris. et Mediceis pro vulgari Ἐπεί τοι. Post pro ἀνεγγεγραμμένος mavult ἀγεώργητος Venet. 2. Deinde Casaubonus pro ἡγεμονίας legi vult ἡγεμόνας, bene quidem, neque tamen auctoribus codicibus.

manis obediunt, partem reges tenent: alia ipsi habent, provinciae nomine: et praefectos et quaestores in eam mittunt. Sunt et nonnullae civitates liberae conditionis, aliae ab initio per amicitiam Romanis adjunctae, aliae ab ipsis honoris gratia libertate donatae. Sunt et principes quidam sub eis et reguli et sacerdotes: his permissum est patria sequi instituta.

§. 25.

Provinciae aliter atque aliter diversis temporibus divisae fuerunt. Exponam, ut nostro tempore Augustus imperator diviserit. Is, cum civitas ei totius imperii administrationem

Provinciarum divisio.

τέστη κύριος διὰ βίου, δίχα διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν· καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρείαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν, ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυμάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν· τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση ἦν εἰρηνικὴ, καὶ χωρὶς ὅπλων ἄρχεσθαι ῥᾳδία· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους· ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος· εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατη-

γους

tionem permisisset, et pacis et belli potestatem ad annos vitae: totam ditionem bifariam dimisit, ita ut partem sibi vindicaret, partem populo daret. Sibi quidem, quaecunque militum praesidio essent tenenda, quales sunt regiones barbarae, et gentibus nondum subactis finitimae: steriles quidem et cultui aegre parentes, quare incolae caeterarum rerum penuria impulsi et copia munitionum freti jugum detrectarent. Populo autem reliquam concessit, quae pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Utramque portionem in provincias numero multas divisit: quarum aliae Caesaris, aliae populi dicuntur. In suas praefecturas Caesar ipse procuratores mittit, aliâs aliter regionem distribuens, et pro eo atque res exigit, suas rationes instituens. At in suas provincias populus praetores

vel

γοὺς ἢ [2] ὑπάτους· καὶ αὐταὶ δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὰν κελεύῃ τὸ συμφέρον. Ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς τε διέθηκε ποιήσας [3] ὑπατικὰς μὲν δύο· Λιβύην μὲν, ὅσῃ ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούβᾳ μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί· καὶ Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἅλυος καὶ τοῦ Ταύρου, πλὴν Γαλατῶν, καὶ τῶν ὑπὸ Ἀμύντᾳ γενομένων ἐθνῶν, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατηγίας· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους, τήν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, Provinciarum diviſio.

2) Sic reſtitui ex meis codicibus omnibus, etſi Caſaubonus ſuos habere dixit ὑπατικούς, eamque lectionem textui intulit.

3) Sic libri ſcripti, ſubauditur autem ἐπαρχίας. Vulgo ὑπάτους. *Caſaub.* Poſt particulam μὲν ante ὅσῃ Moſcov. et Medicei mutant in δέ. Tum Ἀμύντᾳ, uti praecipiunt Moſcov. Pariſ. et Medic. 3. 4. pro vulgari Ἀμύντου poſui. Pro Ἰβηρίαν Medic. 3. Ἰβηρίας, male. In ſeqq. pro ἐπί ex omnibus codicibus reſtitui περί.

vel conſules mittit: ſed et hae diverſe ſolent dividi, prout uſus poſtulaverit. Initio tamen duas conſulares fecit. Africam ſcilicet, quae Romanis paret: ea modo demta, quae prius ſub Iuba fuit, nunc vero Ptolemaeo addicta eſt, illius filio: et Aſiam cis Halym et montem Taurum, Galatis exceptis, et gentibus, quae Amyntae paruerunt, excepta etiam Bithynia et Propontide. Praetorias autem X conſtituit. Earum ſunt in Europa: prima Hiſpania, et inſulae ad eam ſitae externe. Secunda, quae eſt interioris ſive Baeticae Hiſpaniae, et ad Atacem,

Provinciarum divisio. ὅση περὶ τὸν Βαίτην ποταμὸν καὶ τὸν 4) Ἄτακα καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνῖτιν. Τρίτην δὲ Σαρδὼ μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν τετάρτην. Πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ Ἠπείρῳ, καὶ Μακεδονίαν. Ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας

4) Transpositione vocum foede hic locus est corruptus. Nam ut verba sunt ordinata, legendum esset καὶ τὸν Ἄναν, non Ἄτακα. Ille fluvius est Hispaniae, Baeticam ab occasu et septentrione terminans. Atax medium fere Narbonensem provinciam secat. Si lectionem vulgatam retinemus, omnino haec verba καὶ τὸν Ἄτακα istis sunt postponenda, καὶ τῆς Κελτικῆς. Verum quid opus fuerit Atacis mentionem facere, non video, prorsusque de h. l. certi aliquid statuere, nec nos possumus, nec alius fortasse, qui aeque fuerit ac nos sumus (hic quidem) ope veterum exemplarium destitutus. Caeterum notat Dio lib. LIV. pag. 523. Galliam Narbonensem et Cyprum, quae hic inter praetorias provincias recensentur, ab Augusto populo fuisse concessas, cum ipse prius eas retinuisset: missosque proconsules a populo Romano in utramque provinciam fuisse. *Casaub.* Acuta emendatio Casauboni, quam tamen sine codicum auctoritate ultra conjecturae terminos proferre non ausus sum. Ceterum codices quidam, Moscov. Medic. 3. 4. et Paris. non Ἄττακα duplici τ efferunt. Post Ἰλλυρίδος Moscov. simplici λ scribi jubet. Tum verba Ἀκαρνάνων — προσώριστο desunt in Medic. 3. In seqq. Medic. 3. expungit verba: εἰς ἃς δὲ καὶ ἐπιτρόπους. Denique Moscov. Medic. 3. et Paris. inverso ordine scribunt καὶ ὑπάτους ὑπαρχίας, et Medic. 4. ita vult: ὑπάτους καὶ ὑπαρχίας.

et Narbonensem Galliam. Tertia Sardinia cum Corsica. Quinta Sicilia. Sexta Illyricum, adjunctis Epiro et Macedonia. Septima Achaia, usque ad Thessaliam, Aetoliam, atque Acarnaniam, et quasdam

ταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων, καί τινων Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο. Ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναίας. Ἐννάτην δὲ Κύπρον. Δεκάτην δὲ Βιθυνίαν, μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ· ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπατικοὺς ἄνδρας, εἰς ἃς δὲ στρατηγικούς, εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς. Καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δεκαρχίαι καὶ δυνάσται τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ, καὶ ὑπῆρξαν ἀεί. Provinciarum divisio.

ΤΕ'ΛΟΣ.

dam gentes Epiroticas Macedoniae adfines. Octava Creta cum Cyrenaica. Nona Cyprus. Decima Bithynia cum Propontide et quibusdam Ponti partibus. Reliquas provincias Caesar tenet, ac gubernatum mittit in quibusdam viros consulares, in alias praetorios: sunt et in quas equestris ordinis viros. Reges autem, decarchiae, et reguli semper fuere Imperatoris portioni adjudicati, idque etiamnum servatur.

FINIS.

Libri ſequentes librariae Weidmanniae Lipſiae ſumtibus ſunt editi coemtive pretiisque quae indicavimus venduntur.

Αἰσώπου Μῦθοι. Die Fabeln des *Aeſop*. Zum Gebrauche der Schulen mit zweckmäſsigen meiſt grammatiſchen Anmerkungen und einem Griechiſch-Deutſchen Wortregiſter verſehen von Dr. H. F. M. *Volger*. 8. 1811. Auf Druckpapier

— — Daſſelbe Buch, auf Schreibpapier

Ariſtophanis Comoediae, auctoritate libri praeclariſſimi ſaeculi decimi emendatae a Phil. *Invernizio*. Accedunt criticae animadverſiones, ſcholia graeca, indices et virorum doctorum adnotationes. Vol. III. Commentarios interpretum complexum Vol. I. Curavit Chriſt. Dan. *Beck*. C. tab. aenea. 8 maj. 1809. Charta ſcript. 4 Thlr.

* — — Idem liber, charta belg. opt. 7 Thlr.

Etiam ſub titulo:

Commentarii in *Ariſtophanis* Comoedias. Collegit, digeſſit, auxit C. D. *Beckius*. Vol. I. Prolegomena. Commentarii in Plutum. Cum tabula aenea. 8. maj. 1809.

— — Idem liber, Vol. IV. Commentarios interpretum complexum Vol. II. Curavit C. D. *Beck*. 8 maj. 1810. Charta ſcript. 3 Thlr.

* — — Idem liber, charta belg. opt. 5 Thlr. 16 gr.

Etiam ſub titulo:

Commentarii in *Ariſtophanis* Comoedias etc. Vol. II. Prolegomena. Commentarios in Nubes continens. 8 maj. 1810.

— — Idem liber, Vol. V. Commentarios interpretum complexum Vol. III. Cur. C. D. *Beck*. 8 maj. 1811. charta ſcriptoria.

* — — Idem liber charta belg opt.

Etiam ſub titulo:

Commentarii in *Ariſtophanis* Comoedias etc. Vol. III. Commentarios in Ranas et Aves continens. 8 maj. 1811.

Baſtii,

Bastii, Frid. Iac., Epistola critica ad virum clariss. J. F. *Boissonade*, super *Antonino Liberali*, *Parthenio et Aristaeneto*. Cum *Auctoris* emendatt. et additamentis manuscriptis e lingua Gallica in Latinam versa a Car. Alb. *Wiedeburg*. Cum tab. aeri incisa. Accedit Appendix, quam ex schedis *Bastianis* partim latine vertit cumque suis notis et indicibus edidit G. H. *Schäfer*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 Thlr. 16 gr.

— — Idem liber, charta script. 1 Thlr. 20 gr.

— — Idem liber, charta meliori. 2 Thlr. 4 gr.

— — Idem liber, charta membran. (Velin). 2 Thlr. 20 gr.

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua Historia ex ipsis veterum scriptorum Graecorum narrationibus contexta. III Tomi 8 maj. 1811.

Etiam sub titulis sequ. separatim venduntur:

— — antiqua *Asiae* historia, ex ipsis vet. script. Graecorum narrationibus contexta. 8 maj. 1811.

— — antiqua *Africae* historia etc. 8 maj. 1811.

— — antiqua *Graeciae* historia etc. 8 maj. 1811.

— — antiqua *Italiae* historia etc. 8 maj. 1811.

Nicolai, Damasceni, histor. excerpt. et fragment., quae supersunt, edit. Lipsiensis *Supplementum*, continens annotatt. et emendatt. Diamantis *Coray*, Frid. *Creuzeri*, Io. *Schweighäuseri*, Henr. *Bremii*, Iac. *Ochsneri* et aliorum, quibus suas adscripsit Io. Conr. *Orellius*. 8 maj. 1811. Charta impressoria.

— — Idem liber, charta angl.

* — — Idem liber, charta Belg. opt.

Sapphus, Lesbiae, Carmina et Fragmenta. Recensuit, commentario illustravit, schemata musica adjecit et Indices confecit Henr. Frid. Magnus *Volger*. 8. 1810. Charta script. 1 Thlr.

— — Idem liber, charta meliori 1 Thlr. 6 gr.

* — — Idem liber, charta membran. (velin) 1 Thlr. 16 gr.

Sophoclis

Sophoclis Ajax Lorarius. Graece. Cum scholiis et commentario perpetuo edidit Christ. Aug. *Lobeck*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 Thlr. 16 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 Thlr.

* — — Idem liber, charta membran. (Velin.) 3 Thlr.

Strabonis Rerum geographicarum Libri XVII. Graeca ad optimos codices manuscriptos recensuit, varietate lectionis, adnotationibus illustravit, Xylandri versionem emendavit Ioann. Phil. *Siebenkees*, inde a septimo libro continuavit Carol. Henr. *Tzschucke*. Vol. V. 8 maj. 1808. 4 Thlr. 6 gr.

* — — Idem liber, charta belgica. 6 Thlr. 16 gr.

— — Idem liber, Tom. VI. 8 maj. 1811.

* — — Idem liber, charta belg. opt.

Acta seminarii et societatis philologicae Lipsiensis. Adjecta bibliotheca critica. Curavit Chr. Dan. *Beck*. Vol. I^um^. 8 maj. 1811. Charta impress.

— — Idem liber, charta scriptoria.

Bruckeri, Iac., Historia critica Philosophiae a mundi incunabulis ad nostram usque aetatem deducta. Editio secunda. Volumine VI^to^ accessionum et supplementorum auctior. VI Tomi. 4 maj. 1767. 25 Thlr.

— — Idem liber, charta script. 30 Thlr.

— — Ejusdem libri Appendix, accessiones, observationes, emendationes, illustrationes atque supplementa exhibens. Operis integri Vol. VI^tum^. 4 maj. 1767. (separatim venditur). 5 Thlr.

Ciceronis, M. Tullii, Philosophica omnia. Vol. I. ex scriptis recens collatis, editisque libris castigatius et explicatius edidit I. A. *Görenz*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 Thlr. 8 gr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 1 Thlr. 16 gr.

* — — Idem liber, charta membran. (Velin.) 2 Thlr. 16 gr.

Etiam sub titulo:

Ciceronis, M. T., de Legibus libri III. 8 maj. 1809.

Ciceronis,

Ciceronis, M. Tullii, Philosophica omnia. Ex scriptis recens collatis editisque libris castigatius et explicatius edidit I. A. *Görenz.* Vol. II^um Academicorum libros continens. 8 maj. Charta impress. 1810. 1 Thlr. 16 gr.

— — Idem liber, charta script. gall. 2 Thlr.

— — Idem liber, charta membran. (velin). 3 Thlr.

Etiam sub titulo:

Ciceronis, M. T., Academica, c. I. A. *Görenz.* 8 maj.

Ernesti, Io. Aug., Institutio interpretis Novi Testamenti. Editionem quintam suis observationibus auctam curavit Christoph. Frid. *Ammon.* 8. 1809. Charta impress. 1 Thlr.

— — Idem liber, charta script. 1 Thlr. 8 gr.

Ernesti, A. G., Opuscula oratorio-philologica. 8 maj. 1794. 16 gr.

Fabricii, I. Alb., Bibliotheca latina nunc melius delecta, rectius digesta et aucta diligentia Io. Aug. *Ernesti.* III Tomi. 8 maj. 1773. 74. 3 Thlr. 16 gr.

— — Idem liber, charta scriptoria. 4 Thlr. 16 gr.

Freytagii, Frid. Gotth., Adparatus literarius, ubi libri partim antiqui partim rari recensentur. III Tomi. 8. 1752—55. 2 Thlr. 16 gr.

Harlessii, T. C., brevior notitia literaturae romanae, inprimis scriptorum latinorum, cum Suppl. I et II. III Tomi. 8. 1789—1801. 4 Thlr. 4 gr.

Harlessii, T. C., brevior notitia literat. romanae, inprimis scriptor. latin. in usum studiosae juventutis. 8. 1803. 1 Thlr.

Senecae, L. Annaei, Philosophi, Opera omnia, quae supersunt, recognovit et illustravit D. Frid. Ernest. *Ruhkopf.* Vol. V. 8 maj. 1811. Charta impr.

— — Idem liber, charta script.

— — Idem liber, charta belgica.

Tursellini, Horatii, de Particulis latinae orationis libellus utilissimus, post curas Iac. *Thomasii* et Io. Conr. *Schwarzii* denuo recognitus et auctus. Editio in Germania quinta. 8. 1769. 20 gr.

